

ထောကသင်းကျပ်၊ ဓမ္မရာဇ်မှန်ကျ၊ သဟ န္ဒြာမြတ်စွာ၊
 စောသတ္တာဇာ၊ သာသနာရောင်၊ ထွန်းပြောင်စေရန်၊ ရည်သန်မယုတ်၊
 အားထုတ် ကြိုးစားတော် မူထေ့ရှိသော၊ မန္တလေးမြို့၊
 မန္တလေးတောင်၊ ရသေ့ကြီး-ဦးခန္တိ တောင်း
 ပန်ချက်အရ၊ မန္တလေးတောင်အနီးရှိ၊
 မိုးထိတိုက်ရွှံ့ယာပိုထိလေး
 ထီး၊ မျှညီမ္မေထေ့၊ နေတော်မူသော၊
 အချွင်ဇာဂရမထေရ်သည်၊ ရှေးဆရာမြတ်
 တို့စီရင်တော် မူအပ်သော နိဗ္ဗာန်၊ မြှုပ်ထားအပ်သော
 အနက်တို့ကို၊ အကုန်အစင် ဖော်ထုတ်၍ စီစဉ်ပြုစုတော်မူအပ်သော

ဝိလိန္ဒပဏ္ဍာပိဋတော်နိဗ္ဗာန်

ပဌမတွဲ။

စာချုန်၊ မိုးထိမူ။

—◆◆—
 ပဌမပုံနှိပ်ခြင်း- ၅၀၀။

—◆◆—
 မန္တလေးမြို့၊

မန္တလေးတောင် ဒီဂျစ်တယ်စာပုံနှိပ်တိုက်၊

၁၂၀၉-ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလ၊

ပိလိန္ဒပညာပါဠိထော်ဒိုသု-ပဌမတွဲမာတိကာ။

ဦးရေ နံပါတ်	ဝဂ်နှင့်-ပုစ္ဆာတို့အမည်။	မျက်နှာ နံပါတ်
	၁-နဝုဗ္ဗယောဂ-ဗာဟိရကထာ။	၁
	၂-ပိလိန္ဒပညာ-၁-ဟောဝဂ်။	
၁	နာမပညတ္တိပညာ	၅၉
၂	ဝဿဂဏနပညာ ...	၆၇
၃	ဝိမံသနပညာ	၆၈
၄	အနန္တကာယဿပညာ	၇၀
၅	ပဗ္ဗဇ္ဇပညာ ..	၇၅
၆	ပဋိသန္ဓိပညာ	၇၈
၇	ယောနိသောမနသိကာရပညာ	၇၉
၈	ယောနိသောမနသိကာရလက္ခဏပညာ	၇၉
၉	သီလဿပတိဋ္ဌာနလက္ခဏပညာ	၈၁
၁၀	သမ္ပသာဒနုလက္ခဏာသဒ္ဓါပညာ	၈၄
၁၁	သမ္ပက္ခန္ဓနုလက္ခဏာသဒ္ဓါပညာ	၈၆
၁၂	ဝိရိယလက္ခဏာပညာ	၈၉
၁၃	အပိလာပနုလက္ခဏပညာ	၉၀
၁၃	သတိလက္ခဏပညာ ...	၉၃
၁၄	သမာဓိပညာ	၉၅
၁၅	ပညာလက္ခဏပညာ	၉၆
၁၆	နာနာဓမ္မာနံဧကံကိစ္စံအဘိနိပ္ပာဒနပညာ ...	၉၈
	၂-ပိလိန္ဒပညာ-၂-အဒ္ဓါနဝဂ်။	
၁၇	ဓမ္မသန္တတိပညာ	၉၉
၁၈	ပဋိသန္ဓဟနပညာ ...	၁၀၃
၁၉	ညာဏပညာ	၁၀၅
၂၀	ပဋိသန္ဓဟနပုဂ္ဂလဿဝေဒိယနပညာ	၁၁၁
၂၁	ဝေဒနာပညာ ...	၁၁၃
၂၂	နာမရူပါနံပစ္စုပ္ပန်နာဂတာနံဧကတ္တနာနတ္တပညာ	၁၁၆
၂၃	ထေရဿပဋိသန္ဓဟနပဋိသန္ဓဟနပညာ	၁၂၃

မိလိန္ဒပညာပါဠိတော်နိဿယ-ပဌမတွဲမာတိကာ။

ဦးရေ နံပါတ်	ဝဂ်နှင့်-ပုစ္ဆာတို့အမည်။	မျက်နှာ နံပါတ်
၂၄	နာမရူပါနုပဋိသန္ဓဟနပညာ	၁၂၄
၂၅	အဒ္ဓါနပညာ	၁၂၅
၂-မိလိန္ဒပညာ-၃-ဝိစာရဝဂ်။		
၂၆	အဒ္ဓါနပညာ	၁၂၇
၂၇	ပုရိမာကောဋိပညာ	၁၂၈
၂၈	ကောဋိယာပုရိမပညာ	၁၃၀
၂၉	သင်္ခါရဇာယမာနပညာ	၁၃၃
၃၀	ဘဝန္တာနံသင်္ခါရနံဇာယပညာ	၁၃၄
၃၁	ဝေဒဂူပညာ ...	၁၃၆
၃၂	စက္ခုဝိညာဏ်မနောဝိညာဏပညာ ...	၁၄၅
၃၃	ဖဿလက္ခဏပညာ	၁၅၃
၃၄	ဝေဒနာယလက္ခဏာပညာ	၁၅၅
၃၅	သညာလက္ခဏာပညာ ...	၁၅၆
၃၆	ဂေတနာလက္ခဏာပညာ	၁၅၇
၃၇	ဝိညာဏလက္ခဏာပညာ	၁၅၉
၃၈	ဝိတက္ကလက္ခဏာပညာ ...	၁၆၀
၃၉	ဝိစာရလက္ခဏပညာ ...	၁၆၀
၂-မိလိန္ဒပညာ-၄-နိဗ္ဗာနဝဂ်။		
၄၀	ဖဿာဒိနိဝိနိတ္တုဇ္ဇနပညာ ...	၁၆၁
၄၁	နာဂဿေနမိလိန္ဒရာဇာမဟာပညာ	၁၆၄
၄၂	ပဉ္စယတနာနံကမ္မနိဗ္ဗတ္တပညာ	၁၆၅
၄၃	ကမ္မနာနာကရဏပညာ	၁၆၆
၄၄	ပဗ္ဗကဂ္ဂေဝါယာမဿကရဏပညာ ...	၁၆၈
၄၅	ပကတိအဂ္ဂိတောနေရယအဂ္ဂိဥဏှပညာ	၁၇၁
၄၆	ပထဝီသန္ဓရကပညာ	၁၇၅
၄၇	နိရောဓနိဗ္ဗာနပညာ	၁၇၆
၄၈	နိဗ္ဗာနလဘာနပညာ	၁၇၇

မိလိန္ဒပညာပါဠိတော်နိဿယ-ပဌမတွဲမာတိကာ။

ဦးရေ နံပါတ်	ဝက်နှင့်-ပုစ္ဆာတို့အမည်။	မျက်နှာ နံပါတ်
၄၉	အလဘန္တိဿနိဗ္ဗာနဿသုဘဘဝဇာနနပညာ	၁၇၈
၂-မိလိန္ဒပညာ-၅-ဗုဒ္ဓဝက်။		
၅၀	ဗုဒ္ဓဿအတ္ထိနတ္ထိဘာဝပညာ	၁၇၉
၅၁	ဗုဒ္ဓဿဘဂဝတောအနုတ္တရဘာဝပညာ	၁၈၀
၅၂	ဗုဒ္ဓဿအနုတ္တရဘာဝဇာနနပညာ	၁၈၁
၅၃	ဓမ္မဒိဋ္ဌာပညာ	၁၈၂
၅၄	နစသင်္ကမနပဋိသန္ဓဟနာပညာ	၁၈၃
၅၅	ဝေဒဂူပညာ	၁၈၄
၅၆	ဣမဗ္ဗာကာယာအညံကာယံသင်္ကမပညာ	၁၈၅
၅၇	ကမ္မပလာနံအတ္ထိဘာဝပညာ	၁၈၆
၅၈	ဥပ္ပဇ္ဇထိဇာနနပညာ	၁၈၇
၅၉	ဗုဒ္ဓနိဒဿနပညာ	၁၈၈
၂-မိလိန္ဒပညာ-၆-သတိဝက်။		
၆၀	ပဗ္ဗဇိတာနံကာယပိယဘာဝပညာ	၁၈၉
၆၁	ဘဂဝတောသဗ္ဗညုဘာဝပညာ	၁၉၀
၆၂	ဘဂဝတောနန္ဒိယမဟာဝရိသလက္ခဏာဘာဝပညာ	၁၉၁
၆၃	ဘဂဝတောဗြဟ္မစာရိပညာ	၁၉၂
၆၄	ဘဂဝတောဥပသမ္ပဒပညာ	၁၉၃
၆၅	အသုနုဘောသန္ဓာဘောသန္ဓပညာ	၁၉၄
၆၆	သရာဂပိရာဂါနံနာနာကရဏပညာ	၁၉၅
၆၇	ပညာယပတိဋ္ဌာနပညာ	၁၉၆
၆၈	သံသာရပညာ	၂၀၀
၆၉	စိရကတံသရဏပညာ	၂၀၁
၇၀	အဘိဇာနန္တသတိပညာ	၂၀၂
၂-မိလိန္ဒပညာ-၇-အဂ္ဂပဓမ္မဝတ္ထာနဝက်။		
၇၁	သဘိဥပ္ပဇ္ဇနပညာ	၂၀၃

ပိတိန္ဒပညာပါဠိတော်နိဿယ-ပဌမတွဲမာတိကာ။

ဦးရေ နံပါတ်	ဝဂ်နှင့် ပုစ္ဆာတို့အမည်။	မျက်နှာ နံပါတ်
၇၂	ဗုဒ္ဓဂုဏသတိပဋိလဘနပညာ	၂၀၀
၇၃	ဒုက္ခပဟာနဝါယမပညာ	၂၀၉
၇၄	ဗြဟ္မလောကပညာ	၂၁၃
၇၅	မနုဿထောကေဗြဟ္မထောကုပ္ပန္နာနံသမကတာဝပညာ	၂၁၅
၇၆	ဗောဇ္ဈင်္ဂပညာ	၂၁၇
၇၇	ပါပပညာနံအပ္ပါနပ္ပတာဝပညာ	၂၁၈
၇၈	ဇာနန္ဒာဇာနန္ဒာနံပါပကရဏပညာ	၂၂၀
၇၉	စာတုမဟာဘူတိကေနကယေနဥတ္တရကုရုကာဒိဂ မနပညာ	၂၂၁
၈၀	အဋ္ဌိကာနံဒိဃာတာဝပညာ	၂၂၂
၈၁	အဿသပဿာသနိရောပေပညာ	၂၂၃
၈၂	သမုဒ္ဒပညာ	၂၂၄
၈၃	သမုဒ္ဒဿကေရသပညာ	၂၂၅
၈၄	သုခုမပညာ	၂၂၆
၈၅	ဝိညာဏာဒိနိနာနတ္တာတာဝပညာ	၂၂၆
၈၆	အဂ္ဂပဓမ္မာနံဝဝတ္ထာနတာဝဿဒုက္ကရပညာ	၂၂၈
၃-မေဏှကပညာ-၁-အုဒ္ဓိဗလဝဂ်။		
၈၇	ဗုဒ္ဓဿဘဂဝတောပရိနိဗ္ဗုတဿအသာဒိယန္တဿဝ ဝဠု၂ဝဠု၂ဘာဝပညာ	၂၄၇
၈၈	ဗုဒ္ဓဿဘဂဝတောသဗ္ဗညုဘာဝပညာ	၂၆၂
၈၉	ကရုဏာယသဗ္ဗညုတညာဏေနဒေဝဒတ္တပဗ္ဗဇပညာ	၂၇၆
၉၀	ပထဝီလနပညာ	၂၈၈
၉၁	သိဝိရညောစက္ခုဒါနပညာ	၃၀၂
၉၂	ဂတ္တာဝက္ကန္တိပညာ	၃၁၁
၉၃	သဒ္ဓမ္မန္တရဓာနပညာ	၃၂၆
၉၄	ဘဂဝတောနိရဝသေသာကုသလန္တေဒနပညာ	၃၃၇
၉၅	နတ္ထိတထာဂတဿဥတ္တရိကရဏီယပညာ	၃၄၈

ငါလိနွံပညာပါဠိတော်နိဿယ ပဌမတွဲမာတိကာ။

ဦးရေ နံပါတ်	ဝဂ်နှင့်-ပုစ္ဆာတို့အမည်။	မျက်နှာ နံပါတ်
၉၉	ဣဒ္ဓိပလဒဿနပညာ	၃၅၃
၃-မေဏှကပညာ-၂-အဘောဇ္ဇဝဂ်။		
၉၇	ခုဒ္ဓါနုခုဒ္ဓကပညာ	၃၅၇
၉၈	ဥပနိယပညာယအဗျာကရုဏီယပညာ	၃၆၀
၉၉	သတ္တာနံမဇ္ဈိနောဘာယနာဘာယနပညာ ...	၃၆၅
၁၀၀	မဇ္ဈိပါသမုတ္တိပညာ ...	၃၇၈
၁၀၁	ဘဂဝတောလာဘန္တရာယပညာ	၃၈၇
၁၀၂	အဇာနန္တဿပါပကရုဏေဗဟုအပုညပညာ	၃၉၆
၁၀၃	ဘဂဝတောဘိက္ခုဂုဏေအနပေက္ခဘာဝပညာ	၃၉၈
၁၀၄	တထာဂတဿအဘောဇ္ဇပရိသပညာ	၄၀၂
၃-မေဏှကပညာ-၃-ပဏာမိတဝဂ်။		
၁၀၅	သေဋ္ဌဓမ္မပညာ	၄၀၅
၁၀၆	တထာဂတဿသဗ္ဗသတ္တာနံဟိတပရုဏပညာ	၄၁၁
၁၀၇	ဝတ္ထဂုယှနိဒဿနပညာ	၄၁၈
၁၀၈	တထာဂတဿဝါစာပရုဏာနတ္ထိတိပညာ	၄၂၅
၁၀၉	ရုက္ခာနံစေတနာဘာဝပညာ	၄၃၀
၁၁၀	နိန္ဒိဝိဏှပါတာနံမဟာဗ္ဗလဘာဝပညာ ...	၄၃၃
၁၁၁	ဗုဒ္ဓပူဇာယာနုညာတနုညာတပညာ	၄၃၉
၁၁၂	ဘဂဝတောပါဒေပပဋိကာပတနပညာ	၄၄၄
၁၁၃	အဂ္ဂဂ္ဂသမဏပညာ	၄၅၀
၁၁၄	ဝဏှဘဏနပညာ	၄၅၃
၁၁၅	အတိံသာနိဂ္ဂဟပညာ ...	၄၅၇
၁၁၆	ဘိက္ခုပဏာမိတပညာ	၄၆၁
၃-မေဏှကပညာ-၄-သဗ္ဗညုတညာဏဝဂ်။		
၁၁၇	ဣဒ္ဓိယာကမ္ပဝိပါကပညာ ...	၄၆၅
၁၁၈	ဓမ္မဝိနယာနံပဋိစ္ဆန္ဒနပဋိစ္ဆန္ဒပညာ	၄၆၈

မိလိန္ဒပဉ္စာပါဠိတော်နိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲမာတိကာ။

ဦးရေ နံပါတ်	ဝဂ်နှင့်-ပုစ္ဆာတို့အမည်။	ရက်နာ နံပါတ်
၁၁၉	မုသာဝါဒသဂရူကလဟုကဘာဝပဉ္စာ ...	၄၇၅
၁၂၀	ဗောဓိသတ္တသာဓမ္မတာပဉ္စာ	၄၇၈
၁၂၁	အတ္တာနံနိပါတနပဉ္စာ	၄၈၁
၁၂၂	မေတ္တာဘာဝနာနိသံသပဉ္စာ	၄၈၈
၁၂၃	ကုသလာကုသလကာရိနောသမဝိသမပဉ္စာ ...	၄၉၄
၁၂၄	အမရာဒေဝီပဉ္စာ ...	၅၀၆
၁၂၅	ဒိကာသဝါနံအဘာဟနပဉ္စာ	၅၁၀
၁၂၆	တထာဂတသသဗ္ဗညုဘာဝပဉ္စာ	၅၁၄

မိလိန္ဒပဉ္စာပါဠိတော်နိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲမာတိကာပြီး၏။

ဝိလိန္ဒပညာပါဠိတော်နိဿယ။

နမော၊တဿဘဂဝတော၊အရဟတော၊သမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ။
နမော၊တဿဓမ္မဿ၊သုက္ခာတဿ၊သန္နိဋ္ဌိတဿ။ ။
နမော၊တဿဝံဇဿ၊သုပ္ပဋိပန္နဿ၊ဥဇုပ္ပဋိပန္နဿ။ ။

၁-ပုဗ္ဗယောဂ-ဗဟိရကထာ၊

ပုဂ္ဂတ္တမေ၊တိုင်းတကာတို့ထက်လွန်မြတ်သော၊သာဝဏယံ၊ယောနက
တိုင်းသာဝဏပြည်ကြီး၌၊ ဝိလိန္ဒောနာမ၊ဝိလိန္ဒမည်သော၊ ယောရာဇာ၊အ
ကြင်မင်းသည်၊အံသိ၊ဖြစ်လတ်ပြီ၊သောရာဇာ၊ထိုမင်းသည်၊ဂင်္ဂါ၊ဂင်္ဂါ
ယရနာအစိရဝတီမဟိသရဘူဟူသောမြစ်ကြီးငါးသွယ်သည်ထည်း၊ သာ
ဂရံ၊သရဒ္ဓရာသို့၊ဥပဂစ္ဆိယထာ၊သက်ဝင်ကပ်ရောက်သကဲ့သို့၊တထာ၊ထို
အတူ၊နာဂသေနံ၊အရှင်နာဂသိန်မထေရ်မြတ်သို့၊ ဥပဂစ္ဆိ၊ချဉ်းကပ်လတ်
ပြီ၊ အာသဇ္ဇ၊ချဉ်းကပ်ပြီး၍၊ရာဇာ၊ဝိလိန္ဒမင်းသည်၊ဥက္ကာဝေရံ၊ဗညာဟူ
သောမီးတိုင်ကို ဆောင်ထသော၊ တမောနုဒံ၊ သူတပါးတို့ယုမှားမလင်း
မထိခြင်းမောဟကို ပယ်နှုတ်နိုင်ထသော၊စိတြကထိ၊ ဆန်းကြက်သောစ
ကားရှိသောအရှင်နာဂသိန်မထေရ်မြတ်ကို၊ နိဝုဇေ၊ သိပ်မြွေ့နက်ကုန်
သော၊ ဋ္ဌာနာဋ္ဌာနဂတေ၊ အရာဟုတ်သည်မဟုတ်သည်နှိုက် ဖြစ်ကုန်သော၊
ပုထု၊များစွာကုန်သော၊ဗဠေ၊ပြဿနာမေးခွန်းတို့ကို၊ အပုတ္တိ၊မေးကျောက်
လတ်ပြီ၊ ပုစ္ဆာစေဝ၊ဝိလိန္ဒမင်း၏မေးခွန်းပုစ္ဆာတို့သည်လည်းကောင်း၊
ဝိဿဇ္ဇနာစေဝ၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်မြတ်၏ဖြေရှင်းချက်တို့သည်လည်း
ကောင်း၊ ဂန္တိရတ္ထ၊ပန်သိတာ၊ နက်နဲသောအနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုကောင်း
စွာရှိကုန်၏၊ ဟဒယင်္ဂမာ၊ ဗညာရှိတို့ နှလုံးအလိုသို့ထည်း သက်ရောက်
ကုန်၏၊ကဗ္ဗဗ္ဗသုခ၊ ဗညာရှင်တို့၏နားကိုလည်းချမ်းသာစေနိုင်ပေကုန်၏၊
အတ္တ၊တာ၊မဖြစ်သင့်ဖြစ်၍ အံ့ဘွယ်ရာလည်း ဖြစ်ကုန်၏၊ထောမဟံသနာ၊
ကြက်သီးထာဘွယ်လည်းဖြစ်ကုန်၏၊ ။စာဝိဿဇ္ဇနာနှင့်ဆိုင်ရာဂုဏ်ကိုဖြ

မိလိန္ဒပဉ္စာပါဠိတော်နိဿယ

ဦးအံ့၊ နာဂသေနကထာ၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်၏ အဖြေစကားတို့သည်၊ အဘိဓမ္မဝိနယောဂါဠာ၊ အဘိဓမ္မာ ဝိဇ္ဇကတ် ဝိနည်း၊ ဝိဇ္ဇကတ်နှစ်ရပ်သို့ လည်းသက်ဝင်ကုန်၏။ သုတ္တဇာထသမတ္ထိတား၊ သုတ္တန်ဟူသောကုန်ယက် နှင့်လည်းပြည့်စုံကုန်၏။ ဩပမေဟိစ၊ ဥပမာပုံပြင်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ နယေဟိစ၊ များစွာသောနည်းနာဘုံဖြင့်လည်းကောင်း၊ စိကြာ၊ အံ့၊ ဩစာတွယ် ဆန်းကြယ်ထွက်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဆိုးပြီးသောဂုဏ်ရှိသောမိလိန္ဒပဉ္စာ၌၊ ဉာဏံ၊ ထိုမြင်နာယူရန်စွမ်းနိုင်သောဉာဏ်ကို၊ ပဏီဓာယ၊ မြို့စွာပိုက်ထား၍၊ မာနသံ၊ စိတ်ကို၊ ဟာသယံ၊ တွားနု၊ ရွှင်ကြည်စေ၍၊ နိပုဏေ၊ သိမ်မွေ့နက်နဲကုန်သောကပ်၊ ဝိဠာ၊ ဝိဒါလနေ၊ ယုံမှားရှိသောအရာကိုအထူးသဖြင့် ခွဲဝှက်နိုင်ကုန်သော၊ ဝဗျ၊ ပြဿနားမေးခွန်းတို့ကို၊ သုကာထ၊ ထောင်နားနာကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤကား၊ ဘျမ်း၏ဂုဏ်နှင့် တကွဥပယျာဇဉ်စကားရပ်တည်း။ ဟံ၊ ထိုမိလိန္ဒပဉ္စာကို၊ ထထာ၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းရင်း မူလဒားဖြင့်၊ အနုထယတေ၊ ကြားနာမည်နည်းဟူမူကား။

အထ၊ အကြောင်းမူလနှင့် တကွထိရန် ပြဆိုအံ့၊ ယောနကာနံ၊ ယောနကတိုင်းသူတို့၏၊ နာနာပုဇ္ဇဘေဒနံ၊ အထူးထူးသော ကုန်ထုပ်ကိုခွဲခြမ်းဝေတန်ရာဖြစ်သော၊ သာဂဏံ နာမ၊ သာဂဏ မည်သော၊ ယံနဂရံ၊ အကြင်မြို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံနဂရံ၊ ထိုမြို့သည်၊ နဒိပဗ္ဗက သောဘိတံ၊ မြစ်ချောင်းတောင်တန်းတို့ဖြင့်တင့်တယ်၏၊ ရမဏိယဘူမိ ပဒေသတာဂံ၊ ပျော်ပွေ့ဘွယ်သော မြေကွက်ရပ် အဘို့လည်းရှိ၏၊ အာရာ မုယျာနောပု၊ နာတဠာကပေါက္ခရဏိယမ္ပန္နံ၊ အရံဦးယျုဉ် တောစဉ်တစက် ဆည်းကန်သေးထောင့်ကန်တို့နှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏၊ နဒိပဗ္ဗတဝနရာ မထေယျကံ၊ မြစ်၏ မွေ့လျော်ဘွယ် တောင်၏ မွေ့လျော်ဘွယ် တော၏ မွေ့လျော်ဘွယ်လည်းရှိ၏၊ သုတဝန္တ နိဇ္ဈိတံ၊ အကြား အမြင် ပဉ္စာ ရှိသူတို့ကန်ဆင်းတည်ထောင်အပ်၏၊ နိပုတ္တက္ကံ၊ ရန်သူအရှောင်အရှက်မှကင်း၏၊ ပစ္စာမိတ္တ အနုပိဋ္ဌတံ၊ ရန်သူတို့သည်မပျက်ဆီးမနိုင်စော်နိုင်၊ ဝိပိတြဒဠမဇ္ဇာထကောဠကံ၊ အလွန်ဆန်းကြယ်ထွ၍ မြဲမြံခိုင်ခံ့သော ပြအိုးတံခါးရတ်ရှိ၏၊ ဝရဂေါပုရဘောရဏံ၊ အတိုင်းထက်အလွန်ကောင်းမြတ်သော၊ တံခါးချန်တုရိဏံတိုင်လည်းရှိ၏၊ ဝန္တိရပရိက္ခံ၊ နက်စွာသောထူးမြောင်းရှိ၏၊ ပဏ္ဍရပါကာရပရိက္ခိတ္တန္တပုရံ၊ ပွေးပွေးဖြူသောကံတိုင်းတို့ဖြင့်ဝန်းရံအပ်သောမြို့တွင်းနန်းတွင်းရှိ၏၊ သုဝိဘတ္တဝီဝိစစ္စရစတုက္ကသိဃိဘကံ၊ ကောင်းစွာခွဲခြားဝေတန်အပ်သောလမ်းမထမ်းကွေ့လမ်းထေးခွဲလမ်းဆုံအစပ်ရှိ၏။ သု

၁-ပုဗ္ဗယောဂ-ဗဟိရကထာ။

ပသာရိတာနေကဗိဝေရတဏှပရိပူရိတန္တရာပတံ၊ တင့်တယ်သပ်သပ်စွာ
 ဖြန့်ရောင်းသောမျှားထွရွာသောတောင့်တအပ်၍မြတ်သောကုန်စည်ဥစ္စာတို့
 ဖြင့်ပြည့်နှက်သောဈေးတော်ကြီးလည်း၏။ ဝိဝိဒါဒါနဂ္ဂသဟာသရပသောတိ
 တံ၊ အထူးထူးသော အလှူမဏ္ဍပ်တို့ဖြင့်အမြဲအစဉ်တင့်တယ်၏။ ဟိမဂိရိထိ
 ခရိသံကာသံ၊ ဟိမဝန္တာတောင်ထွတ်နှင့်လည်းတူ၏။ ဝရဘဝနသဟာသဟ
 သာပရိမဏ္ဍိတံ၊ တောင့်တအပ်၍ မြတ်သောနန်းထုံဗိမာန်အထိန်းတို့ဖြင့်တန်
 ဆာဆင်ယင်အပ်၏။ ဂဇဟယရထပတ္တိသမာကူလံ၊ ဆင်ခြင်းရထားခြေ
 သည်ဟူသော စစ်အင်္ဂါတို့ဖြင့် ဂြမ်း၏။ အဘိရူပနာဒီ ဂဏာနူ စရိတံ၊
 အဆင်းလှသော ယောကျ်ားမိန်းမအပေါင်းတို့ အစဉ်ထည့်ထည့်ရာဖြစ်၏။
 အာကိဏ္ဏဇနမနုဿံ၊ ရောဂြိုမ်းသောလူမျိုးရှိ၏။ ဝုထုခတ္တိယ ဗြာဟ္မဏဝေ
 သာသန္ဓိ၊ များပြားသောမင်းပုဂ္ဂိုလ်များကုန်သည်ဆင်းရဲသားရှိ၏။ ဝိဝိသေမဏ
 ဗြာဟ္မဏ သမာဘာနေသံဃဋီတံ၊ အထူးအပြားပြားသောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့
 ၏အမှုတည်ရာဖြစ်၍တိုးဝှေ့ထိခိုက်၏။ ဗဟုပိဝေဇ္ဇာခရစ်ရနိသေဝိတံ၊ များ
 သောအပြားရှိသောအတတ်ပညာတို့ဆောင်ကုန်သောပညာရှိတို့၏ကြာမြင့်
 စွာရှိစေထိုင်ရာလည်းဖြစ်၏။ ကာသိကောဗျုမ္မရိကာဒိနာနာဝိဝေတ္ထာပဏ
 သတ္တန္တံ၊ ကာသိတိုင်ကောဗျုမ္မရတိုင်း၌ဖြစ်သော အဝတ်အစရှိသောအထူး
 ထူးအပြားပြားသော အဝတ်အထည်ဈေးရုံတို့နှင့်လည်းပြည့်စုံ၏။ သုပဿံ
 ရိမိဗဟုပိဝေပုဗ္ဗန္တာပတံ၊ ကောင်းစွာဖြန့်ခင်းအပ်၍ စိတ်နှစ်သက်သွယ်ရာ
 များစွာသောပန်းဈေးဆိုင်နဲ့ သာဈေးဆိုင်လည်းရှိ၏။ ဂန္ဓဂန္ဓိတံ၊ သီကုံးအပ်
 သောပန်းနဲ့ သာလည်းရှိ၏။ အာဘိသနိယံဗဟုရတနပရိပူရိတံ၊ တောင့်တ
 သွယ်ရာများစွာသော ထောက်ရတနာမျိုးတို့နှင့်လည်းပြည့်စုံ၏။ ဒိသာမုခ
 သုပ္ပသာရိကာပတံ၊ ထိုထိုအရပ်သို့ရှေးရှုဖြန့်ခင်းအပ်သောဈေးဆိုင်လည်း
 ရှိ၏။ သိင်္ဂါဝါဏိဇဂဏာနူစရိတံ၊ တင့်တယ်စွယ်သော ကုန်သည်အ
 ပေါင်းတို့၏အစဉ်လျက်စားရာလည်းဖြစ်၏။ ကဟာပဏရဇတသုဝဏ္ဏကံ
 သပတ္တရပရိပူရံ၊ အသပြာငွေရွှေကြေးတို့ဖြင့် ဖြန့်ခင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။
 ပဇ္ဇောတနနိခံကေတံ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သောအိမ်ဆောင်ထုံနန်းလည်း
 ရှိ၏။ ပဟုတနေဓညဝိတ္ထုပကရကံ၊ များသောဥစ္စာစပါး အသုံးအဆောင်
 လက်ဝတ်ယက်စားလည်းရှိ၏။ ပရိပုဏ္ဏကောသကောဋ္ဌာဂါရံ၊ ပြည့်လျှမ်း
 သောကျီကြဲရှိ၏။ ဗဟုအနုပါနံ၊ များသောထမင်းအပျော်လည်းရှိ၏။ ဗဟုပိ
 ခေဇ္ဇဘာဇ္ဇထေယျ ပေယျသာယနိယံ၊ များပြားသော ခဲသွယ်စားသွယ်
 လျှက်သွယ်သောက်သွယ်သာယာသွယ်လည်းရှိ၏။ ဥတ္တရကုရုသကံ၊ သံ၊

မိလိန္ဒပဋ္ဌာပါဠိတော်နိဿယ

မြောက်ဥတ္တရကုကျွန်းနှင့်တူမျှ၏။ သမ္ဘန္ဒသဿံ၊ ပြည့်စုံသော ကေသင်္ဂီ စပါးလည်းရှိ၏။ အာထကမန္ဒာဝိယံဒေဝပူရံ၊ အာထကမန္ဒာမည်သောနတ် မြို့တော်နှင့်လည်းတူမျှလေ၏။ ။

တ္ထေ၊ ဤအရာ၌၊ ဣတ္တာ၊ ပုစ္ဆာဝိသုဇ္ဈနာအချက်ကို ရပ်ထားဆိုင်း ငံ၍၊ တေသံ၊ ထိုမိလိန္ဒမင်းနှင့်အရှင်နာဂသိန်မထေရ်မြတ်တို့၏၊ ပုဗ္ဗကမ္ပံ၊ ရှေးကံ အကြောင်းရင်းကို၊ ကထေတမ္ပံ၊ ဆိုသင့်၏။ ကထေန္တေ၊ ဆိုသောအရာ သည်လည်း၊ ဆဝေ၊ မြောက်ဘို့မြောက်ရပိုင်းခြားသဖြင့်၊ ဝိဘဇိတ္တာ၊ ဝေ ဘန်ပိုင်းခြား၍၊ ကထေတမ္ပံ၊ ဆိုသင့်၏။

သေယျထိဒံ၊ မြောက်ပါးအပြားအဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ပုဗ္ဗယောဂါ၊ ရှေးဆုတောင်းအခင်းလည်းကောင်း၊ မိလိန္ဒပဋ္ဌာ၊ မိလိန္ဒမင်း၏ပြဿနာမေး ခင်းလည်းကောင်း၊ လက္ခဏာပဋ္ဌာ၊ လက္ခဏာမှတ်ကြောင်းကိုမေးသောအ ခင်းလည်းကောင်း၊ မေဏှကပဋ္ဌာ၊ ဆိတ်ချိုနှင့်တူစွာကော်ကျစ်သောမေး ခွန်းအခင်းလည်းကောင်း၊ အနူမာနပဋ္ဌာ၊ အနူမာန်အားဖြင့်မေးသောအခင်း လည်းကောင်း၊ ဩမကထာပဋ္ဌာ၊ ဥပမာစကားကိုမေးသောအခင်းလည်း ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကားအခင်းမြောက်ပါးတည်း၊ ။ ထတ္ထ၊ ထိုမြေခံ ခင်းတို့တွင်၊ မိလိန္ဒပဋ္ဌာ၊ မိလိန္ဒပဋ္ဌာသည်၊ လက္ခဏာပဋ္ဌာ၊ လက္ခဏာပဋ္ဌာ အခင်းလည်းကောင်း၊ ဝိပဓိတိန္ဒေဒနပဋ္ဌာ၊ ယုံမှားသောအရာကိုပယ်ဖျော် သောပြဿနာမေးခွန်းအခင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုပိဓော၊ နှစ်ခင်း ရှိ၏။ မေဏှကပဋ္ဌာပိ၊ မေဏှကပဋ္ဌာသည်လည်း၊ မဟာဝဂ္ဂေါ၊ မဟာဝဂ် လည်းကောင်း၊ ယောဂိကထာပဋ္ဌာ၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုမေးသောအခင်း လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုပိဓော၊ နှစ်ခင်းရှိ၏။ ။ တတ္ထ၊ ထိုအခင်း မြောက်မျိုးတို့တွင်၊ ပုဗ္ဗယောဂေါတိ၊ ရှေးဆုတောင်းဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုမိလိန္ဒမင်းနှင့်အရှင်နာဂသိန်မထေရ်တို့၏၊ ပုဗ္ဗကမ္ပံ၊ ရှေးနှိုက်ပြုအပ်သော ကံအကြောင်းရင်းတည်း၊ ။ ကိရ၊ အဆင့်စကားကြားရ ဘူးသည်ကား၊ အတိတေ၊ ရှေးလွန်ထေဗြီးသောအခါ၌၊ ကဿပဘဂဝတော၊ ကဿပဘု ရားရှင်၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်သည်၊ ဝတ္တမာနေ၊ တည်ထွန်းဖြစ်ပေါ် လတ်သော်၊ ဂင်္ဂါယသမိဒေပ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏အနီးဖြစ်သော၊ ဧကတ္ထိ၊ အာဝါသေ၊ တခုသော ကျောင်းတိုက်အနီးရှိ၊ မဟာဘိက္ခု၊ သံဃော၊ များစွာသောရ ဟန်းအပေါင်းသည်၊ ပဋိဝသတိ၊ ထင်ရှားစွာနေထိုင်လေ၏။ ။ တတ္ထ၊ ထို ကျောင်းတိုက်ရှိ၊ ဝတ္တဘိဝသမ္ပန္နာ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်လေသီလအကျင့်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစောလျှင်၊

၁-ပုဗ္ဗဇယောဂ-ဗာဟိရကထာ၊

ဥဒ္ဓာယ၊ထကုန်၍၊ယဋ္ဌိသမ္ပန္နနိယော၊ အရိုးရှည်တံမြက်စည်းတို့ကို၊အာဒါ
ယ၊ယူကုန်၍၊ဗုဒ္ဓဂုဏ်၊ဘုရားဂုဏ်တော်တို့ကို၊ အာဝဇ္ဇန္တာ၊ဆင်ခြင်ကုန်
လျက်၊ အင်္ဂုဏ်၊ကျောင်းအပြင်ကို၊ သမ္ပန္နိတွာ၊တံမြက်ထုန်းခတ်ကုန်၍၊
ကစဝဇယုဟံ၊အမြိုက်သရိုက်ရရုံးခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏၊အထ၊ထို
အခါ၌၊ဧကောဘိက္ခု၊ရဟန်းတပါးသည်၊ဧကံသာမဏေရံ၊သာမဏေတဦး
ကို၊သာမဏေရ၊ အိုသာမဏေ၊ ဇေ၊ ယာပါ၊ ဣဝံကစဝရံ၊ဤအမြိုက်တံ
မြက်ချေးကို၊ ဆဒ္ဓေဟိ၊စွန့်ပစ်ချေသော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ပြောဆို၏၊
သော၊ထိုသာမဏေသည်၊ အသုဏန္တေဝိယ၊မကြားချင်ပြု၍၊ဂစ္ဆတိ၊သွား
ဝေ၏၊သော၊ထိုရဟန်းသည်၊ ဒုတိယန္တိ၊နှစ်ကြိမ်တိုင်လည်းကောင်း၊ တတိ
ယန္တိ၊သုံးကြိမ်တိုင်လည်းကောင်း၊ အာမန္တယမာနော၊ ခေါ်အပ်ပါလျက်၊
အသုဏန္တေဝိယ၊ မကြားချင်ပြု၍၊ ဂစ္ဆတေဝ၊သွားသည်သာလျှင်တည်း၊
တတော၊ထိုနေောင်မှ၊ သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊ အယံသာမဏေရော၊
ဤသာမဏေသည်၊ ဒုဗ္ဗစောဝတ၊ ဆိုပြောခက်ထွတ်ကား၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
ကုဋ္ဌော၊အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပန္နိဒဏ္ဍေ၊တံမြက်ရိုးဖြင့်၊ပဟာရံ၊
ရိုက်ခတ်ခြင်းကို၊အဒါထိ၊ပေးလေပြီ၊ တတော၊ထိုသို့ရိုက်ခတ်ပြီးမှ၊သော၊
ထိုသာမဏေသည်၊ရောဒန္တော၊ငိုထွက်၊ဘယေန၊ကြောက်သဖြင့်၊ကစဝရံ၊
တံမြက်ချေးကို၊ဆဒ္ဓေန္တော၊စွန့်ပစ်စဉ်၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဣဝိနာကစဝရသမ္ပိ
နုပညကဗ္ဗေန၊ ဤအမြိုက်စွန့်ပစ်ရသောကောင်းမှုကြောင့်၊ အဟံ၊ငါသည်၊
နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်သို့၊ယာဝပါဝုဏာမိ၊ရောက်ရသည်တိုင်အောင်၊ ဧတ္ထန္တရေ၊
ဤအတွင်း၌၊ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းသောဋ္ဌာန၌၊မဇ္ဈန္တိက
သုရိယောဝိယ၊မွန်းတည့်နေ့ကဲ့သို့၊ မဟေသက္ခော၊ကြီးသောထုန်းရှိသည်၊
မဟာတေဇော၊ ကြီးသော ထန်ခိုးရှိသည်၊ ထဝေယျံ၊ ဖြစ်လို၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပဋ္ဌသံပတ္တနံ၊ရှေးဦးဆုတောင်းခြင်းကို၊ ပဋ္ဌပေထိ၊ဖြစ်စေ၏၊ ကစ
ဝရံ၊အမှုိုက်ကို၊ဆဒ္ဓေတွာ၊စွန့်ပစ်၍၊ နာဘနတ္ထာယ၊ ရေချိုးခြင်းငှါ၊ဂင်္ဂါ
တိတ္ထံ၊ဂင်္ဂါမြစ်ဆိတ်သို့၊ဂဟော၊သွားပြန်ခဲ့သော်၊ ဂင်္ဂါယ၊ဂင်္ဂါမြစ်၏၊ဦ
မိဂေဝံ၊ထိုင်းတံပိုးအဟုန်ကို၊ဂဂ္ဂနာယမာနံ၊ဂျက်ဂျက်ဂျက်ဂျက်ဂျက်၊
ဂျက်ဂျက်အသံပြုသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊မြင်ပြန်၍၊ အဟံ၊ငါသည်၊နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်
သို့၊ယာဝပါဝုဏာမိ၊ ရောက်ရသည်တိုင်အောင်၊ဧတ္ထန္တရေ၊ဤအတွင်း၌၊
နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းသောဋ္ဌာန၌၊အယံဦမိဂေဝေဝိယ၊
ဤထိုင်တံပိုးအဟုန်ကဲ့သို့၊ဋ္ဌာနုပ္ပဘကပဋိဘာနေ၊အရာအားထျော်စွာဖြစ်
ပေါ်သောဥာဏ်ပဋိဘန်ရှိသည်၊ဗဝေယျံ၊ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣသပဋိဘာ

မိလိန္ဒပဋ္ဌာပါဠိတော်နိဿယ

နော၊ မကုန်မခန်းသောဥာဏ်ပညာရှိသည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ပေသတည်း၊ ဣတိ ဤသို့၊ ဒုတိယဝိပဏ္ဍိတံ၊ နှစ်ကြိမ်မြော်ဆုဒတာင်းခြင်းကိုလည်း၊ ပဋ္ဌပေထိ၊ ဖြစ်စေပြီ၊ သောဝိတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗဇ္ဇနိသာဏာယ၊ တံမြက်စည်းထားရာစင်စွဲ၊ သဗ္ဗဇ္ဇနိ၊ တံမြက်စည်းကို၊ ဋ္ဌပေတွာ၊ ထားခဲ့၍၊ နဟာနတ္ထာယ၊ ရေချိုးခြင်း၌၊ ဝင်္ဂါတိတ္ထံ၊ ဝင်္ဂါဖြစ်ဆိုတ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားပြန်လတ်သော်၊ သာမဏေရဿ၊ သာမဏေ၏၊ ပတ္ထနံ၊ ဆုတောင်းသံကို၊ သုတွာ၊ ကြားရစေ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသာမဏေသည်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပယောဇိတောပိ၊ ဖေခိုင်းအပ်လျှက်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တာပပတ္ထေတိ၊ ထိုမျှထောက်တောင့်တသေး၏မဟုတ်၊ ငါ့အား၊ ကိံ၊ နုသမိန္ဒြိယတိ၊ အဘယ်မှာမပြည့်စုံရှိလိမ့်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိပဏ္ဍိတံ၊ ကြံစည်၍၊ အတိ၊ ငါသည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ယာဝပ၊ ဝုဏ္ဏာမိ၊ ရောက်ရသည်တိုင်အောင်၊ ဣတ္ထန္တေ၊ ဤအတွင်းရှိကံ၊ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းသောဋ္ဌာနရှိကံ၊ အယံဝင်္ဂါဗြဟ္မိဝေဂေါဝိယ၊ ဤဝင်္ဂါဖြစ်လျှင်းတပိုးအဟုန်ကဲ့သို့၊ အက္ခယပနိဘာနော၊ မကုန်မခန်းသောဥာဏ်ပညာရှိသည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း၊ ဣဝိနာ၊ ဤသာမဏေသည်၊ ဝုတ္တိတဝုတ္တိတံ၊ မေးမေးသမျှ၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ပဉ္စပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ ပြဿနာ၌၊ ထိုးထွင်းသောဥာဏ်ကို၊ ဝိစေတု၊ ရှင်းလင်းခြင်း၌၊ နိဗ္ဗေဋ္ဌေတု၊ ဖြေဆိုခြင်း၌၊ သမတ္တော၊ စွမ်းဆောင်နိုင်သည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္ထနံ၊ တောင့်တခြင်းကို၊ ပဋ္ဌပေထိ၊ ဖြစ်စေပြီ၊ ဧတဉ္စဘောပိ၊ ထိုနှစ်ဦးတို့သည်လည်း၊ ဒေဝေသုစ၊ နတ်တို့၏လည်းကောင်း၊ မနုဿေသုစ၊ လူတို့၏လည်းကောင်း၊ သံသရန္တာ၊ ကျင်လည်ကုန်လျက်၊ ဧကံဗုဒ္ဓန္တရံ၊ ကဿပထုရားရှင်နှင့်ငါတို့ထုရားရှင်၏ တရသောအကြားကို၊ ခေပေသု၊ ကုန်စေကုန်ပြီ၊ အထ၊ ထိုမှနောက်ရှိကံ၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏ဘဝဟာပိ၊ ထုရားမြတ်သည်လည်း၊ မောဂ္ဂလိဂုတ္တ တိဿတ္ထေရော၊ အရှင်မောဂ္ဂလိဂုတ္တတိဿမထေရ်ကို၊ ဒိဿတိယထေ၊ ဗျာဒိတ်ညွှန်ကြားတော်မူအပ်သည်သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ ဧတေပိ၊ ထိုသူနှစ်ဦးတို့ကိုလည်း၊ ဒိဿန္တိ၊ ဗျာဒိတ်ညွှန်အပ်ကုန်၏၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့ညွှန်လေသနည်းဟူမူကား၊ မမငါထုရား၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်မှ၊ ပဉ္စဝဿသတော၊ နှစ်ပေါင်းငါးရာကို၊ အတိက္ကန္တေ၊ ကျော်လွန်လတ်သော်၊ ဧတေ၊ ထိုမိလိန္ဒထုရင်အရှင်နာဂသိန်မထေရ်တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိယန္တိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်လတ္တံ့၊ မယာ၊ ငါထုရားသည်၊ သုသမံ၊ နဲ့နက်သိမ်မွေ့စွာ၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေသိတံ၊ ဟောအပ်သော၊ ယံဝဓ္မဝိနယံ၊ အကြင်ပရိယတ် တရားတော်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိလတ်၏။

တံခေဋိနယံ၊ ထံပရိသတ်တရားတော်ကို၊ ဇေတ၊ ယိုသျှန်ဦးတို့သည်၊ ပဉ္စာ
 ဝုတ္တန်၊ ပြဿနာမေးခွန်းကို၊ ဩပဋ္ဌယတ္တိဝသေန၊ ဥပမာ ဥပမေယျုဉ်မှ
 သင့်တင့်သောနည်းတို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ နိဇေ၊ အယျှင်မရှိအောင်၊ နိဂုမ္ဘံ၊ အ
 အထွေးမရှိအောင်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဘဇိသာန္တိ၊ ဝေဘန်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ နိဇ္ဈိဋ္ဌာ၊ ဗျာဓိတ်ညွှန်အပ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုရဟန်းသာမဏေနှစ်
 ဦးတို့တွင်၊ သာမဏေဇော၊ သာဏေသည်၊ ဇမ္ဗုဒိပေ၊ ဇမ္ဗုဒိပ်ကျွန်းနှိုက်၊
 သာဂလနဂဇေ၊ သာဂလမြို့နှိုက်၊ မိလိန္ဒောနာမ၊ မိလိန္ဒမည်သော၊ ရာဇာ၊
 မင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ထတ်ပြီ၊ ပဏ္ဍိတော၊ အသိပညာရှိ၏၊ ဗျဏ္ဍော၊
 လိင်မာ၏၊ မေခာဝီ၊ ထုံးတွင်းသောဥာဏ်ရှိ၏၊ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်နံ၊
 အတိတ်အနာဂါတပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော၊ မန္တယောဂဝိခေဒကြိယာနံ၊ ပညာ
 နှင့်ယှဉ်၍စီရင်ခြင်း ပြုလုပ်ခြင်းတို့ကို၊ ပဒိုဗဇေသာ၊ စွမ်းဆောင်နိုင်သည်၊
 ကရဏကာဝေ၊ ပြုလုပ်သောအခါ၌၊ နိသမ္မကာရီ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍ပြုထေ
 ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊ အထူးအားဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုမိလိန္ဒမင်းသည်၊ ဗဟူ
 နိ၊ များစွာကုန်သော၊ သတ္တ၊ နိ၊ ကျမ်းဂန်အတတ်သည်၊ ဥဂ္ဂဟိတာနိ၊ သင်ယူ
 အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သေယျထိံ၊ သင်အပ်သောကျမ်း
 ဂန်အတတ်တို့သည်အဘယ်နည်း၊ သုတိ၊ ဣရုယဇုသာမဟူသော ဗေဒင်
 ကျမ်းလည်းကောင်း၊ သရတိ၊ မနုစသောခေမ္မသတ်ကျမ်း လည်းကောင်း၊
 သင်္ချ၊ သင်္ချာကျမ်းလည်းကောင်း၊ ယောဂါ၊ ရာဇဥပါယ်ကိုပြသောပါတဉ္စ
 လိကျမ်းလက်မှုပညာကို ပြသောအဋ္ဌဒိပကစသော ယောဂကျမ်းလည်း
 ကောင်း၊ နိမိ၊ ရာဇနိမိ စသောနိမိကျမ်း လည်းကောင်း၊ ဝိသေသိကာ၊ ထူး
 သောပုန်အနက်ကို စွဲ၍ပြသောကဏာဒ ကျမ်းစသော ဝိသေသိက ကျမ်း
 လည်းကောင်း၊ ဂဏိကာ၊ သုဘာသုဘကို ဟောပြောကြောင်း ဖြစ်သော
 ပြို၊ ကဏိကျမ်းစသောဂဏိကကျမ်း လည်းကောင်း၊ ဂန္တဗ္ဗာ၊ ဂန္တဗ္ဗကျမ်း
 လည်းကောင်း၊ တိကိစ္ဆာ၊ သုဿုဘဆေးကျမ်းစသော တိကိစ္ဆာကျမ်း
 လည်းကောင်း၊ ခနုဗ္ဗေဒါ၊ ယဇုဗေဒင် ကျမ်း၏ဥပဗေဒင်ဖြစ်၍ စေးကိုင်
 ငြှားပစ်ကိုထိကြောင်းဖြစ်သောခနုဗ္ဗေဒကျမ်းလည်းကောင်း၊ ပုရာဏာ၊ ဗြဟ္မ
 ပုရာဏ်စသော ပုရာဏ်ကျမ်း လည်းကောင်း၊ ဣတိဟာသာ၊ ရှေးဖြစ်ထူး
 ဟောင်းကိုပြတတ်သောဘာရတစသောဣတိဟာသာကျမ်းလည်းကောင်း၊
 ဇောတိသာ၊ ပြုတ်နုက္ကတ်တို့၏ အသွားအထာကိုပြသော ဇောတိသကျမ်း
 လည်းကောင်း၊ မာသာ၊ မျက်ထည့်အတတ်ကိုပြတတ်သောအုန္ဒြဇာလကျမ်း
 စသောမာယာကျမ်းလည်းကောင်း၊ ကေတု၊ ကဏပဂေါတိကာထက်တံစလ

မိလိန္ဒပညာပါဠိတော်နိဿယ

ကိတ်စသော ကိတ်အမျိုးမျိုးတို့၏ အကျိုးအပြစ်ကိုပြတတ်သောကောတု
ကျမ်းလည်းကောင်း၊ မန္တနာ၊ ဂါထာမန္တန်တို့၏အသံအထူးကိုပြတတ်သော
တကြကျမ်းစသောမန္တကျမ်းလည်းကောင်း၊ ယုဒ္ဓါ၊ သေနင်္ဂဗျူဟာစသည်ကို
ပြတတ်သောယုဒ္ဓါကျမ်းလည်းကောင်း။ ဆန္ဒသား၊ ဝုတ္တရတနာကရစသော
ဆန်းကျန်းလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဝစနေန၊ ဘုရားပါဠိတော်နှင့်၊ သဟ၊ တက္က၊
ဧကူနဝိသတိ၊ တဆဲ၊ ကိုးပါးသောကျမ်းအတတ်တို့သည်၊ ဥဂ္ဂဟိတာနိ၊ သင်
ယူအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပိတဏ္ဍဝါဒိ၊ ပညာရှိတို့စိတ်ကို
တုန်တုပ်အောင် ပြောဆိုတတ်၏။ ဒုရာသဒေါ၊ သူတပါးညှဉ်းဆဲနိုင်ခဲ့၏။
ဒုပ္ပသဘော၊ သူတဦးတို့သည် ဆဲနိုင်ခဲ့၏။ ပုယုတိတ္ထကရနံ၊ များစွာသော
အယူဝါဒကိုပြုစီရင်သူတို့တွင်၊ အဂ္ဂံ၊ အမြတ်ဟု၊ အက္ခာယတိ၊ ဆိုထိုက်
လေ၏။ ယဒိဒိတာမေန၊ အကြင်ဥာဘင်္ဂအစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယဒိ
ဒံစဝေန၊ အကြင်ဥာဘင်္ဂလျှင်လျှင်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယဒိဒံသု
ရေန၊ အကြင်ရဲချင်ခြင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယဒိဒံပညာယ၊ အကြင်
ပညာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သကထဇမ္မုဒိပေ၊ ဇမ္မုဒိတ်ကျွန်းအလုံးနှိုက်၊
မိလိန္ဒနုရညာ၊ မိလိန္ဒမင်းနှင့်၊ သမော၊ တူညီသော၊ ကောမိ၊ တဦးတယေဝံ
သည်၊ နာဟောထိ၊ မဖြစ်ပြီ၊ အဒ္ဓေါ၊ ဥစ္စာကြွယ်ဝ၏။ မဟာဒ္ဓနော၊ များသော
ဥစ္စာရှိ၏။ မဟာဘောဂေါ၊ များသောစည်းစိမ်ရှိ၏။ အနန္တဗထဝါဟနော၊ များ
စွာသောဗိုလ်ပါစစ်သည်နှင့်ဆင်ယာဉ်စသည်ရှိ၏။ အထ၊ ထိုမိလိန္ဒမင်း
ဖြစ်သောအခါနှိုက်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သို့နှိုက်၊ မိလိန္ဒနုရဇာ၊ မိလိန္ဒမင်း
သည်၊ အနန္တဗထဝါဟနံ၊ များစွာသောဗိုလ်ပါနှင့် ဆင်ယာဉ်မြင်းယာဉ်
ရှိသော၊ စတုရင်္ဂီနံ၊ စစ်အင်္ဂါလေးပါးရှိသော၊ ဗထဂ္ဂသေနဗျူဟံ၊ ဗိုလ်ပါ
အပေါင်းစစ် သည်အစုကို၊ ဒဿနကဗျူဟာယ၊ ရှုစားတော်မူလိုသဖြင့်၊
နဂရာ၊ မြို့ငှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်တော်မူ၍၊ ဗဟိနဂရေ၊ မြို့အပြင်နှိုက်၊ သေ
နာင်ဒဿနံ၊ စစ်သည်အပေါင်းကို ကြည့်ရှုခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သာရေ
တွာ၊ ပြီးဆုံးသတ်သော်၊ သောရာဇာ၊ ထိုမိလိန္ဒမင်းသည်၊ ဘဿပ္ပဝါဒ
ကော၊ စကားဆွေးနွေး ပြောဆိုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ထောကယတ ပိတဏ္ဍဇန
သလ္လာပလိဝမိတ္တကော၊ ထောကယတကျမ်းနှိုက်လည်းကောင်း၊ ဆန့်ကျင်
သောသူတို့၏ပြောဆိုခြင်းနှိုက်လည်းကောင်း၊ ပေါသောစိတ်ရှိထွက်၊ ကော
တူဟထေ၊ အုတ်အုတ် ကျက်ကျက်အလိုရှိကား၊ ပိသာရဒေါ၊ ရဲရင့်
ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပိစ္ဆေကော၊ စမွယ် တင့်တယ်စွာ၊ သူရိယံ၊ နေကို၊
တြာထာကေတွာ၊ ရှုစား၍၊ အမရွေ၊ အမတ်တို့ကို၊ အာမန္တေထိ၊ ပြောဆို

တိုင်ပင်တော် မူ၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့ တိုင်ပင်တော် မူသနည်းဟူမူ၊ ဘာ
 တော၊ အချင်းအမတ်တို့၊ ဗဟု၊ များစွာ၊ ထာဝဒိဝသာဝသေသော၊ ထိုမျှ
 ထောက်နေအကြွင်းရှိသေး၏။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုလျှင်၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ပဝိသိတွာ၊
 ဝင်၍၊ ကိံ၊ ကရိယာမ၊ အတတ်ပြုလုပ်ကုန်အံ့နည်း၊ သမဏောဝါ၊ ဝေဟနံ၊ မူ
 သည်းဖြစ်စေ၊ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ ပုဏ္ဏားမူလည်းဖြစ်စေ၊ သံဃီ၊ အပေါင်းရှိ
 သော၊ ဂဏီ၊ အစုရှိသော၊ ဂဏာစရိယော၊ ရိုဏ်း၏၊ ဆရာဖြစ်သော၊ အပိ၊ စင်
 စစ်ကား၊ အရဟန္တံ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရား
 ထည်းဟု၊ ပဋိဇာနမာနေဒ၊ ဝန်ခံသော၊ ယောပဏ္ဍိတော၊ အကြင်ပညာရှိ
 သည်းမဟာ၊ ငါ့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူ၊ သလ္လပိတုံ၊ ဖြောဆိုတိုင်ပင်ခြင်းငှါ၊ ကင်္ခိ၊
 ငါ၏ယုံမှားကို၊ ပဋိဝိနေတုံ၊ ပယ်ပျောက်ခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းဆောင်
 နိုင်၏။ ကောပိ၊ တစ်တစ်ဦးသော၊ ယောပဏ္ဍိတော၊ ထိုပညာရှိသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိပါ၏သော၊ တံပဏ္ဍိတံ၊ ထိုပညာရှိကို၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ပဌံ၊
 ပြဿနာမေးခွန်းကို၊ ပုစ္ဆိယာမ၊ မေးမြန်းကုန်စို့၊ ကင်္ခိ၊ ငါ၏ယုံမှားခြင်းကို
 ပဋိဝိနယိယာမ၊ ပယ်ပျောက်ကုန်စို့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊ တိုင်ပင်
 တော်မူ၏။ ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မေးမြန်းထုတ်သော်၊ ပဉ္စသတာယောန
 ကာ၊ ငါးရာကုန်သောယောနကအမတ်တို့သည်၊ ရာဇာနိမိလိန္နံ၊ မိလိန္နမင်း
 ကို၊ ဧတံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါရံ၊ ဝျှောက်ထားကုန်၏။ ကိံ၊ အဝေါ
 ရံ၊ အဘယ်သို့ဝျှောက်ထားကုန်သနည်း၊ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ ဝုရာဏ
 ကဿပေ၊ ဝုရာဏကဿပထည်းကောင်း၊ မက္ခလိဂေါသာယော၊ မက္ခလိ
 ဂေါသာယ ထည်းကောင်း၊ နိဂဏ္ဍောနာဝုပုတ္တော၊ နိဂဏ္ဍနာဝုပုတ္တထည်း
 ကောင်း၊ သဗ္ဗယောဗေထဋ္ဌပုတ္တော၊ သိဇ္ဇည်းဗေထပုတ္တ ထည်းကောင်း၊
 အဇိတော ကေသ ကမ္မယော၊ အဇိတ ကေသ ကမ္မလ ထည်း ကောင်း၊
 ပဏုခော ကစ္စာယနေ၊ ပဏုခ ကစ္စာယန ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သ၊ ခြောက်ဦး ကုန်သော၊ သတ္တာရာ၊ ရိုဏ်းဆရာ ကြီးတို့သည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုရိုဏ်းဆရာ ကြီးတို့သည်၊ သံဃီနေဒ၊ အပေါင်းရှိ
 ကြကုန်၏။ ဂဏီနေဒ၊ အစုရှိကြကုန်၏။ ဂဏာ စရိယကာ၊ ရိုဏ်းဆရာ
 ကြီးဖြစ်ကုန်၏။ ဥာဘာ၊ ထင်ရှားကုန်၏။ ယသသိနေဒ၊ အခြံအရံရှိ၍ ကျော်
 ကြားကုန်၏။ တိတ္ထကရာ၊ အယူဝါဒကိုပြုနိုင်ကုန်၏။ ဗဟုနာသ၊ ထူများ
 အပေါင်းသည်၊ သာဓုသမ္ပတာ၊ သူတော် ကောင်းဟု ငြီးပွမ်း အပ်ကုန်
 ၏။ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ တံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်၊ ဂစ္ဆ၊ ကြွချီတော်မူ၏။
 တေ၊ ထိုရိုဏ်းဆရာကြီးတို့သို့၊ ပဌံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိယာမ၊ မေးမြန်းတော်

မူ၊ကပ်၊ယုံမှားကို၊ ပဋိပက္ခယသု၊ ပထဝီပျောက် တော်မူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝေဠာန်ကြကုန်၏။ ။

အထခေါ၊ ထိုသို့အမတ်တို့ဆိုးသောအခါ၌၊ မိလိန္ဒာရာဇာမိလိန္ဒမင်းသည် ဗညုဟိယောနကသဘေဟိ၊ ဗညာနကအမတ်ငါးရာတို့ဖြင့်၊ ပရိဂုတော ဖြန့်ထုက်၊ ဘဒ္ဒါဝါဟနံ၊ ကောင်းသောမြင်းယာဉ်ကသော၊ ရုထရေ၊ ရုထားမြတ်ကို၊ အာရုတ္တ၊ တက်စီး၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ပုရာဏောကသပေါ၊ ပုရာဏကသပသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဟေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသက်မိ၊ ဆည်းကပ်လေ၏၊ ဥပသက်မိတွာ၊ ဆည်းကပ်ပြီး၍၊ ပုရာဏနကသပေန၊ ပုရာဏကသပနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ သမ္ပေဒိ၊ ဝမ်းမြောက်စွာပြေဆို၏၊ သမ္ပေဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်စွာပြောဟောအပ်သော၊ သာရဏီယံ၊ အောက်စေ့လေခံသော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ဝိတိ၊ သာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးခဲ့သော်၊ ဧကမန္တံ၊ ဝေဠာန်ပတ်သောအရပ်နေရာ၌၊ နိသိဒိ၊ နေထိုင်ပြီး၊ ဧကမန္တံ၊ ဝေဠာန်ပတ်သောအရပ်နေရာ၌၊ နိသိန္ဒေခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ မိလိန္ဒာရာဇာမိလိန္ဒမင်းသည်၊ ပုရာဏကသပံ၊ ပုရာဏကသပကို၊ ဧတံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ မေးမြန်းပြောဆိုထေပြီး၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အတယ်သို့ မေးမြန်းသနည်း။ ။ ဘန္တေကသပ၊ အရှင်ကသပ၊ ကော၊ အတယ်တရားသည်၊ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ပါလေတိ၊ စောင့်ရှောက်ပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မေးပြီး၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ပါလေတိ၊ စောင့်ရှောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ပြေဆို၏။ ဘန္တေကသပ၊ အရှင်ကသပ၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ယဒိ၊ ယထာ၊ အကယ်၍၊ စောင့်ရှောက်ခဲ့အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့စောင့်ရှောက်ခဲ့သော်၊ အဝိမိနိရယံ၊ အဝိစိဇေကြီးသို့၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ ကျွန်ုပ်တို့သော၊ သတ္တံ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ပထဝီ၊ မြေကို၊ အကိတ္တမိတွာ၊ ကျွန်ုပ်တို့၏၊ ကသ္မာ၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ အတယ်ကြောင့်ကျရောက်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆင်ခြေစောဒကဆိုထေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆင်ခြေစောဒကတက်သတ်သော်၊ ပုရာဏောကသပေါ၊ ပုရာဏကသပသည်၊ ဩဂ္ဂိလိတု၊ ထွေးအံ့သောဌ၊ နေသေက္ခိ၊ မစွမ်းဆောင်နိုင်သေ၊ ဥဂ္ဂိလိတု၊ မျိုအံ့သောဌ၊ နေသေက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်သေ၊ အခေရခေါ၊ မျက်နှာအောက်ချကာ၊ ပက္ကက္ခန္ဓော၊ ဦးခေါင်းငုံ့ထုတ်၊ တုဏ္ဍိတုကော၊ ဆိတ်ငြိမ်စွာ၊ ပဏ္ဍာယန္တော၊ မှိုင်တွေ့ထုတ်၊ နိသိဒိ၊ နေထေ၏။ ။

အထခေါ၊ ထိုပုရာဏကသပကို မေးပြီးသော နောက် အခါ၌၊ မိလိန္ဒာရာဇာမိလိန္ဒမင်းသည်၊ မက္ခလိ၊ ဂေါသာယံ၊ မက္ခလိ၊ ဂေါသာထကို၊

ဇတံ၊ ဤစကားကို အဝေါစ၊ ပြောဆို၏။ ဘိ၊ အဘယ်သို့ဆိုပါသနည်း။ ။
 ဘန္တေဂေါသာထ၊ အရှင်ဂေါသာထ၊ ကုသလာကုသလာနိကမ္မာနိ၊ ကုသိုလ်အ
 ကုသိုလ်ကံတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်သလော၊ သုကဗုဒ္ဓုက္ကဗုဒ္ဓနံ၊ ကောင်း
 မှုမကောင်းမှုတို့၏၊ ပလံ၊ သာမညအကျိုးသည်။ ဝိ၊ ဝိကော၊ တူသော အကျိုး
 သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါကုန်၏လော၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ကုသလာကုသလာနိ
 ကမ္မာနိ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ သုကဗုဒ္ဓုက္ကဗုဒ္ဓနံ၊ က
 မ္မာနံ၊ ကောင်းမှုမကောင်းမှုတို့၏၊ ပလံ၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးထူးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဣဓဇောကေ၊ ဤလူပြည်၌၊ ယေတေ ခတ္ထိယာ၊
 အကြင်မင်းမျိုးတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဧတေတ္ထိယာ၊ ထိုမင်းမျိုးတို့သည်။
 ပရထောကံ၊ တပါးသောလောကသို့၊ ဂစ္ဆံ၊ ပြောင်းသွားကုန်သော်လည်း၊
 ပုန၊ တတနံ၊ ခတ္ထိယာ၊ မင်းမျိုးတို့သည်သာလျှင်။ သဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ရကုန်
 လတ္တံ၊ ယေတေ၊ ပြာဟူတာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ယေတေဝဿာ၊ အကြင်
 ကုန်သည်တို့သည်။ ယေတေသုဒ္ဓါ၊ အကြင်သူဆင်းရဲတို့သည်။ ယေတေ
 စတ္တာယာ၊ အကြင်ခွန်းစဉ္စာတို့သည်။ ယေတေပုတ္တု၊ သာ၊ အကြင်ပန်းမှိုက်
 သွန်မျိုးတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဧတေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပရ
 ထောကံ၊ တပါးသောလောကသို့၊ ဂစ္ဆံ၊ ပြောင်းသွားကုန်သော်လည်း၊ ပုန၊
 တတနံ၊ ပြာဟူတာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝေသာ၊ ကုန်သည်တို့သည်။ သုဒ္ဓါ သူ
 ဆင်းရဲတို့သည်။ စတ္တာယာ၊ ခွန်းစဉ္စာတို့သည်။ ပုတ္တု၊ သာ၊ ပန်းမှိုက်သွန်တို့
 သည်သာလျှင်။ သဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ရကုန်လတ္တံ၊ ကုသလာကုသလာလေဟိကမ္မေဟိ၊
 ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံတို့ဖြင့်။ ဘိ၊ အဘယ်ပြုရန်ရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေ
 ဆို၏။ ဘန္တေဂေါသာထ၊ အရှင်ဂေါသာထ၊ ဣဓဇောကေ၊ ဤလူပြည်၌၊ ယေ
 ခတ္ထိယာ၊ အကြင်မင်းမျိုးတို့သည်။ ယေ၊ ပြာဟူတာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
 ယေဝေသာ၊ အကြင်ကုန်သည်တို့သည်။ ယေသုဒ္ဓါ၊ အကြင်သူဆင်းရဲတို့
 သည်။ ယေစတ္တာယာ၊ အကြင်ခွန်းစဉ္စာတို့သည်။ ယေပုတ္တု၊ သာ၊ အကြင်
 ပန်းမှိုက်သွန်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဧတေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ပရ
 ထောကံ၊ တပါးသောလောကသို့၊ ဂစ္ဆံ၊ ပြောင်းသွားကုန်သော်လည်း၊ ပုန၊ တတနံ၊
 ခတ္ထိယာ၊ မင်းတို့သည်။ ပြာဟူတာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝေသာ၊ ကုန်သည်တို့
 သည်။ သုဒ္ဓါ၊ သူဆင်းရဲတို့သည်။ စတ္တာယာ၊ စတ္တာယာတို့သည်။ ပုတ္တု၊ သာ၊
 ပန်းမှိုက်သွန်မျိုးတို့သည်သာ။ သဝိဿန္တိ၊ အကယ်စင်စစ်ဖြစ်ရကုန်ခဲ့
 အံ့၊ ကုသလာကုသလာလေဟိကမ္မေဟိ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံတို့ဖြင့်။ ကရဏီ
 ယံ၊ ပြုလုပ်တွယ်သည်။ ယဒိန္ဒတ္ထိ၊ အကယ်စင်စစ်မရှိခဲ့ အံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်

မိလိန္ဒပညာပါဠိထော်နိဿယ။

ခဲပါမူကား၊ တန္တေဂေါသာလ၊ အရှင်ဂေါသာလ၊ ဣဝလောကေ၊ ဤလူ့ပြည်၌
 ယေထေဟတ္ထန္တိန္ဒာ၊ အကြင်လက်ပြတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထို
 သူတို့သည်၊ ပရေထောကံ၊ တပါးသောထောကသျှိ၊ ကတ္တံ၊ ပိ၊ သွားကုန်၍လည်း
 ပုန၊ တဘန်၊ ဟတ္ထန္တိန္ဒာ၊ လက်ပြတ်တို့သည်သာလျှင်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ရကုန်
 လိမ့်တကား၊ ယောပဒန္တိန္ဒာ၊ အကြင်ခြေပြတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ
 ထိုသူတို့သည်၊ ပဒန္တိန္ဒာ၊ ခြေပြတ်တို့သည်သာလျှင်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ရ
 ကုန်လိမ့်တကား၊ ယေဟတ္ထပဒန္တိန္ဒာ၊ အကြင်လက်ခြေပြတ်သော သူတို့
 သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဟတ္ထပဒန္တိန္ဒာ၊ လက်ပြတ်
 ခြေပြတ်တို့သည်သာလျှင်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ရကုန်လိမ့်တကား၊ ယေကဏ္ဍ
 နန္တိန္ဒာ၊ အကြင်နားရွက်ပဲ့တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊
 ကဏ္ဍနန္တိန္ဒာ၊ နားရွက်ပဲ့တို့သည်သာလျှင်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ရကုန်လိမ့်တ
 ကား၊ ယေနာသန္တိန္ဒာ၊ အကြင်နှာခေါင်းကျိုးတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊
 ထိုသူတို့သည်၊ နာသန္တိန္ဒာ၊ နှာခေါင်းကျိုးတို့သည်သာလျှင်၊ ဘဝိဿန္တိ၊
 ဖြစ်ရကုန်လိမ့်တကား၊ ယေကဏ္ဍနာသန္တိန္ဒာ၊ အကြင်နားရွက်ပဲ့နှာခေါင်း
 ကျိုးတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ကဏ္ဍနာသန္တိန္ဒာ၊ နား
 ရွက်ပဲ့နှာခေါင်းကျိုးတို့သည်သာလျှင်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ရကုန်လိမ့်တကား၊
 ဣတိ၊ ဤသို့ဆင်ခြေဆို၏။ ဝေဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆင်ခြေဆိုသော်၊ ဂေါသာ
 လော၊ ဂေါသာလသည်၊ တုဏ္ဍိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်လတ်ပြီ
 အထခေါ၊ ထိုသို့ဆိတ်ဆိတ်ကြုံမှိုင်မပြောနိုင်သောအခါ၌၊ မိလိန္ဒဿရဉ္စော
 မိလိန္ဒမင်း၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံအစည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေ၏။
 ဧဝံ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဝော၊ အိုအချင်းတို့၊ ဇမ္ဗုဒိပေါ၊
 ဇမ္ဗုဒိတ်ကျွန်းသည်၊ တုစ္ဆောဝတ၊ အချည်းနှီးဖြစ်စွတကား၊ ပဏာသောဝ
 တ၊ အဖျင်းအတ်ဖြစ်စွတကား၊ သမထောဝါ၊ ရဟန်းသည် မူလည်းဖြစ်စေ၊
 ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ ကောစိ၊ တရုတ်ယောက်သော
 ယောပဏ္ဍိတော၊ အကြင်ပညာရှိသည်၊ မယာ၊ ငါနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ သန္တိ၊ ဝိ
 ပြောဆိုတိုင်ပင်ခြင်းငှ၊ ကင်္ဂါ၊ ငါ၏ယုံမှားကို၊ ပရိဝိနောဒေတံ၊ ပယ်ပျောက်
 ခြင်းငှ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းဆောင်နိုင်၏၊ သောပဏ္ဍိတော၊ ထိုပညာရှိသည်၊
 နုတ္ထိ၊ မရှိခဲ့ချေတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အထခေါ၊ ထိုသို့ကြံစည်ပြီးသော်၊ မိလိန္ဒရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းသည်၊
 အမပု၊ အမတ်တို့ကို၊ အမန္တေထိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိ၊ အမန္တေထိ၊ အဘယ်
 မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဝော၊ အိုအချင်းတို့၊ ဒေါသိနော၊ မြူညစ်မတင်စင်သော

အပြစ်ရှိသော၊ ရက္ခိ၊ ညဉ့်သည်၊ ရမ္မဏီယံဝတ၊ မြေထောင်စတွယ်ရှိစွတကား၊
 အဇ္ဇ၊ ယခုကဲ့သို့သော အံခါကာလ၌၊ ကိန္နုသမဏံဝါ၊ အတယ်သို့သော
 ရဟန်းသို့ ထည်းကောင်း၊ ကိဗြာဟ္မဏံဝါ၊ အတယ်သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သို့
 ထည်းကောင်း၊ ဝပ္ပံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိတု၊ မေးမြန်းခြင်းငှါ၊ ဥပသင်္က
 မေယျာမနူခေါ၊ ဆည်းကပ်ကုန်အံ့နည်းကော၊ အတယ်ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်များပညာ
 ရှိသည်၊ မယာ၊ ငါတုဂင်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတုယှဉ်ပြိုင်၍၊ သလ္လပိတု၊ ပြောဆို
 ခြင်းငှါ၊ ကခံ၊ ငါ၏ယုံမှားကို၊ ပဗ္ဗိဝိနေတု၊ ပျောက်အံ့သောငှါ၊ သက္ကောတိ
 နူခေါ၊ စွမ်းဆောင်နိုင်ပေလိမ့်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေ၊ ထိမိန့်တော်
 မူ၏၊ ဝေဝုဒ္ဓက္က၊ ဤသို့မေးမြန်းထုတ်သော်၊ အမဂ္ဂာ၊ အမတ်တို့သည်၊
 တုဏ္ဍိတုတာ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ကုန်၍၊ ခညော၊ မိလိန္ဒမင်း၏၊ ရခံ၊ မျက်နှာ
 ကို၊ ဩဇောကယမာနာ၊ ကြည့်မြော်ကုန်ထုတ်သာလျှင်၊ အဋ္ဌံ၊ သူတည်
 ကုန်ပြီ။ ။

တောနခေါပနသမယေန၊ ထိုမိလိန္ဒမင်းပုစ္ဆာမေးခိုက်အခါရှိကံလျှင်၊ သာ
 ဂထနဂရံ၊ သာဂထမြို့သည်၊ ခွါဒသဝဿာနံ၊ တဆဲ၊ နှုတ်တို့ပတ်လုံး၊ သမဏ
 ဗြာဟ္မဏဂဟပတိပဏ္ဍိတေတိ၊ ရဟန်းပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်များပညာရှိလူပညာရှိတို့မှ
 သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်သတ်ပြီ၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်ရှိကံ၊
 သမဏဗြာဟ္မဏဂဟပတိပဏ္ဍိတော၊ ရဟန်းပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်များပညာရှိလူပညာ
 ရှိတို့သည်၊ ပဗ္ဗိဝသန္တိ၊ ထင်စွာနေကုန်သတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုဏာတိ၊
 သတင်းကြား၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆံ၊ သွားရော့၍၊ ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်း
 သည်၊ တေ၊ ထိုပညာရှိတို့ကို၊ ဝပ္ပံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိတု၊ မေးလေ၏၊ တေသဗ္ဗေ
 ပိ၊ ထိုပညာရှိ အလုံးစုံတို့သည်ထည်း၊ ပဗ္ဗာပိသန္တေနန၊ ပြဿနာမေးခွန်း
 ကိုဖြေဆိုခြင်းဖြင့်၊ ရာဇာနံ၊ မိလိန္ဒမင်းကို၊ အာရာဇေတု၊ နှစ်မြို့ကံစေခြင်း
 ငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်၍၊ ယေနဝါတေနဝါ၊ အမှတ်မထင်သော
 အရပ်မျက်နှာသို့ထည်း၊ ပတ္တမန္တိ၊ ထွက်ပြေး ရကြကုန်၏၊ ယေ၊ အကြင်
 ပညာရှိတို့သည်၊ အညံဒိသံ၊ သာဂထမြို့မှတစ်ပါးသောအရပ်သို့၊ နပတ္တမန္တိ၊
 မဘဲသွားကုန်၊ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသောပညာရှိတို့သည်၊ တုဏ္ဍိတုတာ၊
 ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ကုန်၍၊ အတ္ထန္တိ၊ နေရကြကုန်၏၊ ဘိက္ခု၊ ပုဂံ၊ ရဟန်းတို့မူကား၊
 ယေတုယေန၊ သောအားဖြင့်၊ ဟိမဝန္တမေဝ၊ ဟိမဝန်အရပ်သို့သာလျှင်၊
 ဂတ္ထန္တိ၊ ကြွသွားကုန်၏၊ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုသို့သာဂထမြို့လယ်
 ပညာရှိဆိတ်သောအခါရှိကံ၊ ကောဗိသတာ၊ ကုဇူအရာမျှကုန်သော၊ အာ
 ဟန္တော၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ ဟိမဝန္တပဗ္ဗေတ၊ ဟိမဝန်တောင်ရှိကံ၊ ရက္ခိ

တတထေ၊ တရားစောင့်သူတို့နေထိုင်ရာ ဖြစ်သောရက္ခိတအပြင်ရှိက်၊ ပရိဝသန္တိ၊ နေ့စဉ်ပြုကုန်၏။ ။

အထခေါ၊ ထိုအခါရှိက်၊ အာယသ္မာအဿဂုတ္တာ၊ အရှင်အဿဂုတ္တမထေရ်သည်၊ ဒိဗ္ဗာဏသောတဓာတုယာ၊ ဒိဗ္ဗသောတအဘိဉာဉ်ဓာတ်ဖြင့်၊ မိလိန္ဒဿရဉ္စော၊ မိလိန္ဒမင်း၏၊ ဝစနံ၊ ဝကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ယုဂန္တရမတ္ထကော၊ ယုဂန္တရ်တောင်ထိပ်ရှိက်၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ သန္တိပါဘောတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ကိံ၊ ပုစ္ဆိ၊ အဘယ်သို့ မေးတော်မူသနည်း၊ အာဂုဿ၊ အရှင်တို့၊ မိလိန္ဒနရညာ၊ မိလိန္ဒမင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူယှဉ်ပြိုင်၍၊ သဗ္ဗပိတုံ၊ ပြောဟောခြင်းငှါ၊ ကင်္ဂိံ၊ ယုံမှားခြင်းကို၊ ပဗ္ဗိပိနေတုံ၊ ပျောက်ခြင်းငှါ၊ ပရိဗလော၊ စွမ်းဆောင်နိုင်သော၊ ကောပိဘိက္ခု၊ တရံတဦးသောရဟန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိလေ၏လော၊ ဣ၊ ဤသို့၊ မိလိန္ဒတော်မူ၏၊ ဝေံ၊ ဂုတ္တာ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်၊ ကောဗိသတာ၊ အရဟန္တာ၊ ကုဗေုအရာသော၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ တုဏ္ဍိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ဒုတိယဒ္ဓိံ၊ နှစ်ကြိမ်သည်၊ တတိယဒ္ဓိံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်သည်၊ ပဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သော်၊ တုဏ္ဍိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါရှိက်၊ အာယသ္မာအဿဂုတ္တာ၊ အရှင်အဿဂုတ္တမထေရ်သည်၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ ဝေံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူလေပြီ၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူလေသနည်း၊ အာဂုဿ၊ အရှင်တို့၊ တာဝတိံသဘဝနေ၊ တာဝတိံသာနတ်တုံ၌၊ ဝေဇယန္တဿ၊ ထိကြားနတ်မင်းဗိမာန်ဝေဇယန်ပြာဿာန်၏၊ ပါပိနတော၊ အရှေ့မျက်နှာအရပ်၌၊ ကေတုမတိနာမ၊ ကေတုမတိမည်သော၊ ဝိမာန်နတ်ဗိမာန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိလတ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကေတုမတိမည်သော၊ ဝိမာန်ရှိက်၊ မဟာသေနာနာမ၊ မဟာသေနမည်သော၊ ဒေဝဂုတ္တာ၊ နတ်သားသည်၊ ပရိဝသတိ၊ ထင်စွာနေ၏၊ သော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ တေနမိလိန္ဒန၊ ထိုမိလိန္ဒမင်းကြီးနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူယှဉ်ပြိုင်၍၊ သဗ္ဗပိတုံ၊ ပြောဆိုခြင်းငှါ၊ ကင်္ဂိံ၊ ယုံမှားခြင်းကို၊ ပဗ္ဗိပိနေတုံ၊ ပျောက်ခြင်းငှါ၊ ပရိဗလော၊ စွမ်းဆောင်နိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုမှနောက်ရှိက်၊ ကောဗိသတာ၊ အရဟန္တာ၊ ကုဗေုအရာသော၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ ယုဂန္တရမတ္ထကော၊ ယုဂန္တရ်တောင်ရှိက်၊ အန္တရဟိတာ၊ ကွယ်ပျောက်ကုန်၍၊ တာဝတိံသဘဝနေ၊ တာဝတိံသာနတ်တုံရှိက်၊ ပါတုရဟောသံ၊ ထင်စွာဖြစ်ကုန်၏၊ ဒေဝါနံ နတ်တို့၏၊ ဣန္ဒြေ၊ အရှင်ဖြစ်သော၊ သက္ကော

ထိကြားမင်းသည်။ ဒုရတောဝ။ အဝေးမှထွင်းအာဝန္တန္တေ။ ကြွလာကုန်
 သော၊ တေတိက္ခ။ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ အဗ္ဗသခေါ၊ မြင်ထုတ်ပြီးဒိတ္တာနု၊ မြင်
 ထတ်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာ အာယ ဂုက္ကော၊ အရှင်အာယ
 ဂုက္ကမထေရ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ဆည်း
 ကပ်လေ၏။ ဥပသကံ မိတွာ၊ ဆည်းကပ် လေပြီး၍၊ အဘိဝါ ဒေတွာ၊
 ရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ လျှောက်ပတ်သော အရပ် နေရာနှိုက်၊ အဋ္ဌာထိ၊ ရပ်
 ၏။ ဧက မန္တံ၊ လျှောက်ပတ်သော အရပ်နေရာနှိုက်၊ ဥဒါတေ၊ ရပ်ပြီး
 သော၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ ဣန္ဒေသာ၊ အရှင်ဖြစ်သော၊ ဝုက္ကော၊ ထိကြား
 မင်းသည်။ အာယသ္မန္တံ အာယ ဂုက္ကံ၊ အရှင် အာယ ဂုက္က မထေရ်ကို။
 ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားလေ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်
 သို့လျှောက်ထားသနည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ မဟာခေါ၊ များပြားထွ
 စွာသော၊ တိက္ခသံစော၊ ရဟန်း သံစာသည်။ အ န္ဓုပ္ပက္ကော၊ ကြွရောက်
 တော်မူလာ၏။ အတံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သံစာသော၊ ရဟန်းအပေါင်း၏။ အာရာ
 မိကော၊ အရံစောင့်ပါတည်း။ ဧကေန၊ အဘယ်ဝတ္ထုဖြင့်၊ အက္ကော၊ အလိုတော်
 ရှိပါသနည်း။ မဟာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ကိံ။ အဘယ်အမှုကို၊ ကရေဏိယံ၊ ပြုရပါ
 မည်နည်း။ ဣတံ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားလေ၏။ ။ အထခေါ၊ ထိုသို့
 လျှောက်ထားထတ်လေသော်၊ အာယသ္မာ အာယ ဂုက္ကော၊ အရှင်အာယ ဂုက္က
 မထေရ်သည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူ
 သနည်း။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဇမ္ဗုဒိပေသာဝဏနဂရေ၊ ဇမ္ဗုဒိပ်ကျွန်းသာ
 ဝဏပြည်ကြီး၌၊ အယံခေါမိလိန္ဒောနာမရာဇာ၊ ဤမိလိန္ဒမည်သောမင်းသည်
 ဝိတဏှဝါဒိ၊ ပညာရှိတို့မိတ်ကိုတုန်ထုပ်အောင်ပြောဆိုတတ်၏။ ဒုရာသဒေါ
 သူတပါးညှဉ်းဆဲနှိုင်းခဲ့၏။ ဒုပ္ပသဟော၊ သူထူးဦးတို့သည်၊ ခံနှိုင်းခဲ့၏။ ဂုထု
 ထိတ္ထကရာနံ၊ များစွာသောအယူဝါဒကိုပြုစီရင်သူတို့တွင်၊ အဂ္ဂံ၊ အမြတ်
 ဟု၊ အက္ခယာတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သော၊ ထိုမိလိန္ဒမင်းသည် တိက္ခသံစံ၊ ရဟန်း
 သံစာသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ဆည်းကပ်လေ၍၊ ဒိဋ္ဌိဝါဒေန၊ အယူကိုပြောဆို
 သဖြင့်၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ဂုတ္တိတွာ၊ မေး၍၊ တိက္ခသံစံ၊ ရဟန်းသံစာကို၊ ဝိ
 ဟောဓေတိ၊ ညှဉ်းဆဲနှိုင်းစက်၏။ ဣတံ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ။

အထခေါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ ဣန္ဒေသာ၊ အရှင်ဖြစ်သော၊
 သက္ကော၊ ထိကြားမင်းသည်။ အာယသ္မန္တံ အာယ ဂုက္ကံ၊ အရှင်အာယ ဂုက္ကမ
 ထေရ်ကို၊ ဧတံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ထား၏။ ကိံ အဝေါ
 စ၊ အဘယ်သို့လျှောက်ထားသနည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ အယံခေါမိလိန္ဒော

မိလိန္ဒပဉ္စာပါဠိထော်ဒိုသျှ၊

ရာဒာ၊ ဤမိလိန္ဒမင်းသည်၊ ဣတော၊ ဤနတ်ပြည်မှ၊ ဝုတော၊ ရွှေ့လျှော၍၊ မနု
 သောသျှ၊ လူ့ပြည်တို့ရှိက်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ချေ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
 ကေတုမတိဝိမာနေ၊ ကေတုမတိမည်သောဓိမာန်ရှိက်၊ သောဝေါမဟာ
 သေနောနာမဒေဝဝုက္ကော၊ ဤမဟာသေနမည်သောနတ်သားသည်၊ ပဗ္ဗိဝ
 သကိ၊ ထင်စွာနေ၏။ သော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ တေနမိလိန္ဒေနုရညာ၊ ထိုမိ
 လိန္ဒမင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ သဗ္ဗပိတု၊ ပြောဆိုခြင်းငှါ၊ ကင်္ခ၊ ယုံမှားခြင်းကို
 ပဗ္ဗိဝိနောဒေတု၊ ပယ်ပျောက်ခြင်းငှါ၊ ပဗ္ဗိဗထော၊ စွမ်းနိုင်၏။ တံဒေဝဝုက္ကံ၊
 ထိုနတ်သားကို၊ မနုဿလောကုပပတ္တိယာ၊ လူ့ပြည်ရှိက်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊
 ယာစိသာမ၊ တောင်းပန်ပါကုန်စို့၊ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်ထား၏။ ၊
 အထဝေါ၊ ထိုအခါရှိက်၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣန္ဒော၊ အရှင်ဖြစ်သော၊ သက္ကော၊
 သိကြားမင်းသည်၊ ဝိကျုသံစာ၊ ဟောင်းသံစာကို၊ ပုရက္ခိတွာ၊ ရှေ့သွားပြု
 ၍၊ ကေတုမတိဝိမာနံ၊ ကေတုမတိမည်သောဓိမာန်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊
 မဟာသေနံဒေဝဝုက္ကံ၊ မဟာသေနနတ်သားကို၊ အာလိဂီတွာ၊ ထည်ဘက်၍
 ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့တောင်းပန်ပြောဆို၏။ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့တောင်း
 ပန်ပြောဆိုသနည်း၊ မာရိသ၊ မိတ်ဆွေ မဟာသေနနတ်သား၊ တံ၊ သင့်ကို၊
 ဘိယျသံစော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ မနုဿလောကုပပတ္တိယာ၊ လူ့ပြည်၌
 ဖြစ်ရစေခြင်းငှါ၊ ယာစတိ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့တောင်းပန်
 ပြောဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်သံဃာတော်တို့၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ကမ္မဗဟုလေ
 န၊ အမှုအခင်းများထူးသော၊ မနုဿလောကေန၊ လူ့ပြည်ဖြင့်၊ နအက္ကော၊ အလို
 မရှိပါ၊ မနုဿလောကော၊ လူ့ပြည်သည်၊ တိဗ္ဗော၊ လောဘစသည်ထက်
 သန်ထူးချေ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင် သံဃာတော်တို့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣ
 ဇေဝဒေဝ လောကော၊ ဤနတ်ပြည်ရှိက် သာလျှင်၊ ဥပ ဓုပ္ပတ္တိ ကော၊
 အထက် နတ်ထံရှိက် ဖြစ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ထတ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယိသာ
 မိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပါအံ့၊ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့လျှောက်ထားလေ၏။ ဒုတိယစွိခေါ
 နှစ်ကြိမ်တိုင်ထည်းကောင်း၊ ဝ တိယစွိခေါ၊ သုံးကြိမ်တိုင် ထည်းကောင်း၊
 ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣန္ဒော၊ အရှင်ဖြစ်သော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ယာ
 စန္တော၊ တောင်းပန်လေသော်၊ မဟာသေနောဒေဝဝုက္ကော၊ မဟာသေနမည်
 သောနတ်သားသည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ထား၏။ ကိံအာဟာ၊ အ
 ဘယ်သို့လျှောက်ထားသနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်သံဃာတော်တို့၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်
 အား၊ ကမ္မဗဟုလေန၊ အမှုအခင်းများထူးသော၊ မနုဿလောကေန၊ လူ့ပြည်
 ဖြင့်၊ နအက္ကော၊ အလိုမရှိပါ၊ မနုဿလောကော၊ လူ့ပြည်သည်၊ တိဗ္ဗော၊ လော

၁-ပုဗ္ဗယောဂ-ဗာဟိရကထာ။

ဘဝသည်ထက်သန်ထွေချေ၏။ ဘန္တေ။ အရှင်သံဃာတော်တို့။ ဣဝေဝဒေဝ
 ဧကော။ ဤနတ်ပြည်၌ သာယျာဉ်၊ ဥပ ရုပ္ပတ္တိကော။ အထက် နတ်ထုံ
 နှိုက်ဖြစ်သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍၊ ဗရိနိဗ္ဗာယိသာာမိ။ ဗရိနိဗ္ဗာန် ပြုပါအံ့။
 ဣတိအဝေါစ။ ဤသို့လျှောက်ထားလေ၏။ အထခေါ။ ထိုသို့သုံးကြိမ်
 တိုင်ငြင်းပယ်သောအခါနှိုက်၊ အာယသ္မာအသာဂုတ္တော။ အရှင်အသာဂုတ္တမ
 ထေရ်သည်၊ မဟာသေနံဒေဝပုတ္တံ။ မဟာသေနနတ်သားကို၊ တေံ။ ဤစကား
 ကို၊ အဝေါစ။ တောင်းပန်ပြောဆို၏။ မာရိသ။ သူတော်ကောင်းနတ်သား၊
 ဣခေ။ ဤသောကနှိုက်၊ မယံ။ ငါတို့သည်။ သဒေဝကံ။ နတ်နှင့်တကွသော၊
 ထောကံ။ ထောကကို၊ အနုပိထောကယမာနာ။ အစဉ်ရှောက်၍ ရှုကြည့်ကုန်
 သော်၊ တယာ။ သင့်ကို၊ အညတြ။ ကြည့်၍၊ မိလိန္ဒဿရညော။ မိလိန္ဒမင်း၏၊
 ဝါဒံ။ အယူကို၊ ဘိန္ဒိတွာ။ ဖျက်ဆီး၍၊ သာသနံ။ သာသနာတော်ကို၊ ပဂ္ဂ
 ဟေထုံ။ မြီးမြှောက်ခြင်းငှါ၊ သမပ္ပော။ စွမ်းအားရှိသည်။ အညံ။ သင်မှတ
 ပါးသော၊ ကိပ္ပိတရံတဦးသောလူနတ်မြဟွာကို၊ နပသာမ။ မမြင်မိကုန်ပေ၊
 မာရိသ။ သူတော်ကောင်းနတ်သား၊ တံ။ သင်နတ်သားကို၊ ဘိက္ခုသံဃော။
 ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ ဟာစတိ။ တိုက်တွန်းတောင်းပန်၏။ သပ္ပုရိသ။ သူ
 တော်ကောင်း၊ သာဓု။ ကောင်းမွန်စွာ၊ မနုဿထောကော။ လူတို့ထံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ
 တွာ။ ဖြစ်၍၊ ဒေသဗလဿ။ ထုရားရှင်၏။ သာသနံ။ သာသနာတော်ကို၊ ပဂ္ဂတ္တာ
 တိ။ ထောက်ပံ့ မြီးမြှင့်ပါစော၊ ဣတိ။ ဤသို့၊ အဝေါစ။ တောင်းပန်ပြောဆို၏။
 ဝေဝရတ္တော။ ဤသို့တောင်းပန်လတ်သော်၊ မဟာသေနာဒေဝပုတ္တော။ မဟာ
 သေနမည်သောနတ်သားသည်၊ အဟိံ။ ငါသည်၊ မိလိန္ဒရညော။ မိလိန္ဒမင်း၏
 ဝါဒံ။ အယူကို၊ ဘိန္ဒိတွာ။ ဖျက်ဆီး၍၊ သာသနံ။ သာသနာတော်ကို၊ ပဂ္ဂဟေ
 ထုံ။ မြီးမြှောက်ခြင်းငှါ၊ သမပ္ပော။ စွမ်းအားရှိသည်။ ဘဝိသာမိဏိရံ။ ဖြစ်
 လတ်မည်သတုံ။ ဣတိ။ ဤသို့၊ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌော။ ကြည် ရွှင်စွာ၊ ဥဒဂ္ဂုဒဂေါ။ ဝမ်း
 မြောက်ဝမ်းသာစွာ၊ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍၊ ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရားတို့၊ သာဓု။ ကောင်း
 ထွေပါပြီ၊ မနုဿထောကော။ လူတို့ထံ၌နှိုက်၊ ဥဂ္ဂန္ဓိဿာမိ။ ဖြစ်ပါတော့အံ့၊ ဣတိ။
 ဤသို့၊ ပဋိညံ။ ဝန်ခံသောအထိအမှတ်ကို၊ အဒါထိ။ ပေးလတ်၏။ အထ
 ခေါ။ ထိုသို့ပဋိညာဉ်ရပြီးသောအခါနှိုက်၊ တေဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဒေ
 ဝထောကော။ နတ်ပြည်နှိုက်၊ တံကရဏီယံ။ ထိုပြုလုပ်ဘွယ်ကို၊ တိရေတွာ။
 မြီးမြှောက်စေ၍၊ ဒေဝေသုတာဝတိံ။ သေသု၊ တာဝတိံ။ သာနတ်ပြည်တို့နှိုက်
 အန္တရဟိတာ။ ကွယ်ခဲ့ ကုန်၍၊ ဟိမဝန္တေဝဗ္ဗတေ။ ဟိမဝန္တာတောင်နှိုက်။

မိလိန္ဒပဉ္စာပါဠိထော်နိဿယ

ရက္ခိတတထေ၊ တရားစောင့်သူတို့နေထိုင်ရာဖြစ်သောရက္ခိတအပြင်နိုင်ကံ၊
ပါတုရဟေသု၊ ထင်းရှားဖြစ်ကုန်ပြီ။ ။

အထခေါ၊ ထိုသို့တရားစောင့်သူတို့နေထိုင်ရာဖြစ်သောရက္ခိတအပြင်
သို့ရောက်သောအခါနိုင်ကံ၊ အာယသ္မာအဿဂုတ္တော၊ အရှင်အဿဂုတ္တမ
ထေရ်သည်၊ ဘိက္ခုသံဃာံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါ၊
မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အဝေါ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ အာဂုသော၊ အ
ရှင်တို့၊ ဣမတ္ထိံ ဘိက္ခုသံဃော၊ ဤရဟန်းအပေါင်းနိုင်ကံ၊ သန္နိပါတံ၊ စည်းဝေး
ရာသို့၊ အနာဂတော၊ မလာမရောက်သော၊ ကောစိဘိက္ခု၊ တရံ၊ တဦးသောရ
ဟန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပေသလော၊ ဣတိ အဝေါ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပေ၏၊ ဧဝံ
ဂုတ္တော၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသော်၊ အညတရော၊ တယောကံသော၊ ကိက္ခုရဟန်း
သည်၊ အာယသ္မန္တံ အဿဂုတ္တံ၊ အရှင်အဿဂုတ္တမထေရ်ကို၊ ဧတံ၊ ဤစကား
ကို၊ အဝေါ၊ ဝေျှောက်၏၊ ကိံ အဝေါ၊ အဘယ်သို့ဝေျှသနည်း၊ ဘန္တေ အ
ရှင်ထုရား၊ အာယသ္မာ ခရာဟတော၊ အရှင်ရောဟဏမထေရ်သည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိပါ၏၊ ဣတော၊ ဤနေ့၌၊ သတ္တမေဒိဿေ၊ ချွန်ုပ်တို့မြောက်နိုင်ကံ၊ ဟိမဝန္တံ
ပဗ္ဗတံ၊ ဟိမဝန္တာတောင်သို့၊ ပုပိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ နိရောဓံ၊ နိရောဓမာပတ်
သို့၊ သမာပဒေ၊ ဝင်စားနေထိုင်ပါ၏၊ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရောဟဏရ
ဟန်း၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ခုတ်၊ တမနံကို၊ ပါဟေထ၊ စေတော်မူကုန်လော၊
ဣတိ အဝေါ၊ ဤသို့ဝေျှောက်ထား၏၊ အာယသ္မာပိရောဟတော၊ အရှင်
ရောဟဏမထေရ်သည်လည်း၊ တသိဏညေဝ၊ ထိုခဏနိုင်ကံသလျှင်၊ နိရော
ဓာ၊ နိရောဓမာပတ်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထလေ၍၊ သံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်၊
ဓါ၊ ဧကို၊ ပဗ္ဗိမာနေတိ၊ မြော်ထင်၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ ဟိမဝန္တပဗ္ဗ
တော၊ ဟိမဝန္တာတောင်နိုင်ကံ၊ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ခဲ၍၊ ရက္ခိတတထေ၊ တရား
စောင့်သူတို့နေထိုင်ရာဖြစ်သော ရက္ခိတအပြင်နိုင်ကံ၊ ကောဗိသတာနံ အရ
ဟန္တာနံ၊ ကုဇေ အရာသောရဟန္တာတို့၏၊ ဝုရတော၊ ရှေးရှုအရပ်နိုင်ကံ၊ ပါတုရ
ဟောသိ၊ ထင်စွာဖြစ်တော်၏။ ။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ အဿဂုတ္တော၊ အရှင်အဿဂုတ္တမထေရ်
သည်၊ အာယသ္မန္တံ ရောဟဏံ၊ အရှင်ရောဟဏမထေရ်ကို၊ ဧတံ၊ ဤစကား
ကို၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အဝေါ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊
အာဂုသော ရောဟဏံ၊ ငါ့ရှင်ရောဟဏ၊ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ဘုရားသာသနာတော်
သည်၊ ဘိဇ္ဇန္တေ၊ ပျက်စီးသော်၊ သံဃာ၊ သံဃာတော်၏၊ ကရဏီယာနိ၊ ပြု
လုပ်သွယ်တို့ကို၊ နုပဿသိကိံ နု၊ မမြင်ပါသလော၊ ဣတိ အဝေါ၊ ဤသို့မိန့်

တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ ဝေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အမနုထိကာရော၊
 နှလုံးမထား၊ မိခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပါခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝျောကံ
 ထား၏။ အာသုသောရောဟဏ၊ ငါ့ရှင်ရောဟဏ၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့နှလုံးမ
 သွင်းမိရှိခဲ့ပါကား၊ ဒဏ္ဍကမ္ဘံ၊ ဒဏ်အမှုကို၊ ကရောမ၊ ပြုလုပ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ ကိ၊ အဘယ်ဒဏ်ကို၊ ကရောမိ၊ ပြုရမိ
 အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာသုသောရောဟဏ၊ ငါ့ရှင်ရောဟ
 ဏ၊ ဟိ၊ မပဉ္စပဗ္ဗတပသော၊ ဟိ၊ မဝန္တာတောင်ဘေးစောင်းနှိုက်၊ ဂဇင်္ဂိလံနာမ၊
 ဂဇင်္ဂိထအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏဂါမော၊ ပုဏ္ဏားရွာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ
 ထိ၊ ရွာနှိုက်၊ သောဏုတ္တရောနာမ၊ သဗြာဟ္မဏော၊ သောဏုတ္တရမည်သော
 ပုဏ္ဏားသည်။ ပဋိပသတိ၊ ထင်ရှားစွာနေ၏။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊ ဝုတ္တော၊
 သားဖြစ်သော၊ နာဂသေ နောနာမဒါရကော၊ နာဂထိန် မည်သော သူငယ်
 သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အာသုသောရောဟဏ၊ ငါ့ရှင်ရောဟဏ၊
 တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လတ်မည်ကြောင့်၊ တွံ၊ သင်သည်။ ဒဿသသာဓိကာ
 နိ၊ သယ်လအလွန် ရှိကုန်သော၊ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ တံ
 ကုထံ၊ ထိုပုဏ္ဏားအိမ်သို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်
 လတ်၍၊ နာဂသေနံ ဒါရကံ၊ နာဂထိန်မည်သော သူငယ်ကို၊ နိဟရိတွာ၊
 လူသောင်မှထုတ်၍၊ ပဗ္ဗဇေတိ၊ ရှင်သာမဏေ ပြုစေသော၊ တတ္ထိံ၊ ထို
 နာဂထိန် သူငယ်သည်။ ပဗ္ဗဇိတေဝ၊ ရှင်ပြုပြီး ကုန်း၊ တွံ၊ သင်သည်။
 ဒဏ္ဍကမ္ဘကော၊ ဒဏ်အမှုမှ ရရှိသောထိ၊ လွတ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်
 တော်မူ၏။ အာယသ္မာ၊ ပိရောဟဏော၊ အရှင် ရောဟဏမထေရ်သည်
 ထည်း။ သာရုတိ၊ ကောင်းပါငြိတုရားဟု၊ သမ္ပုဋိန္ဒြိ၊ ဝန်ခံ၏။ မဟာသေနော
 ပိခေါဒေဝုတ္တော၊ မဟာသေန နတ်သားသည်ထည်း။ ဒေဝထောကာ၊ နတ်
 ပြည်မှ၊ စပိတွာ၊ စတုရေသျှာခဲ့၍၊ သောဏုတ္တရဗြာဟ္မဏဿ၊ သောဏုတ္တ
 ရပုဏ္ဏားကြီး၏၊ တရိယာယ၊ မယား၏။ ကုတ္တိတ္ထိံ၊ ဝမ်းနှိုက်။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိ
 သန္ဓေစွဲနေခြင်းကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူပြီး၊ သဟ၊ ပဋိသန္ဓိဂ္ဂဟဏာ၊ ပဋိသန္ဓေနေ
 သည်နှင့်တပြိုင်နက်၊ အာသုသောဏ္ဍာနိ၊ လက်နက်တစ်မျိုးကိုသည်။ ပဇ္ဇထိံ
 သု၊ ထွန်းတောက်ပကုန်၏။ အဂ္ဂသဿံ၊ ပွန်မြတ်သော ကောက်စပါးသည်။
 အဘိနိပ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံ၏။ မဟာမေဓော၊ သည်းထန်လွန်မင်းစွာသော မိလား
 ကြီးသည်။ အဘိပ္ပဝသိ၊ အလွန်ရွာသွန်းလတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊
 သုံးမျိုးကုန်သော၊ အတ္ထ ရိယာ၊ အံ့ချီးတွယ်ရာကိုသည်။ အတ္တ၊ တစ္စွာ၊ မဖြစ်
 တူးမြဲထူးကဲသောဖြစ်ပေါ်ခြင်းသဘောကိုသည်။ ပါတုရဟေသု၊ လောက

နှိုက်ထင်ရှားဖြစ်ထက်ကုန်၏။ အာယသ္မာပိခေါရောဟာဏော၊ အရှင်ရောဟာ
 ဏမထေရ်သည်သည်။ တဿ၊ ထိုနာဂသိန်သူပေ၏။ ပဗ္ဗိသန္ဓိဂ္ဂဟဏ
 တော၊ ပဗ္ဗိသန္ဓေယူသည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ အစတည်ထောင်၍၊ ဒဿမာသာမိကာ
 နိသတ္တဝသသာနိ၊ ဆယ်စာအလွန်ရှိသောချနွှပ်တို့ ကာထပတ်လုံး၊ တံကု
 လံ၊ ထိုအိမ်သို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ၄။ ပဝိသန္ဓေ၊ ဝင်ထတ်သော်၊ ဧက
 ဒိဝသန္ဓိ၊ တနေ့နှိုက်မျှလည်း၊ ကဗုစ္ဆ၊ မတ္တံဘတ္တံ၊ တဂွန်းမျှသောဆွမ်းကို
 လည်းကောင်း၊ ဥဇ္ဈကံမတ္တံသာဂုံ၊ တယောက်ချီ၊ မျှသောဆန်ပြုတ်ယာဂ
 ကိုလည်းကောင်း၊ အဘိဝါဒနံ၊ ဦးညွတ်ရှိခိုးခြင်းကို လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗ
 ထိကမ္ပံ၊ လက်အုတ်ချီခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သာဒိစိကမ္ပံ၊ အရေအသေ
 ပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နယတ္ထံ၊ ရဘူးသည်ဟုမရှိထေ။ ။

အထာမရသည်မှမဟုတ်ပါသေး၊ ခေါ၊ ကေန်စင်စစ်အေးဖြင့်၊ အက္ခော
 သဉ္ဇေ၊ ဆဲရေးခြင်းကိုသာလျှင်၊ ပရိဘာသဉ္ဇေ၊ ခြမ်းချော်ခြင်းမောင်း
 မဲခြင်းကိုသာလျှင်၊ ပဗ္ဗိသဘတိ၊ ထင်ထင်ရှားရှားရရှိလေ၏။ အတိစ္ဆထဘ
 န္ဓေတိဝစနမတ္တိ၊ ကန်တော့ပါ၏အရှင်ဘုရားဟူသောစကားမျက်လည်း၊
 ဝတ္ထာနာမ၊ ဆိုထတ်သောသူမည်သည်၊ နာဟောထိ၊ မဖြစ်ဘူးလေချေ။ ။
 ပန၊ ထိုသို့ချနွှပ်ဆယ်စာရှိပြီးသောနောက်မှ၊ ဒဿမာသာမိကာနံ၊ ဆယ်စာ
 အလွန်ရှိ ဘုန်သော၊ သတ္တန္တံ၊ ချနွှပ်တို့၏။ အစ္စယေန၊ ကျော်လွန် လေသ
 ဖြင့်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သန္ဓိကံ၊ အတိစ္ဆထဘန္ဓေတိဝစနမတ္တံ၊ ကန်တော့
 ပါ၏အရှင်ဘုရား ဟူသောစကားမျက်၊ အယတ္ထံ၊ ရရှိဘူးလေ၏။ တံဒိဝသ
 မေဝ၊ ထိုနေ့နှိုက်ပင်လျှင်၊ ဗြာဟ္မဏောပိ၊ သောဏုတ္တရပုတ္တော၊ သည်လည်း၊
 ဗဟိကမ္ပန္တာ၊ ရှုပြင်အမှုလုပ်ဆောင်ရာမှ၊ အာဂစ္ဆန္တော၊ ပြန်လာထတ်
 သော်၊ ပဗ္ဗိပထေ၊ ခရီးအဆိုင်နှိုက်၊ ထေရ်၊ ရောဟာဏထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်
 တည့်သော်၊ ဘောပဗ္ဗဇ္ဇိတ၊ ဒိုရ်ကန်း၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဂေတံ၊ အိမ်သို့၊
 အဂဓိတ္တကိ၊ ရောက်ခဲ့ပြီထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေး၏။ ဗြာဟ္မဏ၊
 ပုတ္တော၊ အာမအဂမမှာ၊ အိမ်ရောက်ခဲ့ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်ဆိုထေသော်၊
 ကိပ္ပိ၊ တရံတရာကို၊ အပိလဘိတ္တ၊ ရခဲ့ပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြန်၍၊
 ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တော၊ အာမလဘိမှာ၊ အိမ်းရခဲ့ပေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မထေရ်
 ဆို၏။ သော၊ ထိုပုတ္တောသည်၊ အနတ္တမနေ၊ နှစ်ထုံးမသက်သာဘဲ၊ ဂေဟံ
 ဂတ္တံ၊ အိမ်သို့သွားလေ၍၊ တဿပဗ္ဗဇ္ဇိတဿ၊ ထိုအိမ်သို့သာနေကြရဟန်း
 အာ၊ ကိပ္ပိ၊ တရံတရာကို၊ အဒတ္တံ၊ ပေးချေသထော၊ ဣတိပုတ္တိ၊ ဤသို့မေး၏။
 ကိပ္ပိ၊ တရံတရာကို၊ နအဒဒ္ဓာ၊ မပေးရပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ပြန်ကြားကုန်၏။ ။

၁-ပုစ္ဆိယောဂ-ဗာဟိရကထာ၊

ပြာဟူတော၊ ပုစ္ဆိယောဂံ။ ဒုတိယဗ္ဗိဒ္ဓိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်နှိုက်၊ စာရ
စွါရေယော၊ အိပ်တံခါးဝဲနှိုက်သာလျှင်၊ အဇ္ဈိယနေ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇိတံ၊ ရဟန်းကို၊
ရသာဝါဒေန၊ ရသားဆိုခြင်းဖြင့်၊ နိဂ္ဂဏ္ဍိယာမိ၊ နှင်အံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဝိဒိ၊
စောင့်စားငံ့ထင်၏။ ။

ထေရော၊ ရောဟဏမထေရ်သည်၊ ဒုတိယဗ္ဗိဒ္ဓိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်
နှိုက်၊ ပြာဟူတော၊ ပုစ္ဆိယောဂံ။ စာရစွါရံ၊ အိပ်တံခါးဝဲသို့၊ သမ္ပက္ခော၊ တြွ
ရောက်တော်မူ၏။ ပြာဟူတော၊ ပုစ္ဆိယောဂံ။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ဒိဝ္ဗာဝ၊
မြင်သော်သာလျှင်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ပြောဆိုလေ၏။ ဝိ၊ အာဟ၊ အဘယ်
သို့ပြောဆိုလေသနည်း၊ တုဗ္ဗေ၊ သင်ရဟန်းတို့သည်၊ ဟိယျော၊ ယမန်လွန်
ပြီးနေက၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ ကိပ္ပိ၊ တရုတ်ရာကို၊ အထတိ
တွာယော၊ မရဘဲထွက်သာလျှင်၊ လဘိဗ္ဗာတိ၊ ရကုန်၏ဟူ၍၊ အဝေါရတ္ထ၊
ဆိုကုန်ပြီ၊ တုဗ္ဗာကံ၊ သင်ရဟန်းလူမျိုးတို့အား၊ ရသာဝါဒေ၊ ရသာဝါဒ
သည်၊ ဝဒ္ဓတိနုခေါ၊ အပ်ပါသလော၊ ဣတိ၊ အာဟ၊ ဤသို့ဆိုပြီ၊ ထေရော၊
မထေရ်သည်၊ ပြာဟူတော၊ ပုစ္ဆိယောဂံ။ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ တုဗ္ဗာကံ၊ သင်တို့၏၊
ဂေဟိ၊ အိမ်သို့၊ ပဝိသန္တာ၊ ဆွမ်းရပ်ဝင်ရောက်ကုန်သည်ကား၊ ဒသမာသာ
ဒိကာနိသတ္တ ဝသံသာနိ၊ ခုနှစ်နှင့် ဆယ်ထမ္ဘာကို၊ အတိစ္ဆထာတိဝစေန
မတ္တမိ၊ ကန်တော့ပါ၏ဟူသော စကားမျှကိုလည်း၊ အထဘိတွာ၊ မရဘူး
ဘဲ၊ ဟိယျော၊ ယမန်လွန်ပြီးနေကမူ၊ အတိစ္ဆထာတိဝစေနတ္ထံ၊ ကန်တော့ပါ၏
ဟူသောစကားမျှကို၊ အထဘိဗ္ဗာ၊ ရကုန်ပြီ၊ အထ၊ ထိုသို့ ရသောကြောင့်၊
ကေဝါ စာပဋိသန္ဓာရံ၊ တရုန်းသောစကား အစေ့အစပ်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အ
ကြောင်းစွဲပြု၍၊ ဧဝံ၊ ဤရ၏ဟူသောစကားကို၊ အဝေါရတ္ထ၊ ဆိုလိုက်ပေကုန်
ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူလေ၏။ ပြာဟူတော၊ ပုစ္ဆိယောဂံ။
သည်၊ ပိန္နဲထိ၊ ကြံစည်စဉ်းစား၏၊ ကိ၊ ပိန္နဲထိ၊ အဘယ်သို့ကြံစည်စဉ်း
စားသနည်း၊ ဣမေ၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ ဝါစာပဋိသန္ဓာရမတ္တမိ၊ စကားအစေ့
အစပ်မျှကိုလည်း၊ လဘိတွာ၊ ရသည်ရှိသော်၊ ဇနမဇ္ဈေ၊ လူများအထယ်
နှိုက်၊ လဘိဗ္ဗာတိ၊ ရကုန်၏ဟု၊ ပသံသန္တိ၊ မြီးမွမ်းကုန်၏၊ အညံ၊ စကားအစေ့
အစပ်မှတစ်ပါးသော၊ ကိပ္ပိခါဒနိယံဝါ၊ တရုတ်ရသော ခဲဘွယ်ကိုလည်း၊
ကောဇိ၊ ကိပ္ပိဘောဇနိယံဝါ၊ တရုတ်ရသောစားဘွယ်ကို လည်းကောင်း၊
လဘိတွာ၊ ရပါမူကား၊ ကသ္မာနပသံသန္တိ၊ အဘယ်ကြောင့်မမြီးမွမ်းဘဲရှိ
တုထိမ်းနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံစည်၍၊ ပသိဒိတွာ၊ ကြည်ညို၍၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ပဋိယာဒိတဘတ္တတော၊ ပြင်ဆင်အပ်သော

မိလိန္ဒပဉ္စာပါဠိတော်နိဿယ

ထမင်းမှ၊ ကုသုတ္တု၊ သိက္ခဉ္စ၊ တစွန်းသောဆွမ်းကို ထည်းကောင်း၊ တရုဗိယံ၊ ထိုဆွမ်းအားလျော်သော၊ ဗျုတ္တိနုဉ္စ၊ ဟင်းကို ထည်းကောင်း၊ ဒါပေတော၊ လှူစေ၍၊ ဣမံဘိက္ခံ၊ ဤမျှလောက်သောဆွမ်းကို၊ သဗ္ဗကာယံ၊ အခါခပ်သိမ်း ထုငှေ့ယင်တို့သည်၊ ထဘိ သထ၊ ရကုန်ထိပ်သတည်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ သို၏။ ။

သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ဝုနုဒိဝသတော၊ တတန်သောနေ့မှ၊ ပထကိ၊ စ၍၊ ဥပသကံ၊ မန္တသေ၊ ကပ်ရောက်လာသော၊ ထေရထေ၊ မထေရ်၏၊ ဥပသမံ၊ ပြင်သက်သော၊ ဣန္ဒြေကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မက္ကာယ၊ အတိုင်းအရှည် တက်၊ သိယျာသော၊ လွန်ကဲစွာ၊ ပသိဒိတွာ၊ ကြည်ညို၍၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ နိစ္စကာယံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ အတ္တနောစာရေ၊ မိမိအိပ်၍၊ ဘတ္တဝိသ၊ ဝုနုတ္တယ၊ ဆွမ်းအမြဲစားသောက်ခြင်းကို ပြုခြင်းငှါ၊ ထာပိ၊ ယျော့ကံတောင်းပန်၏၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ တုဏှိ၊ အာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်၊ အဝေါသေတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၌၊ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝစ္ဆန္တော၊ ကြွလတ်သော်၊ ထေကံ၊ ထောက်အနည်းငယ်အနည်းငယ်၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားရှင်စကားတော်ကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ ဝစ္ဆန္တိ၊ ကြွသွားလေသတည်း၊ သာပိခေါ၊ ပြာဟူ၏၊ ထိုသောဗျုတ္တရပုဏ္ဏား၏ ပုဏ္ဏားမသည်ထည်း၊ ဒဿမာသစ္စယေန၊ ဆယ်ထလွန်မြောက်သဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ သားကို၊ ဝိဇာယိ၊ တွားမြင်လေ၏၊ အဿ၊ ထိုသူငယ်၏၊ နာဂသေနောတိ၊ နာဂထိန်ဟု၊ နာမံ၊ အမည်သည်ကို၊ အကံသု၊ မှည့်ခေါ်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုနာဂထိန်သူငယ်သည်၊ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဝဇန္တော၊ ကြီးပွားထက်၍၊ သက္ကဝသိကော၊ ချွန်နှစ်သားရှိသည်ဇာတော၊ မြစ်ထေပြီ၊ အထခေါ၊ ထိုသို့ချွန်နှစ်မြောက် ရောက်လတ်သောအခါ၌ကိ၊ နာဂသေနဿဒါရကဿ၊ နာဂထိန်သူငယ်၏၊ ဝိဇာ၊ အဘပုဏ္ဏားသည်၊ နာဂသေနံဒါရကံ၊ နာဂထိန်သူငယ်ကို၊ တေ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ ပြောဆိုလတ်သတည်း၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ပြောဆိုလတ်သနည်း၊ တာတနာဂသေန၊ အမောင်နာဂပထိန်၊ ဣမတ္ထိံ၊ ခေါ်ပြာဟူကကုလေ၊ ဤငါ့ဘိက္ခုနားမျိုး၌ကိ၊ သိက္ခာနံ၊ သင်အပ်သောအတတ်ပညာတို့ကို သိက္ခေယျာထိ၊ သင်ယူပါစေဘု၊ ဣတံ၊ အဝေါစ၊ ဤသို့ဆို၏၊ တာတ၊ ဘခင်၊ ဣမတ္ထိံ၊ ပြာဟူကကုလေ၊ ဤငါ့ဘိက္ခုနားမျိုး၌ကိ၊ သိက္ခာနိနာမ၊ သင်အပ်သည့်အတတ်တို့မည်သည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်တို့ပေးနည်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်၊ တာတနာဂသေန၊ အမောင်နာဂပထိန်၊ တယောခေါဝေဒါ၊

ဗေဒင်သုံးပုံတို့သည်ပင်၊ သိက္ခာနိနာမ၊ သင်အပ်သည့်အတတ်တို့မည်ကုန်
 ၏၊ အဝဇေသာနိ၊ ဗေဒင်သုံးပုံကြွင်းကုန်သော၊ သိပ္ပါနိ၊ အတတ်တို့သည်
 သိပ္ပံနာမ၊ သိပ္ပမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုထေ၏၊ တာတ၊ ဘာဝင်၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့
 ဖြစ်မှုကား၊ သိက္ခိသာမိ၊ သင်ကြားပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာဂဇေနဝနံခံ၏။ ။
 အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝေါ၊ ဣတ္ထရာဗြာဟ္မဏေါ၊ သောဣတ္ထရာဗုဒ္ဓတ္ထားသည်
 အာစရိယ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဆရာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဟဿံ၊ သပြာဏထောင်
 သောအာစရိယဘာဂံ၊ အရာအတို့အရကို၊ ဒတွာ၊ ပေးကမ်း၍၊ အန္တောပါသာ
 ဒေါ၊ ပြာသာဒ်အတွင်းဖြစ်သော၊ ဧကတ္ထိံ၊ ဝဗ္ဗေ၊ တချသောတိုက်ခန်း၌၊ ဧက
 တော၊ တဘက်အရပ်မှ၊ မဉ္ဇကံ၊ ညောင်စောင်းချတင်ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်း
 ထားစေ၍၊ အာစရိယဗြာဟ္မဏံ၊ ဆရာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါ
 စ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အဝေါ၊ အဘယ်သို့ဆိုသည်၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ဆရာပုဂ္ဂိုလ်တို့၊
 သင်သည်၊ ဣဝံ၊ ဤသို့၊ ဣသံ၊ မန္တာနိ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊ သဗ္ဗာပေဟိခေါ၊
 သင်ရုံစံပေါ်ထေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ဆို၏။ ။ တာတဒါရက၊ အမောင်
 သူငယ်၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဗေဒင်သင်လိုမှုကား၊ မန္တာနိ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊ ဥဂ္ဂဏှာ
 တံ၊ သင်ယူပါထေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ အာစရိယဗြာဟ္မဏော၊ ဆရာပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ သဗ္ဗာယတိ၊ သရဗ္ဗာယံ၏။ ။ နာဂဇေနဿဒါရကဿ၊ နာဂထိန်သူ
 ငယ်၏၊ ဧကေနဥဒ္ဓေသေနဝေါ၊ တကြိမ်ရုတ်ဆိုသင်ယူခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊
 တယောဗေဒေါ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့သည်၊ ဟဒယင်္ဂတာ၊ နှလုံးသို့သက်ဝင်ထေ
 ကုန်သည်၊ ဝါ၊ ဝဂ္ဂတာ၊ နှုတ်၌တက်ကုန်သည်၊ သုပခာရိတာ၊ ကောင်းကောင်း
 ဆောင်မိကုန်သည်၊ သုဝဂ္ဂတာ၊ ကောင်းကောင်းပိုင်းခြားမှတ်သားမိ
 ကုန်သည်၊ သုနုယိကတာ၊ ကောင်းစွာနှလုံးသွင်းထားကုန်သည်၊ အဂေ
 သု၊ ဖြစ်ထေကုန်ပြီ၊ သကိမေဝ၊ တဥဒ္ဓေသသင်ခါမှ၌သာလျှင်၊ သနိဂဏှု၊
 ကေဠုဘေတု၊ နိဘဏှုခေါ်အဘိခါန်ကျမ်း၊ ကေဠုဘခေါ်အလင်္ကာကျမ်း
 မျိုးတို့နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ သာက္ခဋေပေဒေသု၊ အက္ခရာအပြားကိုခွဲ
 ခြမ်းရာဖြစ်သောသိက္ခာကျမ်းနိရုတ္တိကျမ်းတို့နှင့်တကွကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဟာ
 သပဉ္စမေသု၊ ရှေးစကားဟောင်းကိုဆိုရာဖြစ်သောဣတိဟာသကျမ်းလျှင်
 ဝါ၊ ခမြေခံဖြစ်ကုန်သော၊ တိသုပေဒေသု၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ရှိကိ၊ စက္ခု၊ ပညာ
 ဥာဏ်မျက်စိသည်၊ ဥပပါဒိ၊ ပေါ်လွင်စွာဖြစ်ထွက်ပြီ၊ ဗဒကော၊ ဝုဒ္ဓိအပြား
 ရှိကိသင်ယူတတ်ကျွမ်းသည်၊ ဝေယျာကရဏော၊ ဝုဒ္ဓိတို့၏ပြီးရာဖြစ်သော
 သဒ္ဓါဗျာဘရုဏ်းကျမ်းရှိကိ သင်ယူ တတ်ကျွမ်းသည်၊ ထောကာယတမ
 ဟာဝုရိသထက္ခဏေသု၊ ထောဣတ္ထရာဗုဒ္ဓိသနိကျင်သည်ကိုခွဲတွင်တတ်၍

ထောကစီးပွားကို အားထုတ်စေတတ်သော။ ထောကာယက ကျမ်းယော
 ကျားမြတ်တို့ထက္ကတာမှတ်ကြောင်းကို ဆိုရာဖြစ်သောမဟာပုရိသလက္ခ
 တာကျမ်းတို့ရှိ၏။ အနုယော၊ မယုတ်ကုန်ထုံပြည့်စုံစွာတတ်မြောက်သည်
 အဟောထိ၊ ဖြစ်ထတ်ပြီ။ အထခေါ၊ ထိုသို့ပညာသင်ခြင်းအကြွင်းမဲ့
 တတ်မြောက်သော အခါရှိ၏။ နာဂသေနေခါရကော၊ နာဂထိန်သူငယ်
 သည်၊ ပိတရုံ၊ တခင်ကို၊ ဇေတံ၊ ဤစကားကို၊ အဂေါစ၊ ဆို၏။ ကိံ အဂေါစ၊ အ
 တယ်သို့ဆိုသနည်း၊ တာတာ၊ တခင်၊ ဣမတ္ထိံ ဗြာဟ္မဏကုဏေ၊ ဤပုဏ္ဏားမျိုး
 စွဲ၊ ဣတော၊ ဤဗေဒင်သုံးပုံသည်ထက်ကား၊ ဥတ္တရိံ ပိ၊ အပိုအလွန်သည်။
 ထိက္ခိတဗ္ဗာနိ၊ သင်ဘွယ်တို့သည်၊ အတ္ထိန္ဒခေါ၊ ရှိကုန်သေးသလော၊ ဥဒါဟု၊
 ထိုမဟုတ်ခဲ့မှု၊ ဧတ္ထကာနေဝ၊ ဤမျှသည်သာလော။ ဣတိအဂေါစ၊ ဤသို့ဆို
 ၏။ တာတာနာဂသေန၊ အမောင်နာဂထိန်၊ ဣမတ္ထိံ ဗြာဟ္မဏကုဏေ၊ ဤပုဏ္ဏား
 မျိုးရှိ၏။ ဣတော၊ ဤဗေဒင်သုံးပုံထက်၊ ဥတ္တရိံ၊ အပိုအလွန်၊ ထိက္ခိတဗ္ဗာနိ၊
 သင်ဘွယ်တို့သည်၊ နတ္ထိမရှိကုန်၊ ဧတ္ထကာနေဝ၊ ဤမျှတို့ကိုသာလျှင်၊ ထိက္ခိ
 တဗ္ဗာနိ၊ သင်ကြားအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြန်ကြားလေ၏။ အထခေါ၊ ထို
 အခါရှိ၏။ နာဂသေနေခါရကော၊ နာဂထိန်သူငယ်သည်။ အာစရိယသံ။
 ဆရာအား။ အနုယောဝံ၊ မေးမြန်းစိစစ်ခြင်းကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ပါသာဒါ၊
 ပြုသကိစ္စထက်စွဲ၊ ဩရုပ္ပ၊ ဆင်းသက်ခဲ့၍၊ ပုဗ္ဗဝါသနာယခေါ၊ ရှေးနှိုက်ထုံ
 သူးသောရဟန်းပြုခြင်းစသော ဝါသနာစရိုက်နှိုက်သာလျှင်၊ စောဒိတဟာဒ
 ယော၊ တိုက်တွန်းအပ်သောစိတ်ရှိထတ်ကောင်း၊ ရဟောဂတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ
 သို့ကပ်ချဉ်း၍၊ ပဋိသလ္လာနော၊ တယောကံထည်းတည်းကိန်းအောင်းထွက်
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ထိပ္ပဿ၊ အတတ်၏။ အာဒိမဇ္ဈပရိယောသာနံ၊ အစအထယ်
 အဆုံးကို၊ ဩထောကေန္တော၊ ဥပဇာတ်ဖြင့်ဆင်ခြင်ထတ်သော်၊ အာဒိမိဝါ၊ အစ
 နှိုက်ထည်းကောင်း၊ မဇ္ဈဝါ၊ အထယ်နှိုက်ထည်းကောင်း၊ ပရိယောသာနေဝါ
 အဆုံးနှိုက်ထည်းကောင်း၊ အပ္ပမတ္တကမ္မိသာရံ၊ အနည်းငယ်မျှသောအနှစ်
 သာရကို၊ အဒိသု၊ မမြင်မတွေ့သောကြောင့်၊ ဘော၊ အိုအချင်းတို့၊ ဣမေပေ
 ဓါ၊ ဤဗေဒင်တို့သည်ကား၊ ထုတ္ထာဝတ၊ အချည်းနှီးဖြစ်ကုန်စွတကား၊ အ
 သာရော၊ အနှစ်မရှိကုန်၊ နိဿာရာ၊ အနှစ်ကင်းကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိပ္ပမိသာ
 ရိ၊ နှစ်ထုံးမသက်သာဘဲ၊ အနတ္တမနော၊ မနှစ်သက်သည်။ အဟောထိ၊ ဖြစ်
 ထတ်၏။ ။

တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါရှိ၏။ အာယသ္မာရောဟထော၊ အရှင်
 ရောဟဏမထေရ်သည်။ ဝတ္တနိယေသေနာသနေ၊ ဝတ္တနိယကျောင်းရှိ၏။

နိဗ္ဗိန္ဒော၊ နေထျက်၊ စေတသော၊ မိမိစိတ်ဖြင့်၊ နာဂသေနာယ၊ ဒါရကယ၊
 နာဂသိန်သူငယ်၏၊ စေတော ပရိဝါတက္ကံ၊ စိတ်အကြံအစည်ကို၊ အညာ
 ယ၊ သိလေ၍၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်္ကန်းသစ်ကိုဝတ်ရုံ၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်
 သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ပတ္တနိယေသေနာသနေ၊ ပတ္တနိယကျောင်း
 နှိုက်၊ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ခဲ့၍၊ ဝဇကီထုပ္ပာယုဏဂါမယ၊ ဝဇကီထ
 ပုတ္တေားရွာ၏၊ ပုရထော၊ ရှေးရွာအရပ်နှိုက်၊ ပါထုရဟောထိ၊ ထင်စွာဖြစ်
 ထတ်၏၊ နာဂသေနာဒါရကော၊ နာဂသိန်သူငယ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ
 ၏၊ ခွါရကောဋ္ဌကေ၊ တံခါးမုခ်နှိုက်၊ ဋ္ဌိတော၊ ရပ်တည်လျက်၊ ဒုရတောဝ၊
 အဆေးမှသာလျှင်၊ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာ ထတ်သော၊ အာယသ္မန္တံ၊ ရော
 ဟာတံ၊ အရှင်ရောဟဏမထေရ်ကို၊ အဒသခေါ၊ မြင်ပြီး၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်လေ၍၊
 အတ္တမနော၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဒဂ္ဂေါ၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ပရဒိ
 တော၊ ကြည်ရွှင်၍၊ ပီတိသော၊ မနာသဇာတော၊ နှစ်မြိုက်ဝမ်းသာခြင်းဖြစ်၍၊
 အယံပဗ္ဗဇိတော၊ ဤရဟန်းသည်၊ ကဒါစိ၊ တရံ၊ တရားနှိုက်၊ သာရံ၊ အနှစ်ကို၊
 အပ္ပေဝနာမဇာနေယျ၊ ထိလိဗုံ၊ ငြားအံ့မထိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံစည်၍၊ ယေန၊
 အကြင်အရပ်နှိုက်၊ အာယသ္မာရောဟထော၊ အရှင်ရောဟဏမထေရ်သည်
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုရောဟဏမထေရ်ရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကင်္ဂိ၊ ကပ်လေ
 ၏၊ ဥပသကင်္ဂိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ အာယသ္မန္တံ၊ ရောဟာတံ၊ အရှင်ရောဟဏ
 မထေရ်ကို၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ကျောက်ဆို၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အ
 ဘာယ်သို့လျှောက်ဆိုသနည်း၊ မာရိသ၊ အရှင်ထုရား၊ ဇေဒိသော၊ ဤသို့သဘော
 ရှိသော၊ ဘဏ္ဍု၊ ဦးခေါင်းပြည်းသော၊ ကာသာဝဝသနော၊ ဗန်ရည်ဆိုးဝတ်
 သော၊ တွံ၊ အရှင်ကား၊ ကောနုခေါ၊ အဘယ်လူမျိုးမည်လေသနည်း၊ ဣတိ
 အဝေါစ၊ ထိုသို့ဆို၏၊ ဒါရက၊ သူငယ်၊ အထံ၊ ငါကား၊ ပဗ္ဗဇိတောနာမ၊ ရဟန်း
 မည်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ရောဟဏမထေရ်ပြောထတ်သော်၊ မာရိသ၊ အ
 ရှင်ထုရား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ပဗ္ဗဇိတောနာ
 မ၊ ရဟန်းမည်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ရသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြန်၍၊ ဒါရက၊ သူ
 ငယ်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်သို့ရဟန်းဖြစ်သောကြောင့်၊ ဝါပကာနံ၊ ယုတ်မာဆိုး
 ညစ်ကုန်သော၊ မလာနံ၊ ကိလေသာအညစ်အရှေးတို့မှ၊ ပဗ္ဗဇေတိ၊ ကြည့်၍သွား
 တတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါကား၊ ပဗ္ဗဇိတောနာမ၊ ရဟန်းမည်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ရောဟဏမထေရ်ဆို၏၊ မာရိသ၊ အရှင်ထုရား၊ ကိံ၊ ကာရဏာ
 အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ တေ၊ အရှင်၏၊ ကေသာ၊ ဆံပင်တို့သည်၊ အညော
 သံ၊ အရှင်မှတစ်ပါးသောသူတို့၏၊ ကေသာယထာ၊ ဆံပင်တို့ကဲ့သို့၊ န၊ မရှည်

ဘဲတိုရပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြန်လတ်သော်၊ ဒါရက၊ သူငယ်၊ သောဇ္ဇာ
 တဆဲခြေခံပါးကုန်သော၊ ဣမေဇလိဗောဓေ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောကြောင့်ကြ
 ဘွယ်အနှောင့်အရှက်တို့ကို၊ ဒိဿာ၊ မြင်သောကြောင့်၊ ကေသမဿ၊ ဆံပင်
 နှင့်ရည်ဆိတ်ကို၊ ဩဟာရေတွပ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုချေ၏။ ၊
 သောဇ္ဇာ၊ ကြောင့်ကြဘွယ်တဆဲခြေခံပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်
 တို့နည်းဟူမူကား။ အသကာရလိဗောဓေ၊ တန်ဆာဆင်ယင်ရသော
 အနှောင့်အရှက်သည်းကောင်း၊ မဏ္ဍနပလိဗောဓေ၊ ဖြေပြစ်ချောမွေ့အောင်
 ပြုရသောအနှောင့်အရှက်သည်းကောင်း၊ တေထမက္ခန္ဓ၊ ဆီထိမ်းရသောအ
 နှောင့်အရှက်သည်းကောင်း၊ ဝေပန၊ ဆေးကျော်ရသော အနှောင့်အရှက်
 ထည်းကောင်း၊ မာယာ၊ ပန်းပန်ရသောအနှောင့်အရှက်သည်းကောင်း၊ ဂန္ဓန၊
 အမွှေးသုတ်ထိမ်းရသောအနှောင့်အရှက်သည်းကောင်း၊ ဝါသန၊ ကျော်ရန်
 ထူးထားရသောအနှောင့်အရှက်သည်းကောင်း၊ ဟရိတက၊ သပန်းခါးသီးရှာ
 ရသောအနှောင့်အရှက်သည်းကောင်း၊ အာမလက၊ ကျွတ်ကျွတ်သီးရှာရသော
 အနှောင့်အရှက်သည်းကောင်း၊ ရဂံ၊ ဆံနက်အောင်ဆိုးရည်ဆိုးရသောအ
 နှောင့်အရှက်သည်းကောင်း၊ ဗန္ဓန၊ ကျွတ်ထူးရသောအနှောင့်အရှက်သည်း
 ကောင်း၊ ကောဗ္ဗုတိ၊ ဖြင့်တီးရသောအနှောင့်အရှက်သည်းကောင်း၊ ကပ္ပက
 ပြုပြင်ရသော အနှောင့်အရှက် ထည်းကောင်း၊ ဝိဇေဓုန၊ ထူးပြီးကျွတ်ဖြေ
 ဖြန့်ရသောအနှောင့်အရှက်သည်းကောင်း၊ ဝိကာလလိဗောဓေ၊ သမ်းရှာရ
 သောအနှောင့်အရှက်သည်းကောင်း၊ ကေသေသု၊ ဆံတို့သည်၊ ဝိလူနေသု၊
 ကျွတ်ခဲ၊ ပြတ်ခဲ၊ ကုန်သော်၊ သောစန္ဒိ၊ စိုးရိမ်ရကုန်၏၊ ကိလမန္တိ၊ ပင်ပန်းရ
 ကုန်၏၊ ပရိဒေဝန္တိ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းရကုန်၏၊ ဥရတထိ၊ ရင်ပတ်စည်
 တီး၊ ကန္တန္တိ၊ ညီးတွားမြည်တမ်းရကုန်၏၊ သဗ္ဗေယံ၊ လွန်စွာတွေဝေခြင်း
 သို့၊ အာပစ္စန္တိ၊ ရောက်ရကုန်၏။ ဒါရက၊ သူငယ်၊ ဣမေသုခေါသောဇ္ဇာ
 ပလိဗောဓေသု၊ ဤတဆဲခြေခံပါးသောကြောင့်ကြဘွယ် အနှောင့်အရှက်
 တို့ရှိက်၊ ပလိဂုဗ္ဗိတာ၊ ရစ်ပတ်နှောင့်ရှက်ကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊
 အတိသုရမာနံ၊ အလွန်ထိပ်မွေ့နူးညံ့ထွက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗာနိထိပ္ပါနိ၊ အထူးရုံ
 ကုန်သော အတတ်ပညာတို့ကို၊ နာသေန္တိ၊ ဗျက်ဆီးကြပေကုန်သထတ်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့ရောဟဏမထေရ်မိန့်ဆိုထေ၏။ ၊

မာရိသ၊ အရှင်ဆုရား၊ ကံ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ တေ
 သင်၏၊ ဝတ္ထာနိဝိ၊ အဝတ်တို့သည်လည်း၊ အညေသံ၊ သူထပါးတို့၏၊ ဝတ္ထာနိ
 ယထာ၊ အဝတ်တို့ကဲ့သို့၊ န၊ မဟုတ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြန်လတ်

သော်၊ ဒါရက၊ သူငယ်၊ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့သည်၊ ကာမနိသိတာနိ၊ ကာမဂုဏ်အလိုဆိုးနှိုက်မြဲကုန်၏၊ ဂိတိဗုဗ္ဗနာဏ္ဍာနိ၊ လူ၏အသွင်အပြင် လူ၏အဝတ်ဘဏ္ဍာတို့သည်၊ ကာမနိသိတာနိ၊ ကာမဂုဏ်အလိုဆိုးနှိုက်မြဲ ကုန်၏၊ ခေါ၊ အကယ်ဆိုလျှင်၊ ယာနိကာနိဝိဘယာနိ၊ အမှတ်မထင်အကြင် အကြင်ဘေးရန်တို့သည်၊ ဝတ္ထတော၊ အဝတ်ကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ရကတ် ကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုဘေးရန်တို့သည်၊ ကာသာဝဝသနဿ၊ ဗန်ရည်ဆိုးဝတ် သူအား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နယောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝတ္ထာနိဝိ၊ အဝတ်တို့သည်လည်း၊ အညေသံ၊ တပါးသူတို့၏၊ ဝတ္ထာ နိယထာ၊ အဝတ်တို့ကဲ့သို့၊ န၊ မဖြစ်ထေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆို တော်မူ၏၊ မာရိသ၊ အရှင်ဆုရား၊ တံ၊ သင်သည်၊ သိပ္ပါနိနာမ၊ အတတ် ပညာတို့မည်သည်ကို၊ ဇာနာသိခေါ၊ တတ်သိပါ၏ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြန် ၏၊ ဒါရက၊ သူငယ်၊ အထီးငါသည်၊ သိပ္ပါနိ၊ အတတ်ပညာတို့ကို၊ အာ ဇာနာမိ၊ ဩော်တတ်ပေ၏၊ လောကေ၊ လောကုန်ကို၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ဟံ မန္တံ၊ အကြင်အတတ်ပညာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တန္တိ၊ ထိုအတတ်ပညာကို ထည်း၊ ဇာနာမိ၊ တတ်သိပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏၊ မာရိသ၊ အရှင် ဆုရား၊ တံ၊ ထိုအတတ်ပညာကို၊ မဟ္တာ၊ ဝိ၊ ငါ့အားထည်း၊ ဒါတံ၊ ပေးခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်ပါအံ့ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးပြန်သော်၊ ဒါရက၊ သူငယ် အာမသက္ကာ၊ ဩော်ပေးစွမ်းနိုင်ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏၊ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ပေးစွမ်းနိုင်ပါမူကား၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဒေတိ၊ ပေးပါထော၊ ဣတိ၊ ဤ သို့တောင်းပန်၏၊ ဒါရက၊ သူငယ်၊ အကာလော၊ ပေးရန်အခါမဟုတ်ချေ သေး၊ အန္တရစာရံ၊ ရွာတွင်းအိမ်တွင်းသို့၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ငှါ၊ ပပိဋ္ဌာ၊ ဝင်ဆဲဖြစ်ကုန်သည်၊ အဗ္ဗာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏၊ အထခေါ၊ ထို အခါနှိုက်၊ နာဂသေနော ဒါရကော၊ နာဂထိန် သူငယ်သည်၊ အာ ယသ္မ တော ရောဟထဿ၊ အရှင်ရောဟထ မထေရ်၏၊ ဟတ္ထတော၊ ထက် တော်၍၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဝဟေတွာ၊ ယူဆောင်၍၊ စာရံ၊ အိမ်တွင်းသို့၊ ပဝေသေတွာ၊ ပင့်သွင်းထေ၍၊ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်စွာသော၊ ခါဒနီယေ နဘောဇနိ ယေန၊ ခဲးဘွယ် ဘောဇဉ် ဖြင့်၊ သဟတ္ထာ၊ ကိုယ် တိုင်၊ သန္တပေတွာ၊ ရောင့်ရဲတင်းတိမ်စေ၍၊ သမ္ပဂါ၊ ဧတွာ၊ တန်မြဲဟုမြစ်စေ၍၊ သုတ္တာပိ၊ ဆွမ်းစားပြီးသော၊ ဩဏီတပတ္တပါဏီ၊ သပိတ်မှောက်ချ သောလက်ရှိသော၊ အာယသ္မန္တံ၊ ရောဟထံ၊ အရှင်ရောဟထမထေရ်ကို၊ ထေံ၊ ဤစကားကို၊ အဂေါစ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အဂေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ။

မာရိယ၊ အရှင်ထုရား၊ ဒါနိ၊ ယခု၊ မန္တံ၊ အတတ်ပညာကို၊ မေ၊ ဝါအား၊ ဒေ
 ဟိ၊ ပေးပါထော၊ ဣတိအဝေါစ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒါရက၊ သူငယ်၊ ခေါ၊ အ
 ကယ်ပေးရမည်မှန်ချေသော်၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌ကိ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ နိပ
 ထိ၊ ဗောဓော၊ ကြောင့်ကြရန်အနှောင့်အရှက်လွတ်ကင်းစေသည်။ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ အနုဇာနာပေတွာ၊ ခွင့်ပြုစေ၍၊
 မယာ၊ ငါသည်၊ ဂဟိကံ၊ စွဲယူအပ်သော၊ ပဗ္ဗဇိတဝေသံ၊ ရဟန်းအသွင်အ
 ပြင်ကို၊ ဂဏ္ဍိ၊ သာသိ၊ ယူပေလတ္တံ၊ တဒါ၊ ထိုခါ၌ကိ၊ ဒဿာမိ၊ ပေးနိုင်အံ့၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုထေ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌ကိ၊ နာဂသေဝေ၊ နေခါ
 ရကော၊ နာဂသိန်သုငယ်သည်၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သို့၊ ဥပသ
 ကံ၊ မိတွာ၊ ဆည်းကပ်၍၊ အဓ္မတာတာ၊ မိခင်ဘခင်တို့၊ အယံပဗ္ဗဇိတော၊ ဤရ
 ဟန်းသည်၊ လောကော၊ လောက၌ကိ၊ ဥက္ကဓံ၊ ဖြတ်သော၊ ယံမန္တံ၊ အကြင်အ
 တတ်ပညာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံမန္တံ၊ ထိုအတတ်ပညာကို၊ ဇာနာမိတိ၊
 သိ၏ဟူ၍၊ ဝဒတိ၊ ပြောဆို၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌ကိ၊ အပဗ္ဗ
 ဇိတဿ၊ ရဟန်းမပြုသူအား၊ နစဒေတိ၊ မပေးလေ၊ အထံ၊ ငါသည်၊ ဧကဿ၊
 ထိုရဟန်း၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌ကိ၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဥက္ကဓံ၊ ဖြတ်
 သော၊ တံမန္တံ၊ ထိုအတတ်ပညာကို၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍိဿာမိ၊ သင်ယူပါတော့အံ့၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ခွင့်တောင်းစကားဆိုထေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌ကိ၊ အဿ၊
 ထိုသား၊ နာဂသိန်၏၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာပိ၊
 ရဟန်းပြု၍လည်း၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ဝုတ္တော၊ သားသည်၊ မန္တံ၊ အတတ်
 ပညာကို၊ ဂဏ္ဍာတု၊ ယူပါစေ၊ ဂဟေတွာ၊ ယူပြီး၍၊ ဝုန၊ တတန်း၊ အာဂစ္ဆ
 တိ၊ သာပြန်ပေလတ္တံ၊ ဣတိမဉ္ဇမာနာ၊ ဤသို့မှတ်ထင်ကုန်၍၊ ဝုတ္တ၊ သား
 မောင်၊ ဂဏ္ဍ၊ သင်ယူပါတော့ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုဇာနိဿယ၊ အခွင့်
 ထွတ်ကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌ကိ၊ အာယသ္မာ၊ ရောဟဏော၊
 အရှင် ရောဟဏ မထေရ်သည်၊ နာဂသေဝံ၊ ဒါရကံ၊ နာဂသိန် သုငယ်
 ကို၊ အာဒါယ၊ ခေါ်သော်၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌ကိ၊ ဝတ္တနိယံ၊ သာနာသန်
 ဝတ္တနိယကျောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်
 ရောက်၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ရောက်ပြီး၍၊ ဝိဇ္ဇေဝတ္ထု၊ သေနာသနေ၊ ဝိဇ္ဇေ
 ဝတ္ထု ကျောင်း၌ကိ၊ ဧကရတ္ထိံ၊ တညဉ့်မျှ၊ ဝထိတွာ၊ နေထိုင်၍၊ ယေန၊
 အကြင်အရပ်၌ကိ၊ ရက္ခိတတထံ၊ တရားစောင့်သူတို့ နေထိုင်ရာဖြစ်သော
 ရက္ခိတအပြင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်ထေ၏၊
 ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ထေပြီး၍၊ ကောဓိသတာနံ၊ အရဟန္တာနံ၊ ကုဋေအရာမျှ

သောရဟန္တာတို့၏၊ မဇ္ဈိမအထိတို့၏၊ နာဂသေနံဒါရကံ၊ နာဂထိန်သုဇယံ
 ကျိ၊ ပဗ္ဗာဇေထိ၊ ရှင်ပြုထတ်ပြီ၊ ပုန်းစကားဆက်စပ်အံ့၊ ပဗ္ဗဇိတောစ၊ ရှင်
 ဖြစ်ပြီးသည်သာဖြစ်ထတ်ပေသော၊ အာသ္မာနာဂသေနော၊ ရှင်သာမဏေ၊ နာဂ
 ထိန်သည်၊ အာယသ္မန္တံရောဟဏံ၊ အရှင်ရောဟဏမထေရ်တို့၊ ဧတံ၊ ဤ
 စကားကို၊ အဝေါစ၊ ဂျောဂ်ဆို၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဂျောဂ်ဆိုသ
 နည်း၊ ကန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မေ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား
 ၏၊ ဝေသော၊ အသွင်အပြင်ကို၊ ဂတိတော၊ ယူပြီ၊ ဒါနိ၊ ထရ၊ မေ၊ ဘုရားတ
 ပည့်တော်အား၊ မန္တံ၊ အထတ်ပညာကို၊ ဧဒေထ၊ ပေးတော်မူကုန်လော့၊ ဣတိ၊ အ
 ဝေါစ၊ ဤသို့ဂျောဂ်ဆို၏၊ အထခေါ၊ သိ၊ အခါ၌၊ အာယသ္မာရောဟဏော၊
 အရှင် ရောဟဏ မထေရ်သည်၊ အတိ၊ ငါသည်၊ နာဂသေနံ၊ နာဂထိန်ကို
 ပဋ္ဌမံ၊ ထက်ဦးမဆွ၊ ကိမ္ဘိ၊ အဘယ်ပိဋကတ်နှိုက်၊ ဝိနေယျံ၊ ခွဲခေါ၊ သင်ပြုထိ
 ဝေရနံ၊ နည်း၊ ဝိနယောဝ၊ ဝိနည်းပိဋကတ်နှိုက်မူလည်း၊ ဝိနေယျံ၊ ခွဲ
 ခေါ၊ သင်ပြုထိဝေရပိဋလော့၊ သုတ္တန္တော၊ သုတ္တန်ပိဋကတ်နှိုက်မူလည်း၊ ဝိ
 နေယျံ၊ ခွဲခေါ၊ သင်ပြုထိဝေရပိဋလော့၊ အတိ၊ ဝေဇ္ဇော၊ အတိ၊ ဝေဇ္ဇာပိဋကတ်
 နှိုက်မူလည်း၊ ဝိနေယျံ၊ ခွဲခေါ၊ သင်ပြုထိဝေရပိဋလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိ
 န္တေတွာ၊ ကြိစည်လတ်
 သော၊ အယံ၊ နာဂသေနော၊ ဤ၊ နာဂထိန်သည်၊ ခေါ၊ အကယ်ကေန၊ မဏ္ဍိတော၊
 ပညာဥာဏ်ရှိ၏၊ သု၊ ခနေဝ၊ ချမ်းသာလွယ်ကူသဖြင့်ပင်၊ အတိ၊ ဝေဇ္ဇံ၊ အတိ
 ဝေဇ္ဇာကို၊ ပရိ၊ သာဝုဏိတံ၊ သင်ယူနိုင်ခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းဆောင်နိုင်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့ကြိစည်ပြီး၍၊ ပဋ္ဌမံ၊ ထက်ဦးမဆွ၊ အတိ၊ ဝေဇ္ဇံ၊ အတိ၊ ဝေဇ္ဇာကို၊ ဝိ
 နေ
 ထိ၊ သင်ကြား၏၊ အာယသ္မာပိ၊ နာဂသေနော၊ အရှင်သာမဏေ၊ နာဂထိန်သည်
 လည်း၊ ကု၊ သာဏ၊ ဝေဇ္ဇာ၊ အကု၊ သလာ၊ ဝေဇ္ဇာ၊ အဗျာကတာ၊ ဝေဇ္ဇာတိ၊ ကု၊ သာဏ၊ ဝေဇ္ဇာ
 အကု၊ သလာ၊ ဝေဇ္ဇာ၊ အဗျာကတာ၊ ဝေဇ္ဇာအစရှိသော၊ တိ၊ ကဇုကပဋိမဏ္ဍိတံ၊
 တိ၊ ကဇုကပဋိမဏ္ဍိတံ၊ ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ ဝေဇ္ဇသင်္ဂဏံ၊ ဝေဇ္ဇသင်္ဂဏီကျမ်းကို
 ထည်းကောင်း၊ ခန္ဓ၊ ဝိဘင်္ဂါ၊ ဝိ၊ အဋ္ဌာရသပိဘင်္ဂပဋိမဏ္ဍိယံ၊ ခန္ဓာဝိဘင်္ဂ၊ အစ
 ရှိသောတဆဲ့ရှစ်ပါးသော ဝိဘင်္ဂတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ ပိထင်္ဂိဗျာ
 ကဏံ၊ ဝိဘင်္ဂ၊ ကျမ်းကိုထည်းကောင်း၊ သင်္ဂဟော၊ အသင်္ဂဟောတိ၊ ဣမိ၊ နာ၊ သင်္ဂ
 ဟော၊ အသင်္ဂဟော၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ဝုဒ္ဓ၊ သဝိ၊ ဝေဇ္ဇာ၊ တဆဲ့ထေးပါးသောခွဲဝေ
 ခြင်းဖြင့်၊ ဝိဘတ္တံ၊ ဝေဘန်ပိုင်းခြားအပ်သော၊ ဓာတုကထာပကရဏံ၊ ဓာတု
 ကထာကျမ်းကိုထည်းကောင်း၊ ခန္ဓ၊ ပညတ္တိ၊ အာယတန၊ ပညတ္တိတိ၊ အာဒိ၊ နာ၊
 ခန္ဓ၊ ပညတ္တိ၊ အာယတန၊ ပညတ္တိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ဆဗ္ဗိ၊ ဝေဇ္ဇာ၊ ခြောက်ပါးသော
 ခွဲဝေခြင်းဖြင့်၊ ဝိဘတ္တံ၊ ဝေဘန်ပိုင်းခြားအပ်သော၊ ပုဂ္ဂလ၊ ပညတ္တိပကရဏံ၊

မိမိနွဲ့ပညာပါဠိထော်နိဿယ

ပုဂ္ဂလပညတ်ကျမ်းကိုလည်းကောင်း၊ သကဝါဒေ၊ မိမိအယူရှိက်၊ ပဉ္စသုတ္တ
သတာနိ၊ သုတ်ဝါးရာတို့လည်းကောင်း၊ ပရဝါဒေ၊ သူတပါးအယူရှိက်၊ ပဉ္စ
သုတ္တသတာနိ၊ သုတ်ဝါးရာတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတ္တသဟာယံ၊
သုတ်တထောင်ကို၊ သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်း၍၊ ဝိဘတ္တံ၊ ဝေဘန်ပိုင်းခြား
အပ်သော၊ ကထာဝတ္ထုပကရဏံ၊ ကထာဝတ္ထုကျမ်းကိုလည်းကောင်း၊
မူလယမကံ ခန္ဓယမကန္တိ အာဒိနာ၊ မူလယမကံခန္ဓယမကံ ဤသို့အစ
ရှိသော၊ ဒသဝိဂ္ဂေ၊ ဆယ်ပါးသော ခွဲဝေခြင်းဖြင့်၊ ဝိဘတ္တံ၊ ဝေဘန်ပိုင်း
ခြားအပ်သော၊ ယမကပကရဏံ၊ ယရိက်ကျမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ဟေ
တုပစ္စယော အာရမ္မဏ ပစ္စယောတိအာဒိနာ၊ ဟေတုပစ္စယော အာရမ္မဏ
ပစ္စယောဤသို့အစရှိသော၊ စကုဝိသင်္ဂဟိဂ္ဂေ၊ နှစ်ဆဲ့ကေးပါးသော ခွဲဝေ
ခြင်းဖြင့်၊ ဝိဘတ္တံ၊ ဝေဘန်ပိုင်းခြား အပ်သော၊ ပဋ္ဌာနပကရဏံ၊ ပဋ္ဌာန်း
ကျမ်းကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံအဘိ
ဓမ္မပိဋကံ၊ ထိုအဘိဓမ္မာပိဋကတ်ကို၊ ဧကေနော သဏ္ဍာယေန၊ တကြိမ်
ရှုတ်အံခြင်းဖြင့်ပင်၊ ပဂုဏံ၊ လေ့လာသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘန္ဓေ၊
အရှင်တုရား၊ တိဋ္ဌထ၊ ခပ်ပါကုန်၊ ပုန၊ တဘန်၊ န၊ ဩသာဓေထ၊ မချမသွင်းပါ
ကုန်ထင်ဦး၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧတ္ထကေနော၊ ဤမျှဖြင့်ပင်၊ သဏ္ဍာယိဿာ
မိ၊ ပြန်တွန်သဓမ္မာယိပါဦးအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ သျှောက်လတ်၏။ အထ
ခေါ၊ ထိုသို့အဘိဓမ္မာကိုသင်ယူပြီးနောက်ရှိက်၊ အာဟသ္မာနာဂသေနော၊
အရှင်နာဂသိန်သာမဏေ သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်ရှိက်၊ ကောဓိသတာအ
ရ ဘန္ဓာ၊ ကုဇေ အရာသောရဘန္ဓာတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဟေန၊ ထိုအ
ရပ်သို့၊ ဥပသင်္ဂဟိ၊ ချဉ်းကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ဂဟိတွာ၊ ချဉ်းကပ်ပြီး၍၊ ကောဓိ
သဒကအရဟန္တေ၊ ကုဇေ အရာသောအရဘန္ဓာတို့ကို၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊
အဝေါစ၊ သျှောက်လတ်၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့သျှောက်လတ်သနည်း
ဘန္ဓေ၊ အရှင်တုရားကို၊ အဟံ၊ တုရားတပည့်တော်သည်၊ ခေါ၊ အကယ်စင်
စစ်၊ ကု သဿ၊ ဓမ္မာ အကုသဿ၊ ဓမ္မာအဗျာကတာ၊ ဓမ္မာတိ၊ ကုသဿ၊ ဓမ္မာအ
ကုသဿ၊ ဓမ္မာအဗျာကတာ၊ ဓမ္မာဟု ကုန်သော၊ ဣမေသုတိ သုပဒေသု၊ ဤသုံး
ပုဂ္ဂတို့ရှိက်၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်ထား၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံအဘိဓမ္မပိဋ
ကံ၊ ထိုအဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်ကို၊ ဝိဋ္ဌာဂဇေန၊ အကျွတ်အားဖြင့်၊ ဩသာဓေ
ထာမ၊ ဆုံးအောင်သွင်းပါအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ နာဂသေန၊ ဝါရှင်နာဂ
သိန်၊ သာရ၊ ကောင်းပြီ၊ ဩသာဓေထ၊ ဆုံးအောင်သွင်းပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့
မိန့်ဆိုကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုခေါရှိက်၊ အာဟသ္မာနာဂသေနော၊ အရှင်နာဂ

ထိန်သည်။ သတ္တမာသာနိ၊ ခုနစ်လတို့ပတ်လုံး၊ သတ္တပကရဏာနိ၊ အဘိဓမ္မာ
 ခုနစ်ကျမ်းတို့ကို၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ဩသာရေထိ၊ ဆုံးအောင်
 သွတ်သွင်းဖတ်ပြီး၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်။ ဥဒ္ဓန္ဒါ၊ မြင်းစွာမြည်ဟီး၏။ ဧဝ
 တာ၊ နတ်အပေါင်းတို့သည်။ သာရကာရံ၊ ကောင်းချီးကို၊ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။
 ဗြာဟ္မဇော၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်။ အပ္ပေဝေသု၊ လက်ပန်းခတ်တီးကုန်၏။
 ဗိဗ္ဗာနိဗ္ဗနုပုဏ္ဏာနိဝေပ၊ နတ်ဗန္ဓကူးနံ့သာမှုန့်တို့သည်။ ထည်းကောင်း၊ ဗိဗ္ဗာနိ
 မန္ဓာဝဂပုပ္ဖာနိစ၊ နတ်မန္ဓာဝဂပန်းတို့သည်။ ထည်းကောင်း၊ အဘိဝဿိံသု၊
 လွင်းမိုး၍ရွာသွန်းကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုမှနေောက်ကာထနှိုက်၊ ကောဇ္ဇ
 သတာအရဟန္တာ၊ ကုဇေအရာဘော ရဟန္တာတို့သည်။ အာယသ္မန္တံနာဂ
 သေနံ၊ အရှင်နာဂသိန်ကို၊ ပရိပုဏ္ဏဇီဝတိဝဿံ၊ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်
 သည်ဖြစ်၍၊ ရက္ခိဟတလေ၊ တရားစောင့်သူတို့နေထိုင်ရာဖြစ်သောရက္ခိဟ
 အပြင်နှိုက်၊ ဥပသစ္စါဒေသု၊ ရဟန်းပြုကြကုန်ပြီ။ ပန၊ ရဟန်းပြုပြီးသည်မှ
 နောက်အဆက်ကား၊ ဥပသစ္စန္ဓော၊ ရဟန်းဖြစ်ပြီးသော၊ အာယသ္မာနာဂသေ
 နောစ၊ အရှင်နာဂသိန်ရဟန်းတော်သည်။ ထည်းကောင်း၊ တထာပရတ္တိယာ၊ ထိုရဟန်း
 ဖြစ်ပြီးသောညဉ့်၏။ အစ္စယေန၊ ထွန်သဖြင့်၊ ပုဗ္ဗဏ္ဍသမယံ၊ နံက်အခါနှိုက်၊
 နိဝါသေတွာ၊ သင်္ကန်းသစ်ကိုဝတ်၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာ
 ဒါယ၊ ယူဆောင်၍၊ ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သောရောဟဏမထေရ်နှင့်၊
 သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ ဝါမံ၊ ရွာသို့၊ ဝိဇ္ဇာယာဆွမ်းအလိုငှါ၊ ပဝိသန္ဓော၊ ဝင်
 လတ်သော်၊ မေ၊ ဝါ၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သောရောဟဏမထေရ်
 ဘည်။ တုဇ္ဈောပတ၊ အချည်းနှီးပေတကား၊ မေ၊ ဝါ၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပ
 ဇ္ဈာယ်ဖြစ်သောရောဟဏမထေရ်သည်။ ဗာလေဝတ၊ ရိုက်ထွေတကား၊
 မေ၊ ဝါအား၊ အဝသေသံ၊ အဘိဓမ္မာမှကြွင်းသော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဟုရားပါရှိ
 တော်ကို၊ ဋ္ဌပေတွာ၊ ချွင်းချွန်ထား၍၊ ပဗ္ဗမံ၊ လက်ဦးမဆွ၊ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိ
 ဓမ္မာနှိုက်၊ ဝိနေထိ၊ သင်ကြားဆုံးမတိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝဗူပံ၊ ဤမျှမတင့်
 တယ်သောသဘောရှိသော၊ ပရိပိတက္ကံ၊ အကြံအစည်ကို၊ ဥပပါဒေထိ၊ ဖြစ်စေ
 ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာရောဟဏေ၊ အရှင်ရောဟဏမထေရ်
 သည်၊ အာယသ္မထေရ်နာဂသေနာသံ၊ အရှင်နာဂသိန်၏၊ ဝေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊
 ဝေတောပရိပိတက္ကံ၊ စိတ်၏အကြံအစည်ကို၊ အညာယ၊ သိတော်မူထေ၍၊
 အာယသ္မန္တံနာဂသေနံ၊ အရှင်နာဂသိန်ကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါ
 စ၊ မိန်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန်တော်မူယနည်း၊ နာဂသေနာနာ
 ဝထိန်၊ ခေါ၊ အကယ်စင်စစ်၊ အနုဗ္ဗဝိတံ၊ မသင့်မထောင်သော၊ ပရိပိတက္ကံ။

မိလိန္ဒပဋ္ဌာပါဠိထောင်နိဿယ

အကြံအစည်ကို၊ ဝိဟက္ကေထိ၊ ကြံစည်ချေ၏တကား၊ နာဂသေန၊ နာဂထိန်၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဇေတံ၊ ဤအကြံအစည်သည်၊ နဂေါပနအနုတ္တရိယံ၊ မသင့်မထွေဘဲ ပထမ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၊ နိဂါ၊ အာယသ္မာတော၊ နာဂသေနဿ၊ အရှင်နာဂထိန်၏၊ ဇေတံ၊ ဤသို့သောအကြံအစည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်လတ်ပြီ၊ ကိံ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဘော၊ အိုအချင်းတို့၊ အတ္တရိယံ၊ ဝတ၊ အံဩတ္တုယံ၊ ရှိစွတကား၊ အတ္တ၊ တံ၊ တ၊ မဖြစ်စေ၊ မဖြစ်စေစွတကား၊ ယ၊ ကြယ်နာမ၊ အကြင်သို့အံ့တွယ်ကောင်းသောကြောင့်ပင်၊ မေ၊ ဝါ၊ ဣ၊ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်၊ စေတသ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်၊ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်၏အကြံအစည်ကို၊ ဇာနိဿတိ၊ သိနိုင်ပါပေ၏၊ မေ၊ ဝါ၊ ဣ၊ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်၊ ပဏ္ဍိတောဝတ၊ ပညာကြီးထွစွတကား၊ အဟံ၊ ဝါ၊ သည်၊ ယံ၊ နု၊ အကယ်စင်စစ်၊ ဥပဇ္ဈာယ်၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကို၊ ခမာပေယျံ၊ ကနံ၊ တေ၊ ဝု၊ ဝု၊ ချတေ၊ ဘု၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတံ၊ ဤသို့သောအကြံအစည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၊ နိဂါ၊ အာယသ္မာနာဂသေနော၊ အရှင်နာဂထိန်သည်၊ အာယသ္မန္တံ၊ ရောဟတံ၊ အရှင်ရောဟတမထေရ်ကို၊ ဇေတံ၊ စစံ၊ ဤစကားကို၊ အဂေါစ၊ ဝျောကံ၊ ခို၏၊ ကိံ၊ အဂေါစ၊ အဘယ်သို့မျှောက်သနည်း၊ တန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ မေ၊ အက္ခန္တံ၊ အား၊ ခမထ၊ သည်း၊ ခံ၊ တော်မူပါ၊ ပု၊ တတနံ၊ ဝေ၊ ဂ္ဂု၊ ဤသို့သောအကြံအစည်ကို၊ နဝိတက္ကဿာမိ၊ မကြံစည်ပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ ကနံ၊ တေ၊ ဝု၊ စကားမျှောက်ထားလတ်၏။ ။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၊ နိဂါ၊ အာယသ္မာရောဟတော၊ အရှင်ရောဟတမထေရ်သည်၊ အာယသ္မန္တံ၊ နာဂသေနံ၊ အရှင်နာဂထိန်ကို၊ ဇေတံ၊ စစံ၊ ဤစကားကို၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အဂေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ နာဂသေန၊ နာဂထိန်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဧတ္ထာဝတ၊ ဤမျှတည်းဖြင့်၊ အဟံ၊ ဝါ၊ သည်၊ န၊ ခမာမိ၊ သည်း၊ မခံနိုင်၊ ခေါ၊ အကယ်သည်၊ ခံ၊ ရမည်ဆိုလျှင်၊ နာဂသေန၊ နာဂထိန်၊ သာဂလံ၊ နာမ၊ သာဂလမည်သော၊ နဂရံ၊ မြို့ကြီးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တက္က၊ ထိုမြို့နိုက်၊ မိလိန္ဒာနာမရာဇာ၊ မိလိန္ဒမည်သောမင်းသည်၊ မုတ္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ကာ၊ ခေထိ၊ ပြုလတ်၏၊ သော၊ ထိုမိလိန္ဒမင်းသည်၊ ဗိဋ္ဌိ၊ ဝါ၊ ဒနေ၊ အယူကိုပြောဆိုသဖြင့်၊ ဝဠုံ၊ ပြဿနာကို၊ ဝုတ္တိ၊ တွာ၊ မေး၍၊ ဘိက္ခု၊ သံ၊ စာ၊ ခုဟန၊ အပေါင်းကို၊ ဝိဟေ၊ ခေထိ၊ ညှင်းဆဲ၏၊ တွံ၊ သင်သည်၊ တက္က၊ ထိုသာဂလမြို့သို့၊ ဝက္ခံ၊ သွားထေ၍၊ တံ၊ ရာဇာနံ၊ ထိုမင်းကို၊ ဒမေတွာ၊ ဆုံးမ၍၊ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ထုရား သာသနာတော်နှိုက်၊ သစေ

ပသာဒေသထိ၊ အကယ်၍ကြည်ညိုစေနိုင်အံ့၊ ဝေံ၊ ဤသို့ကြည်ညိုစေ
 နိုင်မူကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံ၊ သင်ကို၊ ခမိဿာမိ၊ ကြေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါ၊ စာမိန်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကောမိလိန္ဒောရာဇာ၊
 တယောက်ထည်းသောမိလိန္ဒမင်းသည်၊ တိဋ္ဌတု၊ ရှိပါစေ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား၊ သကထဇမ္ပုဒိပေ၊ ဇမ္ပုဒိပတကျွန်းသုံးနှိုက်၊ သဗ္ဗေ၊ အကြွင်းမရှိကုန်
 သော၊ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်၊ အာဂတိ၊ လာရောက်ကုန်၍၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်
 ကို၊ ဟဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆေယျံ၊ မေးမြန်းပါစေကုန်၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံ
 သေါမင်းတို့အမေးကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတွ၊ ဖြေရှင်း၍၊ သမ္ပဒါယေသာမိ၊ အယူကို
 ထည်းခွဲဖျက်ပါအံ့၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ခမထေ၊ သည်းခံ
 တော်မူပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဝန်ခံတောင်းပန်စကားကို၊ ဝတွာ၊ ဆိုလတ်၍၊ နမော
 မိ၊ မကျေနိုင်ပေ၊ ဣတိပုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တေ
 နဟိ၊ ထိုသို့မကျေနိုင်မူကား၊ ဣမံတေမာသံ၊ ဤဝါတွင်းသုံးထပ်လုံး၊
 ကဿ၊ အဘယ်ဆရာ၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံနှိုက်၊ ဝမိဿာမိ၊ တပည့်တော်
 နေရပါမည်နည်း၊ ဣတိ၊ အာဟ၊ ဤသို့ကျောက်မေးပြန်၏၊ နာဂသေန၊ နာ
 ဂသိန်၊ အဟံခေါအာယသ္မာအာယဂုတ္တော၊ ဤအရှင်အာယဂုတ္တမထေရ်
 သည်၊ ဝတ္တနိယေသေနာသနေ၊ ဝတ္တနိယကျောင်းနှိုက်၊ ဝိဟဇတိ၊ နေထေရ်
 မူ၏၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဂစ္ဆသွားချေ၊ ယေန၊ အကြွင်း
 အရပ်၌၊ အာယသ္မာ အာယဂုတ္တော၊ အရှင် အာယဂုတ္တ မထေရ်သည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ဆည်းကပ် ထေထော၊ ဥပ
 သင်္ကမိတွာ၊ ဆည်းကပ်ပြီး၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝစနေ၊ စကားဖြင့်၊ အာယသ္မတော
 အာယဂုတ္တဿ၊ အရှင်အာယဂုတ္တမထေရ်၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်စုံတို့ကို၊ သိရ
 သာ၊ ဦးဖြင့်၊ ဝန္တု၊ ဦးညွတ်ရှိခိုးထေရ်၊ ထိုအာယဂုတ္တမထေရ်ကို၊ ဝေဠု၊ ဤသို့
 ထည်း၊ ဝဒေတိ၊ ကျောက်ဆိုထေ၊ ကိံ ဝဒေတိ၊ အဘယ်သို့ကျောက်ဆိုရာ
 သနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မေ၊ ဘုရား တပည့်တော်၏၊ ဥပဇ္ဈာယော၊
 ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်၊ တုဌာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်အစုံတို့
 ကို၊ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်၊ ဝန္တု၊ ဦးညွတ်ရှိခိုးလိုက်ပေ၏၊ အပ္ပါဗာဝေံ၊ ရောဂါ
 ဥပါဒ်မရှိသည်ကို၊ အပ္ပါတကီံ၊ ဆင်းရဲမရှိသည်ကို၊ ထဟုဌာနံ၊ ထင်စွာ
 ထကြွရှိသည်ကို၊ ဗတံ၊ အားအင်ပြည့်တင်းသည်ကို၊ ပာသုပိဟာရံ၊ ချမ်းသာ
 စွာနေထိုင်ရသည်ကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးကျောက်လိုက်ပါ၏၊ မေ၊ ဘုရားတပည့်
 တော်၏၊ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်၊ ဣမံတေမာသံ၊ ဤဝါတွင်း
 သုံးထပ်လုံး၊ တုဌာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံနှိုက်၊ ပထိတုံ

နေထိုင်စေခြင်းငှါ၊ မေထုရားတပည့်တော်ကို၊ ပတိတိ၊ စေတတိလိုက်ပါ
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေတိ၊ ယျော့ကံဆိုလေလော၊ စာထိုပြင်၊ တေ၊ သင်၏၊
 ဥပဏ္ဍာယော၊ ဥပဏ္ဍာယံဆရာသည်၊ ကောနာမော၊ အဘယ်အမည်ရှိလတ်
 သနည်း၊ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့မေးမူကား၊ ရောဟဏထေရော နာမဘန္တေတိ၊
 ရောဟဏ ထေရ်မည်ပါ၏ထုရားဟု၊ ဝဒေယျာသိ၊ ယျော့ကံဆိုလေလော၊
 အဟံ၊ ငါကား၊ ကောနာမော၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း၊ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့
 မေးပြန်လတ်မူကား၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ မေထုရားတပည့် တော်၏၊
 ဥပဏ္ဍာယော၊ ဥပဏ္ဍာယံဆရာသည်၊ တုဋ္ဌာကံ၊ အရှင်ထုရားကို၏၊ နာမံ။
 အမည်တော်ကို၊ ဇာနာတိ၊ ထိပါ၏၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျာသိ၊ ယျော့ကံဆို
 လေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဋ္ဌာထားတော်မူလိုက်လေသတတ်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ထုရား၊ ဝေ၊ ဟုတ်စွာပါပြီ၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့ယျော့ကံထား၍လျှင်၊ အာယသ္မာ
 နာဂဏေနော၊ အရှင်နာဂထိန်သည်၊ အာယသ္မန္တံ၊ ရောဟဏံ၊ အရှင်ရောဟ
 ဏမထေရ်ကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုးဦးချ၍၊ ဒက္ခိဏံကတွာ၊ အရိအသေပြု
 ၍၊ ပတ္တပိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ ခရီးစဉ်အား
 ဖြင့်၊ စာရိကံ၊ သွားထာခြင်းကို၊ စရမာနေော၊ သွားရောက်ထတ်သော်၊ ယေန၊
 အကြင်အရပ်၌၊ ဝတ္တနိယံသေသာသနံ၊ ဝတ္တနိယကျောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာ၊ အာယသ္မန္တော၊ အရှင်အာယသ္မမထေရ်
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကံ၊ ဆည်းကပ်၏၊ ဥပသင်္ကံ
 မိတွာ၊ ဆည်းကပ်ပြီး၍၊ အာယသ္မန္တံ၊ အာယသ္မန္တံ၊ အရှင်အာယသ္မမထေရ်
 ကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုးဦးချ၍၊ ဧကမန္တံ၊ ယျော့ကံပတ်သောနေရာ၌၊ အဋ္ဌာသိ၊
 ရပ်တည်နေထိုင်၏၊ ဧကမန္တံ၊ ယျော့ကံပတ်သောနေရာ၌၊ ပြီးတော့ခေါ၊ ရပ်
 တည်နေထိုင်နေပြီးသော၊ အာယသ္မာ၊ နာဂဏေနော၊ အရှင်နာဂထိန်သည်၊ အာ
 ယသ္မန္တံ၊ အာယသ္မန္တံ၊ အရှင်အာယသ္မမထေရ်ကို၊ ဧတံ၊ ဤသို့သောစကား
 ကို၊ အဝေါစ၊ ယျော့ကံဆိုလေ၏၊ ကံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ယျော့ကံဆို
 လေသနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ မေထုရားတပည့်တော်၏၊ ဥပဏ္ဍာယော၊
 ဥပဏ္ဍာယံဆရာသည်၊ တုဋ္ဌာကံ၊ အရှင်ထုရားကို၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်အရံ
 တို့ကို၊ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်၊ ဝန္ဓတိ၊ ဦးညွတ်ရှိခိုးလိုက်ပါ၏၊ ဝေဗ္ဗ၊ ဤသို့ထည်း၊
 ဝဒေတိ၊ ယျော့ကံဆိုလိုက်ပါ၏၊ အပ္ပါဗာဝံ၊ မောဂါဥပါဒ်မရှိသည်ကို၊ အပ္ပါ
 ထာတံ၊ ဆင်းရဲမရှိသည်ကို၊ သဟုဋ္ဌာနံ၊ လျှင်စွာထကြွရှိသည်ကို၊ ဗလံ၊ အား
 အင်ပြည့် တင်းသည်ကို၊ ဗာသုပိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာ နေထိုင်ရသည်ကို၊
 ပုစ္ဆတိ၊ မေးယျော့ကံလိုက်ပါ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ မေထုရားတပည့်

တော်၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယံဆရာသည်။ ဣမံတေမာသံ၊ ဤဝါတွင်း
သုံးလပတ်လုံး၊ ထုရှာကံ၊ အရှင်ထုရှားတို့၏။ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ဝထိ
ထု၊ နေ့စဉ်သောဌါ၊ မံ၊ ထုရှားတပည့်တော်ကို၊ ပဟိဏိ၊ ရေထွတ်လိုက်ပါ၏
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်ဆို၏။ ။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာဟသ္မာ၊ အသေဂုတ္တော။ အရှင်အသေဂုတ္တမထေရ်
သည်။ အာယသ္မန္တံ၊ နာဂသေနံ၊ အရှင်နာဂထိန်တို့၊ တေ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါ
စ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ထွံ၊ သင်
သည်၊ ကိံ၊ နာမော၊ အဘယ်အမည်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရှား၊ အဟိ၊ ထုရှားတပည့်တော်
သည်၊ နာဂသေနော၊ နာမာတိ၊ နာဂထိန်မည်ပါ၏ဟု၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်ဆို
၏။ တေ၊ သင်၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယံဆရာသည်။ ကော၊ နာမော၊ အဘယ်
မည်ရှိထတ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထု
ရှား၊ မေ၊ ထုရှားတပည့်တော်၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယံဆရာသည်။ ရော
ဟတော၊ နာမ၊ ရောဟတမည်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်ဆို၏။ ။
အင်္ဂါ၊ ငါကား၊ ကော၊ နာမော၊ အဘယ်အမည်ရှိထတ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရှား၊ မေ၊ ထုရှားတပည့်တော်၏။
ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယံဆရာသည်။ ထုရှာကံ၊ အရှင်ထုရှားတို့၏။ နာမံ၊ အ
မည်တော်ကို၊ ဇာ၊ နာတိ၊ သိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်ဆို၏။ နာ
ဂသေနံ၊ နာဂထိန်၊ သာဓု၊ ကောင်းပေ၏။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ပဋိ
သာမေဟိ၊ ထားသိုပါသေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊
အရှင်ထုရှား၊ သာဓု၊ ကောင်းထွပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်း
ကို၊ ပဋိသာမေတွာ၊ ထားသိုပြီး၍၊ ဝုနိဝသေ၊ တစာန်နေ့နှိုက်၊ ပရိဝေထံ၊
ကျောင်းပရိဝုဏ်အပြင်ကို၊ သမ္ပန္နိတွာ၊ တံမြက်ထွည်း၍၊ ရခေါဒတံ၊ မျက်
နှာသစ်ရေကို၊ ဓန္တပေါဏံ၊ ခန့်ပူကို၊ ဥပဋ္ဌပေဟိ၊ ကပ်ဆက် တည်ထား၏။
ထေဇော၊ အရှင်အသေဂုတ္တမထေရ်သည်။ သမ္ပန္နိဋ္ဌာနံ၊ ထွည်းပြီးနေရာကို၊
ပဋိသမ္ပန္နိတိ၊ ထပ်၍ထွည်း၏။ ဥဒကံ၊ တည်ထားသောရေကို၊ ဆဇေတွာ၊
စွန့်ပယ်၍၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။
ဓန္တကဋ္ဌံ၊ ခန့်ပူကို၊ အပနေတွာ၊ ပယ်စွန့်၍၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဓန္တကဋ္ဌံ၊
ခန့်ပူကို၊ ဂဏ္ဍိယူတေဝီမူ၏။ အာလာပသဏ္ဍာပံ၊ စကားမေးမြန်းပြောဆိုတိုင်
ပင်ခြင်းကို၊ နအကာသိ၊ မပြုမထုတ်ပေး၊ ဤသို့၊ ချည်း၊ သတ္တနိဝသာနိ၊ ခုနစ်
ရက်တို့ပတ်လုံး၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ သတ္တမေဒိပသေ၊ ခုနစ်ရက်စေ့ရောက်

နေ့နိုက်၊ ပုန၊ ဘာန်၊ ပုတ္တိ တွာ၊ မေးမြန်းတော်မူလတ်သော်၊ ပုန၊ တဘန်၊ တေ
န၊ ထိုနာဂထိန်သည်၊ တထေဝ၊ ငှေးနည်းအတူသာလျှင်၊ ဝုတ္တေ၊ ယျောက်ထား
လေမှ၊ ဝဿာဝါထံ၊ ဝါဆိုနေထိုင်ခြင်းကို၊ အနုဇာနိ၊ အခွင့်ပြုလတ်လေ၏။ ၊
တေန၊ ခေါပနသမယေန၊ ထိုနာဂထိန်ထေရ်နေစဉ်အခါ၌၊ ကောမဟာ
ဥပါထိကာ၊ ဒါယိကာမကြီးတဦးသည်၊ အာယသ္မန္တံ အသာဂုတ္တံ၊ အရှင်
အသာဂုတ္တမထေရ်ကို၊ တိံသမတ္တာနိဝဿာနိ၊ အနှစ်သုံးဆယ်တို့ပတ်ဝန်း၊
ဥပဇ္ဇာသိ၊ လုပ်ကျွေးလျက်ရှိလေ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သာမဟာဥပါ
ထိကာ၊ ထိုဒါယိကာမကြီးသည်၊ ကောမသစ္စယေန၊ ဝါတွင်းသုံးလလွန်
လေသဖြင့်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာအသာဂုတ္တော၊ အရှင်
အသာဂုတ္တမထေရ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ဆည်း
ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဆည်းကပ်ပြီး၍၊ အာယသ္မန္တံ အသာဂုတ္တံ၊ အရှင်
အသာဂုတ္တမထေရ်ကို၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါ၊ ယျောက်ကြား၏၊ ကိံ
အဝေါ၊ အဘယ်သို့၊ ယျောက်ကြားသနည်း၊ တာတ၊ ချစ်ရှင်၊ တုဗ္ဗာကံ၊
အရှင်တုဗ္ဗာ၏၊ သန္တိ၊ ကော၊ အထံ၌၊ အညော၊ တပါးသော၊ သိက္ခ၊
ရဟန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ခေါ၊ ရှိလတ်ပေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ယျောက်
ကြား၏။ ၊ မဟာဥပါထိကော၊ ဒါယိကာမကြီး၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏၊ သန္တိ
ကော၊ အထံ၌၊ နာဂသေနေနာမဘိက္ခု၊ နာဂထိန်မည်သောရဟန်းသည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိပေးသေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ပြန်ကြားတော်မူ၏၊ တာတ
အသာဂုတ္တ၊ ချစ်ရှင်အသာဂုတ္တ၊ တေနယံ၊ ထိုသို့၊ ရှိပေးသေးမှ၊ နာဂသေနေန၊
နာဂထိန်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်အဘို့၊ တတ္ထံ၊ ဆွမ်းစား
ကို၊ အမိဝါ၊ သတိ၊ ဝန်ခံပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ယျောက်ကြား၏၊
အာယသ္မာအသာဂုတ္တော၊ အရှင်အသာဂုတ္တမထေရ်သည်၊ တုဗ္ဗိဘာဝေန၊
ဘိတ်ဘိတ်နေသဖြင့်၊ အမိဝါသေထိခေါ၊ ဝန်ခံလတ်လေ၏။ ၊ အထခေါ၊
ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာအသာဂုတ္တော၊ အရှင်အသာဂုတ္တမထေရ်သည်၊
ဟဿာဂုတ္တိယာ၊ ထိုညဉ့်၏၊ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ ပုဗ္ဗဗျာသမယံ၊ နံနက်အ
ခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်္ကန်းသစ်ကိုဝတ်၍၊ ပတ္ထစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်း
ကို၊ အာဒါယ၊ ယူဆောင်၍၊ ပစ္စာသမဏေန၊ နောက်ပါရဟန်းဖြစ်သော၊ အာ
ယသ္မတာနာဂသေနေန၊ အရှင်နာဂထိန်မထေရ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ ယေန
အကြင်အရပ်၌၊ မဟာဥပါထိကာယ၊ ဒါယိကာမကြီး၏၊ နိဝေသနံ၊ နေ
အိပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ရောက်၏။ ဥပ
သင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ရောက်ပြီး၍၊ ပဉ္စတ္ထေ၊ ခင်းထားအပ်သော၊ အာသနေ၊ နေ

သည်၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်စွာဖြစ်ထေ၏၊ ကိဉ္ဇပါဒါ၊ အဘယ်သို့ထင်စွာဖြစ်ထတ်သနည်း၊ သံကိဋ္ဌိ၊ အလုံးစုံသော၊ သရဒယခန္ဓံ၊ ဖြစ်တတ်ခြင်းသဘောဟူသမျှသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသည်၊ နိဇ္ဈေ၊ ခေတ္တံ၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသဘောသာရှိလေစွတကာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်စွာဖြစ်ထတ်၏၊ အာယသ္မာပိ၊ ခေါ်နာဂသေနေ၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်သည်၊ တဿာမဟာဥပါထိကာယ၊ ထိုဒါယိကာမကြီးအား၊ အနုမောဒနံ၊ ဝမ်းမြောက်ဘွယ်ရာ၊ အနုမောဒနာတရားကို၊ ကတုဘ၊ ငြိမ်တတ်မှု၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဒေသိကံ၊ ဘောဂြောအပ်သော၊ ခန္ဓံ၊ တရားတော်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္ဓော၊ ဆင်ခြင်အောက်မေ့လျက်၊ ဝိပဿနံ၊ အနိစ္စစသည်ဖြင့်ရှုဆင်ခြင်ခြင်းကို၊ ပဗ္ဗပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တသ္မိံယေဝ အာသနေ၊ ထိုထိုင်နေရာ နှိပ်ငွေ့၊ နိထိန္နော၊ ထိုင်နေစဉ်၊ သောတာပတ္တိပထေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်ထတ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာအာယဂုတ္တော၊ အရှင်အာယဂုတ္တ မထေရ်သည်၊ မဏ္ဍာဏမာဓဇ္ဇ၊ ညိုမှုစည်းဝေးရာ စင်္ဂရိတ်၊ နိထိန္နော၊ ထိုင်နေရင်းသာ၊ နိန္ဒုဋ္ဌိ၊ နာဂသိန်နှင့်ဒါယိကာမကြီးနှစ်ဦးတို့၏လမ်း၊ ခေတ္တက္ခယံ၊ ပရိသာတံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖိုလ်ခြင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ သာဓကာရံ၊ ကောင်းပြိုးခွဲမော်ကို၊ ပဝတ္ထေသိ၊ မြွက်ဆိုတော်မူပြီး၊ ကိဉ္ဇာယဂုတ္တသိ၊ အဘယ်သို့မြွက်ဆိုတော်မူသနည်း၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်၊ သာဓကာရံ၊ ကောင်းပေစွကောင်းပေစွ၊ ဧကေနကဏ္ဍပ္ပာယာနေ၊ တရသောမြားချက်ဖြင့်၊ ဧဒေမဟာကာယာ၊ နှစ်ခုသာကိုယ်တို့ကို၊ ပဒါလိတား၊ ပစ်ခွဲပောက်ထွင်းအပ်ထေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္ထေသိ၊ မြွက်ဆိုတော်မူလေပြီ၊ စာပိ၊ ပြင်၊ အနေကာနိ၊ များထွက်ကုန်သော၊ ဒေဝတာယဟံသာနိ၊ နတ်ဖြူညွှာအထောင်တို့သည်၊ သာဓကာရံ၊ ကောင်းပြိုးခွဲမော်ကို၊ ပဝတ္ထေသု၊ မြွက်ဆိုကြထေကုန်ပြီ။ ။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာအာယဂုတ္တော၊ အရှင်အာယဂုတ္တ မထေရ်သည်၊ အာယသ္မာအာယဂုတ္တော၊ အရှင်အာယဂုတ္တ မထေရ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံ၊ သည်းကပ်၏၊ ဥပသကံ၊ မိတ္တော၊ ဆည်းကပ်ရောက်ပြီး၍၊ အာယသ္မန္တံ၊ အာယဂုတ္တံ၊ အရှင်အာယဂုတ္တ မထေရ်ကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာနှိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ ထျောက်ပတ်သော နေရာအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ နေထိုင်သေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ ထျောက်ပတ်သောနေရာအရပ်၌၊ နိသိန္ဒိ၊ နေထိုင်ပြီးသော၊ အာယသ္မန္တံ၊ နာဂသေနံ၊ အရှင်နာဂသိန်ကို၊ အာယသ္မာအာယဂုတ္တော။

အရှင်အဿဂုတ္တမထေရ်သည်၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊ နာဂယေန၊ နာဂထိန်တွ်၊
 ငါရှင်ထင်သည်၊ ပါဠိပုတ္တံ၊ ပါဠိပုတ်မြို့သို့၊ ဂစ္ဆာသွားထေ၊ ပါဠိပုတ္တ
 နဂရေ၊ ပါဠိပုတ်မြို့တော်ရှိကံ၊ အသောကာရာမေ၊ အသောကာရုံကျောင်း
 တိုက်ရှိကံ၊ အာယသ္မာဓမ္မရက္ခိတော၊ အရှင်ဓမ္မရက္ခိတမထေရ်သည်၊ ပဋိ
 ဝသတံ၊ ထင်ရှားစွာနေ၏၊ တဿ၊ ထိုမထေရ်၏။ သန္တိကေ၊ အထိန်ကံ၊ ဗုဒ္ဓ
 ဝစနံ၊ ဘုရားစကား တော်ကို၊ ပရိယာပုဏ္ဏဟိ၊ သင်ယူချေလော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဣတော၊ ဤဝတ္ထ
 နိယကျောင်းမှ၊ ပါဠိပုတ္တနဂရံ၊ ပါဠိပုတ်မြို့သည်၊ ကိံ ဝုရော၊ အထယ်
 ဝှစ်ချီး ကွာတွင်းပါ သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးဈောက်သော်၊ နာဂယေန၊
 နာဂထိန်၊ ယောဇနသတာနိခေါ၊ ယူဇနသတရာတို့တိုင်တိုင်၊ ခုရော၊ ကွာတွင်း
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့် တော်မူ၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မဂ္ဂေါ၊ ခရီးသည်၊ ခုရော
 ခေါ၊ ကွာတွင်းတွင်၊ ဟာကား၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအတွင်းရှိကံ၊ ဘိက္ခုာ၊ ဆွမ်းကို
 ခုလှူသာ၊ ရခဲအံ၊ အဟိံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်၊ ကထံဂမိဿာမိ၊ အသို့
 သွားရပေအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ထပ်၍ဈောက်ပြန်လတ်သော်၊ နာဂယေန၊ နာ
 ဂထိန်တွ်၊ သင်သည်၊ ဂစ္ဆာ သွားချေ၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအတွင်းရှိကံ၊ သာ
 လိနံ၊ သလေးခန်းတို့၏၊ ဩဒနံ၊ ထမင်းဖြစ်သော၊ ဝိဂတကဗ္ဗင်္ဂကံ၊ အမည်း
 ကင်းသော၊ အနေကသူပံ၊ များသောဟင်းရှိသော၊ အနေကဗျူဇနံ၊ စမဲဟင်း
 ယျာများသော၊ ဝိဇ္ဇာပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ လဘိဿတံ၊ ရပေလတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ခေါ။
 ဤသို့ဈောင်အာယသ္မာနာဂယေနော၊ အရှင်နာဂထိန်မထေရ်သည်၊ အာယသ္မ
 န္တံ၊ အာယဂုတ္တံ၊ အရှင်အာယဂုတ္တမထေရ်ကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပ
 ဓက္ခိတံ၊ ထက်ျာရန်ထည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သင်္ဂဟင်သင်္ဂဟိ
 ကိုအာဒါယယျ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်ရှိကံ၊ ပါဠိပုတ္တံ၊ ပါဠိပုတ်
 မြို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို၊ ပတ္တမိ၊ ဖဲကြွ
 တော်မူရထေ၏။ တေန၊ ခေပနသမယေန၊ ထိုအရှင်နာဂထိန် ဒေသစာရိ
 ချီကြွတော် မူခိုက်၌၊ ပါဠိပုတ္တကော၊ ပါဠိပုတ် မြို့သား ဖြစ်သော၊
 သေဗ္ဗိ၊ သူဌေးကြီးသည်၊ ပဗ္ဗတံ သကဗ္ဗ သတေဟိ၊ ထည်းငါးရာတို့
 ဖြင့်၊ ပါဠိပုတ္တဂါမိမဂ္ဂံ၊ ပါဠိပုတ်မြို့သို့ သွားသောခရီးသို့၊ ပဋိပန္နော၊
 သွားထေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါဠိပုတ္တ ကော၊ ပါဠိပုတ် မြို့
 သားဖြစ်သော၊ သေဗ္ဗိ၊ သူဌေးကြီးသည်၊ ခုရတောဝ၊ အဝေးမှထွက်၊ အာ

ပိလိန္ဒုလညာပါဠိထော်နိဿယ၊

ဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွယာသော၊ အာယသ္မန္တံ နာဂသေနံ၊ အရှင်နာဂထိန်မထေရ်ကို၊
 အန္ဓယာခေါ၊ မြင်သည် သာတည်း၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်ပြီး၍၊ ယေန၊ အကြင်
 အရပ်နှိုက်၊ အာယသ္မာ နာဂသေနာ၊ အရှင် နာဂထိန် မထေရ်သည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ကေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကင်္ဂိ၊ ဆည်းကပ်၏၊ ဥပသကင်္ဂိတွာ၊
 ဆည်းကပ် ပြီး၍၊ အာယသ္မန္တံ နာဂသေနံ၊ အရှင် နာဂထိန် မထေရ်ကို၊
 အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုးဦး၍၊ တာတ၊ ဦးပဉ္စင်းအရှင်တရား၊ ကုဟိ၊ အဘယ်အ
 ရပ်သို့၊ ဂစ္ဆယိ၊ ကြွတော်မူလတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်၏။ ၊
 ဂဟပတိ၊ ဒါယကာကြီး၊ ပါဠိလိဂုတ္တံ၊ ပါဠိလိဂုတ်မြို့သို့၊ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားပေ
 အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ပြန်ကြား၏။ ၊ တာတ၊ ဦးပဉ္စင်းအရှင်တရား၊ သာ
 ရ၊ ကောင်းပါပြီ၊ မယံပိ၊ တပည့်တော်ကိုသည်လည်း၊ ပါဠိလိဂုတ္တံ၊ ပါဠိလိ
 ဂုတ်မြို့သို့၊ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားကုန်အံ့၊ အဂ္ဂေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့နှင့်၊ သန္တိ၊ အတူတကွ၊
 သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဂစ္ဆထ၊ ကြွတော်မူကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်
 ထား၏။ ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ ပါဠိလိဂုတ္တကော၊ ပါဠိလိဂုတ်မြို့သား
 ဖြစ်သော၊ သေဗ္ဗိ၊ သူဌေးကြီးသည်၊ အာယသ္မတောနာဂသေနဿ၊ အရှင်နာ
 ဂထိန်မထေရ်၏၊ ဣရိယာပထေ၊ သွားခြင်းလာခြင်းဣရိယာပုတ်နှိုက်၊ ပထိ
 ဒိတွာ၊ ကြည်ညို၍၊ အာယသ္မန္တံ နာဂသေနံ၊ အရှင်နာဂထိန် မထေရ်ကို၊
 ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော၊ ခါဒနိယေန၊ ခဲတွယ်ဖြင့်၊ ဘောဇနိယေန၊ ဘောဇဉ်
 ဖြင့်၊ သဟတ္ထာ၊ ကိုယ်တိုင်၊ သန္တပေတွာ၊ ရောင့်ရဲတင်းတိမ်စေ၍၊ သမ္ပဝါဓေ
 တွာ၊ တန်ပြီဟုမြစ်စေ၍၊ တုတ္တာပိ၊ ဆွမ်းစားပြီးသော၊ ဩဏီတပတ္တပါဏီ၊
 သူပိတ်မှကတ်ချသောထက်ရှိသော၊ အာယသ္မန္တံ နာဂသေနံ၊ အရှင်နာဂထိန်
 မထေရ်ကို၊ ပထိဒိတွာ၊ ကြည်ညို၍၊ အညတရံ၊ တရသော၊ နိဝံ၊ နိမ့်သော၊ အာ
 သနံ၊ နေရာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဧကမန္တံ၊ ထျောက်ပတ်သောနေရာနှိုက်၊
 နိဝိဒိ၊ နေထိုင်၏၊ ဧကမန္တံ၊ ထျောက်ပတ်သောနေရာနှိုက်၊ နိဝိန္ဒေ၊ ခေါ၊ နေ
 ပြီးသော၊ ပါဠိလိဂုတ္တကော၊ ပါဠိလိဂုတ်မြို့သားဖြစ်သော၊ သေဗ္ဗိ၊ သူဌေးကြီး
 သည်၊ အာယသ္မန္တံ နာဂသေနံ၊ အရှင်နာဂထိန်မထေရ်ကို၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို
 အဝေါ၊ ယျောက်ဆို၏၊ ကိ၊ အဝေါ၊ အဘယ်သို့ယျောက်ဆိုသနည်း၊ တာ
 တ၊ ဦးပဉ္စင်းအရှင်တရား၊ တံ၊ အရှင်တရားသည်၊ ကိ၊ နာမေ၊ အဘယ်အ
 မည်ရှိပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ယျောက်ဆို၏။ ၊ ဂဟပတိ၊ ဒါယ
 ကာကြိ၊ အတံ၊ ဝါကား၊ နာဂသေနာနာမ၊ နာဂထိန်မည်ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါ၊ ဝါနိတော်မူ၏။ ၊ တာတ၊ ဦးပဉ္စင်းအရှင်တရား၊ တံ၊ အရှင်တရား
 သည်၊ ဗုဒ္ဓဝစနံနာမ၊ တရားရှင်စကားတော် မည်သည်ကို၊ ဇာနာထိခေါ၊

တတ်သိပါ၏။ ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ ဝဟပတိ၊ ဒါယကာ
 ကြီး၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ အဘိဓမ္မာပဒါနိ၊ အဘိဓမ္မာအဘိဓမ္မာဖြစ်သောတရားစကား
 တို့ကို၊ ဇာနာမိခေါ၊ တတ်သိပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တာ
 တ၊ ဦးပဉ္စင်းအရှင်တရား၊ နော၊ တပည့်တော်တို့အား၊ ထာတာ၊ ရေခြင်းတော်
 ထူးပစ္စ၊ တာတ၊ ဦးပဉ္စင်းအရှင်တရား၊ နော၊ တပည့်တော်တို့အား၊ သုဗ္ဗန္တံ၊
 ကောင်းကောင်းရတော်ပေစွတကား၊ တာတ၊ ဦးပဉ္စင်းအရှင်တရား၊ အဟံပိ
 တပည့်တော်သည်လည်း၊ အဘိဓမ္မိကော၊ အဘိဓမ္မာတရားကိုတတ်သိပါ
 ၏။ တွစ္ဆိ၊ အရှင်တရားသည်လည်း၊ အဘိဓမ္မိကော၊ အဘိဓမ္မာဆောင်ပေး
 တည်း၊ တာတ၊ ဦးပဉ္စင်းအရှင်တရား၊ အဘိဓမ္မာပဒါနိ၊ အဘိဓမ္မာတရားတို့
 ကို၊ ဘထ၊ ဟောပါလေသု၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ထား၏။
 အထခေါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ အာယသ္မာနာဂသေနေ၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်
 သည်၊ ပါဠိပုတ္တသေဗ္ဗိဿ၊ ပါဠိပုတ်မြို့သားဖြစ်သောသူဌေးကြီးအား၊
 အဘိဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာတရားကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောကြားပေ၏။ ဒေသေဗ္ဗေယော
 ဟောရူတ်စဉ်အတွင်း၊ နိကံသာယျင်၊ ပါဠိပုတ္တကဿ၊ ပါဠိပုတ်မြို့သား
 ဖြစ်သော၊ သေဗ္ဗိဿ၊ သုဌေးကြီးအား၊ ဝိရဇံ၊ ရာဂမြူကင်းစင်သော၊ ဝိတ
 နာဝံ၊ ရာဂစသည် အငြိမ်အကြေး မတင်သော၊ ဓမ္မစက္ခု၊ သောတာပတ္တိ
 ဥာဏ်မျက်စိသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်စွာဖြစ်ထေ၏။ ကိံ ဥဒပါဒိ၊ အဘယ်သို့ထင်
 စွာဖြစ်လတ်သနည်း၊ ယံကိပ္ပိ၊ အလုံးစုံသော၊ သမုဒယဓမ္မံ၊ ဖြစ်တတ်ခြင်းသ
 တောဟူသမျှသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသည်၊ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်
 ငြိမ်းရခြင်းသဘောသာရှိထေစွာတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်စွာဖြစ်
 လတ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ ပါဠိပုတ္တကော၊ ပါဠိပုတ်မြို့သားဖြစ်
 သော၊ သေဗ္ဗိ၊ သုဌေးကြီးသည်၊ ပဗ္ဗမက္ကာနိသကဓုသတာနိ၊ ငါးရာမျှသော
 ထည်းတို့ကို၊ ပုရတော၊ ရှေ့မှ၊ ဥပယျာဇေတွာ၊ ထွက်လိုက်၍၊ သယံ၊ မိမိသည်
 ပစ္စတော၊ နောက်မှ၊ ဝစ္စတော၊ သွားလျက်၊ ပါဠိပုတ္တဿ၊ ပါဠိပုတ်မြို့
 ၏၊ အဝိဒ္ဓုရေ၊ အနီးနှိုက်၊ နေ့ခပထေ၊ ခရီးနှစ်ကြောင်းဆုံနှိုက်၊ ငွေတွာ၊ ရပ်၍၊
 အာယသ္မန္တံ၊ နာဂသေနံ၊ အရှင်နာဂသိန် မထေရ်ကို၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊
 အဝေါစ၊ လျှောက်ဆို၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက်ဆိုသနည်း၊ တာ
 တနာဂသေနာ၊ မောင်းပဉ္စင်းနာဂသိန်၊ အဟံခေါ၊ ဤလမ်းသည်ကား၊ အသော
 ကာရာမဿ၊ အသောကာရုံကျောင်းတိုက်၏၊ မဂ္ဂေါ၊ ခရီးပင်တည်း၊ တာတ
 ဦးပဉ္စင်းအရှင်တရား၊ မယံ၊ တရားတပည့်တော်၏၊ ဣမံခေါ၊ ကမ္မထရတနံ၊
 ဤကမ္မထာ ရတနာသည်ကား၊ အာယာမေန၊ အလျားအားဖြင့်၊ သောဇ္ဇဿ

မိလိန္ဒပဉ္စာပါဠိတော်နိဿယ

ဟတ္ထံ၊ တဆဲခြောက်တောင်ရှိပါ၏။ ဝိတ္ထာရေန၊ အနံအားဖြင့်၊ အဋ္ဌဟတ္ထံ၊ ရှစ်တောင်ရှိ၏။ တာတ၊ မောင်ဖခွင်းအရှင်ထုရား၊ ဣဝံကမ္မထရတနံ၊ ဤကမ္မလောရတနာကို၊ အနုကစ္ဆိ၊ အစဉ်သနားတော် မူသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းခံပြု၍၊ ပရိဂ္ဂဏှာဟိခေါ၊ အတ္တုခံတော်မူပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ ယျော့က်ထား၏။ အာယသ္မာနာဂသေနော၊ အရှင်နာဂသိန် မထေရ်သည်၊ တံကမ္မထရတနံ၊ ထိုကမ္မထရတနာကို၊ အနုကစ္ဆိ၊ အစဉ်သနားတော် မူသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းခံပြု၍၊ ပရိဂ္ဂဟေထိခေါ၊ အတ္တုခံတော်မူရထေ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ ပါဠိပုတ္တကော၊ ပါဠိပုတ်မြို့သားဖြစ်သော၊ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီးသည်၊ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဒဂ္ဂေါ၊ ဝမ်းမြော်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိဒိတော၊ ကြည်ရှင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိတိသောမနဿဇာတော၊ နှစ်မြိုက်ဝမ်းသာခြင်းဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ အာယသ္မန္တံနာဂသေနံ၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်ကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပဒက္ခိတံ၊ လကျာထုည့်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပက္ကမိ၊ ဖဲသွားထတ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ အာယသ္မာနာဂသေနော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်နှိုက်၊ အသောကာရာမော၊ အသောကာရုံကျောင်းတိုက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယေန၊ အကြင်အရပ်နှိုက်၊ အာယသ္မာဓမ္မရက္ခိတော၊ အရှင်ဓမ္မရက္ခိတမထေရ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ဆည်းကပ်ထေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ဆည်းကပ်ပြီး၍၊ အာယသ္မန္တံဓမ္မရက္ခိတံ၊ အရှင်ဓမ္မရက္ခိတမထေရ်ကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုးဦး၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အာဂတကာရတံ၊ ပညာသင်လာကြောင်းကို၊ ကထေတွာ၊ ယျော့က်ကြား၍၊ အာယသ္မတောဓမ္မရက္ခိတဿ၊ အရှင်ဓမ္မရက္ခိတမထေရ်၏။ သန္တိကော၊ အထံနှိုက်၊ တေပိဇုကံ၊ ပိဇုကတ်တော်သုံးပုံပူသော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားစကားတော်ကို၊ ဧကေနောဥဒ္ဓေသေန၊ တရသောဥဒ္ဓေသဖြင့်သာလျှင်၊ တိဟိမာသေဟိ၊ သုံးလတို့ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓနသော၊ သဒ္ဓါပုန်ဖျည်းအားဖြင့်၊ ပရိယာပုဏိတွာ၊ သင်ယူ၍၊ ပုန၊ တဘနံ၊ တိဟိမာသေဟိ၊ သုံးလတို့ဖြင့်၊ အတ္တသော၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်အားဖြင့်၊ မနုဿကာသိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ အာယသ္မာဓမ္မရက္ခိတော၊ အရှင်ဓမ္မရက္ခိတမထေရ်သည်၊ အာယသ္မန္တံနာဂသေနံ၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်ကို၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ အဂေါစ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဣ၊ အဂေါစ၊ အဘတ်ထိုမိန့်တော်မူသနည်း၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်၊ ဂေါပါလကော၊ နွားကျောင်းသမားသည်၊ ဂေါဝေါ၊ နွားအပေါင်းတို့ကို၊ ရက္ခတိ၊ ထိန်းကျောင်း၏။ အညော၊ နွားကျောင်းမှတစ်ပါး နွားရှင်တို့သည်၊ ဂေါရသံ၊ နွားနှိုမှဖြစ်သော အရသာကို

ပရိထုဉ္ဇန္တိ သေယျထာပိ၊ စားသုံးလေရကုန်၏။ ဇေမေဝခေါ၊ ဤနွားထိန်း ဥပမာအတူသာလျှင်၊ တံ၊ သင်သည်။ ပုထုဉ္ဇန္တေန၊ ပုထုဇန်ဖြစ်၍၊ တေဝိဇုကံ၊ ပိဋကတ်တော်သုံးပုံဟူသော ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ထုရားစကားတော်ကို၊ ဝေရေန္တောပိ၊ ဆောင်ရွက်ပေလင့်ကစား၊ သာမညဿ၊ မဂ်၏လည်းကောင်း၊ ဖိုလ်၏လည်းကောင်း၊ နဘာဂိ၊ အဘို့အရမထိုက်ချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၊ ဝေန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ ဟောတု၊ ရှိပါစေ၊ ဧတ္ထကေန၊ ဤမျှကြိုဝါဒဖြင့်၊ အလံ၊ သင့်တန်ပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကျွေးကမ်း၍၊ တေနေဝဒိဝသဘာဝေန၊ ထိုနေ့အဘို့ဖြင့်သာလျှင်၊ တေနရတ္ထိဘာဝေန၊ ထိုညဉ့်အဘို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါဉာဏ် လေးပါးတို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်တော်မူလေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာဂသေနဿ၊ အရှင်နာဂထိန်မထေရ်၏၊ သစ္စပဋိဝေဒေန၊ သစ္စာလေးပါးကိုထိုးထွင်း၍ သိမြင်သည်နှင့်၊ သဟ၊ တပြိုင်နက်တည်း၊ သဗ္ဗေဒေဝါ၊ အလုံးစုံကုန်သောနတ်တို့သည်၊ သာရကာရံ၊ ကောင်းခြီးကို၊ အဒံ၊ သု၊ ပေးကုန်၏။ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ဥဒ္ဓူဝိ၊ ပြင်းစွာမြည်တီး၏။ ဗြဟ္မာနော၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်၊ အပ္ပေါဇေသု၊ လက်ပမ်းခတ်တီးကုန်၏။ ဒိဗ္ဗာနိန္ဒရုဏ္ဏာနိဝေဝ၊ နတ်စန္ဒကူးနံ၊ သာမု၊ တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗာနိမန္ဒာရဝပုပ္ဖာနိစ၊ နတ်မန္ဒာရဝပန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အဘိဝဿိံ၊ သု၊ ထွမ်းမိုးရှာသွန်းကုန်၏။

၊ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါနှိုက်၊ ကောဋိသတအရဟန္တော၊ ကုဇေတရာသောရဟန္တာတို့သည်၊ ဟိမဝန္တေပဗ္ဗတေ၊ ဟိမဝန္တာတောင်နှိုက်၊ ရက္ခိတတလေ၊ တရားစောင့်သူတို့နေရာ ရက္ခိတအပြင်နှိုက်၊ သန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေး၍၊ အာယသ္မတောနာဂသေနဿ၊ အရှင်နာဂထိန်မထေရ်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံသို့၊ ဒုတံ၊ တမန်ကို၊ ပါဟေသု၊ စေလွှတ်ကုန်၏။ ကိံပါဟေသု၊ အဘယ်သို့ စေလွှတ်ကုန်သနည်း၊ နာဂသေနော၊ နာဂထိန်သည်၊ အာဂစ္ဆတု၊ ကြွလာခဲ့လော့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ နာဂသေနံ၊ နာဂထိန်ကို၊ ဒဿနကာမာ၊ မြင်လိုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါဟေသု၊ စေလွှတ်ကုန်၏။

၊ အထခေါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ အာယသ္မာနာဂသေနော၊ အရှင်နာဂထိန်မထေရ်သည်၊ ဒုတဿ၊ တမန်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားလတ်၍၊ အသောကာရာမေ၊ အသောကာရ်ကျောင်းတိုက်နှိုက်၊ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ခဲ့၍၊ ဟိမဝန္တေပဗ္ဗတေ၊ ဟိမဝန္တာတောင်နှိုက်၊ ရက္ခိတတလေ၊ တရားစောင့်သူတို့နေထိုင်ရာရက္ခိတအပြင်နှိုက်၊ ကောဋိသတာနံ၊ ကုဇေအရာမျှကုန်သော၊ အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာတို့၏၊ ပုရတော၊ ရှေးရှု၊ ပါတုရဟော

ကဲ့သို့သောအခါကလေးနှိုက်၊ ကိန္နုသမထံဝါ။ အဘယ်သို့သောရဟန်းသို့
ထည်းကောင်း၊ ကိန္နုဖြာပွထံဝါ။ အဘယ်သို့သောပုဏ္ဏားသို့ထည်းကောင်း
ပဉ္စု၊ ပြဿနာကို၊ ဝုတ္တိတု၊ မေးမြန်းခြင်းငှါ၊ ဥပသင်္ကမေယျာမနုခေါ၊ ဆည်း
ကပ်ရကုန်အံ့နည်း၊ ကော၊ အဘယ်ရဟန်းပုဏ္ဏားပညာရှိသည်၊ သာကတ္ထယ
ဆွေးနွေးခြင်းငှါ၊ ပဉ္စု၊ ဝုတ္တနယ၊ ပြဿနာမေးခြင်းငှါ၊ မယာ၊ ငါတုရင်နှင့်၊
သန္တိ၊ အတုယှဉ်မြိုင်၍၊ သတ္ထမိတု၊ ပြောဆိုခြင်းငှါ၊ ကဗ်၊ ငါ၏ယု၊ ရှားကို၊
ပဗ္ဗိဝံနေတု၊ ပျောက်ခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိနုခေါ၊ စွမ်းဆောင်နိုင်ပေထိပုံနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိလိန္ဒမင်းမေးလတ်
သော်၊ ပဉ္စုသတာယောနကာ၊ ငါးရာကုန်သောယောနက အမတ်တို့သည်၊
ဝေံ၊ ဤသို့သော စကားကို၊ အဝေါရံ၊ ဈောကံကြကုန်၏၊ ကိံအဝေါရံ။
အဘယ်သို့ဈောက်ကုန်သနည်း၊ မဟာရာဇ၊ အရှင်မင်းမြတ်၊ တေပိဇုကော
ပိဇုကတ်သုံးပုံကိုဆောင်သော၊ ဗဟုသုတော၊ အကြားအမြင်များသော၊
အာဂတာဂမော၊ အာဂုံပါမို့အရှင်သော၊ အာယုပါယောနာမထေရော၊ အာ
ယုပါထမည်သောမထေရ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောထေရော၊ ထိုမထေရ်သည်
ကေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ သင်္ချေယုပရိဝေထော၊ သင်္ချေယုကျောင်းတိုက်၌၊ ပဗ္ဗိ
ဝ သတိ၊ ထင်စွာနေထတ်၏၊ မဟာရာဇ၊ အရှင်မင်းမြတ်၊ တံ၊ အရှင်မင်းမြတ်
သည်၊ ဝတ္ထု၊ ကြွထွက်တော်မူ၊ အာယသ္မန္တံ၊ အာယုပါလံ၊ အရှင်အာယုပါ
လမထေရ်ကို၊ ပဉ္စု၊ ပြဿနာကို၊ ဝုတ္တိသု၊ မေးမေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ
ဈောက်ကုန်၏၊ ဘာဏော၊ အချင်းအမတ်တို့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ရှိခဲ့၊ ဘဒ္ဒ
န္တံ၊ သာ၊ အရှင်မြတ်အား၊ အာရောစေထ၊ ဈောက်ပန်ကြားကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ နေမိတ္တကော၊ နေမိတ္တက
မည်သောအမတ်သည်၊ အာယသ္မတော၊ အာယုပါလံ၊ အရှင်အာယုပါလ
မထေရ်၏၊ သန္တိ၊ ကာ၊ အထံသို့၊ ဒုတံ၊ တမန်ကို၊ ပါဟေထိ၊ စေလွှတ်၏၊ ကိံပါ
ဟေတိ၊ အဘယ်သို့စေလွှတ်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မိလိန္ဒော
ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းသည်၊ အာယသ္မန္တံ၊ အာယုပါလံ၊ အရှင်အာယုပါလမထေရ်
ကို၊ ဒဿနကာမော၊ ဖူးမြင်လိုပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါဟေထိ၊ စေလွှတ်၏၊
အာယသ္မာပိခေါ၊ အာယုပါလော၊ အရှင်အာယုပါလမထေရ် သည်ထည်း၊
ဝေံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆို၏၊ ကိံအာဟ၊ အဘယ်သို့မိန့်ဆိုသနည်း၊ တေနဟိ၊
ထိုသို့ဖူးမြင်လိုမူကား၊ အာဂတ္တတု၊ ထာထတ်ပေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆို
၏၊ အထခေါ၊ ထိုသောအခါ၌၊ မိလိန္ဒောရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းသည်၊ ပဉ္စုမတ္တေ
ဟိယောနကသတေဟိ၊ ငါးရာကုန်သောယောနက အမတ်တို့ဖြင့်၊ ပရိ

ဝုတော၊ ခြံရံလျက်၊ ခုထဝရံ၊ မြတ်သောရထားကို၊ အာရုပ္ပ၊ တက်စီး၍၊ ယေန
 အကြင်အရပ်နှိုက်၊ သင်္ချေယူပရိဝေတံ၊ သင်္ချေယူ ကျောင်းတိုက်သည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်နှိုက်၊ အာယသ္မာအာယုပါယော၊ အရှင်အာ
 ယုပါယမထေရ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသက်မိ၊ ဆည်း
 ကပ်လေ၏၊ ဥပသက်မိတွာ၊ ဆည်းကပ်ပြီး၍၊ အာယသ္မာတာအာယုပါယေ
 န၊ အရှင်အာယုပါယမထေရ်နှင့်၊ သဗ္ဗိ၊ အတူတကွ၊ သဗ္ဗောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်
 စွာပြော၏၊ သဗ္ဗောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်စွာပြောဟောအပ်သော၊ သာဂကီယံ၊
 အသက်ထက်ဆုံးမှတ်အပ်သော၊ ဘထံ၊ စကားကို၊ ဝိတိသာဂေတွာ၊ ပြီး
 ဆုံးစေ၍၊ ဧကမန္တံ၊ လျှောက်ပတ်သောနေရာနှိုက်၊ နိသိဒိ၊ နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊
 လျှောက်ပတ်သောနေရာနှိုက်၊ နိသိန္ဒောခေါ၊ နေပြီးသော၊ မိလိန္ဒောရာဇာ၊
 မိလိန္ဒမင်းသည်၊ အာယသ္မန္တံအာယုပါယံ၊ အရှင်အာယုပါယမထေရ်ကို၊
 ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ကိံအဝေါစ၊ အတယ်သို့
 လျှောက်သနည်း၊ ဝောန္တေ အာယုပါယ၊ အရှင်အာယုပါယ၊ တုမှာကံ၊
 အရှင်တုရားတို့၏၊ ပဗ္ဗဇာ၊ ရဟန်းပြုကြခြင်းသည်၊ ကိမတ္ထိယာ၊ အဘယ်အ
 ကျိုးရှိပါသနည်း၊ စ၊ ထိုပြင်၊ တုမှာကံ၊ အရှင်တုရားတို့၏၊ ပရမတ္ထော၊ အ
 လွန်အလိမ္မာအပ်၍မြတ်သောအကျိုးကား၊ ကော၊ အတယ်ပါတုံနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မေးလျှောက်လေ၏၊ ဧတေရော၊ အာယုပါယမထေရ်သည်၊
 မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ ဓမ္မစရိယာယခေါ၊ တရားသဖြင့်ကျင့်ကြံခြင်းငှါသာ
 လျှင်၊ သဗ္ဗစရိယာယခေါ၊ အညီအမျှကျင့်ခြင်းငှါသာ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းပြုခြင်း
 သည်း၊ ဧကတိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ပန၊ ထိုပြင်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ပရမတ္ထော၊ အလွန်
 အလိမ္မာအပ်၍မြတ်သောအကျိုးကား၊ သာမညဗလံ၊ မင်္ဂလိယပေတည်း၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဖြေဆို၏၊ ဝောန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ ပန၊ မေးလျှောက်ပါ
 အံ၊ ကောစိ၊ တရံတဦးသော၊ ဝိဟိပိ၊ လူဖြစ်သွင်းထွက်သည်၊ ဓမ္မစာရီ၊
 တရားသဖြင့်ကျင့်ကြံသူသည်၊ သမစာရီ၊ အညီအမျှကျင့်သူသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ စောဒကတက်၏၊ မဟာရာဇာ၊ မင်း
 မြတ်၊ ကောစိ၊ တရံတဦးသော၊ ဝိဟိပိ၊ လူဖြစ်သွင်းထွက်သည်၊ ဓမ္မစာရီ၊
 တရားသဖြင့် ကျင့်ကြံ သူသည်၊ သမစာရီ၊ အညီအမျှ ကျင့်သူသည်၊
 အာမအတ္ထိ၊ ဩဘိရှိပေ၏၊ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ ခေါ၊ ရှိကြောင်း
 ကား၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီ ပြည်နှိုက်၊ ဣဝိပတေန မိဂခါယေ၊
 ထုရား ရဟန္တာတို့၏ သက်ရာဖြစ်သော မိဂခါရန် ထောနှိုက်၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစက်ဒေသနာကို၊ ပဝတ္ထေန္တေ၊ ဟောထော်

၁-ပုဗ္ဗယောဂ-ဗာဟိရကထာ။

မူလတ်သော်၊ အဋ္ဌာရသန္တံဗြဟ္မကောသိနံ၊ ဗြဟ္မာတဆဲ ရှစ်ကုဋေ တို့၏၊
 ဓမ္မာဘိသမယော၊ တရားကိုထိခြင်းရခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေပြီ၊
 ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏၊ ဓမ္မာဘိသမယော၊ တရားကိုထိခြင်း
 ရခြင်းသည်၊ ဂဏနပထံ၊ ဂဏန်းအရေအတွက်ကို၊ ဝီတိဝတ္ထော၊ လွန်ထေ၏၊
 တေသဗ္ဗေ၊ ထိုနတ်ဗြဟ္မာအားလုံးတို့သည်၊ ဝိဟိတုတာ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်၏၊
 နပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းမဟုတ်ကုန်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပုနစပရံ၊ ထိုမှတပါး
 တုလည်း၊ ဘဝတောခေါ၊ ထုရားရှင်သည်ပင်လျှင်၊ မဟာသမယသုတ္တန္တေ
 မဟာသမယ သုတ္တန်ကို၊ ဒေသီယမာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သော်လည်း
 ကောင်း၊ မဂီလသုတ္တန္တေ၊ မဂီလသုတ္တန်ကို၊ ဒေသီယမာနေ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်သော်လည်းကောင်း၊ သမဗိတ္တပရိယာယသုတ္တန္တေ၊ သမဗိတ္တပရိယာ
 ယသုတ္တန်ကို၊ ဒေသီယမာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သော်လည်းကောင်း၊ ရာဟု
 ထောဝါဒသုတ္တန္တေ၊ ရာဟုထောဝါဒသုတ္တန်ကို၊ ဒေသီယမာနေ၊ ဟောတော်
 မူအပ်သော်လည်းကောင်း၊ ပရာဘဝသုတ္တန္တေ၊ ပရာဘဝသုတ္တန်ကို၊ ဒေသီ
 ယမာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သော်လည်းကောင်း၊ ဂဏနပထံ၊ ဂဏန်းအရေ
 အတွက်ကို၊ ဝီတိဝတ္ထောနံ၊ လွန်ထေကုန်သော၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏၊ ဓမ္မာဘိ
 သမယော၊ တရားထိခြင်းရခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအ
 လုံးစုံသော၊ နတ်တို့သည်၊ နပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းမဟုတ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါ၊ ဖိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေအာယုပါယ၊ အာယုပါယအရှင်ထုရား၊
 တေနဟိ၊ ထိုသို့ လူဖြစ်လျှင်းလည်း တရားကျင့်၍ရထိမူကား၊ တုမှာကံ၊
 အရှင်ထုရားတို့၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းပြုကြခြင်းသည်၊ နိရတ္တကာ၊ အကျိုးမရှိခဲ့
 လေထကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးရှေးဘဝနှိုက်၊ ကတဿ၊ ပြုကျင့်ခဲ့သော၊ ပါပကမ္မ
 ဿ၊ မကောင်းမှု၏၊ နိဿန္နေန၊ အကျိုးဆက်ကြောင့်၊ သကျုပုတ္တိယာ၊ သာ
 ကီဝင်မင်းသားထုရားရှင်၏ သားတော်ဖြစ်ကုန်သော၊ သမဏာ၊ ရဟန်း
 တို့သည်၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ စ၊ ထိုပြင်၊ ရတင်္ဂါနိစ၊ ဂူတင်
 တို့ကိုလည်း၊ ပရိဟရန္တိ၊ ကျင့်ဆောင် ကုန် ချေ၏၊ ဘန္တေ အာယု
 ပါယ၊ အာယုပါယ အရှင်ထုရား၊ ယေခေါ တေဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့
 သည်၊ ကောသနိကာ၊ တထပ်သာ တနေရာနှိုက် စား၍ ကောသနိက
 ဆောင်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးနှိုက်၊ ပရေသံ၊ သူ
 တဦးတို့၏၊ ဘောဂ ဟာရကာ၊ ဥစ္စာကို ခိုးယူ ဆောင်ကုန်သော၊ စော
 ရာနုန၊ ခိုးသူတို့ မဖြစ်သင့်ကုန်လော့၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ပရေသံ၊
 သူတဦးတို့ကို၊ ဘောဂေ၊ ဥစ္စာတို့ကို၊ အတ္တန္တိတွာ၊ ခိုးယူ၍၊ တဿ

ကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏၊ နိဿဇ္ဇေန၊ အကျိုးဆက်ကြောင့်၊ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊
 ကောသနိကာ၊ တထပ်သာတနေရာရှိကံစား၍ ကောသနိကံ ဆောင်ကုန်
 သည်။ ဘဝန္တိ နုနု၊ ဖြစ်ကုန်သည် မဟုတ်လော။ ကာထေနကာထံ၊ အခါခပ်
 သိမ်း၊ ပရိဘုဉ္ဇိတု၊ စားသောက်ကြခြင်းငှါ၊ နုလဘန္တိ နုနု၊ မရကြပေကုန်
 သလော။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ သိထံ၊ အကျင့်သိထသည်။ နုတ္ထိ နုနု၊
 မရှိလေယောင်တကား၊ တပေါ၊ ပြုံးခြံခြင်းသည်။ နုတ္ထိ နုနု၊ မရှိလေယောင်
 တကား၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သူတို့အကျင့်သည်။ နုတ္ထိ နုနု၊ မရှိလေယောင်
 တကား၊ ပန္နထိ ဝှတပါး၊ ဘန္တေ အာယုပါလ၊ အာယုပါလအရှင်ဘုရား၊
 ယေခေါတေဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပေန္တာကာထိကာ၊ လွင်ပြင်
 ခေါင်နှိုက်နေ၍ အပ္ပေန္တာကာထိကာ ဆိုက်ဆောင်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။
 ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးနှိုက်၊ ဂါမဿ၊ ရွာကို၊ စာတကာ၊ ဖျက်ဆီးကုန်သော၊ စောရာ
 နုနု၊ ခိုးသူကြီးတို့ မဟုတ်တူလော။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ပရေသံ၊ သူ
 တဦးတို့၏၊ ဂေဟာနိ၊ အိမ်တို့ကို၊ ပိနာသေတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊ တဿကမ္မဿ၊
 ထိုကံ၏၊ နိဿဇ္ဇေန၊ အကျိုးဆက်ကြောင့်၊ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ အပ္ပေန္တာ
 ကာထိကာ၊ လွင်ပြင်ခေါင်နှိုက်နေ၍ အပ္ပေန္တာကာထိကာ ဆောင်ကုန်သည်။
 ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သေနာသနာနိပိ၊ အိမ်ရာနေရာကျောင်းကန်တို့ကိုလည်း
 ပရိဘုဉ္ဇိတု၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ၊ နုလဘန္တိ၊ မရကြလေကုန်၊ တေသံ၊ ထို
 ရဟန်းတို့အား၊ သိထံ၊ အကျင့်သိထသည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ တပေါ၊ ပြုံးခြံခြင်း
 သည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောသူတို့၏အကျင့်သည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊
 ဘန္တေ အာယုပါလ၊ အာယုပါလအရှင်ဘုရား၊ ယေခေါပန တေဘိက္ခု၊ အ
 ကြင်ရဟန်းတို့သည်။ နေသဇ္ဇိကာ၊ ထိုင်၍သာနေသဖြင့် နေသဇ္ဇိဆောင်ကုန်
 ၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးရှေးနှိုက်၊ ပန္နဒူသကာ၊ ထမ်းခရီး
 နှိုက်ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်သော၊ စောရာနုနု၊ ခိုးသူတို့မဖြစ်သင့်ကုန်လော။ တေ
 ထိုရဟန်းတို့သည်။ ပရေသံ၊ သူတဦးတို့၏၊ ပထိကေ၊ ခရီးသွားကုန်သော
 ဇနေ၊ လူတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဘမ်းယူကုန်၍၊ ပဗ္ဗိတွာ၊ နှောင်ဖွဲ့ကုန်၍၊ နိဘိ
 ဒါပေတွာ၊ ထိုင်နေစေကုန်၍၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏၊ နိဿဇ္ဇေန၊ အကျိုး
 ဆက်ကြောင့်၊ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ နေသဇ္ဇိကာ၊ ထိုင်၍သာနေသဖြင့်
 နေသဇ္ဇိဆောင်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သေယု၊ အိမ်ရာရှိကံအိမ်ခြင်း
 ကို၊ ကပ္ပေတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နုလဘန္တိ၊ မရလေကုန်၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊
 သိထံ၊ အကျင့်သိထသည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိခဲ့၊ တပေါ၊ ပြုံးခြံခြင်းသည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိခဲ့၊
 ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သူတို့အကျင့်သည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိခဲ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ထျှပ်

သော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အတ္ထိမညော၊ ရှိယောဝိတကား၊ ယေန၊ အကြင်သို့ရှိသောကြောင့်၊ ဣမေယောနကာ၊ ဤယောနကအမတ်တို့သည်၊ နမက္ခိဘူဟာ၊ မျက်နှာရွှင်ပျံ့ဖြစ်ကြလေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်လတ်ပြီ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌ကံ၊ ပိတိန္ဒောရာဇာ၊ ပိတိန္ဒမင်းသည်၊ ယောနကော၊ ယောနကအမတ်တို့ကို၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ကံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘဇထ၊ အချင်းတို့၊ ယောပဏ္ဍိတော၊ အကြင်ပညာရှိသည်၊ မယာ၊ ငါထုရင်နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ အတူတကွ၊ သလ္လပိတု၊ ပြောဟော စိမ့်သောငှါ၊ ကသိ၊ ငါ၏ယုမှားခြင်းကို၊ ပမ္ပိပိနေတု၊ ဖျောက်ဖျက်ခြင်းငှါ၊ ဥဿဟတိ၊ စွမ်းဆောင်နိုင်၏၊ အညော၊ တပါးသော၊ ကောစိ၊ တရုတ်ဦးသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပေသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုသို့ပိတိန္ဒမင်းမေးသော အခိုက်အခါ၌ကံ၊ အာယသ္မာနာဂသေနော၊ အရှင်နာဂဝင်္ဍိမထေရ်သည်၊ သမထဂထပရိဂုတော၊ ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံ့ထုက်၊ သံစာ၊ သံစာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂဏီ၊ ဂိုဏ်းရှိသည်၊ ဖြစ်၍၊ ဂဏာ၊ စခါသေခ၊ ဂိုဏ်း ဆရာဖြစ်၍၊ ဥာတော၊ ထင်ရှားထုက်၊ ယသသသိ၊ ကျော်စောထုက်၊ ဗဟုဇနသ၊ လူအများသည်၊ သာရသမ္ပတော၊ သူတော်ကောင်းဟု ခြီးကျူးထုက်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၍၊ ဗျတ္တော၊ လိမ္မာ၍၊ မေခာပိ၊ ထီးထွင်းသောဥာဏ်ရှိထုက်၊ နိဂုဏာ၊ ထိပ်မွေ့သောဥာဏ်ရှိထုက်၊ ဝိည၊ အရာရာကိုထိတတ်၍၊ ဝိဘာပိ၊ ထင်စွာပြုနိုင်သောပညာရှိ၍၊ ဝိနိတော၊ ဥာဏ်ဖြင့်ထိုးထွင်းနိုင်သည်၊ ဝိသာရဒေါ၊ ရဲရင့်သည်၊ ဗဟုထုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသည်၊ တေပိဗူကော၊ ပိဗူကတ်တော်သုံးဝံ့ထိုတတ်ကျွမ်းသည်၊ ဝေဒဂူမဂပညာ၊ အထွတ်သို့ရောက်သည်၊ ပတိန္ဒဗုဒ္ဓိမာ၊ ကွဲပြားပြီးဥာဏ်ပညာရှိသည်၊ အာဂတာဂမော၊ နှုတ်နှိုက်သာသော အာဂုံပါဠိရှိသည်၊ ပတိန္ဒပမ္ပိသန္တိနော၊ ကွဲပြားသော ပမ္ပိသန္တိဒါဥာဏ်ရှိသည်၊ နဝင်္ဂိသတ္ထု၊ သာသနေ၊ အင်္ဂီ၊ ကိုးဘန်ရှိသောထုရားရှင်သာသနာတော်၌ကံ၊ ပရိယတ္တိခရော၊ ပရိယတ်ကိုထည်းဆောင်သည်၊ ပါရမီပတ္တော၊ ယောကျ်ားထူးတို့၏အမှုဟူသောသာဝက ပါရမီအထွတ်အထိပ်သို့ရောက်လေသည်၊ ဖိနဝစနေ၊ ထုရားရှင်စကားတော်၌ကံ၊ ဓမ္မတ္ထဒေသနာပဋိဝေဒကုသထော၊ အကြောင်း၌ကံ ထည်းကောင်း အကျိုး၌ကံ ထည်းကောင်း အကြောင်းအကျိုး နှစ်ပါးကိုဝေဘန် ပောပြောခြင်း၌ကံ ထည်းကောင်း မချွတ်မယွင်း ထိမြင် ခြင်း၌ကံ ထည်းကောင်း ထိမ္မာ ကျွမ်းကျင်သည်။

အက္ခရဝိမိတြိပ္ပဒိတာနော။ မကုန်မခမ်း ဆန်းကြယ် စွာထင်သော ဥာဏ် အမြင်ရှိသည်။ မိတြကထိ၊ ဝံရူးဆန်းသော ကရားစကားရှိသည်။ ကဏ္ဍာဏ ဝါက္ကဓယော။ ကောင်းစွာသောစကားရှိသည်။ ဒုရာသဒေါ၊ သူတပါး ညှဉ်း ဆဲနိုင်ခဲ့သည်။ ဒုပ္ပသဟော၊ သူတပါးတို့ ဥာဏ်ဖြင့် သည်းခံ နိုင်ခဲ့သည်။ ဒုရုက္ခဓော၊ သူတပါးတို့ ဥာဏ်ဖြင့် လွန်နိုင်ခဲ့သည်။ ဒုရာဝရဏော၊ သူတပါး တို့ ဥာဏ်ဖြင့် ပိတ်ပင်နိုင်ခဲ့သည်။ ဒုန္ဒီဝါရဏော၊ သူတပါးတို့ ဥာဏ်ဖြင့် တား မြစ်နိုင်ခဲ့သည်။ သာဂရောဝိယ၊ ယရဒ္ဒရာပင်ထပ်နှင့် တူ၍ အက္ခောဘော သူတပါးတို့ မထွင်ချောက်နိုင်။ ဂိရိ ရာဇာဝိယ၊ မြင့်မိုရ် တောင် မင်းနှင့် တူ၍။ နိစ္စဓော၊ တုန်ထုပ်ခြင်းကင်းသည်။ ရဏဥပဟော၊ ကိလေသာကို စွန့်ပယ် ပြီးဖြစ်သည်။ တမောဒ္ဒဒေါ၊ မောဟမှောင်ကို ပယ်နှုတ်သည်။ ပဟာကီရော၊ ပညာဥာဏ် ရောင်ကို ပြောင်စင်းစွာ ပြုနိုင်သည်။ မဟာ ကထိ၊ မြက်ထွတ်ကြီးကျယ်သော စကားထုံးရှိသည်။ ပရမဂဏီ၊ မြတ် သောဂိုဏ်းဆရာ ဖြစ်သည်။ ဝဏ်မဒ္ဒနော၊ သူတပါး ဂိုဏ်းကို နှိုင်းနှင်း နှိုင်းသည်။ ပရဂဏီ ဝဏမထနော၊ သာသနာတော်မှတစ်ပါးသော ဂိုဏ်း ၏အကြီးအမှူးအပေါင်းကို ပျက်ချိုးနိုင်သည်။ ပရမတိတ္ထိ မဒ္ဒနော၊ သာ သနာတော်မှ တစ်ပါးပျက်ပြားသော အယူရှိကုန်သော တိတ္ထိတို့ကို နှိပ်နှင်း နိုင်သည်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနိနံ၊ ရဟန်းမိန်းမ တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပါသကာနံ၊ ဒါယကာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥပါ သိကာနံ၊ ဒါယိကာမတို့သည် လည်းကောင်း၊ ရာဇုနံ၊ မင်းတို့သည် လည်း ကောင်း၊ ရာဇမဟာမတ္တာနံ၊ မင်း၏အမတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သက္က တော၊ ရိုသေအပ်သည်။ ဂရုကတော၊ အထေးမူအပ်သည်။ မာနိတော၊ မြတ်နိုး အပ်သည်။ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်သည်။ အပစိတော၊ ကျိုးနွံ နှိပ်ချအပ်သည်။ စိ ဝရပိဏ္ဍပါတ သေနာသနဂိလ္လာနပစ္စယတေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနံ၊ ဝဏ်န်းဆွမ်း ကျောင်းနေရာ သူနာအထောက်အပံ့ ဖြစ်သောဆေးပစ္စည်းပရိက္ခရာတို့ကို ထာဘီ၊ ရလွယ်သည်။ သာဏဝုပ္ပတ္တော၊ မြတ်သောသတ် လာဘာကို ရရှိ သည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သိကြားလိုကုန်သော သူတို့အား ပိညူနံ၊ လိမ္မာလိုကုန်သော သူ တို့အား၊ သောတာပဓဇနနာ၊ နားထောင်လိုက်နာခြင်းနှင့်၊ သမန္ဓာဂတာနံ၊ ပြည့်စုံသူတို့အား၊ နဝင်္ဂီ၊ အင်္ဂါကိုးတန်ရှိသော ဖိနုသာသနဓရာနံ၊ ထူးရှင် ၏သာသနာကော်သုံးရပ်ဟူသော ရေအထည်ကို၊ သန္ဓေသေဇ္ဇော၊ ပောပြော ပြသထုတ်၊ ဓမ္မဓဇ္ဇေ၊ တရားဟူသော တံခွန်ကို၊ ဥပဒိဿဇ္ဇော၊ ညွှန်ကြား တော်ပြုထုတ်၊ ဓမ္မပဇ္ဇောတံ၊ တရားသိမီးတိုင်ကို၊ ဓာရေဇ္ဇော၊ ဆောင်ယူညှိ

ပိလိန္ဒပဉ္စာပါဠိထော်နိဿယ၊

ထွန်းထွက်၊ ဓမ္မယူပုံ၊ တရားပြာသာန်ကို၊ ဥဿာပေန္တော၊ စိုက်ထူထောင်
ထွက်၊ ဓမ္မယူပုံ၊ တရားယုတ်ကို၊ ယဇန္တော၊ ပူဇော်ထွက်၊ ဓမ္မဇေ၊ တရား
အောင်ထံကို၊ ပဂ္ဂဏ္ဍန္တော၊ မြီးမြောက်ထွက်၊ ဓမ္မကေတု၊ တရားရှန်ကင်းကို၊
ဥဿာပေန္တော၊ မြောက်ချီထွက်၊ ဓမ္မသင်္ခါ၊ တရားခရုသင်းကို၊ ဥပ္ပဒံသေန္တော၊
မှတ်ထွက်၊ ဓမ္မဘေရိ၊ တရားစည်ကြီးကို၊ အာဟာနန္တော၊ ဆော်မွမ်းတီးခတ်
ထွက်၊ သီဟနာဒံ၊ မကြောက်မရွံ့ခြင်သံကို၊ နဒန္တော၊ ဟိန်းဟောက်
ထွက်၊ ဣန္ဒဂဗ္ဗိတံ၊ ခိမ်းကြီးသံကို၊ ဝဇ္ဇန္တော၊ ကျူးဝါးထွက်၊ ခရဂဂိဂဗ္ဗိ
ဟောန၊ ချိုသာသော အသံဖြင့်ထစ်ချိုးသော၊ ဥာဏဂရဝိဇ္ဇာဇာထပရိဝေပိ
တေန၊ ဥာဏ်တည်းဟူသော ထျပ်နှယ်ကွန်ယက်ဖြင့်ဗွက်သန်းရစ်ပတ်အပ်
သော၊ ကရုဏာဇာထဘရိတေန၊ သနားခြင်းကရုဏာရေဖြင့်ပြည့်ထွ်သော၊
မဟာဏာ၊ ကြီးကျယ်ထွဋ္ဌာသော၊ ဓမ္မာမတမေစောန၊ တရားအမြိုက်ဟူသော
ခိမ်းဖြင့်၊ သကထသောကံ၊ နတ်လူသတ္တဝါအလုံးဝံ့ကို၊ အဘိတပ္ပယန္တော၊
ရောင့်ရဲတင်းတိမ်စေထွက်၊ ဝါမနိဂမရာဇဋ္ဌာနိဿယ၊ ရွာနိဂုံးမင်းနေပြည်တို့
နှိုက်၊ စာရိကံ၊ ထုည့်ထည်ခြင်းကို၊ စရမာနော၊ ထုည့်ထည်လတ်သော်၊ အနု
ပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ သာဂထနဂရံ၊ သာဂထမြို့သို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်အ
တိုင်းရောက်သာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာယသ္မာနာဂသေနေ၊ အ
ရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ အဘိတိယာတိက္ခ၊ သဟာသေတိ၊ ရှစ်သောင်း
သောရဟန်းတော်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ တတြသဒံသဇှေယျပရိဝေဇော
ထိ၊ သာဂထမြို့သဇှေယျကျောင်းတိုက်နှိုက်ပင်၊ ပရိဝသတိ၊ ထင်ရှားစွာနေ
တော်မူသကတ်၊ ယေန၊ အကြင့်ကြောင့်၊ ပရိဝသတိ၊ ထင်ရှားစွာနေ၏၊
တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပေါရာဏာ၊ ရှေးပဝေဏီမထေရ်မြတ်တို့သည်၊ အာဟု၊
ထုတ်ဆိုကျူးရင့် လတ်ကုန်၏၊ ကိံ အာဟ၊ အထယ်သို့ထုတ်ဆိုကျူးရင့်
လတ်ကုန်သနည်း၊ ။

နာဂသေနေ၊ နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ ဗဟုထုတောစ၊ များစွာသောအ
ကြားအမြင်သည်းရှိ၏၊ စိတြကထိစ၊ ထူးဆန်းထွေပြား ထွသောစကား
လည်းရှိ၏၊ နိဂုဏောစ၊ သိမ်မွေ့နူးညံ့ခြင်းလည်းရှိ၏၊ ဝိသာရဒေါ၊ ကြော်ရွံ့
မရှိပကတိအားဖြင့်လည်းရင့်လေ၏၊ သာမယိကော၊ ဘာသာအယူကိုထိ
ကျမ်းထိဋ္ဌာ၏၊ ကုသထော၊ အရာဋ္ဌာနတိုင်းထိဋ္ဌာတော်မူ၏၊ ပရိတာနေစ၊
ပြောဆိုခြင်းနှိုက်လည်း၊ ကောပိဒေါ၊ ကျမ်းကျေတော်မူပေ၏၊ တေပိ
ဋကောစ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံထုံးကိုဆောင်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စနေကာ
ယိကာပိစ၊ နိကာယ်ငါးရပ်ထုံးကို ဆောင်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ စတု

နေကာယိကာစေဝ၊ နိကာယံလေးရပ်ကိုဆောင်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊
 တေစဘိက္ခု၊ ထိုသို့သောရဟန်းတို့သည်လည်း၊ နာဂသေနံ၊ နာဂသိန်မ
 ထေရ်ကို၊ ပုရကုရံ၊ ဝန်းရံကုန်ပြီ၊ ၊ ဂန္တိရပဉ္စော၊ နက်နဲသောဥာဏ်
 ပညာရှိသော၊ မေဓာပီ၊ ထိုးထွင်းသောဥာဏ်ရှိသော၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂဿ၊ နည်း
 ထမ်းဟုတ်မဟုတ်နှိုက်၊ ကောပိဒေါ၊ ထိမ္မာကျမ်းကျေထသော၊ ဥက္ကမတ္ထံ၊
 မြတ်သောအရဟန္တဖိုလ်အကျိုးလူးသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်တော်မူ
 ပေသော၊ ဝိသာရဒေါ၊ ပိဋကတ်တော်နှိုက်ရဲရင့်တော်မူပေသော၊ နာဂသေ
 နော၊ နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ ၊ နိပုဏေဟိ၊ သိမ်မွေ့သော ဥာဏ်ပညာရှိ
 ကုန်သော၊ သစ္စဝါဒီဘိ၊ မှန်ကန်သောစကားကို ဆိုလေ့ရှိကုန်သော၊ တေဟိ
 ဘိက္ခုဟိ၊ ထိုသို့သောရဟန်းအပေါင်းတို့ဖြင့်၊ ပရိဂုတော၊ ဝန်းဝိုင်းခြံရံထုက်
 ဂါမနိဂဓံ၊ ရှုခိုရင်းသို့၊ စရန္တော၊ ထည့်လည်၍၊ သာဂလံ၊ သာဂလမြို့သို့၊ ဥပ
 သကံမိ၊ ကပ်ရောက်ထေ၏။ ၊ တဒါ၊ ထိုသာဂလမြို့သို့ကပ်ရောက်သောအခါ
 နှိုက်၊ နာဂသေနေ၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ သင်္ချေယျပရိဝေဏတ္ထိံ၊
 သင်္ချေယျကျောင်းတိုက်နှိုက်၊ ဝထိ၊ နေတော်မူထတ်ပြီ၊ သောနာဂသေနေ၊
 ထိုနာဂသိန်မထေရ်သည်၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်လိုက်နှိုက်၊ ကောသရိယထာ၊
 ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့၊ မနုဿေဟိ၊ လူအပေါင်းတို့နှင့်၊ ကထေထိ၊ ဆွေးနွေး
 ဟောပြောတော်မူဘိ၏။ ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟု၊ ထုတ်ဆိုကျူးရင့်တော်
 မူကုန်ပြီ။ ၊

အထခေါ၊ ထိုမိလိန္ဒမင်းမေးမြန်းသောအခါနှိုက်၊ ဒေဝမန္တိယော၊ မင်း
 တိုင်ပင်အမတ်တို့သည်ရာဇာနံ၊ မိလိန္ဒ၊ မိလိန္ဒမင်းကို၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤသို့သော
 စကားကို၊ အဂေါစ၊ ဝျှော့ဆို၏။ ကိံ အဂေါစ၊ အဘယ်သို့ဝျှော့ဆိုသနည်း၊
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်၊ အာဂမေဟိ၊ ဆိုင်းဝံတော်မူပါ
 ဦး၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ နာဂသေနေနာမ၊ နာဂသိန်မည်သော၊ ပဏ္ဍိတော၊
 ပညာရှိသော၊ မေဓာပီ၊ ထိုးထွင်းသောဥာဏ်ရှိသော၊ ဝိနိတော၊ ဥာဏ်ဖြင့်
 ထိုးထွင်းနှိုင်းသော၊ ဝိသာရဒေါ၊ ရဲရင့်သော၊ ဗဟုသုတော၊ များသောအ
 ကြားအမြင်ရှိသော၊ စိတြကထိ၊ ဆန်းကြယ်သောစကားရှိသော၊ ကထျာ
 ထပဗ္ဗိဘာနေ၊ ကောင်းသောဥာဏ်အမြင်ရှိသော၊ အတ္ထပဗ္ဗိရုတ္တိပဗ္ဗိဘာန
 ပဗ္ဗိသန္တိဒါသု၊ အတ္ထပဗ္ဗိသန္တိဒါပဗ္ဗပဗ္ဗိသန္တိဒါ၊ နိရုတ္တိပဗ္ဗိသန္တိဒါပဗ္ဗိဘာန
 ပဗ္ဗိသန္တိဒါတို့နှိုက်၊ ပါရမိပ္ပတ္တော၊ အထွတ်အထိပ်သို့တက်ရောက်သော၊
 ယောထေရော၊ အကြင်မထေရ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောထေရော၊ ထိုမ
 ထေရ်သည်၊ တေဂုဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ သင်္ချေယျပရိဝေဏံ၊ သင်္ချေယျကျောင်း

ကိုက်နှိုက်၊ ပဋိဝသတိ၊ ထင်ရှားစွာနေပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တွံ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်၊ ဝတ္ထုထွက်တော်မူ၊ အာယသ္မန္တံ နာဂဓာနံ၊ အရှင်နာဂထိန်မထေရ်ကို၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆုဿ၊ မေးလျှောက်တော်မူသော၊ ထိုအရှင်နာဂထိန် မထေရ်သည်၊ ကဏ၊ အရှင်မင်းကြီးနှင့်၊ သလ္လပိတု၊ ဟောပြောစိမ့်သောငှါ၊ ကဿံ၊ အရှင်မင်းကြီး၏ ယုဒ္ဓမ္မကို၊ ပဋိဝိနေတု၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ၊ ဥဿဟတိ၊ စွမ်းဆောင်နိုင်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ တင်လျှောက်၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့ တင်လျှောက်သော အခါနှိုက်၊ မိလိန္ဒရဉ္စော၊ မိလိန္ဒမင်းအား၊ သဟဿ၊ အဆောတလျှင်၊ နာဂဓာနောတ်၊ သန္ဓု၊ နာဂထိန်ဟူသော အသံကို၊ သုတွာဝ၊ ကြားရသော်သာလျှင်၊ တယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၊ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်လတ်ပြီ၊ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊ ကိုယ်ထုန်ထွက်ခြင်းသည်၊ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်လတ်ပြီ၊ လောမတံသော၊ ကြက်သီးထခြင်းသည်၊ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်လတ်ပြီ။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ မိလိန္ဒောရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းသည်၊ ဒေဝမန္တိယံ၊ မင်းတိုင်ပင်အမတ်ကို၊ ဇေတံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ပြောဆို၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ပြောဆိုသနည်း၊ ဘော၊ အိုအချင်းအမတ်၊ နာဂဓာနောတ်ကု၊ နာဂထိန်မည်သောရဟန်းသည်၊ မဟာ၊ ဝါသုရင်နှင့်၊ သလ္လပိတု၊ ဟောပြောစိမ့်သောငှါ၊ ဥဿဟတိ၊ စွမ်းဆောင်နိုင်ပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ပြောဆိုမေးမြန်း၏၊ မဟာရာဇ၊ အရှင်မင်းမြတ်၊ ဣန္ဒုမယဝဂ္ဂုဏကုဝေရပဇာ၊ ပတ်သုယာမသန္တု၊ သီတဇလာကပါလေကိယိ၊ ဣန္ဒုနတ်ထမနတ်ဝဂ္ဂုဏနတ်ကုဝေရနတ် ပဇာပတ်နတ်သုယာမနတ်သန္တု၊ သီတနတ် ထောကပါလနတ်တို့နှင့်လည်း၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ သလ္လပိတု၊ ပြောဟောခြင်းငှါ၊ ဥဿဟတိ၊ အပိ၊ စွမ်းဆောင်နိုင်ပါသေး၏၊ တကား၊ ပိသုပိတာမဟောန၊ အဘ၏အတိုးဖြစ်သော၊ မဟာဗြဟ္မနာပိ၊ ဗြဟ္မာကြီးနှင့်သော်လည်း၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ သလ္လပိတု၊ ဟောပြောခြင်းငှါ၊ ဥဿဟတိ၊ အပိ၊ စွမ်းဆောင်နိုင်ပါသေး၏၊ တကား၊ မနုဿဝတုတေန၊ လူချင်းချင်းဖြစ်၍ဖြစ်သောအရှင်မင်းကြီးနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ သလ္လပိတု၊ ဟောပြောခြင်းငှါ၊ ကိံ၊ မဂီပန၊ အဘယ်ကြောင့်မစွမ်းနိုင်မှီကုလိမ့်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်တင်လေ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့လျှောက်တင်လောအခါနှိုက်၊ မိလိန္ဒောရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းသည်၊ ဒေဝမန္တိယံ၊ မင်းတိုင်ပင်အမတ်ကို၊ ဇေတံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ပြောဆို၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဒေဝမန္တိယံ၊ မင်းတိုင်ပင်အမတ်၊ တေနတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မှုကား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဘဒ္ဒန္တဿ၊ အရှင်မြတ်၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံတော်သို့၊ ဒုတံ၊

တမန်ကိုပေသေဟိ၊စေခိုင်းလိုက်ပါ၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ဆိုလတ်၏။
 ဒေဝ၊ပြည့်ရှင်မင်းမြတ်၊ ဧဝံ၊ကောင်းထွပါပြီ၊ ဣတိခေါ၊ဤသို့လျှင်၊ဒေဝ
 မန္တိယော၊မင်းတိုင်ပင်အမတ်သည်။ အာယသ္မတောနာဂသေနာ၊အရှင်
 နာဂသိန်မထေရ်၏၊သန္တိကော၊အထံထောင်တို့သို့၊ဒုတံ၊တမန်ကို၊ပါဟေသိ၊
 စေထွတ်လိုက်၏၊ကိံ၊ပါဟေသိ၊အဘယ်သို့စေထွတ်သနည်း၊ဘန္တေ၊အရှင်
 ဘုရား၊မိလိန္ဒောရာဇာ၊ မိလိန္ဒမည်သောမင်းသည်။ အာယသ္မန္တံ၊အရှင်
 ဘုရားသို့၊ဒဿနကာမော၊ ဗူးမြင်ရန်အလိုရှိပါ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပါဟေသိ၊
 စေထွတ်လိုက်၏။ အာယသ္မာပိခေါနာဂသေနော၊အရှင်နာဂသိန်မထေရ်
 သည်သည်း၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ၊အာဟ၊အဘယ်သို့မိန့်
 တော်မူသနည်း၊ ဟေနဟိ၊ထိုသို့ဖြစ်မှု၊အာဂစ္ဆတု၊ ထာပါစေသော၊ဣတိ၊
 ဤသို့၊အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့ခွင့်ပြုလိုက် သောအခါ
 နှိုက်၊မိလိန္ဒောရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းသည်။ ပဉ္စမက္ကေဟိယောနကသတေဟိ၊
 ငါးရာမျှကုန်သောယောနကအမတ်တို့ဖြင့်၊ပရိဝုတော၊မြီရံထွက်၊ရထဝရံ၊
 မြတ်သောရထားထက်သို့၊ အာရုဗ္ဗ၊တက်စီး၍၊ မဟတာဗလကာယေန၊
 များစွာသောဗိုလ်ထုအပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊အတူတကွ၊ ယေန၊အကြင်အရပ်
 ဦး၊သင်္ချေယုပရိဝေတံ၊ သင်္ချေယုကျောင်းတိုက်သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ယေန၊
 အကြင်အရပ်နှိုက်၊အာယသ္မာနာဂသေနော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်။
 အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တေန၊ထိုသင်္ချေယုကျောင်းတိုက် အရှင်နာဂသိန်မထေရ်ရှိရာ
 အရပ်သို့၊ဥပသင်္ဂမိ၊ ဆည်းကပ်ယာရောက်၏။ တေနခေါပဒုသမယေ
 န၊ထိုယောအခါ၌၊ အာယသ္မာနာဂသေနော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်။
 အသိဟိယာဘိက္ခုသဟသောဟိ၊ ရှစ်သောင်းသော ရဟန်းတော်တို့နှင့်၊
 သဒ္ဓိံ၊အတူတကွ၊ မဏ္ဍာလမာယေ၊ဦးမူရာစုရပ်နှိုက်၊ နိထိန္ဒော၊နေတော်မူ
 သည်၊ဟောဟိ၊ပြန်၏။ မိလိန္ဒောရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းသည်။အာယသ္မတောနာ
 ဂသေနဿ၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်၏၊ ပရိသံ၊ပရိသတ်ကို၊ ဒုရေထောဝ၊
 အဝေးဝှေ့လျှင်၊အဒ္ဓသာခေါ၊မြင်လတ်ပြီ၊ ဒိသ္မာန၊မြင်သောကြောင့်၊ဒေဝမန္တိ
 ယံ၊မင်းတိုင်ပင်အမတ်ကို၊ ဧဝံ၊ဤစကားကို၊အဝေါစ၊ဆို၏။ကိံ၊အဝေါစ၊
 အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဒေဝမန္တိယ၊ ဒေဝမန္တိယအမတ်၊မဟာဟိ၊များစွာ
 သော၊သော၊ဤပရိသတ်သည်။ကသ၊အဘယ်သူ၏၊ပရိသာ၊ပရိသတ်ပေ
 နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊မေးလေ၏။ မဟာရာဇ၊ပြည်ရှင်မင်းကြီး၊
 အာယသ္မာတောနာဂသေနဿ၊အရှင်နာဂသိန်မထေရ်၏၊ပရိသာ၊ပရိသတ်
 ပေတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ဪဘင်္ဂင်လေ၏။ အထခေါ၊ထိုအခါ

မိလိန္ဒပဉ္စာပါဠိတော်နိဿယ

နှိုက်၊ မိလိန္ဒမုညော၊ မိလိန္ဒမင်းသည်။ အာယသ္မတောနာဂသေနဿ၊ အရှင်
နာဂထိန်မထေရ်၏၊ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို၊ နုရတော၊ အဝေးမှထွင်းဒိသ္မာ၊ မြင်
ထတ်သော်၊ ဘဟံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၊ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်လတ်ပြီ၊ ဆန္ဒိတတ္ထံ၊
ကိုယ်တုန်ထုပ်ခြင်းသည်၊ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်လတ်ပြီ၊ ထောမဟံသော၊ ကြက်
သီးထခြင်းသည်၊ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်လတ်ပြီ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ မိလိန္ဒော
ရာဇော၊ မိလိန္ဒမင်းသည်၊ ခဂ္ဂပရိဝါရိတော၊ ကြွသတ္တဝါတို့သည် ဝန်းဝိုင်းမိ
သော၊ ဂဇောပိယ၊ ဆင်ကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ ဂဠုပရိဝါရိတော၊ ဂဠုန်တို့
ဝန်းဝိုင်းမိသော၊ နာဂေါပိယစ၊ နဂါးကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ အဇဂပရိဝါရိ
တော၊ စပါးကြီး၌ ဝန်းရံမိသော၊ ကောဏကောပိယစ၊ ခွေးကဲ့သို့ထည်း
ကောင်း၊ မဟိ၊ ပရိဝါရိတော၊ က္လျသတ္တဝါတို့ဝန်းဝိုင်းမိသော၊ အဗ္ဗောပိ
ယ၊ ဝံသတ္တဝါကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ နာဂါနုဗန္ဓော၊ မြွေသည်အစဉ်တစိုက်
လိုက်ဘင်းအပ်သော၊ မဏ္ဍုကောပိယ၊ ဘားကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ သဒ္ဓူ
ထာနုဗန္ဓော၊ တျားသစ်သည်အစဉ်တစိုက်လိုက်ဘင်းအပ်သော၊ မိဂေါပိ
ယ၊ သမင်ကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ အဟိတုဏ္ဍိကသဟာဂတော၊ အထမ္ဘာယ်
သမားနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ပန္နုဂေါပိယ၊ မြွေကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ ပဉ္စရသ
ဟာဂတော၊ ထောင်အိမ်နှင့်၊ တကွဖြစ်သော၊ ဥန္ဒုဂေါပိယ၊ ကြက်ကဲ့သို့
ထည်းကောင်း၊ ဘုဘဝဇ္ဇသဟာဂတော၊ ထုတ်မန္တန်ဆရာနှင့်တကွဖြစ်
သော၊ ပိသာစောပိယ၊ မြေထုတ်ကဲ့သို့ ထည်းကောင်း၊ ရာဟုရဂတော၊
ရာဟု-တွင်းသို့ရောက်ထုတ်သော စန္ဒောပိယ၊ လကဲ့သို့ ထည်းကောင်း၊
ပေဇ္ဇန္တဂတော၊ ပချုပ်အတွင်းသို့ရောက်တော၊ ပန္နုဂေါပိယ၊ မြွေကဲ့သို့
ထည်းကောင်း၊ ပဉ္စရဂတော၊ ချိုင့်အတွင်းသို့ရောက်သော၊ သကုထော
ပိယ၊ ဌာန်ကဲ့သို့ ထည်းကောင်း၊ ဇာသန္တဂတော၊ ပိုက်ကွန်အတွင်း
သို့ရောက်သော၊ မဇ္ဈောပိယ၊ ငါးကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ ဝါဠုဝန်၊ သားရဲရှိ
သောဘာအတွင်းသို့၊ အနုပပိဇ္ဈော၊ အစဉ်ဝင်ရောက်သော၊ ပုရိသောပိ
ယ၊ ယောက်ျားကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ ဝေသဝဏ္ဏောပရာဇာကော၊ ဝဿ
ဝဏ်နတ်မင်းကိုဖြစ်မှားမိသော၊ ဖက္ခောပိယ၊ ဘီလူးကဲ့သို့ထည်းကောင်း
ပရိက္ခိတာယုကော၊ နတ်သက်ဆုံးသော၊ ဒေဝပုတ္တောပိယ၊ နတ်သားကဲ့သို့
ထည်းကောင်း၊ ဘိတော၊ ကြောက်လန့်လျက်၊ ခုဗ္ဗိဂ္ဂေါ၊ တုန်ထုပ်၍၊ ဥဠုတ္ထော
တိဟံလျက်၊ သံပိဂ္ဂေါ၊ လန့်လျက်၊ ထောမဟာဠုဇာတော၊ ကြက်သီးထခြင်း
ဖြစ်လတ်၍၊ ဝိမနော၊ စိတ်ဘောက်ပြန်ခြင်းရှိ၍၊ နုဗန္ဓော၊ နှစ်လုံးမသာယာ
လျက်၊ အန္တိဠော၊ တဖြတ်ဖြတ် ထုတ်သောစိတ်ရှိ၍၊ ပိပရိထတာမာနသော။

အောက်ညွှတ်သော စိတ်ထားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓါငါ့ကို၊ အထံ့စနေ၊ ဤ လူအပေါင်းသည်၊ မဝင်ရိတင်၊ မနိုင်စက်စေသေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတိ၊ ထင်သောသတိကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဒေဝမန္တိယံ၊ ဒေဝမန္တိယ အမတ်ကို၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ် သို့ဆိုသနည်း၊ ဒေဝမန္တိယ၊ ဒေဝမန္တိယအမတ်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ အာယသ္မန္တံ နာဂသေနံ၊ အရှင်နာဂထိန် မထေရ်ကို၊ မဟာ၊ ငါ့အား၊ မာခေါအာစိက္ခေယျာသိ၊ မပြောကြားလင့်၊ အတံ၊ ငါသည်၊ အနက္ကာတညေ ဝ၊ မပြောဘဲသာလျှင်၊ နာဂသေနံ၊ နာဂထိန်မထေရ်ကို၊ ဇာနိဿာမိ၊ သိပေ နှံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ ပြည့်ရှင်မင်းမြတ်၊ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ၊ တုဋ္ဌော၊ တွင်မင်းကြီးကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ဇာနာတိ၊ သိ ထော်မူလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆို၏။ တေနုခေါပနာမ ယေန၊ သိုမိလိန္ဒမင်းအောက်သာသော၊ အလိုက်နှိုက်ကား၊ အာယသ္မန္တံ နာဂ သေနံ၊ အရှင်နာဂထိန်မထေရ်သည်၊ တသံဘိက္ခု၊ ပရိသံ၊ ထိုရဟန်းပရိသတ် နှိုက်၊ ဝုရတော၊ မိမိ၏ရှေးရှု၊ စက္ကာထိသာသထိက္ခု၊ သဟဿာနံ၊ လေး ထောင်းသော ရဟန်းအောက်၊ နပကတဇော၊ ငယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပစ္ဆတော၊ မိမိ၏၊ နောက်မှ၊ စက္ကာထိသာသထိက္ခု၊ သဟဿာနံ၊ လေးသောင်းသော ရဟန်းတို့ထက်၊ ဝုရတဇော၊ ကြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ မိလိန္ဒော ရာဇော၊ မိလိန္ဒမင်းသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံး ဝုလော၊ တံထိက္ခု၊ သံဘိ၊ ထိုရဟန်း အပေါင်းကို၊ ဝုရ တောစ၊ ရှေးမှ ထည်းကောင်း၊ ပစ္ဆတောစ၊ နောက်မှ ထည်းကောင်း၊ မဇ္ဈတေစော၊ အထထံမှ ထည်းကောင်း၊ အနု ဝိဇော ကေန္တော၊ အစဉ် တွင်ထည်ထိုထို၍ ဤကြည့်ရှုလတ်သော်၊ ခုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်၊ သိက္ခေသံဘာ သာ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏၊ မဇ္ဈေ၊ အထထံနှိုက်၊ ကေသရသိထံဝိ ယ၊ ထည်ဆံဘားများသားများတို့၏၊ သေဋ္ဌ်နင်းခြင်္သော်မင်းမြတ်ကဲ့သို့၊ ဝိဂတ ဘယဘောရဝံ၊ ကင်းသောကြောက်ထိပ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဂတဇောမ ထံသံ၊ ကြက်သီးမွေးသွင်းထကြခြင်းကင်းလျက်၊ ဝိဂတဘယသာရဇ္ဇံ၊ ထန်ထိတ်တွန်ရှိ၊ မြင်းအလျှင်မရှိဘဲ၊ နိသိန္နံ၊ နေတော်မူသော၊ အာယသ္မန္တံ နာဂသေနံ၊ အရှင်နာဂထိန်မထေရ်ကို၊ အန္ဓုယာခေါ၊ မြင်ထတ်ထေသတည်း၊ ဗိသ္ဗာန၊ မြင်ရသော်၊ အာကာရေနေဝ၊ နေထိုင်ဟန်အမူအရာဖြင့်ပင်၊ ဇတ္ထ၊ ဤပရိသတ်အပေါင်းနှိုက်၊ ဝေယျာခေါ၊ ဤမထေရ်မြတ်ကား၊ နာဂသေနော၊ အရှင်နာဂထိန်ပေတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညာသိ၊ သိလေ၏။ ။

အထခေါ၊ ထိုသို့ထိလေသောအခါ၌ကိ၊ မိလိန္ဒောရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်း
 သည်၊ ဒေဝမန္တိယံ၊ ဒေဝမန္တိယအမတ်ကို၊ တေ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်
 ဆို၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ၊ ဒေဝမန္တိယ၊ ဒေဝမန္တိယ
 အမတ်၊ ဒေဝော၊ ဤအရှင်သည်၊ အာယသ္မာနာဂသေနော၊ အရှင်နာဂသိန်
 မထေရ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ ပြည်ရှင်မင်းမြတ်
 သောခေါ၊ ဤအရှင်သည်သာလျှင်၊ နာဂသေနော၊ အရှင်နာဂသိန်ပါတည်း၊
 မဟာရာဇ၊ ပြည်ရှင်မင်းမြတ်၊ တံ၊ ယင်သည်၊ ဘုဠုခေါ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်
 နာဂသေနေံ၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်ကို၊ အညာသိ၊ ထိတော်မူတိ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆိုလေ၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်း
 ကြီးသည်၊ တုဠော၊ ရှင်ပြခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ မယာ၊ ငါထု
 ရင်သည်၊ အနက္ခာတောဝ၊ မပြောပါတဲထုက်၊ နာဂသေနော၊ နာဂသိန်
 မထေရ်ကို၊ အညာတော၊ သိအပ်ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တုဠော၊ ရှင်ပြခြင်း
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌ကိ၊ မိလိန္ဒသာရဠော
 မိလိန္ဒမင်းသည်၊ အာယသ္မန္တံ၊ နာဂသေနေံ၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာဝ၊
 မြင်သောကြောင့်လျှင်၊ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၊ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်လတ်ပြီ၊
 ဆန္တိတတ္ထံ၊ ကိုယ်တုန်ထုပ်ခြင်းသည်၊ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်လတ်ပြီ၊ ထောမဟံ
 သော၊ ကြက်သီးထခြင်းသည်၊ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်လတ်ပြီ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 ပေါရာဏာ၊ ရှေးဆရာတို့သည်၊ အာဟု၊ မိန့်ဆိုကုန်ပြီ၊ ကိံ၊ အာဟု၊ အဘယ်
 သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ ၊

စရထေန၊ အကျင့်အာစာရနှင့်၊ သမ္ပန္နဉ္စ၊ ပြည့်စုံသည်ထည်းဖြစ်သော၊
 ဥတ္တမေ၊ ထွန်မြတ်သော၊ ဒမေ၊ ဖုဋ္ဌခြေစောင့်ထိန်းခြင်း၌ကိ၊ သုဒန္တဉ္စ၊ ကောင်း
 ကောင်းယဉ်ကျေးပြီးထည်းဖြစ်သော၊ နာဂသေနေံ၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်ကို
 ဒိသ္မာ၊ မြင်လတ်၍၊ ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ ဣဒံစဝနံ၊ ဤစကားကို၊ အဖြေ
 ပါ၊ ဆိုလေပြီ၊ ကိံ၊ အဖြေပါ၊ အဘယ်သို့ဆိုလေပြီးသနည်း၊ ၊ မယာ၊ ငါထု
 ရင်သည်၊ ဗဟူ၊ များစွာသောပညာရှိတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ တွေ့မြင်ကုန်၍၊ ကထိတာ၊
 စကားဆိုထူးထွက်ကုန်ပြီ၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ သာကတ္ထာ၊ ဆွေးနွေးခြင်းတို့
 သည်၊ ဩသာနာ၊ ပြီးဆုံးထူးထွက်ကုန်ပြီ၊ အဇ္ဇ၊ ယခုတကြိမ်၌ကိ၊ မမ၊ ငါထုရင်
 အား၊ တသောယထာ၊ ထိတ်ထန်ခြင်းကဲ့သို့၊ တာဒိသံ၊ ထိုနှင့်တူစွာ၊ တယံ၊
 ကြောက်ခြင်းသည်၊ နအာသိ၊ မဖြစ်ဘူးလေစေခြေ၊ ၊ ယထာ၊ အကြင်သို့
 ထိတ်ထန်သောကြောင့်၊ ဝိတ္တံ၊ ငါ၏စိတ်သည်၊ နသဗ္ဗိတံ၊ မတည်တံ့နိုင်၊
 ထတာ၊ ထိုသို့မတည်တံ့နိုင်အောင်ကြောက်ထန်သောကြောင့်၊ အဇ္ဇ၊ ယခု

၁-ဝုဇ္ဈယောဂ-ဗာဟိရကထာ၊

တကြိမ်၊မမ၊ဂါဇ္ဇါ၊ပရာဇယော၊ ရှုံးရခြင်းသည်၊နိဿံသယံ၊ယံမှားမဲ့ပင်၊
ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်ထွန်း၊ စ၊ထိုပြင်၊ နာဂသေနာ၊ နာဂသိန် မထေရ်၏၊ဇ
ယော၊အောင်မြင်ခြင်းသည်၊ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်ထွန်းသတည်း၊ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟု၊မိန့်ဆိုတော်မူလေကုန်ပြီ၊ ဗာဟိရကထာ၊ ဗာဟိရကထာသည်၊
နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-မိလိန္ဒပဉ္စ-၁-မဟာဝဂ်၊
၁-နာမပညတ္တိပဋိပုဒ်၊

အထခေါ၊ထိုအခါ၊နိဂါ၊မိလိန္ဒောရာဇာ၊မိလိန္ဒမင်းသည်၊ယေန၊အကြင်
အရပ်၊နိဂါ၊အာယသ္မာ၊နာဂသေနာ၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊တေန၊ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံ၊မိ၊ ဆည်းကပ်လေ၏၊ ဥပသကံ၊မိတွာ၊
ဆည်းကပ်ပြီး၍၊ အာယသ္မတာ၊နာဂသေနာ၊ အရှင်နာဂသိန် မထေရ်နှင့်၊
သမ္ဘိ၊အတူတကွ၊သမ္မောဒိ၊ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟော၏၊ သမ္မောဒနိ
ယံ၊ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောအပ်သော၊သာရဏိယံ၊အသက်ထက်
ဆုံးအောက်မေ့အပ်သော၊ကထံ၊စကားကို၊ပီတိသာရေထွာ၊ပြီးဆုံးစေ၍၊
ကေမန္တံ၊ထွောက်ပတ်သောနေရာ၊နိဂါ၊ နိသိဒိ၊ နေထိုင်လေ၏၊ အာ
ယသ္မာ၊ပိခေါ၊နာဂသေနာ၊အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်လည်း၊ ပဓိသမ္မောဒိ
ယေဝ၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ စကားပြောကြားခြင်းဖြင့်ပင်၊ မိလိန္ဒဿ
ရညော၊မိလိန္ဒမင်း၏၊ပိတ္တိ၊ပိတ်ကို၊အာရောစေထိ၊ နှစ်သက်စေနိုင်ပြီ။ ။
အထခေါ၊ထိုအခါ၊နိဂါ၊မိလိန္ဒောရာဇာ၊မိလိန္ဒမင်းသည်၊ အာယသ္မန္တံ၊နာဂ
သေနံ၊အရှင်နာဂသိန်မထေရ်ကို၊ဇေဝံစနံ၊ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါ
စ၊ထွောက်ထားလေ၏၊ ဘိ၊အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ထွောက်ထားသနည်း၊
ဘဒ္ဒန္တံ၊အရှင်မြတ်ကို၊ကထံ၊ဥပသတိ၊အဘယ်သို့ထင်ရှား၍ထိအပ်ပါသ
နည်း၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ကိန္နာမော၊အဘယ်အမည်တော်ရှိသည်၊ အထိ၊
ဖြစ်ပါသနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ထွက်ထား၏၊မဟာရာဇမင်းမြတ်၊အ
တံ၊ငါသည်၊နာဂသေနောတိ၊နာဂသိန်ဟူ၍၊ဥပယါမိ၊ထင်ရှား၍အများထိအပ်
ပေ၏၊မဟာရာဇမင်းမြတ်၊မံ၊ငါ့ကို၊ နာဂသေနောတိခေါ၊ နာဂသိန်ဟူ၍
ပင်၊သဗြဟ္မာရမိ၊ထိတင်းသုံးတော်တို့သည်၊သရဒါစရန္တိ၊ခေါင်ဝါထုန်၏၊
အဝိစ၊ထိုမှထပါးလည်း၊မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်၊နာဂသေနော
တိဝါ၊နာဂသိန်ဟူ၍လည်း၊ကောင်း၊သူရသေနောတိဝါ၊သူရသိန်ဟူ၍လည်း

မိလိန္ဒဟောဝါဒိထော်နိဿယ။

ကောင်း၊ ဝိရသေနေတိဝါ၊ ဝိရသိန်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သိဟသေနေတိဝါ သိဟသိန်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ နာမံ၊ အမည်သည်ကိုကောရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ နာဂသေနေတိ၊ နာဂသိန် ဟူသော ယဒိနာမံ၊ အကြင်အမည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံနာမံ၊ ထိုအမည် သည်၊ သင်္ခါ၊ ရေတွက်ခေါ်ဆိုခြင်းသာတည်း။ သမညာ၊ သရတ်ခြင်းသာ တည်း၊ ပညတ္တိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိစေခြင်း သာတည်း။ ဝေါဟာရော၊ ခေါ် ဝေါစရာ ပညာတ်သာတည်း။ နာမမတ္ထံ၊ အမည်မျှသာပေတည်း။ တိ၊ သင့် စွ၊ ဧတ္ထ၊ ဤနာဂသိန်ဟူရာနှိုက်၊ ဝုဂ္ဂသော၊ ဝုဂ္ဂုလ်သုဝါ၊ သတ္တဝါအထည် ဝတ္ထုကို၊ နဥပလတ္တိ၊ ဥပဏ်ဖြင့်ရှုကြည့်၍ မရအပ်ချေ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူလေ၏။ ။

အထခေါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ မိလိန္ဒေရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းသည်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ အ ဟာဆို၏။ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ပစ္စသကာ၊ ငါးရာမျှကုန်သော၊ ဘောန္တောယောန ကာ၊ ဒိုယောနကအမတ်တို့။ စ၊ ထိုပြင်၊ အသိတိသဟ သာ၊ ရှစ်သောင်းကုန်သော၊ ဘောန္တောဘိက္ခု၊ ဒိုအရှင်ရဟန်းတို့မေးအ တွှန်၍၊ ဝစနံ၊ ပြောလတ္တံ့သောစကားကို၊ သုဏန္ဒ၊ နာယုဝါကုန်း၊ အဟံ နာဂသေနေ၊ ဤနာဂသိန်မထေရ်သည်။ ဝေ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆို၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်းဟူမူကား၊ တိ၊ သင့်မြတ်စွ၊ ဧတ္ထ၊ ဤရှင်နာဂသိန်မ ထေရ်ဟူရာနှိုက်၊ ဝုဂ္ဂသော၊ ဝုဂ္ဂုလ်သုဝါ၊ သတ္တဝါအထည်ဝတ္ထုကို၊ နဥပ လတ္တိ၊ မရအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆို၏။ တံ၊ ထိုအရှင်နာဂသိန် မထေရ်ဆိုသောစကားကို၊ အဘိနန္ဒိတု၊ ကောင်းထွပေ၏ဟုနှိုက်ခြင်း ဌာ၊ ကလ္လံ၊ ခုခေါ၊ ထောင်ကန်သင့်မြတ်ပါအံ့လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုပြီ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ မိလိန္ဒေရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းသည်၊ အာယသုန္တံ၊ နာဂ သေနံ၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်ကို၊ ဝေ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်ကြား၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ယျောက်ကြားသနည်း။ ဘန္တောနာဂသေနံ၊ နာဂသိန်ကိုလ်တော်အရှင်ထုရား၊ ဝုဂ္ဂသော၊ ဝုဂ္ဂုလ်သုဝါ သတ္တဝါအထည်ဝတ္ထုကို၊ သစေနုပလတ္တိ၊ အကယ်၍ကည်းမရအပ်သည် ဖြစ်ခဲအံ့၊ ဝေ၊ ဤသို့မရအပ်ခဲသော်၊ တုဌာကံ၊ အရှင်ထုရားတို့အား၊ စိဝရ ပိဏ္ဍဝါ တသေနာသနဂိဏာန ပစ္စယဘောသန္ဓပရိက္ခာရံ၊ သင်္ကန်းဆွမ်း ကျောင်းအိပ်ရာသုနာတို့အထောက်အပံ့ဖြစ်သောဆေးပစ္စည်းပရိက္ခရာ ကို၊ ကောစရတိ၊ အဘယ်သူသည်၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူသနည်း၊ တံ၊ ထိုပေးလှူ သောပစ္စည်းကို၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ပရိဘူတိ၊ သုံးဆောင်ထော

နည်း၊ ဝိသိယံ၊ အာပုဏ္ဏိယံ၊ ကော၊ အဘယံ သူသည်၊ ခုက္ခတိ၊ စောင့်ထိမ်း
သနည်း၊ ဘာဝနံ၊ ဘာဝနာကို၊ ကော၊ အဘယံ သူသည်၊ အနုယုတ္တတိ၊ အား
ထုတ်သနည်း၊ ဓမ္မပလ္လိန္ဒာနာနိ၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်တို့ကို၊ ကော၊ အဘယံ သူ
သည်၊ သတ္တိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြုသနည်း၊ ပါတံ၊ သတ္တဝါကို၊ ကော၊ အ
ဘယံ သူသည်၊ ဟနတိ၊ သတ်ပုတ်သနည်း၊ အဒိန္နံ၊ သူမပေးသောဥစ္စာကို၊
ကော၊ အဘယံ သူသည်၊ အာဒိယတိ၊ ခိုးယူသနည်း၊ ကာမေသုဗိစ္ဆာစာရံ၊
ဝတ္ထုကာမတို့ရှိက်မှောက်မှားသော အကျင့်ကို၊ ကော၊ အဘယံ သူသည်၊
စရတိ၊ ကျင့်သနည်း၊ ရသား၊ မမှန်ချွတ်ယွင်းသော စကားကို၊ ကော၊ အ
ဘယံ သူသည်၊ ဘဏတိ၊ ပြောဆိုတိ သနည်း၊ မဇ္ဇံ၊ သေအရက်ကို၊ ကော၊ အ
ဘယံ သူသည်၊ ဝိဝတိ၊ သောက်ကြူးသနည်း၊ ပဉ္စာနန္တရိယကမ္မံ၊ မာတုဇာ
တကစသော ပဉ္စာနန္တရိယကို၊ ကော၊ အဘယံ သူသည်၊ ကရောတိ၊ ပြုသနည်း
ယသ္မာ၊ အကြင်သို့ ပုဂ္ဂိုလ်မရှိသောကြောင့်၊ ကော၊ အဘယံ သူသည်၊ က
ရောတိ၊ ပြုသနည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊
မရှိရာပြီ၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိရာပြီ၊ ကုသလာကုသ
လံ၊ နံတမ္ဘာနံ၊ ကောင်းမှုမကောင်းမှုကံတို့ကို၊ ကတ္တာဝါ၊ ပြုလုပ်မည်သို့ဟူ
၍ကုသ်းကောင်းကံ၊ ရေတာဝါ၊ ပြုလုပ်စေမည်သို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မ
ရှိရာပြီ၊ သုကတဗုဒ္ဓတ္တနံတမ္ဘာနံ၊ ကောင်းမှုမကောင်းမှုကံတို့၏ ဖယ်၊ သာမ
ညအကျိုးသန့်၊ ဝိပါကော၊ တူမျှသော အကျိုးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိရာပြီ၊ ဘန္တေနာဂ
သေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ထုရား၊ ယော၊ အကြင်အရံတယော်သော
သူသည်၊ တုမှေ၊ အရှင်ထုရားတို့ကို၊ သစေမာရေတိ၊ အကယ်၍ သံဝတ်ပုတ်ခွဲ
အံ့၊ တသပါ၊ ထိုသူအားလည်း၊ ပါဏါတိပါတော၊ သူကို သတ်သောသူသည်
နတ္ထိ၊ မရှိရာပြီ၊ ဘန္တေနာဂသေနံ၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ထုရား၊ တုမှေ
ကမ္ပိ၊ အရှင်ထုရားတို့လည်း၊ အာစရိယော၊ ဓမ္မာစရိယသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိရာပြီ၊ ဥ
ပဏ္ဍာယော၊ ဥပဏ္ဍာယ်ဆရာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိရာပြီ၊ ဥပသမ္ပဒါ၊ ပဉ္စင်းပြုပေသော
ဆရာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိရာပြီ၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ နါဂသေနေတိ၊ နါဂသိန်ဟူ
၍၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ယဗြဟ္မစာရိ၊ သိတင်းသုံးတော်တို့သည်၊ သမုဒါစရန္တိ၊ ခေါင်္ဂေါ
ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝဒေသိ၊ ဆိုတော်မူတိ၏၊ ဧတ္ထေ၊ ဤ
စကားနှိုက်၊ ကာမော၊ အဘယံ သည်လျှင်၊ နာဂသေနေ၊ နာဂသိန်မည်သ
နည်း၊ ဘန္တေန အရှင်ထုရား၊ ကိန္နု၊ အသို့ပါနည်း၊ ကေသာ၊ ဆံပင်တို့သည်၊
နာဂသေနေ၊ ခါ၊ နာဂသိန်ထေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မေးလျှောက်၏၊
မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ နုဟိ၊ ဆံပင်တို့၊ နါဂသိန်မမည်ချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ

ပိဏ္ဍိတပညာပါဠိတော်နိဿယ

စ၊ဖြေဆိုတော် မူပေဇ္ဇိ၊ ယောမာ၊ အမွေတို့သည်၊ နာဂသေနော၊ နာဂ
 သိန်လေထော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မေးဈျောက်ဇ္ဇိ၊ မဟာရာဇ၊မင်း
 မြတ်၊ နဟိ၊အမွေတို့ နာဂသိန်မမည်ချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ဖြေဆို
 တော်မူဇ္ဇိ၊ နခါ၊ ထက်သည်းခြေသည်းတို့သည်၊(ပ)၊မတ္တကော၊ ဦးထိပ်
 နှိုက်၊ မတ္ထထုဂ်၊ ဦးနှောက်သည်၊ နာဂ သေနောခေါ၊ နာဂ သိန်လေ
 ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊မေးဈျောက်ဇ္ဇိ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ နဟိ၊
 ဦးနှောက်သည်နာဂသိန်မမည်ချေ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဖြေဆိုတော်
 မူဇ္ဇိ၊ ဘန္တေ၊အရှင်ထုရား၊ ဘိန္နု၊ အသို့နည်း၊ ရူပံ၊ရုပ်သည်၊ နာဂသေ
 နော၊နာဂသိန်လေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊မေးဈျောက်ဇ္ဇိ၊ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ နဟိ၊ ရုပ်သည်နာဂသိန်မမည်ချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဖြေ
 တော်မူဇ္ဇိ၊ဝေဒနာ၊ဝေဒနာသည်၊ နာဂသေနော၊နာဂသိန်လေထော၊ဣတိ၊ဤ
 သို့၊ပုတ္တိ၊မေးဈျောက်ဇ္ဇိ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊နဟိ၊ဝေဒနာသည်နာဂသိန်မ
 မည်ချေ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ဖြေဆိုတော်မူဇ္ဇိ၊ သညာ၊သညာသည်၊နဂ
 သေနော၊နာဂသိန်လေထော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊မေးဈျောက်ဇ္ဇိ၊မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊နဟိ၊သညာသည်နာဂသိန်မမည်ချေ၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ဖြေဆို
 တော်မူဇ္ဇိ၊သင်္ခါရာ၊သင်္ခါရတို့သည်၊နာဂသေနော၊နာဂသိန်လေထော၊ဣတိ
 ဤသို့၊ပုတ္တိ၊မေးဈျောက်ဇ္ဇိ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊နဟိ၊သင်္ခါရတို့သည်နာဂ
 သိန်မမည်ချေ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ဖြေဆိုတော်မူဇ္ဇိ၊ ဝိညာဏံ၊ဝိညာဏ်
 သည်၊နာဂသေနော၊နာဂသိန်လေထော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ပုတ္တိ၊မေးဈျောက်ဇ္ဇိ၊
 မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ နဟိ၊ဝိညာဏ်သည်နာဂသိန်မမည်ချေ၊ဣတိ၊ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ဖြေဆိုတော်မူဇ္ဇိ၊ ဘန္တေ၊အရှင်ထုရား၊ ရူပံ၊ဝေဒနာသညာသင်္ခါရာ
 ဝိညာဏံ၊ရုပ်ဝေဒနာသညာသင်္ခါရဝိညာဏ်တို့သည်၊နာဂသေနောကို ပန၊
 နာဂသိန်လေထော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပုတ္တိ၊မေးဈျောက်ဇ္ဇိ၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်
 နဟိ၊ရုပ်ဝေဒနာ သညာသင်္ခါရဝိညာဏ်တို့သည် နာဂသိန်မမည်ချေ၊ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ဖြေဆိုတော်မူဇ္ဇိ၊ ဘန္တေ၊အရှင်ထုရား၊ ရူပံ၊ရုပ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ဝေဒနာ၊ဝေဒနာကိုလည်းကောင်း၊၊သညာ၊သညာကိုလည်းကောင်း
 သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်ကို လည်း
 ကောင်း၊ အညတြ၊ကြဉ်ထား၍၊ နာဂသေနောကို ပန၊နာဂသိန်မမည်လေသ
 ထော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပုတ္တိ၊မေးဈျောက်ဇ္ဇိ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊နဟိ၊ရုပ်ဝေဒ
 နာသညာသင်္ခါရဝိညာဏ်ကို ကြဉ်ထား၍ လည်းနာဂသိန်မမည်ချေ၊ဣတိ၊
 ဤသို့၊အဝေါစ၊ဖြေဆိုတော်မူဇ္ဇိ၊ ဘန္တေ၊အရှင်ထုရား၊အဟံ၊ဘုရားတ

ပည့်တော်သည်၊ ပုစ္ဆန္တောပုစ္ဆန္တော၊ မေးတိုင်းမေးတိုင်းပင် ၊ တံနာဂသေခံ၊ ထိုနာဂသိန်ကို၊ နပဿာမိ၊ မမြင်ရ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ သဒ္ဓေါယေဝ၊ အသံမျှတည်းပင်၊ နာဂသေနောနူခေါ၊ နာဂသိန်ထေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးသျှောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ နုတိ၊ အသံမျှတည်းထည်း၊ နာဂသိန်မမည်ချေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ အဝေါ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ဣတ္ထိ၊ ဤအရာဝယ်၊ ကောဗနာဂသေနော၊ အဘယ်သည်၊ နာဂသိန်မည်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ တံ၊ အရှင်ထုရားသည်၊ အလိကံ၊ အမှန်ချွတ်ယွင်းသောစကားကို၊ ရဿာဝါဒံ၊ ရသားကိုဘာသာ၊ ဆိုဘိ၏၊ နာဂသေနော၊ နာဂသိန်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိချေတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့လွန်စွာအပြစ်တင်၍၊ အဝေါ၊ သျှော်ဆို၏၊ ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ၊ နာဂသေနော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ ပိလိန္ဒံ၊ ခုဇာန်၊ ပိလိန္ဒမင်းကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အဝေါ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တံ၊ သင်မင်းမြတ်ကား၊ ခတ္ထိယသုရမာယော၊ မင်းမျိုးတို့၏ နူးညံ့ခြင်းရှိ၏၊ အတ္ထန္တသုရမာယော၊ စင်စစ်နူးညံ့ထွသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တဿတေ၊ ထိုသင်မင်းမြတ်သည်၊ မဇ္ဈန္တိ၊ ကဿမယံ၊ ပွန်းတည့်ရှိန်ရှိန်ကြီးအခါ၌၊ တက္ကဿ၊ ပူထောင်ထွသော၊ သုဗ်ဿ၊ မြေပြင်နှိုက်၊ ဥဗ္ဘာယ၊ ပူပြင်းထွသော၊ ဝါလံကာယ၊ သဲပြင်နှိုက်၊ ခရာယ၊ ကြမ်းတန်းသော၊ သက္ကရကထထဝါလိကာယ၊ ကျောက်စရစ်ခဲအိုခြမ်းလွှဲးဘိအပြင်နှိုက်၊ မဇ္ဈိတွာ၊ နင်း၍၊ ပါဒေန၊ ခြေဖြင့်၊ ဝတ္ထန္တဿ၊ ချိုကြွလာခဲ့စဉ်၊ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်၊ ရုဇ္ဈန္တိ၊ ကျင်နာကျိန်းစပ်ကုန်ထိတ်တကား၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ကိထမတိ၊ ပင်ပန်းပေထိတ်တကား၊ စီတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဥပဟဉ္စတိ၊ ညှိုးနွမ်းပေ ထိတ်တကား၊ ခုက္ကသဟဂတံ၊ ဆင်းရဲနှင့်တကွသော၊ ကာယဝိညာကံ၊ ကာယဝိညာဉ်စိတ်သည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာထိတ်တကား၊ ကိံ၊ အထိုနည်း၊ တံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်၊ ပါဒေန၊ ခြေဖြင့်၊ အာဂတော၊ ချိုကြွခဲ့ပေသည်၊ အထိန္ဒခေါ၊ ဖြစ်ပါသထော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်ခဲ့လျှင်၊ ဝါဟနေ၊ ယာဉ်ရထားဖြင့်၊ အာဂတော၊ ချိုကြွခဲ့ပေသည်၊ အထိန္ဒခေါ၊ ဖြစ်ပါသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေးတော်မူသော၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ အဘိ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပါဒေန၊ ခြေဖြင့်၊ နာဂတ္ထာမိ၊ မထာပါ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ရထေန၊ ရထားဖြင့်၊ အာဂတော၊ ထာသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ သျှော်ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တံ၊ သင်မြတ်သည်၊ ရထေန၊ ရထားဖြင့်၊ အာဂတော၊ ထာသည်၊ သစေခေါအထိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ပါအံ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်မူကား၊ မေ၊ ငါ့အား၊

ရထံ၊ရထားကို၊အာရောဂေကိ၊ပြောကြားပါ၊ဦးထော၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊
 ကိ၊အသိုနည်း၊ဤသာ၊ဤရထားသန်သည်၊ ရထောနူခေါ၊ရထားပေကော
 ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ မေးတော်မူ၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ရထားသန်
 သည်ရထားမဟုတ်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ဈောဂ်ဆို၏၊ အက္ခော၊ရထား
 ဝင်ရိုးသည်၊ ရထော၊ရထားထေထော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊မေးတော်မူ၏၊
 ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊နဟိ၊ရထားဝင်ရိုးသည်ရထားမမည်ချေ၊ဣတိ၊ဤသို့
 အဝေါစ၊ဈောဂ်ဆို၏၊စက္ကာနိ၊ရထားဘီးတို့သည်၊ ရထော၊ရထားတို့ထေ
 ထော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊နဟိ၊ရထား
 ဘီးတို့သည် ရထားမမည်ကုန်ချေ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ဈောဂ်ဆို၏၊
 ရထပဉ္စရံ၊ ရထားပုံတောင်းသည်၊ ရထော၊ရထားထေထော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
 ပုစ္ဆိ၊မေးတော်မူ၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊နဟိ၊ရထားပုံတောင်းသည်ရထား
 မမည်ချေ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ဈောဂ်ဆို၏၊ ရထေဏှကော၊ရထား
 ထောက်သည်၊ရထော၊ရထားထေထော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ပုစ္ဆိ၊မေးတော်မူ၏၊
 ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ရထားထောက်သည် ရထားမမည်ချေ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊အဝေါစ၊ ဈောဂ်ဆို၏၊ ယဂံ၊ထမ်းပိုးတူးသည်၊ ရထော၊ရထား
 ထေထော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊မေးတော်မူ၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊နဟိ၊ထမ်း
 ပိုးတူးသည်ရထားမမည်ချေ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ဈောဂ်ဆို၏၊ရထိယော
 ဩ၊တို့သည်၊ရထော၊ ရထားထေထော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ပုစ္ဆိ၊မေးတော်မူ၏၊
 ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ဩ၊တို့သည် ရထားမမည်ချေ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ဈောဂ်ဆို၏၊ပတောဒထမ္ပိ၊နှင်တံကြိပ်လုံးသည်၊ရထော၊ရထား
 ထေထော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပုစ္ဆိ၊မေးတော်မူ၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊နှင်
 တံကြိပ်လုံးသည်ရထားမမည်ချေ၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ဈောဂ်ဆို၏၊
 မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ကိ၊အသိုနည်း၊ဤသာ၊အက္ခပတ္တရထပဉ္စရထေဏှ
 ယဂရထိပတောဒါ၊ရထားသန် ရထားဝင်ရိုးရထားဘီး ရထားပုံတောင်းရ
 ထားထောက်ထမ်းပိုးတူးကြိုးနှင်တံကြိပ်လုံးတို့ကို၊ အညတြ၊ကြဉ်၍၊ရ
 ထော၊ရထားထေထော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ပုစ္ဆိ၊မေးတော်မူ၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘု
 ရား၊ နဟိ၊ရထားသန်ရထားဝင်ရိုးရထားဘီးရထားပုံတောင်းရထားထေ
 ထမ်းပိုးတူးကြိုးနှင်တံကြိပ်လုံးတို့ကို ကြဉ်၍ရထားမမည်ချေ၊ ဣတိ၊ဤ
 သို့၊အဝေါစ၊ဈောဂ်ဆို၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊အဟိ၊ငါသည်၊ပုစ္ဆန္တော
 ပုစ္ဆန္တော၊မေးတိုင်း မေးတိုင်း၊ တံရထံ၊ထိုရထားကို၊ နုဿာမိ၊မမြင်
 ချေ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ရထသဒ္ဓေါယေဝ၊ရထားဟူသောအသံသည်သာ

၂-မိလိန္ဒပဉ္စာ-၁-မဟာဝဂ်၊

ရထေဝနူခေါ၊ ရထေးထေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေးလျှောက်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နုတိ၊ ရထေးဟူသော အသံသည် ရထေးမမည်ချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာနှိုက်၊ ကောပနရထော၊ အဘယ်သည် ရထေးမည်သနည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တွံ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ အလိကံ၊ မမှန်ချွတ်ယွင်းသောစကားကို၊ ရသဝါဒံ၊ ရသားကို၊ ဘာသတိ လျှောက်ဆိုတိ၏၊ ရထေး၊ ရထေးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိချေတကား၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တွံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်၊ သကထဇမ္ဗူဒိပေ၊ အထုံးစုံသောဇမ္ဗူဒိပ်နှိုက်၊ အဂ္ဂရာဇ၊ မြတ်သောမင်းတဦးသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ပန၊ ထိုသို့ ဖြစ်လျက်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကဿ၊ အဘယ်သူမှ၊ ဘာသတိတွေးကြောက်ထန်၍၊ ရသဝါဒ၊ မမှန်ချွတ်ယွင်းသောစကားကို၊ ဘာသတိ၊ ဆိုထုတ်သနည်း၊ ပဉ္စသကာ၊ ငါးရာကုန်သော၊ တောန္တောယောနကာ၊ ဒိုယောနကအမတ်ကြီးတို့၊ စ၊ ထိုပြင်၊ အသိတိ၊ သဟဿာ၊ ရှစ်သောင်းကုန်သော၊ တောန္တောတိက္ခ၊ ဒိုရကန်းတို့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝစနံ၊ ပြောထုတ်သော စကားကို၊ သုတန္တ၊ နာယုထေကုန်၊ အဟိမိထိန္ဒောရာဇာ၊ ဤမိလိန္ဒမင်းသည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ကံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့လျှောက်ဆိုသနည်း၊ အဟိ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ရထေန၊ ရထေးဖြင့်၊ အာဂတော၊ ထာထတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တွံ၊ သင်မင်းမြတ်သည် ရထေန၊ ရထေးဖြင့်၊ အာဂတော၊ ထာထတ်သည်၊ သစေအသိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ထုန်အံ့၊ ဝေံ၊ သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ရထံ၊ ရထေးကို၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အာရောစေတိ၊ ပြောကြားလျှောက်ဆိုပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ ရထံ၊ ရထေးကို၊ နသမ္မာဒေတိ၊ မပြီးစေနိုင်၊ တံ၊ ထိုသင်မင်းကြီး စကားကို၊ အတိန္ဒိထုံ၊ ကောင်းထူးပေ၏ဟုနှစ်မြို့က်ခြင်းငှါ၊ ကလ္လံ၊ နူခေါ၊ လျှောက်ပတ်ပါအံ့လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ မိန့်ဆိုထုတ်လော့၊ ပဉ္စသကာ၊ ငါးရာကုန်သောယောနကာ၊ ယောနကအမတ်တို့သည်၊ အာယသ္မတော၊ နာဂထေနသ၊ အရှင်နာဂထိန်အား၊ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးဩဘာကို၊ ဒတွာ၊ ပေးကုန်၍၊ မိလိန္ဒံ၊ ရာဇာနံ၊ မိလိန္ဒမင်းကို၊ ဟေံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါရံ၊ လျှောက်ဆိုကုန်၏၊ ကိံ၊ အဝေါရံ၊ အဘယ်သို့လျှောက်ဆိုကုန်သနည်း၊ မဟာရာဇ၊ အရှင်မင်းမြတ်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုတွံ၊ အရှင်မင်းမြတ်သည်၊ သက္ကောန္တော၊ ဆိုစွမ်းနိုင်သော်ထာသထုခေါ၊ မိန့်ဆိုပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ လျှောက်ဆိုကုန်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ မိလိန္ဒောရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းသည်၊ အာ

ပိတိန္ဒယညာပါဠိတော်နိဿယ

ယသ္မန္တံ နာဂဿေန၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်ကို၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အ
 ဝေါစ၊ ယျော့ပြန်၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ယျောက်ပြန်သနည်း၊ ဘန္တေနာ
 ဂဿေန၊ နာဂသိန်အရှင်ထုရား၊ အဟံ၊ ထုရားကပည့်တော်သည်၊ ရုဿ၊
 ချွတ်ယွင်းသောစကားကို၊ နဘဏာမိ၊ မဆိုပါ။ ဤသဉ္စ၊ ရထားသန်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ အစွဲပြု၍၊ အက္ခဉ္စ၊ ရထားဝင်နိုးကို လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ အစွဲ
 ပြု၍၊ စက္ကာနိစ၊ ရထားဘီးတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ အစွဲပြု၍၊ ရထ
 ပဉ္စ၊ ရထားပုံကောင်းကို လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ အစွဲပြု၍၊ ရထုတ္တကဉ္စ၊
 ရထားထောက်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ အစွဲပြု၍၊ ရထေတိ၊ ရထားဟူ၍၊
 သင်္ခါ၊ ရေတွက်ခေါ်ဆိုခြင်းသည်၊ သမညာ၊ သမုတ်ခြင်းသည်၊ ပညတ္တိ၊
 အပြားအားဖြင့်သိစေခြင်းသည်၊ ဝေါဟာရော၊ ခေါ်ဝေါ်ရာပညာတော်သည်၊
 နာမမတ္တံ၊ အမည်မျှသည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်
 ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တွံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်၊ သာဓုခေါ၊ ကောင်း
 စွာပင်လျှင်၊ ရထံ၊ ရထားကို၊ ဇာနာသိ၊ သိပါပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
 ဝေမေဝခေါ၊ ဤသင်ယျောက်ထားသော ရထားအတူသာလျှင်၊ မဟ္တုပိ၊
 ဝါ၏လည်းကောင်း၊ ကေသေစ၊ ဆံပင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲယူ၍၊ ဇောမေ
 စ၊ အမွှေးတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲယူ၍၊ (ပ) မတ္တထုဂ္ဂ၊ ဦးနှောက်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲယူ၍၊ ခူပဉ္စ၊ ရုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲယူ
 ၍၊ ဝေဒနာစ၊ ဝေဒနာကို လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲယူ၍၊ သညာစ၊ သညာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲယူ၍၊ သင်္ခါ၊ ရေစ၊ သင်္ခါ၊ ရေတို့ကို လည်း
 ကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲယူ၍၊ ဝိညာဏံစ၊ ဝိညာဏ်ကို လည်းကောင်း၊ ပဋိစ္စ၊
 စွဲယူ၍၊ နာဂဿေနောတိ၊ နာဂသိန်ဟူ၍၊ သင်္ခါ၊ ရေတွက်ခေါ်ဆိုခြင်းသည်၊
 သမညာ၊ သမုတ်ခြင်းသည်၊ ပညတ္တိ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေခြင်းသည်၊ ဝေါ
 ဟာရော၊ ခေါ်ဝေါ်ရာပညာတော်သည်၊ နာမမတ္တံ၊ အမည်မျှသည်၊ ပဝတ္တတိ၊
 ဖြစ်၏။ ပန၊ စင်စစ်အမှန်သော်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤနာဂသိန်ဟူရာနှိုက်၊ ပရမတ္ထ
 တော၊ မဘောက် မပြန်မှန်သော အနက်အားဖြင့်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပေ၊ ဝုဂ္ဂထော၊
 ပုဂ္ဂိုလ်သူငါသတ္တဝါအထည်ဝတ္ထုကို၊ နူပလတ္တိ၊ မရစကောင်းပေ၊ မဟာ
 ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝဇိရာဇ၊ ဝဇိရာမည်သော၊ ဘိက္ခုနီယာ၊ ရဟန်းမိန်းသည်၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏။ သံရခါ၊ ရှေ့တော်မျက်မှောက်နှိုက်၊ ဇေတံ၊
 ထိုဝါထာကို၊ ဘာသိတံ၊ ဘျူးရင့်အပ်ပြီ၊ ကိံ ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့၊ ဂျူး
 ရင့်လေသနည်း၊ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့်ထင်စွာပြောအင်္ဂါသဉ္စ၊ ရေထည်းသန်ဝင်နိုး
 ထန်းပိုးစသောထည်း၏အပိတ်အဆောက်အဦနှိုက်၊ ရထေတိ၊ ရထားဟူ

မိလိန္ဒပဋ္ဌာပါဠိထော်နိဿယ

ပထဝီယံ၊ မြေပေါ်ရှိ ကံ၊ ဒိဿတိ၊ ထင်မြင်လေ၏။ ဥဒကမဏိကေစ၊ သေသံ
 ရေခွက်နှိုက်လည်း၊ ဆာယာ၊ ကိုယ်အရိပ်သည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်မြင်လေ၏။
 အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာနာဂသေနေ၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်။
 မိလိန္ဒရာဇာနံ၊ မိလိန္ဒမင်းကို၊ တေ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်ဆို
 တော်မူပေ၏။ ကံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်ဆိုတော်မူပါသနည်း၊ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ တေ၊ သင်မင်းမြတ်၏။ အယံဆာယာ၊ ဤအရိပ်သည်။ ပထဝီယံစ၊
 မြေရှိ ကံလည်းကောင်း၊ ဥဒကမဏိကေစ၊ သောက်ရေခွက်နှိုက် လည်း
 ကောင်း၊ ဒိဿတိ၊ ထင်မြင်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပန၊ မေးအံ့၊ တွံဝါ၊
 သင်မင်းမြတ်သည်မူလည်း၊ ရာဇာဏိံ၊ မင်းလေသော ဆာယာဝါ၊ အရိပ်
 သည်မူလည်း၊ ရာဇာဏိံ၊ မင်းလေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးထက်သော်၊ ဘန္တေ
 အရှင်ထူး၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ရာဇာမင်းပေတည်း၊ အယံဆာယာ၊ ဤ
 အရိပ်သည်။ နရာဇာမင်းမဟုတ်ဝါ၊ ပန၊ စင်စစ်ဆိုသော်၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊
 နိဿယ၊ အမှီပြု၍၊ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ ငျှောက်ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤနှင့်တူစွာ
 ပင်၊ ဘဿာနံ၊ နှစ်တို့၏၊ ဝထနာ၊ အရေးအတွက်ဝထန်းတို့သည်။ သတ္တ၊ ခုနစ်ဝါ
 ကျိပေတည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်။ နပနသတ္တ၊ ခုနစ်ဝါမဟုတ်ချေ၊ ပန၊ စင်စစ်ဆို
 သော်ကား၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ နိဿယ၊ အမှီပြု၍၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ခုအရေးအတွက်တို့
 သည်၊ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဆာယုပဝံ၊ အရိပ်နှင့်ဝါ
 တူညီပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊
 နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထူး၊ အတ္ထရိယံ၊ အံ့၊ ဘွယ်ရှိပါပေစွာ၊ ဘန္တေနာဂ
 သေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထူး၊ အတ္တုတံ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်ပေစွာ၊
 အတိဝိတြာနိ၊ အလွန်ဆန်းကြယ်ထွကုန်သော၊ ပဋ္ဌာပဓိဘာနပနံ၊ ပြဿနာ
 မေးခွန်းတို့ကို၊ ဝိဿဇ္ဇိဘာနိ၊ ဖြေဆိုတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ
 စ၊ ငျှောက်ဆိုလေ၏။ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊
 ဝဿဝထနပဋ္ဌာ၊ ဝါတော်အရေး အတွက်ကိုမေးသော ပြဿနာမေးခွန်း
 သည်၊ နိဋ္ဌိဘာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃-ဝိဿနပဋ္ဌာပါ

ရာဇာမိလိန္ဒမင်းသည်၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်
 ထူး၊ မဟာ၊ တပည့်တော်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ သတ္တဝိဿသိ၊ ဆွေးနွေး

တိုင်ပင်တော်မူပါအံ့။ သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ယျော့ကံဆို၏။ မဟာ
ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်။ ပဏ္ဍိတဝါဒ၊ ပညာရှိတို့၏တိုင်ပင်
ပြောဆိုခြင်းမျိုးကို၊ သုဗေ၊ သတ္တဝါ သာသနိ၊ အကယ်၍ တိုင်ပင်ပြောဆိုခဲ့အံ့၊ ဝေံ၊ ဤသို့
ပြောဆိုအံ့၊ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ၊ ရာဇဝါဒ၊ မင်းတို့၏ တိုင်ပင်ပြောဆိုခြင်း
မျိုးကို၊ သုဗေ၊ သတ္တဝါ သာသနိ၊ အကယ်၍ တိုင်ပင်ပြောဆိုခဲ့အံ့၊ ဝေံ၊ ဤသို့ပြော
ဆိုခဲ့သော်၊ နုသတ္တဝါ၊ သောမိ၊ မတိုင်ပင် မပြောဆိုလိုပေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဂေါ၊ ဝါဒိန္နံ၊ ကော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်
ထုရား၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ကထံ၊ သတ္တပန္နိ၊ အဘယ်သို့တိုင်ပင်
ပြောဆို လေကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးထေ၍၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့၏၊ ဝေါ၊ စင်စစ်၊ သတ္တပဝေ၊ ဆွေးနွေးပြောဆိုရာနှိုက်၊
အာ၊ ဝဋ္ဌနိ၊ စကားဖြင့်ချီနှောင်ရစ်ပတ် ခြင်းကိုလည်း၊ ကယိ၊ ရတိ၊ ပြုလုပ်
အပ်၏၊ နိဗ္ဗေ၊ ခံ၊ ကုန်သည်ဖြေချွတ်ခြင်းကိုလည်း၊ ကယိ၊ ရတိ၊ ပြုလုပ်အပ်
၏၊ နိဂ္ဂဟော၊ မိ၊ နှိပ်နှင်းရှုတ်ချခြင်းကိုလည်း၊ ကယိ၊ ရတိ၊ ပြုလုပ်အပ်၏၊ ပဋိ
ကမ္မိ၊ အပြန်အရှုပြုလုပ်မြှောက်တင်ခြင်းကိုလည်း၊ ကယိ၊ ရတိ၊ ပြုလုပ်အပ်
၏၊ ဝိ၊ သာ၊ သော၊ အကွင်းတဝင်ကိုလည်း၊ ကယိ၊ ရတိ၊ ပြုလုပ်အပ်၏။ ပဋိဝိ
တော၊ သေ၊ သူ၏အတုံ့ အပြန်အကွင်းတဝင်ကိုလည်း၊ ကယိ၊ ရတိ၊ ပြုလုပ်အပ်
၏၊ တေန၊ ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ နဝကုပ္ပန္နိ၊
အမျက်သည်းမထွက်ကုန်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေံ၊ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပဏ္ဍိ
တာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ သတ္တပန္နိ၊ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အ
ဂေါ၊ ဝါဒိန္နံ၊ ကော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ ရာဇ၊ နေ၊ မင်းတို့သည်၊ ကထံ၊ ပ
နုသတ္တပန္နိ၊ အဘယ်သို့တိုင်ပင်ပြောဆိုလေကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်
ဆိုသော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ရာဇ၊ နေ၊ ဝေါ၊ မင်းတို့သည်ကား၊ သတ္တပေ၊
ဆွေးနွေးရာနှိုက်၊ ကေံ၊ ဝတ္ထု၊ ထရသော၊ ဝတ္ထုကို၊ ပဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်၏၊
ယော၊ အကြင်သူသည်၊ တံ၊ ဝတ္ထု၊ ထိုဝတ္ထုကို၊ ဝိလော၊ မေတိ၊ ချွတ်ပွင်း
စေ၏၊ တ၊ သ၊ ထိုသူအား၊ ဒဏ္ဍံ၊ ဒဏ်ကို၊ အာ၊ သာ၊ ပေန္တိ၊ ပေးစေကုန်ထေ၊
ဣ၊ မ၊ သ၊ ဤသူအား၊ ဒဏ္ဍံ၊ ဒဏ်ကို၊ အာ၊ သာ၊ ပေထ၊ စေခိုင်းကုန်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာ၊ သာ၊ ပေန္တိ၊ စေခိုင်းကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေံ၊ ခေါ၊ ဤသို့
လျှင်၊ ရာဇ၊ နေ၊ မင်းတို့သည်၊ သတ္တပန္နိ၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ
ဝါဒိန္နံ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ အဟံ၊ ထုရားတပည့်တော်
သည်၊ ပဏ္ဍိတာဝါဒံ၊ ပညာရှိတို့တိုင်ပင်ခြင်းမျိုးကို၊ သတ္တဝါ သာသနိ၊ တိုင်ပင်
ဆွေးနွေးပါအံ့၊ ရာဇဝါဒံ၊ မင်းတို့ပြောဆိုခြင်းစကားမျိုးကို၊ နေ၊ သတ္တ၊

ဝိဿယမိ၊မေဗြောဆိုပါ။ သဒ္ဓန္တော၊အရှင်မြတ်သည်၊ဝိဿဋ္ဌော၊လွတ်လွတ်
 ရဲရဲ၊သလ္လပတု၊ဗြောဟေတော်မူပါ၊ဘိက္ခုနာဝါ၊မဟာနိုးနှင့်ထည်းကောင်း၊
 သာမထေရေနဝါ၊သာမထေနှင့်ထည်းကောင်း၊ဥပါသကေနဝါ၊ ဒါယကာ
 နှင့်ထည်းကောင်း၊ အာရာမိ ကေနဝါ၊ အရာပ် စောင့်နှင့်ထည်းကောင်း၊
 သဒ္ဓိံ၊အတူတကွ၊ သလ္လပတိယထာ ဘောဗြောသက္ခံသို့၊ ဝေံ၊ဤအတူ၊
 ဘဒ္ဓန္တော၊အရှင်ထူးသည်၊ ဝိဿဋ္ဌော၊လွတ်လွတ်ရဲရဲ၊ သလ္လပတု၊ဗြော
 ဟေတော်မူပါ၊မာဘာယတု၊မတွန့်နှိတော်မူပါထင့်၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါ၊
 စ၊ဪျောက်ဆိုထေ၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊သုဋ္ဌ၊ကောင်းထွပါပြီ၊ဣတိ၊ဤ
 သို့၊ထေရော၊မထေရ်သည်၊ အတ္တန္တမောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြတော်မူ
 ၏။ ၊ရာဇ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ ဘန္တေနာဂဿေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်
 တော်အရှင်ထူး၊ ပုစ္ဆိဿာမိ၊ မေးဪျောက်ပါအံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊
 ဪျောက်ဆို၏။ ၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ပုစ္ဆ၊မေးပါ၊ဣတိ၊ဤသို့ပန်ခံ
 တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ထူး၊ မေ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုစ္ဆိတော၊မေးအပ်
 သည်၊အထိ၊ဖြစ်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊မဟာရာဇ၊မင်း
 မြတ်၊ဝိဿဇ္ဇိတံ၊ဖြေဆိုအပ်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ဘန္တေ၊
 အရှင်ထူး၊တယာ၊ အရှင်ထူးသည်၊ကိံ၊ပနဝိဿဇ္ဇိတံ၊ အဘယ်ကိုဖြေ
 အပ်ထေသနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ ဪျောက်ဆို၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊
 တယာ၊ထင်မင်းမြတ်သည်၊ ကိံ၊ပနပုစ္ဆိတံ၊ အဘယ်ကိုမေးအပ်သနည်း၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ၊တတိယံ၊သုံးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်း
 ဖြစ်သော၊ ဝိဝံသနပဉ္စ၊ဝိဝံသနပြဿနာမေးခွန်းသည်၊နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။

၄-အနန္တကာယဿပဉ္စာ၊

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌ကိ၊ မိလိန္ဒဿရဿော၊ မိလိန္ဒမင်းအား၊ ဝေံ၊ဤ
 သို့သောအကြံအစည်သည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်ထုတ်၏။ ကိံ၊အဟောထိ၊အ
 ဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိ၏။
 မယာ၊ငါနှင့်၊သဒ္ဓိံ၊အတူတကွ၊သလ္လပိတုံ၊ ဗြောဟေခြင်း၌၊ပရိဗလော၊
 စွမ်းနိုင်၏၊စ၊ စင်စစ်သော်ကား၊မေ၊ငါသည်၊ပုစ္ဆိတဗ္ဗာနိ၊ မေးမြန်းဘွယ်
 တို့သည်၊ဗဟုကာနိ၊များပြားစွာကုန်သော၊ထာနိဋ္ဌာနာနိ၊ အကြင်အရာတို့
 သည်၊ဘဝိသန္တိ၊ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ တာနိဋ္ဌာနာနိ၊ ထိုအရာတို့သည်၊အပုစ္ဆိ

တၢနိယေဝ၊ မမေးရသေးကုန်သည်သာလျှင်၊ ယာဝတပိသန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 လတ္တံ၊ အထ၊ ထိုသို့မမေးရသေးဘဲပင်၊ သူရိယော၊ နေမင်းသည်၊ အထင်
 မိဿတိ၊ ဝင်လေလတ္တံ၊ အတံ၊ ဝါသည်၊ သွေးနက်ဖြန်ခါ၊ အန္တေပူရေနန်း
 တွင်းနှိုက်၊ သလ္လပေယျံ၊ လျှောက်ထားပြောဆိုရမူကား၊ ယန္တု၊ န၊ ကောင်းထေစွ
 ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ထတ်၏၊ ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီး
 သည်၊ ဒေဝမန္တိယံ၊ ဒေဝမန္တိယအမတ်ကို၊ ဇေ၊ ဤသို့သော စကားကို၊
 အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဒေဝမန္တိယ၊ ဒေဝမန္တိ
 ယအမတ်၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူကား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဘဒ္ဒန္တသ၊ အရှင်
 မြတ်အား၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သွေးနက်ဖြန်၊ အန္တေပူရေနန်းတော်တွင်း
 နိုက်၊ ရညာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ သလ္လပေ၊ သွေးနှွေးတိုင်
 ပင်ခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစေရာသိ၊
 လျှောက်ထားပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတ္တာ၊ မိန့်
 ဆိုပြီး၍၊ မိလိန္ဒောရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းသည်၊ အာသနာ၊ နေရာဌာဠာယ၊ ထ၍၊
 နာဂသေနံထေရံ၊ နာဂသိန်မထေရ်ကို၊ အာပုန္တိ တွာ၊ အခွင့်ပန်ကြား၍၊ ရထံ၊
 ရထားကို၊ အစိရူဟိတွာ၊ တက်စီး၍၊ နာဂသေနောနာဂသေနောတိ၊ နာဂ
 သိန်နာဂသိန်ဟု၊ သဏ္ဍာယံ၊ သဏ္ဍာယ်ခြင်းကို၊ ကရောက္ခော၊ ပြုထုက်၊ ပတ္တ
 မိ၊ ဘဲပြန်လေ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝမန္တိယော၊ ဒေဝမန္တိယ
 အမတ်သည်၊ အာယသ္မန္တံ နာဂသေနံ၊ အရှင် နာဂသိန်မထေရ်ကို၊ ဇေ၊
 ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ထား၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက်
 သနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မိလိန္ဒောရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းသည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ လျှောက်ဆိုပါ၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ လျှောက်ဆိုပါသနည်း၊
 သွေးနက်ဖြန်၊ အန္တေပူရေနန်းတော်တွင်းနှိုက်၊ သလ္လာပေ၊ သွေးနှွေးပြော
 ဟောခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုပါ
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်လေ၏၊ ထေရော၊ နာဂသိန်မထေရ်
 သည်၊ သုဗ္ဗုတိ၊ ကောင်းထုပြီဟု၊ အတ္တန္တမောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်တော်မူလေ
 ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တဿာရတ္ထိယာ၊ ထိုညဉ့်၏၊ အစ္စယေန၊ လွန်
 ထေသဖြင့်၊ ဒေဝမန္တိယောစ၊ ဒေဝမန္တိယ အမတ်သည် ထည်းကောင်း၊
 အနန္တ ကာယောစ၊ အနန္တကာယ အမတ်သည်ထည်းကောင်း၊ မဂ္ဂံ
 ရောစ၊ မဂ္ဂရအမတ်သည် ထည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဒိန္နောစ၊ သဗ္ဗဒိန္နအမတ်
 သည်ထည်းကောင်း၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်နှိုက်၊ မိလိန္ဒောရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်း
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္က

ဝိတိန္ဒမဂ္ဂပါဠိတော်နိဿယ

ဝိတွာ၊ ကပ်ထေပြီး၍၊ ဝိတိန္ဒ် ရာဇာနံ၊ ဝိတိန္ဒမင်းကို၊ ကော်၍၊ သို့သောစကား
ကို၊ အဝေါရံ၊ ဝျှောက်ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ အရှင်မင်းမြတ်၊ ဝဒန္တောနာဂ
သေနော၊ အရှင်နာဂထိန်မထေရ်သည်။ အာဂစ္ဆတု၊ ကြွလာစေအံ့၊ လော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဝျှောက်ကုန်၏။ အာမအာဂစ္ဆတု၊ ကြွလာပါစေ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆို၏။ ယတ္ထကေတိက္ခူ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်
သောရဟန်းတို့ကို၊ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။ တတ္ထကေတိ၊ ထိုမျှလောက်ကုန်
သောဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ အာဂစ္ဆတု၊ ကြွလာပါစေ၊
ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုလိုက်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌ကံ၊
သဗ္ဗဒိန္နော၊ သဗ္ဗဒိန္နအမတ်သည်။ မဟာရာဇ၊ အရှင်မင်းမြတ်၊ ဒေသဟိ၊ ဆယ်
ပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ အာဂစ္ဆတု၊ ကြွ
လာပါစေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝျှောက်ဆို၏။ ဒုတိယဒ္ဓိခေါ၊ နှစ် ြစ်
မြောက်သည်။ ရာဇာ၊ ဝိတိန္ဒမင်းကြီးသည်။ ယတ္ထကေတိက္ခူ၊ အကြင်မျှ
လောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို၊ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။ တတ္ထကေတိ၊ ထိုမျှ
လောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ အာဂစ္ဆတု၊
ကြွလာပါစေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုလေ၏။ တတိယဒ္ဓိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်
သည်။ သဗ္ဗဒိန္နော၊ သဗ္ဗဒိန္နအမတ်သည်။ မဟာရာဇ၊ အရှင်မင်းမြတ်၊ ဒေသဟိ
ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ အာဂစ္ဆတု၊
ကြွလာပါစေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝျှောက်ဆို၏။ သဗ္ဗောဗန၊ အထုံးရံပင်၊
အယံသက္ကာရာ၊ ဤပူဇော်လှူဒါန်းဘွယ်ကို၊ ဗပိယာဒိယော၊ စိစဉ်အပ်ပြီ၊
အတိ၊ ငါသည်။ ယတ္ထကေ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့၊
ကို၊ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။ တတ္ထကေတိ၊ ထိုမျှလောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ၊
ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ အာဂစ္ဆတု၊ ကြွလာပါစေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဘဏာမိ၊ မိန့်ဆိုပေ၏။ ဘဏေ၊ အချင်းတို့၊ အယံသဗ္ဗဒိန္နော၊ ဤသဗ္ဗဒိန္နအ
မတ်သည်။ အညထာ၊ တမျိုးတမည်အားဖြင့်၊ ဘဏတိ၊ ပြောနေ၏။ မေယံ၊
ငါတို့သည်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ဒါတု
ပေးခြင်းငှါ၊ နပပိဗယာကိ၊ မစွမ်းနိုင်လေကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မောင်း
မဲ၏ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မောင်းမဲ ပြောဆိုလတ်သော်၊ သဗ္ဗဒိန္နော၊ သဗ္ဗဒိန္န
အမတ်သည်။ မင်္ဂ၊ မျက်နှာမသာယာသည်။ အဟောထိ၊ ဖြစ်လေ၏။
အထခေါ၊ ထိုအခါ၌ကံ၊ ဒေဝမန္တိယော၊ ဒေဝမန္တိယအမတ်သည်လည်း
ကောင်း၊ အနန္တကာယော၊ အနန္တကာယအမတ်သည် လည်းကောင်း၊
မင်္ဂရော၊ မင်္ဂရအမတ်သည်လည်းကောင်း၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌ကံ၊

အာယသ္မာနာဂသေနော၊ အရှင်နာဂသိန် မထေရ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ အာယသ္မန္တနာဂသေနံ၊ အရှင်နာဂသိန် မထေရ်ကို၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါရံ၊ ယျောက်ကြကုန်၏၊ ကိံ အဝေါရံ၊ အဘယ်သို့ယျောက်ကြကုန်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မိလိန္ဒနာရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်လိုက်ပါ၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ယျောက်ပါသနည်း၊ ယတ္ထကေ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဣန္ဒြိယိ၊ အလိုရှိ၏၊ တတ္ထကေဟိ၊ ထိုမျှလောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ အာဂစ္ဆတု၊ ကြွလာပါစေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆိုလိုက်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ယျောက်ကြကုန်၏၊ အယခေါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ အာယသ္မာနာဂသေနော၊ အရှင်နာဂသိန် မထေရ်သည်၊ ပုဗ္ဗဏှာမယံ၊ နံနက်အခါနှိုက်၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်္ကန်းသစ်ကို ဝတ်ရုံ၍၊ ပတ္တစိဝံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ အဘိတိယာဘိက္ခု၊ သာသေဟိ ရှစ်သောင်းသော ရဟန်းတော်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ သာဂလံ၊ သာဂထမြို့တော်သို့၊ ပါဝိတိ၊ ဝင်ကြွတော်မူ၏၊ အယခေါ၊ ထိုသို့ ဝင်ကြွစဉ်အခါ နိုက်၊ အနန္တကာယော၊ အနန္တကာယအမတ်သည်၊ အာယသ္မန္တနာဂသေနံ၊ အရှင်နာဂသိန် မထေရ်ကို၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ဝစ္ဆန္တေ၊ သွားလျက်၊ အာယသ္မန္တနာဂသေနံ၊ အရှင်နာဂသိန် မထေရ်ကို၊ ဇေတံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ယျောက်လတ်၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ယျောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပန၊ မေးယျောက်ပါရစေ၊ နာဂသေနောတိ၊ နာဂသိန်ဟူ၍၊ ယံဇေတံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဗြု၊ သိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ဝေ၊ ဤစကားနှိုက်၊ ကတမော၊ အဘယ်သည်လျှင်၊ နာဂသေနော၊ နာဂသိန်မည်လေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏၊ ဝေရော၊ အရှင်နာဂသိန်သည်၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုပြီ၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ မိန့်ဆိုသနည်း၊ ဝေ၊ ဤအရာနှိုက်၊ ပန၊ ဝါမေးအံ့၊ နာဂသေနော၊ နာဂသိန်သည်၊ ကော၊ အဘယ်သည်ပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တွံ၊ သင်အနန္တကာယအမတ်သည်၊ မညာထိ၊ ထင်မှတ်ဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုပြီ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အန္တန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်းနှိုက်၊ ဝါတော၊ လေဟုခေါ်သော၊ ယောသောဇီဝေါ၊ အကြင်အသက်သည်၊ ပဝိသတိစ၊ အတွင်းသို့ လည်းဝင်၏၊ နိက္ခမတိစ၊ အပသို့လည်း ထွက်၏၊ သော၊ ထိုဝင်ထွက်သောလေသည်၊ နာဂသေနော၊ နာဂသိန်မည်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညာမိ၊ မှတ်ထင်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊

မိလိန္ဒပဋ္ဌာပါဠိတော်နိဿယ

ယျောက်၏။ ပန၊ ငါမေးအံ့၊ ဇေတဝါတော၊ ဤအသက်ခေါ်သောထေသည်
 နိက္ခမိတွာ၊ အပသို၊ ထွက်ပြီးသော်၊ ယဒိနိဗ္ဗာဏိယော၊ အကယ်၍အတွင်းသို့
 မဝင်ခဲ့အံ့၊ ပဝိသိတွာ၊ အတွင်းသို့ဝင်ပြီးသော်၊ ယဒိနိဗ္ဗာဏိယော၊ အကယ်၍
 အပသို၊ မထွက်ခဲ့အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သောပုရိသော၊ ထို
 ယောကျာ်းသည်၊ ဇိဝေယုနုခေါ၊ အသက်ရှင်နိုင်ဦးမည်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 မေးလတ်သော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ အသက်မရှင်နိုင်ရား၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ပန၊ ငါမေးဦးအံ့၊ ယေဣမေသင်္ခမေကာ၊ အ
 ကြင်ခရုသင်းမှတ်သမားတို့သည်၊ သင်္ခ၊ ခရုသင်းကို၊ ဝေမန္တိ၊ မှတ်ကုန်၏။
 တေသံ၊ ထိုခရုသင်းမှတ်သမားတို့၏။ ဝါတော၊ ထွက်ထေသည်၊ ပုန၊ တဘန်
 ပဝိသတိ၊ ဝင်သေးသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
 နဟိ၊ ထွက်ထေသည်မဝင်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်ဆို၏။ ပန၊
 ငါမေးဦးအံ့၊ ယေဣမေ ဝံသမေကာ၊ အကြင် ငြေ့မှတ် သမားတို့သည်၊
 ဝံသံ၊ ငြေ့ကို၊ ဝေမန္တိ၊ မှတ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုငြေ့မှတ်သမားတို့၏။ ဝါတော၊
 ထေသည်၊ ပုန၊ တဘန်၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်သေးသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေးသော်၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ မဝင်သာပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်ဆို၏။
 ပန၊ ငါမေးဦးအံ့၊ ယေဣမေ သင်္ခမေကာ၊ အကြင် တပိုးမှတ်သမားတို့သည်
 သင်္ခံ၊ တပိုးကို၊ ဝေမန္တိ၊ မှတ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုတပိုးမှတ်သမားတို့၏။
 ဝါတော၊ ထေသည်၊ ပုန၊ တဘန်၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်သေးသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 မေးသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ မဝင်သာပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 ယျောက်ဆို၏။ အထ၊ ထိုသို့မဝင်ပါဘဲလျက်၊ ကိဿပန၊ အဘယ်ကြောင့်
 ယျှင်းတော၊ ထိုခရုသင်း၊ ငြေ့နဲ့ တံပိုးမှတ်သမားတို့သည်၊ နမရန္တိ၊ မသေရ
 ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မေးပြန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တယာဝါဒိနာ၊ အရှင်သို့စကားကပ်ဆိုလေ့ရှိသော
 သူနှင့် သဒ္ဓိံ၊ ယှဉ်ပြိုင်၍၊ သလ္လပိတံ၊ ပြောဆိုလျောက်ထားရန်၊ နုပ္ပမ္ပိဗလော၊
 မစွမ်းဆောင်နိုင်ပါ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သာရ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ အတ္ထံ၊
 လိုအပ်သော အဓိပ္ပါယ်ကိုသာ၊ ဇေယျတံ၊ ပြီးပြေအောင်ဖြေဆိုပါလော့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်၏။ ဇေသော၊ ဤသင်ပြောသောထေသည်ကား၊
 နုဇိဝေါ၊ အသက်မဟုတ်၊ ဇေတေ၊ ထိုဇေတို့ကား၊ ကာယသင်္ခါရာ၊ ကရဇကာ
 ယဟူသောစတုဿရဋ္ဌာန်ကရုပ်အပေါင်းပြုပြင်စီအပ်ကုန်သော၊ အဿာ
 သပဿာသာနာမ၊ စိတ္တဇဝါယောဓေတံသာဖြစ်ကုန်သောထွက်သက်ဝင်
 သက်တို့ပေတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ အဘိဓမ္မ

ကထံ၊ သင်္ခါရယဇိကံ၊ သာမဏိယော၊ တရားစကားကို၊ ကထေထိ၊ ဖြေရှင်း
 မိန့်တော်မူ၏။ အထံ၊ ထိုနောင်မှာ၊ အနန္တကာယော၊ အနန္တကာယအမတ်
 သည်၊ ဥပါသကတ္ထံ၊ ရတနာသုံးပါးသို့ ဆည်းကပ်သော ဥပါသကာ၏အဖြစ်
 ကို၊ ပဋိဝေဒေထိ၊ ထင်စွာ ယျှောက်ကြားလေ၏။ စတုတ္ထိ၊ လေးခုတို့၏
 ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အနန္တကာယသာယော၊ အနန္တကာယပြဿနာမေး
 ခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၅-ပဗ္ဗန္တပဉ္စာ၊

အထခေါ၊ တိုအခါ၊ နိကာယသေခနာ၊ နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ ယေန၊
 အကြင်အရပ်နှိုက်၊ မိလိန္ဒသာရဉ္စော၊ မိလိန္ဒမင်း၏၊ နိဝေသနံ၊ နန်းတော်
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပါသကံ၊ မိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပါသကံ၊ မိ
 တွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ အာသာနေ၊ ခင်းထားအပ်သောနေရာနှိုက်၊ နိထိဒါ၊ ထိ
 တင်းသုံးနေတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၊ နိကာယသေခနာ၊ မိလိန္ဒမင်း
 သည်၊ အာယသ္မန္တံ၊ နာဂသေခနံ၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိ
 သံ၊ ကြွင်းသောရဟန်းပရိသတ်တို့လည်းကောင်း၊ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော
 ခါဒနိယေန၊ ခဲဘွယ်ဖြင့်ထည့်ကောင်းထောဇနိယေန၊ တောဇဉ်ဖြင့်ထည့်
 ကောင်း၊ သဟဟ္တာ၊ ကိုယ်တိုင်၊ သန္တုပ္ပေတွာ၊ ရောင့်ရဲစေ၍၊ သမ္ပပါရေတွာ
 တန်ပြီဟုမြစ်စေ၍၊ ဧကမေကံ၊ တပါးတပါးသော၊ သိက္ခာ၊ ရဟန်းတော်ကို၊
 ဧကမေကေန၊ တခုတခုသော၊ ဒုဿယုဂေန၊ ပုဆိုးအရံဖြင့်၊ အစ္စာဒေတွာ၊
 ဆက်ကပ်ရွှေခါး၍၊ အာယသ္မန္တံ၊ နာဂသေခနံ၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်ကို၊ ကံ
 စိဝရေန၊ တံစိဝရိကံဖြင့်၊ အစ္စာဒေတွာ၊ ဆက်ကပ်ထူ၊ ခါး၍၊ အာယသ္မန္တံ
 နာဂသေခနံ၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်ကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊
 အဝေါစ၊ ယျှောက်ဆို၏။ ကိ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ယျှောက်ဆိုသနည်း။
 ဘန္တေနာဂသေခနာ၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဒဿတိ၊ ဆယ်ပါးကုန်
 သော၊ သိက္ခာ၊ ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ နိသီဒေထ၊ သီတင်းသုံးပါ
 ကုန်၊ အဝသေသာ၊ ကြွင်းသောရဟန်းတော်တို့သည်၊ ဝစ္ဆန္တု၊ ကြွပါစေကုန်
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျှောက် လေ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၊ နိကာယသေခနာ၊
 မိလိန္ဒမင်းသည်၊ တုတ္ထဝေ၊ ဆွမ်းစားပြီးသော၊ ဩနိတပတ္တ
 ပါကိံ၊ သပိတ်တော်မှတ်သောလက်ရှိသော၊ အာယသ္မန္တံ၊ နာဂသေခနံ၊ အရှင်
 နာဂသိန်မထေရ်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ ထိလေ၍၊ အညတရံ၊ တခုသော၊ နိဝံ၊ နိဝံသော၊

အာသနံ၊ နေရာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဧကမန္တံ၊ ထျောက်ပတ်သောနေရာရှိက်
 နိသိဒိ၊ နေထေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ ထျောက်ပတ်သောနေရာရှိက်၊ နိသိန္ဒောခေါ၊ နေ
 ပြီးသော၊ မိလိန္ဒောရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းသည်၊ အာယသ္မန္တံ၊ နာဂသေနံ၊ အရှင်နာ
 သိန်မထေရ်ကို၊ ဧတံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဈျောက်ဆို၏၊ ကိံအ
 ဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဈျောက်ပါသနည်း၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်
 တော်အရှင်ဘုရား၊ ကိံဗြိ၊ အဘယ်အရာရှိက်၊ ကထာသလ္လာပေါ၊ တရား
 ဆွေးနွေးမေမြန်းပြောဆိုခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါထက္ကံ၊ နည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဈျောက်ထား၏။ ။ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ မယံ၊ ငါတို့
 ကား၊ အတ္ထေန၊ အကျိုးစီးပွားဖြင့်သာ၊ အတ္ထိကာ၊ အလိုဆန္ဒရှိကုန်၏၊
 အတ္ထေ၊ အကျိုးစီးပွားစကားရှိက်၊ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားဟောပြောခြင်း
 သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေပို့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။ ရာဇာ၊
 မိလိန္ဒမင်းသည်၊ အာဟ၊ ဈျောက်ထားလတ်၏၊ ကိံအာဟ၊ အဘယ်သို့
 ဈျောက်ထားသနည်း၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ အရှင်နာသိန်ကိုယ်တော် အရှင်
 ဘုရား၊ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ပဗ္ဗန္ဓာ၊ ရဟန်းပြုခြင်းသည်၊ ကိမတ္ထိယာ
 အဘယ်အကျိုးရှိပါသနည်း၊ စ၊ ထိုပြင်၊ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ပရ
 မတ္ထော၊ တောင့်တအပ်၍မြတ်သောအကျိုးကား၊ ကော၊ အဘယ်ပါနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးဈျောက်၏။ ။ ထေရော၊ နာဂသိန်မထေရ်သည်၊
 အာဟ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ကိံအာဟ၊ အဘယ်သို့ဖြေဆိုတော်မူသနည်း၊
 မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ ဣဒံ၊ နုက္ကံ၊ ဤသံသရာဆင်းရဲသည်၊ ကိန္နိ၊ အသို့
 သောနည်း၊ နာအကြောင်းဖြင့်၊ နိရုဇ္ဈေယျ၊ ချုပ်ငြိမ်းပါအံ့နည်း၊ စ၊ ထိုပြင်၊
 အညံ၊ ဤယခုဖြစ်ရသောဒုက္ခဌတပါးသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခမျိုးသည်၊
 နုဥပ္ပဇ္ဈေယျ၊ မကပ်မရောက်ဖြစ်ပေါ်ထေအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံစည်၍၊ မဟာ
 ရာဇာမင်းမြတ်၊ တေဒတ္ထာယ၊ ဤဆိုပြန်သည့်အကျိုးငှါ၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊
 ပဗ္ဗန္ဓာ၊ ရဟန်းပြုခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ထိုပြင်၊ အနုပါဒါ၊ တဏှာ
 နိဗ္ဗိကပ်ငြိလွမ်းခြင်းမရှိမှ၍၊ ပရိနိဗ္ဗာနံခေါ၊ တဏှာညွတ်မှာလွတ်မြောက်
 ရခြင်းကား၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ပရမတ္ထော၊ အလွန်အမြတ်တောင့်တအပ်
 သောအကျိုးပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ပန၊ မေးဈျောက်ပါ
 အံ့၊ သဗ္ဗေ၊ ရဟန်းဟူသမျှအထုံးစံတို့သည်၊ တေဒတ္ထာယ၊ ဤဆိုပြန်သည့်
 အကျိုးငှါ၊ ပဗ္ဗန္တိကိံ၊ ရဟန်းပြုလေကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 မေးဈျောက်လေ၏၊ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ ဧကေစ္စေ၊ အချို့သောရဟန်းတို့

သည်။ ဧကဒတ္တယ၊ ဤသို့ပြန်သည်အကျိုးငှါ၊ နယိပဗ္ဗန္တိ၊ ရဟန်းမပြုကုန်
ကေမိ၊ အချိုသော ရဟန်းတို့သည်။ ရာဇာဘိနိတာ၊ မင်းနှိပ်စက်ကုန်၍၊ ပဗ္ဗ
န္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ ကေမိ၊ အချိုသောရဟန်းတို့သည်။ စောရာဘိနိတာ။
ခိုးသူနှိပ်စက်ကုန်၍၊ ပဗ္ဗန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ ကေမိ၊ အချိုသောရဟန်းတို့
သည်။ ဣဏဇု၊ ကြွေးမြီနှိပ်စက်ကုန်၍၊ ပဗ္ဗန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ ကေမိ၊
အချိုသောရဟန်းတို့သည်။ အာဇိဝကတာယ၊ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းအ
လို့ငှါ။ ပဗ္ဗန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ ပန၊ အထူးအားဖြင့်၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့
သည်။ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဗ္ဗန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။
ဧတဒတ္တယ၊ ထိုဒုက္ခကင်းရာနိဗ္ဗာန်ရောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ပဗ္ဗန္တိ၊ ရဟန်းပြု
ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
တံပန၊ အရှင်ဘုရားကား။ ဧကဒတ္တယ၊ ထိုဒုက္ခကင်းရာနိဗ္ဗာန်ရောက်ခြင်း
အကျိုးငှါ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပုန္နိ၊ မေးသျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဟံခေါ၊ ငါသည်
ကား၊ ဒဟရကော၊ ဂျိရုတ်သည်။ သန္တော၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏။
ဣမဿနာမဿ၊ ဤနိဗ္ဗာန်မည်သည်၏။ အတ္တယ၊ အကျိုးငှါ။ ပဗ္ဗဇာမိတိ၊
ရဟန်းပြု၏ဟု၊ နဇာနာမိ၊ မထိပေ၊ အဝိစခေါ၊ အကြောင်းအမှန်သော်ကား၊
မေ၊ ငါ၏ဝေ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ကိ၊ အဟောသိ
အဘယ်သို့ဖြစ်ပါသနည်း၊ သက္ခပုတ္တိယာ၊ သက္ခန္ဓာဝင်သာကိဝင်ဖြစ်ကုန်
သော။ ဣမေသမဏာ၊ ဤရဟန်းတော်တို့သည်။ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိကုန်၏။
တေသမဏာ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ သိက္ခာပေသန္တိ၊ သင်ပေကုန်
လိမ့်သတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သွာဟံ၊ ထိုငါသည်။ တေဟိ၊
ထိုရဟန်းတော်တို့သည်။ သိက္ခာပိတော၊ သင်စေအပ်ရကား။ ဣမဿနာမ
ဿ၊ ဤနိဗ္ဗာန်မည်သည်။ အတ္တယ၊ အကျိုးငှါ။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းပြုခြင်းသည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနာမိစ၊ သိထည်းသိရ၏။ ပဿာမိစ၊ မြင်
ထည်းမြင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တန္တော၊ ရသေ့နာဂထိန်
ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ သန္တော၊ သင့်ထောက်ထောက်ပတ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်
ပေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေစ၊ ဝမ်းမြောက်သော စကားသျှောက်ကြား၏။
ပဉ္စမိ၊ ငါးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပဗ္ဗဇ္ဇပဉ္စာ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇပြဿနာ မေးခွန်း
သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ပိလိန္ဒပဉ္စာဂါဠိတော်နိဿယ

၆-ပဋိသန္ဓိပဉ္စာ၊

အထာထိအခါ၌၊ ရာဇာ၊ ပိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟာ၊ မေးလျှောက်ပြန်၏။ ကိံ အာဟာ၊ အဘယ်သို့ မေးလျှောက်ပြန်သနည်း။ ဘန္တေနာဂဓေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ မတော၊ သေလွန်သော၊ ကောစိ၊ တရံတဦးသော၊ ယော၊ အကြင်သူသည်။ နပဋိသန္ဓဟတိ၊ တဘန်ဘဝတပါးနှင့်မဆက်စပ် ချသော၊ ထိုပဋိသန္ဓေမနေရမည့်တရံတဦးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ ဝေဓော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်။ အာဟာ၊ မိန်ဆိုတော်မူ၏။ ကောစိ၊ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဋိသန္ဓဟတိ၊ ဘဝတပါးနှင့် ဆက်စပ်ရ၏။ ကောစိ၊ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နပဋိသန္ဓဟတိ၊ ဘဝတပါးနှင့်မ ဆက်စပ်ရ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿန္တိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ကော၊ အဘယ်သို့ သောသူသည်။ ပဋိသန္ဓဟတိ၊ ဘဝတပါးနှင့်ဆက်စပ်ရပါသနည်း။ ကော၊ အသို့သောသူသည်။ နပဋိသန္ဓဟတိ၊ ဘဝတပါးနှင့်မဆက်စပ်ရပါသနည်း ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ သင်္ကိလေသော၊ ကိလေသာရှိလေသောသူသည်။ ပဋိသန္ဓဟတိ၊ တဘန်ဘဝတပါးနှင့်ဆက် စပ်ရ၏။ နိတ္ထိလေသော၊ ကိလေသာမရှိသော သူသည်။ နပဋိသန္ဓဟတိ၊ တဘန်ဘဝတပါးနှင့်မဆက်စပ်ရ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿန္တိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂဓေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဝဏ္ဏံ၊ အရှင်ဘုရား သည်ကား၊ ပဋိသန္ဓဟိဿာသိ၊ တဘန်ဘဝတပါးနှင့်စပ်ဆံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ သဗ္ဗဒါဒိနော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ နှစ်ပါးရှိ သည်။ သစေဘဝိဿာသိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ခဲ့အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပဋိ သန္ဓဟိဿာသိ၊ တဘန်ဘဝတပါးနှင့်ဆက်စပ်ရအံ့၊ အနုပါဒိနော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ နှစ်ပါးမရှိသည်။ သစေဘဝိဿာသိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ခဲ့အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည် ရှိသော်၊ နပဋိသန္ဓဟိဿာသိ၊ တဘန်ဘဝတပါးနှင့်မဆက်စပ်ရထက္ကံ၊ ဣတိ ဤသို့၊ ဝိဿန္တိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂဓေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပေ၏။ ဣတိ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏။ ဆဋ္ဌိ၊ ခြောက်ရတို့၏ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ ပဋိသန္ဓိပဉ္စာ၊ ပဋိသန္ဓိပြဿနာမေးခွန်းသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်း သို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-မိလိန္ဒပဉ္စာ-၁- မဟာဝဂ်၊

၇-ယောနိသောမနသိကာရပဉ္စာ၊

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းသည်၊ အာဟ၊ ဂျော့က်ဆို၏၊ ဘန္တေ
 နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်တုရား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ပဋိ
 သန္တဟတိ၊ တာတပါးနှင့်ဆက်စပ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ယောနိသောမနသိ
 ကာရေန၊ အသင့်အတင့်နှစ်လုံးသွင်းခြင်းထက္ခတာရှိသော ယောနိသောမန
 သိကာရကြောင့်၊ နပဋိသန္တဟတိနု၊ ပဋိသန္တေမနေရသည်မဟုတ်ပါလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးဂျော့က်၏၊ ယောနိသောမနသိကာရေန၊ အသင့်
 အတင့်နှစ်လုံးသွင်းခြင်းထက္ခတာရှိသော ယောနိသောမနသိကာရကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ ပညာယစ၊ ပညာကြောင့်လည်းကောင်း၊ အညေဟိကုသ
 လေဟိခဗ္ဗေဟိစ၊ မနသိကာရပညာမှတစ်ပါးသဒ္ဓါအစရှိသောကုသိုလ်တရား
 တို့ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နပဋိသန္တဟတိ၊ တာတပါးနှင့်ဆက်စပ်
 ရ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ ယောနိသောမန
 သိကာရောယေဝ၊ ယောနိသောမနသိကာရသည်ပင်လျှင်၊ ပညာနု၊ ပညာ
 မဟုတ်တုံလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေးဂျော့က်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
 နုတိ၊ ယောနိသောမနသိကာရသည် ပညာမဟုတ်ချေ၊ မနသိကာရော၊ မန
 သိကာရသည်၊ အညော၊ တပါးတခြားတည်း၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ အညော၊
 တပါးတခြားတည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ခေါ၊ အကယ်အားဖြင့်၊ ဣမေထံ
 အဇေဠကဂေါဏမဟိံသဩဠုငဠိတာနံ၊ ဆိတ် သိုး နွား ကျွဲ၊ ကုဏ္ဍအုတ်
 မြည်းသတ္တဝါတို့အား၊ မနသိကာရော၊ မနသိကာရသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ နေသံ၊
 ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ ပညာပန၊ ပညာသည်ကား၊ နတ္ထိ၊ မရှိလေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝိဿန္တိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်တု
 ရား၊ ကလ္လော၊ သင့်ထျော်ထျော်ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ ဂျော့က်၏၊ သတ္တမိ၊ ခုနစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ယောနိ
 သောမနသိကာရပဉ္စာ၊ ယောနိသော မနသိကာရ ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊
 နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၈-ယောနိသောမနသိကာရထက္ခတာပဉ္စာ၊

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းသည်၊ အာဟ၊ ဂျော့က်ပြန်၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့
 ဂျော့က်ပြန်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်တုရား၊

မိလိန္ဒပဉ္စပါဠိတော်နိဿယ

မနုဿိကာရော၊ မနုဿိကာရသည၊ ကိလက္ခဏော၊ အဘယံမှတ်ကြောင်း
လက္ခဏာရှိပါသနည်း၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ကိလက္ခဏာ၊ အဘယံမှတ်
ကြောင်းလက္ခဏာရှိပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏၊ မဟာရာ
ဇ၊ မင်းမြတ်၊ မနုဿိကာရော၊ မနုဿိကာရသည၊ ဥဟနုလက္ခဏော၊ အားထုတ်
ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ဆေဒနုလက္ခဏာ၊ ပိုင်းဖြတ်ခြင်းလက္ခ
ဏာရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿန္တိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ မနုဿိကာရော၊ မနုဿိကာရ
သည၊ ကထံ၊ ဥဟနုလက္ခဏော၊ အဘယံသို့အားထုတ်ခြင်းလက္ခဏာရှိပါသ
နည်း၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ကထံဆေဒနုလက္ခဏာ၊ အဘယံသို့ပိုင်းဖြတ်ခြင်း
လက္ခဏာရှိပါသနည်း၊ ဩပဗ္ဗံ၊ ဥပမာကိုကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦးသော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တွံ၊ သင်
သည်၊ လာဝကော၊ ကောက်ရိတ်သမားတို့ကို၊ ဇာနာသိ၊ သိပါ၏လော၊ ဣတိ၊
ဤသို့မေးလတ်သော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမဇာနာမိ၊ ဩဝံသိပါ၏ဘု
ရား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ထာဝကော၊
ကောက်ရိတ်သမားတို့သည်၊ ယဝံ၊ ရုယောကောက်စပါးကို၊ ကထံလုနန္တိ၊
အထိုရိတ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူပါ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘု
ရား၊ ဝါမေနဟတ္ထေန၊ ထက်ဝဲဘက်လက်ဖြင့်၊ ယဝကထာဝံ၊ ရုယောစပါး
ဆုပ်ကို၊ ဝဟေတွာ၊ ကိုင်ဆုပ်၍၊ ဒက္ခိဏေနဟတ္ထေန၊ ထက်ယာဘက်ထက်
ဖြင့်၊ ဒတ္တံ၊ တံစဉ်တို၊ ဝဟေတွာ၊ ကိုင်ဆုပ်၍၊ ဒတ္တေန၊ တံစဉ်ဖြင့်၊ ဆိန္ဒုန္တိ၊ ရိတ်
ဖြတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယ
ဝကထာဝကော၊ ရုယောရိတ်သမားသည်၊ ဝါမေနဟတ္ထေန၊ ထက်ဝဲလက်ဖြင့်၊
ယဝကထာဝံ၊ ရုယောစပါးဆုပ်ကို၊ ဝဟေတွာ၊ ကိုင်ဆုပ်၍၊ ဒက္ခိဏေန
ဟတ္ထေန၊ ထက်ယာဘက်ထက်ဖြင့်၊ ဒတ္တံ၊ တံစဉ်တို၊ ဝဟေတွာ၊ ကိုင်ဆုပ်
၍၊ ယဝံ၊ ရုယောစပါးကို၊ ဆိန္ဒုတိယထာ၊ ရိတ်ဖြတ်ထေသကဲ့သို့၊ ဝေမေဝခေါ
ဤအတူပင်၊ ယောဝါဝစရော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဝယ်ကြိုး၊ ပမ်းကျင့်လတ်ပုဂ္ဂိုလ်
မြတ်သည်၊ မနုဿိကာရေန၊ မနုဿိကာရဖြင့်၊ မာနသံ၊ စိတ်ကို၊ ဝဟေတွာ၊ ယူ
ငင်၍၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ကိလေသော၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဆိန္ဒုတိ၊ ဖြတ်၏၊
မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ မနုဿိကာရော၊ မနုဿိကာရ
သည်၊ ဥဟနုလက္ခဏော၊ အားထုတ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ ဝေ၊ ဤသို့လျှင်၊
ပညာ၊ ပညာသည်၊ ဆေဒနုလက္ခဏာ၊ ပိုင်းဖြတ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဝိဿန္တိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ဘန္တေနာဝသေန၊ နာဝသိန်ကိုယ်တော်အ
ရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်လျှောက်မတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊ ဣတိ၊

ဤသို့အဝေါစ၊ ယျော့ကံဆို၏။ အဋ္ဌမိ၊ ရှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊
ယောနိသောမနသိကာရ။ ထက္ခဏာပဉ္စာ၊ ယောနိသောမသိကာရထက္ခဏာ
ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

၉-သီလသာပတ်ဋ္ဌာနထက္ခဏာပဉ္စာ၊

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်ကော်အ
ရှင်ဘုရား၊ အညေဟိစက္ခုသလေဟိဓမ္မေဟိတိ၊ အညေဟိစက္ခုသလေဟိ
ဓမ္မေဟိဟူ၍၊ ယံပနေတံ၊ အကြင်သာမညစကားကို၊ ဗြူဟိ၊ မိန့်တော်မူဘိ၏။
ကတမေ၊ အထယ် တရားတို့သည်၊ ကုသလာ ဓမ္မာ၊ ပဗ္ဗိသန္ဓေ မနေရ
ကြောင်းဖြစ်သောကုသိုလ်တရားတို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျော့ကံဆို
၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ သီလံ၊ သီလသည်၊ ကောင်း၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်၊
ကောင်း၊ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယသည်၊ ကောင်း၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ကောင်း၊ သမာဓိ၊
သမာဓိသည်၊ ကောင်း၊ ဣမေ၊ ဤတရားတို့သည်၊ စကုသလာဓမ္မာ၊ ထိုဆိုခဲ့
ပြီးသောကုသိုလ်တရားတို့ပေတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။
ဘန္တေ အရှင်ဘုရား၊ သီလံ၊ သီလသည်၊ ကံထက္ခဏံ၊ အဘယ်မှတ်ကြောင်း
ထက္ခဏာရှိပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ မဟာရာဇမင်း
မြတ်၊ သီလံ၊ သီလသည်၊ သဗ္ဗေသံ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော၊ ကုသလာနံ၊ ဓမ္မာ
နံ၊ ကုသိုလ်တရားတို့၏၊ ပတိဗ္ဗာနထက္ခဏံ၊ တည်ရှိရာထက္ခဏာရှိ၏။ သီလံ၊
သီလသည်၊ ဣန္ဒြိယဗလဗောဇ္ဇင်္ဂမဂ္ဂင်္ဂံသတိပဋ္ဌာန သမပ္ပဓာနဣဒ္ဓိဝါဒျာန
ဝိမောက္ခသမာဓိသမာပတ္တိနံ၊ ဣန္ဒြေဓိတိဗောဇ္ဇင်္ဂမဂ္ဂင်္ဂံသတိပဋ္ဌာနသမပ္ပဓာန
ဣဒ္ဓိပါနိဗ္ဗာနံ ဝိမောက္ခသမာဓိသမာပတ်ဟူသော ဗောဓိပက္ခိယတရားကု
သိုလ်များတို့၏၊ ပတိဗ္ဗာ၊ တည်ရှိရာဖြစ်၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ သီလေ၊ သီ
လန္တံ၊ ပတိဗ္ဗိတောခေါ၊ တည်ရှိသည်သာဖြစ်သော၊ ယောဂါဝစရော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
ဝယ်ကြိုးပမ်းကျင့်လတ်ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်၊ သီလံ၊ သီလကို၊ နိဿာယ၊ ခြံ၍၊
သီလေ၊ သီလန္တံ၊ ပတိဗ္ဗာယ၊ တည်၍၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေရင်း၊ ဝီရိယိန္ဒြိယံ၊
ဝီရိယိန္ဒြေရင်း၊ သတိန္ဒြိယံ၊ သတိန္ဒြေသည်၊ ကောင်း၊ သမာဓိန္ဒြိယံ၊ သမာဓိန္ဒြေ
သည်၊ ကောင်း၊ ပညိန္ဒြိယံ၊ ပညိန္ဒြေသည်၊ ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စိန္ဒြိယာနိ၊
ငါးပါးသောဣန္ဒြေတို့ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားများအောင်ဖြစ်စေ၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်
သိမ်းကုန်သော၊ ကုသလာဓမ္မာ၊ ကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ နပရိဟာယန္တိ၊
မဆုတ်ယုတ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿန္တိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ။ ဩပမံ၊ ဥပမာ

ဆင်းပြုရလုပ်လိုသော်၊ ပဋ္ဌာမံ၊ ထက်ဦးမဆွ၊ နဂရဋ္ဌာနံ၊ မြို့ဘန်ဆင်းမည်နေ
ရာရပ်ကွက်ကို၊ သောဓာပေတွာ၊ သုတ်သင်ရှင်းလင်းစေ၍၊ ခါဏုကဏ္ဍကံ၊
သစ်ငုတ်ဆူးငြောင့်ကို၊ အပကဗျာပေတွာ၊ ဆွဲထုတ်နှုတ်ငင်စေ၍၊ ဘူမိသမံ
မြေညီညွတ်အောင်၊ ကာရာပေတွာ၊ ပြုလုပ်စေ၍၊ တတော၊ ထိုသို့သုတ်သင်
မြေပြင်ကုသိုလ်ပြီးမှ၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဘို့နှိုက်၊ ဝိထိစတုက္ကသဗ္ဗာ၊
ကာမိပရိစ္ဆေဒေ၊ ထမ်းတိုလမ်းခွ လမ်းစစ်စသည် ပိုင်းခြားသဖြင့်၊ ဝိဘ
ဇိတွာ၊ ဝေသန်၍၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ မာပေတိယထာ၊ ဘန်ဆင်းပြုလုပ်ထေသကဲ့သို့၊
ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယောဂါဝစရော၊
ကဋ္ဌဋ္ဌာနံ၊ ဝယ်ကြိုးပမ်းကျင့်ထတ်ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်၊ ဝိထိ၊ ဝိထိကို၊ နိဿာ
ယ၊ မြို့၍၊ ဝိထေ၊ ဝိထိလှိုက်၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေထည်း
ကောင်း၊ ဝိရိယိန္ဒြိယံ၊ ဝိရိယိန္ဒြေထည်းကောင်း၊ သတိန္ဒြိယံ၊ သတိန္ဒြေထည်း
ကောင်း၊ သမာဓိန္ဒြိယံ၊ သမာဓိန္ဒြေ ထည်းကောင်း၊ ပညိန္ဒြိယံ၊ ပညိန္ဒြေထည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိန္ဒြိယာနိ၊ ငါးပါးသောဣန္ဒြေတို့ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားများအောင်
ဖြစ်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသန္ဓိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ဘိယျော၊ ထိုထက်အလွန်
ဩပဋ္ဌံ၊ ဥပမာကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူပါဦး၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှော့ထုတ်သော်၊
မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သဗ္ဗာကော၊ ဂျမ်းကချေသမာ သည်၊ သိပ္ပံ၊ ဂျမ်းက
အထတ်ကို၊ ဒသေတုကာမော၊ ကပြလိုထုတ်သော်၊ ပထဝီ၊ မြေပြင်ကို၊
ခဏာပေတွာ၊ တူးစေ၍၊ သက္ခရကထထံ၊ ကျောက်စီရစ်ခဲအိုးခြမ်းကွဲကို၊
အပကဗျာပေတွာ၊ ဆွဲထုတ်နှုတ်ငင်စေ၍၊ ဘူမိသမံ၊ မြေညီညွတ်အောင်၊
ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ရဒုကာယ၊ နူးညံ့သော၊ ဘူမိယာ၊ မြေပြင်နှိုက်၊ ထိ
ပ္ပံ၊ ဂျမ်းကအတတ်ကို၊ ဒသေထိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအ
တူသာလျှင်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယောဂါဝစရော၊ ကဋ္ဌဋ္ဌာနံ၊ ဝယ်ကြိုးပမ်း
ကျင့်ထတ်ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်၊ ဝိထိ၊ ဝိထိကို၊ နိဿာယ၊ မြို့၍၊ ဝိထေ၊ ဝိထိ
လှိုက်၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေထည်းကောင်း၊ ဝိရိယိန္ဒြိယံ၊ ဝိရိ
ယိန္ဒြေထည်းကောင်း၊ သတိန္ဒြိယံ၊ သတိန္ဒြေထည်းကောင်း၊ သမာဓိန္ဒြိယံ၊
သမာဓိန္ဒြေထည်းကောင်း၊ ပညိန္ဒြိယံ၊ ပညိန္ဒြေထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပဋိန္ဒြိယာနိ၊ ငါးပါးသောဣန္ဒြေတို့ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားများအောင်ဖြစ်စေ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသန္ဓိ၊ ဖြေဆို တော်မူ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝ
တာ၊ မြတ်စွာသုရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤဂါထာကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်
၏၊ ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ ။

သပညော၊ ကမ္မဇတိဟိတ်မဒိသန္ဓေပညာရှိသော၊ နရော၊ သတ္တဝါဖြစ်
 သော၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သီထေ၊ သီလရှိက်၊ ပတိဋ္ဌာယ၊
 ဖြည့်ကျင့်သဖြင့်တည်တံ့၍၊ ဝိတ္တဉ္စ၊ တည်ကြည်သောပိတ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပညဉ္စ၊ ပိပဿနာပညာကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဝယံ၊ ပွားများစေ
 ယျက်၊ အာတာပီ၊ လုံ့လရှိပြီးသော၊ နိပကော၊ ပါမိဟာရိယပညာရှိသော၊
 သောသိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဣဝံဇေ၊ ဤအတွင်းအပနှစ်ဝသောတဏှာ
 အရှုတ်အထွေးကို၊ ဝိဇေယေတံ၊ ဖြေရှင်းခွဲဖျက်နိုင်ရာ၏၊ ဝရပါ
 မောက္ခိယော၊ မြတ်သောပါတိမောက္ခဖြစ်သော၊ ယောသီလက္ခန္ဓော၊ အကြင်
 သီလအရသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤသီလအရသည်၊ ဝရဏီ၊ မြေသည်၊
 ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ပတိဋ္ဌာဝ၊ တည်မြဲရာ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထို
 အတူ၊ ပတိဋ္ဌာ၊ ကုသိုလ်တရားတို့၏တည်မြဲရာဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသီလသည်၊
 ကုသယာဘိဝေခိယာ၊ ကုသိုလ်ပွားစီးခြင်း၏၊ မုထဉ္စ၊ အရင်းအမြစ်လည်းဖြစ်
 ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသီလသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဝိနယာသနေ၊ ဘုရားရှင်၏ဩဝါ
 ဒအဆုံးအမအပေါင်းရှိက်၊ ဝရဉ္စ၊ တံခါးအဝပဓာနအချက်လည်းဖြစ်လေ၏
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝာန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်
 ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရားကလျော့အလွန်လျောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါ
 ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်လေ၏၊ နဝပီ၊ ကိုးရတို့၏ ဖြည့်
 ကြောင်းဖြစ်သော၊ သီလဿ၊ သီလ၏၊ ပတိဋ္ဌာနုလက္ခဏပဉ္စာ၊ ပတိဋ္ဌာနု
 လက္ခဏပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဋ္ဌိတ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁၀-သမ္ဘဿဒနုလက္ခဏာသဒ္ဓါပဉ္စာ၊

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အ
 ရှင်ဘုရား၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်၊ ကိံလက္ခဏာ၊ အဘယ်မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာ
 ရှိပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊
 သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်၊ သမ္ဘဿဒနုလက္ခဏာ၊ ကြည်လင်စေခြင်းလျှင် မှတ်
 ကြောင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ သမ္ဘန္တေနုလက္ခဏာ၊ ကုသိုလ်အဘို့သိသက်ဝင်
 စေခြင်းလက္ခဏာလည်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ။
 ဘန္တေနာဂရှင်ဘုရား၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်၊ ကထံသမ္ဘဿဒနုလက္ခဏာ၊ အဘို့
 ကြည်လင်စေခြင်းလက္ခဏာရှိပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးယျောက်သော်၊
 မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ သဒ္ဓါခေါ၊ သဒ္ဓါသည်ကား၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိ

သော်၊ နိဝရဏေ၊ ဈာန်စသည်ကို တားမြစ်တတ်သော ကာမတ္ထန္တစသော နိဝရဏတရားတို့ကို၊ ဝိက္ခမ္ဘေတိ၊ ကင်းကွာစေ၏။ ဝိနိဝရဏံ၊ နိဝရဏကင်းကွာရကား၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အတ္ထံ၊ ကြည်လင်သည်၊ ဝိပဿန္တံ၊ အထူးသဖြင့် သန့်စင်သည်။ အနာပိယံ၊ မနောက်ကျသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်။ သမ္ပသာဒနု လက္ခဏာ၊ ကြည်လင်စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿန္တေတိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ဩမံ၊ ဥပမာကို၊ ကရေတိ၊ ပြုတော်မူပါဦး။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာကိုလည်စေနိုင်သော၊ ရာဇာ၊ စကြာမင်းသည်၊ စတုရဂီနိယာ၊ ဆင်ခြင်းရထားခြေလျှင်အားဖြင့် စစ်အင်္ဂါဝေးပါးရှိသော၊ သေနာယ၊ စစ်သည်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ အဒ္ဓါနမဂ္ဂံ၊ ရှည်လျှားဝေးကွာသောခရီးသို့၊ ပဒိုပန္နော၊ ကြွ၍ထွက်သွားသော်၊ ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ်သော၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။ တံဥဒကံ၊ ထိုနည်းပါးသော ရေသည်။ ဘတ္တိယံ၊ ဆင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အသေဟိ၊ မြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ရထေဟိ၊ မြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပတ္တိယံ၊ မြေထွင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥတိတံ၊ ထကြွထွပ်ရှားအပ်သည်။ အာပိယံ၊ နောက်ကျသည်။ လုန္တိတံ၊ ကျိုကျိုနောက်သည်။ ကလလိဘူတံ၊ ရွံ့ညွန့်အထားဖြစ်သည်။ တဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဥတ္တိန္နော၊ ဖြတ်ကူးပြီးသော်၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာကိုလည်စေနိုင်သော၊ ရာဇာ၊ စကြာမင်းသည်လည်းကောင်း၊ တဏေ၊ အချင်းတို့ပါနိယံ၊ သောက်ရေကို၊ အာဘရထ၊ ဆောင်ယူဆက်ကြကုန်၊ ဝိဝိဿာမိ၊ ရေသောက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုဿေ၊ လူတို့ကို၊ အာတာပေယျ၊ စေခိုင်းရာ၏၊ ရညော၊ စကြာမင်း၏။ ဥဒကပဿာဒကော၊ ရေကိုကြည်လင်စေနိုင်သော၊ မဏိ၊ စက္ကမြားသည်လည်းကောင်း၊ တဝေယျ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီးဝေ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ တေမနုဿာ၊ ထိုလူတို့သည်။ စက္ကဝတ္တိသရညော၊ စကြာမင်းအား၊ ပဒိုသုဏိတွားထု၊ ပြန်လျှောက်ထား၍၊ ဥဒကပဿာဒကံ၊ ရေကိုကြည်လင် စေနိုင်သော၊ တံမဏိ၊ ထိုပတ္တမြားကို၊ ဥဒကေ၊ ရေနှိုက်၊ ပက္ခိပေယျ၊ ချကုန်ရာ၏။ ဥဒကေ၊ ရေနှိုက်၊ တတ္ထိံ၊ ထိုပတ္တမြားကို၊ ပက္ခိတ္တမတ္တေ၊ ချကာဖျက်၊ သင်္ခိသေဝါလဗဏကံ၊ မှော်ကြီးမှော်သေးမှော်ညှိသည်။ ဝိဂစ္ဆေယျ၊ ပျောက်ကင်းရာ၏။ ကဒ္ဓမော၊ ညွှန်နစ်သည်လည်းကောင်း၊ သန္နိသိဒေယျ၊ ဆုတ်နစ်ရာ၏။ အတ္ထံ၊ ကြည်လင်သော၊ ဝိပဿန္တံ၊ အထူးသဖြင့်သန့်စင်သော၊ အနာပိယံ၊ မနောက်ကျသော၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ တဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ စက္က

ပိလိန္ဒပဉ္စပါဠိတော်နိဿယ။

ဝတ္ထိဿ၊ စကြာကိုလည်စေနိုင်သော၊ ရဉ္စေ၊ စကြာမင်းအား၊ ပါနိယံ၊
 သောက်ရေကို၊ ဝေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ပါနိယံ၊ သောက်တော်ရေကို၊ ပိဝတု၊
 သောက်တော်မူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပနာပေယျ၊ ဆက်ကပ် ထုန်ရာ၏။ ။
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဥဒကံယထာ၊ ရေကဲ့သို့၊ ဝေ၊ ဤအတူ၊ ပိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊
 ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ တေမနုဿာယထာ၊ ထိုလူတို့ကဲ့သို့၊ ဝေ၊ ဤအတူ၊
 ယောဂါဝစရော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဝတ်ကြီးပမ်းကျင့်တတ်ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော
 မှတ်အပ်၏။ သင်္ခါသေဝါယပထကံယထာ၊ မှော်ကြီးမှော်သေးမှော်ညှို့ကဲ့
 သို့လည်းကောင်း၊ ကဒ္ဒမောယထာ၊ ရှံ့ညွှန်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝေ၊ ဤ
 အတူ၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။ ဥဒကပသာဒ
 ကော၊ ရေကိုကြည်လင်စေတတ်သော၊ မဏိယထာ၊ ပတ္တမြားကိုကဲ့သို့၊ ဝေ
 ဤအတူ၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဥဒကော၊ ရေနှိုက်၊ ဥဒကပသာဒ
 ကော၊ ရေကိုကြည်လင်စေတတ်သော၊ မဏိမ္ပိ၊ ပတ္တမြားကို၊ ပက္ခိတ္တမတ္တေ၊
 ချကာမျှနှိုက်၊ သင်္ခါသေဝါယ ပထကံ၊ မှော်ကြီးမှော်သေးမှော်ညှို့သည်။
 ပိဂစ္ဆေယျယထာ၊ ပျောက်ကင်းသကဲ့သို့၊ ကဒ္ဒမော၊ ရှံ့ညွှန် သည်လည်း။
 သန္နိသိဒေယျထာ၊ ဆုတ်နုတ်ရာသကဲ့သို့၊ အတ္ထံ၊ ကြည်လင်ခြင်းသည်။
 ဘဝေယျထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ ပိပ္ပသန္နံ၊ အထူး၊ မဖြင့်သန့်
 စင်သည်။ အနာပိထံ၊ မနောက်ကျသည်။ ဘဝေယျထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊
 ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူလျှင်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်။ သမ္မ
 သာဒနထက္ခဏာ၊ ကြည်လင်ခြင်းထက္ခဏာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆို
 တော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊
 သင့်ထျော်ထျောက်ပတ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊
 ထျောက်၏။ ဒေသမိ၊ သယ်ချတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သမ္မသာဒန
 ထက္ခဏာ၊ ကြည်လင်ခြင်းထက္ခဏာရှိသော၊ သဒ္ဓါပဉ္စာ၊ သဒ္ဓါပြဿနာမေး
 ခွန်းသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၁၁-သမ္မက္ခန္ဓနုထက္ခဏာသဒ္ဓါပဉ္စာ၊

ဘန္တေအရှင်ဘုရား၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်။ ကထံသမ္မက္ခန္ဓနုထက္ခဏာ၊ အဘယ်
 သို့ သက်ဝင်စေခြင်းထက္ခဏာရှိပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေးထျောက်
 ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယောဂါဝစရော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဝတ်ကြီးပမ်းကျင့်
 ထတ်ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်။ အညေသံ၊ မိမိမှတပါးသူတို့၏၊ ပိရတ္တံ၊ ကိလေသာ

၂-မိတ္တိပဋ္ဌာ-၁-မဟာဝဂ်၊

ဗုဒ္ဓတံပြင်းသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဿိတွာ၊ ရှုမြင်၍၊ သောတာပတ္တိ
 ပထေဝါ၊ သောတာ ပတ္တိဖိုလ်နှိုက် လည်းကောင်း၊ သကဒါ ဂါမိပထေ
 ဝါ၊ သကဒါ ဂါမိ ဖိုလ်နှိုက် ထည်း ကောင်း၊ အနာဂါမိ ပထေဝါ၊ အနာ
 ဂါမိဖိုလ်နှိုက် ထည်းကောင်း၊ အရဟတ္ထေဝါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှိုက် ထည်း
 ကောင်း၊ သမ္ပက္ခန္ဓတိ၊ကောင်းကောင်းသက်ဝင်၏။ အပ္ပတ္တဿ၊ မရောက်
 မရသေးသော မဂ်ဖိုလ်ကို၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်း ရခြင်းငှါ၊ အနဓိက
 တဿ၊ ထက်ရောက်မရှိမရသေးသော မဂ်ဖိုလ်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ထက်
 ရောက်ရ မှီခြင်းငှါ၊ အသန္တိ ကတဿ၊ မျက်မှောက် ရှေးရှု မပြုရသေး
 သောမဂ်ဖိုလ်ကို၊ သန္တိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ရှေးရှုပြုရခြင်းငှါ၊ ယောဂံ
 သမထဝိပဿနာ နှစ်ဖြာသောလုံ့လကို၊ ကရောတိ၊ ပြုလုပ်တည်ထောင်၏။
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်၊ သမ္ပက္ခန္ဓန
 လက္ခဏာ၊ သက်ဝင်စေခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿန္တိ၊ ဖြေဆို
 တော်မူ၏။ ဩပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူပါသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ယျော့ကံလတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ဥပရိ
 ပဗ္ဗတေ၊ တောင်ထက်နှိုက်၊ မဟာမေဃော၊ မိလ်းကြီးသည်၊ အဘိဝသေ
 ယျ၊ သည်းထန်စွာရှာသွန်းရာ၏။ တံဥဒကံ၊ ထိုမိလ်းရေသည်၊ ယထာနိန္ဒ၊
 နိဝံနင်းနက်ရှိုင်း ရာအတိုင်း၊ ပဝတ္တမာနံ၊ စီးဆင်းလျက်၊ ပဗ္ဗတသန္ဓရံ၊
 ထောင်ချောက်ကြားကို၊ ပဒရသာခါ၊ ချောက်ထက်တက်တို့ကို၊ ပရိပူရေ
 တွာ၊ ပြည့်လျှံစေ၍၊ နဒိ၊ မြစ်ကို၊ ပရိပူရေယျ၊ ပြည့်စေရာ၏။ သာ၊ ထိုမြစ်
 သည်၊ ဥဘတောဏုဿနိ၊ မြစ်ကမ်းနှစ်ဘက်တို့ကို၊ ဝိသန္ဓန္တိ၊ လျှံထက်
 ယိုစီး၍၊ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရာ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အထ၊ ထိုသို့စဉ်အခါ
 နှိုက်၊ မဟာဇနကာယော၊ များစွာသော လူအပေါင်းသည်၊ အာဂက္ခံ၊
 ရောက်လာထတ်၍၊ တဿာနဒိယာ၊ ထိုမြစ်၏ ဥက္ကာနတံဝါ၊ တိမ်သည်
 အဖြစ်ကိုထည်းကောင်း၊ ဂန္တိရတံဝါ၊ နက်သည်အဖြစ်ကိုထည်းကောင်း၊
 အဇာနန္တော၊ မထိရကား၊ ဘိတော၊ ကြောက်လန့်၍၊ ဝိတ္ထတော၊ တွန့်ရှုံ့
 လျက်၊ တိရေ၊ ကင်းရဲနိုက်၊ တိဋ္ဌေယျ၊ ဆိုင်းငံ့ရပ်တည်ရာ၏။ အထ၊ ထိုစဉ်
 အခါ၌၊ အဉ္စတရော၊ တဦးသော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ အာဂက္ခံ၊
 လာထတ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ထာမဉ္စ၊ အားအင်ကိုထည်းကောင်း၊ ဗလဉ္စ၊
 သတ္တိအစွမ်းကိုထည်းကောင်း၊ သမ္ပဿန္တော၊ ကောင်းစွာမြင်ထတ်၍၊ ဗာဠံ၊
 မြမြံစွာ၊ ကတ္တံ၊ ပုဆိုးအောက်မိုးကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ မွဲကျိုက်၍၊ ပက္ခန္တိတွာ၊ မြစ်သို့
 သက်ဆင်း၍၊ တရေယျ၊ ကူးမြောက်ရာ၏။ တံတိဏ္ဍံ၊ ထိုကူးခတ်ပြီး

မိထိဒ္ဓိပဉ္စာပါဠိတော်နိဿယ

ယောကျာ်းကို၊ ပသသိတွာ၊ မြင်ရ၍၊ မဟာဇနကာယောဝိ၊ များစွာသောလူ
 များအပေါင်းသည်လည်း၊ တရေယျ၊ ကူးမြောက်ရာ၏၊ မဟာရာဇမင်း
 မြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူပင်လျှင်၊ ယောဂါဝစရော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဝယ်ကြီး
 ပမ်းကျင့်ထုတ်ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်၊ အညေသံ၊ မိမိမှတပါးသူတို့၏၊ ဝိမုတ္တံ၊
 ကိလေသာမှထွက်ငြိမ်းသော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပသသိတွာ၊ မြင်၍၊ သောတာပတ္တိ
 ဖလေဝါ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်နှိုက် ထည်းကောင်း၊ သကဒါဂါမိဖလေဝါ၊
 သကဒါဂါမိဖိုလ်နှိုက်ထည်းကောင်း၊ အနာဂါမိဖလေဝါ၊ အနာဂါမိဖိုလ်
 နှိုက်ထည်းကောင်း၊ အရဟတ္တေဝါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှိုက်ထည်းကောင်း၊
 သမ္မက္ခန္ဓာတိ၊ ကောင်းကောင်းသက်ဝင်၏၊ အပ္ပတ္တဿ၊ မရောက်မရသေး
 သောမဂ်ဖိုလ်ကို၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ရခြင်းငှါ၊ အနုပိကတဿ၊ ထက်
 ရောက်မရှိမရသေးသောမဂ်ဖိုလ်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ထက်ရောက်ရခြင်းငှါ၊
 အသန္တိကတဿ၊ မျက်မှောက်ရှေးရှု မပြုရသေးသောမဂ်ဖိုလ်ကို၊ သန္တိ
 ကိဒိယာယ၊ မျက်မှောက်ရှေးရှုပြုရခြင်းငှါ၊ ယောဂံ၊ သမထဝိပဿနာနုစိ
 ဖြာသောလုံ့လကို၊ ကရောတိ၊ ပြုလုပ်တည်ထောင်၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊
 ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသည်၊ သမ္မက္ခန္ဓာနထက္ခဏာ၊ သက်ဝင်စေခြင်း
 ထက္ခဏာရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆိုတော်မူပြီး၍၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ တဂ
 ဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သံယုတ္တာနိကာယဝရေ၊ သံယုတ္တာနိကာယ်
 မြတ်နှိုက်၊ ဝေဒ္ဓိ၊ ဤစကားကိုထည်း၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိ
 ဘာသိတံ၊ အတယ်သို့ဟော တော်မူအပ်သနည်း။ ။

သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့်၊ ဩစံ၊ ဝစီသမုဒ္ဓရာကြီးကို၊ တရတိ၊ လွန်
 မြောက်ကူးခတ်နိုင်၏၊ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မထွေ့ မပေတန်ခြင်းသတိတ
 ရားဖြင့်၊ အန္တဝံ၊ သံသရာပင်လယ်ကြီးကို၊ တရတေ၊ လွန်မြောက်ကူးခတ်
 နိုင်၏၊ ဝိဒိယေန၊ လုံ့လအားထုတ်ခြင်းဖြင့်၊ ဒုက္ခံ၊ သင်းရဲအပေါင်းကို၊ အဂ္ဂ
 တိ၊ လွန်မြောက်နိုင်၏၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပရိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်နိုင်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဖြေဆို
 တော်မူ၏၊ ဘန္တေန၊ ဝသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော
 သင့်ထျော်ထျောက်ပတ်ခြင်းသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ
 ထျောက်ဆို၏၊ ကောသဒဓိ၊ တဆဲတရတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊
 သမ္မက္ခန္ဓာန ထက္ခဏာ၊ သက်ဝင်စေခြင်းထက္ခဏာရှိသော၊ သဒ္ဓါပဉ္စာ၊ သဒ္ဓါ
 ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

မိလိန္ဒပဋ္ဌာပါဠိတော်နိဿယ၊

ထရားတို့သည်၊ နပရိဟာယန္တိ၊ မဆုတ်ယုတ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿန္တိ၊
 ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ဟိယျော၊ ထိုထက်အလွန်၊ နပရိဟာယန္တိ၊ မဆုတ်
 မယုတ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿန္တိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊
 ဘဝဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဧတံပိ၊ ဤစကားကိုလည်း၊ ဘာသိတံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိံဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။

သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝိရိယဝါခေါ၊ လုံးလှီးပြီးသားဖြစ်သော၊ အရိယ
 သာဝကော၊ ငါထုရား၏ စကားကိုနာကြားတတ်သော တပည့်မြတ်သည်။
 အကုသလံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပဇဟတိ၊ စွန့်ပယ်၏။ ကုသလံ၊ ကောင်းမှုကို၊
 ဘာဝေတိ၊ ပွားများ၍ဖြစ်စေ၏။ သာဝန္တံ၊ အပြစ်ရှိသည်ကို၊ ပဇဟတိ၊ စွန့်ပယ်
 ၏။ အနဝန္တံ၊ အပြစ်မရှိသည်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားများ၍ဖြစ်စေ၏။ သုဒ္ဓံ၊ ကိလေ
 သာမှစင်ကြယ်သော၊ အတ္တဘန်၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဟာရတိ၊ ဆောင်ရွက်စေ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်ဆို
 တော်မူ၏။ ဝာဠန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ကလ္လော၊
 သင့်ထျှော်ထျှော်ပတ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊
 ဈျောက်ဆို၏။ ဒွါဒသနိ၊ တဆဲ့နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝိရိယ
 လက္ခဏပဋ္ဌာ၊ ဝိရိယလက္ခဏပြဿနာမေးခွန်းသည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၃-အပိဿာပနထက္ခဏပဋ္ဌာ၊

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အ
 ရှင်ထုရား၊ သတိ၊ သတိသည်။ ကိံလက္ခဏာ၊ အဘယ်သို့မှတ်ကြောင်းလက္ခ
 ဏာရှိပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဈျောက်ဆို၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊
 သတိ၊ အောက်မေ့ခြင်းသတိတရားသည်။ အပိဿာပနထက္ခဏာ၊ မပျော်
 ပျက်မတိမ်ကောခြင်းထွင်မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာလည်းရှိ၏။ ဥပဂ္ဂဟနထက္ခ
 ဏာ၊ သိမ်းဆည်းခြင်းလက္ခဏာလည်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿန္တိ၊ ဖြေဆို
 တော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ သတိ၊ သတိသည်။ ကထံအပိဿာပန ထက္ခ
 ဏာ၊ အတတ်သို့မပျောက်မပျက်မတိမ်ကောခြင်းထွင် မှတ်ကြောင်းလက္ခ
 ဏာရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ သတိ၊
 သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကုသလကုသလသာဝဇ္ဇာနဝဇ္ဇ
 တိနပဏိတကဏ္ဍာသုက္ကသပ္ပဋိဘာဝအပ္ပဋိဘာဝဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်

၂-မိလိန္ဒဗျာ-၁-မဟာဝဂ်

အပြစ်ရှိအပြစ်မဲ့ အယုတ်အမြတ် မည်းညစ်သောဖြူစင်သော အဘို့ရှိကုန်
သောတရားတို့ကို၊ အဝိဿာပေတိ၊ မပျောက်ပျက်စေ၊ ကိံ အဝိဿာပေတိ၊ အ
ထယ်ထို့ မပျော်ပျက်စေသနည်း၊ ဣမေ၊ ဤတရားတို့ကား၊ စက္ကာရော၊ လေး
ပါးကုန်သော၊ သဘိပဋ္ဌာန၊ ပထိပဋ္ဌာန်တို့ပေတည်း၊ ဣမေ၊ ဤတရားတို့ကား
စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သမပ္ပဓာန၊ သမပ္ပဓာန်တို့ပေတည်း၊ ဣမေ၊ ဤ
တရားတို့ကား၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပ္ပါဒါ၊ ဣဒ္ဓိပ္ပါဒ်တို့ပေတည်း
ဣမာနိ၊ ဤတရားတို့ကား၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြိယတို့တည်း၊
ဣမာနိ၊ ဤတရားတို့ကား၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဗလ္လာနိ၊ ဗိုလ်တို့တည်း၊
ဣမေ၊ ဤတရားတို့ကား၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂီတို့ပေ
တည်း၊ အနိယော၊ မြတ်သော၊ အယံ၊ မဂ္ဂေ၊ ဤမဂ်သည်၊ အဋ္ဌင်္ဂီကော၊ အင်္ဂီ
ရှစ်ပါးရှိသော၊ မဂ္ဂေ၊ မဂ်ပေတည်း၊ အယံ၊ ဤတရားကား၊ သမထော၊ သမ
ထပေတည်း၊ အယံ၊ ဤတရားကား၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာပေတည်း၊ အယံ၊
ဤတရားကား၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာပေတည်း၊ အယံ၊ ဤတရားကား၊ ဝိရတ္တိ၊ ဝိရတ္တိပေ
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝိဿာပေတိ၊ မပျောက်ပျက်၊ တတော၊ ထိုသို့မပျော်
ပျက်သောကြောင့်၊ ယောဂါဝစရော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဝယ်ကြိုးပမ်းကုန်လတ်
ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်၊ သေဝိတဗ္ဗေ၊ မြစ်သင့်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရား၊ နှိုက်၊ သေဝတိ၊
မြစ်၏၊ အသေဝိတဗ္ဗေ၊ မမြစ်သင့်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရား၊ နှိုက်၊ နသေဝတိ၊ မမြစ်၊
ဘဇိတဗ္ဗေ၊ ဆည်းကပ်သင့်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရား၊ နှိုက်၊ ဘဇတိ၊ ဆည်းကပ်၏၊
အဘဇိတဗ္ဗေ၊ မဆည်းကပ်သင့်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရား၊ နှိုက်၊ နဘဇတိ၊ မဆည်း
ကပ်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ အဝိ
ဇာပနုလက္ခဏာ၊ မပျောက်မပျက် မတိမ်ကောခြင်းလျှင် မှတ်ကြောင်း
လက္ခဏာရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဩပဝံ၊ ဥပမာ
ကို၊ ကဏေဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦး၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်သော်၊ မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ စက္ကဝတ္ထိဿ၊ စက္ကာကို ထည်စေ့နိုင်
သော၊ ခုညော၊ စက္ကာမင်း၏၊ ဘဏ္ဍာဝါဒိကော၊ ဘဏ္ဍာစိုးသည်၊ စက္က
ဝတ္ထိရာဇာနံ၊ စက္ကာမင်းကို၊ သာယံ၊ ညချမ်းတိုင်း၊ ပါတံ၊ နံက်တိုင်း၊
ယသံ၊ စည်းစိမ်ကို၊ သရာပေတိ၊ အောက်မေ့ မှတ်ရစေ၏၊ ကိံ သရာ
ပေတိ၊ အထယ်ထို့ အောက်မေ့ မှတ်ရစေသနည်း၊ ဧဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်၊
တေ၊ အရှင်မင်းမြတ်၏၊ ဧက္ကကား၊ ဤမျှကုန်သော၊ ဟတ္ထိ၊ ဆင်တော်တို့သည်၊
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဧက္ကကား၊ ဤမျှကုန်သော၊ အဿာ၊ မြင်းတော်တို့သည်၊ သန္တိ၊
ရှိကုန်၏၊ ဧက္ကကား၊ ဤမျှကုန်သော၊ ရထာ၊ ရထားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။

မိလိန္ဒပဉ္စာပါဠိတော်နိဿယ

ဣက္ခကာ၊ ဤမျှကုန်သော၊ ပတ္တိ၊ ခြေထွင်စစ်သည်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
 ဣက္ခကာ၊ ဤမျှသော၊ ဟိရုဉ်၊ ငွေသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣက္ခကာ၊ ဤမျှသော၊ သု
 ဝဏ္ဏံ၊ ရွှေသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏၊ ဣက္ခကာ၊ ဤမျှသော၊ သာပတေယျ၊ ဥစ္စာ
 ဘဏ္ဍာပတော်အရသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏၊ တံ၊ ထိုစည်းစိမ်ဥစ္စာကို၊ ဒေဝေါ၊ အ
 ရှင်မင်းကြီးသည်၊ သရထု၊ အောက်ခေတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရေညော
 စကြာမင်းကြီး၏၊ သာပတေယျ၊ ဥစ္စာဘဏ္ဍာပတော်အရကို၊ အဝိဿာပေတိ၊
 မပျောက်မပျက်စေ၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဧဝံ၊ ဝေ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
 သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကုသဏာကုသလသာဝဇ္ဇာ
 နာဝဇ္ဇာဟိနပဏီတကဏ္ဍသုက္ကသပ္ပဒိဘာဝအပ္ပဒိဘာဝဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်အကု
 သိုလ်အပြစ်ရှိအပြစ်မဲ့ အယုတ်အမြတ်မည်းညစ်ဖြူစင်သောအဘို့ရှိမဲ့ သော
 တရားတို့ကို၊ အဝိဿာပေတိ၊ မပျောက်မပျက်စေ၊ ကိံ၊ အဝိဿာပေတိ၊ အတယ်
 သို့မပျောက်စေသနည်း၊ ။ ဣမေ၊ ဤတရားတို့ကား၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါး
 ကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌါနာ၊ သတိပဋ္ဌါနိတို့တည်း၊ ဣမေ၊ ဤတရားတို့ကား၊ စက္ကာ
 ရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ သမပ္ပဝေဒနာ၊ သမပ္ပဝေဒနိတို့တည်း၊ ဣမေ၊ ဤတရား
 တို့ကား၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပ္ပါဒါ၊ ဣဒ္ဓိပ္ပါဒိတို့တည်း၊ ဣမာနိ၊
 ဤတရားတို့ကား၊ ပဉ္စဝါ၊ ပါးကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြိယတို့တည်း၊ ဣမာနိ၊
 ဤတရားတို့ကား၊ ပဉ္စဝါ၊ ပါးကုန်သော၊ ဗလ္လာနိ၊ ဗိုလ်တို့တည်း၊ ဣမေ၊ ဤတ
 ရားတို့ကား၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဇင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဇင်တို့တည်း၊ အယံ၊
 ဤတရားသည်ကား၊ အဂ္ဂိယော၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော
 မဂ္ဂေါ၊ မဂ်တည်း၊ အယံ၊ ဤတရားသည်ကား၊ သမထော၊ သမထတည်း၊
 အယံ၊ ဤတရားသည်ကား၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာတည်း၊ အယံ၊ ဤတရား
 သည်ကား၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတည်း၊ အယံ၊ ဤတရားသည်ကား၊ ဝိရက္ခိ၊ အရဟတ္တ
 မဂ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝိဿာပေတိ၊ မပျောက်ပျက်စေ၊ တတော၊ ထိုသို့
 မပျောက်ပျက်စေသောကြောင့်၊ ယောဂါဝစရော၊ ကမ္မဗျာနံ၊ ဝယ်ကြိုးပမ်းကျင့်
 စေတိပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်၊ သေဝိတဗ္ဗေ၊ မြစ်သင့်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားနှိုက်၊ သေ
 ဝတိ၊ မြစ်၏၊ အသေဝိတဗ္ဗေ၊ မမြစ်သင့်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားနှိုက်၊ နုသေဝတိ၊
 မမြစ်ဘဇိတဗ္ဗေ၊ ဆည်းကပ်သင့်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားနှိုက်၊ ဘဇတိ၊ ဆည်း
 ကပ်၏၊ အဘဇိတဗ္ဗေ၊ မဆည်းကပ်သင့်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားနှိုက်၊ နုဘဇတိ၊
 မဆည်းကပ်၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဧဝံ၊ ဝေ၊ ဤသို့လျှင်၊ သတိ၊ သတိသည်၊
 အဝိဿာပနုဿက္ခတာ၊ မပျောက်မပျက်မတိမ်ကောခြင်းလျှင်မှတ်ကြောင်း
 လက္ခဏာရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿန္တိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ။ ဘန္တေနာဝသေန၊

၂-ဒိလိန္ဒပဋ္ဌာ-၁-မဟာဝဂ်၊

နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထူးများ၊ ကလ္လော၊ သင့်ထောင်ထောင်ပတ်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ထွောက်ဆိုပေ၏၊ တောရသဒ္ဓိ၊ တဆဲသုး သူတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အပိထာပန၊ လက္ခဏာပဋ္ဌာ၊ အပိထာပနလက္ခဏာပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁၃-သဟိလက္ခဏပဋ္ဌာ၊

ဘန္တေ၊ အရှင်ထူးများ၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ကထံဥပဂ္ဂဟန၊ လက္ခဏာ၊ အဘယ်သို့သိမ်းသည်၊ ခြင်း၊ လျှင်မှတ်ကြောင်း၊ လက္ခဏာရှိပါသည်၊ ဣတိ ဤသို့ မေးထွောက် လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပဂ္ဂဟန၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဟိတာဟိတာနံ၊ စီးပွားရှိစီးပွားမဲ့ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေဗ္ဗာနံ၊ တရားတို့၏၊ ဂတိယော၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောတို့ကို၊ သမန္တေသတိ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၏၊ ကိံသမန္တေသတိ၊ အဘယ်သို့စူးစမ်းဆင်ခြင်ပါသည်၊ ဣမေဝေဗ္ဗာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ဟိတာ၊ စီးပွားရှိကုန်၏၊ ဣမေဝေဗ္ဗာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ အဟိတာ၊ အစီးအပွားမရှိကုန်၊ ဣမေဝေဗ္ဗာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ဥပကာရာ၊ ကျေးဇူးများကုန်၏၊ ဣမေဝေဗ္ဗာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ အနုပကာရာ၊ ကျေးဇူးမများကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမန္တေသတိ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်တတ်၏၊ တတော၊ ထိုသို့စူးစမ်းဆင်ခြင်တတ်သောအနက်ကြောင့်၊ ယောဂါဝစရာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဝယ်ကြိုးပမ်းကျင့်လတ်ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်၊ အဟိတေအစီးအပွား မရှိကုန်သော၊ ဝေဗ္ဗေ၊ တရားတို့ကို၊ အပနုဒေတိ၊ နှုတ်ပယ်၏၊ ဟိတာ၊ အစီးအပွားရှိကုန်သော၊ ဝေဗ္ဗေ၊ တရားတို့ကို၊ ဥပဂ္ဂဏာတိ၊ ပြီးမြင့်သိမ်းယူ၏၊ အနုပကာရေ၊ ကျေးဇူးမများကုန်သော၊ ဝေဗ္ဗေ၊ တရားတို့ကို၊ အပနုဒေတိ၊ နှုတ်ပယ်၏၊ ဥပကာရေ၊ ကျေးဇူးများကုန်သော၊ ဝေဗ္ဗေ၊ တရားတို့ကို၊ ဥပဂ္ဂဏာတိ၊ ပြီးမြင့်သိမ်းယူ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ လျှင်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပဂ္ဂဟန၊ လက္ခဏာ၊ သိမ်းဆည်းခြင်း လက္ခဏာရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဩပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦး၊ ဣတိ၊ ဤသို့ထွောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ စက္ကပတ္တိဿ၊ စကြာကိုသည်စေနိုင်သော၊ ခညော၊ စကြာမင်း၏၊ ပရိတာယကရတံ၊ သားကြီးရတနာသည်၊ ခညော၊ စကြာမင်းအား၊ ဟိတာဟိတေ၊ စီးပွားရှိသူစီးပွားမဲ့သူတို့ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏၊ ကိံဇာနာတိ၊ အဘယ်သို့သိတတ်သည်၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့ကား၊ ခညော၊ စကြာမင်း

မိလိန္ဒပဉ္စာပါဠိတော်နိဿယ

အား၊ ဟိတာ၊ အစီးအပွားရှိကုန်၏။ ဣမေ၊ ဤသူတို့ကား၊ ရညော၊ စကြာမင်း
အား၊ အဟိတာ၊ အစီးအပွားမဲ့ကုန်၏။ ဣမေ၊ ဤသူတို့ကား၊ ရညော၊ စကြာ
မင်းကြီးအား၊ ဥပကာရာ၊ ကျေးဇူးများကုန်၏။ ဣမေ၊ ဤသူတို့ကား၊ ရညော၊
စကြာမင်းကြီးအား၊ အနုပကာရာ၊ ကျေးဇူးမများကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနတ်
ထိ၏၊ တတော၊ ထိုသို့ထိသောနောက်မှ၊ အဟိတေ၊ စီးပွားမဲ့သူတို့ကို၊ အပ
နုဒေတိ၊ နှုတ်ပယ်၏၊ ဟိတေ၊ စီးပွားရှိသူတို့ကို၊ ဥပဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ ခြီးမြှင့်ထိမ်းယူ
၏။ အနုပကာရေ၊ ကျေးဇူးမများသူတို့ကို၊ အနုပဒေတိ၊ နှုတ်ပယ်၏။ ဥပကာ
ရေ၊ ကျေးဇူးများသူတို့ကို၊ ဥပဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ ခြီးမြှင့်ထိမ်းယူ၏။ မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်၊ ဧဝံဧဝေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်
သည်ရှိသော်၊ ဟိတာဟိတာနံ၊ စီးပွားရှိစီးပွားမဲ့ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရား
တို့၏၊ ဂတိယော၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောတို့ကို၊ သမန္နေသတိ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၏၊
ကိံ သမန္နေသတိ၊ အဘယ်သို့စူးစမ်းဆင်ခြင်သနည်း၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရား
တို့သည်၊ ဟိတာ၊ စီးပွားရှိကုန်၏။ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ အဟိတာ၊
အစီးအပွားမရှိကုန်၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ဥပကာရာ၊ ကျေးဇူးများ
ကုန်၏။ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ အနုပကာရာ၊ ကျေးဇူးမများကုန်၊ ဣတိ
ဤသို့၊ သမန္နေသတိ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၏၊ တတော၊ ထိုသို့စူးစမ်းဆင်ခြင်
တတ်သောအနက်ကြောင့်၊ ယောဂါဝစရော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဝယ်ကြိုးပမ်းကျင့်
ထတ်ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်၊ အဟိတေ၊ အစီးအပွားမရှိကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရား
တို့ကို၊ အပနုဒေတိ၊ နှုတ်ပယ်၏။ ဟိတေ၊ အစီးအပွားရှိကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊
တရားတို့ကို၊ ဥပဂ္ဂဏ္ဍာ၊ ခြီးမြှင့်ထိမ်းယူ၏။ အနုပကာရေ၊ ကျေးဇူးမများ
ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ အပနုဒေတိ၊ နှုတ်ပယ်၏။ ဥပကာရေ၊ ကျေး
ဇူးများကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ဥပဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ ခြီးမြှင့်ထိမ်းယူ၏။ မဟာ
ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝံဧဝေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဂ္ဂဏ္ဍာလက္ခဏာ၊
ထိမ်းဆည်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿန္တိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏။
မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တိက္ခဝေ၊ ခုဟန်းတို့
အဘိ၊ ငါသည်၊ သတိ၊ ခေါ်သတိကို၊ သဗ္ဗတ္ထိကံ၊ အထုံးစုံသောအရာနှိုက်အ
လိုရှိအပ်၏ဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ ဤစကားတော်
ကို၊ တာသိကံ၊ ဘာတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။
တန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကေလ္လော၊ သင့်ထျှော်
ထျှော်ကပ်ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ဝျှောက်၏။

၂-မိလိန္ဒပဏ္ဍာ-၁-မဟာဝဂ်၊

တေရသမီ၊ တဆဲသုံးခုကို၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သတိထက္ခထပဏ္ဍာ၊ သတိထက္ခထာပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၁၄-သမာဓိပဏ္ဍာ၊

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်ကော်အရှင်ထုရား၊ သမာဓိ၊ သမာဓိသည်၊ ကိလက္ခဏော၊ အဘယ်လျှင် မှတ်ကြောင်းထက္ခထာရှိပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ သမာဓိ၊ သမာဓိသည်၊ ပရဝလက္ခဏော၊ ပြဋ္ဌာန်းခြင်းထက္ခထာရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဘာဇိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ယေကေပိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ကုသဏာဓမ္မာ၊ ကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ သမာဓိပ္ပရဝါ၊ သမာဓိလျှင်ပြဋ္ဌာန်းကုန်သည်၊ သမာဓိနိန္ဒာ၊ သမာဓိနှိုက်ညွတ်ကုန်သည်၊ သမာဓိပေါဏာ၊ သမာဓိနှိုက် ကိုင်းကုန်သည်၊ သမာဓိ ပတ္တာရာ၊ သမာဓိနှိုက် ရှိုင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူလတ်သော်၊ ဩပင်၊ ဥပမာကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကုဗ္ဗာဂါရဿ၊ အထွတ်ရှိသောအိမ်၏၊ ယာကာပိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဂေါပါနထိယော၊ အခြင်သစ်ဝါးတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သာ၊ ထိုအခြင်သစ်ဝါးတို့သည်၊ ကုဗ္ဗာမာ၊ အထွတ်သို့ ဆိုက်ရောက်ကုန်သည်၊ ကုဗ္ဗနိန္ဒာ၊ အထွတ်နှိုက်ညွတ်ကိုင်းကုန်သည်၊ ကုဗ္ဗသမောသရဏာ၊ အထွတ်နှိုက်ရမ်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကုဗ္ဗံ၊ အထွတ်ကို၊ တာသံ၊ ထိုအခြင် သစ်ဝါးတို့ထက်၊ အဝ္ဗံ၊ အမြတ်ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊ ဆိုရ၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဧဝေဝခေါ၊ ဤတူသာလျှင်၊ ယေကေပိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ကုသဿာဓမ္မာ၊ ကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ သမာဓိပ္ပရဝါ၊ သမာဓိပြဋ္ဌာန်းကုန်သည်၊ သမာဓိနိန္ဒာ၊ သမာဓိနှိုက်ညွတ်ကုန်သည်၊ သမာဓိပေါဏာ၊ သမာဓိနှိုက်ကိုင်းကုန်သည်၊ သမာဓိ ပတ္တာရာ၊ သမာဓိနှိုက် ရှိုင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊ ဘိယျော၊ ထိုထက်အလွန်၊ ဩပင်၊ ဥပမာကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦး၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကောပိ၊ တစ်တည်းသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။

မိလိန္ဒပဉ္စာပါဠိတော်နိဿယ

စတုရနိယာ၊ စစ်အင်္ဂါထေးပါးရှိသော၊ သေနာယ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့်၊ သဒ္ဓိံ အတုတက္ခ၊ သင်္ဂါမ်၊ စစ်တထင်းသို့၊ ဩတဂေယျံ၊ သက်ရောက်ရာ၏၊ ဟတ္ထိစ၊ ဆင်တပ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အသားစ၊ မြင်းတပ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ရထားစ၊ ရထားတပ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပတ္တိစ၊ ခြေထုင်စစ်တပ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သေနာ၊ စစ်သည်တို့သည်၊ တပရခါ၊ ထိုမင်းလျှင်ကြီးမှူးကွပ်ကဲရှိကုန်သည်၊ တဒ္ဓိန္နာ၊ ထိုမင်းသို့ညွတ်ကုန်သည်၊ တဂ္ဂေါတာ၊ ထိုမင်းသို့ကိုင်းကုန်သည်၊ တပ္ပတ္တာရာ၊ ထိုမင်းသို့ရှိုင်းကုန်သည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ တံယေဝ၊ ထိုမင်းသို့သေလျှင်၊ အနုပရိယျာယေယျံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှအစဉ်လိုက်ကုန်ရာ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတုသာလျှင်၊ ယေကေမိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ကုသလ္လာမ္မော၊ ကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ သမာဓိပရုခါ၊ သမာဓိပြုဋ္ဌာန်းကုန်သည်၊ သမာဓိနိန္နာ၊ သမာဓိနို့က်ညွတ်ကုန်သည်၊ သမာဓိပေါတာ၊ သမာဓိနို့က်ကိုင်းကုန်သည်၊ သမာဓိပတ္တာရာ၊ သမာဓိနို့က်ရှိုင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ သမာဓိ၊ သမာဓိသည် ပရဝေက္ခဏော၊ ကြီးမှူးကွပ်ကဲခြင်းပြုဋ္ဌာန်းခြင်း ထက္ခဏာရှိ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤစကားတော်ကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိံ၊ ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဝတိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမာဓိံ၊ သမာဓိကို၊ ဘာဝေထ၊ ဖြစ်စေကုန်၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သောဂုဏ်သည်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ ဝေဠံ၊ တရားကို၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသုတ္တိံ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်းကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ရဒ္ဓသိ၊ တဆွဲလေးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သမာဓိပဉ္စာ၊ သမာဓိပြုသောနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၅-ပညာထက္ခဏပဉ္စာ၊

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ ဘန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်းကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ကိံ၊ ထက္ခဏာ၊ အဘယ်လျှင်မှတ်ကြောင်း

ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ယျော့ကံဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပုဗ္ဗေဝခေါ၊ ရှေးမ
 နုထိကာရအမေးနှိုက်ပင်လျှင်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဆေဒနုထကွတာပညာတို့၊
 ဆေဒနုထကွတာပညာဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ပြဆိုအပ်ပြီ၊ စ၊ ထိုသို့ပြဆိုပြီးထင့်ကစား၊
 အပိ၊ တဘန်ဟနည်းအားဖြင့်၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ဩဘာသနုထကွတာပိ၊
 ထွန်းလင်းတော်ပခြင်းလျှင် မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာရှိသေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝိဿန္တိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ဘန္တေအရှင်ဘုရား၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ကထံ
 ဩဘာသနုထကွတာ၊ အဘယ်သို့ထွန်းလင်း ထောက်ပခြင်း လျှင်မှတ်
 ကြောင်းလက္ခဏာရှိပါသေးသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေးလျှောက်ပြန်၏၊
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ဥပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
 အဝိဇ္ဇန္တကာရံ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော မှောင်မိုက်ကို၊ ဝိမေတိ၊ ပျက်ဆီး၏၊ ဝိဇ္ဇော
 ဘာသံ၊ ပညာဥာဏ်ရောင်ကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဥာဏာထောက်၊ ဥာဏ်
 အထင်းရောင်ကို၊ ဝိမံသေတိ၊ ထွန်းပြ၏၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့
 ကို၊ ပါကဓုာနိ၊ ထင်ရှားပေါ်လွင်အောင်၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တတော၊ ထိုသို့ထင်
 ရှားသောအခါနှိုက်၊ ယောဂါဝစရော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်ဝတ်ကျိုးပမ်းကျင့်လတ်
 ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်၊ အနိစ္စန္တိ ဝါ၊ အမြဲမရှိဟုလည်းကောင်း၊ နုက္ခန္တိ ဝါ၊ ဆင်း
 ရဲအတိဟု ထည်းကောင်း၊ အနတ္တဘိဝါ၊ သာယာ တပ်မက်စရာ အပိုင်
 အနှစ်မရှိဟုလည်းကောင်း၊ သမ္မပညာဟ၊ ကောင်းမွန်ဖြောင့်မှန်သောပညာ
 ဥာဏ်ဖြင့်၊ မယာတိ၊ ရှုကြည့်ထင်မြင်နိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿန္တိ၊ ဖြေဆို
 တော်မူ၏၊ ဩပဝံ၊ ဥပမာကို၊ ကရောတိ၊ ပြုပါဦး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယျော့ကံဆို
 ထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ဝုရိသော၊ ယော
 ကျားသည်၊ အန္တကာရေ၊ မှောင်မိုက်သော၊ ဂေဟေ၊ အိမ်နှိုက်၊ ပဒိဝံ၊ မီးတိုင်
 ကို၊ ပဝေသေယျ၊ သွတ်သွင်းရာ၏၊ ပဝိဇ္ဇော၊ သွတ်သွင်းပြီးသော်၊ ပဒိပေါ၊ မီး
 တိုင်သည်၊ အန္တကာရံ၊ မှောင်မိုက်ကို၊ ဝိမေတိ၊ ပယ်ဖျောက်နိုင်၏၊ ရူပါနိ၊ ရူ
 ပါရုံတို့ကို၊ ပါကဓုာနိ၊ ထင်ရှားပေါ်လွင်အောင်၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ မဟာရာဇ
 မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ဥပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်
 သည်ရှိသော်၊ အဝိဇ္ဇန္တကာရံ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော မှောင်မိုက်ကို၊ ဝိမေတိ၊ ပျက်
 ဆီး၏၊ ဝိဇ္ဇောဘာသံ၊ ပညာဥာဏ်ရောင်ကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်ပေါ်စေ၏၊ ဥာဏာ
 ထောက်၊ ဥာဏ်အထင်းရောင်ကို၊ ဝိမံသေတိ၊ ထွန်းပြ၏၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အ
 ရိယသစ္စာတို့ကို၊ ပါကဓုာနိ၊ ထင်ရှားပေါ်လွင်အောင်၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တ
 တော၊ ထိုသို့ထင်ရှားသောအခါနှိုက်၊ ယောဂါဝစရော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်အစယ်ကျိုး
 ပမ်းကျင့်လတ်ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်၊ အနိစ္စန္တိ ဝါ၊ အမြဲမရှိဟုလည်းကောင်း၊

မိလိန္ဒပညာပါဠိတော်နိဿယ။

နက္ခန္တိဝါ၊ဆင်းရဲအတိဟုလည်းကောင်း၊ အနတ္တာတိဝါ၊သာယာတစ်မက်
စရာအပိုင်အနှစ်မရှိဟုလည်းကောင်း၊ သမ္မပညာယ၊ကောင်းမွန်ဖြောင့်မှန်
သော ပညာဉာဏ်ဖြင့်၊စသောတိ၊ ရှုကြည့်ထင်မြင်နိုင်၏။ မဟာရာဇ၊မင်း
မြတ်၊ဝေခေါ၊ဤသို့ထွင်းပညာ၊ ပညာသည်။ ဩဘာသနထက္ခဏာ၊ထွန်း
ထင်းတောက်ပခြင်းထွင်မှတ်ကြောင်းထက္ခဏာရှိ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝိဿဇ္ဇိ၊
ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂဓေန၊ နာဂထိန်ကိုယ် တော်အရှင်ဘုရား၊
ကလ္လော၊သင့်ချော်ချော်ပတ်သည်။ အသိ၊ဖြစ်ပါပေ၏။ဣတိ၊ဤသို့၊အ
ဝေါစ၊သျှောက်ဆို၏။ ပန္နရသီ၊တဆုငါးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊
ပညာထက္ခဏာပဉ္စ၊ပညာထက္ခဏာပြဿနာမေးခွန်းသည်၊နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးဆုံး
ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၆-နာနာပစ္စာနံကေကိစ္စံ အဘိနိပ္ပါဒနုဗညာ။

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်။ ဘန္တေနာဂဓေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်
အရှင်ဘုရား၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤယောနိသောမနုထိကာရ သိထစသောတရား
တို့သည်၊နာနာ၊ အသီးအခြားတို့သည်။ သန္တာ၊ဖြစ်ကုန်ထွက်၊ ကေံ၊တရ
သော၊အတ္ထံ၊ကိစ္စကို၊ အဘိနိပ္ပါဒေန္တိ၊ပြီးစေနိုင်ကုန်သထော၊ဣတိ၊ဤသို့။
အာဟ၊ဪ၊ကျွန်ုပ်ပြန်၏။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဣမေဓမ္မာ၊ဤယောနိသောမ
နုထိကာရသိထစသောတရားတို့သည်၊နာနာ၊အသီးအခြားတို့သည်။သန္တာ
ဖြစ်ကုန်ထွက်၊ကေံ၊တရသော၊အတ္ထံ၊ကိစ္စကို၊အာမအဘိနိပ္ပါဒေန္တိ၊ဪ
ပြန်ပြီးစေနိုင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။ဘန္တေ၊အရှင်
ဘုရား၊ဣမေဓမ္မာ၊ဤယောနိသော မနုထိကာရသိထစသောတရားတို့သည်။
နာနာ၊အသီးအခြားတို့သည်။သန္တာ၊ဖြစ်ကုန်ထွက်၊ကေံ၊တရသော၊အတ္ထံ
ကိစ္စကို၊ ကထံ အဘိနိပ္ပါဒေန္တိ၊ အဘယ်သို့ ထွင် ပြီးစေနိုင်ကုန်သထော၊
ဣတိ၊ဤသို့မေးထတ်သော်၊ကိလေသေ၊ကိလေသာတို့ကို၊ဟနန္တိ၊သတ်ကုန်
၏။ဣတိ၊ဤသို့။ ကေံ၊တရသော၊ အတ္ထံ၊ကိစ္စကို၊အဘိနိပ္ပါဒေန္တိ၊ပြီးစေနိုင်
ကုန်၏။ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ဩပမံ၊ဥပမာကို၊ကရေတိ၊
ပြုတော်မူပါဦး။ ဣတိ၊ဤသို့ ဪ၊ကျွန်ုပ်ထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊
ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊ သေနာ၊စစ်သည်တို့သည်။ ဟတ္ထိစ၊ဆင်တို့သည်
ထည်းကောင်း၊အသာစ၊မြင်းတို့သည် ထည်းကောင်း၊ရထာစ၊ရထားတို့
သည်ထည်းကောင်း၊ ပတ္တိစ၊မြေထွင်တို့သည် ထည်းကောင်း၊နာနာ၊အသီး

၂-မိတ္တိဗ္ဗာ-၁-မဟာဝဂ်၊

အထီးသန္တာ၊ ဖြစ်ကုန်ထျက်၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ အတ္ထံ၊ အောင်မြင်ခြင်းကိစ္စကို၊ အဘိနိပ္ပါဒေန္တိ၊ ပြီးစေကုန်၏။ သင်္ဂါမေ၊ စစ်မြေပြင်နှိုက်၊ ဗရသေနံ၊ တပါးသောစစ်သည်ကို၊ အဘိဝိဇ္ဇန္တိ၊ ထိုးပစ်ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤယောနိသော၊ မနုဿိကာ၊ သုတိထစသောတရားတို့သည်၊ နာနာ၊ အထီးအခြားတို့သည်၊ သန္တာ၊ ဖြစ်ကုန်ထျက်ဧကံ၊ တခုသော၊ အတ္ထံ၊ ကိစ္စကို၊ အဘိနိပ္ပါဒေန္တိ၊ ပြီးစေနိုင်ကုန်၏။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဟန္တိ၊ ပယ်နှုတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿန္တိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ နာဝသေန၊ နာဂဿိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ကေလ္လောသင့်ထျော် ထျောက်ပတ်သည်။ အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ဝျှောက်ဆို၏။ သောဇ္ဇသဒိ၊ တဆဲ့ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏။ နာနာ၊ အထီးအထီး၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို၊ အဘိနိပ္ပာဒနပဗ္ဗာ၊ ပြီးစေခြင်းပြုသော မေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ မဟာဝဂ္ဂေါ၊ မဟာဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးပြီ၊ ဣမသ္မိံ၊ ဝဂ္ဂေ၊ ဤမဟာဝဂ်နှိုက်၊ သောဇ္ဇသပဗ္ဗာ၊ တဆဲ့ခြောက်ခုသောပြောနာဂါ၏။ ။

၂-မိတ္တိဗ္ဗာ-၂-အဒ္ဓါနဝဂ်၊
 ၁၇-ဓမ္မသန္တတိပဗ္ဗာ၊

ရာဇာ၊ မိတ္တိမင်းသည်၊ အာဟ၊ ဝျှောက်ဆို ပြန်၏။ ကိံအာဟ၊ အဘယ်သို့မျှောက်ထားသနည်း၊ ဘန္တေ၊ နာဝသေန၊ နာဂဿိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ပမို သန္ဓေအားဖြင့်တဝသစ်နှိုက်ဖြစ်ပေါ်၏။ သော၊ ထိုပမိုသန္ဓေ စွဲနေသောသူသည်၊ သောဝေ၊ ထိုရှေးဘဝတည်းက သူပင်ဖြစ်ပါသလော၊ ဥဒါဟ၊ ထိုသို့ မဟုတ်၊ အညော၊ တဦးတခြားသာဖြစ်ပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးဤမျှော်၏။ ဝေရော၊ အရှင်နာဂဿိန်မထေရ်သည်၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ကိံအာဟ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ သော၊ ထိုရှေးဘဝကသူသည်၊ နစ၊ ဟုတ်လည်းမဟုတ်ချေ၊ နစ၊ အညော၊ အခြားတပါးကသူထည်းမဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဩပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မျှောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယဒါ၊ အကြင်

ပိတိန္ဒရပညာပါဠိတော်နိဿယ

အခါရှိက်၊ တွံ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ ဒဟရော၊ ငယ်ရှုဟ်သော၊ တရုဏော၊ နုပျိုသော၊ မနွေ၊ သေးကွေးသော၊ ဥတ္တာနသေယျကော၊ ပက်ထက်သာအိပ်သေးသောသူငယ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ သောယေဝ၊ ထိုငယ်ခဲ့သော တွံ၊ သင်သည်ပင်၊ ဧတရဟိ၊ ယခုစဉ်အခါရှိက်၊ မဟန္တော၊ ကြီးသောသူဖြစ်သလော၊ တံ၊ ထိုအမေးကို၊ ကိံ၊ မညှထိ၊ အသို့အောက်မေ့တုံသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဣန္ဒြေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ ယင်းသို့မဟုတ်ချေ၊ ဒဟရော၊ ငယ်သော၊ တရုဏော၊ နုပျိုသော၊ မနွေ၊ သေးကွေးသော၊ ဥတ္တာနသေယျကော၊ ပက်ထက်သာအိပ်သေးသော၊ သော၊ ထိုသူသည်ကား အညော၊ ယခုကြီးသော တပည့်တော်တရားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါရှိက်၊ မဟန္တော၊ ကြီးသော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကား၊ တညော၊ တပါးအခြားသာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ လျှောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေသန္တရော၊ ယင်းသို့ငယ်သူတခြား ကြီးသူတပါးဖြစ်ခဲ့လေသော်၊ မာတာတိပိ၊ အမိမည်သည်လည်း၊ နဘာပိဿတိ၊ မဖြစ်တော့ရာ၊ ပိတာတိပိ၊ အဘမည်သည်လည်း၊ နဘာပိဿတိ၊ မဖြစ်တော့ရာ၊ အာစရိယောတိပိ၊ ဆရာသမားမည်သည်လည်း၊ နဘာပိဿတိ၊ မဖြစ်တော့ရာ၊ သိပ္ပဝါတိပိ၊ အတတ်တတ်သိသောသူမည်သည်လည်း၊ နဘာပိဿတိ၊ မဖြစ်တော့ရာ၊ သီလဝါတိပိ၊ သီလရှိသူမည်သည်လည်း၊ နဘာပိဿတိ၊ မဖြစ်တော့ရာ၊ ပညာဝါတိပိ၊ ပညာရှိသူမည်သည်လည်း၊ နဘာပိဿတိ၊ မဖြစ်တော့ရာ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကိံ၊ အသို့တုံနည်း၊ ကလထဿ၊ ထဝအစရေကြည်၏။ မာတာ၊ အမိသည်၊ အညာဝေဒုခေါ၊ အခြားတပါး သာဖြစ်လေသလော၊ အဗ္ဗိဒဿ၊ အမြတ်၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ အညာဝေဒုခေါ၊ အခြား တပါးသာဖြစ်လေသလော၊ ပေသိယာ၊ သားတစ်ပိုင်၏။ မာတာ၊ အမိသည်၊ အညာဝေဒုခေါ၊ အခြားတပါးသာဖြစ်လေသလော၊ စာနဿ၊ အခဲ၏။ မာတာ၊ အမိသည်၊ အညာဝေဒုခေါ၊ အခြားတပါးသာ ဖြစ်လေသလော၊ ခုဒ္ဒကဿ၊ ငယ်သောသူ၏။ မာတာ၊ အမိသည်၊ အညာဝေဒုခေါ၊ အခြားတပါးသာ ဖြစ်လေသလော၊ မဟန္တော၊ ကြီးသောသူ၏။ မာတာ၊ အမိသည်၊ အညာဝေဒုခေါ၊ အခြားတပါးသာဖြစ်လေသလော၊ အညော၊ တပါးသောသူသည်၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ပညာကို၊ သိက္ခတိ၊ သင်ကြား၏၊ အညော၊ ကပါးသောသူသည်၊ သိက္ခိတော၊ သင်ပြီးသော အတတ်ရှိသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ အညော၊ တပါးသောသူသည်၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏၊ အညဿ၊ တပါးသောသူ၏။ ဟတ္ထပါဒါ၊ ထက်ခြေတို့သည်၊ သိက္ခန္တိ၊

၂-မိလိန္ဒယျာ-၂-အခွါနဝဂ်၊

ဖြတ်ရကုန်ချေ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထူးထူး
နဟိ၊ ဤသို့ကားမဟုတ်သင့်ပါ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထူးထူး၊ ထွံပန၊ အရှင်ထူးထူးကား
ဝေံ၊ ဤအရှင်မေးသည့်အတိုင်း၊ ဝုတ္တေ၊ သူတပါးမေးစွဲသော်၊ ကိံဝဒေယံ၊
ထိ၊ အဘယ်သို့ဖြေဆိုတော်မူလိမ့်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးချောက်၏၊
ယေရော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ကိံအာဟ
အဘယ်သို့မိန့်ဆိုတော်မူသနည်း၊ အဟိယေဝခေါ၊ ငါသည်ပင်လျှင်၊ ဒဟရော
လယ်သည်၊ တရုဏော၊ နုပျိုသည်၊ မန္ဒေ၊ သေးကွေးသည်၊ ဥတ္တာနသေယျ
ကော၊ ပက်လက်အိပ်ကာမျှသူလယ်သည်၊ အဟောထိံ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ၊ အဟိယေဝ၊
ငါသည်ပင်လျှင်၊ တေရဟိ၊ ယခုအခါနှိုက်၊ မဟန္တာ၊ ကြီးရင့်၏၊ ဣမံယေဝ
ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ နိဿယ၊ အမှီပြု၍၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
သော၊ တေ၊ ထိုလယ်သောအရွတ်စသည်တို့ကို၊ ကေသင်္ဂဟိတာ၊ တရုတည်း
တပေါင်းတည်းသိမ်းရုံးအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
ဩပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ချောက်ထုတ်သော်
မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကောစိဒေဝ၊ တရံတဦးသော
ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ ပဒိပံ၊ မီးတိုင်ကို၊ ပဒိပေယျ၊ ညှိထွန်းရာ၏၊ သော၊
ထိုမီးတိုင်သည်၊ သဗ္ဗရတ္ထိံ၊ တညဉ့်ထုံးထုံး၊ ပဒိပေယျကိံ၊ ထွန်းလင်းအံ
ဇ္ဇော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထူးထူး၊ သဗ္ဗရတ္ထိံ၊ တညဉ့်ထုံး
ထုံး၊ အာမပဒိပေယျ၊ ဩဝါထွန်းလင်းရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ချောက်
၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ ပုရိမေယာမေ၊ ညည့်ဦးယာပ်
နှိုက်၊ ယာအတ္ထိ၊ အကြင်မီးတောက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ မန္တိမေယာမေ၊ သန်း
ခေါင်ယာပ်နှိုက်၊ သာအတ္ထိ၊ နုခေါ၊ ထိုရှေးညည့်ဦးယာပ်က မီးတောက်ပင်
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထူးထူး၊ နဟိ၊ မဟုတ်
ပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ချောက်ထုတ်သော်၊ မန္တိမေယာမေ၊ မန္တိမယာပ်နှိုက်၊ ယာ
အတ္ထိ၊ အကြင်မီးတောက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ပန္တိမေယာမေ၊ မီးသောက်ယာပ်
နှိုက်၊ ထာအတ္ထိ၊ နုခေါ၊ ထိုရှေးသန်းခေါင်ယာပ်က မီးတောက်ပင်လော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထူးထူး၊ နဟိ၊ မဟုတ်ပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ
ထျှော်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ ပုရိမေယာမေ၊ ညည့်ဦးယာပ်
နှံ့သောပဒိပေါ၊ ထိုမီးသည်၊ အညော၊ တခြားတပါးသည်၊ အဟောထိံ၊ နုခေါ၊
ဖြစ်သလော၊ မန္တိမေယာမေ၊ သန်းခေါင်ယာပ်နှိုက်၊ ပဒိပေါ၊ မီးသည်၊ အညော
တခြားတပါးသည်၊ အဟောထိံ၊ နုခေါ၊ ဖြစ်သလော၊ ပန္တိမေယာမေ၊ မီးသော်
ယာပ်နှံ့၊ ပဒိပေါ၊ မီးသည်၊ အညော၊ တခြားတပါးသည်၊ အဟောထိံ၊ နုခေါ၊ ဖြစ်

သယော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နုဟိ၊ ထိုသို့
မဟုတ်ပါ။ တံယောန၊ ထိုညည့်ဦးမီးကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ မြှုပ်နှံ၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓိ၊
တညည့်ထုံးထုံး၊ ပဒီပိတော၊ ထွန်းထင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ဝေဠာန်၏။ ။
မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေဝေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဓမ္မသန္တတိ၊ တရားအ
စဉ်အဆက်သည်၊ သန္ဓဟတိ၊ ရှေးနောက်စပ်ဆက်၏။ အညော၊ တပါးသောတ
ရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ အညော၊ တပါးသောတရားသည်၊ နိရုဇ္ဈ
တိ၊ ချုပ်ငြိမ်း၏။ အပုဗ္ဗံ၊ အစဉ်အဆက်မရှိဘဲ၊ မရှေးမနှောင်းတဖြိုင်နက်ကဲ့သို့၊ သန္ဓဟ
တိ၊ ရှေးနောက်စပ်ဆက်၏။ တေန၊ ထိုသို့တဖြိုင်နက်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ချုပ်ပျက်စပ်
ဆက်သောကြောင့်၊ နပသော၊ ထိုရှေးသူထည်းမဟုတ်၊ နပအညော၊ ထိုရှေး
သူမှတခြားတပါးကသူထည်းမဟုတ်၊ ဝရိမဝိညာဏော၊ ရှေးဘဝဖြစ်သော
ဝိညာဉ်ထရားသည်၊ ပစ္ဆိမဝိညာဏံ၊ နောက်ဘဝဖြစ်သော ဝိညာဉ်ထရား
ကို၊ သင်္ဂဟံ၊ ပေါင်းရုံးခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊
ပိန္နဲတော်မူ၏။ ဘိယျော၊ ထိုထက်အလွန်၊ ဩပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကရောတိ၊ ပြု
တော်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဠာန်ထက်ထက်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊
ဥပမာအားဖြင့်၊ ခီရံ၊ နို့ရည်ကို၊ ဒုပ္ပမာနံ၊ ညှစ်အပ်သော်၊ ကာလန္တရေန၊
ကာလတပါးခြားကွာသဖြင့်၊ ဓမ္မိ၊ နို့ခမ်းသည်၊ ပရိဝတ္တေယျ၊ ဘောက်ပြန်၍
ဖြစ်ရာ၏။ ဓမ္မိတော၊ နို့ခမ်းမှ၊ နဝနိတံ၊ ဆီဥသည်၊ ပရိဝတ္တေယျ၊ ဘောက်ပြန်၍
ဖြစ်ရာ၏။ နဝနိတတော၊ ဆီဥမှ၊ ဗာတံ၊ ထောပတ်သည်၊ ပရိဝတ္တေယျ၊
ဘောက်ပြန်၍ဖြစ်ရာ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ နုခေါ၊
ကေနံစင်စင်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုငြားအံ့၊ ကိံ၊ ဝဒေယျ၊ အဘယ်သို့ဆိုရာ
သနည်း၊ ယံယေဝခီရံ၊ အကြင်နို့ရည်ပင်လျှင်၊ တံယေဝခမိ၊ ထိုနို့ခမ်းတည်း၊
ယံယေဝခမိ၊ အကြင်နို့ခမ်းပင်လျှင်၊ တံယေဝနဝနိတံ၊ ထိုဆီဥတည်း၊
ယံယေဝနဝနိတံ၊ အကြင်ဆီဥသည်ပင်လျှင်၊ တံယေဝဗာတံ၊ ထိုထောပတ်
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုငြားအံ့၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမာနော၊
ဆိုသော၊ သော၊ ထိုသူသည်။ သမ္မာ၊ မဘောက်မပြန်မှန်ကန်စွာ၊ ဝဒေယျ၊
ခေါ၊ ဆိုသည်မည်ပါမည်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘု
ရား၊ နုဟိ၊ မှန်ကန်စွာဆိုသည်မမည်ရာ၊ တံယေဝ၊ ထိုနို့ရည်သည်ကိုသာ
လျှင်၊ နိဿာယ၊ မြှုပ်နှံ၊ သန္တတံ၊ နို့ခမ်းသည်ဖြစ်ချေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ
ဝေဠာန်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေဝေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဓမ္မသန္တ
တိ၊ တရားအစဉ်အဆက်သည်၊ သန္ဓဟတိ၊ ရှေးနောက်စပ်ဆက်၏။ အညော
တပါးသောတရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ အညော၊ တပါးသောတရား

၂-မိလိန္ဒပဉ္စာ-၂-အရွှါနဝဂါ

သည်၊ နိဂုဏ္ဍတိ၊ ချုပ်ငြိမ်း၏။ အပုဗ္ဗံ အစရိဝံ၊ မရှေးမနှောင်းတပြိုင်နက်ကဲ့သို့ သန္ဓဟတိ၊ ရှေ့နောက်ဆက်စပ်၏။ တေဒ၊ ထိုသို့ တပြိုင်နက်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ချုပ် ဖျက်ဆက်စပ်သောကြောင့်၊ နစသော၊ ထိုရှေးသူလည်းမဟုတ်၊ နစအညော ထိုရှေးသူမှတစ်ဆင့် တပါးကသူလည်းမဟုတ်၊ ပုရိမဝိညာတော၊ ရှေးဘဝ၌ ဖြစ်သောဝိညာဉ်တရားသည်၊ ပစ္ဆိမဝိညာတံ၊ နောက်ဘဝ၌ ဖြစ်သော ဝိညာဉ်တရားကို၊ သင်္ဂဟံ၊ ပေါင်းရုံးခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿန္တိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထု ရား၊ ကလ္လော၊ သင့်ထျော်ထျောက်ပတ်သည်။ အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘဝါ၊ ဝျှောက်၏။ သတ္တဓုသမိ၊ တဆဲနစ်ချတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဓမ္မသန္တတိပဉ္စာ၊ ဓမ္မသန္တတိပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်း သို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၀-ပဋိသန္ဓဟနပဉ္စာ၊

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ ဝျှောက်ဆိုပြန်၏။ ကိံ အာဟ၊ အ ဘဟိသို့ ဝျှောက်ဆိုပြန်သနည်း။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ထုရား။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ နပဋိသန္ဓဟတိ၊ ပဋိသန္ဓေမနေရ၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ နပဋိသန္ဓဟိဿာမိ၊ ဝါကားပဋိသန္ဓေမနေရတော့လတ္တံ့ ဟု၊ ဇာနာတိ၊ သိပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝျှောက်ဆို၏။ မဟာရာ ဇာမင်းမြတ်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ နပဋိသန္ဓဟတိ၊ ပဋိသန္ဓေမနေရ၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ နပဋိသန္ဓဟိဿာမိ၊ ပဋိသန္ဓေမနေရတော့လတ္တံ့ ဟု၊ အာမဇာ နာတိ၊ ဩဝါသိနိုင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေန၊ အရှင် ထုရား။ ကထံဇာနာတိ၊ အဘဟိသို့ သိနိုင်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝျှောက် လတ် သော်၊ ပဋိသန္ဓဟနာဟ၊ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း၏။ ယောဟေတု၊ အကြင်အ ကြောင်းသည်၊ ယောပစ္စယော၊ အကြင်အထောက်အပံ့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿဟေတုဿ၊ ထိုအကြောင်း၏။ တဿပစ္စယဿ၊ ထိုအထောက်အပံ့ ၏။ ဥပရမာ၊ ချုပ်ငြိမ်းပြတ်ကင်းခြင်းကြောင့်၊ နပဋိသန္ဓဟိဿာမိ၊ ဝါကားပ ဋိသန္ဓေမနေရတော့လတ္တံ့ ဟု၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤ သို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဩပမံဥပမာကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦး ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝျှောက်ထုတ်သော်၊ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပ မာအားဖြင့်၊ ကဿကော၊ လယ်ဖြင့်အသက်မွေးသော၊ ဝဟပထိကော၊ သူ

ပိတိန္ဒရပဉ္စာပါဠိတော်နိဿယ

ကြွယ်ယောကျ်ားသည်၊ ကသိတွာစ၊ တွန်ယက်၍လည်းကောင်း၊ ဝဝိတွာ
 စ၊ စိုက်ပျိုး၍လည်းကောင်း၊ ခညာဂါရံ၊ စပါးကျိုကို၊ ပရိပူရေယျ၊ ပြည့်စေ
 ရာ၏သော၊ ထိုသူသည်၊ အပရေန၊ တပါးသော၊ သမယေန၊ အခါရှိက်၊
 နေဝကသေယျ၊ မထွန်ယက်ရာ၊ နဝပ္ပေယျ၊ မစိုက်ပျိုးရာ၊ ယထာသမ္ဘ
 တဉ္စ၊ ကောင်းစွာ ဆည်းပူး၍ ဖြစ်စေအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ခညံ၊
 စပါးကို၊ ပရိထုဂ္ဂေယျ၊ စားသောက်လည်းစားသောက်ရာ၏၊ ဝိဿန္ဓေ
 ယျ၊ ပေးစွန့်လည်း ပေးစွန့်ရာ၏၊ ယထာ ပစ္စယံ၊ အကြောင်း အ
 ဝျောက်လည်း၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏၊ ကဿဒကော၊ ထယ်ဖြင့် အသက်
 မွေးသော၊ သောဂဟ ပတိကော၊ ထိုသူကြွယ် ယောကျ်ားသည်၊ မေ
 ငါ၏၊ ခညဂါရံ၊ စပါးကျိုသည်၊ နပရိပူရေယတိ၊ မပြည့်တော့ ထတ္တံ၊
 ဟု၊ ဇာနာတိ၊ သိနိုင်ပါအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အ
 ဂှင်ထုရား၊ အာမဇာနေယျ၊ ဩော်သိနိုင်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝျောက်လတ်
 သော်၊ တံ၊ ထိုသို့ထိခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်
 နည်း၊ ခညာဂါရသ၊ စပါးကျို၏၊ ပရိပူရေယ၊ ပြည့်ခြင်း၏၊ ယောဟေတု၊
 အကြင်အကြောင်းသည်၊ ယောပစ္စယော၊ အကြင်အထောက်အပံ့သည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿဟေတုဿ၊ ထိုအကြောင်း၏၊ တဿပစ္စယဿ၊ ထိုအ
 ထောက်အပံ့၏၊ ဥပရမာ၊ ပြတ်ကင်းခြင်းကြောင့်၊ မေငါ၏၊ ခညာဂါရံ၊ စပါး
 ကျိုသည်၊ နပရိပူရေယတိ၊ မပြည့်တော့ထတ္တံ၊ ဟု၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့မိန့်တော်မူပြီး၍၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
 ပဋိသန္ဓဟနာထ၊ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း၏၊ ယောဟေတု၊ အကြင်အကြောင်း
 သည်၊ ယောပစ္စယော၊ အကြင်အထောက်အပံ့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ
 ဟေတုဿ၊ ထိုအကြောင်း၏၊ တဿပစ္စယဿ၊ ထိုအထောက်အပံ့၏၊ ဥပ
 ရမာ၊ ချုပ်ငြိမ်းကင်းပျောက်ခြင်းကြောင့်၊ နပဋိသန္ဓဟိဿာပိ၊ ပဋိသန္ဓေမနေ
 ရတော့ထတ္တံ၊ ဟု၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂထိန်အဂှင်ထုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်
 ထောင် ထောက်ပတ်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 ဝျောက်၏၊ အဋ္ဌာရသပိ၊ တဆဲရှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပဋိ
 သန္ဓဟနပဉ္စာ၊ ပဋိသန္ဓဟနပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ ။

၂-မိလိန္ဒပညာ-၂-အခွါနဝဂ်၊

၁၉-ညာဏပညာ၊

ရာဇာ၊မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊အာဟာ၊ဈေျောက်ဆို၏၊ကိံ အာဟ၊အဘယ်
 သို့ဈေျောက်ဆိုသနည်း၊ ဘန္တေ၊နာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်သူ
 ရား၊ ယဿ၊အကြင်သူအား၊ဥာဏံ၊ ဥာဏံသည်၊ဥပ္ပန္နံ၊ဖြစ်၏၊တဿ၊ထို
 ဆူအား၊ဗညာ၊ ပညာသည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ဖြစ်ပါ၏ထော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊
 ဈေျောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယဿ၊အကြင်သူအား၊ဥာဏံ၊ဥာဏံ
 သည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ဖြစ်၏၊ တဿ၊ထိုသူအား၊ ပညာ၊ပညာသည်၊ အာမဥပ္ပန္နံ၊
 ထြော်ဖြစ်ပေ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်သူရား၊
 ယံယေဝဥာဏံ၊ အကြင်ဥာဏံသည် ပင်လျှင်၊ သာယေ ဝပညာကိံ၊ထို
 ပညာပင်ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဈေျောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
 ယံယေဝဥာဏံ၊ အကြင်ဥာဏံသည် ပင်လျှင်၊ အာမ သာယေဝ ပညာ၊
 ထြော် ထိုပညာပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန်တော်မူ၏၊ ၊
 ဘန္တေ၊အရှင်သူရား၊ ပန၊ မေးဈေျောက်ဦးအံ့၊ ယဿ၊ အကြင်သူအား၊
 တံယေဝဥာဏံ၊ ထိုဥာဏံသည်ပင်လျှင်၊ သာယေဝပညာ၊ ထိုပညာသည်၊
 ဥပ္ပန္နံ၊ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဥာဏံ ပညာ ဖြစ်သောသူသည်၊ သံရဗ္ဗေယျ
 ကိံ၊ တွေဝေရာ အံ့ထော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်မူ၊ နသံရဗ္ဗေယျကိံ၊
 မတွေဝေရာအံ့ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေးဈေျောက်၏၊ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ ကက္ကဗိ၊ အချိုအရာနှိုက်၊ သံရဗ္ဗေယျ၊ တွေဝေရာ၏၊ ကက္က
 ဗိ၊အချိုအရာနှိုက်၊ နသံရဗ္ဗေယျ၊ မတွေဝေရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿဇ္ဇိ၊
 ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ဘန္တေ၊အရှင်သူရား၊ကုယိံ၊ အဘယ်အရာနှိုက်၊သံရဗ္ဗေ
 ယျ၊တွေဝေရာသနည်း၊ကုယိံ၊ အဘယ်အရာနှိုက်၊နသံရဗ္ဗေယျ၊မတွေ
 ဝေရာသနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊မေးဈေျောက်၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊အ
 ညာတပုဗ္ဗေသု၊မသိဘူးသေးကုန်သော၊ သိပ္ပဋ္ဌာနေသုဝါ၊အတတ်ပညာအ
 ရာတို့နှိုက်လည်းကောင်း၊အဂတပုဗ္ဗေသုဝါ၊ မယာရောက်ဘူးသော၊ဒိဿ
 ယဝါ၊ အရပ်နှိုက်လည်းကောင်း၊ အသုတပုဗ္ဗာယ၊မကြားစဘူးသော၊နာ
 မပညတ္တိယာဝါ၊အမည်ပညတ်နှိုက်လည်းကောင်း၊ သံရဗ္ဗေယျ၊တွေဝေ
 ရာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝိဿဇ္ဇိ၊ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ကုယိံ၊အဘယ်အရာနှိုက်၊နသံ
 ရဗ္ဗေယျ၊မတွေဝေရာသနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့မေးဈေျောက်လတ်သော်၊မဟာရာ
 ဇ၊မင်းမြတ်၊တာယပညာယ၊ ထိုပညာဖြင့်၊ယံခေါပန၊အကြင်ဘာဝနာကံ
 ကို၊အနိစ္စန္တိ ဝါ၊အနိစ္စဟုလည်းကောင်း၊ဒုက္ခန္တိ ဝါ၊ဒုက္ခဟုလည်းကောင်း၊

မိလိန္ဒပညာပါဠိတော်နိဂ္ဂဟိ

အနတ္တာတိဝါ၊ အနတ္တဟုလည်းကောင်း၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ တဟိ၊ ထိုဘာဝနာ
ကံနှိုက်၊ နသံရုပ္ပေယျ၊ မတွေ့ဝေရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿန္တိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏၊
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဿ၊ ထိုဘာဝနာကံပြုသောပညာရှင်အား၊ မော
ဟောပန၊ တွေ့ဝေခြင်းမောဟ သည်ကား၊ ဣတိ၊ အဘယ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား
ထေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်ထက်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
မောဟောခေါ၊ မောဟ သည်ကား၊ ဥာဏေ၊ ဥာဏ်သည်၊ ဥပ္ပန္နမက္ခေ၊
ဖြစ်ပေါ်ခါမျှနှိုက်၊ တက္ကေဝ၊ ထိုအရပ်နှိုက် ပင်းနိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်ပျောက်
လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿန္တိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ဩပဝံ၊ ဥပမာကို၊
ကရေတိ၊ ပြုတော် မူပါဦးစေော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက် ထက်သော်၊
မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကောစိဒေဝ၊ တရံတဦး
သော၊ ဝုရိသော၊ ယောက္ခိယာသည်၊ အန္တကာရဂေဟေ၊ မှောင်မိက်သော
အိမ်နှိုက်၊ ပဗ္ဗိဝံ၊ မီးတိုင်ကို၊ အာရောပေယျ၊ တင်ရာ၏၊ တတော၊ ထိုသို့
တင်သောကြောင့်၊ အန္တကာရော၊ အမိက်တိုက်သည်၊ နိရုဇ္ဈေယျ၊ ချုပ်ကွယ်
ရာ၏၊ အာဇောကော၊ အရောင်အထင်းလည်း၊ ပါတုဘဝေယျ၊ ထင်စွာဖြစ်
ရာ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသည်သာလျှင်၊ ဥာဏေ၊
ဥာဏ်သည်၊ ဥပ္ပန္နမက္ခေ၊ ဖြစ်ခါမျှနှိုက်၊ မောဟော၊ မောဟသည်၊ တက္ကေဝ၊
ထိုအရပ်နှိုက်ပင်းနိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်ငြိမ်းကွယ်ပျောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿန္တိ၊
ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပညာပန၊ ပညာသည်ကား၊
ဣတိ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်
သည်ရှိသော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပညာပဝိခေါ၊ ပညာသည်လည်း၊ သင်္ကိစ္စ
ယံ၊ မိမိပြုလုပ်ဘွယ်သိမြင်ခြင်းကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြုလုပ်၍၊ တက္ကေဝ၊ ထိုအခါ
နှိုက်သာလျှင်၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်ငြိမ်းလေ၏၊ ပန၊ စင်စစ်ကား၊ တာယပညာယ၊
ထိုပညာသည်၊ ယံ၊ အကြင်ဘာဝနာကံကို၊ အနိစ္စန္တိဝါ၊ အနိစ္စဟုလည်း
ကောင်း၊ ဗုက္ခန္တိဝါ၊ ဗုက္ခဟုလည်းကောင်း၊ အနတ္တာတိဝါ၊ အနတ္တဟုလည်း
ကောင်း၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုဘာဝနာကံသည်၊ နနိရုဇ္ဈတိ၊ မချုပ်ပျောက်
လေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿန္တိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်
ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ပညာယ၊ ပညာသည်၊ သင်္ကိစ္စယံ၊ မိမိပြုလုပ်ဘွယ်
သိမြင်ခြင်းကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြုလုပ်၍၊ တက္ကေဝ၊ ထိုအခါနှိုက်ပင်လျှင်၊ နိရုဇ္ဈ
တိ၊ ချုပ်ငြိမ်းကွယ်ပျောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုပြီး၍၊ ပန၊ စင်စစ်ကား၊ တာယ
ပညာယ၊ ထိုပညာသည်၊ ယံ၊ အကြင်ဘာဝနာကံကို၊ အနိစ္စန္တိဝါ၊ အနိစ္စဟု
လည်းကောင်း၊ ဗုက္ခန္တိဝါ၊ ဗုက္ခဟုလည်းကောင်း၊ အနတ္တာတိဝါ၊ အနတ္တဟု

၂-မိလိန္ဒပဉ္စာ-၂-အဒ္ဓါနဝဂ်

ထည်းကောင်း၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ တံ၊ ထိုဘာဝနာကံသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊
မချုပ်ပျောက်လေ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံပနေတံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဗြူထိ၊ ဆို
တော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုစကား၏၊ ဩပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါ
ဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ ဖျောက်မေး၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊
ဥပမာအားဖြင့်၊ ယောကောစိ၊ တရံ၊ တဦးသော၊ ဝုဒ္ဓိ၊ ဝေဠဝ၊ ယောကျ်ားသည်။
ရတ္တိ၊ ညဉ့်နိုက်၊ ယေခံ၊ စာသဝဏ်ကို၊ ပေသေထုကာမော၊ စေတ္တဘိလိ၍၊
ပဒိပံ၊ ဆီးမီးတိုင်ကို၊ အာရောပေတွာ၊ ညှိတင်ထွန်း၍၊ ယေခံ၊ စာသဝဏ်ကို၊
ယေခါပေယျ၊ ရေးသားစေရာ၏။ ယေခေ၊ စာသဝဏ်ကို၊ လိဒိတေပန၊
ရေးသားပြီးသော်ကား၊ ပဒိပံ၊ ဆီးမီးတိုင်ကို၊ ဝိဇ္ဈာပေယျ၊ ငြိမ်းစေရာ
၏။ ပဒိပေ၊ ဆီးမီးကို၊ ဝိဇ္ဈာတေပိ၊ ငြိမ်းစေ သော်ထည်း၊ ယေခံ၊ စာသ
ဝဏ်သည်။ နပိနသောယျ၊ မပျောက်ပျက်ရာ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝ
ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပညာယ၊ ပညာသည်၊ သကိစ္စံ၊ မိမိပြုလုပ်တွယ်ထိ
မြင်ခြင်းကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြုလုပ်၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအခါ၌ ကံသာလျှင်၊ နိရုဇ္ဈ
တိ၊ ချုပ်ငြိမ်းစေ၏။ ပန၊ စင်စစ်ကား၊ တာယပညာယ၊ ထိုပညာသည်၊ ယံ၊
အကြင်ဘာဝနာကံကို၊ အနိပ္ပန္နိ၊ အနိစ္စဟုထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခ
ဟုထည်းကောင်း၊ အနတ္တဘိဝါ၊ အနတ္တဟုထည်းကောင်း၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။
တံ၊ ထိုဘာဝနာကံသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ မချုပ်ပျောက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသန္ဓိ၊
ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ ထိယျော၊ ထိုထက်အလွန်၊
ဩပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဖျောက်
လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ဝုတ္တိ၊ မေသုဇေပ
ဒေသု၊ အရှေ့တိုင်းပြည်တို့၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ အနုကံ၊ အိပ်တိုင်း
အိပ်တိုင်း၊ အာလိမ္မံ၊ ထောင်သောမီးကို၊ ဝိဇ္ဈာပေထု၊ သတ်ငြိမ်းခြင်းငှါ၊ ပဉ္စ
ဥဒကစာဓူကာနိ၊ ငါးလုံးငါးလုံးသော ရေအိုးတို့ကို၊ ဣပန္တိ၊ တည်ထားကုန်
၏။ စာရေအိပ်ကို၊ ပဒိတ္ထေ၊ မီးထောင်ခဲ သော်၊ တာနိပဉ္စုဒကစာဓူကာနိ၊ ထို
ငါးလုံးငါးလုံးသော ရေအိုးတို့ကို၊ စာရဿ၊ အိပ်၏။ ဥပရိ၊ အထက်သို့၊ ဝိပန္တိ၊
ပစ်ထွင်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ အပ္ပိ၊ မီးသည်၊ ဝိဇ္ဈာယတိ၊ ငြိမ်းစေ၏။
မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ တေသံ၊ မနုဿာနံ၊ ထိုလူတို့အား၊ ဝု၊
တာဘနံ၊ တေဟိစာဓူဟိ၊ ထိုပစ်ထွတ်သော ရေအိုးတို့ဖြင့်၊ စာဓူကိစ္စံ၊ ရေအိုး
ကိစ္စကို၊ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိနိတော်မူလတ်သော်၊
ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ နယိ၊ အိုးကိစ္စပြုမည်ဟု မဖြစ်ရာ၊ တေဟိစာဓူဟိ၊ ထို
အိုးတို့ဖြင့်၊ အလံ၊ အလိမ္မိရာ၊ တေဟိစာဓူဟိ၊ ထိုအိုးတို့ဖြင့်၊ ကိံ၊

ပိဏ္ဍိတပညာပါဠိတော်နိဿယ။

အဘယ်ပြုတော့အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သျှောက်လှယ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
 ပဉ္စဂုဏ်ကစာနုယထော၊ ငါးလုံးငါးလုံးသောအိုးတို့ကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဒ္ဓိ
 န္ဇိယံ၊ သဒ္ဓိခြေလည်းကောင်း၊ ဝိရိယိန္ဇိယံ၊ ဝိရိယိန္ဇိလည်းကောင်း၊ သတ်ဇ္ဇိ
 ယံ၊ သတ်ခြေလည်းကောင်း၊ သမာဓိန္ဇိယံ၊ သမာဓိခြေလည်းကောင်း၊ ပညိန္ဇိ
 ယံ၊ ပညိခြေလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စိန္ဇိယံ၊ ဣန္ဒြေငါးမျိုးကို၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗာနံ၊
 ဖွတ်အပ်ကုန်၏၊ တေမနုဿာယထာ၊ ထိုအရှေ့တိုင်းသားတို့ကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤ
 အတူ၊ ယောဂါဝစရော၊ ကမ္မဋ္ဌာနန်းဝယ်ကြိုးပမ်းကျင့်လတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကို၊
 ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ အဂ္ဂိယထာ၊ မီးကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ကိလေသာ၊ ကိ
 လေသာတို့ကို၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်ကုန်၏၊ ပဉ္စဟိဋ္ဌကစာဓဇေဟိ၊ ငါးလုံးငါး
 လုံးသောမေအိုးတို့ဖြင့်၊ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ ဝိဇ္ဈာပယတိယထာ၊ သတ်ငြိမ်းစေသ
 ကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ပဉ္စိန္ဇိယေဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော ဣန္ဒြေတို့သည်၊ ကိလေ
 သာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဝိဇ္ဈာပယန္တိ၊ ငြိမ်းစေကုန်၏၊ ဝိဇ္ဈာပိတာ၊ ငြိမ်းစေ
 အပ်ကုန်သော၊ ကိလေသာပိ၊ ကိလေသာတို့သည်လည်း၊ ဝုနု၊ တဘာနံ၊ နသမ္ဘ
 ဝန္တိ၊ မဖြစ်မပေါ်ကုန်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
 ပညာယ၊ ပညာသည်၊ သကိစ္စံ၊ မိမိပြုလုပ်တွယ်ထိမြင်ခြင်းကိစ္စကို၊ ကထွာ၊
 ပြုလုပ်၍၊ တက္ကေဝ၊ ထိုအခါ၊ နိကံသာလျှင်၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်ငြိမ်းကွယ်ပျောက်
 ၏၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တာယပညာယ၊ ထိုပညာသည်၊ ယံ၊ အကြင်ဘာ
 ဝနာကံကို၊ အနိစ္စန္တိဝါ၊ အနိစ္စဟုလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခန္တိဝါ၊ ဒုက္ခဟုလည်း
 ကောင်း၊ အနတ္တာတိဝါ၊ အနတ္တဟုလည်းကောင်း၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုဘာဝနာကံ
 သည်၊ နနိရုဇ္ဈတိ၊ မချုပ်မပျောက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသန္ဓိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်တရား၊ ဘိယော၊ တို့ထက် အလွန်၊ ဥပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကရောဟိ၊
 ပြုတော်မူပါဦးစွာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့သျှောက်လှယ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
 ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ဝဇ္ဇော၊ ဆေးသမားသည်၊ ပဉ္စမူလဘေသဇ္ဇောနိ၊
 ပဉ္စမူဆေးတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝိသာနကံ၊ သူနာသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊
 ကပ်ရောက်၍၊ တာနိပဉ္စမူလဘေသဇ္ဇောနိ၊ ထိုပဉ္စမူဆေးတို့ကို၊ ဝိသိတွာ၊
 ကြိတ်၍၊ ဝိသာနကံ၊ သူနာကို၊ ဝိဝေယျ၊ တိုက်ရာ၏၊ တေဟိစ၊ ထိုပဉ္စမူဆေး
 တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒေါသာ၊ အပြစ်ဒေါသတို့သည်၊ နိဒ္ဒမေယျ၊ ပျက်စီး
 ပျောက်ငြိမ်းကုန်ရာ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကိ၊ အသို့နည်း၊ တဿဝဇ္ဇ
 သာ၊ ထိုဆေးသမားအား၊ ဝုနု၊ တဘာနံ၊ တေဟိပဉ္စမူလဘေသဇ္ဇေဟိ၊ ထိုပဉ္စ
 မူဆေးတို့ဖြင့်၊ ဘေသဇ္ဇကိစ္စံ၊ ဆေးကိစ္စကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုလုပ်ဦးအံ့၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့သောအကြံသည်။ ဘောတိနုခေါ၊ ဖြစ်ရသေးအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ။

၂-မိလိန္ဒပဉ္စာ-၂-အဒ္ဓါနဝဂ်၊

မေးတော်မူ၏။ ယနေ့အရှင်တုရားနတ်၊ ဤသို့မဟုတ်ပါ၊ တေဟိဘေ
သဇ္ဇေဟိ၊ ထိုမူလဆေးတို့ဖြင့်၊ အလံ၊ အကျိုးမရှိရာ၊ တေဟိမူလဘေသဇ္ဇေ
ဟိ၊ ထိုမူလဆေးတို့ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိတော့အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အခေါစ၊ ယျော့ကံဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပဉ္စမူလဘေသဇ္ဇာနိယထာ၊
ပဉ္စမူလဆေးတို့ကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယလည်းကောင်း၊ ဝိရိ
ယိန္ဒြိယံ၊ ဝိရိယိန္ဒြိယလည်းကောင်း၊ သတိန္ဒြိယံ၊ သတိန္ဒြိယလည်းကောင်း၊ သ
မာဓိန္ဒြိယံ၊ သမာဓိန္ဒြိယလည်းကောင်း၊ ပညိန္ဒြိယံ၊ ပညိန္ဒြိယလည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စိန္ဒြိယာနိ၊ ငါးပါးကုန်သောဣန္ဒြိတို့ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာနိ၊ မှတ်အပ်
ကုန်၏၊ ဝဇ္ဇာယထာ၊ ဆေးသမားကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ ယောဂါဝစရော၊
ကမ္မဋ္ဌာနိဝယ် ကြိုးပမ်းကုန်ထတ်ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဗျာ
ဓိယထာ၊ အနာကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊
မှတ် အပ်ကုန်၏၊ ဗျာဓိကော၊ အနာရောဂါ ရှိသော၊ ပုရိသောယထာ၊
ယောဂီတို့ကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇ္ဇဉ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်
၏၊ ပဉ္စမူလဘေသဇ္ဇေဟိ၊ ပဉ္စမူလဆေးတို့ဖြင့်၊ ဝိလာနဿ၊ သူနာအား၊ ဒေါ
ဇာ၊ အပြစ်ဒေါသတို့သည်၊ နိဗ္ဗမန္တိ၊ ပျက်စီးပျောက်ငြိမ်းကုန်၏၊ ဒေါသေ၊
အပြစ်ဒေါသတို့ကို၊ နိဗ္ဗမန္တေ၊ ပျက်စီးပျောက်ငြိမ်းပြီးသော်၊ ဝိလာနော၊ သူနာ
သည်၊ အရောဂေါ၊ အနာမရှိသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအ
တူ၊ ပဉ္စိန္ဒြိယေဟိ၊ ငါးပါးသောဣန္ဒြိတို့ဖြင့်၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊
နိဗ္ဗမိယန္တိ၊ ပျက်စီးပျောက်ငြိမ်းကုန်၏၊ နိဗ္ဗမိတာ၊ ပျက်စီးအပ်ကုန်သော၊
ကိလေသာစ၊ ကိလေသာတို့သည်လည်း၊ ပုန၊ တဘနိ၊ နသန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊
မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပညာယ၊ ပညာသည်၊
သင်္ကစ္စယံ၊ မိမိပြုလုပ်တွယ်သိခြင်းကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြုလုပ်၍၊ တက္ကေဝ၊
ထိုအခါ၌သာလျှင်၊ နရုဏ္ဍတိ၊ ချုပ်ငြိမ်းထေ၏၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တာယ
ပညာယ၊ ထိုပညာသည်၊ ယံ၊ အကြင်ဘာဝနာကံကို၊ အနိစ္စန္တိ ဝါ၊ အနိစ္စဟု
လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခန္တိ ဝါ၊ ဒုက္ခဟုလည်းကောင်း၊ အနတ္တာတိ ဝါ၊ အနတ္တဟု
လည်းကောင်း၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုဘာဝနာကံသည်၊ နရုဏ္ဍတိ၊ မချုပ်မ
ပျောက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသန္တိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ဘိယျော၊ ထိုထက်အလွန်၊
ဩပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူပါဦးထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်
သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ သင်္ဂါမာဝစရော၊ စစ်
မြေပြင်နှိုက်ထွေကျက်သော၊ ယောဓော၊ သူရဲသည်၊ ပဉ္စကဏ္ဍာနိ၊ မြားငါး
စင်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သင်္ဂါမံ၊ စစ်တထင်းသို့၊ ပရသေနံ၊ တပါးသော

၂-မိလိန္ဒပဌာ-၂-အခွါနဝဂ်၊

တုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်ထောက်ပတ်သည်။ အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ယျောက်ဆို၏။ ကောနုဝိသတိ၊ တရုယုတ်နှစ်ဆယ်တို့ ဖြစ်၍ ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဥာဏပညာပညာ၊ ဥာဏပညာပြဿနာမေးခွန်း သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂၀-ပဋိသန္ဓဟနပုဂ္ဂထဿဝေဒိယနပညာ၊

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်။ အာဟ၊ ယျောက်ဆိုပြန်၏။ ကိံအာဟ၊ အဘယ်သို့ယျောက်ဆိုပြန်သနည်း။ တန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်တုရား၊ ယော၊ အကြင်လူသည်။ နပဋိသန္ဓဟတိ၊ ပဋိသန္ဓေမနေရ၊ သော၊ ထိုသူသည်။ ကိပ္ပိ၊ တစ်ခုတခုသော၊ ဒုက္ခဝေဒနံ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာကို၊ ဝေဒေတိ၊ ခံစားသေးသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ယျောက်ဆို၏။ ယေ ရော၊ နာဂသိန်မထေရ်သည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံအာဟ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း။ ကိပ္ပိ၊ အချို့သောဝေဒနာကို၊ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ကိပ္ပိ၊ အချို့သောဝေဒနာကို၊ နဝေဒေတိ၊ မခံစားလေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဖြေဆို စောင့်မူ၏။ ကိံအာဟ၊ ဝေဒနာကို၊ ဝေဒေတိ၊ ခံစားပါသနည်း။ ကိံအာဟ၊ ဝေဒနာကို၊ နဝေဒေတိ၊ မခံစားပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးယျောက်လတ် သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကာယိကံ၊ ကိုယ်နှိုက်ဖြစ်သော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒ နာကို၊ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ စေတသိကံ၊ စိတ်နှိုက်ဖြစ်သော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာ ကို၊ နဝေဒေတိ၊ မခံစား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ တန္တေန၊ အရှင်တုရား၊ ကာယိကံ၊ ကိုယ်နှိုက်ဖြစ်သော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ ကထံဝေ ဒေတိ၊ အဘယ်ကြောင့်ခံစားပါသနည်း။ စေတသိကံ၊ စိတ်နှိုက်ဖြစ်သော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ ကထံနဝေဒေတိ၊ အဘယ်ကြောင့် မခံစားပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ယျောက်လတ်သော်၊ ကာယိကဿ၊ ကိုယ်နှိုက်ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခ ဝေဒနာယ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၏။ ဥပ္ပတ္တိယာ၊ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါ။ ယောဟေတု၊ အ ကြင်အကြောင်းသည်။ ယောပစ္စယော၊ အကြင်အထောက်အပံ့သည်။ အတ္ထိ ရှိ၏။ တဿဟေတုယာ၊ ထိုအကြောင်း၏။ တဿပစ္စယဿ၊ ထိုအထောက် အပံ့၏။ အနုပရမာ၊ မပြတ်မကင်းခြင်းကြောင့်။ ကာယိကံ၊ ကိုယ်နှိုက်ဖြစ် သော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ စေတသိကဿ၊ စိတ်နှိုက်ဖြစ် သော၊ ဒုက္ခဝေဒနာယ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၏။ ဥပ္ပတ္တိယာ၊ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းငှါ။ ယော ဟေတု၊ အကြင်အကြောင်းသည်။ ယောပစ္စယော၊ အကြင်အထောက်အပံ့

မိလိန္ဒပဉ္စပါဒ္ဒိတော်ဒိဿ

သည်။ အတ္ထိရှိ၏။ တဿဟေတုဿ၊ ထိုအကြောင်း၏။ တဿပဂ္ဂယဿ၊ ထိုအထောက်အပံ့၏။ ဥပရမာ၊ ပြတ်ကင်းခြင်းကြောင့်၊ စေတသိကံ၊ စိတ်နှိုက်ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခဝေဒနံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို၊ နဝေဒေတိ၊ မခံစားပေ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိံဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ သော၊ ထိုရဟန္တာ ဝုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာယိကံ၊ ကိုယ်နှိုက်ဖြစ်သော၊ ဇေတံ၊ တပါးသော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ နဝေဒေတိ၊ မခံစား။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ယော၊ အကြင်ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုက္ခဝေဒနံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို၊ နဝေဒေတိ၊ မခံစား၏။ သော၊ ထိုရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်မပြုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ အရဟတော၊ ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်အား။ အနုနယောဝါ၊ ချစ်ခင်ထေးမြတ်ခြင်းတဏှာသည်လည်းကောင်း။ ပဋိစောဝါ၊ ပြိုင်ထိပါးခြင်း နေသသည်။ ထည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အပက္ကံ၊ မရင့်ကျက်သေးသည်ကို၊ နစပါတေန္တိ၊ မချွေချလည်းမချွေချကုန်၊ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပရိပက္ကံ၊ ရင့်ကျက်အောင်၊ အာဂမေန္တိ၊ ငံ့ဆိုင်းတော်မူကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဓမ္မသေနာပတိနာ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်တော်မူသော၊ ထေရေနသာရိပုတ္တေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ ဇေတံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိံဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း။ ။

မရဏံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံ သေလွန်ခြင်းကိုလည်း။ နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်မသေ တည်နေခြင်းကိုလည်း။ နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ စ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဘဒ္ဒိကော၊ အစားလုပ်သောသူသည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ နှစ်တွက်သာကြေးငွေစကို၊ ပဋိကင်္ခိယဏှ၊ မြော်ထင်တောင့်တသကဲ့သို့ တဏှာ၊ ထိုအတူ၊ ကာယံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်လွန်ရန် အချိန်မှန်ကိုသာလျှင်၊ ပဋိကင်္ခိယိ၊ တောင့်တမြော်ထင်၏။ မရဏံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံ သေလွန်ခြင်းကိုလည်း။ နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်မသေတည်နေခြင်းကိုလည်း။ နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာဉာဏ်မြင် ကောင်းစွာ ယှဉ်လျက်၊ ပဋိဿတော၊ ထင်စွာမှတ်မိသတိနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ကာယံ၊ ပရိ

၂-မိလိန္ဒပဉ္စာ-၁-မဟာဝဂ်၊

နိဗ္ဗာန်ဝင်ရန်အချိန်ကိုပဋိသင်္ခါမိ၊ မြော်စင်တောင့်တ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာ
ထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသုတ္တိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ၊
ဘန္တေနာဂဿေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ဣန္ဒြေ၊ သင့်ထောင်
ထောင်ပတ်သည်။ အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျော့ကပ်ဆို၏။ ၊
ဝိသကိမာ၊ နဂ်ဆယ်တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပဋိသန္ဓေဟာနုပုဂ္ဂဿ၊ ပဋိ
သန္ဓေနေသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝေဒိယနုပဉ္စာ၊ ဝေဒိယနုပြဿနာမေးခွန်းသည်။
နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၂၁-ဝေဒနာပဉ္စာ၊

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်။ ဘန္တေနာဂဿေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အ
ရှင်ဘုရား၊ သုခဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာသည်။ ကုသဇာ၊ ကုသိုလ်ပင်လော၊
အကုသဇာ၊ အကုသိုလ်ပင်လော။ အဗျာကတာ၊ အဗျာကတပင်လော။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျော့ကပ်ဆို၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ထိယာ၊ ရံဘန်ရံခါ၊
ကုသဇာ၊ ကုသိုလ်ပင်တည်း။ ထိယာ၊ ရံဘန်ရံခါ၊ အကုသဇာ၊ အကုသိုလ်
ပင်တည်း။ ထိယာ၊ ရံဘန်ရံခါ၊ အဗျာကတာ၊ အဗျာကတပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေအရှင်ဘုရား၊ ယဒိကုသဇာ၊ အ
ကယ်၍ သုခဝေဒနာသည်ကုသိုလ်ဖြစ်ခဲ့အံ့။ ဝေ၊ ဤသို့ဖြစ်လတ်မူ၊ နုဒုက္ခာ၊
ဒုက္ခဝေဒနာမဖြစ်ပေရာ၊ ယဒိဒုက္ခာ၊ အကယ်၍ ဒုက္ခဝေဒနာဖြစ်ပြန်ခဲ့အံ့။
နကုသဇာ၊ သုခဝေဒနာသည် ကုသိုလ်မဖြစ်ရာ၊ ကုသဇာ၊ ကုသိုလ်မည်
သည်။ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခဟူ၍၊ နုဥပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်သင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေးထောက်
ထတ်သော်၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ တံ၊ ထိုဆိုလတ္တံ့၊ သောစကားကို။ ကိံ၊ မည
တိ၊ အသို့ အောက်မေ့သနည်း။ ဣတိ၊ ဤအရာရှိက်၊ ဝရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏
ဟတ္ထေ၊ ထက်ရှိက်၊ တတ္ထံ၊ ရဲရဲတော့က်ပူသော၊ အယောဂုဋ္ဌံ၊ သံတွေခဲကို၊
နိက္ခိပေယျ၊ တင်ထားရာ၏။ ဒုတိယေဟတ္ထေ၊ ဒုတိယထက်ရှိက်၊ ထိတံ၊
မြေသော၊ ဟိမေဏ္ဍံ၊ ဆီးနှင်းခဲကို၊ နိက္ခိပေယျ၊ တင်ထားရာ၏။ မဟာရာဇာ
မင်းမြတ်၊ ကိံ၊ အသို့နည်း။ တေဥဘောပိ၊ ထိုအပူအနှော်ပါးဝုတို့သည်
ထည်း။ အဒဟေယျ၊ ချေခါ၊ လောင်မြိုက်ကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေး
တော်မူ၏။ ဘန္တေအရှင်ဘုရား၊ တေဥဘောပိ၊ ထိုအပူအနှော်ပါးဝုတို့သည်
ထည်း။ အာမဒဟေယျ၊ လောင်မြိုက်ကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ထောက်
သော်၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ကိံ၊ အသို့နည်း။ တေဥဘော၊ ထိုနှစ်ပါးဝုတို့

ပိတိန္ဒပဉ္စာပါဠိတော်နိဿယ

သည်။ ဥဏှာခူခေါ၊ ပူကုန်သထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ နယိ၊ အပူတို့ချည်းမဟုတ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ထွေ့သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကိ၊ အသို့နည်း၊ တေဥဘောပိ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံတို့သည်လည်း သီတဏှာခူခေါ၊ အတော်ချည်းလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ နယိ၊ အတော်ချည်းမဟုတ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ထွေ့သော်၊ နိဂ္ဂဘိ၊ သင်မင်းကြီးစကားနှိုက်နှိပ်အပ်သည်ကို၊ အာဇာနာယိ၊ သိမှတ်တော်မူသော၊ တတ္ထိ၊ ပူသောသံတွေခဲသည်၊ ယဒိဒဟတိ၊ အကယ်၍လောင်မြိုက်အံ့၊ ဝေံ၊ ဤသို့လောင်မြိုက်သည်ရှိသော်၊ တေဥဘောပိ၊ ထိုလောင်တတ်သော သံတွေခဲ ဆီးနှင်းခဲနှစ်ခုတို့သည်လည်း၊ နစဥဏှာ၊ အပူတို့ချည်းမဟုတ်ကုန်ခဲ့တကား၊ တေန၊ ထိုသို့အပူချည်းမဟုတ်သောကြောင့် နုပုဇ္ဇတိ၊ သံတွေခဲလောင်သည် မဖြစ်ပေရာ၊ သီတထံ၊ ဧသော ဆီးနှင်းခဲသည်၊ ယဒိဒဟတိ၊ အကယ်၍လောင်မြိုက်အံ့၊ ဝေံ၊ ဤသို့လောင်မြိုက်လတ်သော်၊ တေဥဘောပိ၊ ထိုလောင်တတ်သော သံတွေခဲ ဆီးနှင်းခဲတို့သည်လည်း၊ နစသီတဏှာ၊ အတော်ချည်းမဟုတ်ကုန်ခဲ့တကား၊ တေန၊ ထိုသို့အပူအချည်းမဟုတ်သောကြောင့်၊ နုပုဇ္ဇတိ၊ ဆီးနှင်းခဲလောင်သည်မဖြစ်သင့်ပေရာ။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေဥဘောပိ၊ ထိုသံတွေခဲဆီးနှင်းခဲနှစ်ပါးစုံတို့သည်လည်း၊ ကိဿပနဒဟန္တိ၊ အဘယ်ကြောင့်လောင်ကြကုန်သနည်း၊ တေဥဘောပိ၊ ထိုသံတွေခဲဆီးနှင်းခဲနှစ်ပါးစုံတို့သည်လည်း၊ နစဥဏှာ၊ အပူတို့ချည်းမဟုတ်ကုန်ခဲ့တကား၊ တေဥဘောပိ၊ ထိုသံတွေခဲ ဆီးနှင်းခဲနှစ်ပါးစုံတို့သည်လည်း၊ နစသီတဏှာ၊ အတော်ချည်းလည်းမဟုတ်ကုန်ခဲ့တကား၊ ဧကံ၊ တခုသောသံတွေခဲသည်၊ ဥဏှံ၊ ပူချေ၏တကား၊ ဧကံ၊ တခုသောဆီးနှင်းခဲသည်၊ သီတထံ၊ ဧဝေဇိတကား၊ တေဥဘောပိ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့သည်လည်း၊ ဒဟန္တိ၊ လောင်ကုန်၏တကား၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ နုပုဇ္ဇတိ၊ အပူအလောင်ခြင်းမဖြစ်သင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ တယာဝါဒိနာ၊ အရှင်သို့စကားကပ်ဆိုထွေ့ရှိသောသူနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ ရှင်မြိုင်၍၊ သဗ္ဗပိတံ၊ ပြောဆိုထွေ့ကပ်ထားရန်၊ နပဋိဗလော၊ မစွမ်းဆောင်နိုင်ပါ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ အတ္ထံ၊ လိုအပ်သောအဓိပ္ပာယ်ကိုသာထွင်း ဖွေတိ၊ ပြီးပြေအောင်ဖြေဆိုပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေ၊ ထွေ့ကပ်ဆို၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဝေရော၊ နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ အဘိဓမ္မသံယုတ္တာယ၊ အဘိဓမ္မာနှင့်စပ်ဆိုင်သော၊ ကထာယ၊ ဝေဒနာသရုပ်

ခွဲစကားဖြင့်၊ ပိတိန္ဒရ်ရာဇာနံ၊ ပိတိန္ဒမင်းကြီးကို၊ သညာပေထိ၊ သိဋ္ဌတ်နား
လည်စေ၏။ ကံ သညာပေထိ၊ အဘယ်သို့ သိဋ္ဌတ်နားလည်စေသနည်း။ ။

မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဂေဟနိသိတာနိ၊ ကာမဂုဏ်နှိုက်မြှီကုန်သော၊
ဣမာနိသောမနဿာနိ၊ ဤသောမနဿဝေဒနာတို့ကား၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးအ
ပြားရှိကုန်၏။ နေက္ခမနိသိတာနိ၊ ကာမဂုဏ်မှထွက်မြောက်ကြောင်းျား
မဂ်နှိုက်မြှီကုန်သော၊ သောမနဿာနိ၊ သောမနဿတို့သည်လည်း၊ ဆ၊ ခြောက်
ပါးအပြားရှိကုန်၏။ ဂေဟနိသိတာနိ၊ ကာမဂုဏ်နှိုက်မြှီကုန်သော၊ ခေါမန
ဿာနိ၊ ခေါမနဿတို့သည်၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးအပြားရှိကုန်၏။ နေက္ခမနိသိတာ
နိ၊ ကာမဂုဏ်မှထွက်မြောက်ကြောင်းျားမဂ်နှိုက်မြှီကုန်သော၊ ခေါမနဿာ
နိ၊ ခေါမနဿတို့သည်၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးအပြားရှိကုန်၏။ ဂေဟနိသိတာ၊ ကာ
မဂုဏ်နှိုက်မြှီကုန်သော၊ ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာတို့သည်၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးအပြား
ရှိကုန်၏။ နေက္ခမနိသိတာ၊ ကာမဂုဏ်နှိုက်ထွက်မြောက်ကြောင်းျားမဂ်
နှိုက်မြှီကုန်သော၊ ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာတို့သည်၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးအပြားရှိကုန်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာနိဆက္ကာနိ၊ ဤဝေဒနာအပြားဆက္ကခြောက်ပါးတို့သည်
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အတိတာပိဝေဒနာ၊ အတိတ်ဝေဒနာတို့သည်လည်း၊
ဆက္ကိံသပိဝေ၊ သုံးဆဲခြောက်ပါး အပြားရှိကုန်၏။ အနာဂတပိ ဝေဒနာ၊
အနာဂတ်ဝေဒနာတို့သည်လည်း၊ ဆက္ကိံသပိဝေ၊ သုံးဆဲခြောက်ပါးအပြားရှိ
ကုန်၏။ ဗစ္စုပ္ပန္နံပိဝေဒနာ၊ ဗစ္စုပ္ပန်ဝေဒနာတို့သည်လည်း၊ ဆက္ကိံသပိဝေ၊
သုံးဆဲခြောက်ပါးအပြားရှိကုန်၏။ တံ၊ ထိုကာထသုံးပါးနှိုက် ဖြစ်သော
ဆဆက္ကဝေဒနာကို၊ ဧကန္တံ၊ တပေါင်းတရတည်း၊ အဘိသညုဟိတွာ၊
ပေါင်းရုံး၍၊ အဘိသမ္ဘိန္ဒိတွာ၊ သိမ်းကျုံးရစည်း၍၊ အဋ္ဌသတဝေဒနာ၊
တရာရှစ်ပါးသော ဝေဒနာ အပြားတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဘိဓမ္မာ သံယုတ္တယ၊ အဘိဓမ္မာနှင့်စပ်ဆိုင်သော၊ ကထာယ၊
ဝေဒနာသရုပ်ခွဲစကားဖြင့်၊ သညာပေထိ၊ သိဋ္ဌတ်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသန္တိ၊
ဖြေဆိုထော်မူ၏။ တန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုဟ်တော်အရှင်ဘုရား၊
ကလ္လော၊ သင့်ထျှော်ထျှောက်ပတ်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဝေါစ၊ ထျှောက်ဆို၏။ ဧကေဝိသတိမာ၊ နှစ်ဆဲတရတို့၏ပြည့်ကြောင်း
ဖြစ်သော၊ ဝေဒနာပဉ္စာ၊ ဝေဒနာပြဿနာမေးခွန်းသည့်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်း
သို့ရောက်ပြီ။

၂၂-နာမရူပါနိပစ္စုပ္ပန်သဘာဝတနိကောတ္တနာနတ္တပဋ္ဌာ

ရာဇာမိလိန္ဒမင်းကြီးသည် အာဟာ၊ ဂျောကံဆိုပြန်၏။ ကိံအာဟာ၊ အဘယ်သို့ ဂျောကံသနည်း၊ တန္တေဒ္ဓနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင် ထုရား၊ ကော၊ အဘယ်ကရားသည်၊ ပရိသန္ဓဟတိ၊ ဆက်စပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မေးဂျောကံ၏၊ ဝေရော၊ အရှင်နာဂသိန် မထေရ်သည်၊ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ နာမရူပံခေါ၊ နာမ်ရုပ်နှစ်ပါး သည်ပင်လျှင်၊ သန္ဓဟတိ၊ ဆက်စပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ဣမံယေဝနာမရူပံ၊ ဤနာမ်ရုပ် သည်သာလျှင်၊ ပရိသန္ဓဟတိကိံ၊ ဆက်စပ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ဂျောကံထက်သော်၊ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ ဣမံယေဝနာမရူပံ၊ ဤနာမ်ရုပ် သည်သာလျှင်၊ နခေါသန္ဓဟတိ၊ ဆက်စပ်သည်မဟုတ်သေး၊ ပန၊ စင်စစ် သော်ကား၊ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ ဣမိနာနာမရူပေန၊ ဤနာမ်ရုပ်ဖြင့်၊ သောဘ တံဝါ၊ ကောင်းသည်သည်ဖြစ်သော၊ ပါပကံဝါ၊ ယုတ်သည်သည်ဖြစ် သော၊ ကမ္ဘံကံကိ၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တေန၊ ကမ္ဘေန၊ ဟိကုသိုလ်အကုသိုလ် ကံဖြင့်၊ အညံ၊ တပါးသော၊ နာမရူပံ၊ ပရိသန္ဓေနာမ်ရုပ်သည်၊ ပရိသန္ဓဟတိ၊ ဆက်စပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထု ရား၊ ဣမံယေဝ နာမရူပံ၊ ဤနာမ်ရုပ်သည်သာလျှင်၊ ယဒိပရိသန္ဓဟတိ၊ အကယ်၍တည်းပရိသန္ဓေနဲ့ခဲအံ့၊ သော၊ ထိုပရိသန္ဓေနဲ့ရသောသူသည်၊ ပါပကေဟိ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ကမ္ဘေဟိ၊ မကောင်းမှုတို့မှ၊ ရုက္ခော၊ ကင်း လွတ်သည်၊ ဘဝိဿတိနန္ဒ၊ ဖြစ်ရထက်မည်မဟုတ်ထုံသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဂျောကံထက်သော်၊ ဝေရော၊ နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ အာဟာ၊ မိန့်ဆို တော်မူ၏။ ကိံအာဟာ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊ ယဒိပရိသန္ဓဟေယု အကယ်၍ဆက်စပ်ခဲအံ့၊ ဝေံ၊ ဤသို့ ဆက်စပ်ခဲသော်၊ ပါပကေဟိ၊ ယုတ် မာကုန်သော၊ ကမ္ဘေဟိ၊ မကောင်းမှုတို့မှ၊ ရုက္ခော၊ ကင်းလွတ်သည်၊ နဘဝေယု၊ မဖြစ်ရာ၊ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ စ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယသ္မာ ခေါ၊ အကြင့်ကြောင့်၊ ပရိသန္ဓဟတိ၊ ဆက်စပ်၏၊ ဘသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါပကေဟိ၊ ယုတ်မာ ကုန်သော၊ ကမ္ဘေဟိ၊ မကောင်းမှုတို့မှ၊ နရုက္ခော၊ မလွတ်သာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဩပမ၊ ဥပမာ ကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦးသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ဂျောကံ ထက်သော်၊ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကောစိဒေဝ၊ တရံ တဦးသော ပုဂ္ဂိုလ်သော၊ ယောကျ်ားသည်၊ အညတရဿ၊ တရံ တဦးသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သော၊

ယောကျ်ား၏အမွှ်၊ သရက်သီးကို၊ အဝဟဇေယျ၊ ခိုးရာ၏၊ တမေန်၊ ထိုခိုး
သုယောကျ်ားကို၊ အမွှာသင်္ခါကော၊ သရက်သီးရှင်သည်၊ ဂဟေတွာ၊ ဘမ်း
၍၊ ဒေဝ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဣမိနာပုဂ္ဂိုလ်၊ ဤယောကျ်ားသည်၊ မယျံ၊
အကျွန်ုပ်၏၊ အမွှာ၊ သရက်သီးတို့ကို၊ အဝဟဇေယျ၊ ခိုးအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ဆို၍၊ ရဉ္စေ၊ မင်းအား၊ ဒေဝေယျ၊ ပြရာ၏၊ သော၊ ထိုခိုးသူသည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့
ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ကိံဝဒေယျ၊ အဘယ်သို့ဆိုရာသည်၊ ဒေဝ၊ ရှင်မင်း
မြတ်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣမဿ၊ ဤယောကျ်ား၏၊ အမွှာ၊ သရက်သီးတို့
ကို၊ နအဝဟရာမိ၊ မခိုးပါ၊ ဣမိနာ၊ ဤယောကျ်ားသည်၊ ယေ၊ အကြင်သရက်
သီးတို့ကို၊ ရောဒိတာ၊ စိုက်ပျိုးအပ်ကုန်၏၊ တေအမွှာ၊ ထိုသရက်သီးတို့ကား
အဉ္စေ၊ တပါးတို့ပါတည်း၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ယေအမွှာ၊ အကြင်သ
ရက်သီးတို့ကို၊ အဝဟဇေယျ၊ ခိုးကုန်၏၊ တေအမွှာ၊ ထိုသရက်သီးတို့ကား၊
အဉ္စေ၊ တပါးတို့တည်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နဒဏ္ဍပုတ္တော၊ အပြစ်ဒါဏ်
မရောက်သင့်ပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
ကိံ၊ အသို့နည်း၊ သော ပုဂ္ဂိုလ်၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ ဒဏ္ဍပုတ္တော၊
အပြစ်ဒါဏ် ရောက်သည်၊ ဘဝေယျ နုခေါ၊ ဖြစ်ပေရာ သလော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမ ဒဏ္ဍပုတ္တော၊
ဪ၊ အပြစ်ဒါဏ် ရောက်သင့်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ ဪ၊ ဆို၏၊ ကေန ကာရ ထေန၊ အဘယ် အကြောင်း
ကြောင့်၊ ဒဏ္ဍပုတ္တော၊ အပြစ်ဒါဏ်ရောက်သင့်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာသ
နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သော၊ ထိုခိုးသူ
သည်၊ ဝေံ၊ ဤနည်းအတိုင်း၊ ကိဉ္စာပိဝဒေယျ၊ အကယ်၍တည်းဆိုစေကာမူ
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပုဂ္ဂိုလ်အမွှ်၊ ရှေးသရက်သီးကို၊ အပစ္စက္ခာယ၊ မျက်
မှောက်ရှေးရှုအရေးမပြုမလုပ်ဘဲ၊ ပုန္တိမေနအမွှာနု၊ နောက်သရက်သီးဖြင့်၊
သောပုဂ္ဂိုလ်၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ ဒဏ္ဍပုတ္တော၊ အပြစ်ဒါဏ်ရောက်သင့်
သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဪ၊ ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတုသာလျှင်၊ ဣမိနာနာမဇ္ဈပေန၊ ဤနာမ်ရုပ်ဖြင့်
သောဘဏ်ဝါ၊ ကောင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပါပကံဝါ၊ ယုတ်မာသည်
လည်းဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ ကရေတိ၊ ပြုလုပ်၏၊ တေနကဗ္ဗေန၊ ထိုကုသိုလ်
အကုသိုလ်ကံဖြင့်၊ အညံ၊ တပါးသော၊ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်သည်၊ ပဋိသန္ဓဟ
တိ၊ ဆက်စပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါပကေတိ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ကမ္မေ
တိ၊ မကောင်းမှုတို့မှ၊ နုရက္ခော၊ မလွတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆို

တော်မူ၏။ ဘိယျော၊ ထိုထက် အလွန်၊ ဩပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုတော် မူပါဦးထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက် လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်း မြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကောစိဒေဝ၊ တရံ တဦးသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ အညတရသာ၊ တရောက်သော၊ ဝုရိသသာ၊ ယောကျ်ား၏၊ သာထိံ၊ သလေးကို၊ အဝဟာရေယျ၊ ခိုးရာယူရာ၏ (ပ)၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကောစိဝုရိသော၊ တရံ တရောက်သော ယောကျ်ားသည်၊ ဟေမန္တကာထေ၊ သောင်းအခါနှိုက်၊ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို၊ ဇာလေတွာ၊ ညှိပျိုး၍၊ ဝိသိဗ္ဗေတွာ၊ မီးထွံ၍၊ အဝိဇ္ဇာပေတွာ၊ မငြိမ်းမသတ်ခဲ့ဘဲ၊ ပက္ကမေယျ၊ ဖဲသွားရာ၏၊ အထခေါ၊ ထိုဖဲသွားသော အခါနှိုက်၊ သောအဂ္ဂိံ၊ ထိုမီးသည်၊ အညတရသာ၊ တယောက်သော၊ ဝုရိ သ ဝ၊ ယောကျ်ား၏၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို၊ ဥပဂ္ဂဟေယျ၊ လောင်ရာ၏၊ တမေနံ၊ ထိုမီးပျိုးသောသူကို၊ ခေတ္တသာမိကော၊ လယ်ရှင်သည်၊ ဂဟေတွာ၊ ဘမ်း၍၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ဣဒိနာဝုရိသော၊ ဤယောကျ်ားသည်၊ မဟာ၊ အကျွန်ုပ် ၏၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို၊ ဒဗ္ဗံ၊ မီးရှိ၊ အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ဝုရိသော၊ မင်းအား၊ ဒသေယျ၊ ပြရာ၏၊ သော၊ ထိုမီးညှိပျိုးသောသူသည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ခိုရာ၏၊ ကိံ၊ ဝဒေယျ၊ အဘယ်သို့ဆိုရာသနည်း၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်၊ အဟိ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣမဿ၊ ဤယောကျ်ား၏၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို၊ နုရောပေမိ၊ မီး မရှိ၊ ပါ၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အဝိဇ္ဇာပိဘော၊ မငြိမ်းအပ်သော၊ ယောအဂ္ဂိံ အကြင်မီးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောအဂ္ဂိံ၊ ထိုမီးသည်၊ အညော၊ တပါးတခြား သာတည်း၊ ယေနအဂ္ဂိံနာ၊ အကြင်မီးဖြင့်၊ ဣမဿ၊ ဤယောကျ်ား၏၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို၊ ဒဗ္ဗံ၊ ရှိ၊ အပ်၏၊ သောအဂ္ဂိံ၊ ထိုမီးသည်၊ အညော၊ တပါးသာတည်း အဟိ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နဒဏ္ဍပုတ္တော၊ အပြစ်ဒါဏ်မရောက်သင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ သောဝုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ ဒဏ္ဍပုတ္တော၊ အပြစ်ဒါဏ်ရောက်သင့်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ခုခေါ၊ ဖြစ်ရာသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား အာမဒဏ္ဍပုတ္တော၊ ဩဝါအပြစ်ဒါဏ်ရောက်သင့်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊ ကေနကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်း ကြောင့်၊ ဒဏ္ဍပုတ္တော၊ အပြစ်ဒါဏ်ရောက်သင့်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာသ နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ သော၊ ထိုမီးပျိုး သောသူသည်၊ ဝေံ၊ ဤနည်းအတိုင်း၊ ကိဉ္ဇာပိဝဒေယျ၊ အကယ်၍တည်းဆို ဝေကာမူ၊ ဝုရိမံအဂ္ဂိံ၊ ရှေးမီးကို၊ အပစ္စက္ခာယ၊ မျက်မှောက်ရှေးရှုအရေးမပြု

၂-မိတ္တိပဋ္ဌာ-၂-အဋ္ဌါနဝဂ်

လုပ်ဘဲ၊ ပစ္စိမေနအဂ္ဂိနာ၊ နောက်မီးဖြင့်၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊
ဒဏ္ဍပုတ္တော၊ အပြစ်ဒါဏ်ရောက်သင့်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ အာဟ၊ ဈောကံဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝေ၊ ဤအ
တုသာလျှင်၊ ဣမိနာနာမရူပေန၊ ဤနာမ်ရုပ်ဖြင့်၊ သောဘာဏံဝါ၊ ကောင်း
သည်သည်၊ ဖြစ်သော၊ ပါပကံဝါ၊ ယုတ်မာသည်သည်၊ ဖြစ်သော၊ ကမ္မံကံကို၊
ကရောတိ၊ ပြုလုပ်၏၊ ကေနကမ္မေန၊ ထိုကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံဖြင့်၊ အညံ၊
အားထုတ်ပြုလုပ်စဉ်နာမ်ရုပ်မှတစ်ပါးသော၊ နာမရူပံ၊ ပဒိုသန္ဓေနာမ်ရုပ်သည်၊
ပဒိုသန္ဓဟု၊ ဆက်စပ်၏၊ စ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်သို့ဘဝမ
ဆုံးသေးသောကြောင့်၊ ပဒိုသန္ဓဟု၊ ဆက်စပ်ရသေး၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့
ဆက်စပ် ရသောကြောင့်၊ ပါပကေတိ၊ ယုတ်မာလှန့်သော၊ ကမ္မေဟိ၊ မ
ကောင်းမှုတို့မှ၊ နမုတ္တော၊ မလွတ်သာပေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿန္တိ၊ ဖြေဆိုတော်
မူ၏၊ ဝိယျော၊ ထိုထက်အလွန်၊ ဥပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူပါ
ဦးသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဈောထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာဥပမာ
အားဖြင့်၊ ကောဝိဒေဝ၊ တရံတဦးသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ား
သည်၊ ပဒိပံ၊ ဆီမီးကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ပသာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့၊ အဘိရူ
ဟိတွာ၊ တက်၍၊ ထုဋ္ဌေယျ၊ ဘောဇဉ်စားရာ၏၊ ပဒိပေါ၊ ဆီမီးသည်၊ ဈာယမာ
နော၊ ထောင်မြိုက်သည်ရှိသော်၊ တိတံ၊ မိုးသောမြိုက်ကို၊ ဈာပေယ၊ ထောင်
မြိုက်ရာ၏၊ တိတံ၊ မိုးသောမြိုက်ကို၊ ဈာယမာနံ၊ ထောင်မြိုက်သော်၊ စာရံ၊
အိပ်ကို၊ ဈာပေယျ၊ ထောင်မြိုက်ရာ၏၊ စာရံ၊ အိပ်ကို၊ ဈာယမာနံ၊ ထောင်မြိုက်
သော်၊ ဂါမံ၊ ရွာကို၊ ဈာပေယျ၊ ထောင်မြိုက်ရာ၏၊ ဂါမဇနော၊ ရွာသားအ
ပေါင်းသည်၊ တံပုရိသံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊
ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ကိံဝဒေယျ၊ အဘယ်သို့ဆိုရာသနည်း၊ ဘောပုရိသ၊
ဒိုယောကျ်ား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကိဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဂါမံ၊ ရွာကို၊ ဈာပေ
ယိ၊ မီးရှိ၊ ရသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ သော၊ ထိုယောကျ်ား
သည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ကိံဝဒေယျ၊ အဘယ်သို့ဆိုရာသနည်း၊
ဘော၊ ဒိုလူများအပေါင်းတို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂါမံ၊ ရွာကို၊ နုဈာပေမိ၊ မီးမ
ရှိ၊ ပါ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယဿ၊ အကြင်မီး၏၊ အာထောကေန၊ အရောင်အထင်း
ဖြင့်၊ ကုဋ္ဌိံ၊ စားပြီး၊ သောပဒိပတ္တိ၊ ထိုမီးတိုင်မီးသည်၊ အညော၊ တမျိုးတခြား
တည်း၊ ယေန၊ အကြင်မီးသည်၊ ဂါမော၊ ရွာကို၊ ဈာပိတော၊ ထောင်ကျွမ်းအပ်
၏၊ သောအဂ္ဂိ၊ ထိုမီးသည်၊ အညော၊ တပါးသာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊
ဆိုရာ၏၊ ထော၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဝိဝဒမာနံ၊ ပြင်းခုံကြကုန်လျှက်၊ တဝ၊

မိလိန္ဒပညာပါဠိတော်နိဿယ

သင်၏၊ သန္တိကော၊ အထံဂိုက်၊ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာကုန်ရာ၏။ တွံ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ ကဿ၊ အဘယ်သူအား၊ အဇ္ဈံ၊ တရားကို၊ ဓာရေယျာသိ၊ အနိုင်ဆောင်ထားအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဟန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဂါမဇနကဿ၊ ရွာသူရွာသားအပေါင်းအား၊ ဓာရေယျာမိ၊ အနိုင်ဆောင်ထားပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယျောကံ၊ ထုတ်သော်၊ ကိံ၊ ကာရတာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်၊ ဝေံ၊ ဤအတိုင်း၊ ကိဉ္ဇာပိဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုစေကာမူ အပိစ၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ တတောဝေ၊ ထိုယောက်ျား၏မိမှသာလျှင်၊ သော၊ အပွို၊ ထိုမိသည်၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေ၊ စင်စစ်အဖြစ်၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ မာရဏန္တိကံ၊ သေသည်အဆုံး ဖြစ်သော၊ နာမဂ္ဂပံ၊ နာမ်ရပ်သည်၊ ကိဉ္ဇာပိအညံ၊ အကယ်၍ တပါးတခြားဖြစ်၏၊ ပဗ္ဗိသန္တိတ္ထိံ၊ ပဗ္ဗိသန္တေန္တိကံ၊ နာမဂ္ဂပံ၊ နာမ်ရပ်သည်၊ ကိဉ္ဇာပိအညံ၊ အကယ်၍ တပါးတခြားဖြစ်၏၊ အပိစ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း တတောယေဝ၊ ထိုရှေးနာမ်ရပ်ကြောင့် သာလျှင်၊ တံ၊ ထိုနောက်နာမ်ရပ်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပဗ္ဗိသန္တဟတိ၊ ဆက်စပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါပကေတိ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ကမ္မေဟိ၊ မကောင်းမှုတို့မှ၊ နရက္ခော၊ မထွတ်သာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသန္တိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ဘိယျော၊ ထိုထက်အလွန်၊ ဩပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကရေဟိ၊ ပြုတော် မူပါဦးသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယျောကံ၊ ထုတ်သော်၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကောပိဒေဝ၊ တစ်တည်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ ဒဟရိံ၊ သေးငယ်သော၊ ဒါရိကံ၊ သူငယ်မကို၊ ဝါရေတွာ၊ ချိန်းချက်၍၊ သုကံ၊ စားရန်အတွင်းဥစ္စာကို၊ ဒတွာ၊ ပေးခဲ့၍၊ ပက္ကမေယျ၊ တဲသွားရာ၏၊ သာ၊ ထိုမိန်းမငယ်သည်၊ အပရေန၊ တပါးသော၊ သမယေန၊ အခါနှိုက်၊ မဟတိ၊ ကြီးသည်၊ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တတော၊ ထိုအခါနှိုက်၊ အညော၊ တပါးသော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ သုကံ၊ စားရန်အတွင်း ဥစ္စာကို၊ ဒတွာ၊ ပေးပြန်၍၊ ဝိဝါတံ၊ ထိမ်းမြားခြင်းကို၊ ကရေယျ၊ ပြုပြန်ရာ၏။ ဣတရော၊ ဤနောက်ယောက်ျားမှတပါးသော ရှေးယောက်ျားသည်၊ အာဂစ္ဆာ၊ ထာထက်၍၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ကိံ၊ ဝဒေယျ၊ အဘယ်သို့ဆိုရာသနည်း၊ အဟ္တော၊ ဝရိသ၊ ဒရိယောကျား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကိသပန၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်၊ မေ၊ ဝါ၏၊ တဒိယံ၊ မထားကို၊ နေထိ၊ ဆောင်ယူသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဧကော၊ တယောက်

၂-မိထိန္ဒရဉာ-၂-အဒ္ဓါနဝဂ်၊

က၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝဇေယျ၊ သိုရာ၏၊ ကိံ ဝဇေယျ၊ အဘယ်သို့ သိုရာသနည်း၊
 အကံ၊ ဝါကား၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဘရိယံ၊ မယားကို၊ နနေမိ၊ မဆောင်မယူပါ၊
 တယာ၊ သင်သည်၊ ဝါရိတာစ၊ ထိမ်းမြားလက်ထပ်အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော
 ဒိန္နု သုကံ၊ စ၊ စားရန်အတွင်း ဆောင်နှင်းအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ယာ၊ အ
 ကြင်မိန်းမသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာဒါရိကာ၊ ထိုသူငယ်မသည်ကား၊ ဒဟရတ
 ဂုဏိယာ၊ သေးသွယ်နုပျိုသော၊ အညာ၊ တပါးသောမိန်းမပါတည်း၊ မယာ၊ ဝါ
 သည်၊ ဝါရိတာစ၊ ထိမ်းမြားလက်ထပ်အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဒိန္နု သုကံ၊
 စ၊ စားရန်အတွင်း ဆောင်နှင်းအပ်သည် လည်း ဖြစ်သော၊ ယာ၊ အကြင်သူ
 ငယ်မသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံဒါရိကာ၊ ဤသူငယ်မသည်ကား၊ မဟတိ၊ ကြီး
 သော၊ ဝယပတ္တာ၊ အရှုယ်သို့ရောက်သော၊ အညာ၊ တပါးသော မိန်းမပါ
 တည်း၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝဇေယျ၊ သိုရာ၏၊ တော၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဝိဝေမာနာ၊
 ငြင်းခုံကြကုန်လျက်၊ တဝ၊ သင်မင်းကြီး၏၊ သန္တိကေ၊ အထံနှိုက်၊ အာဂစ္ဆေ
 ယျ၊ ထာကုန်ရာ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တံ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ ကဿ၊ အ
 ဘယ်သူအား၊ အဇ္ဇံ၊ တရားကို၊ ဝေရေယျာထိ၊ ဆောင်ထားနဲ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့မေးထတ်သော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝုရိမဿ၊ ရှေးဖြစ်သောယောကျ်ား
 အား၊ ဝေရေယျာမိ၊ အနိုင်ဆောင်ထားပါနဲ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဈောကံ
 ၏၊ ကိံကရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်း ကြောင့်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေး
 ထတ်သော်၊ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ ဝေံ၊ ဤအတိုင်း၊ ကိဉ္ဇာဝိဝဇေယျ၊
 အကယ်၍ဆိုစေကာမူ၊ အဝိစ၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ တတောယေဝ၊ ထိုမိန်းမငယ်
 မှသာလျှင်၊ မဟတိ၊ ကြီးခြင်းသည်၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ထာပါ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဝုရိမဿ၊ ရှေးဖြစ်သောယောကျ်ားအား၊ ဝေရေယျာမိ၊ အနိုင်
 ဆောင်ထားပါနဲ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဈောကံ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်း
 မြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ မာရုဏန္တိကံ၊ သေသည့်အဆုံးဖြစ်
 သော၊ နာမဂ္ဂပံ၊ နာမ်ရုပ်သည်၊ ကိဉ္ဇာဝိအညံ၊ အကယ်၍တပါးတခြားဖြစ်၏၊
 ပဗ္ဗိသန္တိတ္ထိံ၊ ပဗ္ဗိသန္တေန္တိကံ၊ နာမဂ္ဂပံ၊ နာမ်ရုပ်သည်၊ ကိဉ္ဇာဝိအညံ၊ အကယ်၍
 တပါးတခြားဖြစ်၏၊ အဝိစ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ တတောယေဝ၊ ထိုရှေး
 နာမ်ရုပ်ကြောင့်သာလျှင်၊ တံ၊ ထိုနာမ်ရုပ်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏၊ ယသ္မာ၊ အ
 ကြင့်ကြောင့်၊ နာမဂ္ဂပံ၊ နာမ်ရုပ်သည်၊ ပဗ္ဗိသန္တဟတိ၊ ဆက်စပ်ရသေး၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝါပကေထိ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ကမ္မေတိ၊ မကောင်းမှုတို့
 မှ၊ ခရုတ္တော၊ မလွတ်သာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿန္တိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏၊
 သိယျော၊ ထိုထက်အလွန်၊ ဩပဝံ၊ ဥပမာကို၊ ကရေဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦး

ပိတိန္ဒရပဋ္ဌာပါဠိတော်နိဿယ။

ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထော၊ ကံထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကောဝိဒေဝ၊ ထ
ရံတဦးသာ ဖြစ်သော၊ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဂေါပါလကဿ၊ နွား
ကျောင်းသား၏၊ ဟတ္ထတော၊ ထက်ရှာ၊ ဝိရဗာဓု၊ နွားနို့အိုးကို၊ ကိဏိတွာ၊
ဝယ်၍၊ တသေဝဂေါပါလဿ၊ ထိုနွားကျောင်းသား၏သာလျှင်၊ ဟတ္ထေ၊
ထက်နှိုက်၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ အပ်နှံ၍၊ သွေ၊ နက်ဖြန်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂမိဿာမိ၊
သွားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ပတ္တမေယျ၊ ဘဲသွားရာ၏၊ တံ၊ ထိုနွားနို့သည်၊ အပ
ရဇ္ဇ၊ နက်ဖြန်နှိုက်၊ ဒမိ၊ နို့ခင်းသည်၊ သမ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ထေရာ၏၊ သော၊ ထို
ယောကျ်ားသည်၊ အာဂတ္တာ၊ ထပ်ထပ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ကိ
ဝဒေယျ၊ အဘယ်သို့ဆိုရာသနည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိရဗာဓု၊ နွားနို့အိုးကို၊ ဒေဟိ
ပေးပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ သော၊ ထိုနွားကျောင်းသားသည်၊ ဒမိ၊
နို့ခင်းကို၊ ဒသေယျ၊ ပြုရာ၏၊ ဣတရော၊ နွားနို့ထပ်သူသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေ
ယျ၊ ဆိုရာ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဟတ္ထတော၊ ထက်ရှာ၊ ဒမိ၊ နို့ခင်း
ကို၊ နကိတာမိ၊ မဝယ်ပါ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိရဗာဓု၊ နို့အိုးကို၊ ဒေဟိ၊ ပေးပါ၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ သော၊ ထိုနွားကျောင်းသားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊
ဆိုရာ၏၊ ကိဝဒေယျ၊ အဘယ်သို့ဆိုရာသနည်း၊ တေ၊ သင်သည်၊ အဇာနန္တံ၊
မထိမှီ၊ ဝိရံ၊ နွားနို့သည်၊ ဒမိဘူတံ၊ နို့ခင်းဖြစ်ထေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ
၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဝိဝဒမာနာ၊ ပြင်ချံကြကုန်ထျက်၊ တဝ၊ သင်မင်းကြီး
၏၊ သန္တိကေ၊ အထံရှိက်၊ အာဂစ္ဆေယျ၊ ထာကုန်ရာ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
တွံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်၊ ကဿ၊ အဘယ်သူအား၊ အန္တံ၊ တရားကို၊ ဝာဂေယျာ
ထိ၊ အနိုင်ဆောင်ထားရာအနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ထန္တေ၊
အရှင်ဘုရား၊ ဂေါပါလကဿ၊ နွားကျောင်းသားအား၊ ဝာဂေယျာမိ၊ အနိုင်
ဆောင်ထားပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဂျော့က်၏၊ ကိကာရထာ၊ အ
ဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်၊ သော၊ ထိုနို့ဝယ်
သူယောကျ်ားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤအတိုင်း၊ ကိဥ္စာပိဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုစေကာ
မူ၊ အပိစ၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ တတောယေဝ၊ ထိုနွားနို့၊ ငှာသာလျှင်၊ တံ၊ ထိုနို့
ခင်းသည်၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ တသွား၊ ထိုကြောင့်၊ ဂေါပါလကဿ၊ နွား
ကျောင်းသားအား၊ ဝာဂေယျာမိ၊ အနိုင်ဆောင်ထားပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အ
ဝေါစ၊ ဂျော့က်ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူပင်
လျှင်၊ မာရထန္တိကံ၊ သေထည့် အဆုံးဖြစ်သော၊ နာမဂ္ဂပံ၊ နာမ်ရုပ်သည်၊
ကိဥ္စာပိအညံ၊ အကယ်၍တခြားတပါးဖြစ်၏၊ ပဋိသန္ဓိတ္ထိံ၊ ပဋိသန္ဓေနှိုက်၊ နာ
မဂ္ဂပံ၊ နာမ်ရုပ်သည်၊ ကိဥ္စာပိအညံ၊ အကယ်၍တခြားတပါးဖြစ်၏၊ အပိစ၊ ထို

၂-မိထိန္ဒပဌာ-၂-အဒ္ဓါနဝဂ်

သို့ဖြစ်သော်လည်း၊ တတောယေဝ၊ ထိုရှေးနာမ်ရုပ်ကြောင့်သာလျှင်၊ တံ၊ ထို
 နောက်နာမ်ရုပ်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏။ ယသ္မာ၊ အကြောင့်ကြောင့်၊ နာမရူပံ၊ နာမ်
 ရုပ်သည်၊ ပဋိသန္ဓဟတိ၊ ဆက်စပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါပကေဟိ၊ ယုတ်
 မာကျန်သော၊ ကဗ္ဗေဟိ၊ မကောင်းမှုတို့မှ၊ နုစရိရက္ခာ၊ မလွတ်နိုင်ပေ၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ ဝိသာဇ္ဇိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်
 အရှင်ထုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်လျှောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ခ္ခါဝိသတိမာ၊ နှစ်ဆဲ နှစ်ချတို့၏ပြည့်
 ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပစ္စုပ္ပန္နာဂတာနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်အနာဂတ် ဖြစ်ကုန်သော၊ နာမ
 ရူပါနံ၊ နာမ်ရုပ်တို့၏။ ဧကတ္တနာနတ္တပဌာ၊ ဧကတ္တနာနတ္တပြဿနာမေးခွန်း
 သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၂၃-ထေရဝသပဋိသန္ဓဟနာပဋိသန္ဓဟနတ္ထာ၊

ရာဇာ၊ မိထိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုပြန်၏။ ကိံအာဟ၊
 အဘယ်သို့ လျှောက်ဆိုပါ သနည်း၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန် ကိုယ်
 တော် အရှင်ထုရား၊ တွံပန၊ အရှင်ထုရား သည်ကား၊ ပဋိသန္ဓဟိသာ
 သိ၊ ပဋိဇ္ဇေနေရ ဦးမည်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ မဟာ
 ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အထံ၊ မသင့်မလျော်၊ တေ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ ပုစ္ဆိ
 တေန၊ မေးအပ်သော၊ တေန၊ ထိုစကားဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့
 နည်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပဋိကစ္ဆေဝ၊ ရှေးဦးမဆွကပင်၊ မဟာရာဇ၊ မင်း
 မြတ်၊ သဥပါဒါနော၊ ဥပါဒါန်တရားနှင့်တကွဖြစ်သည်၊ သစေထဝိသာသမိ၊
 အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ပဋိသန္ဓဟိသာသမိ၊ ပဋိသန္ဓေနေရဦးအံ့၊ အနုပါဒါနော၊ ဥပါ
 ဒါန်မရှိသည်၊ သစေထဝိသာသမိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ နပဋိသန္ဓဟိသာသမိ၊
 ပဋိသန္ဓေမနေရအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အက္ခာတံနန၊ ဟောအပ်ပြီမဟုတ်လော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ဩပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကရောဟိ၊
 ပြုတော်မူပါဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထုတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ကောဗိဒေဝ၊ ထင်တဦးသာလျှင်
 ဖြစ်သော၊ ပုဂိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ရညော၊ မင်းအား၊ အဓိကာရံ၊ ကျေးဇူး
 ကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ရာဇ၊ မင်းသည်၊ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်ရကား၊ အဓိကာရံ
 ကျေးဇူးတံ၊ ပူဇော်ပြီးမြောက်ခြင်းကို၊ ဒဒေယျ၊ ပေးရာ၏။ သော၊ ထိုကျေးဇူး
 ကိုခံရသောယောကျ်ားသည်၊ တေနအဓိကာရေန၊ ထိုကျေးဇူးကိုဖြင့်၊ ပဉ္စ

ဝိသိဒ္ဓိဗျာပါဠိတော်နိဿယ

ဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့နှင့်၊ သမဂ္ဂိတော၊ အလွန်
 ဝပြောထွက်၊ သမင်္ဂီဘူတော၊ ပြည့်စုံလျက်၊ ပရိဝေဒေယျ၊ စမ္ဘာယ်ရာဇာ၊ သော
 ထိယောကျာ်းသည်၊ ဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီး
 သည်၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်စုံတစ်သောကျေးဇူးကို၊ နပဗ္ဗိကရောတိ၊ အထူး မပြုလေ၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ စေအာရောစေယျ၊ အကယ်၍ပြောကြားပြားအုံးကိ၊ အသိနည်း၊ မ
 ဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ သောဝရိသော၊ ထိုယောကျာ်းသည်၊ ယုတ္တကာရိ၊ သင့်
 ထောက်စွာပြုလုပ်သည်၊ ဘဝေယျုခေါ၊ ဖြစ်ပါအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊
 မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နတ္ထိ၊ မဖြစ်ပေရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 ယျောက်၏၊ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တေ၊ သင်
 မင်းကြီးအား၊ တေနပုစ္ဆိတေန၊ ထိုသို့မေးယျောက်သဖြင့်၊ ကိ၊ အတယ်အ
 ကျိုးရှိအံ့နည်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗိကရွေဝ၊ ရှေးဦးမဆွကပင်၊ ဥပါဒါနော၊
 ဥပါဒါနံတရားနှင့်တကွဖြစ်သည်၊ သဝေဘဝိဿာမိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ပဗ္ဗိ
 သန္ဓဟိဿာမိ၊ ပဗ္ဗိသန္ဓေနေရဦးအံ့၊ အနုပါဒါနော၊ ဥပါဒါနံမရှိသည်၊ သဝေ
 ဘဝိဿာမိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ နပဗ္ဗိသန္ဓဟိဿာမိ၊ ပဗ္ဗိသန္ဓေမနေရအံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အပ္ပာတံနန္တု ဟောအပ်ပြီးမဟုတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုထံတော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊
 သင့်ထောက်ထောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 ယျောက်ဆို၏၊ တေဝိသတိမာ၊ နှစ်ဆဲ့ဆုံးချိန်၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
 သော၊ ထေရုဿ၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်၏၊ ပဗ္ဗိသန္ဓဟနာပဗ္ဗိသန္ဓဟနပဥ္ဗာ၊
 ပဗ္ဗိသန္ဓေနေခြင်းပဗ္ဗိသန္ဓေမနေခြင်း ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂၄-နာမရူပါနပဗ္ဗိသန္ဓဟနပဥ္ဗာ။

ရာဇာ၊ မိသိဒ္ဓိမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆိုပြန်၏၊ ကိ၊ အာဟ၊
 အတယ်သို့ယျောက်ဆိုပြန်သနည်း၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုထံတော်
 အရှင်ဘုရား၊ နာမရူပန္တိ၊ နာမ်ရုပ်ဟူ၍၊ ယံပနတေ၊ အကြင်စကားကို၊ ဖြူထိ၊
 ဟော တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနာမ်ရုပ်နှစ်ပါး တို့တွင်၊ ကတမံ၊ အဘယ်တရား
 သည်၊ နာမံ၊ နာမ် ခေါ်ပါသနည်း၊ ကတမံ၊ အဘယ်တရားသည်၊ ရူပံ၊ ရုပ်ခေါ်
 ပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ တတ္ထ
 ထိုနာမ်ရုပ်နှစ်ပါးတို့တွင်၊ ယံဩဇ္ဇာရိကံ၊ အကြင်ကြမ်းတမ်းခက်ထန်သော

သဘောသည်။ အတ္ထိဂါ၏တော်၊ ဤသဘောသည်၊ ရှုပ်၊ ရုပ်မည်၏၊ တတ္ထ၊ ထို
 နှစ်ရုပ်နှစ်ပါးတို့တွင်၊ သုခုမာ၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့ ကုန်သော၊ ယေဝိတ္တစေတထိ
 ကာဓမ္မာ၊ အကြင်စိတ်စေတထိက်တရားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တော်၊ ဤ
 တရားသည်၊ နာဝံ၊ နာဝံမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ
 နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ကေန၊ ကာရထေန၊ အဘယ်
 အကြောင်းကြောင့်၊ နာမံ၊ ယေဝ၊ နာဝံချည်းသာလျှင်၊ ဝါ၊ ထိုသို့၊ မဟုတ်မူ
 ကား၊ ရှုပ်ယေဝ၊ ရှုပ်ချည်းသာလျှင်၊ နပဋိသန္ဓဟတိ၊ ဗုဒ္ဓိသန္ဓေမနေထု သ
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အညမည၊ ပ
 နိသိတာ၊ အချင်းချင်းတပါးသည်တပါး၌ရှိကုန်ကား၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုနှစ်
 ရုပ်တရားတို့သည်၊ ဧကတောဝ၊ တပေါင်းတစည်းတည်းအားဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿန္တိ၊ ဖြေတော်မူ၏၊ ဩပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကရေ
 တိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်း
 မြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကုတ္တု၊ ခိုယာ၊ ကြက်မ၏၊ ကထထံ၊ ရေကြည်
 နှစ်သည်၊ နဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ၊ အဏ္ဏန္တိ၊ အဥသည်လည်း၊ နဘဝေယျ၊ မဖြစ်
 ရာ၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်လတို့တွင်၊ ယဗ္ဗကထထံ၊ အကြင်ရေကြည်နှစ်သည်ရင်း၊
 အာထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ စတုဝိသတိမာ၊
 နှစ်ဆဲလေးချက်တို့၏ပြည့် ကြောင်းဖြစ်သော၊ နာမဗူပါ၊ နာဝံရုပ်တရားတို့
 သည်၊ နပဋိသန္ဓဟနပဌာ၊ မဆက်စပ်သောပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊
 ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၂၅-အခွါနပဌာ၊

ရာဇာ၊ မိထိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ လျှောက်ပြန်၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အ
 ဘယ်သို့လျှောက်ပါသနည်း၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်
 ထုရား၊ ဒီဗံ၊ ရှည်လျားသော၊ အခွါနံ၊ အခါကာလပတ်သုံး၊ ယံပနေတံ၊ အ
 ကြင်စကားကို၊ ဗြူထိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပန၊ လျှောက်ဦးဆံ၊ တော်အခွါနံနာမ၊
 ဤကာလမည်သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို
 ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အတိတော၊ လွန်ထေပြီးသောအခါသည်၊
 အခွါ၊ အခွန်ကာလတည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အနာဂတော၊ လာထက္ကံ၊
 သောအခါသည်၊ အခွါ၊ အခွန်ကာလတည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပဂ္ဂုပ္ပန္နော၊
 ပဂ္ဂုပြန်ဖြစ်သောအခါသည်၊ အခွါ၊ အခွန်ကာလတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊

ပြေဆိုတော်မူ၏။ သဗ္ဗေအဒ္ဓါ။ အလုံးစုံကုန်သောအခါကာလတို့သည်။ အတ္ထိကံ ပန၊ ရှိသောကုန်သော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကောဓိအဒ္ဓါ၊ အချို့သောအခါကာလသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ကောဓိအဒ္ဓါ၊ ချို့သောအခါကာလသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပိန်ဆိုတော်မူ၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကတမောပန၊ အဘယ်ကာလသည်ကား၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါသလော၊ ကတမော၊ အဘယ်ကာလသည်ကား၊ နတ္ထိ၊ မရှိပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယေတေသင်္ခါရာ၊ အကြင်သင်္ခါရတို့သည်။ အတိတော၊ အတိတ်လွန်ပြီဖြစ်ကုန်၏။ ဝိဂတာ၊ ပစ္စုပ္ပန်မှလွတ်ကင်းကုန်၏။ နိရုဒ္ဓါ၊ ချုပ်ငြိမ်းကုန်ပြီ။ ဝိပရိဏတော၊ ပျက်စီးကုန်ပြီ။ တေသံ၊ ထိုသင်္ခါရတို့၏။ သောအဒ္ဓါ၊ ထိုအခါကာလသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယေတေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်။ ဝိပါကာ၊ အကျိုးတရားဖြစ်ကုန်၏။ စ၊ ထိုပြင်၊ ယေ၊ အကြင်တရားတို့သည်။ ဝိပါကဓမ္မဓမ္မာ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သောသဘောရှိသောအကြောင်းတရားဖြစ်ကုန်၏။ စ၊ ထိုပြင်၊ ယေ၊ အကြင်တရားတို့သည်။ အညတြ၊ တပါးသောဘဝ၌ကံ၊ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဇေန္တိ၊ ပေးကုန်ဆဲ၊ တေသံ၊ ထိုတရားတို့၏။ သောအဒ္ဓါ၊ ထိုအခါကာလသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ ကာထကံတော၊ သေလွန်ကုန်သော်၊ အညတြ၊ တပါးသောဘဝ၌ကံ၊ ပစ္စုပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်ဆဲ၊ သောစအဒ္ဓါ၊ ထိုအခါကာလသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ ကာထကံတော၊ သေလွန်ကုန်သော်၊ အညတြ၊ တပါးသောဘဝ၌ကံ၊ အနုပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ဆဲမဟုတ်ကုန်၊ သောစအဒ္ဓါ၊ ထိုအခါကာလသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ စ၊ ထိုပြင်၊ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ဘဝမှလွန်ငြိမ်းမြောက်ကုန်၏။ သောစ၊ ထိုသတ္တဝါသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတတ္တာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်ချုပ်ငြိမ်းခန္ဓာဇာတ်သိမ်းသောကြောင့်၊ အဒ္ဓါ၊ အခါကာလသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပိန်ဆိုတော်မူ၏။ တန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ ပဉ္စဝိသင်္ခါမာ၊ နှစ်ဆဲ၊ ငါးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အဒ္ဓါနုပညာ၊ အဒ္ဓါနုပြဿနာမေးခွန်းသည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဒုတိယော၊ နှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အဒ္ဓါနုဝဂ္ဂေါ၊ အဒ္ဓါနုဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ • ဣမတ္ထိဝဂ္ဂေါ၊ ဤမဟာဝဂ်

၂-မိလိန္ဒယျာ-၂-အဒ္ဓါနဝဂ်၊

အဒ္ဓါနဝဂ်နှစ်ပါး၌၊ပဉ္စဝိသတိပဋ္ဌာ၊ နှစ်ဆဲ.ငါးပါးသောပြဿနာမေးခွန်းတို့ တည်း။ ။

၂-မိလိန္ဒယျာ-၃-ဝိစာရဝဂ်၊
၂၆ အဒ္ဓါနယျာ၊

ရာဇာမိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊အာဟ၊ဈေျောက်ဆို၏။ကိံ အာဟ၊အဘယ် ထိုဈေျောက်ဆိုသနည်း။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်တု ရား၊အတိတဿ၊ အတိတ်ဖြစ်သော၊ အဒ္ဓါနဿ၊ အဓွန်ကာလ၏၊ မူလံ၊ ဖြစ်ကြောင်းအရင်းမူလသည်။ ကိံ၊ အဘယ်ပါနည်း။ အနာဂတဿ၊အနာ ဂတိဖြစ်သော၊အဒ္ဓါနဿ၊အဓွန်ကာလ၏၊မူလံ၊အကြောင်းအရင်းမူလသည် ကိံ၊အဘယ်ပါနည်း၊ပစ္စုပ္ပန္နဿ၊ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊အဒ္ဓါနဿ၊အဓွန်ကာလ ၏၊မူလံ၊အကြောင်းအရင်းမူလသည်။ကိံ၊အဘယ်ပါနည်း။ဣတိ၊ဤထို့၊အာ ဟ၊ဈေျောက်ဆို၏။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊အတိတဿ၊ အတိတ်ဖြစ်သော၊ ဒ္ဓါနဿ၊ အဓွန် ကာလ၏ထည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန္နဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ အဒ္ဓါနဿစ ၊အဓွန် ကာလ၏ ထည်းကောင်း၊ မူလံ၊ အကြောင်းရင်းမူ လသည်၊အဝိဇ္ဇာ၊အဝိဇ္ဇာတည်း။ ။

အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊အဝိဇ္ဇာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊သင်္ခါရာ၊သင်္ခါရတို့ သည်။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သင်္ခါရပစ္စယာ၊ သင်္ခါရဟူသောအကြောင်း ကြောင့်၊ဝိညာဏံ၊ဝိညာဏံသည်။သမ္ဘဝတိ၊ဖြစ်၏။ဝိညာဏပစ္စယာ၊ဝိညာဉ် ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ နာမရူပံ၊နာမ်ရုပ်သည်။သမ္ဘဝတိ၊ဖြစ်၏။နာမ ရူပပစ္စယာ၊နာမ်ရုပ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ သဠာယတနံ၊သဠာယတန သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ သဠာယတနပစ္စယာ၊ သဠာယတန ဟူသောအ ကြောင်းကြောင့်၊ပဿော၊ ပဿသည်။ သမ္ဘဝတိ ဖြစ်၏။ ဗဿပစ္စယာ၊ပ သာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာ၊ဝေဒနာသည်။ သမ္ဘဝတိ၊ဖြစ်၏။ ဝေဒနာပစ္စယာ၊ဝေဒနာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊တဏှာ၊တဏှာသည်။ သမ္ဘဝတိ၊ဖြစ်၏။တဏှာပစ္စယာ၊ တဏှာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ဥပါ ဒါနံ၊ ဥပါဒါန်သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ဥပါဒါနပစ္စယာ၊ ဥပါဒါန်ဟူသောအ အကြောင်းကြောင့်၊ဘဝေါ၊ ဘဝသည်။သမ္ဘဝတိ၊ဖြစ်၏။ဘဝပစ္စယာ၊ဘဝ ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ဇာတိ၊ ဇာတိသည်။သမ္ဘဝတိ၊ဖြစ်၏။ဇာတိပစ္စ ယာ၊ ဇာတိဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဇရာမရဏသောကပရိဒေဝဒုက္ခ

မိလိန္ဒပဉ္စာပါဠိတော်နိဿယ

ခေါမနုဿပုပါယာသာ၊ ဒဂိခြင်းသေခြင်း၊ စိုးရိမ်ခြင်း၊ ငိုကြွေးခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိက်ကြီး တင်တင်ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်၊ သန္တဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ကောဝထဿ၊ အလုံးစုံသော၊ ဧတဿအဋ္ဌါနဿ၊ ထိုအစွန့်ကာလ၏၊ ပုရိမာ၊ ရှေးနှိုက်ဖြစ်ပြီးသော၊ ကောဗု၊ အစအစွန်းသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်ရှားလေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။ တန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်ထျှော်ထျှောက်ပတ်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ထျှောက်ဆို၏။ ။ ပဌမာ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ အဋ္ဌါနပဉ္စာ၊ အဋ္ဌါနပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၂၇-ပုရိမာကောဗုပဉ္စာ

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ ထျှောက်ဆိုပြန်၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ထျှောက်ဆိုပြန်သနည်း၊ တန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ပုရိမာ၊ ရှေးနှိုက်ဖြစ်ပြီးသော၊ ကောဗု၊ အစအစွန်းသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်ရှားလေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံပနေတံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဗြူထိ၊ ယောတော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုစကား၏၊ ဩပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကဏေတိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ထျှော်ထတ်သော်၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ပရိတ္တံ၊ နည်းသော၊ ဝီဇံ၊ မျိုးစေ့ကို၊ ပထဝီယံ၊ မြေနှိုက်၊ နိက္ခိပေယျဝိုက်ပျိုးထေအံ့၊ တတော၊ ထိုမျိုးစေ့မှ၊ အကိရော၊ အညွန့်အညွှောက်သည်၊ ဥဠဟိတွာ၊ ထထတ်၍၊ အနုပဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဝုဇံ၊ ကြီးကျယ်ခြင်းသို့၊ ဝိရုဠိံ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့၊ ဝေပုဏ္ဏံ၊ ပြန်ပွားခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်ထတ်၍၊ ပထံ၊ အထီးကို၊ ဒဒေယျ၊ ပေးရာ၏၊ တတောပိ၊ ထိုအထီးမှလည်း၊ ဝီဇံ၊ မျိုးစေ့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ထုတ်ယူ၍၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ ရောပေယျ၊ ဝိုက်ပျိုးရာ၏၊ တတောပိ၊ ထိုမျိုးစေ့မှလည်း၊ အကိရော၊ အညွန့်သည်၊ ဥဠဟိတွာ၊ ထထတ်၍၊ အနုပဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဝုဇံ၊ ကြီးကျယ်ခြင်းသို့၊ ဝိရုဠိံ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့၊ ဝေပုဏ္ဏံ၊ ပြန်ပွားခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်ထတ်၍၊ ပထံ၊ အထီးကို၊ ဒဒေယျ၊ ပေးလေရာ၏။ ဝေံ၊ ဤသို့ထျှော်ထော်သောသန္တတိယာ၊ ဤသစ်ပင်မျိုးစေ့ အစဉ်အဆက်၏၊ အန္တော၊ အစအဆုံးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကောင်းသေးသလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဠိံ၊ မေးတော်မူ၏။ ။ တန္တေန၊ အရှင်ဘုရား၊ အန္တော၊ အစအဆုံးသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ထျှောက်ထတ်သော်၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဝေမေဝေါ၊ ဤ

အတုသာလျှင်၊ အဋ္ဌါနုဿ၊ အဋ္ဌန္တိကာလင်္ဂါ၊ ဝုဂိမာ၊ ရှေးနှိုက်ဖြစ်သော၊
 ကောဋိပိ၊ အစအစွန်းသည်လည်း၊ နပညာယထိ၊ မထင်ပေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝိဿန္တိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ဘိယျော၊ ထိုထက်အလွန်၊ ဩပမံ၊ ဥပမာကို
 ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦးသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကုက္ကုဋိယာ၊ ကြက်မငှာ၊ အဏ္ဏံ၊ အဥ
 သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အဏ္ဏံ၊ တော၊ အဥငှာ၊ ကုက္ကုဋိ၊ ကြက်မသည်၊
 ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကုက္ကုဋိယာ၊ ကြက်မငှာ၊ အဏ္ဏံ၊ အဥသည်၊ ဘဝေယျ၊
 ဖြစ်ရာ၏။ ဝေံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဧတိဿာသန္တတိယာ၊ ဤကြက်မ ကြက်ဥ
 အစဉ်အဆက်၏၊ အန္တော၊ အစအဆုံးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကောင်းသောအံ့သော
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အန္တော၊ အစအဆုံး
 သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက် လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်း
 မြတ်၊ ဝေမေဝေ၊ ဤအတုသာလျှင်၊ အဋ္ဌါနုဿ၊ အဋ္ဌန္တိကာလင်္ဂါ၊ ဝုဂိမာ၊ ရှေး
 နှိုက်ဖြစ်သော၊ ကောဋိပိ၊ အစအစွန်းသည်လည်း၊ နပညာယထိ၊ မထင်ရှား
 ပေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿန္တိ၊ ဖြေတော်မူ၏။ ဘိယျော၊ ထိုထက်အလွန်၊
 ဩပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦးသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်
 လတ်သော်၊ ဝေရော၊ အရှင်နာဂဝင်္ဍိမထေရ်သည်၊ ပထဝီယာ၊ မြေနှိုက်၊
 စက္ကံ၊ စက်ဝိုင်းကို၊ ထိဒိတွာ၊ ရေးသား၍၊ မိလိန္ဒံ၊ ရာဇာနံ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးကို၊
 ဧတံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိ၊ အဝေါစ၊ အ
 ဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣမဿစက္ကဿ၊
 ဤစက်ဝိုင်း၏၊ အန္တော၊ အစအဆုံးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အန္တော၊ အစအဆုံး သည်၊
 နုတ္ထိ၊ မရှိပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုလေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်း
 မြတ်၊ ဝေမေဝေ၊ ဤအတုသာလျှင်၊ ဣမာနိစက္ကာနိ၊ ဤစက်ဝိုင်းကို၊ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဘိ၊ ဝုတ္တာနိ၊ အဘယ်
 သို့ဘောအပ်သနည်း၊ စက္ခု၊ စက္ခုပဿာဒကိုလည်းကောင်း၊ ရူပေစ၊
 ရူပါရုံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဒိုစ္စ၊ အစွဲအမြဲပြု၍၊ စက္ခု၊ ဝိညာဏံ၊ စက္ခု၊ ဝိညာဉ်
 သည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏။ တိတ္ထံ၊ စက္ခုပဿာဒ ရူပါရုံဝိညာဉ် သုံးမျိုးတို့၏၊
 သင်္ဂတိ၊ ရောစပ်ပေါင်းဆုံမိသည်ဖြစ်၍၊ ဖဿော၊ ဖဿသန္တံ၊ ဇာယတိ၊
 ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဖဿပစ္စယာ၊ ဖဿဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ပေဒနာ၊
 ဝေဒနာသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဝေဒနာပစ္စယာ၊ ဝေဒနာဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ တဏှာ

ပစ္စယာ၊ တဏှာဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါနံသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ ဥပါဒါနပစ္စယာ၊ ဥပါဒါနံဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဟူသော စေတနာကံသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ ကမ္မတော၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဟူသော စေတနာကံကြောင့်၊ ဝုဒ္ဓံ၊ တဘန်စက္ခု၊ စက္ခုပဿဒရုပ်သည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ ဣတိ၊ ဤစက္ခုစက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့ထူးတော်မူတိုင်း၊ ဇေတိဿာသန္တတိယာ၊ ဤစက္ခုဗိညာဉ်အစဉ်အဆက်၏၊ အန္တော၊ အစအဆုံးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အန္တော၊ အစအဆုံးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်ဆို၏။ ။

သောတဉ္စ၊ သောတပဿာဒကို လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေစ၊ သဒ္ဓါရုံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိစ္စ၊ အစွဲအမှီပြု၍၊ (ပ)၊ မနဉ္စ၊ မနာယတနကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မေစ၊ ဓမ္မာရုံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိစ္စ၊ အစွဲအမှီပြု၍၊ မနောဗိညာဏံ၊ မနောဗိညာဉ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ တိဏ္ဏံ၊ မနာယတနဓမ္မာရုံမနောဗိညာဉ်သုံးမျိုးတို့၏၊ သင်္ဂတိ၊ နှော့စပ်ပေါင်းဆုံမိသည်ဖြစ်၍၊ ပဿော၊ ပဿသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ ပဿပစ္စယာ၊ ပဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ ဝေဒနာပစ္စယာ၊ ဝေဒနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ တဏှာပစ္စယာ၊ တဏှာဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါနံသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ ဥပါဒါနပစ္စယာ၊ ဥပါဒါနံဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ် စေတနာကံသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ ကမ္မတော၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်စေတနာကံကြောင့်၊ ဝုဒ္ဓံ၊ တဘန်၊ မနော၊ မနာယတနသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏၊ ဣတိ၊ ဤစက္ခုစက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့ ထူးတော်မူတိုင်း၊ ဇေတိဿာသန္တတိယာ၊ ဤမနာယတနအစဉ်အဆက်၏၊ အန္တော၊ အစအဆုံးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အန္တော၊ အစအဆုံးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အဒ္ဓါနဿ၊ အစွန့်ကာလ၏၊ ကောမီ၊ အစအစွန်းသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်ရှားနိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ နာဂဿေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျှော်ထောက်ပက်သည်၊ အသိ၊

၂-မိလိန္ဒပညာ-၃-ဝိစာရဝဂ်။

ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျော့ကံဆို၏။ ဣတိယာ၊ နှစ်ခုတို့၏ ဖြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုရိမာကောဋိပညာ၊ ပုရိမကောဋိပြဿနာ မေးခွန်း သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂၀-ကောဋိယာပုရိမပညာ။

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟာ၊ ယျော့ပြန်၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ ယျော့ပြန်သနည်း၊ တန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ပုရိမာ ရှေးနှိုက်ဖြစ်ဘူးသော၊ ကောဋိ၊ အစအစွန်းသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်မမြင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံပနေတံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဗြူထိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပုရိမာ၊ ရှေးနှိုက်ဖြစ်ဘူးသော၊ သာကောဋိ၊ ထိုအစအစွန်းသည်၊ ကာမာ၊ အဘယ်ပါ နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ယျော့ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အတိတော၊ အ တိတ်ဖြစ်သော၊ ယောခေါအဗ္ဗ၊ အကြင်အစွန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပုရိမာ၊ ရှေး နှိုက်ဖြစ်ဘူးသော၊ သော ကောဋိ၊ ဤအစအစွန်းသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်မ မြင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ထုရား၊ ပုရိမာ၊ ရှေးနှိုက်ဖြစ်ဘူးသော၊ ကောဋိ၊ အစအစွန်းသည်၊ နပညာ ယတိ၊ မထင်မမြင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံပနေတံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဗြူထိ၊ ဟော တော်မူ၏။ တန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ကိံ ပန၊ အသို့ ပါနည်း၊ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံသည်၊ ဖြစ်သော၊ ပုရိမာ၊ ရှေးနှိုက်ဖြစ်ဘူးသော၊ ကောဋိ အစအစွန်းသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်မမြင်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး ယျော့၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကောဝိ၊ အချိုသောရှေ့ အစအစွန်းသည်၊ ပညာ ယတိ၊ ထင်ရှား၏။ ကောဝိ၊ အချိုသောရှေ့ အစအစွန်းသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင် ရှား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ထုရား၊ ကာမာ၊ အဘယ်အစအစွန်းသည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်ရှားပါသ နည်း၊ ကာမာ၊ အဘယ်အစအစွန်းသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်ရှားပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယျော့ထုတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣတော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ကာထ ငှာ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအတိတ်အခါနှိုက်၊ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သဗ္ဗထာသဗ္ဗံ၊ အခြင်းခပ်သိမ်း၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ နာဟောသိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော ပုရိမာ၊ ရှေးနှိုက်ဖြစ်သော၊ သောကောဋိ၊ ဤအစအစွန်းသည်၊ နပညာယတိ၊ မထင်ရှား၊ ယံ၊ အကြင်တရားသည်၊ အဟုတွာ၊ ထင်ရှားမရှိလတ်ဘဲ၊ သဗ္ဗော တိ၊ ထင်စွာဖြစ်ထုတ်၏။ ဟုတွာ၊ ထင်ရှားဖြစ်လတ်၍၊ ပနိဝိဂ္ဂတိ၊ ချုပ်ငြင်း

ကွယ်ပျောက်၏။ ပုဂ္ဂိုလ်များရှေးနှိုက်ဖြစ်သော၊ သောကောဋီ၊ ဤအစအစွန်းသည်၊ ပညာဟုတ်၊ ထင်းရှား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ယံ၊ အကြင်တရားသည်၊ အဟုတွာ၊ ထင်ရှားမရှိထတ်ဘဲ၊ သဗ္ဗောတံ၊ ထင်စွာဖြစ်ထွက်၏၊ ဟုတွာ၊ ထင်ရှားဖြစ်ထွက်၍၊ ပဋိဝိဂစ္ဆတိ၊ ချုပ်ကင်းကွယ်ပျောက်၏။ တံ၊ ထိုတရားသည် ဥဘတောသိန္နံ၊ ရှေ့နောက်အစွန်းနှစ်ပါးရံအားဖြင့်ပြတ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထံ၊ ချုပ်ငြိမ်းကွယ်ပျောက်ခြင်းသို့၊ ဝစ္ဆတိနု၊ ရောက်သည်မဟုတ်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေးသျှောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဥဘတောသိန္နံ၊ ရှေ့နောက်အစွန်းနှစ်ပါးရံအားဖြင့်ပြတ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထံ၊ ချုပ်ငြိမ်းကွယ်ပျောက်ခြင်းသို့၊ ယဒိဝစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ရောက်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဥဘတောသိန္နံ၊ ရှေ့နောက်အစွန်းနှစ်ပါးရံအားဖြင့်ပြတ်သည်ကို၊ ဝဇေတုံ၊ ပွားများခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿန္တိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ သာပိ၊ ထိုနှစ်ပါးရံပြတ်သည်ကိုလည်း၊ ဝဇေတုံ၊ ပွားများခြင်းငှါ၊ အာမသက္ကာ၊ ဩော်စွမ်းနိုင်ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့စွမ်းနိုင်သော်လည်း၊ ဘန္တေအရှင်ဘုရား၊ အထံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧတံ၊ ဤနှစ်ပါးရံပြတ်ပြီးကို၊ နုပုစ္ဆာမိ၊ မမေးပါ။ ကောဋီတော၊ ရှေ့နောက်အစွန်းအားဖြင့်၊ ဝဇေတုံ၊ ပွားများခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်ပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့သာ၊ ဝုစ္ဆာမိ၊ မေးသျှောက်ပါ၏။ ဝဇေတုံ၊ ပွားများခြင်းငှါ၊ အာမသက္ကာ၊ ဩော်စွမ်းနိုင်ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဩပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့သျှောက်ထုတ်သော်၊ ထေရော၊ နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ တဿ၊ ထိုစကား၏၊ ရုက္ခု၊ ပင်၊ သစ်ပင်ဥပမာကို၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ကေဝလဿ၊ အထုံးရုံသော၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဒုက္ခအပေါင်း၏၊ ခန္ဓော၊ ဝဇ္ဇက္ခန္ဓာကိုလည်းကောင်း၊ ဗီဇာနိစ၊ မျိုးစေတီကိုလည်းကောင်း၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿန္တိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်ထောက်ပတ်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ သျှောက်ဆိုထေ၏။ တတိယာ၊ သုံးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ကောဋီယာပုဂ္ဂိုလ်ပညာ၊ ကောဋီပုဂ္ဂိုလ်ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-မိလိန္ဒပဌာ-၃-ဝိစာရဂင်္ဂါ

၂၉-သင်္ခါရဇာယမာနပဌာ၊

ရာဇာမိလိန္ဒမင်းကြီးသည်။ အာဟာရဈောကဆိုပြန်၏။ ကိံအာဟာရ
 ဘယ်သို့ဈောကသနည်း။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထု
 ရား၊ ယေသင်္ခါရ၊ အကြင်သင်္ခါရတို့သည်။ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ဆဲဖြစ်ကုန်၏။ ကေစိ
 အချို့ကုန်သော၊ တေသင်္ခါရ၊ ထိုသင်္ခါရတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါကုန်သလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့ မေးဈောက်ထင်သော်၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ယေသင်္ခါရ၊
 အကြင်သင်္ခါရတို့သည်။ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ဆဲဖြစ်ကုန်၏။ တေသင်္ခါရ၊ ထိုဖြစ်ဆဲ
 သင်္ခါရတို့သည်။ အာမအတ္ထိ၊ ဩော်ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟာရမိနိတော်
 မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ တေသင်္ခါရ၊ ထိုဖြစ်ဆဲသင်္ခါရတို့သည်။ ကတ
 မေ၊ အဘယ်တို့ပါနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တိ၊ မေးဈောက်၏။ မဟာရာဇမင်း
 မြတ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စက္ခုတ္ထိံ၊ စက္ခု၊ ပဿဒသည်လည်းကောင်း၊ ရူပေသုစ၊
 ရူပါရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ သတိ၊ ရှိခဲ့သော်၊ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စက္ခုဝိညာဏေ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ သတိ၊ ရှိခဲ့သော်၊
 စက္ခုသမ္ပဿေ၊ စက္ခုသမ္ပဿသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စက္ခုသမ္ပဿေ၊
 စက္ခုသမ္ပဿသည်။ သတိ၊ ရှိခဲ့သော်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာသည်။ သတိ၊ ရှိခဲ့သော်၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ တဏှာယ၊ တဏှာသည်။ သတိ၊ ရှိခဲ့သော်၊ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါန်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပါဒါနာ၊ ဥပါဒါန်သည်။ သတိ၊ ရှိခဲ့သော်၊ ဘဝေ၊ ဘဝသည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဝေ၊ ဘဝသည်။ သတိ၊ ရှိခဲ့သော်၊ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတိ၊ ဇာတိသည်။ သတိ၊ ရှိခဲ့သော်၊ ဇရာမရဏ
 သောကပရိဒေဝ နက္ခဒေါမနထုပါယာသာ၊ ဒိုခြင်းသေခြင်း စိုးရိမ်ခြင်း
 ပိုကြွေးခြင်းဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း ရှိကံကြီးတင်ငင်ပင်ပန်း
 ခြင်းတို့သည်။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧံ၊ ဤသို့။ ကေဝထဿ၊ အလုံးစုံသော၊
 တေဿ နက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ထိုဆင်းရဲအပေါင်း၏။ သရဗယော၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ... မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စက္ခုတ္ထိဉ္စ၊ စက္ခု၊
 ပဿဒသည်လည်းကောင်း၊ ရူပေသုစ၊ ရူပါရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ အသတိ
 မရှိခဲ့သော်၊ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ စက္ခုဝိညာ
 ဏေ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်။ အသတိ၊ မရှိခဲ့သော်၊ စက္ခုသမ္ပဿေ၊ စက္ခုသမ္ပ
 သာသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ စက္ခုသမ္ပဿေ၊ စက္ခုသမ္ပဿသည်။ အသတိ၊
 မရှိခဲ့သော်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဝေဒနာယ၊ ဝေ

ဗိလိန္ဒုပဉ္စပါဠိတော်နိဿယ

ဒနာသည်၊ အသတ်၊ မရှိခဲ့ထော်၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တဏှာယ၊ တဏှာသည်၊ အသတ်၊ မရှိခဲ့သော်၊ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါနံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါနံသည်၊ အသတ်၊ မရှိခဲ့သော်၊ ဘဝေါ၊ ဘဝသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘဝေ၊ ဘဝသည်၊ အသတ်၊ မရှိခဲ့သော်၊ ဇာတိ၊ ဇာတိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဇာတိယာ၊ ဇာတိသည်၊ အသတ်၊ မရှိခဲ့သော်၊ ဇရာမရဏသောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနထပယာသာ၊ အိုခြင်းသေခြင်းစိုးရိမ်ခြင်းငိုကြွေးခြင်းဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း ရှိက်ကြီးတင်ငင်ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဧံ၊ ဤသို့၊ ကေဝလဿ၊ အထုံးစင်သော၊ ဧတဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏၊ နိရောဓော၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ၊ တဏှေနာဂဿေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်မကုန်ပတ်သည်၊ အဘိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုလေ၏။ ၊ စတုတ္ထိ၊ ထေးချတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သင်္ခါရဇာယမာနပဉ္စာ၊ သင်္ခါရဇာယမာနပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၃၀-ဘဝန္တာနံသင်္ခါရနံဇာယပဉ္စာ၊

ရာဇာ၊ ဗိလိန္ဒုမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ လျှောက်ပြန်၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ တဏှေနာဂဿေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ယေသင်္ခါရ၊ အကြင်သင်္ခါရတို့သည်၊ အဘဝန္တာ၊ ထင်ရှားဖြစ်ရာဘဝမရှိကုန်ဘဲ၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏၊ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော၊ တေသင်္ခါရ၊ ထိုသင်္ခါရတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုလေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယေသင်္ခါရ၊ အကြင်သင်္ခါရတို့သည်၊ အဘဝန္တာ၊ ထင်ရှားဖြစ်ရာဘဝမရှိကုန်ဘဲ၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော၊ တေသင်္ခါရ၊ ထိုသင်္ခါရတို့သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဘဝန္တာ၊ ဖြစ်ရာထင်ရှားရှိကုန်သော၊ သင်္ခါရ၊ ယေဝ၊ သင်္ခါရတို့သည်သာလျှင်၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ၊ ဩပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကရေဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထုတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တံ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်နန်းတော်ရှိ ကံ၊ နိထိန္ဒော၊ နေ၏၊ ဣဒံဂေဟိ၊ ဤအိမ်တော်သည်၊ အဘဝန္တာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာရာထင်ရှားမရှိဘဲ၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသလော၊ တံ၊ ထိုငါမေးသောစကား

ကို၊ ကိမညထိ၊ အဘယ်သို့အောင်းမေ့သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေးတော်
မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ ဣဝ၊ ဤနန်းတော်နှိုက်၊ အဘဝန္တံ၊ ဖြစ်ပေါ်
လာရာထင်ရှားမရှိဘဲ၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော၊ ကိစ္ဆိ၊ တရံ၊ တရာသည်၊ နုတ္တိ
မရှိချေ၊ ဘဝန္တံ၊ ယေဝ၊ ဖြစ်ရာထင်ရှားရှိ၍သာလျှင်၊ ဇာတံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။
ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ ခေါ၊ ဖြစ်ကြောင်းကား၊ ဣမာနိဒါဂ္ဂုနိ၊ ဤတိုင်စသော
သစ်သားတို့သည်၊ ဝေန၊ တောနှိုက်၊ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ အယဉ္ဇမတ္တိကာ၊
ဤနံရံလိမ်းမြေညက် သည်လည်း၊ ပထဝိယံ၊ မြေ၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတ္ထိ
နဉ္စ၊ မိန်းမတို့၏လည်းကောင်း၊ ဝုရိသာနဉ္စ၊ ယောက္ခိယားတို့၏လည်းကောင်း၊
တစ္ဆေနဝါယာမေန၊ ထိုအိပ်ကိုဖြစ်တတ်သောလုံ့လဖြင့်၊ ဝေ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဣဒံ
ဂေဟံ၊ ဤအိပ်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ဖြေဆို
လျှော့ကြားလေ၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
ယေသင်္ခါရာ၊ အကြင်သင်္ခါရတို့သည်၊ အဘဝန္တံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ရာဘဝမရှိ
ကုန်ဘဲ၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော၊ တေသင်္ခါရာ၊ ထိုသင်္ခါရ
တို့သည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဘဝန္တံ၊ ဖြစ်ရာထင်ရှားရှိကုန်သော၊ သင်္ခါရာယေဝ၊
သင်္ခါရတို့သည်သာ၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆို
တော်မူ၏။ ဘိယျော၊ ထိုထက်အလွန်၊ ဩပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကရေဟိ၊ ပြု
တော်မူပါဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊ ထေရော၊ အရှင်နာဂ
သိန်မထေရ်သည်၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့မိန့်ဆိုတော်
မူသနည်း၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ယေကေစိ၊ အထုံးစုံ
ကုန်သော၊ ဗီဇဂါမဘူတဂါမာ၊ ဗီဇဂါမဘူတဂါမတို့သည်၊ ပထဝိယံ၊ မြေ
နှိုက်၊ နိက္ခိတ္တာ၊ ချထားပိုက်ပျိုးကုန်လတ်သော်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊
ဝုဇံ၊ ကြီးကူးလှခြင်းသို့၊ ဝိဂ္ဂုဋ္ဌံ၊ စိပ်ခြင်းသို့၊ ဝေဝုတ္တံ၊ ပြန်ပွားခြင်းသို့၊ အာ
ပစ္စမာနာ၊ ရောက်လတ်သော်၊ ဝုပ္ပါနိစ၊ အပွင့်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပထာနိစ
အသီးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဓဇေယျံ၊ ပေးကုန်ရာ၏။ တေရုက္ခာ၊ ထိုသစ်ပင်
တို့သည်၊ အဘဝန္တံ၊ ဖြစ်ရာမြေထင်ရှားမရှိကုန်ဘဲ၊ နုဇာတာ၊ မဖြစ်ပေါ်ကုန်
ဘဝန္တံ၊ ယေဝ၊ ဖြစ်ရာမြေထင်ရှားရှိကုန်၍သာလျှင်၊ တေရုက္ခာ၊ ထိုသစ်ပင်
တို့သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးတော်မူ၏။
ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ အဘဝန္တံ၊ ယေဝ၊ ဖြစ်ရာမြေထင်ရှားရှိကုန်၍သာလျှင်
တေရုက္ခာ ထိုသစ်ပင်တို့သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှော့
ဆို၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေသင်္ခါရာ၊ အ
ကြင်သင်္ခါရတို့သည်၊ အဘဝန္တံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ရာမရှိဘဲ၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်

ပိတိန္ဒရပဉ္စာပါဠိတော်နိဿယ

၏ကောစိ၊အဗျူကုန်သော၊တေသင်္ခါရာ၊ ထိုသင်္ခါရတို့သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိကုန်
 တဝန္တာယေဝ၊ ဖြစ်ရာထင်ရှားရှိကုန်၍သာလျှင်၊ တေသင်္ခါရာ၊ထိုသင်္ခါရ
 တို့သည်၊ ဇာယန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊
 ဘိယျော၊ ထိုထက်အလွန်၊ ဩပမံ၊ဥပမာကို၊ ကရောတိ၊ပြုတော်မူပါဦး
 ထော၊ ဣတိ၊ဤသို့ ဪကံလတ်သော်၊ ထေရော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်
 သည်၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံအာဟ၊ အဘတ်သို့မိန့်တော်မူ သနည်း၊
 မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊ ကုမ္ဘကာရော၊အိုးလုပ်သမား
 သည်၊ပထဝိယာ၊မြေမှ၊မတ္တိကံ၊မြေညက်ကို၊ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ထုတ်ယူ၍၊ နာနာ
 ဘာဇနာနိ၊အထူးထူးသောအိုးတို့ကို၊ ကရောတိ၊ပြုလုပ်၏၊တာနိဘာဇနာနိ၊
 ထိုအိုးတို့သည်၊ အသဝန္တာနိ၊ ဖြစ်ရာထင်ရှားမရှိကုန်ဘဲ၊ နဇာတာနိ၊မဖြစ်
 ပေါ်လာကုန်၊ တဝန္တာနိယေဝ၊ဖြစ်ရာမြေထင်ရှားရှိကုန်သော်သာလျှင်၊ဇာ
 တာနိ၊ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ဤအတူသာ
 လျှင်၊ယေသင်္ခါရာ၊အကြင်သင်္ခါရတို့သည်၊အသဝန္တာ၊ထင်ရှားဖြစ်ရာဘဝမ
 ရှိကုန်ဘဲ၊ဇာယန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ကောစိ၊အဗျူကုန်သော၊တေသင်္ခါရာ၊ထိုသင်္ခါ
 ရတို့သည်၊နတ္ထိ၊မရှိကုန်၊တဝန္တာ၊ ထင်ရှားဖြစ်ရာရှိကုန်သော၊သင်္ခါရ၊ယေ
 ဝ၊သင်္ခါရတို့သည်သာလျှင်၊ဇာယန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်ဆို
 တော်မူ၏၊ ဘိယျော၊ ထိုထက်အလွန်၊ဩပမံ၊ဥပမာကို၊ကရောတိ၊ပြု
 တော်မူပါဦးထော၊ဣတိ၊ ဤသို့ဪကံလတ်သော်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယ
 ထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ဝိတာယ၊စောင့်၌၊ပတ္တံ၊စောင်း၊ရွက်စောင်းပြားသည်
 နုထိယာ၊ မရှိခဲအံ့၊ စဗ္ဗံ၊ သားရေသည်၊နုထိယာ၊ မရှိခဲအံ့၊ဒေါဏီ၊စောင်း၊
 ခွက်သည်၊နုထိယာ၊မရှိခဲအံ့၊ဒဏ္ဍော၊စောင်းထက်သည်၊နုထိယာ၊မရှိခဲအံ့၊
 ဥပဝီထော၊ စောင်းကြက်သားရေသည်၊နုထိယာ၊ မရှိခဲအံ့၊တန္တိယော၊
 စောင်းကြိုးတို့သည်၊ နုထိယျံ၊မရှိခဲအံ့၊ကောဏော၊စောင်းတီးတုတ်
 သည်၊နုထိယာ၊မရှိခဲအံ့၊ ပုရိသဿ၊မောင်ခါး၏၊တဇ္ဇောဝါယာမော၊ထို
 စောင်းသံဖြစ်ရန်ထောက်ကန်သောလုံးထည့်ထည်း၊နုထိယာ၊စောင်းသံမဖြစ်
 နိုင်ပါ၊ဣတိ၊ ဤသို့၊အာဟ၊ဪကံဆို၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ခေါ၊စင်စစ်၊
 ယတော၊အကြင့်ကြောင့်၊ဝိတာယ။ စောင်၌၊ပတ္တံ၊စောင်း၊ရွက်စောင်းပြား
 သည်၊ထိယာ၊ရှိခဲအံ့၊စဗ္ဗံ၊သားရေသည်၊ထိယာ၊ရှိခဲအံ့၊ဒေါပဏီ၊စောင်းခွက်
 သည်၊ထိယာ၊ရှိခဲအံ့၊ဒဏ္ဍော၊စောင်းထက်သည်၊ထိယာ၊ရှိခဲအံ့၊ဥပဝီထော၊
 စောင်းကြက်သားရေသည်၊ ထိယာ၊ ရှိခဲအံ့၊ တန္တိယော၊ စောင်းကြိုးတို့
 သည်၊ထိယျံ၊ရှိခဲအံ့၊ကောဏော၊စောင်းတီးတုတ်သည်၊ထိယာ၊ရှိခဲအံ့၊ပု

ဝုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏ တစ္ဆောဝါယာမော၊ ထိုစောင်းသံဖြစ်ရန်ထျှော်ကန်
 သောလုံ့လသည်လည်း သိယာ၊ ရှိခဲအံ့၊ သန္ဓေ၊ စောင်းသံသည်၊ ဇာယေယျ၊
 ဖြစ်ရာ သဏ္ဍော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္ဓေ၊ အရှင်ထုရား၊ အာမ
 ဇာယေယျ၊ ဩဝါဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဝျှောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေကေဝါ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ယေ
 သင်္ခါရာ၊ အကြင်သင်္ခါရတို့သည်၊ အဘဝန္တာ၊ ဖြစ်ရာထင်ရှားမရှိကုန်ဘဲ၊
 ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏၊ ကေဝါ၊ အချို့ကုန်သော၊ တေသင်္ခါရာ၊ ထိုသင်္ခါ
 ရတို့သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ ဘဝန္တာ၊ ဖြစ်ရာထင်ရှားမရှိကုန်သော၊ သင်္ခါရာယေ
 ဝ၊ သင်္ခါရတို့ သည်သာလျှင်၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟာ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဘိယျော၊ ထိုထက်အလွန်၊ ဩပမံ၊ ဥပ
 မာဂဏိ၊ ကရေတိ၊ ပြုတော်မူပါဦးစေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝျှောက် လတ်သော်၊
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ အရဏိ၊ မီးပွတ်ချ်သည်၊
 နုသိယာ၊ မရှိခဲအံ့၊ အရဏိ၊ ပါတကော၊ မီးပွတ်ချ်ကုန်တုတ်ချောင်းသည်
 နုသိယာ၊ မရှိခဲအံ့၊ အရဏိယောတ္တံ၊ မီးပွတ်ကြိုးသည်၊ နုသိယာ၊ မရှိခဲအံ့၊
 ဥက္ကရာဇဏိ၊ အထက်ပွတ်ချ်သည်၊ နုသိယာ၊ မရှိခဲအံ့၊ စောဇ္ဇကံ၊ မီးစာအ
 ဝတ်သည်၊ နုသိယာ၊ မရှိခဲအံ့၊ ဝုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ တစ္ဆောဝါယာ
 မော၊ ထိုအရာအားထျှော် သောလုံ့လသည်၊ နုသိယာ၊ မရှိခဲအံ့၊ သောအဂ္ဂိ၊
 ထိုမီးသည်၊ ဇာယေယျ၊ ဖြစ်ရာအံ့သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။
 ဘန္ဓေ၊ အရှင်ထုရား၊ နယိ၊ မီးဖြစ်နိုင်ပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဝျှောက် ဆို၏။
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ အရဏိ၊ မီး
 ပွတ်သည်၊ သိယာ၊ ရှိခဲအံ့၊ အရဏိ၊ ပါတကော၊ မီးပွတ်ချ်ကုန်တုတ်ချောင်း
 သည်၊ သိယာ၊ ရှိခဲအံ့၊ အရဏိယောတ္တံ၊ မီးပွတ်ကြိုးသည်၊ သိယာ၊ ရှိခဲအံ့၊
 ဥက္ကရာဇဏိ၊ အထက်ပွတ်ချ်သည်၊ သိယာ၊ ရှိခဲအံ့၊ စောဇ္ဇကံ၊ မီးစာအဝတ်
 သည်၊ သိယာ၊ ရှိခဲအံ့၊ ဝုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ တစ္ဆောဝါယာမော၊ ထို
 အရာအားထျှော်သောလုံ့လသည်၊ သိယာ၊ ရှိခဲအံ့၊ သောအဂ္ဂိ၊ ထိုမီးသည်၊
 ဇာယေယျ၊ ဖြစ်ရာအံ့သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္ဓေ၊ အရှင်
 ထုရား၊ အာမဇာယေယျ၊ ဩဝါဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဝျှောက်
 ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေ
 သင်္ခါရာ၊ အကြင်သင်္ခါရတို့သည်၊ အဘဝန္တာ၊ ဖြစ်ရာဘဝထင်ရှားမရှိကုန်
 ဘဲ၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကေဝါ၊ အချို့ကုန်သော၊ တေသင်္ခါရာ၊ ထိုသင်္ခါရတို့
 သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပေကုန်၊ ဘဝန္တာ၊ ဖြစ်ရာဘဝထင်ရှား မရှိကုန်သော၊ သင်္ခါရာ

ယေဝသင်္ခါရတို့သည်သာလျှင်၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာမိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဘိယျော၊ ထိုထက်အလွန်၊ ဩပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ မဏိ၊ သူရိယကန် ကျောက်သည်၊ နုထိယာ၊ မရှိခဲ့အံ့၊ အာတာပေါ၊ နေပူသည်၊ နုထိယာ၊ မရှိခဲ့အံ့၊ ဂေါမယံ၊ မီးစာသည်၊ နုထိယာ၊ မရှိခဲ့အံ့၊ သောအဂ္ဂိ၊ ထိုမီးသည်၊ ဇာယေယျ၊ ဖြစ်ရာအံ့ထော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ မီးမဖြစ်နိုင်ပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ မဏိ၊ သူရိယကန်ကျောက်သည်၊ သိယာ၊ ရှိခဲ့အံ့၊ အာတာပေါ၊ နေပူသည်၊ သိယာ၊ ရှိခဲ့အံ့၊ ဂေါမယံ၊ မီးစာသည်၊ သိယာ၊ ရှိခဲ့အံ့၊ သောအဂ္ဂိ၊ ထိုမီးသည်၊ ဇာယေယျ၊ ဖြစ်ရာအံ့ထော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမဇာယေယျ၊ ဩဝါဖြစ်ရာပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဝေမေဝ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေသင်္ခါရာ၊ အကြင်သင်္ခါရတို့သည်၊ အဘဝန္တော၊ ဖြစ်ရာဘဝထင်ရှားမရှိကုန်ဘဲ၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကမိ၊ အချို့ကုန်သော၊ တေသင်္ခါရာ၊ ထိုသင်္ခါရတို့သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ ဘဝန္တော၊ ဖြစ်ရာဘဝထင်ရှားရှိကုန်သော၊ သင်္ခါရာယေဝ၊ သင်္ခါရတို့သည်သာလျှင်၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာမိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဘိယျော၊ ထိုထက်အလွန်၊ ဩပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ အာဒါသော၊ မှန်သည်၊ နုထိယာ၊ မရှိခဲ့အံ့၊ အာတာ၊ အလင်းသည်၊ နုထိယာ၊ မရှိခဲ့အံ့၊ မုခံ၊ မျက်နှာသည်၊ နုထိယာ၊ မရှိခဲ့အံ့၊ အတ္တာ၊ ကိုယ်ရိပ်သည်၊ ဇာယေယျ၊ ဖြစ်ရာအံ့ထော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ ကိုယ်ရိပ်မဖြစ်နိုင်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ အာဒါသော၊ မှန်သည်၊ သိယာ၊ ရှိခဲ့အံ့၊ အာတာ၊ အလင်းသည်၊ သိယာ၊ ရှိခဲ့အံ့၊ မုခံ၊ မျက်နှာသည်၊ သိယာ၊ ရှိခဲ့အံ့၊ အတ္တာ၊ ကိုယ်ရိပ်သည်၊ ဇာယေယျ၊ ဖြစ်ရာအံ့ထော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူလတ်သော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမဇာယေယျ၊ ဩဝါဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေသင်္ခါရာ၊ အကြင်သင်္ခါရတို့သည်၊ အဘဝန္တော၊ ဖြစ်ရာဘဝထင်ရှားမရှိကုန်ဘဲ၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကမိ၊ အချို့ကုန်

၂-မိလိန္ဒပဉ္စာ-၃-ဝိစာရဝဂ်

သော၊တေသင်္ခါရာ၊ထိသင်္ခါရတို့သည်၊ နုတ္တိ၊မရှိကုန်၊ကဝန္တာ၊ဖြစ်ရာဝထ
 ထင်ရှားရှိကုန်သော၊သင်္ခါရာယေဝ။ သင်္ခါရတို့သည်သာလျှင်၊ ဇာယန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟာ၊မိန့်ဆို၏၊ ဘန္တေ၊နာဂသေန၊ နာဂထိန်
 ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ကလ္လော၊သင့်လျော်လျောက်ပတ်သည်၊ အထိ၊
 ဖြစ်ပါပေ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊လျှောက်ပေ၏၊ ပဉ္စမိ၊ ငါးခုတို့၏ပြည့်
 ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဘဝန္တာနံ၊ဖြစ်ရာဘဝ ထင်ရှားရှိကုန်သော၊ သင်္ခါရနံ၊
 သင်္ခါရတို့၏၊ ဇာယပဉ္စာ၊ ဖြစ်ခြင်းပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးဆုံး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၃၁-ဝေဒဂူဗျာ၊

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်း ကြီးသည်၊ အာဟာ၊လျှောက်ပြန်၏၊ ကိံ၊အာဟာ၊
 အဘယ်သို့လျှောက် ပြန်သနည်း၊ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်
 အရှင်ဘုရား၊ဝေဒဂူ၊ သိခြင်းသို့ ရောက်တတ်သောဝေဒဂူကို၊ ဥပထမ္မတိ
 ရအပ်ပါသလော၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ပြန်၏၊ မဟာရာဇာ၊မင်း
 မြတ်၊ဇေဝေဒဂူနာမ၊ ဤသင်ပြောသောဝေဒဂူမည်သည်ကား၊ ကောပန
 အဘယ်လေနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုန္နိ၊မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊
 အတ္တန္တရေ၊ ကိုယ် တွင်းနှိုက်၊ ယောဇိဝေါ၊ အကြင် အသက်သည်၊
 စက္ခု၊နာ၊စက္ခု၊ပသာဒဖြင့်၊ ရူပံ၊အဆင်းကို၊ပသာတိ၊မြင်၏၊ သောတေန၊
 သောတပသာဒဖြင့်၊ သဒ္ဓံ၊အသံကို၊သုဏာတိ၊ကြား၏၊ စာဒေန၊စာဒပ
 သာဒဖြင့်၊ဂန္ဓံ၊အနံ့ကို၊စာယတိ၊နမ်း၏၊ ဇိဝှာယ၊ဇိဝှာပသာဒဖြင့်၊ရသံ၊
 ရသာရုံ ကို၊သာယတိ၊လျက်၏၊ကာယေန၊ကာယပသာဒဖြင့်၊ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ၊ဖော
 ဋ္ဌဗ္ဗာရုံ ကို၊ဖုဿတိ၊တွေ့ထိ၏၊မနသာ၊စိတ်ဖြင့်၊ဓမ္မံ၊ဓမ္မာရုံ ကို၊ ဝိဇာနာတိ၊
 သိ၏၊ ။ကိံ၊ပိယ၊ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊မယံ၊အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ဣဝ
 ဝါသာဒေ၊ဤနန်းတော်ပြာသာဒ်ထက်နှိုက်၊ နိဗ္ဗိန္ဒာ၊နေထိုင်ကုန်လျက်၊ယေန
 ယေနဝါတပါနေန၊ အကြင်အကြင်လေသာ ပြုတင်းတံခါးဖြင့်၊ ပထဝီတုံ
 ကြည့်ရှုခြင်းငှါ၊ ဣစ္ဆေယျာမ၊ အလိုရှိကုန်ရာ၏၊ တေနတေနဝါတပါနေန၊
 ထိုထိုလေသာပြုတင်းတံခါးဖြင့်၊ ပထေ၊ယျာမယထာ၊ ကြည့်ရှုကုန်နိုင်ရာ
 သကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ ပုရတ္ထိ၊မေနဝါတပါနေနပိ၊ အရှေ့လေသာပြုတင်း
 တံခါးဖြင့်လည်း၊ ပထေ၊ယျာမယထာ၊ ကြည့်ရှုကုန်ရာ သကဲ့သို့ ထည်း
 ကောင်း၊ ပုန္နိ၊မေနဝါတ ပါနေနပိ၊ အနောက်လေသာ ပြုတင်း တံခါးဖြင့်၊

လည်း၊ ပဿေယျာမယထာ၊ ကြည့်ရှုကုန်ရာသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဥတ္တရေနဝါတပါနေနိ၊ မြောက်လေသာဂြုတင်းတံခါးဖြင့်လည်း၊ ပဿေယျာမယထာ၊ ကြည့်ရှုကုန်ရာ သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏေနဝါတပါနေန၊ တောင်လေသာ ဂြုတင်းတံခါးဖြင့်လည်း၊ ပဿေယျာမယထာ၊ ကြည့်ရှုကုန်ရာသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတုသာလျှင်၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အတ္တန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်းနှိုက်၊ အယံဇိဝေါ၊ ဤအသက်သည်၊ ယေနယေနစါရေန၊ အကြင်ကြင်စက္ခုစသောစွါရဖြင့်၊ ပဿိတုံ၊ ရှုကြည့်ခြင်းငှါ၊ ဣတ္ထိ၊ အလိုရှိ၏၊ တေနတေနစါရေန၊ ထိုထိုစက္ခုစသောစွါရဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်နိုင်၏၊ ဝေယံဇိဝေါ၊ ဤအသက်ဇိဝသည်၊ ဝေဒဂုနာမ၊ ဝေဒဂုမည်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်လေ၏၊ ဝေရော၊ နာဂထိနိမထေရ်သည်၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ မိန့်ဆိုပါသနည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပဉ္စရံ၊ ရံ၊ ရှင်မင်းပါးကို၊ ဘဏိဿာမိ၊ ဟောပေအံ၊ တံ၊ ထိုဝါဟောလတ္တံ့၊ သောတနားကို၊ သုဏောတိ၊ နာဦးလော၊ သာဓကံ၊ ကောင်းစွာ၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်းလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏၊ အတ္တန္တရေကိုယ်တွင်းနှိုက်၊ ဇိဝေါ၊ အသက်သည်၊ စက္ခုနာ၊ စက္ခုပသာဒဖြင့်၊ ရူပံ၊ အဆင်းကို၊ ယဒိပဿတိ၊ အကယ်၍မြင်အံ့၊ မယံ၊ ဝါတို့သည်၊ ဣဝေါသာဒေ၊ ဤနန်းတော်ပြာသာဒ်နှိုက်၊ နိယန္နာ၊ နေထိုင်ကုန်လျက်၊ ယေနယေနဝါတပါနေန၊ အကြင်ကြင် လေသာဂြုတင်းတံခါးဖြင့်၊ ပဿိတုံ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ၊ ဣတ္ထေယျာမ၊ အလိုရှိကုန်ရာ၏၊ တေနတေနဝါတပါနေန၊ ထိုထိုလေသာဂြုတင်းတံခါးဖြင့်လည်း၊ ရူပံယေဝ၊ အဆင်းကိုသာလျှင်၊ ပဿေယျာမယထာ၊ မြင်ကုန်ရာ၏သို့၊ ပုဂုတ္တိမေနဝါတပါနေနိ၊ အရှေ့ထေသံဂြုတင်းတံခါးဖြင့်လည်း၊ ရူပံယေဝ၊ အဆင်းကိုသာလျှင်၊ ပဿေယျာမယထာ၊ မြင်ကုန်ရာ၏သို့၊ ပဉ္စရေနဝါတပါနေနိ၊ မြောက်လေသာဂြုတင်းတံခါးဖြင့်လည်း၊ ရူပံယေဝ၊ အဆင်းကိုသာလျှင်၊ ပဿေယျာမယထာ၊ မြင်ကုန်ရာ၏သို့၊ ဒက္ခိဏေနဝါတပါနေနိ၊ တောင်လေသာဂြုတင်းတံခါးဖြင့်လည်း၊ ရူပံယေဝ၊ အဆင်းကိုသာလျှင်၊ ပဿေယျာမယထာ၊ မြင်ကုန်ရာ၏သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတုသာလျှင်အတ္တန္တရေကိုယ်တွင်းနှိုက်၊ တေနဇိဝေန၊ သိုအသက်ဖြင့်၊ စက္ခုနာမိ၊ စက္ခုပသာဒဖြင့်လည်း၊ ရူပံယေဝ၊ အဆင်းကိုသာလျှင်၊ ပဿိတတ္ထံ၊ ရှုအပ်ရာ၏၊ သောတေနပိသောတပသာဒဖြင့်လည်း၊ ရူပံယေဝ၊ အဆင်းကိုသာလျှင်၊ ပဿိတတ္ထံ၊ ရှုအပ်

၂. ဖိလိန္ဒပဋ္ဌာ-၃-ဝိစာရဂင်္ဂါ

ရာဇာဓိပတိ၊ စာနုပသာဒဖြင့်လည်း၊ ရှုပ်ယေဝ၊ အဆင်းကို သာသျှင်၊
 ပထဝီတဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်ရာဇာဓိ၊ ဇိဝါယဝိ၊ ဇိဝါပသာဒဖြင့်လည်း၊ ရှုပ်ယေဝ၊ အဆင်း
 ကိုသာသျှင်၊ ပထဝီတဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်ရာဇာဓိ၊ ကာယေနပိ၊ ကာယပသာဒဖြင့်လည်း၊
 ရှုပ်ယေဝ၊ အဆင်းကိုသာသျှင်၊ ပထဝီတဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်ရာဇာဓိ၊ မနုသာပိ၊ ဝိတ်ဖြင့်
 လည်း၊ ရှုပ်ယေဝ၊ အဆင်းကိုသာသျှင်၊ ပထဝီတဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်ရာဇာဓိ၊ စက္ခုနာ
 ပိ၊ စက္ခုပသာဒဖြင့်လည်း၊ သဒ္ဓေါယေဝ၊ အသံကိုသာသျှင်၊ သောတဗ္ဗော၊
 ကြားအပ်ရာဇာဓိ၊ စာနုပသာဒဖြင့်လည်း၊ သဒ္ဓေါယေဝ၊ အသံကိုသာ
 သျှင်၊ သောတဗ္ဗော၊ ကြားအပ်ရာဇာဓိ၊ ဇိဝါယဝိ၊ ဇိဝါပသာဒဖြင့်လည်း၊ သဒ္ဓေါ
 ယေဝ၊ အသံကိုသာသျှင်၊ သောတဗ္ဗော၊ ကြားအပ်ရာဇာဓိ၊ ကာယေနပိ၊ ကာယပ
 သာဒဖြင့်လည်း၊ သဒ္ဓေါယေဝ၊ အသံကိုသာသျှင်၊ သောတဗ္ဗော၊ ကြားအပ်ရာ
 ဇာဓိ၊ မနုသာပိ၊ ဝိတ်ဖြင့်လည်း၊ သဒ္ဓေါယေဝ၊ အသံကိုသာသျှင်၊ သောတဗ္ဗော၊
 ကြားအပ်ရာဇာဓိ၊ စက္ခုနာပိ၊ စက္ခုပသာဒဖြင့်လည်း၊ ဂန္ဓောယေဝ၊ အနံ့ကို
 သာသျှင်၊ စာယိတဗ္ဗော၊ နံအပ်ရာဇာဓိ၊ သောတေနပိ၊ သောတပသာဒဖြင့်
 လည်း၊ ဂန္ဓောယေဝ၊ အနံ့ကိုသာသျှင်၊ စာယိတဗ္ဗော၊ နံအပ်ရာဇာဓိ၊ ဇိဝါယဝိ၊
 ဇိဝါပသာဒဖြင့်လည်း၊ ဂန္ဓောယေဝ၊ အနံ့ကိုသာသျှင်၊ စာယိတဗ္ဗော၊ နံအပ်
 ရာဇာဓိ၊ ကာယေနပိ၊ ကာယပသာဒဖြင့်လည်း၊ ဂန္ဓောယေဝ၊ အနံ့ကိုသာသျှင်
 စာယိတဗ္ဗော၊ နံအပ်ရာဇာဓိ၊ မနုသာပိ၊ ဝိတ်ဖြင့်လည်း၊ ဂန္ဓောယေဝ၊ အနံ့ကို
 သာသျှင်၊ စာယိတဗ္ဗော၊ နံအပ်ရာဇာဓိ၊ စက္ခုနာပိ၊ စက္ခုပသာဒဖြင့်လည်း၊
 ရသောယေဝ၊ အရသာကိုသာသျှင်၊ သာယိတဗ္ဗော၊ သာယာအပ်ရာဇာဓိ၊ သော
 တေနပိ၊ သောတပသာဒဖြင့်လည်း၊ ရသောယေဝ၊ အရသာကိုသာသျှင်၊ သာ
 ယိတဗ္ဗော၊ သာယာအပ်ရာဇာဓိ၊ စာနုပသာဒဖြင့်လည်း၊ ရသော
 ယေဝ၊ အရသာကိုသာသျှင်၊ သာယိတဗ္ဗော၊ သာယာအပ်ရာဇာဓိ၊ ဇိဝါယဝိ၊
 ဇိဝါပသာဒဖြင့်လည်း၊ ရသောယေဝ၊ အရသာကိုသာသျှင်၊ သာယိတဗ္ဗော၊
 သာယာအပ်ရာဇာဓိ၊ ကာယေနပိ၊ ကာယပသာဒဖြင့်လည်း၊ ရသောယေဝ၊ အရ
 သာကိုသာသျှင်၊ သာယိတဗ္ဗော၊ သာယာအပ်ရာဇာဓိ၊ မနုသာပိ၊ ဝိတ်ဖြင့်လည်း၊
 ရသောယေဝ၊ အရသာကိုသာသျှင်၊ သာယိတဗ္ဗော၊ သာယာအပ်ရာဇာဓိ၊ စက္ခုနာပိ
 စက္ခုပသာဒဖြင့်လည်း၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံယေဝ၊ တွေ့ထိဘွယ်ကိုပင်လျှင်၊ ဖုထိတဗ္ဗံ၊
 တွေ့ထိအပ်ရာဇာဓိ၊ သောတေနပိ၊ သောတပသာဒဖြင့်လည်း၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံယေဝ၊
 တွေ့ထိဘွယ်ကိုပင်လျှင်၊ ဖုထိတဗ္ဗံ၊ တွေ့ထိအပ်ရာဇာဓိ၊ စာနုပသာ
 ဒဖြင့်လည်း၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံယေဝ၊ တွေ့ထိဘွယ်ကိုပင်လျှင်၊ ဖုထိတဗ္ဗံ၊ တွေ့ထိအပ်
 ရာဇာဓိ၊ ဇိဝါယဝိ၊ ဇိဝါပသာဒဖြင့်လည်း၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံယေဝ၊ တွေ့ထိဘွယ်ကိုပင်

လျှင်၊ ဖုထိတဗ္ဗံ၊ တွေထိအပ်ရာ၏။ မနုဿာပိ၊ မိတ်ဖြင့်လည်း၊ ဖောဠုဗ္ဗံယေဝ
 တွေထိဘွယ်ကိုပင်လျှင်၊ ဖုထိတဗ္ဗံ၊ တွေထိအပ်ရာ၏။ စက္ခုနာရိ၊ စက္ခုပသာ
 ခဖြင့်လည်း၊ ဓမ္မံယေဝ၊ ဓမ္မာရုံကိုပင်လျှင်၊ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ ထိအပ်ရာ၏။ သောတေန
 ရိ၊ သောတပသာခဖြင့်လည်း၊ ဓမ္မံယေဝ၊ ဓမ္မာရုံကိုပင်လျှင်၊ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ ထိအပ်
 ရာ၏။ စာနေနပိ၊ စာနပသာခဖြင့်လည်း၊ ဓမ္မံယေဝ၊ ဓမ္မာရုံကိုပင်လျှင်၊ ဇာနိ
 တဗ္ဗံ၊ ထိအပ်ရာ၏။ ဇိဝှာယပိ၊ ဇိဝှာပသာခဖြင့်လည်း၊ ဓမ္မံယေဝ၊ ဓမ္မာရုံကိုပင်
 လျှင်၊ ဇာနိတဗ္ဗံ။ ထိအပ်ရာ၏။ ကာယေနပိ၊ ကာယပသာခဖြင့်လည်း၊ ဓမ္မံ
 ယေဝ၊ ဓမ္မာရုံကိုပင်လျှင်၊ ဇာနိတဗ္ဗံ။ ထိအပ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်
 ဆိုတော်မူ၏။ ကန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နယိ၊ ထိုသို့မဟုတ်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဝျောက်ထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေ၊ သင်၏။ ပုရိမေန၊ ရှေ့
 စကားနှင့်၊ ပစ္ဆိမံဝါ၊ နောက်စကားသည်လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိမေန၊
 နောက်စကားနှင့်၊ ပုရိမံဝါ၊ ရှေ့စကားသည်လည်းကောင်း၊ နုခေါယုဇ္ဇတိ၊
 မညီညွတ်ချေ၊ ဝါပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ မယံ၊ ဝါတို့သည်၊ ဣဝေါသာဒေ၊ နန်း
 တော်ပြာသာဒ်နှိုက်၊ နိဗ္ဗိန္ဒာ၊ နေကုန်ထုတ်၊ ဣဒေသုဇာထဝါတပါနေ
 သု၊ ဤဇာကွန်ယာကို ထားသော လေသာ တံခါးတို့ကို၊ ဥဒ္ဓါ၊ မှီတေသု၊
 ဘွင့်ထွက်ကုန်လတ်သော်၊ မဟန္တေန၊ ကျယ်စွာသော၊ အာကာသေန၊
 ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဗဟိရခါ၊ အပြင်ဘက်သို့ ရှေးရှု ကုန်၍၊ သုဠုတရံ၊
 အလွန်ထင်ရှားစွာ၊ ပဿာမယထာ၊ မြင်ရကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ
 အပ္ပန္တရေန၊ အတွင်းနှိုက်ဖြစ်သော၊ ဧဘေနဇိဝေနာပိ၊ ဤအသက်ဖြင့်လည်း
 စက္ခုဒ္ဓါရေသု၊ စက္ခုဒ္ဓါရ်ကို၊ ဥဒ္ဓါမှီတေသု၊ ဘွင့်ထွက်ကုန်လတ်သော်၊
 မဟန္တေန၊ ကျယ်စွာသော၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ သုဠုတရံ၊ အလွန်
 ထင်ရှားရုံပုံအဆင်းကို၊ ပဿိတဗ္ဗံ၊ မြင်ကောင်းရာ၏။ သောတေသု၊ သော
 တဒ္ဓါရ်ကို၊ ဥဒ္ဓါမှီတေသု၊ ဘွင့်ထွက်ကုန်လတ်သော်၊ စာနေ၊ စာနဒ္ဓါရ်ကို၊
 ဥဒ္ဓါမှီတေ၊ ဘွင့်ထွက်လတ်သော်၊ ဇိဝှာယ၊ ဇိဝှာဒ္ဓါရ်ကို၊ ဥဒ္ဓါမှီတာယ၊ ဘွင့်
 ထွက်လတ်သော်၊ ကာယေ၊ ကာယဒ္ဓါရ်ကို၊ ဥဒ္ဓါမှီတေ၊ ဘွင့်ထွက်လတ်သော်၊
 မဟန္တေန၊ ကျယ်စွာသော၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ သုဠုတရံ၊ အ
 လွန်ထင်ရှားစွာ၊ သဒ္ဓါ၊ အသံကို၊ သောတဗ္ဗော၊ ကြားကောင်းရာ၏။ ဝန္တော၊
 အနံကို၊ စာယိတဗ္ဗော၊ နံကောင်းရာ၏။ ရသော၊ အရသာကို၊ သာယိတဗ္ဗော၊
 ထွက်ကောင်းရာ၏။ ဖောဠုဗ္ဗော၊ တွေထိဘွယ်ကို၊ ဖုထိတဗ္ဗော၊ တွေထိ
 ကောင်းရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူလတ်သော်၊ ကန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နယိ
 မိန့်တော်မူတိုင်းမဖြစ်နိုင်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါဝ၊ ဝျောက်ထေ၏။ ။

မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ တေ၊ သင်မင်းမြတ်၏၊ ပုဂ္ဂိုလ်မနု၊ ရှေ့စကားနှင့်၊ ပစ္စိယ၊
 နောက်စကားသည်လည်းကောင်း၊ ပစ္စိယမနု၊ နောက်စကားနှင့်၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊
 ရှေ့စကားသည်လည်းကောင်း၊ နုခေါယုဇ္ဇတိ၊ မညီညွတ်ခဲ့တကား၊ မဟာရာ
 ဇမင်းမြတ်၊ ဝါပန၊ တနည်းဆိုဦးအံ့၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ အယံဒိန္ဒော၊
 ဤသဗ္ဗဒိန္ဒ အမတ်သည်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်သွား၍၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ခကောဋ္ဌကော၊
 တံခါးရတ်အပြင်ဘက်ရှိကံ၊ တိဋ္ဌေယျ၊ ရပ်နေခဲ့အံ့၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ တံ
 သင်မင်းမြတ်သည်၊ အယံဒိန္ဒော၊ ဤသဗ္ဗဒိန္ဒအမတ်သည်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်
 သွား၍ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ခကောဋ္ဌကော၊ တံခါးရတ်အပြင်ဘက်ရှိကံ၊ ဝိဇ္ဇေတော၊ ရပ်နေ၏
 ဟု၊ ဇာနာထိ၊ သိနိုင်ပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူလတ်သော်၊ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား၊ အာမဇာနာမိ၊ ဩဝရံသိနိုင်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 ဝျော့ကံ၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဝါပန၊ တနည်းဆိုဦးအံ့၊ ယထာ၊ ဥပ
 မာအားဖြင့်၊ အယံဒိန္ဒော၊ ဤသဗ္ဗဒိန္ဒအမတ်သည်၊ အန္တော၊ အတွင်းသို့၊ ပဝိထိ
 တွာ၊ ဝင်လတ်၍၊ တဝ၊ သင်မင်းမြတ်၏၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ရှေ့ရှိကံ၊ တိဋ္ဌေယျ၊ ရပ်နေ
 ပြန်ပြားအံ့၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ တံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်၊ အယံဒိန္ဒော၊ ဤသဗ္ဗ
 ဒိန္ဒအမတ်သည်၊ အန္တော၊ အတွင်းသို့၊ ပဝိထိတွာ၊ ဝင်၍၊ မမ၊ ဝါ၏၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊
 ရှေ့ရှိကံ၊ ဝိဇ္ဇေတော၊ ရပ်၏ဟု၊ ဇာနာထိ၊ သိနိုင်ပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်
 သော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမဇာနာမိ၊ ဩဝရံသိနိုင်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အ
 ဝေါစ၊ ဝျော့ခံပေ၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူ
 သာသျှ၊ အတ္တန္တရေ၊ အတွင်းရှိကံ၊ သောဇီဝေါ၊ ထိုအသက်သည်၊ ဇိဝှါယ၊
 ဝျှာဖြင့်၊ ရသေ၊ အရသာကို၊ နိက္ခိတ္တေ၊ တင်ထားလတ်သော်၊ အဗ္ဗိယတ္တံ၊
 ချဉ်သောအရသာကိုလည်းကောင်း၊ ယဝဏတ္တံ၊ ငန်သောအရသာကို
 လည်းကောင်း၊ တိတ္တကတ္တံ၊ ခါးသောအရသာကိုလည်းကောင်း၊ ကဇု
 ကတ္တံ၊ စင်သောအရသာကိုလည်းကောင်း၊ ကသာရတ္တံ၊ ဖန်သောအရ
 သာကိုလည်းကောင်း၊ မရတ္တံ၊ ချိုသောအရသာကိုလည်းကောင်း၊ ဇာနေ
 ယျ၊ ထိရာမည်မဟုတ်ပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူလတ်သော်၊ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား၊ အာမဇာနေယျ၊ ဩဝရံသိနိုင်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျော့
 ဆိုသေ၏။ အန္တော၊ အတွင်းသို့၊ ပဝိဋ္ဌေ၊ ဝင်ကုန်သော၊ တေရသေ၊ ထိုအရ
 သာကိုကို၊ အဗ္ဗိယတ္တံ၊ ချဉ်သောအရသာကိုလည်းကောင်း၊ ယဝဏတ္တံ၊
 ငန်သော အရသာကိုလည်းကောင်း၊ တိတ္တကတ္တံ၊ ခါးသောအရသာကို
 ၎င်း၊ ကဇုကတ္တံ၊ စင်သော အရသာကို လည်းကောင်း၊ ကသာရတ္တံ
 ဝါ၊ ဖန်သောအရသာကိုလည်းကောင်း၊ မရတ္တံ၊ ချိုသောအရသာကိုလည်း

ပိလိန္ဒပဉ္စပါဠိတော်နိဿယ

လျှင်၊ ဇာနေယျ၊ သိန္ဓိရာအံ့ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူလတ်သော်၊
 ဘန္တေအရှင်ဘုရား၊ အာမဇာနေယျ၊ ဩဝိသိန္ဓိရာဇာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့အဝေါ
 စ၊ ဝေျောက်ဆိုလေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေ၊ သင်မင်းမြတ်၏၊ ဝုရိ
 မေန၊ ရှေးစကားနှင့်၊ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်စကားသည်လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိမေန၊
 နောက်စကားနှင့်၊ ဝုရိမံ၊ ရှေးစကားသည်လည်းကောင်း၊ နုခေါယုဇ္ဇတိ၊
 မညီညွတ်ချေတကား၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကော
 စိဒေ၊ တစ်တစ်သားလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ မရေစာစု
 သတံ၊ အချိုအိုးတရာကို၊ အာဟာရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍၊ မရဒေါဏိ၊ အချို
 ထည့်သောခွက်ကို၊ ပူရာပေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဝုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏၊ မုခေ
 ခံတွင်းဝကို၊ ပိဒဟိတွာ၊ ပိတ်ထား၍၊ မရဒေါဏိယာ၊ အချိုထည့်သောခွက်
 ဦးပက်ပေယျ၊ ချရာ၏။ သောဝုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်၊ မရသမ္ပန္တံ၊ အ
 ချိုမျိုးမြန်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ နယမ္ပန္တံ၊ မချိုမြန်သည်ကိုလည်းကောင်း
 ဇာနေယျ၊ သိန္ဓိရာအံ့ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပစ္ဆိမမေးတော်မူ၏။ ဘန္တေအ
 ရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ မသိန္ဓိရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေျောက်လတ်သော်၊ ကေနကာရ
 ဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ နဇာနေယျ၊ မသိန္ဓိရာသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ပစ္ဆိမမေးတော်မူ၏။ ဘန္တေအရှင်ဘုရား၊ တဿ၊ ထိုယောက်ျား၏၊ မုခေ
 ခံတွင်းနှိုက်၊ မရ၊ အချိုသည်၊ နဟိပဝိဋ္ဌံ၊ မဝင်ရ၍ပါတည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်း
 မြတ်၊ တေ၊ သင်မင်းမြတ်၏၊ ဝုရိမေန၊ ရှေးစကားနှင့်၊ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်စကား
 သည်လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိမေန နောက်စကားနှင့်၊ ဝုရိမံ၊ ရှေးစကားသည်
 လည်းကောင်း၊ နုခေါယုဇ္ဇတိ၊ မညီညွတ်ချေတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့အဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေအရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တယာဝါဒိနာ၊
 အရှင်ဘုရားကဲ့သို့ စကားတတ်သောသူနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ သဗ္ဗပိတု၊
 ပြောဆိုရန်၊ နပ္ပဗ္ဗုဗလော၊ မစွမ်းနိုင်ပါ။ ဘန္တေအရှင်ဘုရား၊ သာဓု၊ တောင်း
 ပန်ပါပြီ၊ အတ္ထံ၊ ဝေျောက်ထားသောစကားကို၊ ဇပေဟိ၊ မိန့်ဆိုတော်မူပါ
 ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဝေျောက်သည်ရှိသော်၊ ထေရော၊ အရှင်နာဂဝိနိမထေရ်
 သည်၊ အဘိဓမ္မသံယုက္ကာယ၊ အဘိဓမ္မာနှင့်စပ်သော၊ ကထာယ၊ စကားဖြင့်
 ရာဇာနိသိန္ဒံ၊ ပိလိန္ဒမင်းကြီးကို၊ သညပေသိ၊ သိစေ၏၊ ကိံ၊ သညာပေသိ၊
 အဘယ်သို့သိစေသနည်း။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကော၊ စက္ခု၊ စက္ခုပဿာဒကို
 လည်းကောင်း၊ ခူပေစ၊ ခူပါရုံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိစ္စ၊ စွဲ၍၊ စက္ခု၊ ဝိညာဏံ၊
 စက္ခုဝိညာဏ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ တံ၊ သဟဂတာ၊ ထိုစက္ခုဝိညာဏ်

မင်းမြတ်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်စက္ခု၊ နှုတ်၊ စက္ခု၊ ဝိညာဏံ၊ စက္ခု၊ ဝိညာဉ်သည်၊
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခု၊ နှုတ်၊ မနောဝိညာဏံ၊ မနောဝိညာဉ်
 သည်၊ အာမဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဩဝါဖြစ်နိုင်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်ဆိုတော်
 မူ၏၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ကိံ၊ အသို့ပါ
 နည်း၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ စက္ခု၊ ဝိညာဏံ၊ စက္ခု၊ ဝိညာဉ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ နှုတ်၊
 ဖြစ်လေသလော၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ၊ မနောဝိညာဏံ၊ မနောဝိညာဉ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇ
 တိ၊ နှုတ်၊ ဖြစ်လေသလော၊ ဥဒါဟ၊ ထိုသို့မဟုတ်ခဲ့သော်၊ မနောဝိညာဏံ၊
 မနောဝိညာဉ်သည်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ နှုတ်၊ ဖြစ်လေသလော၊ ပစ္ဆာ၊
 နောက်မှ၊ စက္ခု၊ ဝိညာဏံ၊ စက္ခု၊ ဝိညာဉ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ နှုတ်၊ ဖြစ်လေသ
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ယျောက်ဆိုလေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
 ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ စက္ခု၊ ဝိညာဏံ၊ စက္ခု၊ ဝိညာဉ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပစ္ဆာ၊
 နောက်မှ၊ မနောဝိညာဏံ၊ မနောဝိညာဉ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်
 အရှင်ထုရား၊ ကိံ၊ အသို့ပါနည်း၊ စက္ခု၊ ဝိညာဏံ၊ စက္ခု၊ ဝိညာဉ်သည်၊ မနော
 ဝိညာဏံ၊ မနောဝိညာဉ်ကို၊ အတံ၊ ငါစက္ခု၊ ဝိညာဉ်သည်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်
 စက္ခု၊ နှုတ်၊ ဥပ္ပဇ္ဇာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ တံ၊ သင်မနောဝိညာဉ်သည်လည်း၊ တတ္ထ
 ထိုစက္ခု၊ နှုတ်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်လေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေတိ၊ စေ
 ခိုင်းလေသလော၊ ဥဒါဟ၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ မနောဝိညာဏံ၊ မနောဝိညာဉ်သည်
 စက္ခု၊ ဝိညာဏံ၊ စက္ခု၊ ဝိညာဉ်ကို၊ တံ၊ သင်မနောဝိညာဉ်သည်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်
 စက္ခု၊ နှုတ်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိယာမိ၊ ဖြစ်ထွက်၊ အဟတ္တိ၊ ငါစက္ခု၊ ဝိညာဉ်သည်လည်း
 တတ္ထ၊ ထိုစက္ခု၊ နှုတ်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိယာမိ၊ ဖြစ်ပေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေတိ၊
 စေခိုင်းလေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မေးယျောက်လေ၏၊ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ တေသံ၊ ထိုဝိညာဉ်တို့၏အညမညေဟိ၊ တပါးသည်တပါးတို့နှင့်
 သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ အာလာပေါ၊ တိုင်ပင်ပြောဆိုခြင်းသည်၊ နဟိ၊ မဖြစ်ပေ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်
 တော်အရှင်ထုရား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်စက္ခု၊ နှုတ်၊ စက္ခု၊ ဝိညာဏံ၊ စက္ခု၊ ဝိညာဉ်
 သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခု၊ နှုတ်၊ မနောဝိညာဏံ၊ မနောဝိညာဉ်
 သည်လည်း၊ ကတံ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်နိုင်ပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
 ဟာ၊ ယျောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ နိန္ဒက္ခာစ၊ ကိုင်းညွတ်သည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်၊ ဖြစ်ပေါ်ရာတံခါး၏အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ ဝိညာဉ်က္ခာစ၊ ထေ့လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊

လာပေါ။ တိုင်ပင်ပြောဆိုခြင်းမရှိပါ။ နိန္ဒတ္ထာ၊ ကိုင်းရှိုင်းသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နိ၊ စီးဆင်းကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ဝေယျာကံဆို၏၊ မဟာ
 ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ နိန္ဒတ္ထာ၊ ကိုင်းရှိုင်းသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်စက္ခု၊ ခွါရရှိက်၊ စက္ခု၊ ဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်
 သည်၊ ဥပ္ပန္နိ၊ မြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခု၊ ခွါရရှိက်၊ မနောဝိညာဏံ၊ မနောဝိညာဏ်
 သည်၊ ဥပ္ပန္နိ၊ မြစ်၏၊ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်၊ မနောဝိညာဏံ၊
 မနောဝိညာဏ်ကို၊ ယတ္ထ၊ အကြင်စက္ခု၊ ခွါရရှိက်၊ အတံ၊ ဝေါ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်၊
 ဥပ္ပန္နိ၊ မြစ်၏၊ တွံ၊ ပိ၊ သင်မနောဝိညာဏ်သည်လည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခု၊ ခွါရရှိက်
 ဥပ္ပန္နိ၊ မြစ်ပါသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နအာဏာပေတိ၊ မစေမခိုင်းလေ။ ။
 မနောဝိညာဏံ၊ မနောဝိညာဏ်သည်၊ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ကို၊ ယတ္ထ၊
 အကြင်စက္ခု၊ ခွါရရှိက်၊ တွံ၊ သင်စက္ခုဝိညာဏ်သည်၊ ဥပ္ပန္နိ၊ သေ၊ မြစ်ရ
 ထတ္ထံ၊ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခု၊ ခွါရရှိက်၊ အဟတ္တိ၊ ဝေါ၊ မနောဝိညာဏ်သည်လည်း၊ ဥပ္ပန္နိ
 သာမိ၊ မြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာပိအာဏာပေတိ၊ စေလည်းမစေခိုင်းလေ။
 တေသံ၊ ထိုစက္ခုဝိညာဏ် မနောဝိညာဏ်တို့၏၊ အညမညေတိ၊ တပါး
 သည်တပါးတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ အနာဏာပေါ။ တိုင်ပင်ပြောဆိုခြင်း
 မရှိချေ၊ နိန္ဒတ္ထာ၊ ကိုင်းရှိုင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နိ၊ မြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူလေ၏။ ။

ဘန္တေ နာဂသေန နာဂသဏိံ ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ခွါရတ္ထာ၊ မြစ်ပေါ်
 ရာတံခါး၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ယတ္ထ၊ အကြင် စက္ခု၊ ခွါရရှိက်၊ စက္ခုဝိညာဏံ၊
 စက္ခုဝိညာဏ်သည်၊ ဥပ္ပန္နိ၊ မြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခု၊ ခွါရရှိက်၊ မနောဝိညာ
 ဏံ၊ မနောဝိညာဏ်သည်၊ ကထံ၊ ဥပ္ပန္နိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ပါသနည်း၊ ဩပမံ၊
 ဥပမာကို၊ ကရေတိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝေယျာကံဆို
 လေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တံ၊ ထိုဝါဟောထတ္ထံ၊ သောစကားကို၊ ကိံ
 မညထိ၊ အသို့အောက်မေ့သနည်း၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ပစ္စန္နိ၊ မံ၊ တိုင်းစွန်ပြည်
 နားဖြစ်သော၊ နဂရံ၊ မြို့သည်၊ ဒဠပ၊ ကာရတောရကံ၊ မြို့ခိုင်ခံ့သောတံ
 တိုင်းတူရိတ်တိုင်ရှိ၏၊ ဧကခွါရံ၊ တံခါးတပေါက်သာရှိသည်၊ အသ၊ မြစ်ရာ
 ၏၊ တတော၊ ထိုမြို့မှ၊ ဝုရိသော၊ ယောက္ခိ၊ သည်၊ နိက္ခမိတုကာမော၊ ထွက်
 လိုသည်၊ ဘဝေယျ၊ မြစ်ရာ၏၊ ကတမေန၊ အဘယ်တံခါးဖြင့်၊ နိက္ခမေယျ၊
 ထွက်သက်မည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား
 ခွါရေန၊ တံခါးဖြင့်၊ နိက္ခမေယျ၊ ထွက်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ဝေယျာကံ
 ဆို၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ အပရော၊ တပါးသော၊ ဝုရိသော၊ ယောက္ခိ၊

သည်၊ နိက္ခမိတုကာမော၊ ထွက်ခြင်း၌ အလိုရှိသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
 သော၊ ထိုနောက်ယောကျ်ားသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အဘယ်တံခါးဖြင့်၊ နိက္ခမေ
 ယျ၊ ထွက်လက်မည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူလတ်သော်၊ ဘန္တေ၊
 အရှင်ထုရား၊ ယေန၊ အကြင်တံခါးဖြင့်၊ ပုရိမော၊ ရှေးဖြစ်သော၊ ပုရိသော၊
 ယောကျ်ားသည်၊ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်၏၊ သောဝိ၊ ထိုနောက် ယောကျ်ား
 သည်လည်း၊ တေန၊ ထိုတံခါးဖြင့်၊ နိက္ခမေယျ၊ ထွက်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အ
 ဝေါစ၊ ဈေယျာန်ဆို၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ကိ၊ အသို့နည်း၊ ပုရိမော၊ ရှေး
 ဖြစ်သော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်ဖြစ်သော၊ ပုရိသံ၊
 ယောကျ်ားကို၊ ယေန၊ အကြင်တံခါးဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ထွက်သွား
 အံ၊ တေန၊ ထိုတံခါးဖြင့်၊ တွံပိ၊ သင်သည်လည်း၊ ဂစ္ဆာဟိ၊ ထွက်သွားပါ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေတိနုခေါ၊ စေခိုင်းထေသထေ၊ ဝါ၊ ထိုသို့မဟုတ်၊
 ပစ္ဆိမော၊ နောက်ဖြစ်သော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ပုရိမံ၊ ရှေးဖြစ်သော
 ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို၊ ယေန၊ အကြင်တံခါးဖြင့်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဂစ္ဆိဿာမိ
 ထွက်သွားလော၊ တေန၊ ထိုတံခါးဖြင့်၊ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း၊ ဂစ္ဆိဿာမိ၊
 ထွက်သွားလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေတိနုခေါ၊ စေခိုင်းထေသထေ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပစ္ဆိမံ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ နဟိ၊ ထိုသို့မဟုတ်ပါ
 ထေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ အညံ၊ တယောဂံ သောသုသည်၊ မညေတိ၊ တပါး
 သောသု၊ နိန္ဒာသဒ္ဓိ၊ အတူတကွ၊ အနာလာပေါ၊ တိုင်ဝင်ပြောဆိုခြင်းမရှိပါ
 ဧရက္ခာ၊ တံခါး၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ထွက်သွားကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ ဈေယျာန်ဆိုပေ၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအ
 တူသာလျှင်၊ ဧရက္ခာ၊ တံခါး၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်စက္ခု၊ ဧရန္တိ၊
 စက္ခုပိညာဏံ၊ စက္ခုပိညာဉ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခု၊ ဧရ
 န္တိ၊ မနောပိညာဏံ၊ မနောပိညာဉ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ စက္ခုပိညာဏံ၊
 စက္ခုပိညာဉ်သည်၊ မနောပိညာဏံ၊ မနောပိညာဉ်ကို၊ ယတ္ထ၊ အကြင်စက္ခု
 ဧရန္တိ၊ အဟံ၊ ငါစက္ခုပိညာဉ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခု၊ ဧရ
 န္တိ၊ တွံပိ၊ သင်မနောပိညာဉ်သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇာဟိ၊ ဖြစ်ပါလော၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ နအာဏာပေတိ၊ မစေခိုင်းထေ၊ မနောပိညာဏံ၊ မနောပိညာဉ်သည်၊
 စက္ခုပိညာဏံ၊ စက္ခုပိညာဉ်ကို၊ ယတ္ထ၊ အကြင်စက္ခု၊ ဧရန္တိ၊ တွံ၊ သင်
 စက္ခုပိညာဉ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿာမိ၊ ဖြစ်ပါလော၊ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခု၊ ဧရန္တိ၊ အဟံ
 ပိ၊ ငါမနောပိညာဉ်သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿာမိ၊ ဖြစ်ပေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာပိအာ
 နာပေတိ၊ မစေခိုင်း၊ ထေသံ၊ ထိုပိညာဉ်တို့၏၊ အညမညေတိ၊ တပါးသည်

တပါးတို့နှင့် သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ အနာသာပေါ၊ ပြောဆိုတိုင်ပင်ခြင်းမရှိ
ချေ၊ ခွါရကြား၊ ခွါရ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဘန္တေနာဂဿေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဝိဇ္ဇန္တုတ္တာ၊ လေ့လာ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်စက္ခု၊ ခွါရ၏၊ စက္ခု၊ ဝိညာဏံ၊ စက္ခု
ဝိညာဉ်သည်၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခု၊ ခွါရ၏၊ မနောဝိညာဏံပိ၊
မနောဝိညာဉ်သည်သည်၊ ကထံ၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဩပမံ၊
ဥပမာကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဂျောက်ဆို
လေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တံ၊ ထိုငါဟောထက္ကံ၊ သော စကားကို၊
ကိံ၊ မညာတိ၊ အသို့အောက်မေ့သနည်း၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဧကံ၊ သကဉ္စံ၊ ထည်း
တစ်သည်၊ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရာ၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်
သော၊ သကဉ္စံ၊ ထည်းသည်၊ ကတမေန၊ အဘယ်လမ်းဖြင့်၊ ဂစ္ဆေယျ၊ သွား
ရာသလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးထတ်သော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပုရိမံ၊ သကဉ္စံ၊
ရှေးထည်းသည်၊ ယေန၊ အကြင်လမ်းဖြင့်၊ ဂတံ၊ သွား၏၊ တေန၊ ထိုလမ်း
ဖြင့်၊ တံပိ၊ ထိုနောက်ထည်းသည်ထည်း၊ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ ဂျောက်ဆိုလေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊
ပုရိမံ၊ ရှေးဖြစ်သော၊ သကဉ္စံ၊ ထည်းသည်၊ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်ဖြစ်သော၊
သကဉ္စံ၊ ထည်းကို၊ ယေန၊ အကြင်ထည်းလမ်းဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂစ္ဆာမိ၊
သွားအံ့၊ တွံပိ၊ သင်နောက်ထည်းသည်ထည်း၊ တေန၊ ထိုထည်းလမ်းဖြင့်၊
ဂစ္ဆာဟိ၊ သွားပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာတာပေတိနုခေါ၊ စေခိုင်းလေသလော
ဝါ၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်ဖြစ်သော၊ သကဉ္စံ၊ ထည်းသည်၊ ပုရိမံ၊ ရှေး
ဖြစ်သော၊ သကဉ္စံ၊ ထည်းကို၊ ယေန၊ အကြင်ထည်းလမ်းဖြင့်၊ တံ၊ သင်ရှေး
ထည်းသည်၊ ဂစ္ဆိဿာမိ၊ သွားပါလော့၊ တေန၊ ထိုထည်းလမ်းဖြင့်၊ အဟန္တိ၊
ငါနောက်ထည်းသည်ထည်း၊ ဂစ္ဆိဿာမိ၊ သွားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာတာပေ
တိနုခေါ၊ စေခိုင်းလေသလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိမံ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား၊ နေတ္ထိံ၊ စေခိုင်းခြင်းမရှိပါ၊ တေသံ၊ ထိုရှေ့ထည်းနောက်ထည်းတို့၏၊
အညမညေဟိ၊ တဦးသည်တဦးတို့နှင့်၊ အနာသာပေါ၊ ပြောဆိုတိုင်ပင်ခြင်း
သည်၊ ဝိဇ္ဇန္တုတ္တာ၊ လေ့လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဂျောက်ဆိုလေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအ
တူသာလျှင်၊ ဝိဇ္ဇန္တုတ္တာ၊ လေ့လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်စ
က္ခု၊ ခွါရ၏၊ စက္ခု၊ ဝိညာဏံ၊ စက္ခု၊ ဝိညာဉ်သည်၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထို

စက္ခုဒွါရနှိုက်၊ မနောဝိညာဏ်ပိ၊ မနောဝိညာဉ်သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ စက္ခုဝိညာဏ်၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ မနောဝိညာဏ်၊ မနောဝိညာဉ်ကို၊ ယတ္ထ၊ အကြင်စက္ခုဒွါရနှိုက်၊ အဟိ၊ ငါစက္ခုဝိညာဏ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ တတ္ထ၊ စက္ခုဒွါရနှိုက်၊ တံပိ၊ သင်မနောဝိညာဉ်သည်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇာတိ၊ ဖြစ်ပါသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နအာတာပေတိ၊ မစေမခိုင်း၊ ။ မနောဝိညာဏ်၊ မနောဝိညာဉ်သည်၊ စက္ခုဝိညာဏ်၊ စက္ခုဝိညာဉ်ကို၊ ယတ္ထ၊ အကြင်စက္ခုဒွါရနှိုက်၊ တံပိ၊ သင်မနောဝိညာဉ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ပါသော၊ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခုဒွါရနှိုက်၊ အဟိ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇိသာမိ၊ ဖြစ်ပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာပိအာတာပေတိ၊ စေလည်းမစေခိုင်း၊ တေသံ၊ ထိုဝိညာဉ်တို့၏၊ အညမညေတိ၊ တပါးသည်တပါးတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ အနာသာပေါ၊ ပြောဆိုတိုင်ပင်ခြင်းမရှိသေး၊ ဗိဏ္ဏတ္တာ၊ ထေ့ထာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဘန္ဓေနာဂဿန၊ နာဂထိနံ ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ သရဒါစရိတတ္ထာ၊ အလွန်ထေ့ကျက်သောကြောင့်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်စက္ခုဒွါရနှိုက်၊ စက္ခုဝိညာဏ်၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခုဒွါရနှိုက်၊ မနောဝိညာဏ်ပိ၊ မနောဝိညာဉ်သည်လည်း၊ ကထံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အတတ်သို့ ဖြစ်ထေ့သနည်း၊ ဩပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျော့ကန်ဆို၏။ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ မုဒ္ဒါဂဏနာသင်္ခါလေခါ သိပ္ပဋ္ဌာနေသု၊ ထက်ဆစ် ချိုးရေတွက်သောအတတ် ကိုးကြောင်းတွက် အသက် အတက် စာရေး အတတ် အရာဋ္ဌာနတို့နှိုက်၊ အာဒိကမ္ဘိကဿ၊ အစ ထက်ဦးစွာ ပြုလုပ်ထေ့ကျက်သူအား၊ ဒန္ဓာယနာ၊ ဖင့်နှေးထေးကန်သည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုမှလွန်မြောက်ထက်သော်၊ အပရေန၊ တပါးသော၊ သမယေန၊ အခါနှိုက်၊ နိယမ္ပကိရိယာယ၊ ဆင်ခြင် ရှုစား ပြုလုပ်ငြား၍၊ သရဒါစရိ တတ္ထာ၊ အလွန်ထေ့ကျက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဒန္ဓာယနာ၊ မနှေးတွင်တွင်လျှင်မြန်သွက်ထက်သည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအဘုဘယျှင်၊ သရဒါစရိတတ္ထာ၊ အလွန်ထေ့ကျက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်စက္ခုဒွါရနှိုက်၊ စက္ခုဝိညာဏ်၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခုဒွါရနှိုက်၊ မနောဝိညာဏ်ပိ၊ မနောဝိညာဉ်သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ မနောဝိညာဏ်၊ မနောဝိညာဉ်ကို၊ ယတ္ထ၊ အကြင်စက္ခုဒွါရနှိုက်၊ အဟိ၊ ငါစက္ခုဝိညာဉ်

သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇာမိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခုဒါရနို့က်၊ တံပိ၊ သင်မနောပိညာဉ်သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇာတိ၊ ဖြစ်ပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာပိအာတာပေတိ၊ မပေခိုင်းပါ၊ မနောပိညာဉ်၊ မနောပိညာဉ်သည်။ စက္ခုပိညာဉ်၊ စက္ခုပိညာဉ်ကို၊ ယတ္ထ၊ အကြင်စက္ခုဒါရနို့က်၊ တံပိ၊ သင်စက္ခုပိညာဉ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿာမိ၊ ဖြစ်ရလတ္တံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုစက္ခုဒါရနို့က်၊ အဟံပိ၊ ငါမနောပိညာဉ်သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿာမိ၊ ဖြစ်ရအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာပိအာတာပေတိ၊ မပေထည်းမပေခိုင်းချေ၊ တေသံ၊ ထိုပိညာဉ်တို့၏ အညမညေဟိ၊ ဣတပိ၊ သည်တပိ၊ တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတုတကွ၊ အနာသာပေ၊ ပြောဟော တိုင်ပင်ခြင်းမရှိချေ။ သရဒါဝရိတတ္ထာ၊ အလွန်ထွေကျက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။

ဘန္တေနာဂဓေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်သောတဒါရနို့၊ သောတပိညာဉ်၊ သောတပိညာဉ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသောတဒါရနို့က်၊ မနောပိညာဉ်၊ မနောပိညာဉ်သည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်နိုင်ပါသလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျော့ကံဆို၏။ (ပ)၊ ဘန္တေနာဂဓေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ယတ္ထ၊ အကြင် စာနဒါရနို့က်၊ စာနပိညာဉ်၊ စာနပိညာဉ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေနာဂဓေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ယတ္ထ၊ အကြင် ဇိဝှာဒါရနို့၊ ဇိဝှာပိညာဉ်၊ ဇိဝှာပိညာဉ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေန၊ အရှင်ဘုရား၊ ယတ္ထ၊ အကြင် ကာယဒါရနို့က်၊ ကာယပိညာဉ်၊ ကာယပိညာဉ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကာယဒါရနို့က်၊ မနောပိညာဉ်၊ မနောပိညာဉ်သည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်နိုင်ပါသလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျော့ကံဆိုလေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယတ္ထ၊ အကြင် ကာယဒါရနို့က်၊ ကာယပိညာဉ်၊ ကာယပိညာဉ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကာယဒါရနို့က်၊ မနောပိညာဉ်၊ မနောပိညာဉ်သည်လည်း။ အာမုပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဩဝံဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂဓေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ကာယပိညာဉ်၊ ကာယပိညာဉ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ခူခေါ၊ ဖြစ်လေသလော့၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ၊ မနောပိညာဉ်၊ မနောပိညာဉ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ခူခေါ၊ ဖြစ်လေသလော့၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ မနောပိညာဉ်၊ မနောမနောပိညာဉ်သည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ခူခေါ၊ ဖြစ်လေသလော့၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ၊ ကာယပိညာဉ်၊ ကာယပိညာဉ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ခူခေါ၊ ဖြစ်လေသလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျော့ကံဆိုပြန်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊

၂-ဝိသိန္ဓုပညာ-၃-ဝိစာရဂင်္ဂါ

ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ကာယဝိညာဏံ၊ ကာယဝိညာဉ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ပစ္စယ၊ နောက်မှ၊ မနောဝိညာဏံ၊ မနောဝိညာဉ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂဓေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကိံ နူခေါ၊ အသို့ဖြစ်ပါနည်း၊ (ပ)၊ တေသံ၊ ထိုဝိညာဉ်တို့၏။ အညမညေတိ၊ တပါးသည်တပါးတို့နှင့်၊ သဗ္ဗိံ၊ အတူတကွ၊ အနာထာပေါ၊ ငြောဆိုတိုင်ပင်ခြင်းမရှိ၊ သရဒါစရိတတ္တာ၊ အထွန်ထေ့ကျက်သည်။ အဖြေကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မြေဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂဓေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်ဈေးထောက်ပတ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေဝ၊ ဈေးကန်ဆိုပေ၏။ သတ္တမိ၊ ခုနစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်။ မနောဝိညာဏပညာ၊ မနောဝိညာဉ်ပြဿနာ မေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃၃-ပဿထက္ခဏံပညာ၊

ရာဇ၊ ဝိသိန္ဓုမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ ဈေးကန်ပြန်၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့၊ ဈေးကန်ဆိုပြန် သနည်း။ ဘန္တေနာဂဓေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ခွါရနိုက်၊ မနောဝိညာဏံ၊ မနောဝိညာဉ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဿေသပိ၊ ပဿသည်သည်။ ကောင်း၊ ဝေဒနာပိ၊ ဝေဒနာသည်သည်။ ကောင်း၊ တတ္ထ၊ ထိုခွါရနိုက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးဈေးကန်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အာမ၊ ဩော်ဖြစ်ပါပေ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်ခွါရနိုက်၊ မနောဝိညာဏံ၊ မနောဝိညာဉ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဿေသပိ၊ ပဿသည်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုခွါရနိုက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေဒနာပိ၊ ဝေဒနာသည်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုခွါရနိုက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ စေတနာပိ၊ စေတနာသည်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုခွါရနိုက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိတက္ကောပိ၊ ဝိတက်သည်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုခွါရနိုက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိစာရေပိ၊ ဝိစာရသည်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုခွါရနိုက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗေပိ၊ အထုံးစုံသည်။ ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဿပရဓ၊ ပဿပျင်အမှူးရှိကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားတို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုခွါရနိုက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂဓေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ပဿေသပိ၊ ပဿသည်၊ ကိံ ထက္ခဏော၊ အဘယ်သို့မှတ်ကြောင်းထက္ခဏာရှိ

ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးလျှော်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပသော
 ပသသည့်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ထက္ခဏော၊ တွေ့ဆုံ ခြင်းလျှင် မှတ်ကြောင်း ထက္ခ
 ထာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ပြောဆိုတော်မူ၏၊ ဩပဓံ၊ ဥပမာကို၊ ကရော
 တိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်း
 မြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ဧစ္စမေဏှော၊ ဆိတ်နှစ်ကောင်တို့သည်၊ ယုဇ္ဈေ
 ယျံ၊ ခတ်ကုန်ငြားအံ့၊ တေသု၊ ထိုဆိတ်နှစ်ကောင်တို့တွင်၊ ဧကောမေဏှော
 ယထာ၊ တကောင်သောဆိတ်ကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ စက္ခု၊ စက္ခုပသဒကို၊
 ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဒုတိယောမေဏှောယထာ၊ နှစ်ခုမြောက်သောဆိတ်ကဲ့သို့
 ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ တေသံ၊ ထိုဆိတ်နှစ်
 ကောင်တို့၏၊ သန္နိပါတောယထာ၊ ဝှေ့ခတ်ပေါင်းဆုံခြင်းကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအ
 တူ၊ ပသော၊ ပသကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆို
 တော်မူ၏၊ ယိယျော၊ ထိုထက်အလွန်၊ ဩပဓံ၊ ဥပမာကို၊ ကရောတိ၊
 ပြုတော်မူပါဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်း
 မြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ဧစ္စ၊ နှစ်ခုကုန်သောပါဏီ၊ လက်ဝါးတို့ကို၊
 ဝဇ္ဇေယျံ၊ တီးခတ်ကုန်ရာ၏၊ တေသု၊ ထိုလက်ဝါးနှစ်ခုတို့တွင်၊ ဧကော၊
 တခုသော၊ ပါဏီယထာ၊ လက်ဝါးကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ စက္ခု၊ စက္ခုပသ
 ဒကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သောပါဏီယထာ၊ လက်
 ဝါးကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ တေသံ၊ ထို
 လက်ဝါးနှစ်ခုတို့၏၊ သန္နိပါတောယထာ၊ ရိုက်ခတ်ပေါင်းဆုံသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊
 ဤအတူ၊ ပသော၊ ပသကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်
 ဆိုတော်မူ၏၊ ယိယျော၊ ထိုထက်အလွန်၊ ဩပဓံ၊ ဥပမာကို၊ ကရောတိ၊
 ပြုတော်မူပါဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
 ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ဧစ္စ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗာ၊ ထင်းကွင်းတို့ကို၊
 ဝဇ္ဇေယျံ၊ တီးခတ်ကုန်ရာ၏၊ တေသု၊ ထိုထင်းကွင်း နှစ်ဘက်တို့တွင်၊
 ဧကော၊ တဘက်သော၊ သဗ္ဗာယထာ၊ ထင်းကွင်းကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊
 စက္ခု၊ စက္ခုပသဒကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ဘက်မြောက်
 သော၊ သဗ္ဗာယထာ၊ ထင်းကွင်းကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊
 မှတ်အပ်၏၊ တေသံ၊ ထိုထင်းကွင်းနှစ်ဘက်တို့၏၊ သန္နိပါတောယထာ၊
 တီးခတ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ပသော၊ ပသကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်
 လျှော်လျှောက်ပတ်သည်။ အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်

ဆိုပေ၏။ အဋ္ဌမိ၊ ရှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဖဿလက္ခဏပဉ္စာ၊ ဖဿလက္ခဏပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဋ္ဌိတား၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃၄-ဝေဒနာယလက္ခဏာပဉ္စာ။

သန္တေ နာဂသေန၊ နာဂဝိန့်ကိုယ်တော် အရှင်သူရား၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ကိလက္ခဏာ၊ အဘယ်သို့ ဖွတ်ကြောင်းလက္ခဏာ ရှိပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မေးလျှောက်ပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ဝေဒယိတလက္ခဏာ၊ ခံစားခြင်းလက္ခဏာသည်။ အနုဘဝန လက္ခဏာရရှိခြင်းလျှင် ဖွတ်ကြောင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဩပဓံ၊ ဥပမာကို။ ကရောဟိ၊ ပြုတော် မူပါဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထုတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာ အားဖြင့်။ ကောစိဒေဝ၊ တစ်တစ်ဦးသာ ဖြစ်သော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျား သည်။ ခုညော၊ မင်းအား။ အဓိကာရံ၊ ကျေးဇူးကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ကဿ၊ ထိုယောက်ျားအား၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်ရကား။ အဓိ ကာရံ၊ ကျေးဇူးတုံ့ စည်းစိမ်ကို။ ဒဒေယျ၊ ပေးရာ၏။ သောပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဘေနအဓိကာရေန၊ ထိုကျေးဇူး တုံ့ဖြင့်။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး ကုန်သော၊ ကာဓဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတော၊ ကောင်းစွာစုဝေး သည်ဖြစ်၍။ သမဇီတုတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပရိစရေယျ၊ စမ္မိယံရာ၏။ တဿ၊ ထိုယောက်ျားအား။ ဝေံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကိံ အဿ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ရာသနည်း။ မယာခေါ၊ ငါသည်ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး နှိုက်၊ ခုညော၊ မင်းကြီးအား။ အဓိကာရော၊ ကျေးဇူးကို။ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီ။ တဿ၊ မေ၊ ထိုငါအား။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍။ အဓိကာရံ၊ ကျေးဇူးတုံ့ကို။ အဒါယိ၊ ပေးခဲ့ပြီ။ သွာဟံ၊ ထိုငါသည်။ တတောနိ ဒါနံ၊ ထိုမင်းကြီးပြုသော ကျေးဇူးလျှင်အကြောင်းရှိသော။ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သ ဘောရှိသော။ ဣမံဝေဒနံ၊ ဤချမ်းသာဝေဒနာကို။ ဝေဒိယာမိ၊ ခံစားရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿယထာ၊ ဖြစ်ရာ၏သို့၎င်း။ ဝါပန၊ ထိုမှတစ်ပါး။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကောစိဒေဝ၊ တစ်တစ်ဦးသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျား သည်။ ကုသလကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ကာယဿ၊ ကိုယ် ခန္ဓာ၏ဘေဒါ၊ ပျက်စီးသည်မှ။ မဇဏာ၊ သေလွန်သည်မှ။ ပရံ၊ နောက်နှိုက်။ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏ ထားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ၊ အလွန်မြတ်

သော၊ သောကံ၊ သောကသိ၊ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ကပ်၍ဖြစ်ရာ၏။ သောစ၊ ထိုနတ်
သားသည်လည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ပြည်နှိုက်၊ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ နတ်နှိုက်ဖြစ်ကုန်သော၊
ဗဂ္ဂကာမဂုဏေတိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ဖြင့်၊ သမပ္ပိတော၊ ကောင်းစွာစုဝေး
သည်ဖြစ်၍၊ သမာပီဘူတော၊ ပြည့်စုံသသည်ဖြစ်၍၊ ပရိစရေယျ၊ စမ္မာယာဇာတိ၊
တဿ၊ ထိုနတ်သားအား၊ ဝေံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကိံ
အဿ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ရာသနည်း၊ သောအဟံ၊ ထိုငါ့နတ်သားသည်၊ ခေါ၊ စင်
စင်ကေနံအမှန်အားဖြင့်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ နတ်သားမဖြစ်မှီရှေးနှိုက်၊ ကုသလံကမ္မံ၊ ကု
သိုလ်ကောင်းမှုကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူးပြီ၊ သောအဟံ၊ ထိုငါ့နတ်သားသည်
ကား၊ ဘာတော့နိဒါနံ၊ ထိုကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုခြင်း အကြောင်းကြောင့်၊ ဝေ
ဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဣမံဝေဒနံ၊ ဤချမ်းသာဝေဒနာကို၊ ဝေဒိယာမိ၊ ခံ
စား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ ဝေဒယိတ
လက္ခဏာ၊ ခံစားခြင်းလက္ခဏာသည်၊ အနုတဝနလက္ခဏာ၊ ရှိခြင်းလျှင်
မှတ်ကြောင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ၊
ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်
လျော်ပတ်သည်။ အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊
၏။ ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ကိုးရတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၏။
လက္ခဏာပဉ္စာ၊ လက္ခဏာပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ၊

-၃၅ သညာလက္ခဏပဉ္စာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ သညာ၊ သညာ
သည်၊ ကိံ လက္ခဏာ၊ အဘယ်သို့မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာရှိပါသနည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သညာ၊ သညာသည်၊
သညာနုလက္ခဏာ၊ သိခြင်းလျှင် မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဝေ၊ ဝေ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ သညာနာတိ၊ သိပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဝေ၊
အဝါကိုလည်း။ သညာနာတိ၊ သိ၏။ လောဟိတံ၊ အနိကိုလည်း။ သညာနာတိ၊
သိ၏။ ဩဒါတံ၊ အဖြူကိုလည်း။ သညာနာတိ၊ သိ၏။ မဂ္ဂဋ္ဌံ၊ အမောင်းကိုလည်း။
သညာနာတိ၊ သိ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ဤသို့လျှင်၊ သညာ၊ သညာ

သည်။ သညာနန္ဒထက္ကဏာ၊ သိခြင်းလျှင်မှတ်ကြောင်းထက္ကဏာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဩပမံ၊ ဥပမာကို။ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝျောက်လတ်သော်။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်။ ရဥညာ၊ မင်း၏။ ဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ ဘဏ္ဍာပိုးသည်။ ဘဏ္ဍာဂါရိဘဏ္ဍာအိမ်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ နိဏ္ဍိတထောဟိတော၊ နိဏ္ဍိတမဂ္ဂဋ္ဌာနိ၊ အညိအတ္တအနိအဖြူ အမောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ရာဇဘောဂါနိ၊ မင်းသုံးဆောင်ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ အဝတ်တို့ကို။ ပသယိတွာ၊ မြင်၍။ သညာနာထိယထာ၊ မှတ်ထိသကဲ့သို့။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ သညာ၊ သညာသည်။ သညာနန္ဒထက္ကဏာ၊ သိခြင်းလျှင်မှတ်ကြောင်းထက္ကဏာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်ထျော်ထျော်ဟိတ်သည်။ အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဝျောက်ဆို၏။ ဒေသမိ၊ ဆယ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ သညာထက္ကဏပညာ၊ သညာထက္ကဏ ပြုသောနာမေးခွန်းသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃၆-စေတနာထက္ကဏပညာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ စေတနာ၊ စေတနာသည်။ ကိံ၊ ထက္ကဏာ၊ အဘယ်သို့မှတ်ကြောင်းထက္ကဏာရှိပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဝျောက်ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ စေတနာ၊ စေတနာသည်။ စေတယိတထက္ကဏာစ၊ စေတနာခြင်း ထက္ကဏာလည်းရှိ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အဘိသင်္ခထထက္ကဏာစ၊ ပြုပြင်စီရင်ခြင်းထက္ကဏာလည်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဩပမံ၊ ဥပမာကို။ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝျောက်လတ်သော်။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်။ ကောဝိဒေ၊ တရံတဦး သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝုရိသော၊ ယောက္ျားသည်။ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။ အဘိသင်္ခိတွာ၊ ပြုပြင်၍။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်မူလည်း။ ဝိဝေယျ၊ သောက်ရာ၏။ ပရေစ၊ သူတပါးတို့ကို မူလည်း။ ပါပေယျ၊ သောက်စေကုန်ရာ၏။ သော၊ ထိုယောက်ကျားသည်။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်မူလည်း။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပရေပိ၊ သူတပါးတို့သည်မူလည်း။ ဒုက္ခိတာ၊ ဆင်းရဲကုန်သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဣတိ၊ ဤသို့။

မိမိနွပညာဂါဠိထော်နိဿယ

ကန္တိကံ၊ ဧကစ္စော၊ အဇ္ဈိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ စေတနာယ၊ စေတနာဖြင့်၊ စေတယိတွာ၊ စေတော်၍၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးသည်မှ၊ ပရမရဏာ၊ သေသည်၏နောက်ကာလ၌၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏၊ ယားရာဖြစ်သော၊ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော၊ နိရိယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပဇ္ဇယျ၊ ကပ်၍ဖြစ်ရာ၏၊ ယေဝိ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ တဿ၊ ထိုအကုသိုလ်ကိုပြုသောသူသို့၊ အနုသိက္ခန္တိ၊ အတုလိုက်၍ပြုကျင့်ကုန်၏၊ ဧတပိ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးသည်မှ၊ ပရမ္မရဏာ၊ သေသည်၏နောက်ကာလ၌ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏၊ ယားရာဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော၊ နိရိယံ၊ ငရဲသို့၊ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကပ်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊ မြင်းမတ်၊ ယထာစ၊ ဥပမာတနည်းအားဖြင့်လည်း၊ ကောဝိဒေဝ၊ တရံကဗျားသာသျှင်ဖြစ်သော၊ ပုရိသော၊ ယေဘက္ျားသည်၊ သပ္ပိနဝနိတဘေထမရဗာဏိဝံ၊ ထောပတ် ဆီဥဆီပျားတင်းလဲကို၊ ဧကန္တံ၊ တပေါင်းတည်း၊ အဘိဘဝံ၊ ရိတွာ၊ ပြုပြင်၍၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ ပိဝေယျ၊ သောက်ရာ၏၊ ပရေစ၊ သူတပါးတို့ကိုမူလည်း၊ ပါယေယျ၊ သောက်စေရာ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ သုခိတော၊ ချမ်းသာသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပရေဝိ၊ သူတပါးတို့သည်လည်း၊ သုခိတော၊ ချမ်းသာကုန်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ မဟာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာသျှင်၊ ဣဓ၊ ဤထောကန္တိကံ၊ ဧကစ္စော၊ အဇ္ဈိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ စေတနာယ၊ စေတနာဖြင့်၊ စေတယိတွာ၊ စေတော်၍၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးသည်မှ၊ ပရမ္မရဏာ၊ သေသည်၏နောက်ကာလ၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏၊ ယားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ၊ အလွန်မြတ်သော၊ ထောကံ၊ ထောကသို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏၊ ယေဝိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ တဿ၊ ထိုသူသို့၊ အနုသိက္ခန္တိ၊ အတုလိုက်၍ကျင့်ကုန်၏၊ ဧတပိ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးသည်မှ၊ ပရမ္မရဏာ၊ သေသည်၏နောက်ကာလ၌၊ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုကိုပြုသော သူတို့၏၊ ယားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ၊ အလွန်မြတ်သော၊ ထောကံ၊ ထောကသို့၊ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကပ်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာသျှင်၊ စေတနာ၊ စေတနာသည်၊ စေတယိဘဝကုဏာစ၊ စေတော်ခြင်းလက္ခဏာလည်းရှိ၏၊ ဝါ၊ တနည်းအားဖြင့်၊

၂-မိတ္တိပညာ-၃-ဝိစာရဝဂ်၊

အထိသင်္ခရ ထလက္ခဏာစ၊ ပြုပြင်စီရင်ခြင်း လက္ခဏာလည်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂဿေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော် အရှင်ထူးများ။ ကလ္လော၊ သင့်ထောင်ထောင်စပ်သည်။ အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ယျောက်ဆို၏။ ကောဒသပိ၊ တဆဲတခုတို့၏ပြည့် ကြောင်းဖြစ်သော၊ စေတနာလက္ခဏာပညာ၊ စေတနာလက္ခဏာပြဿနာမေး ခွန်းသည်။ နိမ္မိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃၇-ဝိညာဏလက္ခဏပညာ

ဘန္တေနာဂဿေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထူးများ၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ် သည်။ ကိံ၊ လက္ခဏာ၊ အဟာယံ၊ ယျှင်မှတ်ကြောင်းရှိပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ ယျောက်ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်။ ဝိစာ နနုလက္ခဏံ၊ အာရုံကိုယ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ မိန့်တော် မူ၏။ ဩပမံ၊ ဥပမာကို၊ ဘရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ယျောက်ဆိုသည်။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ နဂရ ဂုတ္တိကော၊ မြို့စောင့်ယောက်ျားသည်။ မဇ္ဈေ၊ မြို့လယ်နှိုက်၊ နဂရထိဗာဓု ကေ၊ မြို့လမ်းဆုံနှိုက်၊ နိထိန္ဒော၊ စောင့်နေလျက်၊ ပုရတ္ထိမဒိသတော၊ အရှေ့ အရပ်မှ၊ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာလတ်သော၊ ပုရိသံ၊ ယောက်ျားကို၊ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။ တံ၊ ထိုယောက်ျားကို၊ ဝိညာဏေန၊ ဝိညာဉ်ဖြင့်၊ ဝိစာနာတိ၊ သိ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝေခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျား သည်၊ စက္ခုနာ၊ စက္ခုပဿာဒဖြင့်၊ ယဉ္ဇရူပံ၊ အကြင်ရူပါရုံကိုလည်း၊ ပဿတိ မြင်၏။ တံ၊ ထိုရူပါရုံကို၊ ဝိညာဏေန၊ ဝိညာဉ်ဖြင့်၊ ဝိစာနာတိ၊ သိ၏။ သော တေန၊ သောတပဿာဒဖြင့်၊ ယဉ္ဇသဒ္ဓံ၊ အကြင်သဒ္ဓါရုံကိုလည်း၊ သုတာတိ၊ ကြား၏။ တံ၊ ထိုသဒ္ဓါရုံကို၊ ဝိညာဏေန၊ ဝိညာဉ်ဖြင့်၊ ဝိစာနာတိ၊ သိ၏။ စာ နနု၊ စာနုပဿာဒဖြင့်၊ ယဉ္ဇဂန္ဓံ၊ အကြင်ဂန္ဓာရုံကိုလည်း၊ စာယတိ၊ နံ၏။ တံ၊ ထိုဂန္ဓာရုံကို၊ ဝိညာဏေန၊ ဝိညာဉ်ဖြင့်၊ ဝိစာနာတိ၊ သိ၏။ ဇိဝှိယ၊ ဇိဝှိ ပဿာဒဖြင့်၊ ယဉ္ဇရသံ၊ အကြင်ရသာရုံကိုလည်း၊ သာယတိ၊ လျက်၏။ တံ၊ ထိုရသာရုံကို၊ ဝိညာဏေန၊ ဝိညာဉ်ဖြင့်၊ ဝိစာနာတိ၊ သိ၏။ ကာယေန၊ ကာယ ပဿာဒဖြင့်၊ ယဉ္ဇဖောဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အကြင်ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကိုလည်း၊ ဖုဿတိ၊ တွေ့ထိ ၏။ တံ၊ ထိုဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို၊ ဝိညာဏေန၊ ဝိညာဉ်ဖြင့်၊ ဝိစာနာတိ၊ သိတတ်၏။ မနုဿ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့်၊ ယဉ္ဇဝေပံ၊ အကြင်ဝေပာရုံကိုလည်း၊ ဝိစာနာတိ၊

မိလိန္ဒပဉ္စာပါဠိတော်နိဿယ

သိ၏။ တံ၊ ထိုဓမ္မာရုံကို။ ဝိညာဏေန၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့်။ ဝိဇ္ဇာနာတံ၊ သိ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်။ ဝိဇ္ဇာနုနထက္ခတံ၊ အာရုံကို သိခြင်းထက္ခတာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်တုရားကလွှာ၊ သင့်ထျော်ထျောက်ပတ်သည်။ အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ထျောက်ပေ၏။ ဒွါဒသမိ၊ တဆဲ့နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝိညာဏထက္ခတပဉ္စာ၊ ဝိညာဏထက္ခတပြဿနာမေးခွန်းသည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃၈-ဝိတက္ကထက္ခတပဉ္စာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်တုရား၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်သည်။ ကိလက္ခဏော၊ အဘယ်ထက္ခတာရှိပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ထျောက်ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်သည်။ အပ္ပနာ ထက္ခဏော၊ ပြီးဆုံးခြင်း ထက္ခတာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဩပမံ၊ ဥပမာကို။ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦးသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ထျောက် လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်။ ဝဇ္ဇကီ၊ လက်သမားသည်။ သုပရိကမ္ပကတံ၊ ချောမွေ့စွာလုပ်ပြီးသော၊ ဒါရုံ၊ သစ်သားကို၊ သဒ္ဓိတ္ထိံ၊ အဆက်အစပ်နှိုက်၊ အဗ္ဗေတိ၊ သွက်သွင်းစပ်ဟတ်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်သည်။ အပ္ပနာထက္ခဏော၊ ပြီးဆုံးခြင်းထက္ခတာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်တုရား၊ ကလွှာ၊ သင့်ထျော် ထျောက်ပတ်သည်။ အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ထျောက်ဆိုပေ၏။ တေဒသမိ၊ တဆဲ့သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝိတက္ကထက္ခတပဉ္စာ၊ ဝိတက္ကထက္ခတပြဿနာမေးခွန်းသည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၃၉-ဝိစာရထက္ခတပဉ္စာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်တုရား၊ ဝိစာရော၊ ဝိစာရသည်။ ကိလက္ခဏော၊ အဘယ်သို့ မှတ်ကြောင်း ထက္ခတာရှိပါသနည်း။

၂-မိလိန္ဒပဉ္စာ-၃-ဝိစာရဝဂ်၊

ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ သျှောက်ဆို၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဝိစာရော၊ ဝိစာရသည်။ အနုမဇ္ဈနထက္ခထော၊ အဘန်ဘန်သုံးသပ်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဩပဓံ၊ ဥပမာကို။ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦးထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သျှောက်ဆိုလတ်သော်၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ အာကောပိတံ၊ ခေါက်တီးအပ်သော၊ ကံသထာလကံ၊ ကြေးခွက်သည်၊ ပစ္စာ၊ နောက်နှိုက်၊ အနုရုတ်၊ လိုက်၍မြည့်၏။ အနုသန္ဓဟတိ၊ အသံဆင့်မြည်၏။ အာကောဓုနာ၊ သထာ၊ ထက်ဦးခေါက်တီးခြင်းသို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ငှတ်အပ်၏။ အနုရုနာယထာ၊ နေခံဆင့်မြည်သံကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဝိစာရော၊ ဝိစာရကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ငှတ်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂဓေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ်သည်။ အယံ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သျှောက်ဆို၏။ ၊ ရဒ္ဒသိ၊ တဆဲ့လေးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝိစာရလက္ခဏပဉ္စာ၊ ဝိစာရလက္ခဏပြဿနာမေးခွန်းသည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်း သို့ ရောက်ပြီ၊ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဝိစာရဝဂ္ဂေါ၊ ဝိစာရဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးပြီ။ ဣမသ္မိံ၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဤဝိစာရဝဂ်နှိုက်၊ ရဒ္ဒသပဉ္စာ၊ တဆဲ့လေးခွန်းသောပြဿနာရှိ၏။ ။

၂-မိလိန္ဒပဉ္စာ-၄-နိဗ္ဗာနဝဂ်၊
 ၄၀-ဗဿာဒိနဝိနိဗ္ဗာန္တနပဉ္စာ၊

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်။ အာဟ၊ သျှောက်ဆို၏။ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့သျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေနာဂဓေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ဧကတောဘာဂဝဏာနံ၊ တပေါင်းတည်းအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သော၊ ဣမေသံဓဋ္ဌာနံ၊ ဤတရားတို့၏၊ ဝိနိဗ္ဗန္တိတွာ၊ ဝိနိဗ္ဗန္တိတွာ၊ ခွဲခြမ်းသိသန့်၍၊ အယံ ဤတရားသည်၊ ဖဿော၊ ဖဿတည်း၊ အယံ၊ ဤတရားသည်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတည်း၊ အယံ၊ ဤတရားသည်၊ သညာ၊ သညာတည်း၊ အယံ၊ ဤတရားသည်၊ စေတနာ၊ စေတနာတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤတရားသည်၊ ဝိညာတံ၊ ဝိညာဉ်တည်း၊ အယံ၊ ဤတရားသည်၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်တည်း၊ အယံ၊ ဤတရားသည်၊ ဝိစာရော၊ ဝိစာရတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာနာကာရတံ၊ ထူးသောအကြောင်းကို၊ ပညာပေတု၊ ထိသာထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းအံ့ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးသျှောက်ထေ၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်

ပိတိန္ဒယျာပါဠိတော်နိဿယ

ကေတောဘာဂဂတာနံ၊ တပေါင်းတည်းအဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သော၊ ဣပေ
သံခမ္ဘာနံ၊ ဤတရားတို့၏၊ ပိနိန္ဒယန္တိတွာပိနိန္ဒယန္တိတွာ၊ ခွဲခြမ်းထားသန့်၍၊ အယံ
ဤတရားသည်၊ ဖဿော၊ ဖဿတည်း၊ အယံ၊ ဤတရားသည်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒ
နာတည်း၊ အယံ၊ ဤတရားသည်၊ သညာ၊ သညာတည်း၊ အယံ၊ ဤတရားသည်
စေတနာ၊ စေတနာတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤတရားသည်၊ ပိညာဏံ၊ ပိညာဏံတည်း၊
အယံ၊ ဤတရားသည်၊ ပိတက္ကော၊ ပိတက်တည်း၊ အယံ၊ ဤတရားသည်၊ ပိစာ
ရော၊ ပိစာရတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာနာကရထံ၊ ထူးသောအကြောင်းကို၊
ပညာပေထုံ၊ သိသာထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းပေ၊ ဣတိ
ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ဩပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦး
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဗျာဂ်ထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာ
အားဖြင့်၊ သူဒေါ၊ စားတော်ချက်သည်၊ အရသံပါ၊ အကျော်အချက်လက်
သုဝဟင်းထွာကို လည်းကောင်း၊ ရသံပါ၊ အရည်သောက် ဟင်းထွာကို
ထည်းကောင်း၊ ကရေယျ၊ ချက်ပြုတ်ပြုလုပ်ငြားအံ့၊ သော၊ ထိုစားတော်ချက်
သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဟင်းထွာကို၊ ဒမိန္ဒိန္ဒိဝမ်းကိုထည်း၊ ပက္ခိပေယျ၊ ထည့်
ခတ်ရာ၏၊ လော၊ ကမ္ဘိ၊ အားကိုထည်း၊ ပက္ခိပေယျ၊ ထည့်ခတ်ရာ၏၊ သိဝီဝေ
ရံ၊ ချင်းကိုထည်း၊ ပက္ခိပေယျ၊ ထည့်ခတ်ရာ၏၊ ဇီရကံပိ၊ ဇီရကိုထည်း၊
ပက္ခိပေယျ၊ ထည့်ခတ်ရာ၏၊ မရိဝံပိ၊ ငြုတ်ကိုထည်း၊ ပက္ခိပေယျ၊ ထည့်ခတ်
ရာ၏၊ အညာနိ၊ ဤဝှတပါးကုန်သော၊ ဗကာရာနိပိ၊ ဟင်းအဆောက်အဦးမျိုး
တို့ကိုထည်း၊ ပက္ခိပေယျ၊ ထည့်ခတ်ရာ၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ တပေဒံ၊ ထိုစား
တော်ချက်ကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ကိံ၊ ဝေဒယျ၊ အဘယ်သို့ဆိုရာ
သနည်း၊ ဒမိဿ၊ နို့ဝမ်း၏၊ ရသံ၊ အရသာကို၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အာဟရ၊ ဆောင်
၍ပေးလော၊ လော၊ တဿ၊ ဆား၏၊ ရသံ၊ အရသာကို၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အာဟရ၊
ဆောင်ခဲ့လော၊ ဇီရကံပိ၊ ဇီရကံပိ၊ ရသံ၊ အရသာကို၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အာဟ
ရ၊ ဆောင်ခဲ့လော၊ ဇီရကံပိ၊ ဇီရကံပိ၊ ရသံ၊ အရသာကို၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အာဟ
ရ၊ ဆောင်ခဲ့လော၊ မရိဝံပိ၊ ငြုတ်၏၊ ရသံ၊ အရသာကို၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အာဟ
ရ၊ ဆောင်ခဲ့လော၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပက္ခိတ္တာနံ၊ ထည့်ခတ်အပ်
ကုန်သောအဆောက်အဦးတို့၏၊ ရသံ၊ အရသာကို၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အာဟရ၊
ဆောင်ခဲ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒယျ၊ ဆိုရာ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကေ
တောဘာဂဂတာနံ၊ တပေါင်းတည်းအဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သော၊ တေသံအ
ရသာနံ၊ ထိုဟင်းမျိုးအရသာတို့ကို၊ ပိနိန္ဒယန္တိတွာပိနိန္ဒယန္တိတွာ၊ ခွဲခြမ်းထား
သန့်၍၊ ရသံ၊ အရသာကို၊ အာဟရိထုံ၊ ဆောင်ယူခဲ့ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ

ခူခေါ။ စွမ်းနိုင်အံ့ထော၊ အဗ္ဗိလတ္တံဝါ၊ အချဉ်ကိုထည်းကောင်း၊ ထဝထ
 ဟ္တံဝါ၊ အနေကိုထည်းကောင်း၊ ကိတ္တတ္တံဝါ၊ အခါကိုထည်းကောင်း၊ ကဗျ
 ကတ္တံဝါ၊ အစပ်ကိုထည်းကောင်း၊ ကသာယတ္တံဝါ၊ အဖန်ကိုထည်းကောင်း၊
 မရရတ္တံဝါ၊ အချိုကိုထည်းကောင်း၊ အာဟာရိတု၊ ဆောင်ယူခဲခြင်းငှါ၊
 သက္ကာနုခေါ၊ စွမ်းနိုင်အံ့ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးတော်မူ၏။ ၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဧကတောဘာဂဝတနံ၊ တပေါင်းတည်းအဖြစ်သို့
 ရောက်ကုန်သော၊ တေသံရသာနံ၊ ထိုဟင်းမျိုးအရသာတို့ကို၊ ဝိနိဗ္ဗုဒ္ဓိတွာ
 ဝိနိဗ္ဗုဒ္ဓိတွာ၊ ခွဲခြမ်းသီးသန့်၍၊ ရသံ၊ အရသာကို၊ အဗ္ဗိလတ္တံဝါ၊ အချဉ်ကို
 ထည်းကောင်း၊ ထဝထတ္တံဝါ၊ အနေကိုထည်းကောင်း၊ ကိတ္တတ္တံဝါ၊ အခါကို
 ထည်းကောင်း၊ ကဗျကတ္တံဝါ၊ အစပ်ကိုထည်းကောင်း၊ ကသာယတ္တံဝါ၊
 အဖန်ကိုထည်းကောင်း၊ မရရတ္တံဝါ၊ အချိုကိုထည်းကောင်း၊ အာဟာရိတု၊
 ဆောင်ယူခဲခြင်းငှါ၊ နုယိသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းသည်သာတည်း၊ ခေါပန၊
 အမှန်ကေန၊ အဝိစ၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ သကေနသကေနထက္ကထေန၊ မိမိ မိမိ
 ကို၏စပ်ငန်ဖန်ချင် စသောမှတ်ကြောင်း ထက္ကထာအားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊
 တည်ကြကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဂျောက်ဆိုပေ၏။ ၊ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဧကတောဘာဂဝတနံ၊ တပေါင်း
 တည်းအဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သော၊ ဣမေသံဓမ္မာနံ၊ ဤဗုဒ္ဓစသောတရား
 တို့ကို၊ ဝိနိဗ္ဗုဒ္ဓိတွာ၊ ခွဲခြမ်းသီးသန့်၍၊ အယံ၊ ဤတရားသည်၊
 ပထော၊ ပထတည်း၊ အယံ၊ ဤတရားသည်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတည်း၊ အယံ၊
 ဤတရားသည်၊ သညာ၊ သညာတည်း၊ အယံ၊ ဤတရားသည်၊ ဝေတနာ၊ ဝေ
 တနာတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤတရားသည်၊ ဝိညာထံ၊ ဝိညာဉ်တည်း၊ အယံ၊ ဤတရား
 သည် ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်တည်း၊ အယံ၊ ဤတရားသည်၊ ဝိစာရော၊ ဝိစာရ
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာနာကရဏံ၊ ထူးသောအကြောင်းကို၊ ပညာပေတံ၊ သိ
 စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ခေါပန၊ ကေနအမှန်၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်
 ကား၊ သကေနသကေနထက္ကထေနစ၊ မိမိမိတို့၏ သဘောထက္ကထာဖြင့်၊
 ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊ သန္တေနာ
 ဝသေန၊ နာဝထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်လျော်ပတ်
 သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဂျောက် ဆို၏။ ၊ ပဋ္ဌမိ၊ ရှေး
 ဦးစွာသော၊ ပဿာဒိနံ၊ ပဿအစရှိသည်တို့၏၊ ဝိနိဗ္ဗုဒ္ဓိပညာ၊ ဝိနိဗ္ဗုဒ္ဓိ၊
 ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

၄၁-နာဂသေနမိလိန္ဒရာဇာမဟာပဋိပညာ

ထေရောမထေရ်သည်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ လောကံ၊ ဆားကို၊ စက္ခုဝိ
 ညေယျံ၊ မျက်စိဖြင့်ထိအပ်ပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ
 ၏၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမစက္ခုဝိညေယျံ၊ ကြော်မျက်စိဖြင့်ထိအပ်ပါ
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဪကံဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သုဋ္ဌ၊ ခေါ၊
 ကောင်းမွန်စွာ၊ ဇာနာတိ၊ ထိလေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်
 မူ၏၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိံပန၊ အသိုပါနည်း၊ ဇိဝှာဝိညေယျံ၊ ဪဖြင့်
 ထိအပ်ပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဪကံဆိုလေ၏။ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ အာမဇိဝှာဝိညေယျံ၊ ကြော်ဪဖြင့်ထိအပ်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိံပန၊ အသိုပါနည်း၊
 သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ လောကံ၊ ဆားကို၊ ဇိဝှာယ၊ ဪဖြင့်၊ ဝိဇာနာတိ၊ ထိနိုင်
 သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဪကံဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သဗ္ဗံ၊
 အလုံးစုံသော၊ လောကံ၊ ဆားကို၊ ဇိဝှာယ၊ ဪဖြင့်၊ အာမဝိဇာနာတိ၊ ကြော်
 ထိနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သဗ္ဗံ၊
 အလုံးစုံသော၊ လောကံ၊ ဆားကို၊ ဇိဝှာယ၊ ဪဖြင့်၊ ယဒိဝိဇာနာတိ၊ အကယ်
 ၍၊ ထိနိုင်အံ့၊ ပန၊ ထိုသို့၊ ထိနိုင်ခဲ့သော်၊ တံ၊ ထိုဆားကို၊ သကဇေတိ၊ ထည်း
 ကိုဖြင့်၊ ဗလိဗဒ္ဓါ၊ နွားလားတို့သည်၊ ကိဿဟဓုန္တိ၊ အဘယ် ကြောင့်
 ဆောင်နိုင်ကုန်သနည်း၊ ထောဏမေဝ၊ အနေ အရသာကိုသာလျှင်၊ အာ
 ဟရိတဗ္ဗံနု၊ ဆောင်သင့်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 ဪကံဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ လောကံမေဝ၊ အနေအရသာကိုသာလျှင်
 အာဟရိတု၊ ဆောင်ယူခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ထောဏဉ္စ၊
 အနေအရသာလည်းကောင်း၊ ဂရုဘာဝဉ္စ၊ ဆား၏ထေးသောအဖြစ်လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုသဘောတို့သည်၊ ဧကတောဘာဂဂ
 တာ၊ တပေါင်းတည်းအဖြစ်သို့ရောက်ကုန်၏။ ဝေါစရနာနုတ္တဂတာ၊ အာရုံထူး
 ထွေသည့်အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီး၍၊ လောကံ၊ ဆား
 ကို၊ တုဏယ၊ စဉ်းချိန်ဖြင့်၊ တုဏယိတံ၊ ချိန်စက်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာပန၊ တတ်နိုင်
 မည်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမသက္ကာ
 ကြော်တတ်နိုင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဪကံဆိုလေ၏။ မဟာရာ
 ဇ၊ မင်းမြတ်၊ လောကံ၊ ဆားကို၊ တုဏယ၊ ချိန်စဉ်းဖြင့်၊ တုဏယိတံ၊ ချိန်
 စက်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ပါ။ ဂရုဘာဝေါ၊ ထေးသည့်အဖြစ်ဟူ

၂-မိလိန္ဒပဏ္ဍာ-၄-နိဗ္ဗာနဝဂ်၊

သောသားခြံပ်ကို၊ တုထာယ၊ ချိန်စဉ်းဖြင့်၊ တုထယိတု၊ ချိန်စက် ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေနာဂ သေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကဗ္ဗော၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ် သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ နာဂသေနမိလိန္ဒရာဇမဟာပဏ္ဍော၊ ရှင်နာဂထိန်မထေရ်၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးအား မေးသော ပြဿနာသည်၊ နိဗ္ဗတော၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၄၂-ပဗ္ဗယတနာနိဗ္ဗာနနိဗ္ဗာနပဏ္ဍာ၊

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ကိ' အာဟ၊ အတယ် သို့လျှောက်ပါသနည်း၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ယာနိယာနိပဏ္ဍယတနာနိ၊ အကြင်ငါးပါးသောအာယတနတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိ ကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုအာယတနတို့သည်၊ နာနာကဗ္ဗော၊ အမျိုးမျိုးသောကံတို့ ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တာနိကိန္နု၊ ဖြစ်ပေကုန်သလော၊ ဥဒါဟ၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ဇကေန၊ ကဗ္ဗေန၊ တရုကည်းသော ကံကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တာနိကိန္နု၊ ဖြစ်လေ ကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုလေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ နာနာကဗ္ဗော၊ အမျိုးမျိုးသောကံတို့ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဇကေန၊ တပါးတည်းသော၊ ကဗ္ဗေန၊ ကံကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ ၏၊ ဩပဓံ၊ ဥပမာကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက် ထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ် ၊ တံ၊ ထိုငါ့ဟောလက္ခံ၊ သောစကားကို၊ ကိ' မညထိ၊ အသို့အောက်မေ့သနည်း၊ ဇကတ္ထိ၊ တရုသော၊ ခေတ္တေ၊ လယ် နှိုက်၊ နာနာဗိဇာနိ၊ မျိုးစုံအထူးထူးတို့ကို၊ ဥပ္ပေယျု၊ ပိုက်ပျိုးကုန်ရာ၏၊ တေသံ၊ နာနာဗိဇာနံ၊ ထိုအထူးထူးသောမျိုးစေတီ၏၊ နာနာပထာနိ၊ အထူးထူး သောအသိတို့သည်၊ နိဗ္ဗတ္တေယျု၊ ဖြစ်ကုန်ရာသလော ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ။ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေန၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမနိဗ္ဗတ္တေယျု၊ ဩဝံဖြစ်ကုန် ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတုသာလျှင်၊ ယာနိယာနိပဏ္ဍယတနာနိ၊ အကြင်အကြင် ငါးပါးသောအာယတနတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာနိတာနိ၊ ထိုထိုအာယ တနတို့သည်၊ နာနာကဗ္ဗော၊ အထူးထူးသောကံတို့ကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ် ကုန်၏၊ ဇကေန၊ တပါးသော၊ ကဗ္ဗေန၊ ကံကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣ

ပိလိန္ဒပညာပါဠိတော်နိဿယ။

တိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်
တော်အရှင်ထုရား၊ ကေလ္လော၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ်သည်။ အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆို၏။ ၊ တတိယာ၊ ထုးရတို့၏ပြည့်
ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပညာယတနာနံ၊ အာယတနာ ငါးပါးတို့၏၊ ကမ္မနိဗ္ဗတ္တ
ပညာ၊ ကမ္မနိဗ္ဗတ္တပြဿနာမေးခွန်းသည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ ၊

၄၃-ကမ္မနာနာကဏပညာ။

ရာဇာ၊ ပိလိန္ဒမင်းကြီးသည်။ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ ကိံ အာဟ၊ အ
ဘယ်သို့လျှောက်သနည်း။ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထု
ရား၊ ကေန၊ အဘယ်မည်သော၊ ကာရဏေန၊ အကြောင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗေ၊ အ
လုံးရံ ကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ နသမကာ၊ မတူမမျှကုန်သနည်း။ အ
ညော၊ အချို့သောလူတို့သည်။ အပ္ပါယုကာ၊ အသက်တိုကုန်၏။ အညော၊ အချို့
သောလူတို့သည်။ ဒိဗာယုကာ၊ အသက်ရှည်ကုန်၏။ အညော၊ အချို့သောလူ
တို့သည်။ ဗဟ္ဗာဗာဓာ၊ အနာရောဂါများကုန်၏။ အညော၊ အချို့သောလူတို့
သည်။ အပ္ပါဗာဓာ၊ အနာရောဂါနည်းပါးကုန်၏။ အညော၊ အချို့သောလူတို့
သည်။ ဒုဗ္ဗန္တာ၊ အဆင်းမထွကုန်၊ အညော၊ အချို့သောလူတို့သည်။ ဝဏ္ဏ
ပန္တော၊ အဆင်းထွကုန်၏။ အညော၊ အချို့သောလူတို့သည်။ အပ္ပေသက္ခာ၊
ထုန်းကံနည်းပါးကုန်၏။ အညော၊ အချို့သောလူတို့သည်။ မဟေသက္ခာ၊ ထုန်း
ကံကြီးမားကုန်၏။ အညော၊ အချို့သောလူတို့သည်။ အပ္ပဘောဂါ၊ ဥစ္စာစည်း
စိပ်နည်းပါးကုန်၏။ အညော၊ အချို့သော လူတို့သည်။ မဟာဘောဂါ၊ ဥစ္စာ
စည်းစိပ် များပြားကုန်၏။ အညော၊ အချို့သော လူတို့သည်။ နိစကုလိနော၊
အမျိုးဇာတ်ယုတ်နိပ် ကုန်၏။ အညော၊ အချို့သောလူတို့သည်။ မဟာကုလိ
နော၊ အမျိုးဇာတ်မြင့်မြတ်ကုန်၏။ အညော၊ အချို့သောလူတို့သည်။ ဒုပ္ပညာ၊
ပညာနည်းပါးကုန်၏။ အညော၊ အချို့သော လူတို့သည်။ ပညဝန္တော၊ ပညာ
ကြီးမြတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေးလျှောက်၏။ ၊ ထေရော၊ အရှင်
နာဂထိန် မထေရ်သည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့
မိန့်တော်မူသနည်း။ မဟာရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ပန၊ မေးဦးအံ့။ အညော၊
အချို့သစ်ပင်တို့သည်။ အဗ္ဗိဿာ၊ ချဉ်ကုန်၏။ အညော၊ အချို့သစ်ပင်တို့သည်။
ထဝဏာ၊ ငန်ကုန်၏။ အညော၊ အချို့သစ်ပင်တို့သည်။ ဘိတ္တကာ၊ ခါးကုန်၏။
အညော၊ အချို့သစ်ပင်တို့သည်။ ကဗျကာ၊ စပ်ကုန်၏။ အညော၊ အချို့သစ်ပင်

တို့သည်။ ကသာဝါ၊ ပန်ကုန်၏၊ အညော၊ အချိုသစ်ပင်တို့သည်။ မရူရာ၊
ချိုကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခင်ထိမ်းကုန်သော၊ ရုက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့သည်။ ကိဿ၊ အ
ဘယ်ကြောင့်၊ နသမကာ၊ မတူမမျှကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေးတော်
မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝိဇာနံ၊ မျိုးစေတီတို့၏၊ နာနာကရဏေ၊ အထူးပြု
သောကြောင့်၊ နသမကာ၊ အတူမမျှကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညာမိ၊ ငှတ်ထင်
ပါ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ကမ္မာနံ၊
ကံတို့၏၊ နာနာကာရဏေ၊ အထူးထူးသောအကြောင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗေ၊ ခင်
ထိမ်းကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ နသမကာ၊ မတူမမျှကြကုန်၊ အညော၊
အချိုလူတို့သည်၊ အပ္ပါယကော၊ အသက်တိုကုန်၏၊ အညော၊ အချိုလူတို့သည်။
ဒိဗာယကော၊ အသက်ရှည်ကုန်၏၊ အညော၊ အချိုလူတို့သည်။ ဗဟ္တာဗာဝေ၊
များသောအနာရောဂါရှိကုန်၏၊ အညော၊ အချိုလူတို့သည်။ အပ္ပါဗာဝေ၊ နည်း
သောအနာရောဂါရှိကုန်၏၊ အညော၊ အချိုလူတို့သည်။ ဒုဗ္ဗဏ္ဍာ၊ မကောင်း
သောအဆင်းရှိကုန်၏၊ အညော၊ အချိုလူတို့သည်။ ဝဏ္ဏဝန္တော၊ ကောင်း
သောအဆင်းရှိကုန်၏၊ အညော၊ အချိုလူတို့သည်။ အပ္ပေသက္ခာ၊ နည်းသော
ဘုန်းကံရှိကုန်၏၊ အညော၊ အချိုလူတို့သည်။ မဟေသက္ခာ၊ ကြီးသောဘုန်းကံ
ရှိကုန်၏၊ အညော၊ အချိုလူတို့သည်။ အပ္ပေဘောဂါ၊ စည်းပိင်ဥစ္စာနည်းပါး
ကုန်၏၊ အညော၊ အချိုလူတို့သည်။ မဟာဘောဂါ၊ ဥစ္စာစည်းပိင်များပြားကုန်
၏၊ အညော၊ အချိုလူတို့သည်။ နိစကုလိနော၊ အမျိုးယုတ်နိပ်ကုန်၏၊ အညော၊
အချိုလူတို့သည်။ မဟာကုလိနော၊ အမျိုးဇာတ်မြင့်မြတ်ကုန်၏၊ အညော၊ အ
ချိုလူတို့သည်။ ဒုပ္ပညာ၊ ပညာနည်းပါးကုန်၏၊ အညော၊ အချိုလူတို့သည်။ ပည
ဝန္တော၊ ပညာကြီးမြတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏၊ နာနာကာရ
ဏေ၊ အထူးထူးသောအကြောင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗေ၊ ခင်ထိမ်းကုန်သော၊ မနု
ဿာ၊ လူတို့သည်။ နသမကာ၊ မတူမမျှကြကုန်၊ မဟာရာဇ၊ မင်း
မြတ်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားတော်ကို၊ ဘာ
ထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိံဘာထိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း
မာဏဝ၊ သုဘသုလင်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ကမ္မဿကာ၊ ကံသာ
ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာရှိကုန်၏၊ ကမ္မဒါယာဒါ၊ ကံလျှင်အမွေဥစ္စာရှိကုန်၏၊ ကမ္မယော
နိ၊ ကံလျှင်အကြောင်းရှိကုန်၏၊ ကမ္မဗန္ဓု၊ ကံလျှင်အဆွေအမျိုးရှိကုန်၏၊ ကမ္မ
ပဗ္ဗိသဂဏာ၊ ကံလျှင်ကိုးစားရာရှိကုန်၏၊ ယဒိဒံ၊ အကြင်ပြုအပ်သောကံ
သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံကမ္မံ၊ ဤကံသည်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဟိနုပ္ပဏီ
တတာယ၊ အယုတ်အမြတ်ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဝိဘဇတိ၊ ဝေဘန်ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့။

မိထိန္ဒပဋ္ဌာပါဒ္ဓိတော်နိဿယ

ဘာထိတံ၊ ဘောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂဓေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား။ ကလ္လော၊ သင့်ထောင့်ထောက်ပတ်သည်။ အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ သို့ဤ။ အဝေါစ၊ ထွေ့ပျက်ဆိုပေ၏။ ပထုတ္တိ၊ လေးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ကမ္မနာနာကရဏပဋ္ဌာ၊ ကမ္မနာနာကရဏပြဿနာမေးခွန်းသည်။ နဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄၄-ပဋိကဇ္ဈေဝဝါယာမသာကရဏပဋ္ဌာ၊

ရာဇာ၊ မိထိန္ဒမင်းကြီးသည်။ အာဟ၊ ထွေ့ပျက်ဆိုပြန်၏။ ကိံအာဟ၊ အဘယ်သို့ထွေ့ပျက်ဆိုပြန်သနည်း။ ဘန္တေနာဂဓေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား။ ဣမံဒုက္ခံ၊ ဤဆင်းရဲသည်။ နိရုဇ္ဈေယျ၊ ချုပ်ရာ၏။ အညံဒုက္ခံ၊ တပါးသောဆင်းရဲသည်။ နဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ မဖြစ်ရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကိံအဘယ်ကြောင့်၊ ထုမှ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဘဏထ၊ ဆိုကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ထွေ့ပျက်ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းပြုခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတဒတ္ထာယ၊ ထိုအကျိုးငှါ။ အမှ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ဆိုကုန်၏။ ပဋိကဇ္ဈေဝ၊ အခွင့်မရောက်မီရှေးဦးစွာကလျှင်၊ ဝါယမိတေန၊ လုံ့ထကျိုးကုတ်အားထုတ်ခြင်းဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ ကာယေ၊ အခါအခွင့်သည်။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်ကြိမ်မှသာ။ ဝါယမိတဗ္ဗံနု၊ အားထုတ်သင့်သည်မဟုတ်ပါစေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မေးထွေ့ပျက်၏။ ဧဝေနာ၊ အရှင်နာဂထိန်မထေရ်သည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံအာဟ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ ကာယေ၊ အခါအခွင့်သည်။ သမ္ပတ္တေ၊ ကြိမ်ရောက်မှ၊ ဝါယာမော၊ လုံ့ထထုတ်ခြင်းသည်။ အကိစ္စကရော၊ လိုအပ်သောအမှုကိုမပြုနိုင်သည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဋိကဇ္ဈေဝ၊ အခွင့်မရောက်မီရှေးဦးစွာကပင်လျှင်၊ ဝါယာမော၊ လုံ့ထထုတ်ခြင်းသည်။ ကိစ္စကရော၊ လိုအပ်သောအမှုကိုမပြုနိုင်သည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဩပမံ၊ ဥပမာကို။ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ထွေ့ပျက်ထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ တံ၊ ထိုငါဟောထက္ကံ၊ စကားကို။ ကိံမညထိ၊ အသို့အောက်မေ့သနည်း။ ယေ၊ အကြင်အခါနှိုက်၊ တွံ၊ သင်သည်။ ဝိပါထိတော၊ ရေမွတ်ထိပ်သည်။ ဘဝေယျာထိ၊ ဖြစ်ခဲ့ရာ၏။ တဒါ၊ ထိုရေထေခါမှ၊ တွံ၊ သင်သည်။ ပါဏိယံ၊ ရေကို၊ ဝိဝိဿာမိ

၂-မိထိန္ဒရဗျာ-၄-နိဗ္ဗာနဝဂ်

သောက်အံ့ ဟု တံညွဒပါနံ၊ ထိုရေတွင်းကို ခဏာပေယျာသိ၊ တူးစေသထော
တဇ္ဇာကံ၊ ရေကံကို ခဏာပေယျာသိ၊ တူးစေသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး
တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ ထိုသို့မဟုတ်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယျောကံ
လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ကာလေ၊
အခါအခွင့်သည်၊ သမ္ပတ္တေ၊ ကြပ်ရောက်မှ၊ ဝါယာမော၊ လုံ့လထုတ်ခြင်း
သည်၊ အကိစ္စကရော၊ လိုအပ်သောအမှုကိုမပြုနိုင်သည်၊ ဘဝတိ၊
ဖြစ်၏။ ပရိကစ္ဆေဝ၊ ဦးစွာကလျှင်၊ ဝါယာမော၊ လုံ့လ ထုတ်ခြင်းသည်၊
ကိစ္စကရော၊ လိုအပ်သောအမှုကိုမပြုနိုင်သည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝိဿန္တိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ဟိယေျော၊ ထိုထက်အလွန်၊ ဩပမံ၊ ဥပမာ
ကို၊ ကရေဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦးထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောကံပြန်၏။
မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တံ၊ ထိုငါဟောလတ္တံ့သော စကားကို၊ ကိမညသိ၊
အသို့အောက်မေ့သနည်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါနှိုက်၊ တွံ၊ သင်မင်းကြီးသည်
ဗုထုက္ခိတော၊ အာပွတ်သည်၊ ဘဝေယျာသိ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊
တွံ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို၊ ဘုဗ္ဗိဿာမိ၊ စားအံ့ဟု၊ ခေတ္တံ၊
လယ်ကို၊ ကသာပေယျာသိ၊ ထွန်ယက်စေသံထော၊ သာလိံ၊ သထေးစပါး
ကို၊ ရောပေယျာသိ၊ စိုက်ပျိုးစေသထော၊ ဧညံ၊ စပါးကို၊ အတိဟရာပေ
ယျာသိ၊ ရှေးရှုအောင်စေသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ ထိုသို့မဟုတ်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယျောကံ လတ်သော်၊
မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ကာလေ၊ အခါအခွင့်
သည်၊ သမ္ပတ္တေ၊ ကြပ်ရောက်မှ၊ ဝါယာမော၊ လုံ့လထုတ်ခြင်းသည်၊ အကိစ္စ
ကရော၊ လိုအပ်သောအမှုကိုမပြုနိုင်သည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရိကစ္ဆေဝ၊
ဦးစွာကလျှင်၊ ဝါယာမော၊ လုံ့လထုတ်ခြင်းသည်၊ ကိစ္စကရော၊ လိုအပ်သော
အမှုကိုမပြုနိုင်သည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿန္တိ၊ ဖြေဆိုတော်
မူ၏။ ဟိယေျော၊ ထိုထက်အလွန်၊ ဩပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကရေဟိ၊ ပြုတော်
မူပါဦးထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယျောကံလတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တံ၊ ထို
ငါဟောလတ္တံ့ သောစကားကို၊ ကိမညသိ၊ အသို့ အောက်မေ့ သနည်း၊
ယဒါ၊ အကြင်အခါနှိုက်၊ တော၊ သင်မင်းကြီးအား၊ သင်္ဂံ၊ မော၊ စစ်တိုက်ခြင်း
သည်၊ ပစ္စုပဗ္ဗိတော၊ ရှေးရှုဖြစ်လာလတ်သည်၊ ဘဝေယျာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တဒါ၊
ထိုအခါနှိုက်၊ တွံ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ ပရိက္ခံ၊ ကျူးမြောင်းကို၊ ခဏာပေယျာ
သိ၊ တူးစေသထော၊ ပါကာရံ၊ ကံတိုင်းကို၊ ကာရာပေယျာသိ၊ ပြုလုပ်စေသ
ထော၊ ဂေါဝုရံ၊ တံခါးပုတ်ကို၊ ကာရာပေယျာသိ၊ ပြုလုပ်စေသထော၊ အံဇ္ဇာ

ဒိလိန္ဒပညာပါဠိတော်နိဿယ

လက်၊ပစ္စင်ရင်ဘားကို၊ ကာရာပေယျာသိ၊ ပြုလုပ်စေသလော၊ ညောင်၊ စပါး
 ကို၊ အတိ၊ ဘရာပေယျာသိ၊ ဆောင်ယူစေသလော၊ တဒါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ တွံ၊
 သင်မင်းကြီးသည်၊ ဟတ္ထိတ္ထိ၊ ဆင်စီးအတတ်နှိုက်၊ သိက္ခေယျာသိ၊ သင်ရာ
 သလော၊ အသသတ္ထိ၊ မြင်းစီးအတတ်နှိုက်၊ သိက္ခေယျာသိ၊ သင်ရာသလော၊
 ရထတ္ထိ၊ ရထားစီးအတတ်နှိုက်၊ သိက္ခေယျာသိ၊ သင်ရာသလော၊ ခေတ္တိ၊
 လေးဝက်အတတ်နှိုက်၊ သိက္ခေယျာသိ၊ သင်ရာသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊
 မေးကော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ ထိုသို့မဟုတ်ပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဝျှောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူ
 သာသျှင်၊ ကာထေ၊ အခါအခွင့်သည်၊ သမ္ပတ္တေ၊ ကြပ်ရောက်ရှာ၊ ဝါယာမော၊
 လုံ့လထုတ်ခြင်းသည်၊ အကိစ္စကရော၊ လိုအပ်သောအမှုကိစ္စကို မပြုနိုင်
 သည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဒိုကရွေဝ၊ ဦးစွာကသျှင်၊ ဝါယာမော၊ လုံ့လထုတ်
 ခြင်းသည်၊ ကိစ္စကရော၊ လိုအပ်သောအမှုကိုပြုနိုင်သည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဝဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကား
 ကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိံဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်
 မူသနည်း။ ။

အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ယံဟိတံ၊ အကြင်စီးပွားကို၊ ဇညာ၊ ထိခဲ့အံ၊ တံဟိတံ၊
 ထိုအစီးအပွားကို၊ ပဒိုကရွေဝ၊ ထက်ဦးစွာကပင်၊ ကရေယျံ၊ ပြုလုပ်ရာ၏။
 ဝိရော၊ ပညာရှိသည်၊ သာကမ္မိကဗိန္ဒာယ၊ ထွန်းသမား၏အကြံအစီမျိုးဖြင့်၊
 မန္ဒာ၊ နဲ့၊ နဲ့၊ နှေးနှေး၊ နပက္ကမေ၊ အားမထုတ်ရာ၊ ယထာ၊ ထည်းသမားဥပမာ
 ကား၊ သာကမ္မိကောနာမ၊ ထည်းသမားမည်သည်၊ သမံ၊ ညီညွတ်သော၊
 မဟာပထံ၊ ခရီးလမ်းမကိုဟိတွာ၊ တဲကြဉ်၍ ဝိသမံ၊ ညီညွတ်သော၊ မဂ္ဂံ၊
 ခရီးသမ်းဆိုးသို့၊ အာဂ္ဂဟာ၊ မောင်းနှင်တက်သွား၍၊ အက္ခန္တိန္ဒောဝံ၊ ဝင်ရိုး
 ကျိုးလျက်သာသျှင်၊ ဇာယတိယထာ၊ ကြံမြင်ရသကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊
 မန္တော၊ သူရိုက်သည်၊ ဓမ္မာ၊ သူတော်ကောင်းတရားမှ၊ အပက္ကမ္မံ၊ တဲကြဉ်၍၊
 အဓမ္မံ၊ မသူတော်တရားသို့၊ အနုဝတ္တိယ၊ အစဉ်လိုက်၍၊ စဂ္ဂု၊ ချေ၊ သေမင်း
 ခံတွင်းသို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အက္ခန္တိန္ဒောဝံ၊ ဝင်ရိုးကျိုးသော
 ထည်းသမားအထားတူစွာ၊ သောစတိ၊ ရိုးရိပ်ပူဆွေးရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာ
 သိတံ၊ ဟောကော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဿဇ္ဇိ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ။

ဘန္တေနာဝသေန၊ နာဝထိန်ကိုယ်တော် အရှင်ထုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်
 လျော်ထောက်ပတ်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေစ၊ ဝျှောက်
 ဆိုပေ၏။ ပဗ္ဗမိ၊ ငါးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပဒိုကရွေဝ၊ ဦးစွာ

၂-ပိလိန္ဒပဉ္စာ-၄-နိဗ္ဗာနဝဂ်

ကပင်လျှင်၊ဝါယာမကရုထပဉ္စာ၊လုံ့ထပြုအပ်သောပြဿနာမေးခွန်းသည်၊
နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄၅-ပကတိအဂ္ဂိတောနေရယအဂ္ဂိဥဏှပဉ္စာ၊

ရာဇာ၊ပိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊အာဟ၊ဈေျာက်ဆို၏၊ကိံအာဟ၊အဘယ်
သို့လျှောက်ဆိုပါသနည်း၊တန္တေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊
တုဋေ၊အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ပါကတိကအဂ္ဂိတော၊ ပြကတေ၊မီးထက်၊
နေရယိကောအဂ္ဂိ၊ ငရဲမီးသည်၊ မဟာဘိတာပတဇော၊လွန်လွန်မင်းမင်
ပြင်းထန်စွာပူလောင်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ခုဒ္ဒကောပိ၊သေးငယ်သည်သာ
လျှင်ဖြစ်သော၊ ပါသာဏော၊ ကျောက်ခဲသည်၊ ပါကတိကော၊ ပြကတေ၊
သော၊ အဂ္ဂိမ္မိ၊မီးနှိုက်၊ ပက္ခိတ္တော၊ထည့်ခဲ့သော်၊ဒိဝသံ၊တနေပတ်လုံး၊ပစ္စ
မာနေပိ၊ လောင်ကျွမ်းသော်လည်း၊ဝိလိယံ၊ကြေညက်ခြင်းသို့၊နဂစ္ဆတိ၊မ
ရောက်နိုင်၊ကုဇာဂါရမတ္တော၊ အိမ်ထွတ်မှုရှိသော၊ပါသာဏောပိ၊ကျော်
သည်လည်း၊ နရိယဂ္ဂိမ္မိ၊ငရဲမီးနှိုက်၊ ပက္ခိတ္တော၊ထည့်ခဲ့သော်၊ဝေဏေန၊ဝေ
ထဖြင့်၊ဝိလိယံ၊ကြေညက်ခြင်းသို့၊ဂစ္ဆတိ၊ရောက်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဏထ၊
ဆိုတော်မူကုန်၏၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ နသဒ္ဓဟာမိ၊ မယုနိုင်ပါ၊ပန၊
မယုဘွယ်ကား၊ ဝေဠု၊ဤသို့လည်း၊ ဝဒေထ၊ဆိုကြပြန်၏၊ကိံဝဒေထ၊
အဘယ်သို့ဆိုကြကုန်သနည်း၊ တတ္ထ၊ထိုငရဲနှိုက်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ဖြစ်ကုန်သော၊
ယေစသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ထို
သတ္တဝါတို့သည်၊ အနေကာနိပိဝဿ သဟဿာနိ၊ များစွာစွာသောနှစ်တို့
ပတ်လုံးလည်း၊နေယော၊ငရဲနှိုက်၊ပစ္စမာနာ၊ကျက်ကုန်လျက်၊ဝိလိယံ၊ကြေ
ညက်ခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝဒေထ၊ဆိုတော်မူ
ကုန်၏၊တံဝစနံ၊ထိုစကားကိုလည်း၊နသဒ္ဓါဟာမိ၊မယုနိုင်ပါ၊ဣတိ၊ဤသို့
အာဟ၊ဈေျာက်ဆို၏၊ ဝေဇော၊အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊အာဟ၊
မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ကိံအာဟ၊အဘယ်သို့မိန့်ဆိုတော်မူသနည်း၊မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်၊တံ၊ထိုငါ့ဟောလတ္တံ့သောစကားကို၊ ကိံမညသိ၊အသို့အောက်
မေ့သနည်း၊ ယာတာမကရိနိယောပိ၊အကြင်ငါးမကရ်းမတို့ သည်လည်း
ကောင်း၊ယာတာ သုသုမာရိနိယောပိ၊ အကြင်မိကျောင်းမတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ယာတာကစ္ဆိပိနိယောပိ၊ အကြင်လိပ်မတို့သည် လည်းကောင်း၊
ယာတာမောရိနိယောပိ၊အကြင်ဥဒေါင်းမတို့သည်လည်းကောင်း၊ယာတာ

ဝိသိန္ဓဝဂ္ဂပါဠိတော်နိဿယ

ကပေါက် နိဿယဝိ၊ အကြင် ခိုငှက်မ တို့သည် ထည်းကောင်း၊ သန္တိ၊
ရှိကုန်၏။ တာ၊ ထိုသတ္တဝါမတို့သည်၊ ကက္ခထာနိ၊ ကြင်ကောင်းကုန်သော၊
ပါသာတာနိစ၊ ကျောက်ခဲတို့ကို ထည်းကောင်း၊ သက္ခရာယေဝိ၊ ကျောက်
စရစ်တို့ကိုထည်းကောင်း၊ ခါဒန္တိကံနု၊ ခဲကြဲကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပုစ္ဆိမေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမခါဒန္တိ၊ ဩဝါ
ခဲကြဲလေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ယျောက်လတ်သော်၊ ပန၊ ငါမေးဦးအံ့၊
တာနိ၊ ထိုကျောက်တို့သည်၊ တာသံ၊ ထိုငါးမကင်းမစသည်တို့၏၊ ကုစ္ဆိယံ၊
ဝင်းတွင်းနှိုက်၊ ကောဠုန္တန္တရဝတာနိ၊ အဦးတွင်းသို့ရောက်ကုန်သော်၊ ဝိ
လိယံ၊ ကြေညက်ခြင်းသို့၊ ဝစ္ဆန္တိကံ၊ ရောက်ကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပုစ္ဆိမေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝိလိယံ၊ ကြေညက်ခြင်းသို့၊ အာမ
ဝစ္ဆန္တိ၊ ဩဝါရံ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ယျောက်လတ်သော်၊ တာသံ၊ ထိုငါးမ
ကင်းမစသည်တို့၏၊ ကုစ္ဆိယံ၊ ဝင်းနှိုက်၊ ယောဂတ္ထော၊ အကြင်သူငယ်သည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောဝိ၊ ထိုသူငယ်သည်လည်း၊ ဝိလိယံ၊ ကြေညက်ခြင်းသို့၊ ဝစ္ဆ
တိပန၊ ရောက်လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိမေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အ
ရှင်ဘုရား၊ နယိ၊ ထိုသို့ ကြေညက်ခြင်းသို့မရောက်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ယျောက်
လတ်သော်၊ ကေနကာရထေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ပုစ္ဆိမေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကမ္မာဝိကတေန၊ ကံအထူး
သည်ကျေးဇူးပြုအပ်သောကြောင့်၊ ဝိလိယံ၊ ကြေညက်ခြင်းသို့၊ နဝစ္ဆတိ၊ မ
ရောက်ချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညာမိ၊ အောက်မေ့ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
ယျောက်ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာ
လျှင်၊ ကမ္မာဝိကတေန၊ ကံအထူးသည်ကျေးဇူးပြုအပ်သောကြောင့်၊ နေရယံ
ကာ၊ ငရဲနှိုက်ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အနေကာနိပိဝဿ
သဟဿာနိ၊ များစွာသောနှစ်တို့ကာလပတ်လုံး၊ နိရယေ၊ ငရဲနှိုက်၊ ပစ္စမာ
နာ၊ ကျွက်ကုန်လျက်၊ ဝိလိယံ၊ ကြေညက်ခြင်းသို့၊ နဝစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊
မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊
ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣံ၊ ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ ဟောတော်မူသ
နည်း၊ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့ထောက်၊ ဘံပါပကမ္မံ၊ ထိုငရဲရောက်ရန်မကောင်း
မှုကံသည်။ ဗျန္တိ၊ ကုန်ဆုံးပျက်ပျက်ခြင်းသည်၊ နုပဟာတိ၊ မဖြစ်သေး၊ တာ
ဝ၊ ထိုရှေ့ထောက်၊ သော၊ ထိုငရဲသူ သတ္တဝါသည်၊ နကာလံကရောတိ၊ ဇီ
ဝိန်ဖြတ်ကြွေမသေချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဘိယျော၊ ထိုထက်အလွန်၊ ဩပဝံ၊ ဥပမာ

မိလိန္ဒပဋ္ဌာဝါဒီတော်နိဿယ

မြတ်၊ တံ၊ ထိုငါဆိုထွက်၊ သောစကားကို၊ ကိမညသိ၊ အသို့အောက်မေ့သ
နည်း၊ ယာတာယောနကသုရမာလိနိယောပိ၊ အကြင်ယောနကတိုင်းသာ
ဂထမြို့သူဖြစ်၍နည်း၊ သောမိန်းမတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယာတာခတ္တိယသု
ရမာလိနိယောပိ၊ အကြင်မင်းမျိုးဖြစ်၍နည်း၊ ကုန်သောနန်းတော်သူတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ယာတာဗြာဟ္မဏ သုရမာလိနိယောပိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး
ဖြစ်၍နည်း၊ ကုန်သောမိန်းမတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ယာတာဂဟပတ်သုရ
မာလိနိယောပိ၊ အကြင်အိမ်ရှင်မျိုးဖြစ်၍ နည်း၊ ကုန်သော မိန်းမတို့သည်
လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာ၊ ထိုနည်းည့်၊ ကုန်သော မိန်းမတို့သည်၊
ကက္ခဠာနိ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်သော၊ ခန္ဓကနိ၊ ခဲဘွယ်နှင့် တကွကုန်သော၊
မံသာနိ၊ သားမျိုးဟင်းလျာတို့ကို၊ ခါဒန္တိ၊ ကိနဲ့၊ ခဲစားကြသည်မဟုတ်လော၊
ဇုတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမာဒန္တိ၊ ဩဝံခဲ
စားကြကုန်၏၊ ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ပန၊ ဝါမေးဦးအံ့၊ တာနိ၊ ထို
ခဲဘွယ်အသားတို့သည်၊ တာသံ၊ နည်းည့်၊ ကုန်သော ထိုမိန်းမတို့၏၊ ကုစ္ဆိယံ၊
ဝမ်းတွင်းနှိုက်၊ ကောဠန္တိ၊ နှစ်ရက်တာနိ၊ အဗြိအတွင်းသို့ရောက်ကုန်သော်၊
ဝိဇယံ၊ ကြေညက်ခြင်းသို့၊ ဝစ္ဆန္တိ၊ ကိ၊ ရေခဲ၊ ကုန်အံ့လော၊ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊
မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝိဇယံ၊ ကြေညက်ခြင်းသို့၊ အာမဂ္ဂန္တိ
ဩဝံရောက်ကုန်ရာ၏၊ ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထတ်သော်၊ တာသံ၊ ထိုနည်းည့်
ကုန်သောမိန်းမတို့၏၊ ကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်းနှိုက်၊ ယောဂဗ္ဗော၊ အကြင်သူငယ်
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောပိ၊ ထိုသူငယ်သည်လည်း၊ ဝိဇယံ၊ ကြေညက်ခြင်း
သို့၊ ဝစ္ဆတိပန၊ ရောက်ထေသလော၊ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ ထိုသို့ကြေညက်ခြင်းသို့မရောက်ပါ၊ ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်
ထတ်သော်၊ ကေနကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဇုတိ၊ ဤ
သို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကမ္မာဒိကတေန၊ ကံအ
ထူးသည်ကျေးဇူးပြုအပ်သောကြောင့်၊ ဝိဇယံ၊ ကြေညက်ခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ
မရောက်နိုင်ချေ၊ ဇုတိ၊ ဤသို့မညာမိ၊ အောက်မေ့ပါ၏၊ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ
လျှောက်ဆိုပေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
ကမ္မာဒိကတေန၊ ကံအထူးသည်ကျေးဇူးပြုအပ်သောကြောင့်၊ နေရယိကော၊
ဝေရိန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အနေကနိပိဝသာသဟ
သာနိ၊ များစွာသော နှစ်တို့ကလပတ်ထုံး၊ နိရယေ၊ ဝေရိန္တိ၊ ပစ္စမာနာ၊
ကျက်ကုန်လျက်၊ ဝိဇယံ၊ ကြေညက်ခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ ဇုတိ
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတော၊

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧကမ္ပိ၊ ဤစကားကိုလည်း၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူ၏
 ကိံ ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့လေခံ
 တံပါပကမ္ဘံ၊ ထိုရေရောက်ရန်မကောင်းမှုကံသည်၊ ဗျန္တိ၊ ကုန်ဆုံးပျက်ပျက်
 ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သေး၊ တာဝ၊ ထိုရှေ့လေခံကံ၊ သော၊ ထိုရေသု
 သတ္တဝါသည်၊ နကာလံကရောတိ၊ ဇိဝိန်ပြတ်ကြွေမသေရ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာ
 သိတံ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေနာဂ
 သေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်လျောက်
 ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်ဆိုပေ၏၊ ၊
 ဆဋ္ဌိ၊ ခြောက်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပကတိ၊ အပိုတော၊ ပြကတေ
 သောမိ၊ ထက်၊ နေရယုတ္တိန်၊ ဝေဒိ၊ တို့၏၊ ဥဗ္ဗာဘာဝပဉ္စာ၊ ပုသည့်အဖြစ်ဟူ
 သောပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၄၆-ပထဝီသန္ဓေကဗျာ၊

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ လျှော်ဆိုပြန်၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်
 အဘယ်သို့လျှောက်ဆိုသနည်း၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အ
 ရှင်ဘုရား၊ တုဋ္ဌော၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ အယံမဟာပထဝီ၊ ဤနှစ်သိန်းလေး
 သောင်း အထွန်သောမြေကြီးသည်၊ ဥဒကေ၊ လေးသိန်းရှစ်သောင်းအထွန်
 သောရေပြင်နှိုက်၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်နေ၏၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ ဝါတေ၊ ကိုးသိန်း
 ခြောက်သောင်းအထွန်သောလေပေါ် နှိုက်၊ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်နေ၏၊ ဝါတော၊
 လေသည်၊ အာကာသေ၊ အောက်အစွေ့ကောင်းကင်နှိုက်၊ ပတိဋ္ဌိတော၊
 တည်နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏထ၊ ဆိုဘော်မူကုန်၏၊ တံပိဝစနံ၊ ထိုစကားကို
 လည်း၊ နသဒ္ဓဟာမိ၊ မယုံနိုင်ပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ဝေ
 ရော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ ဓမ္မကရဏေံ၊ နေရစင်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊
 ဂဟေတွာ၊ ခပ်ယူ၍၊ မိလိန္ဒရာဇာနံ၊ မိလိန္ဒမင်းကို၊ သညာပေသိ၊ သိစေ၏၊
 ကိံ သညာပေသိ၊ အဘယ်သို့သိစေသနည်း၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဣဝံဥဒ
 ကံ၊ ဤရေကို၊ ပါတေန၊ လေဖြင့်၊ ဓာရိတံ၊ ယထာ၊ ဆောင်အပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊
 ဤအထူး တံပိဥဒကံ၊ ထိုလေးသိန်း ရှစ်သောင်းအထွန်သော ရေကိုလည်း၊
 ဝါတေန၊ ကိုးသိန်းခြောက်သောင်း အထွန်သောလေဖြင့်၊ ဓာရိတံ၊ ဆောင်
 အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သညာပေသိ၊ သိမှတ်စေ၏၊ ဘန္တေနာဂသေန၊
 နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ်သည်၊

မိလိန္ဒပဉ္စပါဠိတော်နိဿယ

အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ယျောက်ဆိုပေ၏။ သတ္တဝါ၊
ခုနစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ ဗထဝီသန္တာရကပဉ္စာ၊ ဗထဝီသန္တာရက
ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၄၇-နိရောဓနိဗ္ဗာနပဉ္စာ

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်။ ဘန္တေနာဂသောန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်
အရှင်ထုရား၊ နိရောဓော၊ လောဘစသည်ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်
မည်ပါသကဲ့သို့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ယျောက်ဆို၏။ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊
နိရောဓော၊ လောဘစသည်ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသည်။ အာမနိဗ္ဗာနံ၊ ကြော်နိဗ္ဗာန်
မည်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏။ ဘန္တေနာဂသောန၊ နာဂထိန်
ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ကထံ၊ နိရောဓော၊ အဘယ်သို့ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသည်။
နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်မည်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယျောက်ဆိုသော။ မဟာရာဇာ၊
မင်းမြတ်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိန်းကုန်သော။ ဗာထဝုထုဇ္ဇနာ၊ မထိ
ဥာဏ်မြင် ဝုထုဇဉ်တို့သည်။ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရေ၊ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရဖြစ်
သော။ အာယတနေ၊ အာယတနနွဲ့၊ အဘိနန္ဒန္တိ၊ အလွန်တပ်မက်နှစ်သက်ကုန်
၏။ အဘိဝဒန္တိ၊ တပ်မက်လမ်းလမ်းယောင်ယမ်းစွဲဆိုကုန်၏။ အဇ္ဈောသာယ၊
သက်ဝင်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုဗာထဝုထုဇဉ်တို့သည်။ တေန
သောတေန၊ ထိုတပ်မက်ထွဋ်တဏှာတဏှာရေယာဉ်ဖြင့်၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ မြောပါးကုန်
၏။ ဇာတိယာ၊ ပမိုသန္ဓေနေခြင်းဘေးမှ၊ ဇရာမရဏေန၊ အိုခြင်းသေခြင်းဘေး
မှ၊ သောကေန၊ ဝိုးရိပ်ခြင်းဘေးမှ၊ ပရိဒေဝေန၊ ငိုကြွေးခြင်းဘေးမှ၊ ဗုက္ခေတိ၊
ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းဘေးတို့မှ၊ ဒေါမနုဿေတိ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းဘေးတို့မှ၊
ဥပယာသေတိ၊ ရှိကံကြီးတင်ငင် ပင်ပန်းခြင်း ဘေးတို့မှ၊ နပရိရစ္စန္တိ၊
မလွတ်ကုန်၊ ဗုက္ခသ္မာ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းမှ၊ နပရိရစ္စန္တိ၊ မလွတ်ကုန်၊ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဝါဟော၏။ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်။ စ၊ ထိုမှပြန်သောနည်းအား
ဖြင့်၊ သုဘဝါခေါ၊ ပရိယတ်မင်ဖိုလ်အကြားအမြင်ရှိပေသော။ အရိယသာ
ဝကော၊ ထုရားရှင်တပည့်တော်ကား။ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရေ၊ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိ
ရဖြစ်သော။ အာယတနေ၊ အာယတနနွဲ့ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မတပ်မက်နှစ်သက်၊
နာဘိဝဒတိ၊ တပ်မက်လမ်းလမ်းယောင်ယမ်းစွဲဆိုခြင်းမရှိ။ အဇ္ဈောသာယ၊
သက်ဝင်၍၊ နတိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ တံ၊ ထိုအာယတနကို။ တဿ၊ ထိုထုရား
ရှင်တပည့်တော်သည်။ အနုဘိနန္ဒတော၊ မတပ်မက်စဉ်၊ အနုဘိဝဒတော၊

၂-ဒိလိန္ဒပဉ္စာ-၄-နိဗ္ဗာနဝဂ်၊

တပ်မက်ငမ်းငမ်း ယောင်ယင်း ခြင်းမရှိစဉ်၊ အနုဇ္ဈောသာယ၊ မသက်
 ဝင်မှု၍၊ ဘိဋ္ဌဘော၊ တည်စဉ်၊ တဏှာ၊ တဝတဏှာသည်၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏
 တဏှာ၊ နိရောဓ၊ တဏှာချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဥပါဒါနိရောဓော၊ ဥပါဒါနိဇ္ဇာ
 ချုပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပါဒါနိရောဓော၊ ဥပါဒါနိဇ္ဇာ ချုပ်ခြင်း
 ကြောင့်၊ တဝနိရောဓော၊ တဝ၏ချုပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဝနိရော
 ဓော၊ တဝ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဇာတိနိရောဓော၊ ဇာတိ၏ ချုပ်ခြင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇာတိနိရောဓော၊ ဇာတိ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဇရာမဇတ
 သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနထုပါယာသာ၊ ဒရိခြင်း သေခြင်း၊ ရိုးရိမ်ခြင်း
 ဝိက္ခမ္ဘာခြင်းဆင်းရဲခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်း ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊
 ချုပ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကေဝလဿ၊ အလုံးစုံသော၊ ဧတဿ၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊
 ထိုဆင်းရဲ အပေါင်း၏၊ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းသည်၊
 နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ နာဂ
 သေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်တရားကလျှော၊ သင့်လျော်လျှောက်ပတ်
 သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါလေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ လျှောက်ဆိုလေ၏၊
 အဗ္ဗမိ၊ ရှစ်ချစ်၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ နိရောဓနိဗ္ဗာနပဉ္စာ၊ နိရောဓနိဗ္ဗာန
 ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄၀-နိဗ္ဗာနုလတနပဉ္စာ၊

ရာအ၊ ဒိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုလေ၏၊ ကိံအာဟ၊
 အဘယ်သို့ လျှောက်ဆိုသနည်း၊ ဘန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်
 အရှင်တရား၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောသူတို့သည်ပင်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ
 ကို၊ ယတ္ထန္တိ၊ ရအပ်ကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုလေ၏၊
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောသူတို့သည်ပင်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်
 ကို၊ နခေါ၊ ယတ္ထန္တိ၊ မရနိုင်ကုန်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်
 သော်ကား၊ ယေဝ၊ အကြင်သူသည်၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပရိပဇ္ဇော၊ ကျင့်သည်
 ဖြစ်၍၊ အဘိညေယျ၊ ဓမ္မေ၊ ထိအပ်သောဒုက္ခသစ္စာတရားတို့ကို၊ အဘိဇောနာ
 တိ၊ ဥာဏ်ဖြင့်ရှေးရှုသိ၏၊ ပရိညေယျ၊ ဓမ္မေ၊ ပိုင်းခြား၍ထိအပ်သောဒုက္ခသစ္စာ
 တရားတို့ကို၊ ပရိဇောနာတိ၊ ပိုင်းခြား၍သိ၏၊ ဝဟာတဗ္ဗေ၊ ပယ်အပ်သော
 သရဒယသစ္စာတရားတို့ကို၊ ပဟေတိ၊ ပယ်စွန့်၏၊ ဘာဝေတဗ္ဗေ၊ ပွား

ဝိသိဒ္ဓိပဋ္ဌာပါဠိတော်နိဿယ

များအပ်သောမဂ္ဂသစ္စာတရားတို့ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားများ၏၊ သတ္တိကာတဗ္ဗေ
 ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သော နိရောဓသစ္စာတရားတို့ကို၊ သတ္တိကရေတိ၊
 မျက်မှောက်ပြု၏၊ ယော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ယဘတိ၊ ရနိုင်၏
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်
 တော်အရှင်ထူးများ၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်တျောက်ပတ်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ပါ
 ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဈေျောက်၏၊ နုဇမီ၊ ကိုးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်း
 ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ယဘနုပဋ္ဌာ၊ ရခြင်းကိုမေးသောပြဿနာမေးခွန်း
 သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၄၉-အထဘန္တဿနိဗ္ဗာနဿသုဘာဝဇာနနုပဋ္ဌာ၊

ရာဇာ၊ ဝိသိဒ္ဓမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ ဈေျောက်ဆိုပြန်၏၊ ကိံအာဟ၊
 အဘယ်သို့ ဈေျောက်ပါသနည်း၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အ
 ရှင်ထူးများ၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ နုဇဘတိ၊ မရသော၊
 ထိုသူသည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏ဟု၊ ဇာနာတိ၊ ထိနိုင်သလေစ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဈေျောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်
 ကို၊ နုဇဘတိ၊ မရသေး၊ ယော၊ ထိုသူသည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ
 ၏ဟု၊ အာမဇာနာတိ၊ ငြော်ထိနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ
 ၏၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထူးများ၊ အထဘန္တော၊
 မရပါဘဲ၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏ဟု၊ ကထံဇာနာတိ၊ အဘယ်သို့
 ထိနိုင်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဈေျောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ထံ၊
 ထိုငါဟောထက်၊ သောစကားကို၊ ကိံမညထိ၊ အသို့အောက်မေ့သနည်း၊
 ယေသံ၊ အကြင်သူတို့၏၊ ဆိန္ဒဟတ္ထပါဒေါ၊ လက်ခြေတို့သည်၊ နုယောန္တိ၊ ရှိ
 သည်မဖြစ်ကုန်၊ တော၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဟတ္ထပါဒန္တေဒနံ၊ လက်ခြေပြတ်ခြင်း
 ကိုးခုကွဲ၊ ဆင်းရဲ၏ဟု၊ ဇာနေနယျ၊ ထိကုန်လိမ့်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊
 မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထူးများ၊ အာမဇာနေနယျ၊ ငြော်ထိကုန်ရာ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဈေျောက်လတ်သော်၊ ကထံဇာနေနယျ၊ အဘယ်သို့ထိကုန်ရာသ
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထူးများ၊ အညေသံ၊
 မိမိမှတစ်ပါး၊ ကုန်သော၊ ဆိန္ဒဟတ္ထပါဒါနံ၊ ပြတ်သောခြေလက်ရှိသူတို့၏၊ ပရိ
 ဒေဝိတာသဒ္ဓံ၊ ငိုကြွေးသောအသံကို၊ သုတွာ၊ ကြားထတ်၍၊ ဟတ္ထပါဒန္တေဒနံ၊
 ခြေလက်ပြတ်ခြင်းကို၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏ဟု၊ ဇာနန္တိ၊ ထိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

၂-ပိလိန္ဒပညာ-၄-နိဗ္ဗာနဝဂ်။

အာဟာ၊ ယျောကံဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာ
 ထွင်းယေသံ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဖျက်ရှောက်ထင်
 ထင်မြင်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ သုခံ၊
 ချမ်းသာ၏ဟု၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ယျောကံဆို၏။
 ဘန္တေနာဂဿေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်
 ယျောကံပတ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ ယျောကံဆို၏။
 ဒသဒိ၊ ဘယ်ဘက်တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အလဘန္တ
 သာ၊ မရသောသူအား၊ သုခတာဝဇာနနပညာ၊ ချမ်းသာသည်၏အဖြစ်ကိုသိ
 မြင်းပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

စတုက္ကော၊ ထေးချက်တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနဝဂ္ဂေါ၊ နိဗ္ဗာနဝဂ်
 သည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၂-ပိလိန္ဒပညာ-၅-ဗုဒ္ဓဝဂ်။

၅၀-ဗုဒ္ဓဿအတ္ထိနတ္ထိဘာဝပညာ။

ရာဇာ၊ ပိလိန္ဒမင်းကြီးသည်။ အာဟာ၊ ယျောကံပြန်၏။ ကိံ၊ အာဟာ၊ အဘယ်
 သို့ယျောကံသနည်း။ ဘန္တေနာဂဿေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊
 ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ တယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်လိုက်ဘူးပါ
 သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ ယျောကံဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ နုဟိ၊ မ
 မြင်ဘူးပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုသို့မမြင်လိုက်ရ
 သော်၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ အာစဂိယေတိ၊ ဥပဏ္ဍာယ်ဆရာတို့သည်။ ဗုဒ္ဓေါ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်လိုက်ဘူးပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ယျောကံ
 ထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ နုဟိ၊ ဝါတုံ၏ဆရာများထည်းမမြင်
 လိုက်ရပေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂဿေန၊ နာဂသိန်
 ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ တေနုဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မှုကား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိခဲ့ဘဲကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့အဖြစ်တင်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်း
 မြတ်၊ ပန၊ မေးဦးအံ့၊ ဟိမဝတီ၊ ဟိမဝန်အရပ်ရှိက်။ ဥဟာနဒိ၊ ဥဟာမြစ်ကို။
 တယာ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ ဒိဋ္ဌာကိံ၊ မြင်ဘူး၏ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေးတော်
 မူသော်၊ ဘန္တေအရှင်ဘုရား၊ နုဟိ၊ မမြင်ဘူးပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟာ၊ ယျော
 ကံဆို၏။ အထ၊ ထိုသို့မမြင်လိုက်ရသော်၊ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏။ ဝိတရာဒိဟိ
 စ၊ ခမည်းတော်စသည်တို့သည်။ ဥဟာနဒိ၊ ဥဟာမြစ်ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်ဘူး

မိလိန္ဒပဉ္စပါဒ္ဓိတော်နိဿယ

ပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ နုလိ၊ မမြင်၊
 တူးပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အံ၊ ဟ၊ ယျောက်ဆိုပေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်
 တေနုယိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မှုကား၊ ဥဟာနုဒိ၊ ဥဟာဖြစ်သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိခဲ့တကား၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏၊
 မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဥဟာနုဒိ၊ ဥဟာဖြစ်ကို၊ ကိဉ္ဇာဝိနုဒိဋ္ဌာ၊ အကယ်၍ကားမ
 မြင်ဘူးချေ၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝိတရာပိ၊ ခမည်တော်သည်လည်း၊ ဥဟာနုဒိ၊
 ဥဟာဖြစ်ကို၊ ကိဉ္ဇာဝိနုဒိဋ္ဌာ၊ အကယ်၍ကားမမြင်ဘူးချေ၊ အဝိစကထာပိ၊
 ထိုသို့ပင်မမြင်ဘူးသော်လည်း၊ ဥဟာနုဒိ၊ ဥဟာဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယျောက်ထုတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝေ၊ ဤအ
 တုသာထွင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားကို၊ ကိဉ္ဇာဝိနုဒိဋ္ဌာ၊ အကယ်၍ကားမ
 မြင်ဘူးချေ၊ မေ၊ ငါ၏၊ အာစရိယေဟိပိ၊ ဥပဏ္ဍပတ်ဆရာတို့သည်လည်း၊ ဘ
 ဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားကို၊ ကိဉ္ဇာဝိနုဒိဋ္ဌာ၊ အကယ်၍ကားမမြင်ဘူးချေ၊ အဝိ
 စ၊ ထိုသို့ပင်မမြင်ဘူးသော်လည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ထင်
 ရှားရှိတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ နာဂသေနု၊
 နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်တုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်လျှောက်ပတ်သည်၊
 အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်ဆိုပေ၏၊ ဝဋ္ဌမာ၊ ရှေး
 ဦးစွာသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာတုရား၏၊ အတ္ထိ၊ နုတ္ထိပဉ္စ၊ ရှိခြင်းမရှိခြင်းပြဿ
 နာမေးခွန်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

၅၁-ဗုဒ္ဓဿဘဂဝေဝေအနုတ္တရဘာဝဉ္စပဉ္စ

ရာဇ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆိုပြန်၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အ
 ဘာလ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ နာဂသေနု၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်
 တုရား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိပါသလော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရား
 သည်၊ အာမအနုတ္တရော၊ ငြော်အတုမရှိပေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
 မူ၏၊ ဘန္တေ၊ နာဂသေနု၊ နာဂထိမ်းကိုယ်တော်အရှင်တုရား၊ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ၊ မ
 မြင်ဘူးဘဲ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိဟု၊ ကထံ၊ ဇာ
 နာတိ၊ အဘယ်သို့ ထိနိုင်ပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးလျှောက်ပြန်၏
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တံ၊ ထိုငါဟောလတ္တံ့ သောစကားကို၊ ကိံ၊ မညထိ၊ အ
 သို့အော်မေ့သနည်း၊ ယေဟိ၊ အကြပ်သူတို့သည်၊ မဟာသရဒ္ဓေါ၊ မဟာသ

မုဒ္ဒရာပင်ထယ်ကို၊ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ မမြင်ရဘူးလေ၊ တော၊ ထိုသူတို့သည်။ မဟာ သရဇ္ဈော၊ မဟာသရဇ္ဈရာပင်ထယ်သည်။ မဟာန္တောခေါ၊ ကြီးကြယ်ထူ၏၊ ဂန္တိ ရော၊ အစောင့်နက်၏၊ အပ္ပမေပေယျာ၊ တင်းတောင်းထုဇေမရေတွက်နိုင်၊ ဒုပ္ပရိ ယောဂါတော၊ သက်ဝင်ကူးခပ်နိုင်ခဲ၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်သရဇ္ဈရာပင်ထယ်သို့ ပဉ္စ၊ ငါးစင်းကုန်သော၊ ဣမာမဟာဒနိယော၊ ဤမြစ်ကြီးတို့သည်။ သတတံ။ အမြန်စွာလျှင်၊ သမိတံ၊ အခါမပြတ်၊ အပ္ပေန္တိ၊ ဆင်းသက်ဝင်ရောက်ကုန်၏၊ သေယျာဝိဒံ၊ မြစ်ကြီးငါးထွယ် အဘယ်နည်းဟူမူ၊ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါမြစ်လည်း ကောင်း၊ ဟရနာ၊ ယရနာမြစ်လည်းကောင်း။ အဝိရဝတီ၊ အဝိရဝတီမြစ် လည်းကောင်း၊ သရဘူ၊ သရဘူမြစ်လည်းကောင်း၊ မဟိ၊ မဟိမြစ်လည်း ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း။ တဿ၊ ထိုသရဇ္ဈရာ ပင်ထယ်ကြီး၏ ဥနတ္တံဝါ။ ထေ့သည့် အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ပူရတ္တံဝါ၊ ပြေသည့်အ ဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ နေဝပညာယတိ။ မထင်နိုင်ခဲလေဟု၊ ဇာနေယျ၊ ထိုနိုင်ကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘု ရား၊ အာမဇာနေယျ၊ ကြော်လိနိုင်ကုန်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ် သော်၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ မဟန္တေ၊ ကြီးမြတ်ကုန်သော၊ ပရိနိဗ္ဗာတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်ကုန်သော၊ သာဝဂော၊ တပည့်သားကျော်သံဃာတော်တို့ကို၊ ပဿိတွာ၊ မြင်ရ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ အနုတ္တရော၊ အထူးမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာမိ၊ ထိုနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော် လျှောက်ပတ်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏၊ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုတို့၏ပြည့် ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ သော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အနုတ္တရဘေဝပညာ၊ အထူးမရှိသည့်အဖြစ် ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅၂-ဗုဒ္ဓဿအနုတ္တရဘေဝဇာနနပညာ

ရာဇာ၊ ဝိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ် သို့လျှောက်ဆိုပါသနည်း၊ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော် အရှင် ဘုရား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုတ္တရော၊ အထူးမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနိ တံ၊ ထိုခြင်၍၊ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်ပါအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယ၊ လျှောက်ဆို

၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိဟု၊ ဇာနိတု၊ ထိခြင်းငှါ၊ အာမသက္ကာ၊ ကြောင့်စွမ်းနိုင်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင် ထုရား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိဟု၊ ဇာနိတု၊ ထိခြင်းငှါ၊ ကထံသက္ကာ၊ အဘယ်သို့စွမ်းနိုင်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧညျောက်ထတ်သော်၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ သူတပုဂ္ဂိုလ်ရှေးနှိုက်ဖြစ်ဘူး သည်ကား။ တိဿထေရေနာမ၊ တိဿထေရ်မည်သော၊ ထေခါစရိယော၊ စာရေးဆရာကြီးသည်။ အဟောထိ၊ ဖြစ်ထတ်ပြီ။ ကာလကံတဿ၊ သေလွန်သောစာရေးဆရာကြီး၏၊ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝဿာနိ၊ နှစ်တို့သည်။ အတ္တာတိတာနိ၊ ကျော်လွန်ကုန်ပြီသော၊ ထိုစာရေးဆရာကြီးကို။ ကထံဥာယတိ၊ အသို့ရှိမရှိသိအပ်ပေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးကော်မူ၏။ ဘန္တေန၊ အရှင်ထုရား၊ လေခေန၊ ရေးထားသောစာဖြင့်။ ဥာယတိ၊ သိအပ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧညျောက်ထတ်သော်၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတုသာလျှင်ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ ပဿတိ၊ ရှုမြင်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို။ ပဿတိ၊ ရှုမြင်နိုင်၏။ တိ၊ သင့်စွာ၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို။ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော် အရှင်ထုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်ထျှော်ထျှော်ပတ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဧညျောက်ဆိုပေ၏။ တတိယာ၊ သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏။ အနုတ္တရတာဝဇာနနပညာ၊ အတုမရှိသည့်အဖြစ်ကိုထိခြင်းပြဿနာမေးခွန်းသည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၅၃-ဓမ္မဒိဋ္ဌာပညာ။

ရာဇာ၊ ဝိလိန္ဒမင်းကြီးသည်။ အာဟ၊ ဧညျောက်ဆိုပြန်၏။ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဧညျောက်ဆိုအပ်ပါသနည်း။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ဘယာ၊ အရှင်ထုရားသည်။ ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို။ ဒိဋ္ဌော၊ ထိမြင်ပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဧညျောက်ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဗုဒ္ဓါနေတ္ထိယာခေါ၊ ထုရားဆောင်အပ်နည်းနာမြတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓပညတ္တိယာခေါ၊ ထုရားပညတ် သိစေအပ်သောသိက္ခာအကျင့်ဖြင့်

၂-ငိတိန္ဒပဉ္စ-၅-ဗုဒ္ဓဝဂ်၊

လာအောင်၊ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ သာဝကော၊ တပည့်သာဝကတို့သည်
ဝတ္တိတဗ္ဗံ၊ ရှိသေ့စွာကုန်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။
ဘန္တေ၊ နာဂ သေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ထုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်
လျှောက်ပတ်သည်။ အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ၊ ဝျှောက်
ဆို၏။ ဝတုတ္ထိ၊ ထေးချတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ ဓမ္မဗိဇ္ဇာပဉ္စာ၊
တရားကို သိမြင်သော ပြဿနာမေးခွန်းသည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်း သို့
ရောက်ပြီ။ ။

၅၄- နဝသင်္ကမနပဋိသန္ဓဟနာပဉ္စာ၊

ရာဇာ၊ မိဝိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ ဝျှောက်ဆို၏။ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်
သို့လျှောက်ပါသနည်း၊ ဘန္တေ၊ နာဂ သေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊
နဝသင်္ကမတိ၊ ဤဘဝမှလည်းတစ်တရာ မပါမပြောင်းရွှေ့ပါဘဲ၊ ပဋိသန္ဓ
ဟတိ၊ ပဋိသန္ဓေထည်းစွဲနေရပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးလျှောက်
လေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ နဝသင်္ကမတိ၊ ဤဘဝမှလည်းတစ်တရာမပါ
မပြောင်းရွှေ့ပါဘဲ၊ အာမပဋိသန္ဓဟတိ၊ ဩဝါပဋိသန္ဓေထည်းစွဲနေရပေ
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ နာဂ သေန၊ နာဂသိန်
ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ နဝသင်္ကမတိ၊ ဤဘဝမှလည်းတစ်တရာမပါ
မပြောင်းရွှေ့ပါဘဲ၊ ကထံ၊ ပဋိသန္ဓဟတိ၊ အဘယ်သို့ ပဋိသန္ဓေစွဲနေရပါ
သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မေးလျှောက်၏။ ဩပဓံ၊ ဥပမာကို၊ ကရော
ဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဝျှောက်ဆို၏။ မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်၊ ဟထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကောဗိဒေဝ၊ တစ်တစ်ဦးသော၊ ဝုရိသော၊
ယောကျ်ားသည်၊ ပဒိပကော၊ မီးတိုင်မှ၊ ပဒိပံ၊ မီးကို၊ ပဒိပေယျ၊ ဗြူထွန်း
ရာ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ သောပဒိပေါ၊ ထိုမီးသည်၊
ပဒိပမှ၊ မီးတိုင်မှ၊ သင်္ကမန္တေနုခေါ၊ ပြောင်းရွှေ့လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဝုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ နဟိ၊ မပြောင်းမရွှေ့ ပါ။ ဣတိ၊
ဤသို့လျှောက်ထုတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူ
သာလျှင်၊ နဝသင်္ကမတိ၊ ဤဘဝမှလည်းမပြောင်းမရွှေ့ဘဲ၊ ပဋိသန္ဓဟတိ
၊ ပဋိသန္ဓေထည်းစွဲနေရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဟိ
လျှော၊ ထိုထက်အလွန်၊ ဩပဓံ၊ ဥပမာကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော၊
ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထုတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တွံ၊ သင်မင်းကြီး

သည်။ ဒဟရကော၊ ဇဟိယံစဉ်၊ သန္တော၊ ဖြစ်ထက်၍၊ သိလောကာ
 စရိယဿ၊ ကဗျာတွဲဆရာ၏၊ သန္တိကော၊ အထံရှိက်၊ ကိပ္ပိသီလောကံ၊
 တရံတနာသောကဗျာအတွဲကို၊ ဝဘိတံ၊ သင်ယူတူးသည်ကို၊ အဘိဇာနာ
 သိနု၊ မှတ်မိတူး၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်တော်၊ ဘန္တေအရှင်တုရား၊
 အာမဇာနာမိ၊ ဩဝရံမိပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့အာဟ၊ ယျောက်ဆို၏၊
 မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ လောသီလောကော၊ ထိုကဗျာအတွဲ
 သည်၊ အစရိယဌာ၊ ဆရာမှ၊ သင်္ကာနုခေါ၊ ပြောင်းရှေ့ထေသထော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့မေးတော်မူသော်၊ ဘန္တေအရှင်တုရား၊ နဟိ၊ ထိုသို့မပြောင်းမရှေ့ပါ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့ယျောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအ
 တုသာလျှင်၊ နစသင်္ကမတိ၊ ဤဘဝမှတစ်ဆင့်တုရားမပြောင်းရှေ့ဘဲ၊ ပဋိသန္ဓ
 ဟတ်စ၊ ပဋိသန္ဓေလည်းတည်နေရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့အာဟ၊ မိနိတော်မူ၏၊
 ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်တုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်ထျှော်
 ထျှောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ထျှောက်ဆို
 ပေ၏၊ ဝေဗ္ဗိ၊ ငါးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ နစသင်္ကမနပဋိသန္ဓဟ
 နာပညာ၊ ဤဘဝမှမခြောင်းမရှေ့ဘဲပဋိသန္ဓေစွဲနေရခြင်းပြဿနာမေးခွန်း
 သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၅၅-ဝေဒဂူပညာ

ရာဇာ၊ ပိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ ထျှော်ဆိုပြန်၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်
 သို့ထျှောက်ဆိုသနည်း၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်တုရား၊
 ဝေဒဂူ၊ ရဟန္တာကို၊ ဥပထမ္ဘတိ၊ ရအပ်ပါသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့အာဟ၊ မေး
 ထျှောက်၏၊ ထေရော အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊
 ခေါ၊ စင်စစ်၊ ပရမတ္ထေန၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ ဝေဒဂူ၊ ရဟန္တာကို၊ နဥပထမ္ဘတိ၊
 မရအပ်ချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့အာဟ၊ မိနိဆိုတော်မူ၏၊ ဘန္တေ အရှင်တုရား၊
 ကလ္လော၊ သင့်ထျှော်ထျှောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့အ
 ဝေါ၊ ထျှောက်ဆိုပေ၏၊ ဝေဗ္ဗိ၊ ခြောက်ခု တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
 သော၊ ဝေဒဂူပညာ၊ ဝေဒဂူပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ၊ ။

၅၆-ဣမဋ္ဌာကာယာအညံကာယံသင်္ကမပဋ္ဌာ၊

ရာဇာမိတ္တိမင်းကြီးသည်၊ အာဟာရဈောကံဆိုပြန်၏။ ကိံအာဟာရအ
 ဘယ်သို့ဈောကံဆိုပြန်သနည်း၊ ဘန္တေနာဂဓေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အ
 ရှင်ဘုရား၊ ဣမဋ္ဌာကာယာ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်မှ၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ကာယံ၊ ခန္ဓာ
 ကိုယ် သို့ကင်္ကမတီ၊ ပြောင်းရွှေ့သော၊ ကောဓိ၊ တရံတဦးသော၊ သက္ကော၊
 သတ္တဝါသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိပါသထော၊ ဣတိ၊ သို့ဤ၊ အာဟာရမေးဈောကံ၏။ ၊
 မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ နဟိ၊ ထိုသို့မရှိပေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူထင်သော်၊
 ဘန္တေနာဂဓေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဣမဋ္ဌာကာယာ၊ ဤခန္ဓာ
 ကိုယ်မှ၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ကာယံ၊ ခန္ဓာကိုယ်သို့၊ သင်္ကမဋ္ဌော၊ ပြောင်းရွှေ့
 ခြင်းသည်၊ သဒိနတ္ထိ၊ အကင်္ဂါ၊ မရှိခဲ့အံ့၊ ပါပကေဟိ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊
 ကမ္မေဟိ၊ ကံတို့မှ၊ မုတ္တော၊ လွတ်သည်၊ တဝိသတိနု၊ ဖြစ်ထက္ကံ၊ လော၊ ဣတိ
 ဤသို့အာဟာရဈောကံဆို၏။ ၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ယဒိနပဋိသန္ဓဟေ
 ယျ၊ အကယ် ခြံပဋိသန္ဓမနေရငြားအံ့၊ ပါပကေဟိ၊ ယုတ်မာ ကုန်သော၊
 ကမ္မေဟိ၊ ကံတို့မှ၊ ရုတ္တော၊ လွတ်သည်၊ အာမ တဝိသတိ၊ ကြော်ဖြစ်ပေ
 ထက္ကံ၊ စ၊ စင်စင်သော်ကား၊ ယသ္မာခေါ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပဋိသန္ဓဟတိ၊ ပဋိ
 သန္ဓေနရ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပါပကေဟိ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ကမ္မေဟိ၊
 ကံတို့မှ၊ နရုတ္တော၊ မလွတ်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာရိနိဆိုတော်မူ၏။ ၊
 ဩပဝံ၊ ဥပမာကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦးသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဈောကံ
 ထက်သော်၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကောဓိ၊ ဧဝ၊ တ
 ရံတဦးသော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ အညတရဿ၊ တဦးသော၊ ပုရိ
 သဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ အမ္ဘံ၊ သရက်သီးကို၊ အပဟရေယျ၊ ခိုးယူရာ၏၊ ကိံ၊
 အသို့နည်း၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ ဒဏ္ဍပုတ္တော၊ ဒဏ်ထိုက်
 သင့်သည်၊ တဝေယျ၊ ဖြစ်ရာသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာရိနိဆိုတော်မူ၏။
 ကန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဒဏ္ဍပုတ္တော၊ ဒဏ်ထိုက်သင့်သည်၊ အာမတဝေယျ၊
 ကြော်ဖြစ်ရာပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာရဈောကံဆို၏။ ၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊
 ဟေန၊ ထိုသရက်ဥယာဉ်အရှင်သည်၊ ရောဓိတာနိ၊ စိုက်ပျိုးအပ်ကုန်သော၊
 ယာနိအမ္မာနိ၊ အကြင် သရက်သီးတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သော၊ ထိုသူ
 သည်၊ တာနိအမ္မာနိ၊ ထိုသရက်တို့ကို၊ နခေါအဝဟရိ၊ မခိုးချေတကား၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဒဏ္ဍပုတ္တော၊ ဒဏ်ထိုက်သင့်သည်၊ တဝေယျ၊ ဖြစ်
 ရာသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာရိနိဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တာနိ

အဗ္ဗာနိ။ ထိုမူလသရက်သီးတို့ကို၊ နိဿယ။ အဓိပြု၍၊ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒန္တပုတ္တော၊ ဒဏ်ထိုက်သင့်သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်
 ရာပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဧညောက်ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
 ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဣမိနာနာမဂ္ဂပေန၊ ဤနာမ်ရုပ်ဖြင့်၊ သောဘ
 ထံဝါ၊ ကောင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ အသောဘထံဝါ၊ ယုတ်မာသည်
 ထည်းဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဝေဒကဗ္ဗေန၊ ထိုကံဖြင့်၊ အညံ၊
 တပါးသော၊ နာမဂ္ဂပံ၊ နာမ်ရုပ်သည်။ ပဋိသန္ဓဟတိ၊ ပဋိသန္ဓေတည်နေ၏။
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စပါပကေယိ၊ ယုတ်မာကျန်သော၊ ကမ္မေဟိ၊ ကံတို့မှ၊ နပရိ
 ရုတ္တော၊ မလွတ်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ နာဂဝေဒန၊
 နာဂသိန်ကိုထံတော်အရှင်တုရား၊ ကေလ္လော၊ သင့်ထောင်ချောက်ပတ်သည်။
 အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ဧညောက်ဆို၏။ သတ္တမိ၊ ခုနစ်ခု
 တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဣမဋ္ဌာကာယာ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်မှ၊ အညံကာယံ၊
 တပါးသောခန္ဓာကိုယ်သို့၊ သင်္ကာမပဋ္ဌာ၊ ပြောင်းရွှေ့ခြင်းပြုသောနာမေး
 ခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

၅၇-ကမ္မပထာနံအတ္ထိသာဝပဋ္ဌာ။

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ ဧညောက်ပြန်၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်
 သို့ဧညောက်ပြန်သနည်း။ ဘန္တေ၊ နာဂဝေဒန၊ နာဂသိန်ကိုထံတော်အရှင်တုရား၊
 ဣမိနာနာမဂ္ဂပေန၊ ဤနာမ်ရုပ်ဖြင့်၊ ကုသလံဝါ၊ ကုသိုလ်ထည်းဖြစ်သော၊
 အကုသလံဝါ၊ အကုသိုလ်ထည်းဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။
 ကုယိံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ တာနိကမ္မာနိ၊ ထိုကံတို့သည်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်
 သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဧညောက်ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တာနိ
 ကမ္မာနိ၊ ထိုကံတို့သည်၊ အနုမဇ္ဈေယျ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်၏၊ သာယာဝ၊ မိမိအ
 ဝါ၊ အနုမဇ္ဈိနိ၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 မိန့်ဆိုတော်မူပေ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား။ တာနိကမ္မာနိ၊ ထိုကံတို့ကို၊
 ဣဝေါ၊ ဤနေရာ၌ကံ ထည်းကောင်း။ ဣဝေါ၊ ဤအရပ်၌ကံ ထည်း
 ကောင်း။ တာနိကမ္မာနိ၊ ထိုကံတို့သည်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဒသေတု၊ ပြခြင်းငှါ၊ သက္ကာပန၊ စွမ်းနိုင်ပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊
 ပေးဧညောက်ပြန်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တာနိ ကမ္မာနိ၊ ထိုကံတို့ကို၊
 ဣဝေါ၊ ဤနေရာ၌ကံထည်းကောင်း။ ဣဝေါ၊ ဤအရပ်၌ကံထည်းကောင်း။

၂-မိလိန္ဒပဉ္စာ-၅-ဗုဒ္ဓဝဂ်

တာနိကဗ္ဗာနိ၊ ထိုကံတို့သည်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေစနု၊ ပြခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းပေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ဩပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောထတံသေဝံ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တံ၊ ထိုငါဟောထက္ကံ၊ သေဝကားကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ မညသိ၊ အသို့အောက်မေ့သနည်း၊ ယာနိမာနိ၊ ရုက္ခာနိ၊ အကြင်သစ်ပင်တို့သည်၊ အနိပ္ပတ္တပဏာနိ၊ အသီးမသီးသေးကုန်၊ တေသံ၊ ရုက္ခာနံ၊ ထိုသစ်ပင်တို့၏၊ ပထာနိ၊ အသီးတို့ကို၊ ဣဝေါ၊ ဤအရပ်နှိုက်လည်းကောင်း၊ ဣဝေါ၊ ဤနေရာနှိုက်လည်းကောင်း၊ တာနိပထာနိ၊ ထိုအသီးတို့သည်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေစတံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းအံ့လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ နဟိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောကံထတံသေဝံ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အဗေ၊ ဗျိန္ဒာယ၊ မပြတ်မကင်းသေးသော၊ သန္တတိယာ၊ အစဉ်ဖြင့်၊ တာနိကဗ္ဗာနိ၊ ထိုကံတို့ကို၊ ဣဝေါ၊ ဤအရပ်နှိုက်လည်းကောင်း၊ ဣဝေါ၊ ဤနေရာနှိုက်လည်းကောင်း၊ တာနိကဗ္ဗာနိ၊ ထိုကံတို့သည်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေစတံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းပေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ဘန္တေနာဂသေ၊ န၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်ထျော်ထျောက်ပတ်သည်အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ယောကံဆိုလေ၏၊ အဋ္ဌတိ၊ ရှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ကမ္မပထာနံ၊ ကံ၏အကျိုးတို့၏၊ အတ္ထိ၊ ဘာဝပဉ္စာ၊ ရှိသည်၏၊ အဖြစ်ပြုသာနာမေ၊ ခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅၀-ဥပ္ပဇ္ဇတိဇာနပဉ္စာ၊

ရာဇေ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ ယောကံဆိုပြန်၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ယောကံဆိုသနည်း၊ ထန္တေနာဂသေ၊ န၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ပရိသန္ဓေတည်နေရ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိသာမိ၊ ပရိသန္ဓေတည်နေရဦးအံ့ဟု၊ ဇာနာတိ၊ သိအံ့လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယောကံဆိုပေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ပရိသန္ဓေနေရ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိသာမိ၊ ပရိသန္ဓေနေရအံ့ဟု၊ အာမဇာနာတိ၊ ကြော်သိနိုင်ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊

မိလိန္ဒပညာပါဠိတော်နိဿယ။

မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဩပဝံ၊ ဥပမာကို၊ ကရောယိပြုတော်မူပါ ဦးလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောကံ၊ လတ်သော်၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအား
 ဖြင့်၊ ကဿကော၊ ထယ်ထုပ်သော၊ ဂဟပတိကော၊ သူကြွယ်သည်၊ ဇိဇာနိ၊
 မျိုးစေ့တို့ကို၊ ပထဝီယံ၊ မြေပြင်နှိုက်၊ နိက္ခိပိတဿ၊ စိုက်ပျိုး၍၊ သမ္မာ၊ ကောင်း
 စွာ၊ ဝေဝေ၊ မိလိန္ဒသည်၊ ဝဿန္တေ၊ ရွာသည်ရှိသော်၊ ဝတ္တံ၊ စပါးသည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ
 သာတိ၊ ဖြစ်ထွက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ ထိနှိုင်းသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊
 မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ အာမ၊ ဇာနေယျ၊ ဩဝံ၊ ထိုရာပါ၏
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောကံ၊ လတ်သော်၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူ
 သာလျှင်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ပဋိသန္ဓေတည်နေရ၏၊ သော၊ ထို
 သူသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိသာမိ၊ ပဋိသန္ဓေတည်နေရအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ ထိနှိုင်း
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်
 တော်အရှင်ထုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်ထောက်ပတ်သည်၊ အဘိ၊ ဖြစ်ပါ
 ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ယောကံ၊ ဆိုပေ၏။ နဝပီ၊ ကိုးခုတို့၏ပြည့်
 ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဇာနနပညာ၊ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းပြဿနာမေးခွန်း
 သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၅၆-ဗုဒ္ဓနိဒ္ဒယနပညာ။

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ ယောကံ၊ ဆိုပြန်၏။ ကိံ၊ အာဟ၊
 အဘယ်သို့၊ ယောကံ၊ ဆိုသနည်း၊ ဘန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အ
 ရှင်ထုရား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
 ဟ၊ ယောကံ၊ ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊
 အာမအတ္ထိ၊ ဩဝံ၊ ရှိပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေ
 နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဣဝ
 ဝါ၊ ဤနေရာနှိုက် ထည်းကောင်း၊ ဣဝဝါ၊ ဤအရပ်နှိုက် ထည်းကောင်း၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေတု၊ ပြခြင်းငှါ၊ သက္ကာပန၊ တတ်ကောင်းအံ့
 သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးယောက်ပေ၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အနုပါဒိသေသာယ၊ ရုပ်နာမ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာ
 နဝာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဝတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝံလွန်တော်မူပေပြီ၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဣဝဝါ၊ ဤနေရာနှိုက် ထည်းကောင်း၊ ဣဝဝါ၊ ဤအ
 ရပ်နှိုက် ထည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေတု၊ ပြခြင်းငှါ။

၂-မိလိန္ဒပဏ္ဍာ-၅-ဗုဒ္ဓဝဂ်၊

နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ၊ထြပဓံ၊ဥပ
မာကို၊ ကရေတိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဈေဋ္ဌာန်ထတ်သော်၊
မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ တံ၊ထိုငါဟောသက္ကံ၊ သောစကားကို၊ ကိံမညသိ၊အ
သို့အောက်မေ့သနည်း၊မဟတော၊ကြီးစွာသော၊ဇာလမာနသ၊ တောက်ပ
သော၊အဂ္ဂိက္ခန္ဓသ၊မီးပုံ၏၊ယာအစွ၊အကြင်မီးတောက်သည်၊ အတ္ထင်္ဂီမာ၊
ချုပ်ပျောက်ထေပြီ၊သာအစွ၊ထိုမီးတောက်ကို၊ ဣဝေါ၊ဤနေရာနှိုက်သည်း
ကောင်း၊ ဣဝေါ၊ဤအရပ်နှိုက် သည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
ဒသေထုံ၊ပြခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊တတ်ကောင်းအံ့လော့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊
မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊နဟိ၊မတတ်ကောင်းပါ၊သာအစွ၊ထို
မီးတောက်သည်၊ နိရုဒ္ဓါ၊ချုပ်ပျောက်ပြီ၊ အပ္ပညတ္တိံ၊မီးဟူသောပညတ်မရှိ
ခြင်းသို့၊ဂတာ၊ရောက်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဈေဋ္ဌာန်ထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊မင်း
မြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ ဘဂဝ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အနုပါ
ဒိသေသာယ၊ရပ်နာမ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနာတယာ၊ နိဗ္ဗာနခါတ်ဖြင့်၊
ပရိနိဗ္ဗုတော၊ပရိနိဗ္ဗာနစံစေပြီ၊ အပ္ပတ္တိတော၊ ချုပ်ပျောက်ထေပြီ၊ဘဂဝ၊
မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ ဣဝေါ၊ ဤနေရာနှိုက်၎င်း၊ ဣဝေါ၊ ဤအရပ်နှိုက်၎င်း၊
အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဒသေထုံ၊ပြခြင်းငှါ၊နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်းပေ။
မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ခေါ၊စင်ပင်သော်ကား၊ ဝေဋ္ဌကာယေန၊တရားတည်း
ဟူသောကိုယ်ဖြင့်၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒသေထုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊
သက္ကာ၊တတ်ကောင်းပေ၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဟိ၊သင့်စွာဘဂဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေဋ္ဌော၊ တရားတော်ကို၊ ဧေထိတော၊ ဟောအပ်ပြီ၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ၊ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်
တော်အရှင်ဘုရား၊ကလ္လော၊သင့်ထျှော်ထျှောက်ပတ်သည်၊အသိ၊ဖြစ်ပါပေ
၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ဈေဋ္ဌာန်ဆိုစေ၏။ ၊ဧသမိ၊ဆယ်ခုတို့၏ပြည့်
ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓနိဒသာနပဉ္စာ၊ ဗုဒ္ဓနိဒသာနပြဿနာမေးခွန်းသည်၊
နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊ပဉ္စမော၊ငါးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
သော၊ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂေါ၊ ဗုဒ္ဓဝဂ်သည်၊နိဗ္ဗိတော၊ပြီးပြီ။ ၊

၂-မိလိန္ဒပဏ္ဍာ-၆-သတိဝဂ်၊

၆-ပဗ္ဗဇိတာနံကာယဝိယဘာဝပဉ္စာ၊

ရာဇာ၊မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊အာဟ၊ဈေဋ္ဌာန်ဆိုပြန်၏၊ကိံအာဟ၊အဘယ်
သို့ဈေဋ္ဌာန်ဆိုပြန်သနည်း၊ ဘန္တေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား

မိလိန္ဒပဉ္စာပါဠိတော်နိဿယ

ပဗ္ဗဇ္ဇိတာနံ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ကာယော၊ ကိုယ်ကို၊ ဝိယော၊ ချစ်အပ်ပါသထော
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ငျှောက်ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 ပဗ္ဗဇ္ဇိတာနံ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ကာယော၊ ကိုယ်ကို၊ နဝိယော၊ မချစ်အပ်ချေ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်
 ထွင်း၊ ကိဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ကေယာယထနုခေါ၊ တပ်မက်ခင်မင်သ
 နည်း၊ မမာယထနုခေါ၊ မြတ်နိုးသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ငျှောက် ထတ်သော်၊
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပန၊ မေးဦးအံ့၊ ကဒါစိကရဟစိ၊ တရံတခါနှိုက်၊ သင်္ဂါ
 မဂတဿ၊ စစ်တိုက်ရာ သို့သက်ရောက်သော၊ တေ၊ သင်မင်း ကြီးအား၊
 ကဏ္ဍပ္ပဟာရော၊ မြားခတ်မိခြင်းသည်၊ ဟောတိကံ၊ ဖြစ်ထူးထေသထော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ အာမဟောတိ၊ ငြော်
 ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ငျှောက်ထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကိံ၊
 အသို့နည်း၊ သောဝဏော၊ ထိုမြားခတ်မိသောအနာကို၊ အာထေပေနစ၊ လိမ်း
 ဆေးဖြင့်ထည်း၊ အာထိန္ဒိယတိနုခေါ၊ လိမ်းအပ်ပါသထော၊ တေထေနစ၊ ဆီ
 ဖြင့်ထည်း၊ မက္ခိယတိနုခေါ၊ သုတ်နယ်အပ်ပါသထော၊ သုရမေန၊ နူးညံ့စွာ
 သော၊ စောဠပဇေနစ၊ ပုဆိုးဖြားဖြင့်ထည်း၊ ပလိဝေဠိယတိနုခေါ၊ ယစ်ပတ်
 အပ်ပါသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ အာ
 ထေပေနစ၊ လိမ်းဆေးဖြင့်ထည်း၊ အာမအာထိန္ဒိယတိ၊ ငြော်လိမ်းအပ်ပါ၏၊
 တေထေနစ၊ ဆီဖြင့်ထည်း၊ အာမမက္ခိယတိ၊ ငြော်သုတ်နယ်အပ်ပါ၏။ သုရ
 မေန၊ နူးညံ့စွာသော၊ စောဠပဇေနစ၊ ပုဆိုးဖြားဖြင့်ထည်း၊ အာမပလိဝေဠိယတိ
 ယစ်ပတ်အပ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ငျှောက်ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်း
 မြတ်၊ ကိံ၊ နုခေါ၊ အသို့ပါနည်း၊ တေ၊ သင်သည်၊ ဝဏော၊ အနာကို၊ ဝိယော၊
 ချစ်သည်ဖြစ်၍၊ တေနအာထေပေနစ၊ ထိုလိမ်းဆေးဖြင့်ထည်း၊ အာထိန္ဒိယတိ
 ကိံ၊ လိမ်းအပ်လေသထော၊ တေနတေထေနစ၊ ထိုဆီဖြင့်ထည်း၊ မက္ခိယတိ
 ကိံ၊ သုတ်နယ်အပ်လေသထော၊ သုရမေန၊ နူးညံ့စွာသော၊ တေနစောဠပဇေ
 နစ၊ ထိုပုဆိုးဖြားဖြင့်ထည်း၊ ပလိဝေဠိယတိကိံ၊ ယစ်ပတ်အပ်ပါသထော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ မေ၊ အက္ခိန္တံသည်၊
 ဝဏော၊ အနာကို၊ နဝိယော၊ မချစ်အပ်ပါ၊ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မံသ
 ဂဿ၊ အသားနှု၏၊ ချာနတ္ထာယ၊ ထွက်ပေါ်စေခြင်းငှါ၊ အာထေပေနစ၊ လိမ်း
 ဆေးဖြင့်ထည်း၊ အာထိန္ဒိယတိ၊ လိမ်းအပ်ပါ၏။ တေထေနစ၊ ဆီဖြင့်ထည်း၊
 မက္ခိယတိ၊ သုတ်နယ်အပ်၏။ သုရမေန၊ နူးညံ့သော၊ စောဠပဇေနစ၊ ပုဆိုးဖြား
 ဖြင့်ထည်း၊ ပလိဝေဠိယတိ၊ ယစ်ပတ် အပ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊

သျှောက်ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတုသာလျှင်၊
 ပဗ္ဗဇ္ဇိတာနံ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ကာယော၊ ကိုယ်ကို၊ အပိယော၊ မချစ်အပ်ပေ၊
 အထစ၊ ထိုသို့လျှက်လည်း၊ ပဗ္ဗဇ္ဇိတာ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အနုဇ္ဈောသိတာ၊
 တပ်မက်ခြင်း နှိုက်မနစ်မြှုပ်ကုန်ဘဲ၊ ဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယ၊ မြတ်သော
 သာသနာ တော်ကို ထောက် ဝံ့ခြင်းငှါ၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ပရိဟရန္တိ၊
 ဆောင်ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အပိဝခေါ၊ စင်စစ် သော်ကား၊
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကာယော၊ ကိုယ်ကို၊ ဝတောပမေ၊ အနာ
 နှင့်တူ၏ဟု၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇိတာ၊ ရ
 ဟန်းတို့သည်၊ အနုဇ္ဈောသိတာ၊ တပ်မက်ခြင်းနှိုက်မနစ်မြှုပ်ကုန်ဘဲ၊ ဝဏမိ
 ဝ၊ အနာကိုကဲ့သို့၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ပရိဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဘာသိ
 တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိံဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း။ ၊
 အည္ဗစမ္ပပဋိစ္စန္ဒော၊ အရေရှိဖြင့်ယစ်ပတ်ဖုံးထွင်းအပ်သော၊ နဝစ္စါရော၊ ကိုး
 ပေါက်သော အမာရှိသောကိုယ် ကောင်သည်၊ မဟာဝထော၊ ဒိုင်းအမာ
 ကြီးပေတည်း။ အသုစိဝုတိဂန္ဓိယော၊ မစင်မသန့်ပုတ်နဲ့ညှိစွာထွက်ကျလာ
 ၍၊ သမန္တတော၊ အရပ်ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပဋ္ဌရတိ၊ စီးဆင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊
 ဘန္တေနာဂသေန၊ နဂဝသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်ထေ့
 ထောက်ပတ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သျှောက်ဆို
 ပေ၏။ ပဋ္ဌမာ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ပဗ္ဗဇ္ဇိတာနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ကာယပိယတာ
 ဝပဉ္စာ၊ ကိုယ်ကိုချစ်သည်၏အဖြစ်ပြဿနာမေးခွန်းသည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆၉-ဘဂဝတောသဗ္ဗညုဘာဝပဉ္စာ၊

ရာဇ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်။ အာဟ၊ သျှောက်ဆိုပြန်၏။ ကိံ အာဟ၊ အ
 ဘယ်သို့သျှောက်ဆိုပြန်သနည်း။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နဂဝသိန်ကိုယ်တော်အ
 ရှင်ဘုရား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗညု၊ အထုံးစုံအကုန်အစင်သိပါ
 ၍ထော၊ သဗ္ဗဒဿာပိ၊ ကြွင်းမဲ့ ကုန်စင်မြင်ပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 သျှောက်ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာမသဗ္ဗ
 ညု၊ ကြော်အထုံးစုံအကုန်သိပါ၏။ အာမသဗ္ဗဒဿာပိ၊ ကြော်ကြွင်းမဲ့ကုန်

ဝိလိန္ဒပဉ္စာပါဠိတော်နိဿယ

စင်မြင်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်ပါသည်။ ကိသံ၊ အသတ်ကြောင့်၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတို့အား၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အတိုင်းဖြင့်၊ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို၊ ပညပေထိနု၊ ခါးပညတ်စေဘိသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟာ၊ ယျောက်ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေ၊ သင်၏၊ ယောဝဇ္ဇော၊ အကြင်ဆေးဆရာသည်။ ဣမိသံပထဝိယံ၊ ဤမြေပြင်၌ကံ၊ သဗ္ဗဘေသဇ္ဇောနိ၊ အလုံးစုံသော ဆေးပင်တို့ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ကောဝိ၊ တရံ၊ တဦးသော၊ သောဝဇ္ဇော၊ ထိုဆေးဆရာသည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိပါသကော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမအတ္ထိ၊ ဩပ်ရှိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယျောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကိံ၊ အသိနည်း၊ သောဝဇ္ဇော၊ ထိုဆေးဆရာသည်။ ဝိလိန္ဒကံ၊ သူနာကို၊ ကာလေ၊ တိုက်ရန်အခါအခွင့်သည်။ သမ္ပတ္တေ၊ ကြိမ်ရော်မှ၊ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို၊ ပါယေထိနု၊ တိုက်ပါသကော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ကာလေ၊ တိုက်ရန်အခါအခွင့်သည်။ အသမ္ပတ္တေ၊ မကြိမ်မရောက်မီ၊ ပါယေထိနု၊ တိုက်ပါသကော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကာလေ၊ တိုက်ရန်အခါအခွင့်သည်။ သမ္ပတ္တေ၊ ကြိမ်ရောက်မှ၊ ဝိလိန္ဒကံ၊ သူနာကို၊ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို၊ ပါယေထိ၊ တိုက်ပါ၏။ ကာလေ၊ တိုက်ရန်အခါအခွင့်သည်။ အသမ္ပတ္တေ၊ မကြိမ်မရောက်ဘဲ၊ နေပါယေထိ၊ မတိုက်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယျောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတုသာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ သဗ္ဗဉ္စ၊ အလုံးစုံအကုန်အစင်ပါ၏။ သဗ္ဗဒဿာဝိ၊ ကြွင်းမဲ့ကုန်စင်မြင်ပါ၏။ ကာလေ၊ အခွင့်အခါသည်။ အသမ္ပတ္တေ၊ မရောက်မီ၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတို့အား၊ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို၊ နပညပေထိ၊ မပညတ်သေး၊ ယာဝဇိံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ အနုတိက္ကမနိယံ၊ မလွန်ကျူးအစိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာလေ၊ အခွင့်အခါသည်။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သော်၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတို့အား၊ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို၊ ပညပေထိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟာ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်ထေ့စွာပတ်သည်။ အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ယျောက်ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သဗ္ဗဉ္စ၊ ဘာဝပဉ္စာ၊ အလုံးစုံထိမြင်သည်၏အဖြစ်၌ကံ ပြဿနာမေးစွန်းသည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၂-မိလိန္ဒပဉ္စာ-၆-သတိဝဂ်၊

၆-ဘဂဝတောက္ခတ္တိံသမဟာပုရိသလက္ခဏာဘဝပဉ္စာ၊

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟာရဈောက်ဆိုပြန်၏။ ကိံအာဟာ၊ အတယ်သို့ဈောက်ဆိုပြန်သနည်း၊ ဘန္တေနာဂဗေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော် အရှင်ထုရား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဧတ္ထိံသမဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ သုးဆဲနှစ်ပါးသောယောကျ်ားမြတ်၏လက္ခဏာတော်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော ပြည့်စုံပါသလော၊ အထိတိယာအနု ဗျဉ္ဇနေဟိစ၊ ရှစ်ဆယ်ညီမျှတပတင့် တယ်လက္ခဏာတော်ငယ်တို့ဖြင့်လည်း၊ ပရိရဉ္ဇိတော၊ နှစ်သက်အပ်ဘွယ် တင့်တယ်ပါသလော၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ထိနီနက်စစ်ဇမ္ဗုရာဇ်၊ ရှေ့သို့နှယ် တင့်တယ်သောအဆင်းတော်ရှိပါသလော၊ ကဉ္စနသန္နိဘတစော၊ ရွှေသား သဘောညက်ညောသန်စင်ကြည်လင်သောအရေရှိပါသလော၊ ဗျာမပ္ပဘော ရှစ်ဆယ်တောင်ဝှမ်း တောက်ထွန်းထိန်ပြောင်တလံမျှသောအရောင်တော် ရှိပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာရဈောက်ဆို၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ် ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ထုရားသည်၊ ဧတ္ထိံသမဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ သုးဆဲ နှစ်ပါးသောယောကျ်ားမြတ်၏လက္ခဏာတော်တို့နှင့်၊ အာမသမန္နာဂတော၊ ဩဝါပြည့်စုံတော်မူ၏။ အထိတိယာအနုဗျဉ္ဇနေဟိစ၊ ရှစ်ဆယ်ညီမျှတပတင့် တယ်လက္ခဏာတော်ငယ်တို့ဖြင့်လည်း၊ အာမပရိရဉ္ဇိတော၊ ဩဝါနှစ်သက် အပ်ဘွယ်တင့်တယ်ပါ၏။ အာမသုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ဩဝါထိနီနက်စစ်ဇမ္ဗု ရာဇ်ရှေ့သို့နှယ်တင့်တယ်သော အဆင်းတော်ရှိပါ၏။ အာမကဉ္စနသန္နိဘတ စော၊ ဩဝါရွှေသားသဘော ညက်ညောသန်စင် ကြည်လင်သောအရေ တော်ရှိပေ၏။ အာမဗျာမပ္ပဘော၊ ဩဝါရှစ်ဆယ်တောင်ဝှမ်းတောက် ထွန်း ထိန်ပြောင်တလံမျှသော အရောင်တော်ရှိပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန်ဆို တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ ပန၊ မေးဈောက်ပါဦးအံ့၊ အဿ၊ ထို မြတ်စွာထုရား၏၊ မာတာပိတရောပိ၊ ခမည်းတော်မယ်တော်တို့သည်လည်း ဧတ္ထိံသမဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ သုးဆဲနှစ်ပါးသော ယောကျ်ားမြတ်၏ လက္ခဏာတော်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာကိံ၊ ပြည့်စုံ ကုန်သလော၊ အထိတိ ယာအနုဗျဉ္ဇနေဟိစ၊ ရှစ်ဆယ်သောလက္ခဏာတော်တို့နှင့်လည်း၊ ပရိရဉ္ဇိတာ ကိံ၊ တင့်တယ်ပါသလော၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏာကိံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအ ဆင်းရှိကုန်သလော၊ ကဉ္စနသန္နိဘတစောကိံ၊ ရွှေသားသဘောညက်ညော သောအရေရှိကုန်သလော၊ ဗျာမပ္ပဘာကိံ၊ ရှစ်ဆယ်တောင်ဝှမ်းတောက် ထွန်းထိန်ပြောင် တလံမျှသောအရောင်ရှိကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊

သျှောက်ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာ ထုရား၏။ မဟာ ပိတရော၊ ခမည်းတော် မယ်တော် တို့သည်။ နွတ္တိံသ မဟာ ပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ သုံးဆဲနှစ်ပါးသော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ကြီးတို့နှင့်လည်း။ နေဝသမန္တာဂတော၊ မပြည့်စုံကုန်၊ အသိတိ ယာအနုဗျူရေဟိ၊ ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာ တော်ငယ် တို့နှင့်လည်း။ နေပရိရေဗ္ဗိကာ၊ မတင့်တယ်ကုန်၊ နေသု ဝဏ္ဏဝဏ္ဏာ၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသောအဆင်းမရှိကုန်၊ နေကဗ္ဗနသန္ဓိဘတစာ၊ ရွှေသားသဘောညက် ညောသော အရေးမရှိကုန်၊ နေဗျာမပ္ပဘာ၊ တလံမျှသောအရောင်မရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္ဓေနာဂယေန၊ နဂဝယ်နိကိုယ် တော်အရှင်ထုရား၊ ဝေံသန္ဓေခေါ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာ ထုရားသည်။ နွတ္တိံသမဟာ ပုရိသ လက္ခဏေဟိ၊ သုံးဆဲနှစ်ပါးသော ယောကျ်ားမြတ်၏ လက္ခဏာတော်တို့နှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်လေသင့်၊ ပရိရေဗ္ဗိတော၊ တင့်တယ်ခြင်းသည်။ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်လေသင့်၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်။ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်လေသင့်၊ တဗ္ဗနသန္ဓိဘတစော၊ ရွှေသားသဘောညက် ညောသော အရေးရှိသည်။ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်သင့်၊ ဗျာမပ္ပဘော၊ ရှစ်ဆယ် တောင်ဝှမ်းတောက်ထွန်းထိန်ပြောင်တလံမျှသောအရောင်ရှိသည်။ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်သင့်၊ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မာတုသဒိသော၊ အမိနှင့်တူ သော၊ ပုတ္တောဝါ၊ သားသည်မူလည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သင့်၏။ မာတုပက္ခော ဝါ၊ အမိအဘို့ရှိသည်မူလည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သင့်၏။ ပိတုသဒိသော၊ အဘ နှင့်တူသော၊ ပုတ္တောဝါ၊ သားသည်မူလည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သင့်၏။ ပိတု ပေက္ခောဝါ၊ အဘအဘို့ရှိသည်မူလည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ သျှောက်ဆိုထေ၏။ ဝေဝရော၊ အရှင်နာဂဝယ်နိမထေရ်သည်။ အာ ဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း။ မဟာ ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သတပတ္တံ၊ ပွင့်ချပ် များသော၊ ကိဗ္ဗိပဒုမံ၊ တစုံတရာ သောကြာသည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော် မူ၏။ ဘန္ဓေန အရှင်ထုရား၊ အာမအတ္ထိ၊ ဩော်ရှိပါ၏။ တဿ၊ ထိုကြာ၏။ ကိံ အဘယ်နှိုက်။ သမ္ဘဝေါ၊ ဖြစ်ရာသည်။ ဟောတိပန၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ကဒ္ဒ မေညွန်နှိုက်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဒကော၊ ရေနှိုက်၊ အာသိယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သျှောက်ထုတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကိံ အသို့နည်း၊ ပဒုမံ၊ ကြာသည်။ ကဒ္ဒမေန၊ ညွန်နှင့်၊ ဝဏ္ဏေနဝါ၊ အဆင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။

၂-ပိတိပညာ-၆-သတိဝင်္ဂါ

ဂဗ္ဗေနဝါ၊ အနုအားဖြင့် ထည်းကောင်း၊ ရသေ့နဝါ၊ အရသာအားဖြင့်ထည်း
 ကောင်း၊ သဒိသံနုခေါ၊ တူလေသလေသာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ
 ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ ထိုသို့မတူချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ
 ထိုသို့မဟုတ်ခဲ သော်၊ ဥဒကေန၊ ရေနှင့်၊ ဝဏ္ဏေနဝါ၊ အဆင်းအားဖြင့်ထည်း
 ကောင်း၊ ဂဗ္ဗေနဝါ၊ အနုအားဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ရသေ့နဝါ၊ အရသာအား
 ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ သဒိသံကံ၊ တူလေသလေသာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်
 ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ ထိုသို့ထည်းမတူပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့
 လျှောက်ထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာသျှင်၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတ္ထိံ သမဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ သုံးဆဲ နှစ်
 ပါးသောယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ကြီးတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံတော်မူ၏။ အသိတိယာအနုဗျဉ္ဇနေဟိစ၊ ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာ
 တော်ငယ်တို့နှင့်ထည်း၊ ပရိရဗ္ဗိတော၊ တင့်တယ်တော်မူ၏။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊
 ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိ၏။ ကဗ္ဗနသန္ဓိဘတစော၊ ထိဂီနိကံစစ်ဇမ္ဗူ၊
 ရာဇိန္ဒယံ တင့်တယ်ပါပေ၏။ ဗျာမပ္ပဘော၊ တလံမျှထောက်သော အရောင်
 ကော်ရှိပါ၏။ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ မာတာပိတဇော၊ မည်းတော်
 မယ်တော်တို့သည်၊ ဣတ္ထိံ သမ ဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ သုံးဆဲ နှစ်ပါးသော
 ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ကြီးတို့နှင့်၊ နောသမန္နာဂတော၊ မပြည့်
 စုံကုန်၊ အသိတိယာအနုဗျဉ္ဇနေဟိစ၊ ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော်ငယ်
 တို့နှင့်ထည်း၊ နောပရိရဗ္ဗိတော၊ မတင့်တယ်ကုန်၊ နောသုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအ
 ဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းမရှိကုန်၊ နောကဗ္ဗန သန္ဓိဘတစော၊ ထိဂီနိကံစစ်
 ဇမ္ဗူ၊ ရာဇိန္ဒယံ တင့်တယ်သော အရေမရှိကုန်၊ နောဗျာမပ္ပဘော၊ တလံမျှ
 ထောက်သောအရောင်မရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။
 ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်
 လျှောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆို
 ပေ၏။ တတိယာ၊ သုံးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ ဣတ္ထိံ သမဟာပုရိသလက္ခဏာဘာဝပ္ပာ၊ သုံးဆဲ နှစ်ပါးသော
 ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာ တော်ကြီးနှင့် ပြည့်စုံသည့် အဖြစ်နှိုက်
 ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဝိသိန္ဓုပညာပါဠိတော်နိဿယ

၆၃-ဘဝဝတောမြဟ္မစရိပညာ၊

ရာဇာ၊မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊အာဟာ၊ဈေယျာန်ဆိုပြန်၏၊ကိ'အာဟာ၊အာဟာယ်
 သို့ဈေယျာန်ဆိုသနည်း၊ဘန္တေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊
 ဗုဒ္ဓေါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗြဟ္မစာရိ၊ မြတ်သောအကျင့် ရှိပါသလော၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊ ဈေယျာန်ဆို၏၊ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ ဘဝဝ၊မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ အာမဗြဟ္မစာရိ၊ ဩော်မြတ်သောအကျင့်ရှိ၏၊ ဘန္တေနာဂ
 သေန၊နာဂ သိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊တေနဟိ၊ထိုသို့ဖြစ်မှုကား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗြဟ္မုနော၊ဗြဟ္မစာရိမင်း၏၊ သိသော၊တပည့်ပေလော၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟာ၊ဈေယျာန်ဆို၏၊ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ပန၊ မေးဦးအံ့၊
 တေ၊သင်မင်းမြတ်၏၊ ဟတ္ထိပါမောက္ခော၊ ဆင်အကြီးအမှူးသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိပေသလော၊ ဣတိ၊ဤသို့မေး တော်မူလတ်သော်၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊
 အာမအတ္ထိ၊ဩော်ရှိပါ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊ဈေယျာန်ဆိုပေ၏၊ မဟာ
 ရာဇာမင်းမြတ်၊ သောဟတ္ထိ၊ ထိုဆင်သည်၊ ကဒါစိကရဟစိ၊ တရံကခါ
 ကောဉ္ဇနာဒံ၊ ကြိုးကြာဌက်တို့မြည်သံကို၊ နဒတိကိ'နုခေါ၊မြည်သည်မ
 ဟုတ်လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊အာမ
 နဒတိ၊ဩော်မြည်ပါ၏၊ဣတိ၊ ဤသို့၊အာဟာ၊ဈေယျာန်ဆိုပေ၏၊မဟာရာဇာ
 မင်းမြတ်၊ တေနဟိ၊ထိုသို့မြည်မှုကား၊ သောဟတ္ထိ၊ထိုဆင်သည်၊ကောဉ္ဇ
 သကုဏဿ၊ ကြိုးကြာဌက်၏၊သိသော၊ တပည့်ထေလော၊ ဣတိ၊ဤသို့
 မေးတော်မူလတ်သော်၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊နဟိ၊ထိုသို့မဟုတ်ပါ၊ဣတိ၊ဤ
 သို့၊အာဟာ၊ဈေယျာန်ဆို၏၊မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ပန၊မေးဦးအံ့၊ကိ'အသိနည်း၊
 ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်၊ သဗုဒ္ဓိကော၊ သိဘွယ်ရှိပါသလော၊ အဗုဒ္ဓိကော၊သိ
 ဘွယ်မရှိပါသလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊မေးတော်မူ၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊
 သဗုဒ္ဓိကော၊သိဘွယ်ရှိပါသေး၏၊ဣတိ၊ဤသို့ဈေယျာန်ထတ်သော်၊မဟာရာ
 ဇာမင်းမြတ်၊တေနဟိ၊ထိုသို့သိဘွယ်ရှိသေးခဲ့မှု၊ ဗြဟ္မာ၊ဗြဟ္မာသည်၊ဘဝ
 ဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သိသော၊တပည့်ဖြစ်လေ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာ
 ဟာ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘု
 ရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်လျှောက်ပတ်သည်၊ အထိ၊ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟာ၊ဈေယျာန်ဆိုပေ၏၊ စတုတ္ထိ၊ လေးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း
 ဖြစ်သော၊ဘဝဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ဗြဟ္မစာရိပညာ၊ မြတ်သောအကျင့်
 နှိုက်ပြုဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဋ္ဌတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၂ ပိလိန္ဒမင်း-၆-သတိဝဂ်၊

၆၄-ဘဝဝတောဥပသမ္ပဒပဋ္ဌာ၊

ရာဇာ၊ ပိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟာ၊ ယျော့ကံဆို၏။ ကိံအာဟာ၊ အဘယ်သို့ယျော့ကံဆိုသနည်း၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ဥပသမ္ပဒါ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်သည်၊ သုန္ဒရာ၊ ကောင်းမြတ်ပါသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ယျော့ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ ဥပသမ္ပဒါ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ အာမသုန္ဒရာ၊ ဩော်ကောင်းပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန္ဒဘော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ဥပသမ္ပဒါ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ အတ္ထိပန၊ ရှိပါသထော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ နုတ္ထိပန၊ မရှိပါသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ယျော့ဆတ်သော်၊ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဗောဓိဓူက္ခမူထေ၊ ဗောဓိပင်ရင်းနှိုက်၊ သဗ္ဗညုတညာထေန၊ သဗ္ဗညုတညာကံတော်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဥပသမ္ပဒေခေါ၊ ရဟန်းဖြစ်လေပြီ၊ မဟာရာဇာ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားအား၊ ဥပသမ္ပဒါ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ အညေဟိ၊ တပါးဘူတို့သည်၊ ဒိန္နာပေးခြင်းသည်၊ နုတ္ထိမရှိ၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတို့အား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာဝုန်ကို၊ ယာပဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ အနုတိက္ကမနိယံ၊ မလွန်ကျူးအပ်ဟု၊ ပညပေတိယထာ၊ ပညစ်ထေသကဲ့သို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားအား၊ ဥပသမ္ပဒါ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ဒိန္နာပေးခြင်းသည်၊ နုတ္ထိမရှိပေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန္ဒဘော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်ထျော်ထျောက်ပတ်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ ယျော့ကံဆိုပေ၏။ ပဉ္စမိ၊ ငါးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ဥပသမ္ပဒပဋ္ဌာ၊ ရဟန်းဖြစ်ခြင်းပြုသနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၆၅-အထျနဘေသဇ္ဇာဘေသဇ္ဇပဋ္ဌာ၊

ရာဇာ၊ ပိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟာ၊ ယျော့ကံဆို၏။ ကိံအာဟာ၊ အဘယ်သို့ယျော့ဆိုသနည်း၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ယောစ၊ အကြင်သူသည်ကား၊ မာတရိ၊ အမိသည်၊ မတာယ၊ သေသည်ရှိသော်၊ ရောဒတိ၊ ငိုရို၏၊ ယောစ၊ အကြင်သူသည်ကား၊ ဓမ္မပေမေန၊ တရားကိုချစ်သဖြင့်၊ ရောဒတိ၊ ငိုရို၏၊ ရောဒန္တာနံ၊ ငိုရိုကုန်သော၊ တေသံဥဘိန္နံ၊ ထိုနှစ်

ပိယိန္ဒရဝဂ္ဂပါဠိတော်နိဿယ

ဦးတို့တွင်ကဿ၊ အဘယံသုဇ္ဈိ၊ အထာ၊ မျက်ရည်သည်၊ ဘေသဇ္ဈံ၊ ရာဂ
 ငြိမ်းကြောင်းဆေးကောင်းဖြစ်ပါသည်။ ကဿ၊ အဘယံသုဇ္ဈိ၊ အထာ၊
 မျက်ရည်သည်၊ နဘေသဇ္ဈံ၊ ဆေးမဖြစ်ပါသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 ယျောက်ဆို၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဧကဿ၊ တယောက်သောသုဇ္ဈိ၊
 အထာ၊ မျက်ရည်သည်ကား၊ ရာဂဒေါသမောဟေတိ၊ ရာဂဒေါသမော
 ဟတို့ဖြင့်၊ သမထံ၊ ညှစ်နှိပ်၏၊ ဥဏှံ၊ ပူထောင်၏။ ဧကဿ၊ တယောက်
 သောသုဇ္ဈိ၊ အထာ၊ မျက်ရည်သည်၊ ပိတိသောမနဿန၊ နှစ်လိုဝင်းမြောက်
 ခြင်းဖြင့်၊ ပိမထံ၊ အညှစ်အကျွေးကင်း၏။ သိတထံ၊ မြေ၏၊ မဟာရာဇမင်း
 မြတ်၊ ယံခေါ၊ အကြင်မျက်ရည်သည်၊ သိတထံ၊ မြေ၏။ တံ၊ ထိုမျက်ရည်
 သည်၊ ဘေသဇ္ဈံ၊ ရာဂငြိမ်းကြောင်းကောင်းသောဆေးဖြစ်ပေ၏။ ယံ၊ အ
 ကြင်မျက်ရည်သည်၊ ဥဏှံ၊ ပူထောင်၏။ တံ၊ ထိုမျက်ရည်သည်၊ နဘေ
 သဇ္ဈံ၊ ရာဂငြိမ်းကြောင်းကောင်းသောဆေးမဖြစ်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂဓေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ထုရား၊
 ကလ္လော၊ သင့်လျော်လျော်ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 ယျောက်ဆိုပေ၏။ ဆဗ္ဗိ၊ ခြောက်ခုရှိ၏၊ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အထာ၊ မျက်
 ရည်သည်၊ ဘေသဇ္ဈံ၊ ဘေသဇ္ဈံပဉ္စ၊ ဆေးဖြစ်ခြင်းမဖြစ်ခြင်းပြုသနာမေး
 ခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆၆-သရာဂပိရာဂါနိနာနာကာရဏပဉ္စာ၊

ရာဇာ၊ ပိယိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယံ
 သို့ယျောက်ဆိုပါသည်။ ဘန္တေနာဂဓေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်
 ထုရား၊ သရာဂဿစ၊ ရာဂရှိသုဇ္ဈိသည်ကောင်း၊ ပိတရာဂဿစ၊ ရာဂကင်း
 သုဇ္ဈိသည်ကောင်း၊ နာနာကရဏံ၊ ထူးသောအကြောင်းသည်၊ ကိံ၊ အဘယံ
 သို့ပါသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊
 ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဧကော၊ တဦးသည်၊ အဇ္ဈောသိတော၊ တဏှာသို့သက်ဝင်၏။
 ဧကော၊ တဦးသည်ကား၊ အနဇ္ဈောသိတော၊ တဏှာသို့မသက်ဝင်၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ အဇ္ဈောသိတော၊ အနဇ္ဈောသိ
 တောနာမ၊ အဇ္ဈောသိတအနဇ္ဈောသိတမည်၏ဟူ၍၊ ယော၊ အကြင်စကားကို၊
 ဝုဒ္ဓတ္တာ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ဧတံ၊ ဤစကားသည်၊ ကိံ၊ အဘယံနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ယျောက်ဆို၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဧကော၊ တယောံ

၂-မိလိန္ဒပဋ္ဌာ-၆-သတိဝဂ်၊

သည်။ အတ္ထိကော၊ တဏှာဖြင့်အလိုရှိ၏။ ဧကော၊ တယောကံသည်။ နတ္ထိကော၊ တဏှာဖြင့်အလိုမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ အတံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဝေဇ္ဇပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်ကို၊ ပဿာမိ၊ မြင်ပါ၏။ သရာဂေါ၊ ရာဂရှိသော၊ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်းကောင်း၊ ဝိတရာဂေါ၊ ရာဂကင်းသော၊ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်းကောင်း၊ ဧသောသဗ္ဗောမိ၊ ဤနှစ်ဦးလုံးသည်လည်း၊ သောဘဏံယေဝ၊ ကောင်းမြတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ခါဒနိယံဝါ၊ ခဲဘွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇနိယံဝါ၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိ၏။ ကောမိ၊ တရံတဦးသောသူသည်။ ပါမကံ၊ မကောင်းသော ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို၊ နန္ဒုတ္တိတိ၊ အလိုမရှိပေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဝိတရာဂေါ၊ ရာဂမကင်းသောသူသည်။ ရသပဗ္ဗိသံဝေဒိစ၊ အရသာကိုထင်စွာသိမှတ်ခံစားထတ်၍လည်းကောင်း၊ ရသရာဂပဗ္ဗိသံဝေဒိစ၊ ရသနှိုက်တပ်မက်ခြင်းဖြင့်သိမှတ်ခံစားလျက်လည်းကောင်း၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ဘုဂ္ဂတိ၊ စား၏၊ ဝိတရာဂေါပန၊ ရာဂကင်းသူကား၊ ရသပဗ္ဗိသံဝေဒိ၊ အရသာကိုသိမှတ်ခံစားလျက်၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ဘုဂ္ဂတိ၊ စား၏၊ ခေါ၊ ထိုသို့စားသော်လည်း၊ ရသရာဂပဗ္ဗိသံဝေဒိ၊ ရသနှိုက်တပ်မက်ခြင်းဖြင့် သိမှတ်ခံစားလျက်၊ နောစဘုဂ္ဂတိ၊ စားလည်းမစား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်တုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်ဆိုပေ၏။ သတ္တမိ၊ ခုနစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သရာဂဝိတရာဂါနံ၊ သရာဂဝိရာဂပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ နာနာကာရဏပဋ္ဌာ၊ ထူးသောအကြောင်းနှိုက်ပြုသနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆၇-ပညာယပတိဋ္ဌာနပဋ္ဌာ၊

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆိုပြန်၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ ယျောက်သနည်း၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်တုရား၊ ပညာ၊ ဥာဏ်ပညာသည်၊ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်ရှိက်၊ ပဗ္ဗိဝသတိ၊ နေပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကတ္တမိ၊ တရံတခုသောအရပ်ရှိက်၊ န၊ ထင်စွာမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်

မိလိန္ဒပဉ္စာပါဠိတော်နိဿယ

တော်မူလတ်သော်၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊
 တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မှုကား၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိချေတကား၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝါတော၊ ထေသည်
 ကုယိ၊ အဘယ်အရပ်ရှိက်၊ ပဋိဝသတိ၊ ထင်စွာနေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေး
 တော်မူလတ်သော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကတ္ထမိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအရပ်
 ရှိက်၊ န၊ ထင်စွာမရှိပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်း
 မြတ်၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မှုကား၊ ဝါတော၊ ထေသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိခဲ့တကား၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ။ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်
 တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်ထျော်ထျောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါ
 ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆို၏။ အဗ္ဗမိ၊ ရှစ်ခုတို့၏ပြည့်
 ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပညာယ၊ ဥပဇာတ်ပညာ၏။ ပတိဋ္ဌာနပဉ္စာ၊ တည်ရှိခြင်း
 ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၆၈-သံသာရပဉ္စာ။

ရာဇ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆိုပြန်၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်
 သို့ယျောက်ဆိုအပ်ပါသနည်း၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်
 ဘုရား၊ သံသာရေတိ၊ သံသာရဟူ၍၊ ယံပနဇတံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဗြူထိ၊
 ဟောတော်မူ၏။ သောသံသရော၊ ထိုသံသာရသည်၊ ကတမော၊ အဘယ်ပါ
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆိုလေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣခ၊ ဤ
 ထံရှိက်၊ ဇာတော၊ ဖွား၍၊ ဣခေဝ၊ ဤထံရှိက်ပင်၊ မရတိ၊ သေ၏။ ဣခ၊ ဤထံ
 ရှိက်၊ မတော၊ သေ၏။ အညတြ၊ တပါးသောထံရှိက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တဟိံ၊
 ထိုထံရှိက်၊ ဇာတော၊ ဖွား၍၊ တဟိံ ယေဝ၊ ထိုထံရှိက်ပင်လျှင်၊ မရတိ၊ သေ၏
 တဟိံ၊ ထိုထံရှိက်၊ မတော၊ သေ၍၊ အညတြ၊ တပါးသောထံရှိက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧံခေ၊ ဤသို့လျှင်၊ သံသာရော၊ သံသာရသည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဩပမံ၊ ဥပမာ
 ကို၊ ကားရာတိ၊ ပြုတော်မူပါဦးစော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ယျောက်ဆိုလတ်သော်၊ မဟာ
 ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကောစိ၊ တစ်စဦးသော၊ ပုရိသော၊
 ယောကျ်ားသည်၊ ပက္ကအဓမ္မံ၊ သရက်သီးမှည့်ကို၊ ခါဒိတွာ၊ စား၍၊ အဗ္ဗိံ၊ သ
 ရက်စေ့ကို၊ ရောပေယျ၊ ပိုက်ပျိုးရာ၏။ တတောဝိ၊ ထိုအစေ့မှလည်း၊ မဟ
 န္တောကြီးသော၊ အဓမ္မရက္ခော၊ သရက်ပင်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဖထာနံ၊

သရက်သီးတို့ကို၊ ဒေဓေယျ၊ ပေးရာ၏။ အထာ၊ ထိုနောက်၌၊ သောဓုရိသော၊ ထို
 ယောက်ျားသည်၊ တတောပိ၊ ထိုသရက်ပင်မှထည်း၊ ပတ္တအဗ္ဗံ၊ သရက်သီး
 မှည့်ကို၊ ခါဒိတွာ၊ စား၍၊ အဗ္ဗိံ၊ သရက်စေ့ကို၊ ရောပေယျ၊ မိုက်ပျိုးရာ၏။
 တတောပိ၊ ထိုသရက်စေ့မှထည်း၊ မဟာန္တော၊ ကြီးသော၊ အဗ္ဗရုက္ခော၊ သ
 ရက်ပင်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပထာနိ၊ သရက်သီးတို့ကို၊ ဒေဓေယျ၊ ပေးရာ
 ၏။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တေသံရုက္ခာနံ၊ ထိုသစ်ပင်တို့၏။
 ကောမီ၊ အဆုံးသည်၊ နုပညာယတိ၊ မထင်ထေး၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ခေါ၊
 စင်စစ်၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဣ၊ ဤထုံနှိုက်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၍၊ ဣဝေ
 ဤထုံနှိုက်ပင်လျှင်၊ မရတိ၊ သေ၏။ ဣ၊ ဤထုံနှိုက်ပင်၊ မတော၊ သေ၍၊
 အညတြ၊ တပါးသောထုံနှိုက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တဟိံ၊ ထိုထုံနှိုက်၊ ဇာတော၊
 ဖြစ်၍၊ တဟိံ၊ ယေဝ၊ ထိုထုံနှိုက်ပင်လျှင်၊ မရတိ၊ သေ၏။ တဟိံ၊ ထိုထုံနှိုက်၊
 မတော၊ သေ၍၊ အညတြ၊ တပါးသောထုံနှိုက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ သံသာရော၊ သံသရာသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂ
 သိန်ကိုယ်တော် အရှင်ထုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်ထေ့ပုံ ထေ့ပုံပတ်သည်၊
 အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ သျှောက်ပေဆို၏။ နဝမိ၊ ကိုးခု
 တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သံသာရပဉ္စ၊ သံသရာပြဿနာမေးခွန်းသည်၊
 နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆၆-ပိရကတံသရဏဗျာ

ရာဇာ၊ ပိတိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ သျှောက်ဆိုပြန်၏။ ကိံအာဟ၊
 အဘယ်သို့သျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်
 ထုရား၊ အတိတံ၊ ထွန်ထွန်ပြီးသော၊ ပိရကတံ၊ ကြာမြင်စွာက ပြုအပ်ပြီးကို၊
 ကေန၊ အဘယ်ကားဖြင့်၊ သရတိ၊ အောက် မေ နှိုင်းသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ သျှောက်ဆိုလေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သတိယာ၊ သတိဖြင့်၊
 သရတိ၊ အောက်မေ နှိုင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေနာဂ
 သေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ထုရား၊ ပိတ္တေန၊ ပိတ်ဖြင့်၊ သရတိနု၊
 အောက်မေ သည် မဟုတ်ပါလော၊ သတိယာ၊ သတိဖြင့်၊ နောသရတိနု၊
 မအောက်မေ သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ သျှောက်ဆို၏။ ။
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တံ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ ကိပိဋ္ဌေဝ၊ တရံတရသာလျှင်

ဖြစ်သော၊ ကရုဏီယံ၊ ပြုသွယ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပရဋ္ဌံ၊ မေ့ထော့သည်ကို၊ အဘိဇာနာသိနု၊ ငှတ်မိဘူးပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမအဘိဇာနာမိ၊ ဩဝါဒှတ်မိဘူးပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ယျောက်သည်ရှိသော်၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ကိံ၊ အသို့နည်းတုံး၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌ကံ၊ အစိတ္တကော၊ စိတ်မရှိသည်၊ အဘောတိနုခေါ၊ ဖြစ်ထေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ ထိုသို့မဟုတ်ပါ၊ တထိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ သတိ၊ သတိသည်၊ နကိဟောတိ၊ မဖြစ်ပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ယျောက်သည်ရှိသော်၊ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်၊ တံ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ စိတ္တေန၊ သရတိနောသတိယာတိ၊ စိတ္တေန၊ သရတိနောသတိယာဟု၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကဿ္ဓာ၊ အာဟ၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်လျှောက်ပတ်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်ဆိုပေ၏၊ ဒေသမိ၊ ဆယ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ စိရကထံ၊ ကြာမြင့်စွာက ပြုခဲ့သော၊ သရဏပဉ္စာ၊ အောက်မေ့ခြင်း ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်း သို့ရောက်ပြီ။ ။

၇၀-အဘိဇာနန္တသတိပဉ္စာ၊

ရာဇာမိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆိုပြန်၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော၊ သတိ၊ သတိသည်၊ အဘိဇာနန္တိ၊ ထင်စွာသိမှတ်၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ပါသလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ကဗျုမိကာဝ၊ အမှတ်ထား၍၊ သာယျင်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ အဘိဇာနန္တော၊ ထင်စွာသိမှတ်လျက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကဗျုမိကာဝိ၊ အမှတ်ထား၍၊ ထည်းဖြစ်သော၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ အဘိဇာနန္တိ၊ ခေါ၊ အမှတ်ထင်စွာသိခဲ့မူကား၊ ကဗျုမိရာ၊ အမှတ်ထား၍ဖြစ်သော၊ သတိ၊ သတိသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်

၂-မိလိန္ဒယျာ-၆-သတိဝဂ်၊

ကဗျာမိကာ၊ အမှတ်ထား၍ ဖြစ်သော၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ယဒိနုတ္ထိ၊ အကယ်၍ မရှိခဲ့အံ့၊ သိပ္ပိကာနံ၊ ဆင်စွယ်စွယ်ပန်းချီစသော အတတ်သည် တို့၏၊ ကမ္မာ ယတနေဟိဝါ၊ ပြုလုပ်ဘွယ်အမှုတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သိပ္ပိယတနေဟိဝါ၊ အတတ်ပညာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာဋ္ဌာနေဟိဝါ၊ ပညာ၏အကြောင်း တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကိပ္ပိ၊ တရံ တရသော၊ ကရဏီယံ၊ ပြုဘွယ်သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိလေရာ၊ အာစရိယာ၊ ဆရာတို့သည်၊ နိရုတ္တကာ၊ အကျိုးမရှိ ကုန်ရာ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယသ္မာစခေါ၊ အကြင် ကြောင့် လည်း၊ ကဗျာမိကာ၊ အမှတ်ထား၍ ဖြစ်သော၊ သတိ၊ သတိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကမ္မာယတနေဟိဝါ၊ ပြုလုပ်ဘွယ်အမှုတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သိပ္ပိယတနေဟိဝါ၊ အတတ်ပညာတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာ ဋ္ဌာနေဟိဝါ၊ ပညာ၏ အကြောင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကရဏီယံ၊ ပြု ဘွယ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အာစရိယေဟိ၊ ဆရာတို့ဖြင့်၊ အတ္ထောစ၊ အကျိုး လည်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂ သိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်ဆိုပေ၏၊ ကောဒသဒိ၊ တဆဲ့တရတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အဘိဇာနန္တသတိပဋ္ဌာ၊ ထင်စွာထိ ခြင်းသတိ ပြဿနာ မေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ ဆဋ္ဌော၊ ခြောက်ရတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သတိဝဂ္ဂေါ၊ သတိဝဂ်သည် နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးပြီ၊ ဣမတ္ထိံဝဂ္ဂေါ၊ ဤသတိဝဂ္ဂနှိုက်၊ ကောဒသယျာ၊ တဆဲ့ တရသောပြဿနာရှိ၏။

၂-မိလိန္ဒယျာ-၇-အရူပဓမ္မဝတ္ထာနဂဂ်၊
၇၁-သတိဥပ္ပဇ္ဇနပဋ္ဌာ၊

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆို၏၊ ကိ၊ အာဟ၊ အဘတ် သို့ယျောက်သနည်း၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ကတိဟိ၊ အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆို ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သောဇ္ဇသဟိ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အာကာ ရေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကတမေဟိ၊ အဘတ်မည်ကုန်သော၊ သောဇ္ဇသေဟိ၊

တဆဲ့ ခြောက်ပါး ကုန်သော၊ အာကာရေထိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ပါသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ယျော့ကံဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဘိဇာနတောပိ၊ ဇာတိသေရဏ ဥပဏ်အားဖြင့် ထည်း၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ကဗျုဗိကဗယဗိ၊ အမှတ်သညာပြု သဖြင့်ထည်း၊ သတိ၊ အော်ခေခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဩဠာရိကဗိညာဏ တောပိ၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်းအားဖြင့်ထည်း၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ် ၏။ ဟိတဗိညာဏတောပိ၊ အစည်းအဝှမ်းဖြစ်ခြင်းအားဖြင့်ထည်း၊ သတိ၊ သတိ သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟိတဗိညာဏတောပိ၊ စည်းဝှမ်းမဲ့ဖြစ်ခြင်းအားဖြင့် ထည်း၊ သတိ၊ အောက်ခေခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သဘာဂနိမိတ္တတောပိ၊ သဘောတူအာရုံအားဖြင့်ထည်း၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသ ဘောဂနိမိတ္တတောပိ၊ သဘောကွဲအာရုံအားဖြင့်ထည်း၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ကဏာဘိညာဏတောပိ၊ စကားဆိုသောအမှတ်အားဖြင့် ထည်း၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ လက္ခဏတောပိ၊ လက္ခဏာ အားဖြင့်ထည်း၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သရဏတောပိ၊ သူတပါး သတိပေးသောအားဖြင့်ထည်း၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ရဒ္ဒါတော ပိ၊ အက္ခရာအရေးအသားအားဖြင့်ထည်း၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂဏနာတောပိ၊ အရေးအတွက်အားဖြင့်ထည်း၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဝေရဏတောပိ၊ နှုတ်နှိုက်ဆောင်သောအားဖြင့်ထည်း၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘာဝနာတောပိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာအားဖြင့်ထည်း၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ပေါတ္ထကနိဗ္ဗတောပိ၊ ပေစာအုတ်ဂုဏ်ကို ကျောက်ချစ်နှင့်ဖွဲ့သဖြင့်ထည်း၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပ နိက္ခေပတောပိ၊ သိုမှီး၍ သိမ်းထားသော အားဖြင့်ထည်း၊ သတိ၊ သတိ သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အနုဘူတတောပိ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော အားဖြင့် ထည်း၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော် မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသတိဖြစ်ခြင်း အကြောင်းတို့တွင်၊ အဘိဇာနတော၊ ရှေး အဖြစ်ကို သိသော ဥပဏ်အားဖြင့်၊ သတိ၊ အောက်မေ့ခြင်း သတိသည်၊ ကထံ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည် ထည်းကောင်း၊ ခုဇ္ဇုတ္တရာ ဥပါထိကာ၊ ခုဇ္ဇုတ္တရာဥပါ ထိကာမသည်ထည်းကောင်း၊ ဝါပန၊ သိဖြင့်၊ အညောတပါးထုန်သော၊ ယေ ကေမိ၊ အမှတ်မထင်အကြင်သူတို့ သည်ထည်းကောင်း၊ ဇာတိသေရာ၊ ဖြစ်

ပြီးဘဝကိုအောက်မေ့မှတ်မိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇာတိ၊ ဇာတိကို၊ သရန္တိ၊ အောက်မေ့နိုင်ကုန်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အဘိဇာနတော၊ ရှေးအဖြစ်ကိုသိသော ဉာဏ်အားဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ကဗျာဓိကာယ၊ အမှတ် သညာပြုသဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ကထံဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အတတ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ပကတိယော၊ သဘောအားဖြင့်၊ ရဋ္ဌသတိကော၊ ကင်းလွတ်သောသဘာဝရှိ၏။ တံ၊ ထိုသူကို၊ ပရေစ၊ သူတပါးတို့သည်၊ သရာ ပနတ္ထံ၊ သတိရရှိစေရန်၊ နိဗ္ဗန္တိ၊ စကားဖွဲ့ချီးကုန်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ကဗျာဓိကာ ယ၊ အမှတ်သညာပြုသဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဩဠာရိ ကပိညာဏတော၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်းအားဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ကထံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အတတ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌ကံ၊ ရဇ္ဇေဝါ၊ မင်းအ ဖြစ်နိုင်မှုလည်း၊ အဘိသိက္ခော၊ အဘိသိက်သွန်းအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ် ၏။ သောတာပတ္တိဖလံဝါ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့လည်း၊ ပတ္တော၊ ရောက် သည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဩဠာရိကပိညာဏတော၊ ထင်ရှားစွာဖြစ် ခြင်းအားဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိတပိညာဏတော၊ အစီးအပွားဖြစ်ခြင်းအားဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ကထံဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အတတ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌ကံ၊ သုခဝိတော၊ ချမ်းသာစေအပ်၏။ အရ ကတ္ထိံ၊ ဤမည်သောအခါ၌ကံ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သုခဝိတော၊ ချမ်းသာစေအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတိ၊ သတိသည်၊ သရတိ၊ အောက်မေ့၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဟိတပိ ညာဏတော၊ အစီးအပွားဖြစ်ခြင်းအားဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ် ၏။ အဟိတပိညာဏတော၊ စီးပွားမဲ့ဖြစ်ခြင်းအားဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ကထံဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အတတ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌ကံ၊ ဒုက္ခဝိတော သင်းရဲစေအပ်၏။ အရကတ္ထိံ၊ ဤမည်သောအခါ၌ကံ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဒုက္ခဝိ တော၊ ဆင်းရဲစေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သရတိ၊ အောက်မေ့၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အဟိတပိညာဏတော၊ စီးပွားမဲ့ဖြစ်ခြင်းအားဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဖြစ်၏။ သဘာဝံ၊ မိတ္တတော၊ သဘောတူအာရုံအားဖြင့်၊ သတိ၊ သတိ သည်၊ ကထံဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အတတ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ သဒိသံ၊ တူသော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မာတရံဝါ၊ အမိကိုလည်းကောင်း၊ ဝိတရံဝါ၊ အဘ ကိုလည်းကောင်း၊ ဘာတရံဝါ၊ အစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘဂိနိံဝါ၊ နှမကို လည်းကောင်း၊ သရတိ၊ အောက်မေ့၏။ ဩဠာရိ၊ ကုဿားအဋ္ဌကို လည်း ကောင်း၊ ဂေါဏံဝါ၊ နွားကိုလည်းကောင်း၊ ဂဒ္ဒိတံဝါ၊ မြည်းကိုလည်း ကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အညံ၊ တပါးသော၊

ဩဠိဝါ၊ ကုလား၊ အုဋ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂေါထံဝါ၊ နွားကို လည်းကောင်း၊
 ဂဠိထံဝါ၊ မြည်းကို လည်းကောင်း၊ သရတိ၊ အောက်မေ့၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊
 သဘာဝနိမိတ္တတော၊ သဘောတူအာရုံအားဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇ
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသဘာဝနိမိတ္တတော၊ သဘောကွဲအာရုံအားဖြင့်၊ သတိ၊
 သတိသည်၊ ကထံဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ပါသနည်း၊ အသုကဿနာမ၊
 ဤမည်သောသူ၏၊ ဝဇ္ဇေတာ၊ အဆင်းသည်၊ ဇေသော၊ ဤသို့သဘောရှိ၏၊ အသု
 ကဿနာမ၊ ဤမည်သောသူ၏၊ သဒ္ဓေါ၊ အသံသည်၊ ဇေသော၊ ဤသို့သဘော
 ရှိ၏၊ အသုကဿနာမ၊ ဤမည်သောသူ၏၊ ဝဇ္ဇော၊ အနံ့သည်၊ ဇေသော၊ ဤသို့
 သဘောရှိ၏၊ အသုကဿနာမ၊ ဤမည်သောသူ၏၊ ရသော၊ အရသာသည်၊
 ဇေသော၊ ဤသို့သဘောရှိ၏၊ အသုကဿနာမ၊ ဤမည်သောသူ၏၊ ဗောဠုဗ္ဗော
 အထွေသည်၊ ဇေသော၊ ဤသို့သဘောရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သရတိ၊ အော်မေ့၏၊
 ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝိသဘာဝနိမိတ္တတော၊ သဘောကွဲအာရုံအားဖြင့်၊ သတိ၊ သတိ
 သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ ကထာဘိညာဏတော၊ စကားဆိုသောအမှတ်
 အားဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ကထံဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ယော၊
 အကြင်သူသည်၊ ပကတိယာ၊ သဘောအားဖြင့်၊ ရဋ္ဌသတိကော၊ လွတ်သော
 သတိရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသူကို၊ ပဓေ၊ သူတပါးတို့သည်၊ သရာ
 ပေန္တိ၊ အောက်မေ့စေကုန်၏။ ထေန၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုသတိတစ်လမ်းသော
 သူသည်၊ သရတိ၊ အောက်မေ့၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ကထာဘိညာဏတော၊ စကား
 ဆိုသောအားဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ လက္ခဏတော၊
 သဘောထက္ခဏာအားဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ကထံဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အဘယ်သို့
 ဖြစ်သနည်း၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ပကတိယာ၊ သဘောအားဖြင့်၊ ဗလိဗဒ္ဓါ
 နံ၊ နွားထားတို့၏၊ အင်္ဂေန၊ ခြေထက်စသောအင်္ဂါဖြင့်၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ လက္ခ
 ဏေစ၊ ဇွေအိမ်ရှောင်စသောထက္ခဏာဖြင့်၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ လက္ခ
 ဏတော၊ သဘောထက္ခဏာအားဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊
 သရဏတော၊ သူတပါးသတိပေးသောအားဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ကထံ
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ပကတိယာ၊
 သဘောအားဖြင့်၊ ရဋ္ဌသတိကော၊ လွတ်သောသတိရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ယော၊ အကြင်သူသည်၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ ဘော၊ အချင်း၊ သရာဟိ၊ အောက်မေ့
 ထော၊ ဘော၊ အချင်း၊ သရာဟိ၊ အောက်မေ့ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဘန်
 ထန်၊ သရာပေတိ၊ အောက်မေ့စေ၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သရဏတော၊ သူတပါးသတိ
 ပေးသောအားဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ ရဒ္ဓါတော၊ အက္ခရာ

အရေးအသားအားဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ကထံဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ လိပိယာ၊ အက္ခရာရာရာကို၊ သိက္ခိတတ္ထာ၊ သင်အပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဣမဿအက္ခရာဿ၊ ဤအက္ခရာ၏၊ အနန္တရံ၊ အခြားမဲ့နှိုက်၊ ဣဝံအက္ခရာ၊ ဤအက္ခရာကို၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ရဗ္ဗါတော၊ အက္ခရာအရေးအသားအားဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဖြစ်၏။ ၊ ဂဏနာတောပိ၊ အရေးအတွက်အားဖြင့်လည်း၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ကထံဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဂဏနာယ၊ ဂဏန်းအတတ်ကို သိက္ခိတတ္ထာ၊ သင်ကြားအပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂဏနကာ၊ ဂဏန်းတတ်သူတို့သည်၊ ဗဟုမ္ဘိ၊ များစွာကိုလည်း၊ ဂဏေန္တိ၊ ရေတွက်နိုင်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂဏနာတော၊ အရေးအတွက်အားဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ ဓာရဏတော၊ ဆောင်ရွက်သောသူအား၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ကထံဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဓာရဏာယ၊ ဆောင်ရွက်ခြင်းကို၊ သိက္ခိတတ္ထာ၊ သင်ကြားအပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓာရဏကာ၊ ဆောင်ရွက်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဗဟုမ္ဘိ၊ များစွာကိုလည်း၊ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကြကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဓာရဏတော၊ ဆောင်ရွက်သောအားဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ ဘာဝနာတော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာအားဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ကထံဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်နှိုက်၊ သိက္ခိ၊ ရဟန်းသည်၊ အနေကဝိတိတံ၊ များပြားထွစွာသော၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးနှိုက်နေဘူးသည်ကို၊ အနုဿရတိ၊ အတန်တန်အောက်မေ့နိုင်၏၊ သေယုထိဒံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူ၊ ဧကံပိဇာတိ၊ တဘဝကိုလည်းကောင်း၊ ဧဒ္ဒပိဇာတိယော၊ နှစ်ဘဝတို့ကိုလည်းကောင်း၊ (လ)၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာကာရံ၊ အခြင်းအရာနှင့်တကွ၊ သဥဒ္ဓေသံ၊ အကျဉ်းချုပ်နှင့်တကွ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဘူးသည်ကို၊ အနုဿရတိ၊ အတန်တန်အောက်မေ့နိုင်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘာဝနာတော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာအားဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ ပေါဋ္ဌကနိဗန္ဓနတော၊ ပေပုရပိုက်ထုတ်နှိုက်သွဲ့သဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ကထံဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်၊ အနုဿသနိယံ၊ အပြစ်ဒဏ်စသည်ချပေးဆုံးဖြတ်ရာနှိုက်၊ အနုဿရန္တော၊ အောက်မေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တေပေါဋ္ဌကံ၊ ထိုပေပုရပိုက်ထုတ်ကို၊ အာဟာရဏ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ တေနပေါဋ္ဌကေန၊ ထိုပေပုရပိုက်ထုတ်စသည်ဖြင့်၊ အနုဿရန္တိ၊ အောက်မေ့နိုင်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပေါဋ္ဌကနိဗန္ဓနတော၊ ပေပုရပိုက်ထုတ်နှိုက်သွဲ့သဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊

ဖြစ်၏။ ဥပနိက္ခေပတော၊ သိုဖိုး၍သိမ်းဆည်းသောအားဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ကထံဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဥပနိက္ခိတ္တံ၊ သိုဖိုးသိမ်းဆည်းအပ်သော၊ ဘဏ္ဍံ၊ ဘဏ္ဍာကို၊ ဒိဿာ၊ မြင်၍၊ သရတိ၊ အောက်မေ့နိုင်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဥပနိက္ခေပတော၊ သိုဖိုးသိမ်းဆည်းသောအားဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အနုဘူတတော၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သောအားဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ကထံဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဒိဋ္ဌတ္တာ၊ မြင်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ခူပံ၊ အဆင်းကို၊ သရတိ၊ အောက်မေ့၏၊ သုတတ္ထာ၊ ကြားသည်အဖြစ်ကြောင့်၊ သဒ္ဓံ၊ အသံကို၊ သရတိ၊ အောက်မေ့၏၊ ဗာယံတတ္ထာ၊ နံသည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂန္ဓံ၊ အနံ့ကို၊ သရတိ၊ အောက်မေ့၏၊ သာယံတတ္ထာ၊ ဝျက်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ရေသံ၊ အရသာကို၊ သရတိ၊ အောက်မေ့၏၊ ဗုဒ္ဓတ္ထာ၊ တွေ့သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အတွေ့ကို၊ သရတိ၊ အောက်မေ့၏၊ ဝိညာဏတ္ထာ၊ သိသည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေဗ္ဗံ၊ တရားကို၊ သရတိ၊ အောက်မေ့၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အနုဘူတတော၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သောအားဖြင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ခေါ၊ ဝင်စစ်၊ သောဠသတိ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိအာကာရေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ကြောင့်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်ထောက်ထောက်ပတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်ဆိုပေ၏။ ပဋ္ဌမာ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ သတိဥပ္ပဇ္ဇနုဗ္ဗာ၊ သတိဖြစ်ခြင်း ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၇၂-ဗုဒ္ဓဂုဏ်သတိပဋိပညာနုပညာ။

ရာဇာ၊ မိတ္တိမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ ဝျှောက်ဆိုပြန်၏၊ ကိံအာဟ၊ အဘယ်သို့ ဝျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေန နာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ထုဋ္ဌေ၊ အရှင်ထုရားတို့သည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဘဏ္ဍာထုဆိုကုန်၏၊ ကိံဘဏ္ဍာထု၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်စုံ၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏၊ မရဏကာယေစ၊ သေခါးနည်းအခါနှိုက်ကား၊ ဧကံ၊ တကြိမ်၊ ဗုဒ္ဓဂုဏ်ထုရားဂုဏ်တော်ကို၊ သတိံ၊ အောက်မေ့ခြင်းသတိကို၊ ပဋိပညာယျ၊ ပြုစုအံ့။

၂-မိလိန္ဒပဉ္စာ-၇-အရူပဓမ္မဝဝတ္ထာနဝဂ်၊

သော၊ ထိုသူသည်၊ ဒေဝေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ တုမှေ၊ အရှင်တုရားတို့သည်၊ ဘဏထ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤစကားကို၊
 နသဒ္ဓဟာမိ၊ မယုံကြည်ပါ၊ ပန၊ ထို၊ ပြင်းဝေ့၊ ဤသို့လည်း၊ ဝဒေထ၊
 ဆိုကုန်၏၊ ကိံ ဝဒေထ၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ ဧကေန၊ တကြိမ်သော၊
 ပါဏာတိပါတေန၊ အသက်သတ်ကံဖြင့်၊ နိဂယေ၊ ရေ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်
 ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေထ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧဝံပိ၊ ဤစကားကိုလည်း၊ နသဒ္ဓဟာ
 မိ၊ မယုံကြည်ပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆိုလေ၏၊ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ တံ၊ ထိုငါဟောလတ္တံ့သောတရားကို၊ ကိံ မညသိ၊ အသို့၊ အောက်
 မေ့သနည်း၊ ခုဒ္ဒကောပိ၊ သေးငယ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ပါသာဏော၊
 ကျောက်ခဲသည်၊ နာဝါယ၊ ထွေကို၊ ဝိနာယ၊ ကင်း၍၊ ဥဒကော၊ ရေ၌၊ ဥပ္ပိထ
 ဝေယျ၊ ပေါ်၌ပေါ်အံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေတော်မူ၏၊ တန္တေ၊ အရှင်တု
 ရား၊ နုဟိ၊ မပေါ်နိုင်ပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျော့ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်း
 မြတ်၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ ပါသာဏာနံ၊ ကျောက်ခဲတို့၏၊ ဝါဟသတံပိ၊ ထည်းအ
 စီးတရာသည်လည်း၊ နာဝါယ၊ ထွေဖြင့်၊ အာရောပိတံ၊ တင်ခဲ့သော်၊ ဥဒကော၊
 ရေ၌၊ ဥပ္ပိထဝေယျ၊ ပေါ်ရမည်မဟုတ်ပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ အာမဥပ္ပိသဝေယျ၊ ဩဝါပေါ်ရာပါ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ နာဝါယဝိယ။
 ထွေကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူကုသလာနိ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ ကံ
 တို့ကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗာနိ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။
 ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်တုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်
 ထောက်ပတ်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပေါစ၊ ယျောက်
 ဆိုပေ၏၊ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓဂုဏသထံပဒိုထ
 ဘနပဉ္စာ၊ ဗုဒ္ဓဂုဏသထံပဒိုထဘနပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၇၃-ဒုက္ခပဟာနပါဟမပဉ္စာ၊

ရာဇ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆိုပြန်၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အ
 ဘယ်သို့ယျောက်ဆိုပြန်သနည်း၊ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အ
 ရှင်တုရား၊ တုမှေ၊ အရှင်တုရားတို့သည်၊ အတိတဿ၊ လွန်လေပြီးသော၊
 ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်စွန့်ခြင်းငှါ၊ ဝါယမထကိံ၊ ထုံ့ထပြုကုန်

မိတ္တိပညာပါပွဲတော်နိဿယ

သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ယျောကံဆိုပြန်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ နဟိ၊ ထိုသို့လုံ့ထ မပြုကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ ထတ်သော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်ခဲ့မှု၊ အနာဂတဿ၊ လာလတ္တံ့သော၊ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဝါယမထကိ၊ လုံ့ထမပြုကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ယျောကံဆိုပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ နဟိ၊ ထိုသို့လုံ့ထမပြုကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူထတ်သော်၊ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်ခဲ့မှု၊ ပစ္စုပ္ပန္နဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဝါယမထကိ၊ လုံ့ထမပြုကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ယျောကံဆိုပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ နဟိ၊ ထိုသို့လုံ့ထမပြုကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ ထတ်သော်၊ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ အတိ၊ တဿ၊ လွန်လေပြီးသော၊ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်စွန့်ခြင်းငှါ၊ ယဒိနဝါယမထ၊ အကယ်၍ လုံ့ထမပြုကုန်အံ့၊ အနာဂတဿ၊ လာလတ္တံ့သော၊ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ယဒိနဝါယမထ၊ အကယ်၍လုံ့ထမပြုကုန်အံ့၊ ပစ္စုပ္ပန္နဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်စွန့်ခြင်းငှါ၊ ယဒိနဝါယမထ၊ အကယ်၍လုံ့ထမပြုကုန်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့ မဟုတ်ခဲ့သော်၊ ဓိ၊ မက္ခာယ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ၊ ဝါယမထ၊ လုံ့ထမပြုကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ယျောကံဆိုပေ၏။ တေရော၊ အရှင်နာဂထိန်မထေရ်သည်၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိ၊ အာဟာ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣဒ္ဓုဒုက္ခံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဒုက္ခသည်ထည်း၊ ကိန္နိနရုဇ္ဈေယျ၊ အသို့သျှင်ချုပ်ငြိမ်းအံ့နည်း၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခသည်တည်း၊ ကိန္နိနဥပ္ပဇ္ဈေယျ၊ အသို့သျှင် နောက်ထပ် မဖြစ်လေအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေဒက္ခာယ၊ ထိုအကျိုးငှါ၊ ဝါယမထ၊ လုံ့ထမပြုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ နာဂသေ၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ အနာဂတံ၊ လာလတ္တံ့သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသည်၊ အတ္ထိပန၊ ရှိပါပလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ယျောကံဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်အတ္ထိ၊ ရှိပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူထတ်သော်၊ ဘန္တေ၊ နာဂသေ၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ယေတုမှေ၊ အကြင်အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ အသန္တာနံ၊ ထင်ရှားမရှိကုန်သော၊ ဒုက္ခာနံ၊ ဒုက္ခတို့ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဝါယမထ၊ လုံ့ထမပြုကုန်၏။ တေတုမှေခေါ၊ ထိုအရှင်ဘုရားတို့သည်ကား၊ အတိ၊ ပဏှိတာ၊ အလွန်ပညာရှိပေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့အပြစ် တင်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေ၊ သင်မင်းမြတ်၏၊ ပစ္စုပ္ပန်ကား၊ ဆန်လျှင်ဘက်ကို

၂-ပိတိန္ဒရပညာ-၇-အရူပဓမ္မဝဝတ္ထာနဂင်္ဂါ

လိုလားကုန်သော၊ ပစ္စာမိတ္တော၊ ပြင်ဘက်ရန်သူရှိကုန်သော၊ ပစ္စုပဋိတာ၊
 စစ်ပြိုင်ရန်ရှေးရှု တည်ကုန်သော၊ ယေကေပိပဋိရာဇာနော၊ အကြင်အမျိုး
 ကုန်သောရန်သူ မင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေပဋိ ရာဇာနော၊
 ထိုရန်သူမင်းတို့သည်၊ အတ္ထိပန၊ ရှိပါကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေး
 တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမအတ္ထိ၊ ဩဝါရှိပါကုန်၏၊ မဟာ
 ရာဇာမင်းမြတ်၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ တဒါ၊ ထိုစစ်ပြိုင်စာမှ၊ တုမှေသင်တို့
 သည်၊ ပရိက္ခံ၊ ကျူးမြောင်းကို၊ ခဏာပေယျာထနူခေါ၊ တူးစေကုန်သလော၊
 ပါကာရံ၊ မြို့ရိုးကို၊ ဗိနာပေယျာထနူခေါ၊ ဆင့်စီစေကုန်သလော၊ ဂေါပုရံ၊
 တံခါးရက်ကို၊ ကာရာပေယျာထနူခေါ၊ ပြုစေကုန်သလော၊ အဇ္ဈာလကံ၊
 ပစ်စင်ရင်တားကို၊ ကာရာပေယျာထနူခေါ၊ ပြုစေကုန်သလော၊ ဝေတ္တံ၊ စပါး
 ကို၊ အတိဟရာပေယျာထနူခေါ၊ ဆောင်ထားစေကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 မေးတော်မူလတ်သော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နဟံ၊ ထိုသို့မဟုတ်ပါ၊ တံ၊
 ထိုကျူးမြောင်းစသည်သည်၊ ပဋိကစ္စေဝ၊ လက်မွန်မဆွကပင်၊ ပဋိယတ္တံ၊
 စီရင်ပြီ နှင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ ကိံ၊ အသို့နည်း
 တုမှေသင်တို့သည်၊ တဒါ၊ ထိုစစ်ပြိုင်စာမှ၊ ဟတ္ထိသ္မိံ၊ ဆင်စီးအတတ်နှိုက်၊
 သိက္ခေယျာထကိံ၊ သင်ကုန်သလော၊ အဿသ္မိံ၊ မြင်းစီး အတတ်နှိုက်၊
 သိက္ခေယျာထကိံ၊ သင်ကုန်သလော၊ ရထသ္မိံ၊ ရထားစီး အတတ်နှိုက်၊
 သိက္ခေယျာထကိံ၊ သင်ကုန်သလော၊ ခနုသ္မိံ၊ ထေးပစ်အတတ်နှိုက်၊ သိက္ခေ
 ယျာထကိံ၊ သင်ကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား၊ နဟံ၊ ထိုသို့မဟုတ်ပါ၊ တံ၊ ထိုဆင်စီးစသောအတတ်ကို၊ ပဋိ
 ကစ္စေဝ၊ လက်မွန်မဆွကပင်လျှင်၊ သိက္ခိတံ၊ သင်ကြားပြီးသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်ပါ၏၊ ကိမတ္ထာယ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ၊ သိက္ခိတံ၊ သင်ကြားသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
 အနာဂတာနံ၊ ထာလတ္တံ၊ ကုန်သော၊ ဗာယာနံ၊ ဘေးရန်တို့ကို၊ ပဋိဘာဟနတ္ထာ
 ယ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ၊ သိက္ခိတံ၊ သင်ကြားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝေျောက်ဆိုပေ၏၊ မဟာရာဇာ မင်းမြတ်၊ အနာဂတံ၊
 ထာလတ္တံ၊ သော၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်၊ အတ္ထိကိံ၊ နူခေါ၊ ရှိထေသလော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဝေျောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇာ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ယေတုမှေ၊ အကြင်
 သင်တို့သည်၊ အနာဂတာနံ၊ ထာလတ္တံ၊ ကုန်သော၊ ဗာယာနံ၊ ဘေးရန်တို့ကို၊
 ပဋိဗာဟနတ္ထာယ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ၊ ပဋိယာဒေထ၊ ပီရင်ကုန်၏၊ တေတုမှေ၊

မိလိန္ဒပဋ္ဌာပါဠိတော်နိဿယ

ထိုသင်မင်း ကြီးတို့သည် အတိပဏ္ဍိတာ၊ အလွန်ပညာရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဩပဓံ၊ ဥပမာကို။ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရာဇာမင်းကြီးသည်။ အာဟ၊ ယျော့က်ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တံ၊ ထိုါဟောထက္ကံ၊ သောစကားကို၊ ကိမညသိ၊ အသို့အောက်မေ့သနည်း။ တွံ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၊ နှိုက်၊ ပီပါသိတော၊ ရေမွတ်သိပ်သည်။ ဘဝေယျာထိ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တွံ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ တဒါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ ပါဏိယံ၊ သောက်ရေကို၊ ပိပိဿာမိ၊ သောက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဒပါနံ၊ ရေတွင်းကို၊ ခဏာပေယျာထိ၊ တူစေသလော၊ ပေါက္ခရဏိ၊ လေးထောင့်ကန်ကို၊ ခဏာပေယျာထိ၊ တူးစေသလော၊ တဋ္ဌာကံ၊ တဘက် ဆည်းကန်ကို၊ ခဏာပေယျာထိ၊ တူးစေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ နုတိ၊ ထိုသို့မဟုတ်ပါဘဲ။ ထိုရေတွင်းစသည်ကို၊ ပဋိကစ္စေဝ၊ မဆွကပင်၊ ပဋိယတ္တံ၊ စီရင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ယျော့က်ဆို၏။ ကိမတ္ထာယ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ၊ ပဋိယတ္တံ၊ စီရင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူထတ်သော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ အနာဂတာနံ၊ ထာလတ္တံ၊ ကုန်သော၊ ပီပါသာနံ၊ ရေမွတ်သိပ်ခြင်းတို့ကို၊ ပဋိဗာဟနတ္ထာယ၊ တားဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပဋိယတ္တံ၊ စီရင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ယျော့က်ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပန၊ မေးဦးအံ့၊ အနာဂတာ၊ ထာလတ္တံ၊ သော၊ ပီပါသာ၊ ရေမွတ်သိပ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိလေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ အနာဂတာ၊ ထာလတ္တံ၊ သော၊ ပီပါသာ၊ ရေမွတ်သိပ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ယျော့က်ဆိုလေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယေတုဋ္ဌေ၊ အကြင်သင်မင်းကြီးတို့သည်။ အာဂတာနံ၊ ထာလတ္တံ၊ ကုန်သော၊ ပီပါသာနံ၊ ရေမွတ်သိပ်ခြင်းတို့ကို၊ ပဋိဗာဟနတ္ထာယ၊ တားဖြစ်စိပ်သောငှါ၊ တံ၊ ထိုရေတွင်းစသည်ကို၊ ပဋိယာဒေထ၊ စီရင်ကုန်၏။ တေတုဋ္ဌေ၊ ထိုသင်မင်းကြီးတို့သည်။ အတိပဏ္ဍိတာ၊ အလွန်ပညာရှိပေကုန်စွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ထိယျော့၊ ထိုထက်အလွန်၊ ဩပဓံ၊ ဥပမာကို။ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ယျော့က်ထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တံ၊ ထိုါဟောထက္ကံ၊ သောစကားကို၊ ကိမညသိ၊ အသို့အောက်မေ့သနည်း။ ယဒါ၊ အကြင်အခါနှိုက်၊ တွံ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ ဗုဘုက္ခိတော၊ စားလိုသည်။ ဘဝေယျာထိ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ တွံ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ ဘတ္ထိ၊

၂-မိတ္တိပဋ္ဌာ-၇-အရူပဓမ္မဝဝတ္ထာနဝဂ်၊

ပွဲးတုာ်ကိုထုဋ္ဌိယသမိ၊ ပွဲးတုာ်တည်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ခေတ္တိလယ်ရာ
 ကိုကံသာပေယျာထိ၊ ထွန်းစေသလော၊ မသာလိံ၊ သလေးကို၊ ဝပါပေယျာ
 ထိ၊ စိုက်ပျိုး စေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အ
 ဂှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ ထိုသို့ မဟုတ်ပါ။ ပဋိကစ္စေဝ၊ မထွကပင်လျှင်၊ တံ၊ ထို
 လယ်ရာစိုက်ပျိုးခြင်းစသည်ကို၊ ပဋိယတ္တံ၊ စီရင်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ယျော့ကံ ထတ်သော်၊ ကိဿတ္ထာယ၊ အဘယ် အကျိုး
 ဌာ၊ ပဋိ ယတ္တံ၊ စီရင် အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အဂှင်ဘုရား၊ အနာဂတာနံ၊ ထာလတ္တံ၊
 ကုန်သော၊ ဘုဗုက္ခိတာနံ၊ စားလိုခြင်းတို့ကို၊ ပဋိ ဗာဟ နတ္ထာယ၊ ပယ်
 ခြင်းဌာ၊ ပဋိယတ္တံ၊ စီရင်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊ ဣတိ၊ သို့၍၊ အာ
 ဟာ၊ ယျော့ကံဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပန၊ မေးဦးအံ့၊ အနာဂတာဝာ
 ထတ္တံ၊ သော၊ ဗုဘုက္ခာ၊ စားလိုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိထေသလော၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ပုတ္တိ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အဂှင်ဘုရား၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ယျော့ကံထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယေတုဌေ၊ အကြင်
 သင်မင်းကြီးတို့သည်၊ အသန္တာနံ၊ ထင်ရှားမရှိကုန်သော၊ အနာဂတာနံ၊ ထာ
 လတ္တံ၊ ကုန်သော၊ ဗုဘုက္ခာနံ၊ စားလိုခြင်းတို့ကို၊ ပဋိဗာဟနတ္ထာယ၊ တားမြစ်
 ခြင်းဌာ၊ ပဋိယာဒေထ၊ စီရင်ကုန်၏၊ တေတုဌေ၊ ထိုသင်မင်းကြီးတို့သည်၊
 အတိပဏှိတာ၊ အလွန်ပညာရှိပေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ
 ၏၊ ဘန္တေ၊ အနာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အဂှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်
 လျော် လျှောက် ပတ်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 ယျော့ကံဆိုးပ၏၊ တကံယာ၊ သုံးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဒုက္ခပဟာန
 ဝါယာမပဋ္ဌာ၊ ဒုက္ခကိုပယ်ခြင်းလုံ့ထပြုသနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံး
 ခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၇၄-ဗြဟ္မဇောကပဋ္ဌာ၊

ရာဇာ၊ မိတ္တိမင်းကြီးသည်၊ အာဟာ၊ ယျော့ကံဆိုပေ၏၊ ကိံ အာဟာ၊ အ
 ထယ်သို့၊ ယျော့ကံဆိုသနည်း၊ ဘန္တေ၊ အနာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ် တော်အ
 ဂှင်ဘုရား၊ ဣတော၊ ဤလူပြည်မှ၊ ဗြဟ္မဇောကော၊ ဗြဟ္မပြည်သည်၊ ကိံ
 ဝနဓန၊ အဘယ်မျှးဝသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ယျော့ကံဆိုပေ၏၊
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဣတော၊ ဤလူပြည်မှ၊ ဗြဟ္မဇောကော၊

မိလိန္ဒပဉ္စပါဒ္ဓိတော်နိဿယ။

ဗြဟ္မာပြည်သည် ဒုရော၊ ဝေးကွာထွဏ်၊ ကုဋာဂါရမတ္ထာ၊ အိပ်ထွတ်မျှရှိ
 သော၊ သိဏာ၊ ကျောက်ဆောင်သည်။ တဌ။ ထိုဗြဟ္မပြည်မှ၊ ဗဟိတာ၊ ကျ
 လတ်သော်၊ အဟောရတ္ထေန၊ တနေ့တညဉ့်အေးဖြင့်၊ အဋ္ဌစက္ကဝလိသယော
 ဇနသဘာသာနိ၊ ယူဇနာပေါင်းထေးသောင်းရှစ်ထောင်တိုင်တိုင်၊ ဘာသာမာ
 နာ၊ ဈောကျွေးထသော်၊ စတုဟိမာသေဟိ၊ လေးလတို့ဖြင့်၊ ပထဝိယံ၊ မြေ
 နို့က်၊ ပဟိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။
 ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ တုဌေ၊ အရှင်ဘုရား
 တို့သည်၊ ဧတံ၊ ထိုစကားကို၊ ဘဏထ၊ ဆိုကြကုန်၏။ ကိံဘဏထ၊ အ
 ဘယ်သို့ဆိုကြကုန်သနည်း၊ ဗထဝါ၊ အားရှိသော၊ ဝုရိသော၊ ယောက်ျား
 သည်၊ သမိဋ္ဌိတံ၊ ကွေး၍ထားသော၊ ဗဟိဝါ၊ ထက်မောင်းကို မူလည်း။
 ပသာရေယျ သေယျထာပိ၊ ဆန့်တန်း သကဲ့သို့၊ ပသာဒိတံ၊ ဆန့်တန်း
 အပ်သော၊ ဗဟိဝါ၊ ထက်မောင်းကိုမူလည်း၊ သမိဋ္ဌေယျ သေယျထာပိ၊
 ကွေးသကဲ့သို့၊ ဝေ မေဝ၊ ဤအတူ သာသျှင်၊ ဣဒ္ဓိမာ၊ တန်ခိုး ရှိသော၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စေတော ဝသိပတ္တော၊ စိတ်၏ ထေ့လာခြင်းသို့
 ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မဒိပေ၊ ဓမ္မဒိပ်ကျန်းနှိုက်၊ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်
 ခဲ့၍၊ ဗြဟ္မဏောကေ၊ ဗြဟ္မာပြည်နှိုက်၊ ပါတုဘဝေယျ၊ ထင်ရှားဖြစ်နိုင်
 ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏထ၊ ဆိုကုန်၏။ ။ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ နသဒ္ဓ
 ဟာမိ၊ မယုပါ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အတိဘိဗံ၊ အလွန်မြန်စွာ၊ တာဝဗဟုနိယော
 ဇနသတာနိ၊ ထိုမျှလောက် ယူဇနာ အရာပေါင်း များစွာတို့ တိုင်အောင်၊
 ဂစ္ဆိဿတိ၊ သွားနိုင်လတ္တံ့ သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဈောက်ဆို၏၊ ထေ
 ရော၊ အရှင် နာဂသိန် မထေရ်သည်၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံအာဟ၊
 အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တဝ၊ သင်င်း
 မြတ်၏၊ ဇာတဘုမိ၊ ပွေးဖွားရာအရပ်သည်၊ ကုဟိံပန၊ အဘယ်မှာနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေနအရှင်ဘုရား၊ အထသန္ဓောနာမ၊
 အထသန်မည်သော၊ ဒိပေါ၊ ကျန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျန်းနှိုက်၊
 အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ ဇာတော၊ ပွေးဖွားပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 ဈောက်ဆို၏။ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣတော၊ ဤသဘဝပြည်မှ၊ အထ
 သန္ဓော၊ အထသန်ကျန်းသည်၊ ကိံဝဒုရော၊ အဘယ်မျှဝေးကွာသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေနအရှင်ဘုရား၊ ဧ
 မတ္တာနိယောဇနသတာနိ၊ ယူဇနာနှစ်ရာတို့တိုင်တိုင်၊ ဒုရော၊ ဝေးကွာပါ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဈောက်ဆိုထေ၏။ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တွံ၊ သင်

၂-မိလိန္ဒပဉ္စာ-၇-အရူပဓမ္မဝဝတ္ထာနဝဂ်၊

မင်းကြီးသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအထံသို့ ကျွန်းနှိုက်၊ ကိပ္ပိဒေဝ၊ တရုတ်ထုသုသုဗျင်
 ဖြစ်သော၊ ကရုဏီယံ၊ ပြုဘွယ်ကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ သရိတာနု၊ အောက်မေ့ပါ
 ၏လော၊ အဘိဇာနာသိ၊ မှတ်မိပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်
 မူ၏၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမသရာမိ၊ ဩော်အောက်မေ့ပါ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ သျှောက်ထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ထွံသင်မင်းမြတ်သည်၊
 ထဟုခေါ၊ သျှင်စွာသာသျှင်၊ န္ဒိမတ္တာနိယောဇနသတာနိ၊ ယုဇနာနှစ်ရာတို့
 တိုင်တိုင်၊ ဝတော၊ သွားရောက်သည်၊ အဘိ၊ ဖြစ်ပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ တန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အ
 ရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ်သည်၊ အဘိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သျှောက်ပေ၏၊ စတုတ္ထိ၊ သေးရတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
 သော၊ ဗြဟ္မထောကပဉ္စာ၊ ဗြဟ္မထောကပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီး
 ဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၇၅-မနုဿလောကေ ဗြဟ္မထောကုပ္ပန္နာနံ သမကဘာဝပဉ္စာ၊

ရာဇာ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ သျှော်ဆိုပြန်၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်
 သို့သျှော်ဆိုပြန်သနည်း၊ တန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊
 ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဣစ၊ ဤလူ၊ ပြည်၌၊ ကာထကံတော၊ သေလွန်၍၊ ဗြဟ္မ
 လောကေ၊ ဗြဟ္မပြည်ရှိက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ယောစ၊ အကြင်သူသည်
 ထည်း၊ ဣစ၊ ဤလူ၊ ပြည်ရှိက်၊ ကာထကံတော၊ သေလွန်၍၊ ကသိရေ၊ ကသိရ
 တိုင်းနှိုက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဝိရတရံ၊ ကြာမြင့်
 စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာသနည်း၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဝိစာတရံ၊ သျှင်မြန်
 စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးသျှောက်၏၊ မဟာ
 ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သမကံ၊ အညီအမျှပင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဩပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူပါဦး
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့သျှောက်ထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တဝ၊ သင်မင်း
 မြတ်၏၊ ဇာတနဂရံ၊ မွေးဖွားရာမြို့သည်၊ ကုဟိံပန၊ အဘယ်အရပ်ရှိက်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
 ကလထိဂါမောနာမ၊ ကလထိမည်သောရွာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏၊ တတ္ထ၊ ထို
 ရွာရှိက်၊ အဘိ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဇာတော၊ မွေးဖွားပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 သျှောက်ဆိုပေ၏။ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣတော၊ ဤသဘဝလပြည်မှ၊

မိလိန္ဒပဉ္စပါဒ္ဓိတော်နိဿယ

ကလထိဂါမော၊ ကလထိရွာသည်။ ကိံဇေးရာ၊ အဘယ်မျှ ဝေးသနည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိဿယနိဿယာဇနသတာနိ၊ ယုဇနာ
 နှစ်ရာတို့တိုင်တိုင်၊ ခုနော၊ ဝေးကွာပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝျောကံလတ်သော်၊
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣတော၊ ဤသာဂလပြည်မှ၊ ကထိရုံ၊ ကထိရတိုင်း
 သည်။ ကိံဇေးရာ၊ အဘယ်မျှဝေးကွာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ ခုဒသယောဇနာ
 နိ၊ တဆဲ နှစ်ယုဇနာတိုင်တိုင်၊ ခုရုံ၊ ဝေးကွာပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝျောကံလတ်
 သော၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣဗံ၊ ထိုက်တွန်းပါ၏။ တွံ၊ သင်မင်းကြီးသည်။
 ကလထိဂါမိ၊ ကလထိရွာကို၊ စိန္တေဟိ၊ ကြံစည်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်
 ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ စိန္တေဟေ၊ ကြံစည်ပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဝျောကံလတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣဗံ၊ ထိုက်တွန်းပါ၏။ တွံ၊
 သင်မင်းကြီးသည်။ ကထိရုံ၊ ကထိရတိုင်းကို၊ စိန္တေဟိ၊ ကြံစည်ပါ။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ စိန္တေဟေ၊ ကြံစည်ပါပြီ။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝျောကံလတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကတမံ၊ အဘယ်
 အရပ်ကို၊ ဝိရေန၊ ကြာမြင့်စွာ၊ စိန္တေဟေ၊ ကြံစည်ရထေသနည်း။ ကတမံ၊
 အဘယ်အရပ်ကို၊ သီဗာတရုံ၊ ယှဉ်မြန်စွာ၊ စိန္တေဟေ၊ ကြံစည်ရထေ
 သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေးတော်မူလေ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊
 သမကံညိဗ္ဗရား၊ စိန္တေဟေ၊ ကြံစည်ရပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝျောကံလတ်သော်၊
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာယှဉ်၊ ယော၊ အကြင်သူ
 သည်။ ဣဓ၊ ဤလူပြည်နှိုက်၊ ကာထကံတော၊ သေချွဲ၊ ဗြဟ္မဇောကော၊ ဗြဟ္မ
 ပြည်နှိုက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ယော၊ အကြင်လူသည်လည်း။ ဣဓ၊ ဤလူ
 ပြည်နှိုက်၊ ကာထကံတော၊ သေချွဲ၊ ကထိရေ၊ ကထိရတိုင်းနှိုက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊
 ဖြစ်ရာ၏။ တေ၊ ထိုနှစ်ယောက်တို့သည်။ သမကံညိဗ္ဗရား၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရပေ
 ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူလေ၏။ ဘိယျော၊ ထိုထက်အ
 လွန်၊ ဩပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦးစော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ
 ဝျောကံဆိုပြန်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တံ၊ ထိုငါဟောထွက်သော
 စကားကို၊ ကိံပညထိ၊ အသို့အောက်မေ့သနည်း။ ဧဒေ၊ နှစ်ကောင်ကုန်သော၊
 သက္ကသာ၊ ငှက်တို့သည်။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်၊ ဝစ္ဆေယျ၊
 ယူသန်းယုန်ရာ၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ကောင်သော ငှက်တို့တွင်၊ ဧကော၊
 တကောင်သည်။ ဥစ္စေ၊ မြင့်သော၊ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်ထက်နှိုက်၊ နိသီဒေယျ၊ နား
 နေရာ၏။ ဧကော၊ တကောင်သည်။ နိစေ၊ နိမ့်သော၊ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်ထက်နှိုက်။

၂-မိတ္တိယုဂ-၇-အရူပဓမ္မဝတ္ထာနဂါ

နိဗ္ဗိတေယျ၊ နားနေရာ၏သက်၊ အညိ အမျှ တပြိုင်နက်၊ ပတိဋ္ဌတမာနံ၊
 နားနေကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုငှက်နှစ်ကောင်တို့တွင်၊ ကတမဿ၊ အဘယ်
 ငှက်၏၊ ဘာယာ၊ အရိပ်သည်၊ ပဋ္ဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပထဝီယံ၊ မြေနှိုက်၊
 ပတိဋ္ဌဟေယျ၊ ရောက်ရာသနည်း၊ ကတမဿ၊ အဘယ်ငှက်၏၊ ဘာယာ၊
 အရိပ်သည်၊ ဗိရေန၊ ကြာမြင့်မှ၊ ပထဝီယံ၊ မြေနှိုက်၊ ပတိဋ္ဌဟေယျ၊ တည်ရာ
 သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္နိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သမကံ၊ ညီမျှ
 စွာ၊ ပတိဋ္ဌဟေယျ၊ တည်ရာပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆို၏၊ မဟာ
 ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊
 ဣဓ၊ ဤလူ၊ ပြည်နှိုက်၊ ကာလကံတော၊ သေ၍၊ ဗြဟ္မဇ္ဇေယျ၊ ဗြဟ္မာပြည်
 နှိုက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဣဓ၊ ဤလူ၊ ပြည်နှိုက်၊
 ကာလကံတော၊ သေ၍၊ ကသိဇ္ဇေ၊ ကသိဇ္ဇတိုင်းနှိုက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
 သမကံယေဝ၊ ညီမျှစွာသာလျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်
 ဆိုတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂထိန် ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊
 ကလ္လော၊ သင့်ထျှော်ထျှောက်ပတ်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ ယျောက်ဆို၏၊ ပဗ္ဗမိ၊ ငါးချတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊
 မနုဿဘောကေ၊ လူပြည်မှ၊ ဗြဟ္မဇ္ဇေယျ၊ ဗြဟ္မာပြည်နှိုက်ဖြစ်ကုန်
 သောသူတို့၏၊ သမကဘာဝပဋ္ဌာ၊ ညီမျှစွာဖြစ်ခြင်းပြဿနာမေးခွန်းသည်၊
 နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၇-ဗောဇ္ဈင်္ဂီယုဂ

ရာဇာ၊ မိတ္တိမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ ယျောက်ပြန်၏၊ ကိ အာဟ၊ အဘယ်
 သို့ယျောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂထိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊
 ဗောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ဗောဇ္ဈင်တရားတို့သည်၊ ကတိနုခေါ၊ အဘယ်မျှဖြစ်ကုန်သနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆိုပေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂီ၊
 ဗောဇ္ဈင်တရားတို့သည်၊ သတ္တခေါ၊ ချွန်ပါးတို့ပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပန၊ မေးယျောက်ဦးအံ၊ ကတိ
 ဟိ၊ အဘယ်မျှလောက် ကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂီဟိ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓတ္တိ၊
 ထိနိုင်ပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆိုပေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်း
 မြတ်ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဧကေန၊ တပါးသော၊ ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီန၊ ဓမ္မဝိစယ
 သမ္မောဇ္ဈင်ဖြစ်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂီန၊ ဗောဇ္ဈင်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓတ္တိ၊ ထိနိုင်၏၊ ဣတိ၊

မိထိန္ဒပညာပါဠိတော်နိဿယ

ဤသို့အာဟာရိန္ဒတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက် ကိဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးလုပ်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်တရားတို့ကို၊ ဝုပ္ပန္နိန္ဒုခေါ၊ ဟောကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာရိယျောက်ဆို၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ တံ၊ ထိုဝါဟောထက္ကံသော စကားကို၊ ကိမညသိ၊ အသို့အောက်မေ့သနည်း၊ ကောထိယာ၊ အခိုင်နှိုက်၊ ပက္ခိတ္တော၊ ထည့်သွင်းအပ်သော၊ အထိ၊ သံလျက်သည်၊ ဟတ္ထေန၊ ထက်ဖြင့်၊ အဂ္ဂဟိတော၊ မကိုင်ဘဲ၊ ဆေဇ္ဇံ၊ ပိုင်းဖြတ်သွယ်ကို၊ ဆိဇ္ဇိတံ၊ ပိုင်းဖြတ်ခြင်းငှါ၊ ဥဿဟတိ၊ စွမ်းနိုင်အံ့စေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ ထိုသို့မစွမ်းနိုင်ပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ ယျောက်ပေ၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတုသာလျှင်၊ ဓမ္မပိစယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂေန၊ ဓမ္မပိစယသမ္မောဇ္ဈင်နှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါးလုပ်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂဟိ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့သည်၊ နုဗုဇ္ဈတိ၊ မထိနိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန္ဒတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်ထျော်ထျောက်ပတ်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ ယျောက်ဆိုပေ၏။ ဆဗ္ဗိ၊ ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဗောဇ္ဈင်ပညာ၊ ဗောဇ္ဈင်ပြဿနာ မေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၇၇-ပါဠိပညာနံအပ္ပါနပ္ပတာဝဇ္ဇာ၊

ရာဇာ၊ မိထိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟာရိယျောက်ဆိုပြန်၏။ ကိအာဟာရိယျောက်ဆိုသနည်း၊ ဘန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဝုပ္ပန္နိ၊ ကောင်းမှုသည်မူလည်း၊ ဗဟုတရံ၊ ခုခေါ၊ ပွားများသထော၊ အဝုပ္ပန္နိ၊ မကောင်းမှုသည်မူလည်း၊ ဗဟုတရံ၊ ခုခေါ၊ ပွားများသထော၊ ကတမံ၊ အဘယ်တရားသည်၊ ဗဟုတရံ၊ ခုခေါ၊ ပွားများပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာရိယျောက်ဆို၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဝုပ္ပန္နိ၊ ကောင်းမှုသည်၊ ဗဟုတရံ၊ ပွားများ၏။ အဝုပ္ပန္နိ၊ မကောင်းမှုသည်၊ ထောက်၊ ဆုတ်ယုတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိန္ဒတော် မူလတ်သော်၊ ကေန၊ အဘယ်မည်သော၊ ကာရထေန၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ဝုပ္ပန္နိ၊ ကောင်းမှုသည်၊ ဗဟုတရံ၊ ပွားများသနည်း၊ အဝုပ္ပန္နိ၊ မကောင်းမှုသည်၊ ထောက်၊ ဆုတ်ယုတ်ပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာရိယျောက်ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ အဝုပ္ပန္နိ၊ ခေါ၊

မကောင်းမှုကိုကား၊ ကရောန္တောပြုလုပ်သော်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပါပကမ္မံ၊
 အကုသိုလ်ကံကို၊ ကတံ၊ ပြုလုပ်မိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိပ္ပဗ္ဗိသာရီ၊ နှလုံးမသာ
 ယာခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပါဝံ၊ မကောင်းမှု
 သည်၊ နဝဇာတိ၊ မပွားများထေ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဝုညံ၊
 ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ကရောန္တောပြုလုပ်သော်၊ အဝိပ္ပဗ္ဗိသာရီ၊ နှလုံးမသာ
 ယာမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝိပ္ပဗ္ဗိသာရီနော၊ နှလုံးမသာယာ မရှိသူ
 အား၊ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗရဒိတဿ၊
 ဝမ်းမြောက်သူအား၊ ဒိတံ၊ နှစ်လိုခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိတိမနဿ၊
 နှစ်လိုခြင်းရှိသော သူအား၊ ကာယော၊ ရူပ ကာယ နာမ ကာယ သညံ၊
 ပဿန္တတံ၊ ငြိမ်း၏၊ ပဿန္တကာယော၊ ရူပကာယနာမကာယငြိမ်းပြီးသော
 သူသည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏၊ သုခိနော၊ ချမ်းသာသောသူ
 ၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏၊ သမာတိတော၊ ဝိတ်တည်
 ကြည့်သောသူအား၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ ထိ၏၊ တေန
 ကာရုဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ဝုညံ၊ ကောင်းမှုသည်၊ ဝဇာတိ၊ ပွားများ
 ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဆိန္ဒဟတ္ထပါဒေါ၊ ထက်မြေပြတ်ထေပြီးသော၊ ပုဂ္ဂို
 သောခေါ၊ ယောက်ျားသည်ပင်၊ သဂဝဏော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဧကံ၊
 တခုသော၊ ဥပ္ပလဟတ္ထံ၊ ကြာလက်ကို၊ ဒတွာ၊ ဝှုရသောကြောင့်။ ဧကနုပုတိ
 ကပ္ပာနိ၊ ကိုးဆဲ တကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ကျရာ ငရဲသို့၊ န ဝစ္ဆိ
 သတိ၊ မလားရလတ္တံ့၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣဒိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့
 သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်၊ ဗဟုတရံ၊ ပွားများ၏
 အပုညံ၊ မကောင်းမှုသည်၊ ထောကံ၊ ခုတ်ယုတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏာမိ၊
 ဟောပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ဘန္တေနာဝသေန၊ နာဝ
 သိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်ထျော်ထျောက်ပတ်သည်၊ အသိ
 ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ထွောက်ဆိုလေ၏၊ သတ္တမိ၊ ခုနစ်
 ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပါပဝုညာနံ၊ ကောင်းမှုမကောင်းမှုတို့၏၊
 အပ္ပါနပ္ပဘာဝပဉ္စာ၊ နည်းသည့်အဖြစ်မနည်းသည့် အဖြစ်ပြဿနာမေးခွန်း
 သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

မိလိန္ဒဗျာပါဠိတော်နိဿယ

၇၀-ဇာနန္ဒာဇာနန္ဒာနံပါပကရဏဗျာ

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟာ၊ ဪ့ောက်ဆိုပြန်၏။ ကိံအာဟာ၊ အဘယ်သို့ဪ့ောက်သနည်း၊ ဘန္တေနာဂဿေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင် ထုရား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဇနန္ဒော၊ သိလျက်၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို ကရေတိ၊ ပြု၏။ ယော၊ အကြင်သူတည်း၊ အဇာနန္ဒော၊ မထိဘဲ၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ အပုညံ၊ မကောင်း မှုသည်၊ ဗဟုတရံ၊ များပြားပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဪ့ောက်ဆို ပေ၏။ ထေရော၊ အရှင်နာဂသိန် မထေရ်သည်၊ အာဟာ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ကိံအာဟာ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အဇာနန္ဒော၊ မထိဘဲ၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်း မှုကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏။ တဿ၊ ထို၏။ အပုညံ၊ မကောင်းမှုသည်၊ ဗဟုတရံ၊ များပြား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေ နာဂဿေန၊ နာဂ သိန်ကိုယ်တော် အရှင်ထုရား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အဇာနန္ဒော၊ မထိ ဘဲ၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏။ တံ၊ ထိုသူကို၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ် တို့သည်၊ ဒိဂုတံ၊ နှစ်ဆတက်သော၊ ဒဏ္ဍံ၊ မင်းပြစ်ဒဏ်ကို၊ ဒေမ၊ လေးကုန် ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဪ့ောက်ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တံ၊ ထိုငါ ဟောသတ္တံ၊ သောစကားကို၊ ကိံမညသိ၊ အသို့အောက်မှေသနည်း၊ တတ္ထံ၊ ပူထောင်သော၊ အာဒိတ္ထံ၊ ရဲရဲတောက်သော၊ သမ္ပန္ဇထိတံ၊ အလွန်ပြောင် ပြောင်တောက်သော၊ သဇောတိဘူတံ၊ မီးနှင့်တကွဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အယော ဂုဠံ၊ သံတွေခဲကို၊ ဧကော၊ တယောက်သောသူသည်၊ ဇာနန္ဒော၊ သိလျက်၊ ဂဗ္ဗေယျ၊ ကိုင်ယူရာ၏။ ဧကော၊ တယောက်သောသူသည်၊ အဇာနန္ဒော၊ မထိဘဲ၊ ဂဗ္ဗေယျ၊ ကိုင်ယူရာ၏။ ကတမော၊ အဘယ်သူသည်၊ ဗလဝတရံ၊ အားကြီးစွာ၊ ခုဗ္ဗေယျ၊ ထောင်ရာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေအရှင်ထုရား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အဇာနန္ဒော၊ မထိဘဲ၊ ဂဗ္ဗေယျ၊ ကိုင်ယူရာ၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဗလဝတရံ၊ အားကြီး စွာ၊ ခုဗ္ဗေယျ၊ ထောင်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဪ့ောက်ဆိုပေ၏။ မဟာရာ ဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝေမဝခေါ၊ ဤအတူသဘော၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အဇာ နန္ဒော၊ မထိဘဲ၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏။ တဿ၊ ထိုသူအား။ အပုညံ၊ မကောင်းမှုသည်၊ ဗဟုတရံ၊ များပြား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့် တော်မူ၏။ ဘန္တေ နာဂဿေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော် အရှင်ထုရား

၂-မိလိန္ဒထွာ-၇-အရူပဓမ္မဝဝတ္ထာနဝဂ်၊

ကလ္လော၊ သဋ်ထောင်ထောင်ပတ်သည်။ အဘိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ယျော့က်ဆိုပေ၏။ အဋ္ဌမိ၊ ရှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဇာနန္ဒာ ဇာနန္ဒာနံ။ သိကုန် မသိကုန်သော သူတို့၏။ ပါပကရဏ ပဉ္စ၊ မကောင်းမှုကိုပြုခြင်းပြုသနာမေးခွန်းသည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၇၉-စာတုမဟာဘူတိကေနကောယေနဥတ္တရကရူကောဒိဂမနပဉ္စ၊

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်။ အာဟ၊ ယျော့က်ဆို၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ယျော့က်သနည်း။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ယောကောစိ၊ အကြင်တရံတဖယံသောသူသည်။ ဣမိနာသဂိရေန ဤကိုယ်ဖြင့်၊ ဥတ္တရကရူဝါ။ မြောက်ကျွန်းသို့မူလည်းဖြစ်စေ။ ဗြဟ္မဇောကံဝါ၊ ဗြဟ္မာပြည်သို့ မူလည်းဖြစ်စေ။ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်။ အညံ၊ တပါးသော။ ဒိဝံဝါ၊ ကျွန်းသို့ မူလည်းဖြစ်စေ။ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရောက်ခဲ့ရာ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါသကော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ယျော့က်ဆို ထေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ စတုမဟာဘူတိကေန၊ မဟာထုတ်ထေးပါးရှိသော။ ဣမိနာကောယေန၊ ဤကိုယ်ဖြင့်၊ ဥတ္တရကရူဝါ။ မြောက်ကျွန်းသို့မူလည်း။ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရောက် ရာ၏။ ဗြဟ္မဇောကံဝါ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့ မူလည်း။ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရောက်ရာ၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ အညံ၊ တပါးသော၊ ဒိဝံဝါ။ ကျွန်းသို့မူလည်း။ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရောက်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ စတုမဟာ ဘူတိကေန၊ ဘုတ်ထေးပါးရှိသော။ ဣမိနာကောယေန၊ ဤကိုယ်ဖြင့်၊ ဥတ္တရကရူဝါ။ မြောက်ကျွန်းသို့မူလည်း။ ကထံဂစ္ဆေယျ၊ အဘယ်သို့သွားရောက်သနည်း။ ဗြဟ္မဇောကံဝါ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့ မူလည်း။ ကထံ ဂစ္ဆေယျ၊ အဘယ်သို့ သွားရောက်သနည်း။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ အညံ၊ တပါးသော၊ ဒိဝံဝါ။ ကျွန်းသို့မူလည်း။ ကထံဂစ္ဆေယျ၊ အဘယ်သို့သွားရောက်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ယျော့က်ဆိုထေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ တံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်။ ဣမိသာမဟာပထဝိယာ၊ ဤမြေကြီးမှ၊ ဝိဒတ္ထိံဝါ၊ တထွာမှုမူလည်း ဖြစ်စေ။ ရတနံဝါ၊ တတောင်မှုမူလည်းဖြစ်စေ။ ယကီတာတိ၊ ခုန်ဘူး၏ဟု။ အဘိဇာနာသိနု၊ မှတ်မိပါ၏ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမအဘိဇာနာသိ၊ ထြော်မှတ်မိပါ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်

မိလိန္ဒပဉ္စာဂါဠိထော်နိဿယ

ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ အဘိ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။ အဗ္ဗဒိရကနိ
 ယော၊ ရှစ်တောင်တို့ကိုလည်း၊ လင်္ဂိယာမိ၊ ခုန့်နိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊
 ယျော့ကံဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တွံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်။ အဗ္ဗဒိ
 ရကနိယော၊ ရှစ်တောင်တို့ကို၊ ကထံထင်္ဂေထိ၊ အသို့ခုန့်ပါသနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဘိ၊ အကျွန်ုပ်သည်
 လည်း၊ ဝိတ္ထံ၊ ဝိတ်ကို၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်နှိုက်၊ နိပတိယာမိ၊ ကျအုံး၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဥပ္ပါဒေမိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဝိတ္ထု၊ ပြုဒေ၊ ဝိတ္ထု၊ ပြုဒ်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ မေ၊ ဘုရားတ
 ပည့်တော်၏၊ ကာယော၊ ခန္ဓာကိုယ်သည်၊ ထဟုကော၊ ပေါ့ပါးသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ယျော့ကံဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
 ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူ၊ သာယျင်၊ စေတောဝထိပ္ပတ္တော၊ ဝထိထော်ယျိုရောက်
 သောဝိတ်ရှိသော၊ ဣဒ္ဓိမာ၊ တန်ခိုးကြီးသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာယံ၊
 ကိုယ်ကို၊ ဝိတ္ထေ၊ ဝိတ်နှိုက်၊ သမာရောပေတွာ၊ ကောင်းစွာတင်၍၊ ဝိတ္ထ
 ဝသေန၊ ဝိတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ပြန်
 သွားနိုင်လေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ နာဂသေန၊
 နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်ထျော်ထျော်ကံပတ်သည်၊
 အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပေါ၊ စ၊ ယျော့ကံလေ၏။ နဝိ၊ ကိုးခု
 တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ စာတုမဟာဘူကိကေန၊ ထုတ်လေးပါးရှိသော
 ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဥတ္တရကုရုကာဒိဂမနပဉ္စာ၊ မြောက်ကျွန်းစသည်သို့
 သွားခြင်းပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၈၀-အဗ္ဗိကာနိဒိဗဘာဝပဉ္စာ

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်။ အာဟာ၊ ယျော့ကံဆိုပြန်၏။ ကိ၊ အာဟာ၊
 အဘယ်သို့ယျော့ကံသနည်း၊ ဘန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်
 ဘုရား၊ တုဋ္ဌေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဏထ၊ ဆိုကုန်၏။ ကိ၊
 ဘဏထ၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ အဗ္ဗိကာနိ၊ အရိုးတို့သည်၊ ယောဇနသ
 တိကာ၊ ဝိယုဇနာတရာတို့တိုင်အောင်လည်း၊ ဒိဗာနိ၊ ရှည်ကုန်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဘဏထ၊ ဆိုကုန်၏။ ရုက္ခာဝိ၊ သစ်ပင်သော်လည်း၊ တာဝယောဇန
 သတိကော၊ ထိုဗုဒ္ဓယုဇနာတရာရှိသောသစ်ပင်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိခဲ၊ ယောဇန
 သတိကာနိယုဇနာတရာရှိကုန်သော၊ အဗ္ဗိကာနိ၊ အရိုးတို့သည်၊ ဒိဗာနိ၊
 ရှည်ကုန်သည်၊ ကုတောပနဘဝိသန္တိ၊ အဘယ်မှာဖြစ်နိုင်ကုန်ထိန်နည်း။

ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ယျော့ကံဆို၏။ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ တံ၊ ထိုငါဟောလတ္တံ့၊ စကားကို၊ ကိံ မည်ထိ၊ အသို့အောက်မေ့သနည်း၊ မဟာသရဋ္ဌေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာနှိုက်၊ ပဉ္စယောဇနသတ်ကသဝိ၊ ယူဇနာငါးရာရှိကုန်သော၊ မစ္ဆာငါးတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဩန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ အာမသုတံ၊ ငြိမ်ကြားဘူးပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယျော့ကံလတ်သော်၊ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ ပဉ္စယောဇနသတ်ကသ၊ ယူဇနာငါးရာရှိသော၊ မစ္ဆာ၊ သာ၊ ငါး၏၊ အဋ္ဌိကာနိ၊ အရိုးတို့သည်၊ ဒိဗ္ဗာနိ၊ ရှည်ကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိနု၊ ဖြစ်ကုန်သည်၊ မဟုတ်လော၊ တာနိ၊ အဋ္ဌိနိ၊ ထိုအရိုးတို့သည်၊ ယောဇနသတ်ကသဝိ၊ ယူဇနာတရာရှိကုန်သည်လည်း၊ ဘဝိဿန္တိနု၊ ဖြစ်သင့်ကုန်သည်မဟုတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဩန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ နာဂထိနိ၊ ကိုယ်တော် အရှင်ထုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်ထျော် ထျောက်ပတ်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါဝ၊ ယျော့ကံဆိုပေ၏။ ဒဿမိ၊ ဆယ်ချတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အဋ္ဌိကာနံ၊ အရိုးတို့၏၊ ဒိဗ္ဗာဘာဝပဉ္စာ၊ ရှည်သောအဖြစ်ပြဿနာ မေးခွန်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၈၀-အဿာသပဿာသနိးရာပဉ္စာ၊

ရာဇာ၊ မိတ္တိမင်းကြီးသည်၊ အာဟာ၊ ယျော့ကံဆိုပြန်၏။ ကိံ အာဟာ၊ အဘယ်သို့၊ ယျော့ကံဆိုသနည်း၊ ဩန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ နာဂထိနိ၊ ကိုယ်တော် အရှင်ထုရား၊ တုဋ္ဌေ၊ အရှင်ထုရားတို့သည်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဘဏထ၊ ဆိုကုန်၏။ ကိံ ဘဏထ၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ အဿာသပဿာသေ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်တို့ကို၊ နိရောဓေတု၊ ချုပ်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏထ၊ ဆိုတော်မူကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ယျော့ကံဆို၏။ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ အဿာသပဿာသေ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်တို့ကို၊ နိရောဓေတု၊ ချုပ်ခြင်းငှါ၊ အာမသက္ကာ၊ ငြိမ်စွမ်းနိုင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဩန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ နာဂထိနိ၊ ကိုယ်တော် အရှင်ထုရား၊ အဿာသပဿာသေ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်တို့ကို၊ နိရောဓေတု၊ ချုပ်ခြင်းငှါ၊ ကထံသက္ကာ၊ အဘယ်သို့စွမ်းနိုင်ပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယျော့ကံလတ်သော်၊ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ တံ၊ ထိုငါဟောလတ္တံ့သော စကားကို၊ ကိံ

မညထိ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့ သနည်း၊ တော၊ သင် မင်းကြီးသဠ
ကာကန္တမာနေ့၊ ဟောကံသော၊ ကောစိ၊ တရံတယောကံ၏အသံကံ
သုတုဇ္ဈော၊ ကြားဘူး ပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန္ဒတော်မူ၏၊
ဘန္တေအရှင်ဘုရား၊ အာမသုတုဇ္ဈော၊ ဩဝါကြားဘူးပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ဈျောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ သောသဇ္ဈေါ၊
ထိုအသံသည်၊ ကာယေ၊ ကိုယ်ကို၊ နမိတေ၊ ညွတ်လိုက်သော်၊ ဝိရမေယျ
နုခေါ၊ ပျောက်ကင်းရာသည် မဟုတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန္ဒတော်
မူ၏၊ ဘန္တေ အရှင်ဘုရား၊ အာမဝိရမေယျ၊ ဩဝါပျောက်ကင်းရာ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဈျောက်ဆိုပေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဘာပိတ
ကာယဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ မထုအပ်သော ကိုယ်ရှိသော၊ အဘာပိတသီ
လဿ၊ ဝိရတိအာရုံ မထုအပ်သော သီလရှိသော၊ အဘာပိတစိတ္တဿ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ မထုအပ်သော စိတ်ရှိသော၊ အဘာပိတပညဿ၊ မထု
အပ်သောပညာရှိသောသူ၏၊ သောဟိနာမသဇ္ဈေါ၊ ထိုဟောကံသောအသံ
စဉ်လျက်၊ ကာယေ၊ ကိုယ်ကို၊ နမိတေ၊ ညွတ်ကာမျှနှိုက်၊ ဝိရမိဿတိ၊
ပျောက်ကင်းသေး၏၊ ဘာပိတကာယဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ ထုအပ်သော
ကိုယ်ရှိသော၊ ဘာပိတသီလဿ၊ ဝိရတိအာရုံထု အပ်သော သီလရှိသော၊
ဘာပိတစိတ္တဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံထု အပ်သော စိတ်ရှိသော၊ ဘာပိတပည
ဿ၊ ထုအပ်သော ပညာရှိသော၊ စတုတ္ထဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်ကို၊ သမာပန္န
ဿ၊ ဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အဿာသပဿာသော၊ ထွက်သက်ဝင်သက်
တို့သည်၊ ကိံပနနိရုက္ခိဿတိ၊ အဘယ်ကြောင့်မချုပ်ဘဲ ရှိထံနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန္ဒတော်မူ၏၊ ဘန္တေနာဂဝေန၊ နာဂထိန် ကိုယ်
တော်အရှင်ဘုရား၊ ဣတ္ထော၊ သင့်လျော်လျှောက်ပတ်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ပါ
ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဈျောက်ဆိုပေ၏၊ ဣကာဒသမိ၊ တဆဲ တခု
တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အဿာသ ပဿာသ နိရောဓ ပဋ္ဌာ၊ ထွက်
သက် ဝင်သက်ချုပ်ခြင်း ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ၊ ။

၈၂-သရဒ္ဓပဋ္ဌာ၊

ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ ဈျောက်ဆိုပြန်၏၊ ကိံအာဟ၊
အဘယ်သို့ ဈျောက်ဆိုပြန်သနည်း၊ ဘန္တေ နာဂဝေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်

၂-မိတ္တိပဋ္ဌာ-၇-အရူပဓမ္မဝဝတ္ထာနဝဂ်၊

အရှင်တုရား၊ သရဒ္ဓေါသရဒ္ဓေါတိ၊ သမုဒ္ဓရာသရဒ္ဓရာဟု၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 ကေန၊ အဘယ်မည်သော၊ ကာရတေန၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊
 သရဒ္ဓါတိ၊ သရဒ္ဓရာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်ပါသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 မေးလျှောက်လေ၏။ ၊ ထေရော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်။ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ မဟာရာဇမင်း
 မြတ်၊ ယတ္ထကံ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထကံ၊
 ထိုမျှလောက်၊ လောထံ၊ ဆားငံရေသာတည်း။ ယတ္ထကံ၊ အကြင်မျှလောက်၊
 လောထံ၊ ဆားငံရေသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထကံ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဥဒကံ၊
 ရေသာတည်း။ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သရဒ္ဓေါတိ၊ သရဒ္ဓရာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆို
 အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်
 ကိုယ် တော်အရှင်တုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်ထျှော်ထျှောက်ပတ်သည်။ အထိ၊
 ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏။ ၊ ခုဒသမိ၊ တဆဲး
 နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သရဒ္ဓပဋ္ဌာ၊ သရဒ္ဓရာ၏ ပြဿနာမေး
 ခွန်းသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၇-သရဒ္ဓသာကေရသပဋ္ဌာ၊

ရာဇာ၊ မိတ္တိမင်းကြီးသည်။ အာဟ၊ လျှောက်ပြန်၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်
 သို့ လျှောက်သနည်း။ ၊ ဘန္တေန နာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်တု
 ရား၊ ကေန၊ အဘယ်မည်သော၊ ကာရတေန၊ အကြောင်းကြောင့်၊ မဟာသ
 မုဒ္ဓေါ၊ မဟာသရဒ္ဓရာသည်။ လောထရသော၊ ဆားငံအရသာရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ကေရသော၊ တခုတည်းသောအရသာရှိပါသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေး
 လျှောက်၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဥဒကဿ၊ ရေ၏၊ ဝိရသဗ္ဗူ
 တတ္ထာ၊ ကြာမြင့်စွာတည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သရဒ္ဓေါ၊ မဟာသရဒ္ဓရာ
 သည်။ လောထရသော၊ ဆားငံ အရသာ ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ကေရသော၊
 တခုတည်းသော အရသာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊
 ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်တုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်ထျှော်
 ထျှောက်ပတ်သည်။ အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ လျှောက်
 ဆိုပေ၏။ တေရသမိ၊ တဆဲးသုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သရဒ္ဓဿ၊
 မဟာသရဒ္ဓရာ၏၊ ကေရသပဋ္ဌာ၊ တခုသောအရသာရှိသော ပြဿနာမေးခွန်း
 သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၈၄-သုရမပဉ္စာ

ရာဇာမိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟာ၊ ယျောဂ်ဆိုပြန်၏။ ကိံ အာဟာ၊ အဘယ်သို့ ယျောဂ်ဆိုပြန်သနည်း၊ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထူး၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ သုရမံ၊ သိမ်မွေ့သည်ကို၊ ဆိန္ဒိတု၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်ပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မေးလျှောက်၏။ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ သုရမံ၊ သိမ်မွေ့သည်ကို၊ ဆိန္ဒိတု၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ၊ အာမသက္ကာ၊ ဩဝါစွမ်းနိုင်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထူး၊ ပန၊ ယျောဂ်ပါအံ့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ သုရမံ၊ သိမ်မွေ့ခြင်းသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်ပါနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထုတ်သော်၊ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ ဝေဗ္ဗော၊ တရားသည်၊ သဗ္ဗသုရမော၊ အလုံးစုံတို့ထက် သိမ်မွေ့၏။ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဝေဗ္ဗော၊ တရားတို့သည်၊ နခေါ၊ သုရမာ၊ မသိမ်မွေ့နိုင်ကုန်၊ သုရမန္တိ၊ ဝါ၊ သိမ်မွေ့၏ဟူသော် လည်းကောင်း၊ ထုလန္တိ၊ ဝါ၊ ရှုံ့ရင်းခက်ထန်၏ဟူသော်လည်းကောင်း၊ ဧတံ၊ ဤအမည်သည်ကား၊ ဝေဗ္ဗာနံ၊ တရားတို့၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်သာတည်း၊ ယံကိဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံသော၊ ဆိန္ဒိတဗ္ဗံ၊ ဖြတ်သွယ်ဟူသမျှသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုဖြတ်သွယ် ဟူသမျှသည်၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဆိန္ဒတိ၊ ဖြတ်ကင်းလေ၏။ ပညာယ၊ ပညာမှ၊ နုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဆေဒနံ၊ ဖြတ်ကြောင်းတရားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ထူး၊ ကလ္လော၊ သင့်ထျော်ထျော်စပ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆိုလေ၏။ ဝုဒ္ဓသမိ၊ တဆဲ့လေးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သုရမပဉ္စာ၊ သုရမပြဿနာ မေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်း သို့ရောက်ပြီ။ ။

၈၅-ဝိညာထာဒိနံနာနက္ကာဘာဂပဉ္စာ

ရာဇာမိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆို၏။ ကိံ အာဟာ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထူး၊ ဝိညာထန္တိ၊ ဝါ၊ ဝိညာဉ်ဟူသောတရားလည်းကောင်း၊ ပညန္တိ၊ ဝါ၊ ပညာဟူသောတရားလည်းကောင်း၊ သူတတ္ထိံ၊ ကိုယ်နှိုက်၊ ဇီဝေါတိ၊ ဝါ၊ ဝေဒဂုခေါ

သောဇီဝ ဟူသောတရား လည်းကောင်း၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊
 နာနတ္ထာဝေဝ၊ အနက်အားဖြင့်လည်းထူးကုန်သေးသထော၊ နာနာဗျူဒါစ၊
 သဒ္ဓါအားဖြင့်လည်းထူးကုန်သေးသထော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူ၊ ဧကတ္ထာ
 အနက်တူကုန်သထော၊ ဗျူဒမေဝ၊ သဒ္ဓါမျှသည်သာ၊ နာနံ၊ ထူးထေသထော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဈေျောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပိညာထံ၊ ပိညာဥ်
 သည်၊ ပိဇာန နုလက္ခထံ၊ အာရုံကိုထိခြင်း ထက္ခဏာရှိ၏၊ ဗညာ၊ ဗညာ
 သည်၊ ပဇာနုနုလက္ခဏာ၊ ခွဲခြား၍ထိခြင်း ထက္ခဏာရှိ၏၊ ဘူတသ္မိံ၊ ကိုယ်
 ခန္ဓာရှိက်၊ ဇီဝေါ၊ အသက်ကို၊ နုဥပထ ဣတိ၊ မရအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ ဇီဝေါ၊ အသက်ကို၊ ယဒိနုဥပထဣတိ၊ အကယ်၍မရအံ့၊ အထ၊
 ထိုသို့မရကဲ့သော်၊ ကောစရတိ၊ အဘယ်သူသည်၊ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်၊
 ဂ္ဂုပံ၊ အဆင်းကို၊ ပဿတိ၊ မြင်ပေသနည်း၊ သောတေန၊ နားဖြင့်၊ သဒ္ဓံ၊ အသံ
 ကို၊ သုဏ္ဍတိ၊ ကြားသနည်း၊ စာနေန၊ နှာခေါင်းဖြင့်၊ ဂန္ဓံ၊ အနံ့ကို၊ စာ
 ဟတိ၊ နှမ်းသနည်း၊ ဇိဝါယ၊ ဈေျာဖြင့်၊ ရသံ၊ အရသာကို၊ သာယတိ၊ လျက်
 သနည်း၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ခန္ဓာဖြင့်၊ ဗောဠဗ္ဗံ၊ အတွေ့ကို၊ ဗုသတိ၊ တွေ့ထိ
 သနည်း၊ မနုသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ပိဇာနာတိ၊ သိသနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဈေျောက်ဆို၏၊ ဇေရော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဇီဝေါ၊
 အသက်သည်၊ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်၊ ဂ္ဂုပံ၊ အဆင်းကို၊ ယဒိပဿတိ၊ အကယ်
 ၍မြင်အံ့၊ (ပ)၊ ဇီဝေါ၊ အသက်သည်၊ မနုသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို၊ ယဒိ
 ပိဇာနာတိ၊ အကယ်၍ သိအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သော
 ဇီဝေါ၊ ထိုအသက်သည်၊ စက္ခုနာ၊ ရေသု၊ စက္ခုနာ၊ ရတို့ကို၊ ဥပ္ပါဒိတေသု၊ ဘွင့်
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ မဟန္တေန၊ ကျယ်စွာသော၊ အာသာသေန၊ ဟင်းထင်း
 ဖြင့်၊ ဗဟိရခေါ၊ အပသိုရှေးရှု၊ သုဠုတရံ၊ ကောင်းစွာ၊ ဂ္ဂုပံ၊ အဆင်းကို၊
 ပဿယျ၊ မြင်ရာ၏၊ သောတေန၊ သောတခွါရတို့ကို၊ ဥပ္ပါဒိ တေသု၊
 ဘွင့်ထွက်ကုန်သော်၊ စာနေသု၊ စာနေခွါရတို့ကို၊ ဥပ္ပါဒိတေသု၊ ဘွင့်ထွက်ကုန်
 သော်၊ ဇိဝါယ၊ ဇိဝါခွါရကို၊ ဥပ္ပါဒိတာယ၊ ဘွင့်ထွက်သော်၊ ကာယေ၊ ကာယ
 ခွါရကို၊ ဥပ္ပါဒိတေ၊ ဘွင့်ထွက်သော်၊ မဟန္တေန၊ ကျယ်စွာသော၊ အာသာသေန၊
 ဟင်းထင်းဖြင့်၊ သုဠုတရံ၊ ကောင်းစွာ၊ သဒ္ဓံ၊ အသံကို၊ သုဏ္ဍယျ၊ ကြားရာ
 ၏၊ ဂန္ဓံ၊ အနံ့ကို၊ စာယေယျ၊ နှာခေါ၏၊ ရသံ၊ အရသာကို၊ သာယေယျ၊ လျက်
 ရာ၏၊ ဗောဠဗ္ဗံ၊ ဗောဠဗ္ဗာရုံကို၊ ဗုသေယျ၊ တွေ့ထိရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ ထိုသို့ မဟုတ်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့

ဈေးကွက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကောနုဟိ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊
 ထူတထွို၊ ကိုယ်ခန္ဓာနှိုက်၊ ဇီဝေါ၊ အသက်ကို၊ နဥပထမ္ဘတိ၊ မရအပ်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်
 အရှင်ဘုရား၊ ကလ္လော၊ သင့်ထောင်ထွောက်ပတ်သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ ဈေးကွက်ပေ၏၊ ပဉ္စဒသမိ၊ တဆဲ့ငါးခုတို့၏ပြည့်
 ကြောင်း၊ ဖြစ်သော၊ ဝိညာဏာဒိနံ၊ ဝိညာဉ်စသည်တို့၏၊ နာနတ္ထာဘာဝပဉ္စာ၊
 ထူးသောအနက်၏အဖြစ် ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊
 ရောက်ပြီ။ ။

၈၆-အဂ္ဂပဓမ္မာနံ ဝတ္ထာနဘာဝဿဒုက္ကရဗျဉ္စာ။

ရာဇ၊ မိတ္တိမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ ဈေးကွက်ဆိုပြန်၏။ ကိံ အာဟ၊ အ
 ဘယ်သို့ဈေးကွက်ပြန်သနည်း၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်
 ဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒုက္ကရံ၊ လူသာမန်တို့ပြုနိုင်ခဲ့သည်
 ကို၊ ကတံ၊ ကတံ၊ ပြုထေသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးဈေးကွက်ပေ၏။ ဝေ
 ရော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ကိံ အာဟ၊ အ
 ဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘု
 ရားသည်၊ ဒုက္ကရံ၊ လူသာမန်တို့ပြုနိုင်ခဲ့သောအမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုတော်မူ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အ
 ရှင်ဘုရား၊ ပန၊ မေးဈေးကွက်ပါအံ့။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒုက္ကရံ၊
 လူသာမန်တို့ပြုနိုင်ခဲ့သောအမှုကို၊ ကိံ ကတံ၊ အဘယ်ကြောင့်ပြုသနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဈေးကွက်ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကောရဗ္ဗ
 ဝေ၊ တခုတည်းသော အာရုံနှိုက်၊ ဝတ္ထမာနာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ အဂ္ဂပိနံ၊
 နာဂဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိက္ကေဝေတထိကာနံ၊ ဝိတ်ဝေတထိက် ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဣမေသံဓမ္မာနံ၊ ဤတရားတို့တွင်၊ အယံ၊ ဤတရားကား၊ ဖဒေသ၊ ဖဒာ
 တည်း၊ အယံ၊ ဤတရားကား၊ ဝဒနာ၊ ဝေဒနာတည်း၊ အယံ၊ ဤတရားကား၊
 သညာ၊ သညာတည်း၊ အယံ၊ ဤတရားကား၊ ဝေတနာ၊ ဝေတနာတည်း၊ ဣ
 ဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိတ္ထံ၊ ဝိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံ ဝတ္ထာနံ၊ အကြင်ထီး
 သန်ပိုင်းခြားခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ ဝတ္ထာနံ၊ ထိုထီးသန်ပိုင်းခြားခြင်း
 ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒုက္ကရံ၊ လူသာမန်တို့ ပြုနိုင်ခဲ့သော
 အမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဩပမံဥပမာကိုကရောဟိ၊ ပြုတော်မူပါဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်
ထတ်သော်၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကောစိဒေဝ၊
တရံတဦးသာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဝုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ နာဝါယ၊
ထေ့ဖြင့်၊ မဟာသရဒ္ဒံ၊ မဟာသရဒ္ဒရာသို့၊ အဇ္ဈောဂါဟေတွာ၊ သက်ဝင်၍၊
ဟတ္ထဝုဇေန၊ ထက်ရတ်ဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယု၍၊ ဇိဝါယ၊ ဟျာ
ဖြင့်၊ သာယိတွာ၊ ထွက်၍၊ သောဝုရိသော၊ ထိုထောကျားသည်၊ ဣဒံ၊ ဤ
ရေသည်၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏၊ ဥဒကံ၊ ရေတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤရေသည်၊ ယရုနာယ၊
ယရုနာမြစ်၏၊ ဥဒကံ၊ ရေတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤရေသည်၊ အဗိရဝတိယာ၊ အဗိရဝတီ
မြစ်၏၊ ဥဒကံ၊ ရေတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤရေသည်၊ သရထုယာ၊ သရထုမြစ်၏၊ ဥဒကံ၊
ရေတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤရေသည်၊ မဟိယာ၊ မဟိမြစ်၏၊ ဥဒကံ၊ ရေပါတည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဇာနေယျနုခေါ၊ သိနိုင်အံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏။ ။
ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဧ သာဝုရိသော၊ ထို
ယောက်ျားသည်၊ ဇာနိတံ၊ သိခြင်းငှါ၊ ဒုက္ကရံ၊ ခဲယဉ်းပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်
ထတ်သော်၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဣတော၊ ဤသို့ခဲယဉ်းခြင်းထက်၊ ဒုက္က
ရတရံ၊ လွန်စွာခဲယဉ်းသည်ကို၊ ခေါ၊ စင်စစ်လျှင်၊ ထဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ကတံ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ကိံကတံ၊ အဘယ်သို့ပြုတော်မူသနည်း၊ ကော
ရမ္မဿ၊ တခုတည်းသောအာရုံနှိုက်၊ ဝတ္တမာနာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ အရူပီနံ၊
နာမ်ဖြစ်ကုန်သော၊ စိတ္တစေတထိကာနံ၊ စိတ်စေတထိန် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣ
မေသံဝမ္မာနံ၊ ဤတရားတို့တွင်၊ အယံ၊ ဤတရားသည်၊ ဖသေသာ၊ ဖသာတည်း၊
အယံ၊ ဤတရားသည်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတည်း၊ အယံ၊ ဤတရားသည်၊ သညာ၊
သညာတည်း၊ အယံ၊ ဤတရားသည်၊ စေတနာ၊ စေတနာတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤတ
ရားသည်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထာနံ၊ သီးသန့်ပိုင်းခြားခြင်းကို၊
အက္ခာတံ၊ ဟောအပ်၏၊ သဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒုက္ကရံ၊ လူသာမန်တို့
ပြုနိုင်ခဲသောအမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
မူ၏။ ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သဗ္ဗ၊ ကောင်းမြတ်ပေစွာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်၊ ရာဇာ
မိတ္တိမင်းကြီးသည်၊ အတ္တာနုမောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ အနုမောဒနာ၊
စကားလျှောက်ထားလတ်၏။ ။ သောဠာသမိ၊ တဆဲ၊ ခြောက်ရတို့၏ ပြည့်
ကြောင်းဖြစ်သော၊ အရူပဓမ္မာနံ၊ နာမ်တရားတို့ကို၊ ဝတ္ထာနုသဝဝဿ၊
ပိုင်းခြားခြင်းအဖြစ်၏၊ ဒုက္ကရပညာ၊ ခဲယဉ်းသော ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊
နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။ သက္ကမော၊ ခုနစ်ရတို့၏ပြည့်ကြောင်း
ဖြစ်သော၊ အရူပဓမ္မာဝတ္ထာနုဝဂ္ဂေါ၊ အရူပဓမ္မဝတ္ထာနုဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော

ပြီးပြီ။ ဣမသိဉ္စိဝဂ္ဂေ ဤဝဂ်နိဂ္ဂဟိ။ ဝေသာဠိသပဉ္စာ၊ တဆဲ၊ မြောက်ရသော ပြဿနာမေးခွန်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

ထေရော၊ အရှင်နာဂဝသိန်မထေရ်သည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သမ္ပတိ၊ ယခုအခါ ကား၊ ကာဝေသာ၊ အဘယ်အချိန်ရှိပြီနည်း။ ဇာနာထိခေါ၊ ထိပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမဇာနာမိ၊ ဩဝါထိပါ၏။ သမ္ပတိ၊ ယခုအခါကား၊ ပဌမောယာမော၊ ပဌမယာပ်ဖြစ်သောနေဝင်စဉ်၌ အခါသည်။ အတိက္ကန္တော၊ လွန်ပါပြီ၊ မဇ္ဈိမောယာမော၊ မဇ္ဈိမဖြစ်သောဉာဉ်ယာပ်အခါသည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥက္ကာ၊ မီးတိုင်တို့ကို၊ ပဒိပိယန္တိ၊ ညှိထွန်းအပ်ကုန်ပြီ။ စက္ကာ၊ မီးလေးပါးကုန်သော၊ ပဇာကာနိ၊ တံခွန်တို့ကို၊ အာဏတ္တာနိ၊ စခိုင်းအပ်ကုန်ပြီ။ ဘဏ္ဍတော၊ ဘဏ္ဍာတိုက်တော်၌။ ရာဇဇေယျာနိ၊ မင်းအားပေးဘွယ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘဏ္ဍာနိ၊ ဘဏ္ဍာတို့သည်။ ဂမိဿန္တိ၊ ထာကုန်ထတ္တံ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဂျော့ကံထား၏။ ယောနကာ၊ ယောနကအမတ်ကြီးတို့သည်။ ဝေံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ ကိံ အာဟံသု အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း။ မဟာရာဇ၊ ပြည့်ရှင်မင်းကြီး၊ ထိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိပါ၏။ ထော၊ ကလ္လော၊ သင့်လျော်သည်။ အထိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ ဘာထော၊ အချင်းအမတ်တို့၊ ထေရော၊ အရှင်နာဂဝသိန်မထေရ်သည်။ အာမပဏ္ဍိတော၊ ဩဝါပညာရှိပေ၏။ ဇေိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ပြားအံ့၊ မာဒိသော၊ ငါကဲ့သို့သောသဘောရှိသော၊ အန္တေဝါထိ၊ အတွင်းနေတပည့်သည်။ နပိရသေဝ၊ မကြာမြင့်ပင်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ အာဇာနေယျ၊ ထိရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်ကြားပေ၏။ တဿ၊ ထိုအရှင်နာဂဝသိန်မထေရ်၏။ ပဉ္စာဝေယျာကရဏေန၊ ပြဿနာကိုဖြေကြားသဖြင့်၊ တုဠော၊ နှစ်သက်ရကား။ နာဂသေနထေရံ၊ အရှင်နာဂဝသိန်မထေရ်ကို၊ ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်။ သတသဟဿန္တနကေန၊ အဘိုးတထိန်းတန်သော၊ ကမ္မထေန၊ သားမွေးသက်န်းဖြင့်၊ အစ္စာဒေတွာ၊ ဇုးထွမ်း၍၊ ဘန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂဝသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ဤနေ့၌စ၍၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ အဋ္ဌထဝံတတ္ထံ၊ တရားရှစ်ဝတ်သောစွမ်းအုပ်ကို၊ ပညပေမိ၊ ဝတ်တည်ပါ၏။ အန္တေပူရေနန်းတော်တွင်းရှိကိ၊ ယံကိဋ္ဌိ၊ အထုံးစုသော၊ ကဝိယံ၊ အပ်သောပစ္စည်းသည်။ အတ္ထိ၊

ရှိ၏။ တောနဝ၊ ထိုပစ္စည်းဖြင့်လည်း၊ ပဝါရေမိ၊ ဘိတ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ
 ယျော့ကံဆိုပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အလံ၊ တောင်းသင့်ပေပြီ၊ ဇီဝါ
 မိ၊ အသက်မွေးနိုင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လယ်တော်မူသော်၊ ဘန္တေနာဂသေန၊
 နာဂထိန်ကုလ်တော်အရှင်ထူး၊ တံ၊ အရှင်ထူးသည်၊ ဇီဝထိ၊ အသက်
 မွေးနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟံ ၊ တပည့်တော်သည်၊ ဇာနာမိ၊ ထိပါ၏။
 အပိစ၊ ထိုသို့အသက်မွေးနိုင် သည်ပင်ဖြစ်ပေ၊ အတ္တာနုဉ္စ၊ အရှင်ထူးကို
 လည်းကောင်း၊ ရက္ခ၊ စောင့်တော်မူ၊ မမဉ္စ၊ တပည့်တော်ကိုလည်းကောင်း၊
 ရက္ခာဟိ၊ စောင့်တော်မူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကျောက်ပြီး၍၊ အတ္တာနံ၊ အရှင်ထူး
 ကို၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ ရက္ခထိ၊ စောင့်ရမည်နည်းဟူမူ၊ နာဂသေန၊ အရှင်
 နာဂထိန်မထေရ်သည်၊ မိလိန္ဒရာဇာနံ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးကို၊ ပသာဒေတိ၊
 ကြည်ညိုစေနိုင်၏။ ကိပ္ပိ၊ တရံ၊ တရာကို၊ နဝထတတိ၊ ရလည်းမရ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပရပဝါဒေါ၊ သူတပါးကဲ့ရဲ့ခြင်းသည်၊ အာဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဣ
 တိဝေံ၊ ဤသို့၊ အတ္တာနံ၊ အရှင်ထူး ကို၊ ရက္ခ၊ စောင့်တော်မူပါလော့၊ မဝံ၊ အ
 ကျွန်ုပ်ကို၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ ရက္ခထိ၊ စောင့်ရမည်နည်းဟူမူကား၊ မိလိန္ဒော
 ရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ ပသာဒေ၊ ကြည်ညို၏။ ပသာနူ၊ ကာရံ၊ ကြည်ညို
 သောအခြင်းအရာကား၊ နကရေတိ၊ မပြုပေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရပဝါဒေါ၊ သူတ
 ပါးကဲ့ရဲ့ခြင်းသည်၊ အာဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့လျှင်၊ မဝံ၊ ထူး
 တပည့်တော်ကို၊ ရက္ခာဟိ၊ စောင့်တော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ယျော့
 ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တထာ၊ ထိုသင်ယျော့တိုင်း၊ ဟောထု၊ ဖြစ်
 ပါစေတော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထူး၊
 သေယျထာပိ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ မိဂရာဇာ၊ သားများအရှင်ဖြစ်သော၊ ဝိဟော
 ခြင်္သေ့ မင်းသည်၊ သုဝဏ္ဏပဉ္စရေ၊ ရွှေချိုင့်အတွင်း၊ နှိုက်၊ ပက္ခိတ္တောပိ၊ သွင်း
 ထားသော်လည်း၊ ဗဟိရခေါယေဝ၊ အပထိုမျက်နှာမူသည်သာလျှင်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထူး၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အဂါရံ၊ အိမ်
 ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌၊ အဟံ၊ ထူးတပည့်တော်သည်၊ ကိပ္ပာပိ
 အဇ္ဈာဝသာမိ၊ အကယ်၍နေ၏။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင်နေသော်လည်း၊ ဗဟိ
 ရခေါယေဝ၊ သာသနာဘက်သို့ မျက်နှာမူ၍သာလျှင်၊ အတ္ထာမိ၊ နေပါ၏။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ထူး၊ အဟံ၊ ထူးတပည့်တော်သည်၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာ
 ထောင်သောလူတို့ဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင် ရဟန်းဘောင်
 နှိုက်၊ သဝေပဗ္ဗဇ္ဇေယျံ၊ အကယ်၍ရဟန်းပြုအံ့၊ မေ၊ ထူးတပည့်တော်အား
 ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ ဗဟူပစ္စတ္တိကာ၊ များသောရန်သူရှိကုန်၏။ တသ္မာ၊

ထိုကြောင့်၊ စိရုံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ နဖီဝေယျံ၊ အသက်မရှည်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ သျှောက်ဆိုပေ၏။ ။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌ကိ၊ အာယသ္မာနာဂသေနေ၊ အရှင်နာဂထိန်မထေရ်သည်၊ မိလိန္ဒဿရဉ္စော၊ မိလိန္ဒမင်းကြီး၏၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာမေးခွန်းကို၊ ဝိဿန္တေတွာ၊ ဖြေတော်မူထတ်ပြီး၍၊ အာသနာ၊ နေရာတော်၌၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍၊ သံဃာရာမံ၊ သင်္ချေယျ၊ သံဃာအရံသို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ အာယသ္မန္တနာဂသေနေ၊ အရှင်နာဂထိန်မထေရ်သည်၊ အဗိရပတ္တန္တေ၊ ပြန်ဖြေ၍မကြာမီပင်၊ မိလိန္ဒဿရဉ္စော၊ မိလိန္ဒမင်းကြီး၏၊ ဧတံ၊ ဤသို့၊ သောအက္ခိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်ပြဿနာကို၊ ဝုပ္ပိတံ၊ မေးအပ်သနည်း၊ တဒ္ဓန္တေန၊ နာဂသေနေ၊ အရှင်နာဂထိန်သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်အဖြေကို၊ ဝိဿန္တိတံ၊ ဖြေပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌ကိ၊ မိလိန္ဒဿရဉ္စော၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးအား၊ ဧတံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြန်၏၊ ကိံ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ သုပ္ပိတံ၊ ကောင်းစွာမေးသျှောက်အပ်၏၊ တဒ္ဓန္တေန၊ နာဂသေနေ၊ အရှင်နာဂထိန်မထေရ်သည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ သုဝိဿန္တိတံ၊ ကောင်းစွာဖြေဆိုအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အာယသ္မာနာဂသေနေဿ၊ အရှင်နာဂထိန်မထေရ်အား၊ ဧတံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ မိလိန္ဒဿရဉ္စော၊ မိလိန္ဒမင်းသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ သုပ္ပိတံ၊ ကောင်းစွာမေးသျှောက်အပ်၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ သုဝိဿန္တိတံ၊ ကောင်းစွာဖြေဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌ကိ၊ အာယသ္မာနာဂသေနေ၊ အရှင်နာဂထိန်မထေရ်သည်၊ တဿာရက္ခိယာ၊ ထိုညဉ့်၏၊ အစွယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ ဝုပ္ပတ္တယမယံ၊ နံနက်အခါ၌ကိ၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်္ကန်းသစ်ကိုဝတ်၍၊ ပတ္တဝီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌ကိ၊ မိလိန္ဒဿရဉ္စော၊ မိလိန္ဒမင်းကြီး၏၊ နိဝေသနံ၊ နန်းတော်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ထေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ထေပြီး၍၊ ပညတ္တေ၊ ခင်းအပ်သော၊ အာသနေ၊ နေရာတော်၌ကိ၊ နိသီဒိ၊ နေထိုင်မူ၏၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌ကိ၊ မိလိန္ဒဿရဉ္စော၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ အာယသ္မန္တနာဂသေနေ၊ အရှင်

၂-မိလိန္ဒပညာ-၇-အရူပဝဗ္ဗဝဝတ္ထာနဝဂ်၊

နာဂထိန်မထေရ်ကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊ ကေမန္တံ၊ ယျောဂ်
 ပတ်သောနေရာနှိုက်၊ နိထိဒိ၊ နေ၏၊ ကေမန္တံ၊ ယျောဂ်ပတ်သောနေရာနှိုက်၊
 နိထိန္ဒောခေါ၊ နေပြီးသော်၊ မိလိန္ဒောရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းသည်၊ အာဟယုန္တံနာ
 ဝသနံ၊ အရှင်နာဂထိန်မထေရ်ကို၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါ၊ ယျောဂ်၏
 ကိံ၊ အဝေါ၊ အဘယ်သို့ယျောဂ်သနည်း၊ ဘဒ္ဒန္တဿ၊ အရှင်ကောင်းဖြစ်
 သော၊ နာဂသေနဿ။ နာဂထိန် မထေရ်ကို၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
 ပညော၊ ပြဿနာမေးခွန်းကို။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေနေဝ
 သောမနဿေန၊ ထိုဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ တံရက္ကာဝသေသံ၊ ထို
 ညဉ့်ကြွင်းကို၊ ဝိတိနာမေထိ၊ လွန်စေ၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊
 မာခေါအဟောသိ၊ ဖြစ်တော်မူထင်၊ တေ၊ အရှင်ထုရားအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နဒ
 ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား။ တဿမယု၊ ထိုအကျွန်ုပ်အား၊ တံ
 ရက္ကာဝသေသံ၊ ထိုညဉ့်ကြွင်းနှိုက်၊ ဧတံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ကိံ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ပါသနည်း၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးအပ်သနည်း၊ ဘဒ္ဒန္တေန၊ အရှင်
 မြတ်သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်အဖြေကို၊ ဝိဿန္တိတံ၊ ဖြေဆိုအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့ကြံပြီး၍၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ သုပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ ကောင်း
 စွာမေးအပ်၏၊ ဘဒ္ဒန္တေန၊ အရှင်မြတ်သည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ သုဝိဿန္တိတဗ္ဗံ
 ကောင်းစွာဖြေဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောဂ်ဆိုလေ၏၊ ယေရောဝိ၊ အရှင်နာဂထိန်မ
 ထေရ်သည်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့
 မိန့်တော်မူသနည်း၊ မိလိန္ဒရညော၊ မိလိန္ဒမင်းကြီး၏၊ ပညော၊ ပြဿနာမေးခွန်း
 ကို၊ မယာ၊ ဝါသည်၊ ဝိဿန္တိတော၊ ဖြေအပ်၏၊ တေနေဝသောမနဿေန၊ ထို
 သို့ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ တံရက္ကာဝသေသံ၊ ထိုညဉ့်ကြွင်းကို၊ ဝိတိ
 နာမေထိ၊ လွန်စေ၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ မဟာရာဇဿ၊
 မင်းမြတ်အား၊ မာခေါအဟောသိ၊ မဖြစ်ထင်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နဒဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်၊
 မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ တဿမယု၊ ထို၊ အား၊ တံရက္ကာဝသေသံ၊ ထိုညဉ့်
 ကြွင်းပတ်လုံး၊ ဧတံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ၊ အ
 ဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ မိလိန္ဒရညော၊ မိလိန္ဒ မင်းကြီးသည်၊ ကိံ၊
 အဘယ်ကို၊ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးအပ်သနည်း၊ မယာ၊ ဝါသည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊
 ဝိဿန္တိတံ၊ ဖြေဆိုအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံပြီး၍၊ မိလိန္ဒေန ရညော၊ မိလိန္ဒ
 မင်းကြီးသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ သုပုစ္ဆိကံ၊ ကောင်းစွာ မေးအပ်၏၊ မယာ၊

မိလိန္ဒပညာပရိတော်နိဿယ

ငါသည်။ သဗ္ဗံ။ အထုံးစုံကို။ သုပိဿန္တိတံ။ ကောင်းစွာဖြေဆိုအပ်၏။ ဣတိ။ ဤ
သို့သောအကြံသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်ပြီ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ။ မိန့်ဆိုတော်မူ
၏။ ဣတိဟ။ ဤသို့လျှင်။ တေမဟာနာဂ။ ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည်။ အည
မညဿ။ ကဦးသည်တဦး၏။ သုဘာသိတံ။ ကောင်းစွာဆိုအပ်သည်ကို။
သမနူမောဒိံ။ သူ့အညီအမျှဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောကြကုန်၏။ ဣတိ။
ဤသို့။ ဗဒ္ဓဗ္ဗံ။ မှတ်အပ်၏။ မိလိန္ဒဿ။ မိလိန္ဒမင်းကြီး၏။ ပညာနံ။ ပြဿနာမေး
ခွန်းတို့၏။ ပုစ္ဆာပိဿန္တနာ။ အမေးအဖြေသည်။ နိဋ္ဌိတာ။ ပြီးဆုံးသို့ရောက်
ပြီ။ ။

၃-မေဏှပညာ-၁-အုဒ္ဓိဗလဝဂ်။

ဘဿပွဝါဒေါ။ စကားနှိပ်နင်း ညှင်းခုံခြင်းအထွေရှိသော၊ ဝေတဗ္ဗရိ၊
သူ့နားမဝင်၊ ဆန့်ကျင်စွာ ဆိုထွေရှိသော၊ အတိဗုဒ္ဓိ၊ ထူးသောပညာ
လည်းရှိသော၊ ပိစက္ခဏော၊ ပညာလည်း ရှိသော၊ မိလိန္ဒော၊ မိလိန္ဒ
မင်းကြီးသည်၊ ညာဏဘေဒါယ၊ ညာဏ်မြင် ပိုင်းခြား ကွဲပြားစေခြင်းငှါ၊
နာဂသေနံ၊ အံ့ရှင်နာဂထိန်မထေရ်သို့၊ ဥပါဂမီ၊ ကပ်လေပြီ၊ ။ တဿ။ ထိုနာ
ဂထိန်မထေရ်မြတ်၏။ ဘာယာယ။ အရိပ်နှိုက်၊ ဝသန္တော၊ နေထုက်၊ ပုနပုန္နံ၊
အဘန်ဘန်၊ ပရိပုစ္ဆိ၊ မေးမြန်းလျှော်ဆိုပြီးသော၊ ထိုမိလိန္ဒမင်းသည်လည်း
ပတိန္ဒဗုဒ္ဓိ၊ ထိမြင်ရင့်ကြီးကွဲပြားပြီးသော ညာဏ်ရှိသည်၊ ဟုတွာန၊ ဖြစ်လေ
၍၊ တိပေဓုကော၊ ပိဓုကတ်သုံးပုံအာဂုံဆောင်စွမ်းနားလည်သည်၊ အထိ၊
ဖြစ်ပြီ၊ ။ ရတ္တိဘာဂေ၊ ညည့်အတ္တိနှိုက်၊ ရဟောဂတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့
ကပ်၍၊ နဝဂံ၊ အင်္ဂါကိုးပါးရှိသောပရိယတ်ကို၊ အနုမဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်သုံး
သပ်သည်ရှိသော်၊ နုဒ္ဓိဝေဠေ၊ ထူသမန်တို့ဖြေရန်ခဲရင်းကုန်သော၊ သနိဂ္ဂ
ဟေ၊ နှိပ်နင်းဘွယ်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ မေဏှပေဠေ၊ ဆိတ်ချိပမာလွန်
စွာကောက်ကွပ်သောမေခွန်းပုစ္ဆာတို့ကို၊ အဒက္ခိ၊ ထင်မြင်လေပြီ၊ ဓမ္မဇာဓ
ဿ၊ မြတ်စွာဆရာ၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်နှိုက်၊ ပရိယာယဘာသိတံ၊
တံ၊ ပရိယာယဘာသိတံ၊ ဘားတော်သည်လည်း၊ အတ္တိ၊ ရှိပေ၏၊ သန္ဓာယဘာသိတံ၊
ရည်မှတ်၍ဟောအပ်သောစကားတော်သည်လည်း၊ အတ္တိ၊ ရှိပေ၏၊ သဘာ
ဝဘာသိတံ၊ သဘောအားဖြင့်ဟောတော်မူအပ်သော စကားတော်သည်
လည်း၊ အတ္တိ၊ ရှိပေ၏။ မေဏှပေဠေ၊ ဆိတ်ချိကဲ့သို့လိပ်ကောက်သော၊ ဖိနဘာ
သိတော၊ နည်းမျိုးစုံထားဘုရားစကားတော်နှိုက်၊ တေသံ၊ ထိုစကားတော်

၃-မေတ္တာကဗျာ-၁-အနိမ္မိတလင်္ကာ

တို့၏အတ္ထိအနက်ကိုအဝိညာယ၊မထိနိုင်၍၊ထက္က၊ထိုဘုရားစကားတော်
နှိုက်၊အနာဂတဗြိ၊သာယဟ္မိံ၊သော၊အခွါနေ၊အစွန်နှိုက်၊ဝိဂ္ဂဟော၊ ညင်းခုံ
ခြင်းသည်၊ဟေသာတိ၊ဖြစ်ထွန်း၊ ၊ဟန္ဒ၊ယခုအခါကပင်း၊ကထံ၊အမေး
စကားကို၊ပသာဒေတွာ၊ကြည်ညိုစေ၍၊မေတ္တာကော၊ ဆိတ်ချိုသို့လိပ်ကော်
သောစကားတို့ကို၊ဆေဇ္ဇပေသာမိ၊ခွဲဖြတ်စေအံ့၊ တဿ၊ထိုမထေရ်မြတ်
၏၊နိဗ္ဗိဋ္ဌမဂ္ဂေန၊ထုတ်ဆိုမိန့်ခြင်း၊သောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ အနာဂတော၊အနာ
ဂတနှိုက်၊နိဗ္ဗိဋ္ဌာန္တိ၊ထုတ်ဆိုကုန်ထွန်း၊ ၊

အထခေါ၊ထိုအခါနှိုက်၊မိလိန္ဒောရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ရတ္တိယာ၊
ညဉ့်သည်၊ ပဘာတာယ၊ ထင်းထာထတ်၍၊ အရုဏော၊နေအာရုဏ်သည်၊
ဥဂ္ဂတော၊ တက်ထတ်သော်၊ဘိသံ၊ဦးခေါင်းကို၊ နုတွာ၊ဆေး၍၊ဘိရထိ၊ဦး
ခေါင်းနှိုက်၊အဗ္ဗလိံ၊လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂေဟေတွာ၊မြဲမြော်၍၊ အတိတာနာဂ
တပစ္စုပ္ပန္နော၊အတိတ်အနာဂါတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်တော်မူကုန်သော၊သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓော၊
ဘုရားရှင်တို့ကို၊အနုဿရိတွာ၊အောက်မေ့၍၊အဗ္ဗဝတ္တပဒါနိ၊ ရှစ်ပါးသော
အကျင့်ဝတ်တို့ကို၊သမာဒိယတိ၊ ဆောက်တည်၏၊ ကိံ၊အဘယ်သို့ကြံ၍
ဆောက်တည်သနည်း၊ဟူမူကား၊မေ၊ငါ့အား၊ဣတော၊ဤနေ့မှ၊အနာဂတာ
နိ၊သာယဟ္မိံ၊ကုန်သော၊ သတ္တဒိဝသာနိ၊ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး၊အဇ္ဈင်္ဂဂုဏော၊
ရှစ်ပါးကုန်သောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊သမာဒိယိတွာ၊ ဆောက်တည်၍၊ တ
ပေါ၊အကျင့်ကို၊ စရိတဗ္ဗော၊ကျင့်အပ်သည်၊ဘဝိသာတိ၊ဖြစ်ထွန်း၊သော
အဟံ၊ထိုငါသည်၊ဝိတ္ထုတပေါ၊သမာနော၊ကျင့်သောသီလရှိသည်ဖြစ်၍၊အာ
စရိယံ၊ဆရာဖြစ်သောအရှင်နာဂသိန်ကို၊ အာရာဇေတွာ၊ နှစ်သက်စေ၍၊
မေတ္တာကေပဉ္ဇေ၊မေတ္တာကပြဿနာတို့ကို၊ ပုစ္ဆိ၊သာမိ၊ မေးသျှောက်အံ့၊
ဣတိ၊ဤသို့ကြံသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ၊

အထခေါ၊ထိုအခါနှိုက်၊မိလိန္ဒောရာဇာ၊မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်၊ပကတိယာ၊သ
ဘောအားဖြင့်၊နုဿယုဂံ၊ဝတ်တော်အစုကို၊အပနေတွာ၊ပတ်၍၊ အာဘ
ရုဏာနိစ၊ဘယက်တန်ဆာတို့ကိုလည်း၊၊တြိရဗ္ဗိတွာ၊ချွတ်ထား၍၊ကာသာ
ဝံ၊ဖန်ခေါက်ဆိုးအဝတ်ကို၊နိဝါသေတွာ၊ဝတ်ဆင်၍၊ရတ္တကပ္ပဗိုလီသကံ၊
ခေါင်းထူးအသွင်ရှိသောဦးမွှစ်ကို၊ဘိသေ၊ဦးခေါင်းနှိုက်၊ ပဗ္ဗိရဗ္ဗိတွာ၊စွပ်
၍၊ရနိဘာဝံ၊ရဟန်း၏အဖြစ်သို့၊ဥပဂဇ္ဇာ၊ကပ်ရောက်၍၊အဗ္ဗ၊ရှစ်ပါးကုန်
သော၊ဂုဏော၊ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ သမာဒိယိ၊ခံယူဆောက်တည်၏၊ကိံ၊သ

မာဒိယိ၊ အဘယ်သို့ဆောက်တည်သနည်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဣဓိသတ္တန္တံ၊
 ဟိ၊ ဤရန်ခက်ပတ်လုံး၊ ဣဇ္ဇေယျော၊ မင်းကိစ္စကိ၊ နအနုသာသိတဗ္ဗော၊
 မဆုံးမအံ့၊ ဣဂူပသညိတံ၊ ရာဂနှင့်စပ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ နဥပ္ပါဒေတဗ္ဗံ၊
 မဖြစ်စေအံ့၊ ဒေါသုပသညိတံ၊ ဒေါသနှင့်စပ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ နဥပ္ပါဒေ
 တဗ္ဗံ၊ မဖြစ်စေအံ့၊ မောဟုပသညိတံ၊ မောဟနှင့်စပ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊
 နဥပ္ပါဒေတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်စေအံ့၊ ဒေါသကမ္မကရပေါရိသဇ္ဇေပိ၊ ကျွန်အမှုလုပ်ဖြစ်
 သောယောကျ်ားနှိုက် သော်လည်း၊ နိဝါတဂုတ္တိနာ၊ နှိပ်ချသောအဖြစ်ရှိ
 သည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်အံ့၊ ကာယိကံဝါစသိကံ၊ ကာယကံဝစိကံနှစ်ပါးကို၊
 အနုရက္ခိတဗ္ဗံ၊ စောင့်စည်းအံ့၊ သအာပိ၊ မြောက်ပါးထည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အာ
 ယတနာနိ၊ အာယတနတို့ကို၊ နိရဝသေသတော၊ အကြွင်းမဲ့အားဖြင့်၊ အနု
 ရက္ခိတဗ္ဗာနိ၊ စောင့်စည်းကုန်အံ့၊ မေတ္တာဘာဝနာယ၊ မေတ္တာသာဝနာနှိုက်၊
 မာနသံ၊ စိတ်ကို၊ ပက္ခိတဗ္ဗံ၊ ထည့်သွင်း၍ထားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါး
 ကုန်သော၊ ဣမေဂုဏော၊ ဤဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ သမာဒိယိတွာ၊ ဆောက်
 တည်၍၊ အဋ္ဌသျှ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ တေသွေဝဂုဏေသု၊ ထိုဂုဏ်တို့၌၊ သာ
 မာနသံ၊ စိတ်ကို၊ ပတိဋ္ဌပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ ဗဟိံ၊ အပသို့၊ အနိက္ခမိတွာ၊
 မထွက်ဘဲ၊ သတ္တံဟိ၊ ချွန်ရက်ကို၊ ပိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍၊ အဋ္ဌမေ၊ ရှစ်
 ရက်မြောက်သော၊ ဒိဝေ၊ နေ့နှိုက်၊ ပဘာတာယရတ္တိယာ၊ မိုးလင်းထတ်
 သော်၊ ပဂေဝ၊ စောစောကပင်း၊ ပါတရာသံ၊ နံနက်ဝှဲတော်စာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍
 ဩက္ခိတ္တစက္ခ၊ မျက်ထွာအောက်ချလျက်၊ မိတဘာဏိ၊ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်
 ဆိုပြော၍၊ သုသုဗ္ဗိတေန၊ ကောင်းစွာထားအပ်သော၊ ဣရိယာပထေန၊ ဣရိ
 ယာပုတ်ရှိလျက်၊ အပိက္ခိတ္တေန၊ မယုံ မလွင့်သော၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဘဠေန
 ဥဒ္ဓုဂ္ဂေန၊ ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သဖြင့်၊ ဝိပ္ပဿန္နေန၊ အလွန်ကြည်လင်ခြင်း
 ဖြင့်၊ ထေရံနာဂသေန၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊
 ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ သိရဿ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်၊ ဝိဒ္ဓိတွာ
 ရှိသိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်လျော်သောနေရာနှိုက်၊ မြို့တော၊ တည်နေပြီးသော်၊ ဣဒံ
 ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်ဆိုပေ၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက်
 ဆိုသနည်း၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ဝေ၊
 ထုရားတပည့်တော်သည်၊ ထုမှေဟိ၊ အရှင်ထုရားတို့နှင့်၊ သုဗ္ဗိံ၊ အတူတကွ၊
 မန္တယိတဗ္ဗော၊ ဆွေးနွေးဘွယ်သော၊ ကောပိ၊ တရံတခုသော၊ အတ္ထော၊ အ
 ကျိုးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတိုင်ပင်ဘွယ်ကိစ္စနှိုက်၊ အညော၊ အရှင်
 နှင့်တပည့်တော်မှတပါးသော၊ တတိယော၊ သုံးယောက်မြောက်သော၊ ကော

စိတဝံတယောကံမျက်၊ နန္ဒန္တိတဗ္ဗော၊ အလိုမရှိပါ။ သုညဉာဏ်ကောသေ
 အသံဆိတ်ငြိမ်ရာဖြစ်သော၊ ပဓိဝိတ္တေ၊ လှူသူပြတ်သော၊ အရညေ၊ တော
 နှိုက်၊ အဋ္ဌဂုံပါဂတေ၊ ဂမနာဂမနစသည်အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိ၍၊ သမတသာရုပ္ပေ၊
 ရဟန်းတို့အားထောက်ပတ်သော၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်နှိုက်၊ သောပဉ္စေ၊ ထိုပြ
 သာနာမေးခွန်းသည်၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ မေးအပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
 တတ္ထ၊ ထိုအမေးပုစ္ဆာနှိုက်၊ မေ၊ ထုရားတပည့်တော်အား၊ ဂုဗ္ဗံ၊ ဖူးကွယ်
 ခြင်းကို၊ နကာတဗ္ဗ၊ မပြုသင့်၊ ရဟဿကံ၊ ယျှိုဝှက်ခြင်းကို၊ နကာတဗ္ဗံ၊
 မပြုသင့်၊ အဘိ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်၊ သုမန္တနေ၊ ကောင်းစွာတိုင်ပင်ခြင်း
 သို့၊ ဥပါဂတေ၊ ရောက်ခဲ့သော်၊ ရဟဿကံ၊ ယျှိုဝှက်ကွယ်ကို၊ သုဏိတု၊
 နာယူခြင်းငှါ၊ အရဟာမိ၊ ထိုက်ပါ၏၊ သောအတ္ထော၊ ထိုအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊
 ဥပမာယပိ၊ ဥပမာအားဖြင့်လည်း၊ ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗော၊ စူးစမ်းအပ်၏၊ ယထာကံ၊
 ဝိယ၊ ဥပမာကား၊ ဘန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ နိက္ခေ
 ပေ၊ သို့ထားခြင်းသို့၊ ဥပါဂတေ၊ ကပ်ရောက်ခဲ့သော်၊ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီး
 သည် နိက္ခေပံ၊ ထားခြင်းကို၊ အရဟတိယထာနာမ၊ ထိုက်ထေသကဲ့သို့၊
 ဘန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဧဝမေဝခေ၊ ဤအတူ
 သာလျှင်၊ အထံ၊ ထုရားတပည့်တော်သည်၊ သုမန္တနေ၊ ကောင်းစွာတိုင်ပင်
 ခြင်းသို့၊ ဥပါဂတေ၊ ရောက်ထတ်သော်၊ ရဟဿကံ၊ ယျှိုဝှက်ကွယ်ကို၊
 သုဏိတု၊ နာယူခြင်းငှါ၊ အရဟာမိ၊ တိုက်သင့်ပါ၏၊ သောအတ္ထော၊ ထိုအ
 နက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဥပမာယပိ၊ ဥပမာအားဖြင့်လည်း၊ ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗော၊ စူး
 စမ်းအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်ဆိုလေ၏။ ။

ဂရုနာ၊ ဆရာမထေရ်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ပဓိဝိတ္တံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော၊
 ပဝနံ၊ တောသို့၊ ပဓိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊
 ယျောက်ဆိုလေ၏။ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့ယျောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ နာ
 ဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ဣဝ၊ ဤလောက နှိုက်၊
 မန္တပိတုကာမေန၊ တိုင်ပင်လိုသော၊ ပုရိသေန၊ ယောကျ်ားသည်၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်
 ပါးကုန်သော၊ ဋ္ဌာနာနိ၊ အရပ်တို့သည်၊ ပရိဝဇ္ဇယိတဗ္ဗာနံ၊ ရှောင်ကြဉ်အပ်
 ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသုဋ္ဌာနေသု၊ ထိုအရပ်တို့နှိုက်၊ ဝိညု၊ ပုရိ
 သော၊ ပညာရှိသောယောကျ်ားသည်၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးအကြောင်းကို၊ နမန္တေ
 တိ၊ မတိုင်ပင်၊ မန္တိတောဒိ၊ တိုင်ပင်မိသော်လည်း၊ အတ္ထော၊ အကျိုးသည်၊
 ပရိပတထိ၊ ပျက်စီးလေ၏၊ နသန္တတိ၊ အကျိုးမဖြစ်နိုင်၊ အဋ္ဌဋ္ဌာနာနိ၊ ရှစ်ပါး

သောအရပ်တို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဝိသမဋ္ဌာနံ၊ မြေမ
 ညီမညွတ်သောအရပ်ကို၊ ပရိဝဇ္ဇနိယံ၊ ကြဉ်ရှောင်အပ်၏၊ သဘာယံ၊ ဝွဲသ
 ဘင်ခင်းကျင်းရာကို၊ ပရိဝဇ္ဇနိယံ၊ ကြဉ်ရှောင်အပ်၏၊ အတိဝါတဋ္ဌာနံ၊ အ
 လွန်လေတိုက်ရာအရပ်ကို၊ ပရိဝဇ္ဇနိယံ၊ ကြဉ်ရှောင်အပ်၏၊ ပဋိစ္စန္ဒဋ္ဌာနံ၊ နံရံ
 စသည်ဖုံးကွယ်ရာကို၊ ပရိဝဇ္ဇနိယံ၊ ကြဉ်ရှောင်အပ်၏၊ ဒေဝဋ္ဌာနံ၊ နတ်ကွန်း
 အရပ်ကို၊ ပရိဝဇ္ဇနိယံ၊ ကြဉ်ရှောင်အပ်၏၊ ပဇ္ဇေ၊ ခရီးထမ်းမဟု၊ ပရိဝဇ္ဇနိ
 ယော၊ ကြဉ်ရှောင်အပ်၏၊ သင်္ဂါမော၊ စစ်မြေပြင်အရပ်ကို၊ ပရိဝဇ္ဇနိယော၊
 ကြဉ်ရှောင်အပ်၏၊ ဥဒကတိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်အရပ်ကို၊ ပရိဝဇ္ဇနိယံ၊ ကြဉ်ရှောင်
 အပ်၏၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမာနိဋ္ဌာနာနိ၊ ဤအရပ်တို့ကို၊ ပရိဝဇ္ဇနိယာနံ
 ကြဉ်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျော့ကပ်ဆိုပေ၏၊ ဝေရော၊ အ
 ရှင်နာဂထိန်မထေရ်သည်၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့
 မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဝိသမဋ္ဌာနော၊ မညီမညွတ်ရာရှိက်၊ ကောဒေါသော၊
 အဘယ်အပြစ်ရှိသနည်း၊ သဘာယော၊ ဝွဲသဘင်ခင်းကျင်းရာရှိက်၊ ကောဒေါ
 သော၊ အဘယ်အပြစ်ရှိသနည်း၊ အတိဝါတော၊ အလွန်လေတိုက်ရာရှိက်၊
 ကောဒေါသော၊ အဘယ်အပြစ်ရှိသနည်း၊ ပဋိစ္စန္ဒေ၊ နံရံစသည်ဖုံးကွယ်ရာ
 ရှိက်၊ ကောဒေါသော၊ အဘယ်အပြစ်ရှိသနည်း၊ ဒေဝဋ္ဌာနော၊ နတ်ကွန်းအရပ်
 ရှိက်၊ ကောဒေါသော၊ အဘယ်အပြစ်ရှိသနည်း၊ ပဇ္ဇေ၊ ခရီးထမ်းမရှိက်၊
 ကောဒေါသော၊ အဘယ်အပြစ်ရှိသနည်း၊ သင်္ဂါမော၊ စစ်မြေပြင်အရပ်ရှိက်၊
 ကောဒေါသော၊ အဘယ်အပြစ်ရှိသနည်း၊ ဥဒကတိတ္ထော၊ ရေဆိပ်ရှိက်၊
 ကောဒေါသော၊ အဘယ်အပြစ်ရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်
 မူ၏၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ဝိသမဋ္ဌာနော၊
 မညီမညွတ်ရာရှိက်၊ မန္တိတော၊ တိုင်ပင်သော်၊ အတ္ထော၊ အကျိုးသည်၊ ဝိကိ
 ရတိ၊ ကြံပြန်၏၊ ဝိဝေတိ၊ လွင့်စင်၏၊ ပဋ္ဌရတိ၊ ယျော့ကျ၏၊ နသမ္ဘတိ၊ မပြီး
 မြောက်၊ သဘာယော၊ ဝွဲသဘင်ကျင်းပရာရှိက်၊ မနေ၊ ဖိတ်နှလုံးသည်၊ သန္တ
 သတိ၊ တုန်ထွပ်၏၊ သန္တယိတော၊ ဖိတ်နှလုံးတုန်ထွပ်သော်၊ သမ္ဘာ၊ ကောင်းစွာ
 အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ နသမန္တပဿတိ၊ မမြင်နိုင်၊ အတိဝါတော၊ အလွန်လေ
 တိုက်ရာအရပ်ရှိက်၊ သဒ္ဓေါ၊ အသံသည်၊ အဝိဘူတော၊ မထင်းရှားသည်၊
 ဟောတိ၊ ပြစ်၏၊ ပဋိစ္စန္ဒေ၊ နံရံစသည်ဖုံးထွမ်းသောအရပ်ရှိက်၊ ဥပထာတိ၊
 အနိရှိက်နားတောင်သူတို့သည်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်သာတတ်ကုန်၏၊ ဒေဝဋ္ဌာနော၊
 နတ်ကွန်းအရပ်ရှိက်၊ မန္တိတော၊ တိုင်ပင်တည်ရှိသော်၊ အတ္ထော၊ အကျိုး
 သည်၊ ဂရုကံ၊ ရှည်ကြာလေးဖင့်စွာ၊ ပရိဏမတိ၊ ညွတ်ရှိုင်း၏၊ ပဇ္ဇေ၊ ခရီး

နှိုက်၊မန္တိတော၊တိုင်စင်သည်ရှိသော်၊အတ္ထော၊အကျိုးသည်၊ တုတ္ထော၊အချည်းနှီးသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ သင်္ဂါမေ၊ စစ်မြေပြင်နှိုက်၊ စလ္လစလော၊ ရွှေ့ရှားတတ်သည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဒတိတ္ထော၊ ရေဆိပ်နှိုက်၊ ပါကဇော၊ ထင်ရှားသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဣဟ၊ ဤမိလိန္ဒမင်းကြီး၊ ယျောဂ်ထားသောအရာနှိုက်၊ ဝိသမံ၊ မညီညွတ်ရာလည်းကောင်း၊ သဘာ၊ ဝှဲစင်းသဘင်လည်းကောင်း၊ အတိဝါတော၊ ထေပြင်းစွာတိုက်ခတ်ရာလည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆန္တံ၊ နှံရံစသည်ပုံးကွယ်ရာလည်းကောင်း၊ ဒေဝနိသိတံ၊ နတ်ကွန်းကိုမှီသောနေရာလည်းကောင်း၊ ပန္နော၊ ခရီးလမ်းလည်းကောင်း၊ သင်္ဂါမေ၊ စစ်တိုက်ရာလည်းကောင်း၊ တိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေအဋ္ဌ၊ ဤရှစ်ပါးသောအရပ်တို့ကို၊ ပရိဝဇ္ဇိနိယာ၊ ကြဉ်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤဂါထာသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောဂ်ဆိုလေ၏၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ မန္တနုဿပရိဝဇ္ဇိယဋ္ဌာနာ၊ တိုင်ပင်ခြင်းကိုကြည်အပ်သောအရပ်တို့တည်း။ ။

ဘန္တေနာဂဓေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ မန္တိယမာနာ၊ တိုင်ပင်အပ်ကုန်သော်၊ မန္တိတံ၊ တိုင်ပင်အပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ ဗျာပါဒေန္တိ၊ ပျက်စီးစေကုန်၏၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်တို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ရာဂစရိတော၊ ရာဂစရိုက်ပြောသူလည်းကောင်း၊ ဒေါသစရိတော၊ ဒေါသစရိုက်ပြောသူလည်းကောင်း၊ မောဟစရိတော၊ မောဟစရိုက်ပြောသူလည်းကောင်း၊ မာနာစရိတော၊ မာန်ထောင်ထွားသူလည်းကောင်း၊ အထေသော၊ အလုပ်မရှိပျင်းရိသူလည်းကောင်း၊ ဧကမိန္တိ၊ ဥာဏ်ကူမမိုးတဦးတည်းကြံစည်သူလည်းကောင်း၊ ဗာဇေယော၊ ငယ်ရွယ်မိက်မဲ့သူလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေအဋ္ဌပုဂ္ဂလော၊ ဤရှစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ မန္တိတံ၊ တိုင်ပင်အပ်သည်ရှိသော်၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ ဗျာပါဒေန္တိ၊ ပျက်စီးစေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေ၊ စေလျှောက်ဆို၏။ ။

ထေရော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ ကိအာဟ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ တေသံ၊ ထိုသူရှစ်ဦးတို့အား၊ ကောဒေါသော၊ အကယ်အပြစ်ရှိပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေနာဂဓေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ရာဂစရိတော၊ ရာဂ

ပြောသောသူသည်၊ ရာဂဝသေန၊ ရာဂ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မန္တိတံ၊ တိုင်ပင်
 အပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ ဗျာပါဒေတိ၊ ပျက်ဆီးတတ်၏၊ ဒေါသဝရိတော၊
 ဒေါသပြောသောသူသည်၊ ဒေါသဝသေန၊ ဒေါသ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မန္တိတံ၊
 တိုင်ပင်အပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ ဗျာပါဒေတိ၊ ပျက်ဆီးတတ်၏၊ မောဟ
 ဝရိတော၊ မောဟပြောသောသူသည်၊ မောဟဝသေန၊ မောဟ၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ မန္တိတံ၊ တိုင်ပင်အပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ ဗျာပါဒေတိ၊ ပျက်
 ဆီးတတ်၏၊ မာနဝရိတော၊ မာနထောင်ရွှားသောသူသည်၊ မာနဝသေန၊
 မာန၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မန္တိတံ၊ တိုင်ပင်အပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ ဗျာပါ
 ဒေတိ၊ ပျက်ဆီးတတ်၏၊ သုဒ္ဓေါ၊ ထာဘိန္ဒြေသီလည်သော သူသည်၊
 ထောဘဝသေန၊ ထောဘ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ မန္တိတံ၊ တိုင်ပင်အပ်သော၊
 အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ ဗျာပါဒေတိ၊ ပျက်ဆီးတတ်၏၊ အထသော၊ အထုပ်မရှိပျင်း
 ရိသောသူသည်၊ အထသသဝသေန၊ အထုပ်မရှိပျင်းရိသည်၏ အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ မန္တိတံ၊ တိုင်ပင်အပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ ဗျာပါဒေတိ၊ ပျက်ဆီး
 တတ်၏၊ ဧကစိန္တိ၊ ဥာဏ်ကုမဒ္ဓိးတဦးတည်းကြံစည်သောသူသည်၊ ဧကစိန္တိ
 တာယ၊ တယောက်တည်းကြံစည်သည့်အဖြစ်ဖြင့်၊ မန္တိတံ၊ တိုင်ပင်အပ်
 သော၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ ဗျာပါဒေတိ၊ ပျက်ဆီးတတ်၏၊ ဗာထေဝ၊ ငယ်ရွယ်
 ခိုက်မဲသောသူသည်၊ ဗာထတာယ၊ ငယ်ရွယ်ခိုက်မဲသည့် အဖြစ်ကြောင့်၊
 မန္တိတံ၊ တိုင်ပင်အပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးကို၊ ဗျာပါဒေတိ၊ ပျက်ဆီးတတ်၏
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထေ၊ ထာ၊ ထေ၏၊ ဣဟ၊ ဤမိလိန္ဒမင်း၊ ဣတ္ထေ၊ ထာ၊ ထေအ
 ရာ၊ နှိုက်၊ ရတ္ထေ၊ စ၊ ရာဂကြီးသူထည်းကောင်း၊ ရုဋ္ဌေ၊ စ၊ အပျက်ဒေါသကြီး
 သူထည်းကောင်း၊ ရုဋ္ဌေ၊ စ၊ မောဟကြီးသူ၊ မာနစ၊ မာနရှိသူထည်း
 ကောင်း၊ လုဒ္ဓေါ၊ စ၊ ထာဘိန္ဒြေသီလည်သောထည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုမှထပါး၊
 အထသော၊ စ၊ ပြင်းရိသူထည်းကောင်း၊ ဧကစိန္တိ၊ စ၊ တကိုယ်တည်းကြံစည်
 သူထည်းကောင်း၊ ဗာထေ၊ စ၊ သုခိယထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတေ၊ ထို
 သူရှစ်ဦးတို့သည်၊ အတ္ထပိနာသကော၊ တိုင်ပင်သောအကျိုးကိုပျက်ဆီးတတ်
 ကုန်၏၊ ဣတိ၊ အထံ၊ ဤဂါထာသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊
 ဣတ္ထေ၊ ထေ၏၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော၊ မန္တပိနာသကပုဂ္ဂလာ၊
 တိုင်ပင်ခြင်းကိုပျက်ဆီးတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း။ ။

ဘန္တေနာဝသေန၊ နာဝထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ နဝ၊ ကိုးယောက်
 ကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂလာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ မန္တိတံ၊ တိုင်ပင်အပ်သော၊

ဂုဗ္ဗံ၊ ဣဉ္ဇဂ္ဂကံသွယ်ကို၊ ဝိဝေဒန္တိ၊ ဘွဉ်တတ်ကုန်၏၊ နုခာရေန္တိ၊ မဆောင်
ကုန်၊ နဝ၊ ကိုးယောက်တို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သူတို့နည်း၊ ၊ ရာဂစ
ရိတော၊ ရာဂစရိုက်ပြောသူထည်းကောင်း၊ ဒေါသစရိတော၊ ဒေါသစရိုက်
ပြောသူ ထည်းကောင်း၊ မောဟစရိတော၊ မောဟစရိုက် ပြောသူ ၎င်း၊
ဘိရုကော၊ ကြောက်တတ်သောသူ ထည်းကောင်း၊ အာမိသဂရုကော၊
အာမိသန္တိကံအထေးပြုသူထည်းကောင်း၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမထည်းကောင်း၊ သော
ဏ္ဍော၊ ကြွေအနံ့စသည်ကြူးသူထည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍကော၊ ပဏ္ဍုက်ထည်း
ကောင်း၊ ဒေါရကော၊ သူငယ်ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဝ၊ ကိုးယောက်တို့
ထည်း၊ ထေရော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ အာဟ၊ မိန်းမတော်မူ၏၊
ကိံအာဟ၊ အဘယ်သို့မိန်းမတော်မူသနည်း၊ တေသံ၊ ထိုကိုးယောက်သော
သူတို့အား၊ ကောဒေါသော၊ အဘယ်အပြစ်ရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
မေးတော်မူ၏၊ ၊ ဘန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊
ရာဂစရိတော၊ ရာဂစရိုက်ပြောသောသူသည်၊ ရာဂဝသေန၊ ရာဂ၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ မန္တိတံ၊ တိုင်ပင်အပ်သော၊ ဂုဗ္ဗံ၊ ဣဉ္ဇဂ္ဂကံသွယ်ကို၊ ဝိဝေဒတိ၊ ဘွဉ်
ထွပ်တတ်၏၊ နုခာရေတိ၊ မဆောင်တတ်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဒေါသစရိ
တော၊ ဒေါသစရိုက်ပြောသောသူသည်၊ ဒေါသဝသေန၊ ဒေါသ၏အစွမ်းအား
ဖြင့်၊ မန္တိတံ၊ တိုင်ပင်အပ်သော၊ ဂုဗ္ဗံ၊ ဣဉ္ဇဂ္ဂကံသွယ်ကို၊ ဝိဝေဒတိ၊ ဘွဉ်ထွပ်
တတ်၏၊ နုခာရေတိ၊ မဆောင်တတ်၊ ရဋ္ဌော၊ တွေဝေသောသူသည်၊ မောဟ
ဝသေန၊ မောဟ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မန္တိတံ၊ တိုင်ပင်အပ်သော၊ ဂုဗ္ဗံ၊ ဣဉ္ဇ
ဂ္ဂကံသွယ်ကို၊ ဝိဝေဒတိ၊ ဘွဉ်ထွပ်တတ်၏၊ နုခာရေတိ၊ မဆောင်တတ်၊ ဘိရု
ကော၊ ကြောက်တတ်သောသူသည်၊ ဘယဝသေန၊ ဘေး၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
မန္တိတံ၊ တိုင်ပင်အပ်သော၊ ဂုဗ္ဗံ၊ ဣဉ္ဇဂ္ဂကံသွယ်ကို၊ ဝိဝေဒတိ၊ ဘွဉ်ထွပ်တတ်
၏၊ နုခာရေတိ၊ မဆောင်တတ်၊ အာမိသဂရုကော၊ အာမိသကိုဂရုပြုသောသူ
သည်၊ အာမိသဟေတု၊ အာမိသဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ မန္တိတံ၊ တိုင်
ပင်အပ်သော၊ ဂုဗ္ဗံ၊ ဣဉ္ဇဂ္ဂကံသွယ်ကို၊ ဝိဝေဒတိ၊ ဘွဉ်ထွပ်တတ်၏၊ နုခာရေတိ
မဆောင်တတ်၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်၊ ပညာယ၊ ပညာ၏၊ ဣတ္ထရတာယ၊ ဣဉ်
မြန်သည့်အဖြစ်ကြောင့်၊ မန္တိတံ၊ တိုင်ပင်အပ်သော၊ ဂုဗ္ဗံ၊ ဣဉ္ဇဂ္ဂကံသွယ်
ကို၊ ဝိဝေဒတိ၊ ဘွဉ်ထွပ်တတ်၏၊ နုခာရေတိ၊ မဆောင်တတ်၊ သောဣဉ္ဇကော၊
သူရာကြူးသောသူသည်၊ သုရဇောထတာယ၊ သုရာန္တိက်ျှပ်ပေါ်သည့်အ
ဖြစ်ကြောင့်၊ မန္တိတံ၊ တိုင်ပင်အပ်သော၊ ဂုဗ္ဗံ၊ ဣဉ္ဇဂ္ဂကံသွယ်ကို၊ ဝိဝေဒတိ၊
ဘွဉ်ထွပ်တတ်၏၊ နုခာရေတိ၊ မဆောင်တတ်၊ ပဏ္ဍကော၊ ပဏ္ဍုက်သည့်၊

ပိတိန္ဒရီပညာပါဠိတော်နိဿယ

အနေကံထိကတာယ၊ စိတ်မတည်မှန်ဘောနှစ်တန်ရှိသဖြင့်၊ မန္တိတံ၊ တိုင်
 ပင်အပ်သော၊ ဂုဗ္ဗံ၊ ယျှို၎က်သွယ်ကို၊ ဝိဝရတိ၊ သွင့်ထွပ်တတ်၏။ နဝာရေ
 တိ၊ မဆောင်တတ်၊ ဒါရကော၊ သူငယ်သည်၊ ဝိဝပတာယ၊ မရူးစမ်း
 တတ်သဖြင့်၊ မန္တိတံ၊ တိုင်ပင်အပ်သော၊ ဂုဗ္ဗံ၊ ယျှို၎က်သွယ်ကို၊ ဝိဝ
 ရတိ၊ သွင့်ထွပ်တတ်၏။ နဝာရေတိ၊ မဆောင်တတ်၊ ဣဟ၊ ဤအရာနှိုက်၊ ။
 ရက္ခောစ၊ ထပ်ခြင်း၊ လည်းကောင်း၊ ဒုဋ္ဌောစ၊ ပြစ်မှားခြင်း၊ ထည်းကောင်း။
 ရဋ္ဌောစ၊ ထွေဝေခြင်း၊ ထည်းကောင်း။ ဘိရူစ၊ ကြောက်တတ် သူထည်း
 ကောင်း။ အာမိသဝဂရကောစ၊ အာမိသနှိုက်ဂရုပြုသူထည်းကောင်း။ ဣတ္ထိ
 စ၊ မိန်းမထည်းကောင်း။ သောဏ္ဍောစ၊ သေရည် ကြူးသူထည်းကောင်း။
 ပဏ္ဍကော၊ ပဏ္ဍုက် ထည်းကောင်း။ ဒါရကော၊ သူငယ်သည်ကား၊ နဝ
 မော၊ ကိုးယောက်မြောက်သည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယော
 ကော၊ ထောကနှိုက်၊ ဇေတေနဝပုဂ္ဂလာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ် ကိုးယောက်တို့သည်၊
 ဣတ္ထရာ၊ ယုတ်မာကုန်၏။ စထိတာ၊ စိတ်တုန်ထွပ်ကုန်၏။ စထာ၊ ထော်
 ထည်ကုန်၏။ ဇေတေတိ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်၊ မန္တိတံ၊ တိုင်ပင် အပ်သော၊
 ဂုဗ္ဗံ၊ ယျှို၎က်သွယ်သည်၊ ဝိပ္ပံ၊ ထွင်စွာ၊ ပါကဗ္ဗံ၊ ထင်ရှားသည်၊ ဘဝတိ၊
 ဖြစ်လေ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤဝါထာသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
 ဟ၊ သျှောက်ဆိုပေ၏။ ဂုဗ္ဗမန္တဝံသကာ၊ ယျှို၎က်စွာ တိုင်ပင်အပ်
 သည်ကို ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်သော၊ နဝ၊ ကိုးယောက်ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလာ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကည်း၊ X ။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊
 အဋ္ဌတိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ကာရဏေတိ၊ အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓိ၊ ပညာ
 သည်၊ ပရိတမတိ၊ ညွတ်၏၊ ပရိပါကံ၊ ကြီးရင့်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။
 ကာတမေဟိအဋ္ဌတိ၊ အဘယ်ရှစ်ပါးတို့ကြောင့်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်သနည်း၊
 ဝယပရိတာမေန၊ အရှုလ်ကြီးရင့်သောကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓိ၊ ပညာသည်၊ ပရိတမ
 တိ၊ ညွတ်၏၊ ပရိပါကံ၊ ကြီးရင့်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ယသပရိမာနေ
 န၊ ကျော်စောမြဲရံ များသောကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓိ၊ ပညာသည်၊ ပရိတမတိ၊ ညွတ်၏။
 ပရိပါကံ၊ ကြီးရင့်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဖရိဂုစ္ဆာယ၊ အဘန်ဘန်မေး
 မြန်းသောကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓိ၊ ပညာသည်၊ ပရိတမတိ၊ ညွတ်၏။ ပရိပါကံ၊ ကြီးရင့်
 ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ တိတ္ထထံဝါသေန၊ ရေဆိပ်ပမာဆရာနှင့်ပေါင်း
 ဘော်သောကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓိ၊ ပညာသည်၊ ပရိတမတိ၊ ညွတ်၏၊ ပရိပါကံ၊ ကြီး
 ရင့်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ယောနိသော မနထိက၊ ဘရေန၊ သင့်ထွေစွာ
 နှလုံးထားသောကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓိ၊ ပညာသည်၊ ပရိတမတိ၊ ညွတ်၏၊ ပရိပါကံ။

ကြီးရင့်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ သာကန္တာယ၊ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးသော
 ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓိ၊ ပညာသည်၊ ပရိတမတိ၊ ညွတ်၏။ ပရိပါကံ၊ ကြီးရင့်ခြင်းသို့၊
 ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ သေဟူပသေဝနေန၊ ချစ်ခင်သူနှင့် အတူပေါင်းသင်းရ
 သောကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓိ၊ ပညာသည်၊ ပရိတမတိ၊ ညွတ်၏။ ပရိပါကံ၊ ကြီးရင့်ခြင်း
 သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ပရိဂ္ဂပဒေသဝါသေန၊ သင့်ထျှင်သော အရပ်၌နေ
 သောကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓိ၊ ပညာသည်၊ ပရိတမတိ၊ ညွတ်၏။ ပရိပါကံ၊ ကြီးရင့်ခြင်း
 သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဣဟ၊ ဤအရာနှိုက်။ ။

ဝယေန၊ အရွယ်ရင့်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ယသဂုစ္ဆာယိ၊
 ကျော်စောများခြင်းမေးမြန်းခြင်းတို့ကြောင့် ထည်းကောင်း၊ တိတ္ထဝါသေန။
 ရေဆိပ်တူစွာ ဆရာကောင်းနှင့် ပေါင်းဘက် နေထိုင်သောကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ ယောနိသော၊ သင့်တင့်စွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။
 သာကန္တာ၊ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သေဟူပသေ
 ဝါ၊ ချစ်ခင်သူနှင့်အတူပေါင်းသင်းနေရခြင်းကြောင့် ထည်းကောင်း၊ ပရိဂ္ဂပ
 ဒေသန၊ ဈေးကွက်ပတ်ရာဒေသနှိုက်နေထိုင်ရခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ တောနိဋ္ဌာနာနိ၊ ဤအကြောင်းတို့သည်
 ကား၊ ဗုဒ္ဓိဝိသဒ ကာရတာ၊ ပညာဉာဏ်လင်း သန့်ရှင်းနိုင်ကြောင်းတို့
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဤဝါသာသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့
 အား၊ တောနိ၊ ဤအကြောင်းရှစ်ပါးတို့သည်၊ သဗ္ဗောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊
 ထိုသူတို့၏၊ ဗုဒ္ဓိ၊ ဉာဏ်ပညာသည်။ ပဘိဇ္ဇတိ၊ ကွဲပြားစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ဈေးကွက်ဆိုပေ၏။ ပညာပရိတာဘဿ၊ ပညာရခြင်း၏၊ အဋ္ဌ၊
 ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ကာရတာနိ၊ အကြောင်းတို့တည်း။ ။

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ အယံဘူမိတာဂေါ
 ဤမြေအရပ်သည်၊ အဋ္ဌမန္တဒေါသ ဝိဝဇ္ဇိတော၊ ရှစ်ပါးသော တိုင်ပင်ရာအ
 ရပ်အပြင်မှ ထွတ်ကင်းပါ၏။ အဟဂ္ဂ၊ ဘုရားတပည့် တော်သည်ထည့်၊
 ထောကော၊ ထောကနှိုက်၊ ပရမော၊ မြတ်သော၊ မန္တိသဟာယော၊ တိုင်ပင်
 အပ်သောအတော်တည်း၊ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်၊ ဂုဗ္ဘံ၊ ဝျှို၊ ၅က်
 ဘွယ်ကို၊ အနုရက္ခိစ၊ အစဉ်စောင့်စည်းနိုင်သူလည်းဖြစ်ပါ၏။ အဟံ၊ ဘုရား
 တပည့်တော်သည်၊ ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့မှ၊ ဇိဝိဿာမိ၊ အသက်ရှည်ပါထက္ကံ၊
 တာဝ၊ ထိုရှေ့ထောက်၊ ဂုဗ္ဘံ၊ ဝျှို၊ ၅က်ဘွယ်ကို၊ အနုရက္ခိဿာမိ၊ စောင့်
 စည်းပါအံ့၊ စ၊ ထိုပြင်၊ အဋ္ဌတိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ကာရတာတိ၊ အကြောင်း

တို့ဖြင့်၊ မေတ္တုရားတပည့်တော်၏ ဗုဒ္ဓိပညာသည်၊ ပရိသာသံ၊ ကြီးရင့်ခြင်း သို့၊ ဝကားရောက်ပါ၏။

တေရဟိ၊ ယခုအခါနိုက်၊ မာဒိသော၊ တပည့်တော် သို့သော၊ အန္တေ ဝါထိ၊ တပည့်ကို၊ ဒုဏ္ဏဘော၊ ရခဲပါ၏။ သဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်နွေ အန္တေဝါထိကော၊ ကောင်းစွာ ကျင့်သော တပည့် အပေါ်နှိုက်၊ အာစရိယာနံ၊ ဆရာတို့၏၊ ပဉ္စဝိသတိနှစ်ဆဲ့ငါးပါးကုန်သော၊ ယေအာစရိယဂုဏာ၊ အကြင်ဆရာ၏၊ ဝတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေဟိဂုဏေဟိ၊ ထိုဝတ်တို့ဖြင့်၊ အာစရိယေ န၊ ဆရာသည်၊ သဗ္ဗာ၊ ဖြောင့်မှန်စွာ၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ပဉ္စဝိသတိဂုဏာ နှစ်ဆဲ့ငါးပါးသောဝတ်တို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဘန္တေ နာ ဂဿေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဣမ၊ ဤသောကနှိုက်၊ အာစရိ ယေန၊ ဆရာသည်၊ အန္တေ ဝါထိမိ၊ တပည့်အပေါ်နှိုက်၊ သတတံသမိတံ၊ အမြဲမပြတ်၊ အာရက္ခာ၊ အစောင့်အရှောက်ကို၊ ဥပဋ္ဌပေတဗ္ဗာ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ အာသေဝနာနာသေဝနာ၊ တပည့်၏ဆည်းကပ် မဆည်းကပ်ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဇာနိတဗ္ဗာ၊ ထိအပ်၏။ ပမတ္တပ္ပမတ္တဘာ၊ တပည့်၏ပေတန်သည် မပေတန်သည်ကို၊ ဇာနိတဗ္ဗာ၊ ထိအပ်၏။ သေယျာဂကာသော၊ တပည့်၏ နေရာထိုင်ခင်းကို၊ ဇာနိတဗ္ဗာ၊ ထိအပ်၏။ ဂေလညံ၊ နာပျားမကျန်းရှိသည် ကို၊ ဇာနိတဗ္ဗာ၊ ထိအပ်၏။ ဘောဇနဿ၊ ဆွမ်းဘောဇဉ်၏၊ လဒ္ဓါလဒ္ဓံ၊ ရမရ ကို၊ ဇာနိတဗ္ဗာ၊ ထိအပ်၏။ ဝိသေသော၊ တပည့်၏ ထူးခြားမထူးခြားကို၊ ဇာနိတဗ္ဗာ၊ ထိအပ်၏။ ပတ္တဂတံ၊ သပိတ်တွင်းသို့ ရောက်သော ဘော ဇဉ်ကို၊ သံဝိဘဇိတဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ ဝေဘန်အပ်၏။ မာဘာယိ၊ မစိုးရိပ် ထင့်၊ တေ၊ သင်၏။ အတ္ထော၊ အကျိုးသည်၊ အဘိက္ကမတိ၊ တိုးဘက်လေအုံး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿာ သေတဗ္ဗော၊ သက်သာရာ ရစေအပ်၏။ ဣမိနာပုဂ္ဂ ယေန၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်နှင့်၊ ပဋိစရာဟိ၊ အတူဆက်ဆံ ပေါင်းသင်း ထေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိစာရော၊ အပေါင်း အသင်းကို၊ ဇာနိတဗ္ဗာ၊ ထိအပ်၏။ ဂါမေ၊ ရှာနိုက်၊ ပဋိစာရော၊ အပေါင်းအသင်းကို၊ ဇာနိတဗ္ဗာ၊ ထိအပ်၏။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းနှိုက်၊ ပဋိစာရော၊ အပေါင်းအသင်းကို၊ ဇာနိတဗ္ဗာ၊ ထိအပ်၏။ တေန၊ ထိုတပည့်နှင့်၊ ဟာသော၊ ရယ်ရွှင်ဘက်ကို၊ ဒဝေါ၊ မြူးတူးဘက်ကို၊ နကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်၊ တေန၊ ထိုတပည့်နှင့်၊ သဟ၊ အတူတူအာသာပေါ၊ အဖျင်းအပျက်စကားကို၊ နကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်၊ ဝဇ္ဇံ၊ တပည့်၏ အပြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်သည်ရှိသော်၊ နာမိဝါသေတဗ္ဗော၊ သည်း ခံ၍မနေသင့်၊ သက္ကစ္စကာရိနာ၊ လေးမြတ်ရှိသေစွာ ပြုကျင့်သည်။

ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အက္ခယကာရိနာ၊ ကျိုးပြတ်ပေါက်ကြား မရှိစေဘဲ
 ၅၃၂ ကန်စွာပြုလုပ်သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အရဟတ္တကာရိနာ၊ မဏ္ဍိမ
 ၅၃၃ ကန်ပြုလုပ်သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အနိရဝသေသကာရိနာ၊ ဆရာပြုခင်း
 အကြွင်းမထားပြုလုပ်သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣမံ၊ ဤတပည့်ကို၊ ထိပွေ
 သု၊ အတတ်ပညာတို့နှင့်၊ ဇနေမိ၊ ဖြစ်စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇနကစိတ္တံ၊ ဇနက
 စိတ်ကို၊ ဥပဋ္ဌပေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ အယံ၊ ဤတပည့်သည်၊ ကထံနပရိ
 ဟာယေယျ၊ အဘယ်သို့အကျိုးမဆုတ်ယုတ်ပေအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇိ
 တစိတ္တံ၊ ကြီးပွားသောစိတ်ကို၊ ဥပဋ္ဌပေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဣမံ၊ ဤတပည့်
 ကို၊ ထိက္ခာဗယေန၊ အတတ်ပညာသင်အားအစွမ်းအားဖြင့်၊ ဗယဝံ၊ အားကြီး
 စွားကရောမိ၊ ပြုလုပ်အံ့၊ ဣတိစိတ္တံ၊ ဤသို့သောစိတ်ကို၊ ဥပဋ္ဌပေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေ
 အပ်၏။ မေတ္တာပိတ္တံ၊ မေတ္တာစိတ်ကို၊ ဥပဋ္ဌပေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ အာပဒါ
 သု၊ ဘေးရန်ရောက်သောအခါ တို့နှိုက်၊ နုပိဇယိတဗ္ဗံ၊ မပွင့်အပ်ကရဏီ
 ယေ၊ ပြုလုပ်ဘွယ်ဝတ်နှိုက်၊ နပုမဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ မပေ့ထေ့အပ်၊ ခထိတေ၊ ချွတ်
 ချော်ဘောက်ပြန်သည်ရှိသော်၊ ဝေဗ္ဗန၊ တရားဖြင့်၊ ပဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊ ချီး
 မြှောက်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤကားတပည့်နှိုက်ပြုရသောဝတ်တည်း၊ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား၊ ဣမေခေါ၊ ဤသည်တို့ကား၊ အာစရိယာနံ၊ ဆရာကို၏၊ ပဗ္ဗဗိသ
 ထိအာစရိယဂုဏာ၊ နှစ်ဆဲ ငါးပါးသောဆရာတို့၏ဂုဏ်တို့ပေတည်း၊ တေ
 တိဂုဏေဟိ၊ ထိုဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ မဟိ၊ တပည့်တော်နှိုက်၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇေယျ၊ ရှေ့
 တော်မူပါလော့၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မေ၊ တပည့်တော်၏။ သံသယေဝံ၊
 ယုဂ္ဂားခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ မေတ္တာကပဋ္ဌာ၊ ဆိတ်ချိုသို့ကွေးလိပ်သော
 မေးဘွယ်ဖြစ်သော၊ ဇိနကာသိတော၊ ဘုရားရှင်၏စကားတော်သည်၊ အတ္ထိ၊ မှီ
 ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား နှိုက်၊ အနာဂတေ၊ လာလတ္တံ့သော၊ အဒ္ဓါနေ၊ အစွန့်အခါ
 နှိုက်၊ ပိဂ္ဂဟော၊ ပြင်းခုန်ရန်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိယတိ၊ ဖြစ်ထက္ကံ၊ အနာဂတေ၊ လာ
 လတ္တံ့သော၊ အဒ္ဓါနေ၊ အစွန့်အခါနှိုက်ထည်း၊ တုဗ္ဗာဒိဿ၊ အရှင်နှင့်တူ
 ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓိမန္တော၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဒုလ္လဘာ၊ ရနိုင်ခဲကုန်သည်၊ ဘဝိ
 သန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်ထက္ကံ၊ ပရပ္ပဝါဒါနံ၊ သူတပါးဝါဒထူးတို့ကို၊ နိဂ္ဂဟာယ၊ နှိပ်
 ပယ်ခြင်းငှါ၊ တေသုပဋ္ဌေယျ၊ ထိုမေးခွန်းတို့နှိုက်၊ မေ၊ တပည့်တော်အား
 စက္ခု၊ ပညာဥာဏ်ကို၊ ဧတိ၊ ပေးတော်မူလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 ဝျှောက်ဆိုပေ၏။ ။

ထေရော၊ အရှင်နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ သာရုတိ၊ ကောင်းစွာဟူ၍၊ သမ္မ
 ဗုဒ္ဓိတွာ၊ ဝန်ခံတော်မူ၍၊ ဥပါသကဿ၊ ဥပါသကာ၏။ ဒဿ၊ ဆယ်ပါးကုန်

သော၊ ဥပါသကာဂုဏေ၊ ဥပါသကာဇာတိဂုဏ်တို့ကို၊ ပရိဒီပေတိ၊ ထင်ရှားပြ
 တော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဒဿ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဥပါသကာ
 သာ၊ ဥပါသကာ၏၊ ဣမေဥပါသကာဂုဏာ၊ ဤဥပါသကာဇာတိဂုဏ်တို့သည်၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ကတမေဒဿ၊ အဘယ်ဆယ်ပါးတို့နည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်း
 မြတ်၊ ဣဒ၊ ဤသာသနာတော်နှိုက်၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ သံစော
 န၊ သံစာတော်နှင့်၊ သမာနသုရက္ခော၊ တူမျှသောချမ်းသာဆင်းရဲရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မာပိပတေယျော၊ တရားတော်လျှင် အကြီးထားသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာဗလံ၊ အင်အားအညွှောက်၊ သံဝိတာဂရတော၊ ဝေ
 ဘာန်ခွဲခြမ်းခြင်းနှိုက်မ္မေ ထျော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇိနဿသနပရိဟာ
 နိ၊ ဘုရားသာသနာတော်၏ ပျက်ပြားဆုတ်ယုတ်သည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
 အဘိဝဇ္ဇိယာ၊ တိုးတက်ပွားများခြင်းငှါ၊ ဝါယမတိ၊ ထုံးထုပ်ကံထုတ်၏၊
 သုဗ္ဗာဒိဋ္ဌိကော၊ ကောင်းသောအယူဝါဒရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပဂတ
 ကောတုဟထမင်္ဂလိကော၊ ဒိဋ္ဌသုတမင်္ဂလာ အယူမှလွတ်ပေ၏၊ ဇိဝိတ
 ဟေတု၊ အသက်ဟူသောအကြောင်း ကြောင့်လည်း၊ အညံ၊ သာသနာ
 တော်မှတစ်ပါးသော၊ သတ္တဝါ၊ ဆရာကို၊ နုဥဒ္ဓိသတိ၊ မညွှန်ကြားအသွယ်ထို
 ဥပါသကာ၏၊ ကာယိကပါစထိကဉ္စ၊ ကိုယ်အမှုအရာနှုတ်အမှုအရာသည်
 လည်း၊ ခုက္ခိတံ၊ စောင့်စည်းအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမဂ္ဂရာမော၊ သင့်မျှ
 ညီညွတ်ခြင်းနှိုက် မ္မေ ထျော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမဂ္ဂရတော၊ သင့်မျှ
 ညီညွတ်ခြင်း နှိုက်ပျော်ပိုက်၏၊ အနုဿ၊ ယကော၊ မပြုစုတတ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂုဟနဝသေန၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲ သည့်အစွမ်းဖြင့်၊
 သာသနေ၊ သာသနာတော်နှိုက်၊ နစစရတိ၊ မကျက်စားမကျင်လည်း၊ ဗုဒ္ဓံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရထံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟု၊ ဂတော၊ ဆည်းကပ်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်မြတ်ကို၊ သရထံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟု၊ ဂတော၊
 ဆည်းကပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သံစာံ၊ သံစာတော်ကို၊ သရထံ၊ ကိုး
 ကွယ်ရာဟု၊ ဂတော၊ ဆည်းကပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်း
 မြတ်၊ ဒဿ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဥပါသကာသာ၊ ဥပါသကာ၏၊ ဣမေဥပါ
 သကာဂုဏာ၊ ဤဥပါသကာဇာတိဂုဏ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
 ကုန်သော၊ ဧတဂုဏာ၊ ထိုဂုဏ်တို့သည်၊ တယိ၊ သင်မင်းကြီးနှိုက်၊ သံဝိဇ္ဇန္တိ
 ရှိကုန်၏။ တွံ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ ဇိနဿသနပရိဟာနိ၊ ဘုရားသာသ
 နာတော်၏၊ ဆုတ်ယုတ်လတ်မည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်လတ်၍၊ အဘိဇ္ဇေ၊ တိုးပွား
 စည်ပင်ခြင်းကို၊ ယံ၊ ဣစ္ဆာယိ၊ အကြင်အလိုရှိ၏၊ တေ၊ သင်၏၊ တံ၊ ထိုအလို

သည်။ ယုတ္တံ၊ သင့်မြတ်၏။ ပတ္တံ၊ ခွင့်ရောက်၏။ အနုန္တုပိကံ၊ ယျော့ကပ်ပတ်၏။ ပတိဂ္ဂပံ၊ သင့်တင့်ပေ၏။ တော၊ သင်အား၊ ဩကာသံ၊ ပုစ္ဆာမေးခွင့်ကို၊ ကရောမိ၊ ပြုပါ၏။ တံ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ယထာသုခံ၊ အလိုဆန္ဒရှိတိုင်း ပုစ္ဆာမေးညှောက်ပါတော့လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဗုဒ္ဓသာတဝဂ်တော ပရိနိဗ္ဗာတဿ အသာဒိယန္တဿဝ
ဝဉ္ဇာဝဉ္ဇာဘာပဗျာ၊

အထခေါ၊ ထိုအခါ၊ နှိုက်၊ မိလိန္ဒောရာဇာ၊ မိလိန္ဒမင်းသည်၊ ကတပဝကာ
ဿ၊ ပုစ္ဆာမေးခွင့်ပြုရကား၊ ဝရနော၊ ဆရာ၏။ ပါဒေ၊ ခြေရင်း၌၊ နိပ္ပဗ္ဗ၊ ဝပ်
၍၊ ထိုထို၊ ဦးထိပ်နှိုက်၊ အဂ္ဂထိ၊ ထက်အုပ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧတံ၊ ဤစကား
ကို၊ အဝေါ၊ ယျော့ကပ်ဆိုပေ၏။ ကိံ၊ အာဝါစ၊ အဘယ်သို့ညှောက်သနည်း၊
ဘန္တော၊ ဝသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်ထော်အရှင်ဘုရား၊ ဣမေတိ၊ ဤထာ၊ ဤတိ
ဣတိ၊ ဤသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဏန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ကိံ၊ ဘဏန္တိ၊ အတယ်ဆိုကုန်
သနည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားရှင်သည်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို၊ ယဒိသာဒိယတိ၊
အကယ်၍တည်းသာယာခဲ့အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သာယာမူကား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ နပရိနိဗ္ဗာတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်မစံသေး၊ ထောကေန၊ ထောကနှင့်၊
သံယုက္ကာ၊ ဟုတ်တူ၍၊ ထောကသ္မိံ၊ ထောကနှိုက်၊ အန္တောဂမိကော၊ အတွင်း
ဝင်ဖြစ်သေး၏။ ထောကသာဝေရထော၊ ထောကနှင့် ဆက်ဆံသေး၏။
ဘဿ၊ ထို၊ ကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုဘုရားအား၊ ကတော၊ ပြုအပ်သော၊ အဓိကာ
ရော၊ ကျေးဇူးသည်၊ အဝဇ္ဇော၊ မမြဲသည်၊ သပထော၊ အကျိုးရှိသည်၊ ဘဝ
တိ၊ ဖြစ်၏။ ယဒိပရိနိဗ္ဗာတော၊ အကယ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတုံအံ့၊ ထောကေန၊
ထောကနှင့်၊ ဝိသံယုက္ကာ၊ မဟုတ်စပ်ဘဲ၊ သဗ္ဗဘဝေတိ၊ ဘဝသုံးပါးတို့
မှ၊ နိဿဇော၊ လွတ်ထတ်ထေရကား၊ ဟဿ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားအား၊
ပူဇာ၊ ပူဇော်သက္ကာရသည်၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊ ပရိနိဗ္ဗာတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
စံပြီး၍၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်ခုတစ်ရာကို၊ နသာဒိယတိ၊ မသာယာနိုင်၊ အသာဒိယန္တ
ဿ၊ မသာယာနိုင်သောဘုရားရှင်အား၊ ကတော၊ ပြုအပ်သောအဓိကာရော၊
ကျေးဇူးသည်၊ ဝဇ္ဇော၊ မြဲသည်၊ အပထော၊ အကျိုးမရှိသည်၊ ဘဝတိ၊
ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ။ ဧသောပဗ္ဗော၊ ဤပြဿနာမေး
ခွန်းသည်၊ ဥဘထော၊ ကောနိကော၊ အစွန်းနှစ်ဘက် ထွက်၏။ ဧသော
ပဗ္ဗော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ အပ္ပတ္တမာနသာနံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့မ

ပိတိန္ဒရပဉ္စာပါဠိတော်နိဿယ

ရောက်သေးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏နေဝင်သယော၊ အရာမဟုတ်ချေ၊ သော၊
 ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ မဟန္တာနံယော၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏သာလျှင်၊
 ဝိသယော၊ အရာပေတည်း၊ ဧကံဒိဋ္ဌိဇာလံ၊ ဤမှားသောအယူကွန်ယက်ကို၊
 ဝိန္ဒု၊ ဖျက်ဆီးပါလော၊ ဧကံသေ၊ တရတည်းသောအတ္တိန္ဒြိက်၊ ဥပယ၊ တည်
 ထားတော်မူလော၊ တဝ၊ အရှင်ထုရားသို့၊ ဧသောပဉ္စော၊ ဤပဿနာမေးခွန်း
 သည်၊ အနုပုတ္တော၊ အစဉ်ရောက်၏၊ အနာဂတာနံ၊ ထာလတ္ထံ၊ ကုန်သော၊ ဇိန
 ပုတ္တာနံ၊ ထုရားသားတော်တို့အား၊ ပဋ္ဌဝါဒနိဂ္ဂဟာယ၊ သူတပါးတို့အယူကို
 နှိပ်နင်းခြင်းငှါ၊ စက္ခု၊ ပညာမျက်စိကို၊ ဒေဟိ၊ ပေးတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်ဆိုပေ၏။ ။

ထေရော၊ အရှင်နာဂထိန်မထေရ်သည်၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံအာ
 ဟ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ထုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရား
 သည်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ဘွယ်ကို၊ နုဿာဒိယတိ၊ သာလည်းမသာယာ၊ ဗောဓိပူ
 ထေယေဝ၊ ဗောဓိပင်ခြေပလ္လင်၊ ဗ္ဗန္တိ၊ ဖွင့်ကြွသောလျှင်၊ တထာဂတဿ၊ ထုရား
 ရှင်သည်၊ သာဒိယနာ၊ သာသာခြင်းကို၊ ပတိနာ၊ ပတ်တော်မူထက်ပြီ၊ ဗဒ၊ ထို
 သို့ဖြစ်သောကြောင့်၊ အနုပါဒိသသာယ၊ ရုပ်နာမ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာန
 ဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာန်ဓာတ်ဖြင့်၊ ပနိနိဗ္ဗုတဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသောထုရားရှင်
 သည်၊ သာဒိယနာ၊ သာသာခြင်းကို၊ ကိံပတိနာ၊ အဘယ်မှာမပတ်ဘဲရှိတု
 အံနည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဓမ္မသေနပတိနာ၊ တရားပိုးအုပ်စပ်
 ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဖြစ်တော်မူသော၊ ထေရေနသာရိပုတ္တေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ
 မထေရ်မြတ်သည်၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဘာထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။
 ကိံဘာထိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ သဒေဝမာနုဿဟိ၊ နတ်
 နှင့်တကွသောလူအပေါင်းသည်၊ ပူဇယန္တော၊ ပူဇော်အပ်ကုန်သော၊ အသမ
 သမာ၊ အတုမဲ့သောထုရားရှင်တို့နှင့်သာ တူတော်မူကုန်သော၊ တေ၊ ထို
 ထုရားရှင်တို့သည်၊ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သကားကို၊ နုဿာဒိယန္တိ၊ မသာယာကုန်၊
 သေ၊ ဤသို့မသာယာခြင်းကား၊ ပုဒ္ဓါနံ၊ ထုရားရှင်တို့၏၊ ဓမ္မတာ၊ သဘောတ
 ရားပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာထိတံ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ။

ရာဇာ၊ ပိတိန္ဒရမင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ ဝျှောက်ဆိုပြန်၏၊ ကိံအာဟ၊ အ
 ဘယ်သို့ဝျှော့သနည်း၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊
 ပုတ္တော၊ သားသည်မူထည်း၊ ပိတုနော၊ အဘ၏၊ ဝတ္ထံ၊ ကျေးဇူးစကားကို၊

ဝိသိဒ္ဓိပဋ္ဌာပာဠိတော်နိဿယ

သည်။ အဂ္ဂိသုခဉာ၊ မီးသဉ်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ နုဟိ၊ ထိုသို့မဟုတ်ပါ။ ကဋ္ဌံ၊ ထင်းသည်။ အဂ္ဂိဿ၊ မီး၏။ ဝပဗ္ဗ၊ မြှုပ်နှံခြင်းဖြစ်သော၊ ဥပါဒါနံ၊ မီးစာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ အဂ္ဂိကာမာ၊ မီးကိုအလိုရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပစ္စတ္တပုရိသက၊ ရေနု၊ မျက်မှောက်နှိုက်ယော်ကျားတို့ပြုအပ်သော၊ ထာမဗထဝိရိယောနု၊ အလုံ့လအစွမ်းဖြင့်၊ ကဋ္ဌံ၊ ထင်းကို၊ မန္တယိတွာ၊ ပွတ်တိုက်၍၊ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓတ္တတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တေနအဂ္ဂိနာ၊ ထိုမီးဖြင့်၊ အဂ္ဂိကရဏီယာနိ၊ မီးဖြင့်ပြုလုပ်ဘွယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ကမ္မာနံ၊ အမှုကိစ္စတို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ သျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေနုဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မှုကား၊ တိတ္ထိယာနံ၊ တိတ္ထိတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားသည်၊ ဝိစ္ဆာ၊ မှားရှင်းသည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ အသာဒိယန္တဿ၊ မသာယာသောမြတ်စွာထုရားအား၊ ကတောပြုအပ်သော၊ အဓိကာရော၊ ပူဇော်သကာသည်။ ဝဇ္ဇေ၊ ခြုံသည်။ အပယောအကျိုးမရှိသည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားသည်၊ ဝိစ္ဆာ၊ မှားသည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ သျှောက်ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မဟာအဂ္ဂိက္ခန္ဓာ၊ မိပုံကြီးသည်။ ပဇ္ဇလိယထာ၊ ထွန်းတောက်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဒဿသဟသိမ္မိ၊ တသောင်းသော၊ လောကဓာတုယာ၊ လောကဓာတ်နှင့်၊ ဗုဒ္ဓထိရိယာ၊ ထုရား၏အသရေတော်ဖြင့်၊ ပဇ္ဇလိ၊ တောက်ပထွန်းလင်းတော်မူပြီး၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မဟာအဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ မီးပုံကြီးသည်။ ပဇ္ဇလိတွာ၊ တောက်ပ၍၊ နိဗ္ဗုတောယထာ၊ ပြင်းထေသကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဒဿသဟသိမ္မိ၊ တသောင်းသော၊ လောကဓာတုယာ၊ လောကဓာတ်နှိုက်၊ ဗုဒ္ဓထိရိယာ၊ ထုရားအသရေတော်ဖြင့်၊ ပဇ္ဇလိတွာ၊ ထွန်းပ၍၊ အနုပါဒိသေသာယာ၊ နာမ်ရှင် အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပြီး၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ နိဗ္ဗုတော၊ ပြင်းပြီးသော၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ မီးပုံကြီးသည်။ တိဏကဋ္ဌပါဒါနံ၊ မြက်ထင်းဟူသောမိစာကို၊ နသာဒိယတိယထာ၊ မသာယာသကဲ့သို့၊ ဝေမေဝေ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ လောကဟိတထာ၊ လောကအစီးအပွား၏။ သာဒိယနာ၊ သာယာသည်ကို၊ ပတိနာ၊ ပတ်အပ်ပြီး၊ ဥပသန္တာ၊ ပြင်းအေးထေမြို့။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ မီးပုံကြီးသည်၊ နိဗ္ဗုတေ၊ ပြင်းသော်၊ အနုပါဒါနော၊ ထောင်စာမရှိသော်၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပစ္စတ္တပုရိ

၃-မေတ္တာကဗျာ-၁-နန္ဒီလင်္ကာ

သကရေန၊ မျက်မှောက်နှိုက်-ယောက်ျားတို့ပြုအပ်သော၊ ထာမဗလစိရိ
 ယေနးအားစွမ်းလုံးထဖြင့်၊ ကဋ္ဌံထင်းကို၊ မန္တယိတွာ၊ ပွတ်တိုက်၍၊ အဂ္ဂိံ၊
 မီးကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တေနအဂ္ဂိနာ၊ ထိုမီးဖြင့်၊ အဂ္ဂိကရဏီယာနိ၊ မီး
 ဖြင့်ပြုလုပ်ဘွယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ကဋ္ဌာနိ၊ အမှက်စွတို့ကို၊ ကရောန္တိယထာ၊
 ပြုကုန်၏သို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့သည်၊
 ပရိနိဗ္ဗူတဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
 အသာဒိယန္တဿ၊ မသာယာဘဲလျှင်၊ ဓာတုရတနံ၊ ဓာတ်တော်ရတနာ
 ကို၊ ဝတ္ထု၊ မြီရာကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥာဏ
 ရတနာရမ္မဏေန၊ ဥာဏ်တော် ရတနာကို အာရုံပြုသဖြင့်၊ သမ္ဗုဒ္ဓိပတ္တိံ၊
 ကောင်းသောအကျင့်ကို၊ သေဝန္တော၊ ဖြစ်သောသူသည်၊ တိဿော၊ သုံးပါး
 ကုန်သော၊ သမ္ပတ္တိဿ၊ စည်းစိမ်တို့ကို၊ ပရိယာန္တိ၊ ရကုန်၏၊ မဟာ
 ရာဇမင်းမြတ်၊ ဣမိနာဒိကာရဏေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်၊ နပရိနိဗ္ဗူတဿ၊
 ပရိနိဗ္ဗာန်မစံသေးသော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အသာဒိယန္တ
 ဝေဝ၊ မသာယာသော်လည်းကတော၊ ပြုအပ်သော၊ အဓိကာရော၊ ပူဇော်
 သကာသည်၊ အဝဇ္ဈော၊ မမြို့သည်၊ သဗဇော၊ အကျိုးရှိသည်၊ တဝတိ၊ ဖြစ်
 ၏အပစ္စိ၊ ထိုမှတပါးလည်း၊ ဥတ္တရိကာရဏံ၊ ဤထက်လွန်သော အ
 ကြောင်းကို၊ သုဏောတိ၊ နာဦးလော၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ မဟာတိ၊ ကြီး
 စွာသော၊ မဟာဝါတော၊ လေကြီးသည်၊ ဝါယိတွာ၊ တိုက်ခတ်၍၊ ဥပရမေ
 ယျ၊ ငြိမ်းစရာ၏၊ အဝိ၊ မေးဦးအံ့၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဥပရတော၊ ငြိမ်း
 စဲသော၊ ဝါတော၊ လေသည်၊ ပုန၊ တဘန်၊ နိဗ္ဗတ္တာပနံ၊ ဖြစ်ပြန်ခြင်းကို၊ သာဒိ
 ယတိနုခေါ၊ သာယာပါသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ ထိုသို့မသာယာပါ၊ ဥပရတဿ၊ ငြိမ်းစံပြီးသော၊
 ဝါတဿ၊ လေ၏၊ အာဘောဂေါ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ မန
 သိကာရောဝါ၊ စိတ်ထားပြုခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ ပုန၊ တဘန်၊ နိဗ္ဗတ္တ
 နာယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နဟိ၊ မရှိချေ၊ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ် အကြောင်း
 ကြောင့်ဟူမူ၊ သာဝါယော ဓာတု၊ ထိုယေဓာတ်သည်၊ အစေတနာ၊
 စေတနာခြင်းလုံ့ထမရှိ၍တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ယျောက်ဆို၏၊
 မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ အဝိ၊ မေးဦးအံ့၊ ဥပရတဿ၊ ငြိမ်းထေပြီးသော၊ တထာ၊
 ထိုလေ၏၊ ဝါတောတိသမညာ၊ လေဟူသော အမည်သည်၊ အပဂစ္ဆတိနု၊
 ပျောက်ကင်းပါသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား၊ နဟိ၊ မပျောက်ပါ၊ တာဝ၊ ဝဏ္ဍင်ရူပနာနိ၊ ထန်းရွက်ဟပ်တို့သည်၊

မိလိန္ဒပဉ္စပါဒ္ဓိတော်နိဿယ

ဝါတဿ၊ ယေဇ္ဇိ၊ ဥပ္ပတ္တိယာ၊ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၏၊ ပစ္စယာ၊ အကြောင်းကိုတည်း၊
 ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ မံနုဿာ၊ လူကိုသည်၊ ဥဏ္ဍာတိတက္ကော၊
 လွန်စွာ ပူထောင်ကုန်၏။ ပရိဇ္ဈာဟပရိပိဋ္ဌိတော၊ အိုက်ခြင်းနှိပ်စက်ကုန်၏။
 ဧကမနုဿာ၊ ထိုလူကိုသည်၊ တာဝဝဇေရုနဝါ၊ ထန်းရှက်ယပ်ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဝိဂူပနေနဝါ၊ ယပ်လေခပ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝစ္စတ္တ
 ပုရိ သကဇေန၊ မျက်မှောက်နှိုက်ယောက်ျားတို့ပြုအပ်သော၊ ထာမဗထဝိရိ
 ယေန၊ အားစွမ်းလုံးလဖြင့်၊ တံ၊ ထိုယပ်လေကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တေန
 ဝါတေန၊ ထိုယပ်လေဖြင့်၊ ဥဏ္ဍာ၊ အပူကို၊ နိဗ္ဗာပေန္တိ၊ ပြင်းစေကုန်၏၊ ပရိဇ္ဈာ
 ဟံ၊ ပူအိုက်ခြင်းကို၊ ဂူပသမေန္တိ၊ ပြင်းစေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 သျှောက်ဆိုလေ၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ တေနတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မှုကား၊
 အသာဒိယန္တဿ၊ မသာယာသောမြတ်စွာဘုရားအား၊ ကတော၊ ပြုအပ်
 သော၊ အဓိကာရော၊ ပူဇော်သကာသည်၊ ဝဇ္ဇေ၊ ဤသို့လည်းဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။
 အဖထော၊ အကျိုးမရှိသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိတ္ထိယာနံ၊ တိတ္ထိ
 တို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှားသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာရာဇမင်း
 မြတ်၊ မဟာတိ၊ ကြီးစွာသော၊ မဟာဝါတော၊ လေကြီးသည်၊ ဝါဟိယထာ၊
 တိုက်ခတ်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဒသသဟထိမ္ပိ၊ တသောင်းသော၊ လောကဓာတုယာ၊ လောကဓာတ်
 နှီး၊ သီတထမဂူရသန္တသုရမမေတ္တာဝါတေန၊ အေးမြသာယာသိမ်မွေ့နူးညံ့
 သောမေတ္တာတော်လေဖြင့်၊ ဥပါဝါဟိ၊ တိုက်ခတ်တော်မူပြီးမဟာရာဇမင်း
 မြတ်၊ မဟာတိ၊ ကြီးစွာသော၊ မဟာဝါတော၊ လေကြီးသည်၊ ဝါဟိတွာ၊ တိုက်
 ခတ်၍၊ ဥပရတောယထာ၊ ကင်းပြတ်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
 ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သီတထမဂူရသန္တသုရမမေတ္တာဝါတေန၊
 အေးမြသာယာသိမ်းမွေ့နူးညံ့သောမေတ္တာလေဖြင့်၊ ဥပါဝါဟိတွာ၊ တိုက်
 ခတ်၍၊ အနုပါဒိသေဿာယ၊ နာမ်ရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာ
 နဓာတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဥပရ
 တော၊ ကင်းပြတ်ပြီးသော၊ ဝါတော၊ လေသည်၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ နိဗ္ဗတ္တေပနံ ဖြစ်
 ပြန်ခြင်းကို၊ နုသာဒိယတိယထာ၊ မသာယာသကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာ
 လျှင်၊ လောကဟိတဿ၊ လောကအစီးအပွား၏၊ သာဒိယမာနာ၊ သာယာ
 ခြင်းကို၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ပြီး၊ ဥပသန္တာ၊ ပြင်းအပ်ပြီး၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊
 ဧကမနုဿာ၊ ထိုလူကိုသည်၊ ဥဏ္ဍာတိတက္ကော၊ ပူထောင် သည့်အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ပရိဇ္ဈာဟပရိပိဋ္ဌိတော၊ အိုက်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သောကြောင့်၊

တာထဝဏ္ဏေနဝါ၊ ထန်းရွက်ယပ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဂူပနေနဝါ၊ ယပ်ထေ
 ခပ်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါတံ၊ လေကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဥဏှံ၊ အပူ
 ကို၊ နိဗ္ဗာပေန္တိ ယထာ၊ ငြိမ်းစေကုန်၏။ သို့လည်းကောင်း၊ ပရိဇ္ဇာဟံ၊ ပူအိုက်
 ခြင်းကို၊ ဝူပသမေန္တိ ယထာ၊ အေးမြစေကုန်၏။ သို့လည်းကောင်း၊ ဝေမေဝ၊ ဤ
 အတူသာလျှင်၊ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့သည်၊ ပရိနိဗ္ဗူတဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
 စံပြီးသော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အသာဒိယန္တဿေဝ၊ မသာ
 ယာစေကာမူ၊ ခာတုဉ္စ၊ ခတ်တော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥာဏရတနဉ္စ၊ ဥာဏ်
 တော်ရတနာကိုလည်းကောင်း၊ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊
 နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တေနကုသလေန၊ ထိုကုသိုလ်ဖြင့်၊ တိဝိဂပ္ပိသန္တာပ
 ပရိဇ္ဇာဟပရိပိဋိတာ၊ မီးသုံးပါး၏၊ ပူဇောင်အိုက်စပ်ခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်သည်
 တို့ကို၊ နိဗ္ဗာပေန္တိ၊ ငြိမ်းစေကုန်၏။ ဝူပသမေန္တိ၊ အေးမြစေကုန်၏။ မဟာရာဇ
 မင်းမြတ်၊ ဣမိနာပိကာရဏေန၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ပရိနိဗ္ဗူတ
 ဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အသာဒိယန္တ
 ဿေဝ၊ မသာယာစေကာမူ၊ ကတော၊ ပြုအပ်သော၊ အဓိကာဇော၊ ပူဇော်သ
 ကာ သည်၊ အဝဉ္ဇော၊ မမြဲသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ သပထေဝ၊ အကျိုးရှိ
 သည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ အပရိပိ၊ ထိုအကြောင်းမှတ
 ပါးလည်း၊ ဥတ္တရိကာရတံ၊ ထိုထက်လွန်သောအကြောင်းတနည်းကို၊ ပရ
 ဝါဒါနံ၊ သူတပါးတို့၏ဝါဒတို့ကို၊ နိဂ္ဂဟယ၊ နှိပ်ခြင်းငှါ၊ သုဏောတိ၊ နားဦး
 ထော၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျား
 သည်၊ ဘေရိ၊ စည်ကြီးကို၊ အာကောဇေတွာ၊ ခေါက်တီး၍၊ သဒ္ဓံ၊ စည်သံ
 ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ ယောသောဘေရိသဒ္ဓေါ၊ အကြင်စည်သံကို၊
 ပုရိသေန၊ ယောက်ျားသည်၊ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ သောသဒ္ဓေါ၊ ထို
 စည်သံသည်၊ အန္တရဓာယေယျ၊ ကွယ်ရာ၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ အဝိ၊ မေး
 ဦးအံ့၊ သဒ္ဓေါ၊ အသံသည်၊ ပုန၊ တတန်၊ နိဗ္ဗတ္တာပနံ၊ ဖြစ်ပြန်ခြင်းကို၊ သာဒိယ
 တိနုခေါ၊ သာယာအံ့ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တန္တေ၊
 အရှင်ဘုရားနတ်၊ ထိုသို့မဟုတ်ပါ။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ပျောက်ပြီးသော၊
 သောသဒ္ဓေါ၊ ထိုစည်သံသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ တဿ၊ ထိုစည်သံ၏၊ ပုန၊ တတန်၊
 ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အာဘာ ဂေါဝါ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း ဘဝင်လည်း
 ကောင်း၊ မနထိကာရောဝါ၊ စိတ်ထားပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အန္တရဟိ
 တော၊ ကွယ်ပျောက်လေပြီ၊ သကိံ၊ တကြိမ်၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်ပေါ်ပြီး၍၊ ဘေ
 ရိသဒ္ဓေါ၊ စည်ကြီးသံသည်၊ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ပျောက်ခဲ့သော်၊ သောဘေ

ရိသဒ္ဓေါ၊ ထိုစည်သံသည်၊ သရုက္ခိန္ဒော၊ အကြွင်းမဲ့ပြတ်စဲလေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္ဓေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပန၊ ထိုသို့ပြတ်စဲလေသည်၊ သဒ္ဓဿ၊ စည်သံ၏၊ နိဗ္ဗတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဘေရိ၊ စည်သည်၊ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သောကြောင့်၊ ပုရိသော၊ ဟောကျားသည်၊ ပစ္စယေ၊ အကြောင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ အတ္တဇေန၊ မိမိနှိုက်ဖြစ်သော၊ ဝါယာမေန၊ ထို့ထပြင့်၊ ဘေရိ၊ စည်ကို၊ အာကောဇေတွာ၊ တီးခတ်၍၊ သဒ္ဓံ၊ စည်သံကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျောက်ဆိုပေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသဖွယ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သိသမာဓိပညာပိရုတ္တိပိရုတ္တိဥာဏဒဿနပရိဘာဝိတံ၊ သိသမာဓိပညာအရဟတ္တမဂ်အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ဖြင့်ထူအပ်သော၊ ဓာတုရတနဉ္စ၊ ဓာတ်တော်ရတနာကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဉ္စ၊ သုတ်အတိဓမ္မာကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနယဉ္စ၊ ဝိနည်းကိုလည်းကောင်း၊ အနုထိဋ္ဌဉ္စ၊ အဆုံးအမတော်ကိုလည်းကောင်း၊ သတ္တရံ၊ ကိုယ်တော်စားဘုရား ရှင်ကို၊ ဋ္ဌပယိတွာ၊ ထားတော်မူခဲ့၍၊ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်၊ အနုပါဒိသေသာယ၊ နာမ်ရပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီး၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေစ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသော်လည်း၊ သမ္ပတ္တိယာဘော၊ ချမ်းသာသုံးပါးကိုရရှိခြင်းသည်၊ ဥပရိ၊ အထက်နှိုက်၊ ဥပဆိန္ဒော၊ ကင်းပြတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘဝနုက္ခဝုဂီဝိဋ္ဌိတာ၊ ဘုရားသုံးပါးအတွင်းဆင်းရဲ မျိုးအစဉ်သည် ထင်စွာနှိပ်စက်ကုန်သော၊ သမ္ပတ္တိကာမာ၊ ချမ်းသာသုံးပါးကိုလိုကုန်သောသူတို့သည်၊ ဓာတုရတနဉ္စ၊ ဓာတ်တော်ရတနာကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဝိနယဉ္စ၊ သုတ်အတိဓမ္မာဝိနည်းကိုလည်းကောင်း၊ အနုထိဋ္ဌဉ္စ၊ အဆုံးအမကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စယံ၊ အကြောင်းကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ သမ္ပတ္တိယော၊ သုံးပါးသောချမ်းသာတို့ကို၊ ထဘန္တိ၊ ရကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣပိနာပိကာရဏေန၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ပရိနိဗ္ဗုတဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အသာဒိယန္တဿေဝ၊ သောယာစေကာမူ၊ ကတော၊ ပြုအပ်သော၊ အဓိကရော၊ ပူးဇာ်ထကာသည်၊ အဝဉ္ဇျော၊ မမြေ့သည်၊ ဘဂဝတိ၊ ဖြစ်၏။ သပယော၊ အကျိုးရှိသည်၊ ဘဂဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အနာဂတံ၊ ထာလတ္တံ၊ သော၊ အခွါနံ၊ အခွန်နှိုက်ဖြစ်ထွန်းသော၊ တေံ၊ ဤအကြောင်းအရာကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိဋ္ဌဉ္စ၊ မြင်လည်းမြင်တော်မူ၏။ ကထိကဉ္စ၊ ဟောလည်းဟောတော်မူ

၏၊ဘဏ်တဉ္စ၊မှာလည်းမှာတော်မူ၏၊ အာစိက္ခိတဉ္စ၊ပြောကြားထည်းပြော
 ကြားခဲ့၏၊ကိံကထိတဉ္စ၊အဘယ်သို့ဟောထော်မူသနည်း၊ကိံဘဏ်တဉ္စ၊
 အဘယ်သို့မှာ ထော်မူသနည်း၊ ကိံအာစိက္ခိတဉ္စ၊ အဘယ်သို့ ပြောကြား
 ထော်မူသနည်း၊ အာနန္ဒ၊အာနန္ဒ၊တုမှာကံ၊ သင်တို့၏၊ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ပန၊အ
 ကယ်စင်စစ်၊သိယာစခေါ၊ ယုံမှားသံသယသည်၊အဿ၊ဖြစ်ရာ၏၊ကိံအ
 သာ၊အဘယ်သို့ဖြစ်ရာသနည်း၊ ပါဝစနံ၊သာသနာတော်သည်၊ အတိတ
 သတ္တ၊ကံ၊တုရားရှင်ကွယ်လွန်လေပြီ၊နော၊ငါတို့အား၊သက္ကာ၊ဆရာထုရား
 ရှင်သည်၊နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဿ၊ဖြစ်ခဲ့လေရာ၏၊အာနန္ဒ၊အာနန္ဒ၊
 တေံ၊ဤသို့ဖြစ်ခြင်းကို၊ဇေဝံ၊ဤသို့ဖြစ်သည့်အတိုင်း၊ပန၊စင်စစ်၊နခေါ၊ဗြဟ္မံ၊
 မမှတ်အပ်၊အာနန္ဒ၊အာနန္ဒ၊မယာ၊ငါတုရားသည်၊ဇေဝံ၊သင်တို့အား၊ဇေဋ္ဌော
 စ၊သုတ်အဘိဓမ္မာ ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိနယောစ၊ဝိနည်းတရားကိုလည်း
 ကောင်း၊ဓေသိတော၊ဟောအပ်ပြီ၊ပညက္ကော၊ပညတ်အပ်ပြီ၊သော၊ထိုသုတ်
 အထိဓမ္မာဝိနည်းတရားစုသည်၊ မမ၊ငါတုရား၏၊အစ္စယေန၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံသ
 ဖြင့်၊ဇေဝံ၊သင်တို့၏၊ သတ္ထာ၊ ဆရာပေတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထိတဉ္စ၊
 ဟောလည်းဟောတော်မူ၏၊ ဘဏ်တဉ္စ၊ မှာလည်းမှာတော်မူ၏၊အာစိက္ခိ
 တဉ္စ၊ ပြောကြားထည်းပြောကြားတော်မူ၏၊ ပရိနိဗ္ဗတဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
 စံပြီးသော၊ အသာဒိယန္တဿ၊ မသာယာသော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ
 တုရားအား၊ကတော၊ပြုအပ်သော၊ အဓိကာဓော၊ ပူဇော်သကာသည်၊ အဝ
 ဝ္ဗော၊မမြုံသည်၊ဘဝတိ၊ဖြစ်၏၊သပလော၊အကျိုးရှိသည်၊ဘဝတိ၊ဖြစ်၏
 ဣတိ၊ဤသို့၊ယေသံတိတ္ထိ၊သနံ၊ အကြင်တိတ္ထိတို့၏၊ယံဝစနံ၊အကြင်စကား
 သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တေသံတိတ္ထိယာနံ၊ တိတိတ္ထိတို့၏၊တံဝစနံ၊ ထိုစကား
 သည်၊မိစ္ဆာ၊မှားယွင်း၏၊ အဘူတံ၊မမှန်ကန်၊ဝိတထံ၊ချွတ်ယွင်း၏၊ သလိ
 ကံ၊ချွတ်ချော်၏၊ဝိရုဒ္ဓံ၊ဆန့်ကျင်၏၊ဝိပရိတံ၊ဘောက်ပြန်၏၊ဒုက္ခဒါယကံ၊
 ဆင်းရဲကိုပေးတတ်၏၊ ဒုက္ခဗိပါကံ၊ဆင်းရဲသောအကျိုးရှိ၏၊ အပါယဂမနိ
 ယံ၊အပါယ်သို့သားတတ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ထိအပ်၏၊ ။မဟာရာ
 ဇ၊မင်းမြတ်၊အပရိပိ၊တပါးလည်း၊ ဥတ္တရိပိကာရကံ၊ထိုထက်လွန်သောအ
 ကြောင်းကို၊သုဏောတိ၊ နာယုဦးလော၊ ယေနကာရဏေန၊ အကြင်အ
 ကြောင်းဖြင့်၊ပရိနိဗ္ဗတဿ၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသော၊ တထာဂတဿ၊မြတ်စွာ
 တုရားအား၊အသာဒိယန္တဿ၊မသာယာစေကာမူ၊ကတော၊ပြုအပ်သော
 အဓိကာဓော၊ပူဇော်သကာသည်၊အဝဝ္ဗော၊မမြုံသည်၊သပလော၊အကျိုး
 ရှိသည်၊ဘဝတိ၊ဖြစ်၏၊ တေနကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ဥတ္တရိပိ

မိလိန္ဒပဋ္ဌာပါဠိတော်နိဿယ

ကံ၊ ရက်၊ ထိုထက်လွန်သော အကြောင်းကို၊ သုတေသန၊ နာယူဦးလော၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အယံပထဝီ၊ ဤမြေကြီးသည်၊ မယံ၊ ဝါမြေကြီးနှိုက်၊ သဗ္ဗဗိဇာနိ၊ အလုံးစုံ သောမျိုးစေတို့သည်၊ သံဝိဂ္ဂဟန္တု၊ ပြန်ပွား၊ ပါစေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာဒိယတိနူခေါ၊ သာယာပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးတော်မူ၏။

ကန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ ထိုသို့မသာယာပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထုတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပန၊ မေးဦးဆုံးအသာဒိယန္တိ ယာ၊ မသာယာသော၊ မဟာပထဝီယာ၊ မြေကြီးနှိုက်၊ တာနိဗိဇာနိ၊ ထိုမျိုးစေတို့သည်၊ သံဝိဂ္ဂဟိတွာ၊ ပြန်ပွား၍၊ ဒဋ္ဌမူလဇေဋ္ဌာ၊ မြေမြဲစွာသော အမြစ်အတက် ရှုပ်ထွက်ကုန်လျက်၊ ပတိဗ္ဗိတာ၊ တည်ကုန်သည်၊ ကိဿဟောန္တိ၊ အတယ်ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ခန္ဓသဘုရားခါပရိဝိတ္တိဏ္ဏာ၊ ပင်စည်အနှစ်အခက်ကြီးငယ်ကျယ်ပြန့်ကုန်လျက်၊ ပုပ္ဖဗလဓရာ၊ အပွင့်အသီးကိုဆောင်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ကန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ အသာဒိယန္တိ၊ မသာယာသော်လည်း၊ တေသံဗိဇာနံ၊ ထိုမျိုးစေတို့၏၊ ဝတ္ထု၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဂ္ဂဟနာယ၊ စည်ပင်ခြင်း၏၊ ပစ္စယံ၊ အကြောင်းကို၊ ဧတေ၊ ဝေး၏၊ တာနိဗိဇာနိ၊ ထိုမျိုးစေတို့သည်၊ တံဝတ္ထု၊ ထိုတည်ရာဝတ္ထုကို၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၊ တေနပစ္စယေန၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်၊ သံဝိဂ္ဂဟိတွာ၊ စည်ပင်၍၊ ဒဋ္ဌမူလဇေဋ္ဌာ၊ မြေမြဲစွာအမြစ်အတက် ရှုပ်ထွက်ကုန်လျက်၊ ပတိဗ္ဗိတာ၊ တည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ခန္ဓသဘုရားခါပရိဝိတ္တိဏ္ဏာ၊ ပင်စည်အနှစ်အခက်ကြီးငယ်ပြန့်ပွားကုန်လျက်၊ ပုပ္ဖဗလဓရာ၊ အပွင့်အသီးကိုဆောင် ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။

တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မှုကား၊ အသာဒိယန္တိဿ၊ မသာယာသောမြတ်စွာဘုရားအား၊ ကတော၊ ပြုအပ်သော၊ အဓိကာဓရာ၊ ပူဇော်သကာသည်၊ ဝဋ္ဌေ၂၊ မြို့သည်၊ အဖးဿ၊ အကျိုးမရှိသည်၊ သဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်၊ သဘောတန္တိ၊ အကယ်၍ဆိုကုန်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုသော်လည်း၊ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်၊ သကေဝါဓေ၊ မိမိဝါခန္တိက်၊ နုဋ္ဌာ၊ ပျက်စီးကုန်သည်၊ ဟတာ၊ ပုတ်ခတ်ကုန်တည်၊ ဝိနုဋ္ဌာ၊ ပျက်စီးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မဟာပထဝီယထာ၊ မဟာပထဝီမြေကြီးကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အရဟံ၊ ပစ္စည်းထေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ သဗ္ဗသမ္မုဒ္ဓေါ၊ မိမိကိုယ်တိုင်မ ဖောက်မပြန်သရွာ ထေးပါးတရားကိုထိတော်မူထသော၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။

မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ မဟာပထဝီ၊ မဟာပထဝီမြေကြီးသည်၊ ကိဗ္ဗိ၊ တရံတရာကို၊ နုသာဒိယတိယထာ။ မသာယာသက္ကသျှိ၊ ဇေံ၊ ဤအတူ၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကိဗ္ဗိ၊ တရံတရာကို၊ နုသာဒိယတိ၊ မသာယာပေ၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ အာနိဗ္ဗာနိ၊ ထိုမျိုးစေတို့သည်၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးကို၊ နုသာယာ၊ ရှိ၍၊ ဝိရူဟိ၊ စွာ၊ ပြန်ပွား၍၊ ဒဠကုလဇေဝ၊ မြေမြဲစွာသောအမြစ်အတတ်ချစ်ဖွဲ့ကိုကုန်ထွက်၊ ပတိဗ္ဗိတော၊ တည်ကုန်သော၊ ခန္ဓသာရသာခါပရိဝိတ္တိတ္ထာ၊ ပင်စဉ်အနှစ်အခက်ကြီးထပ်ပြန်ပွားကုန်ထွက်၊ ဝုပ္ပဗလဓရာ၊ အပွင့်အသီးကိုအသစ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ယတော၊ ဖြစ်ကုန်သက္ကသျှိ၊ ဇေံ၊ ဤအတူ၊ ဒေဝမနုဿ၊ နတ်လူတို့သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပံပြီးသော၊ တထာဂဏ္ဏ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အသာဒိယန္တဿေဝ၊ မသာယာစေကာမူ၊ ဓာတု၊ ဓာတ်တော်ကိုလည်း၎င်း၊ ဥာထရတနဉ္စ၊ ဥာထင်တော်ရတနာကိုလည်း၎င်း၊ နိဿာယ၊ ရှိ၍၊ ဒဠကုလဇေဝပတိဗ္ဗိတော၊ မြေမြဲသောကုသိုလ်ဟူသောအမြစ်တည်ရာရှိကုန်ထွက်၊ သမာဓိက္ခန္ဓဓမ္မသာရာ၊ သမာဓိဟူသောပင်စည်တရားအနှစ်ရှိကုန်၍၊ သီလသာခါပရိဝိတ္တိတ္ထာ၊ သီလဟူသောအကိုင်းအခက်တို့ဖြင့်ထက်ဝန်ကျင်ပြန်ပွားကုန်ထွက်၊ ဝိရတ္တိဝုပ္ပဗလဓရာ၊ ဝိရတ္တိဟူသောအပွင့်မဂ်ဖိုလ်ဟူသောအသီးတို့ကိုပွင့်သီးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဣမိနာပိကာရထေန၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ပရိနိဗ္ဗုတဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပံပြီးသော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အသာဒိယန္တဿေဝ၊ မသာယာစေကာမူ၊ ကတော၊ ပြုအပ်သော၊ အဓိကာရော၊ ပူဇော်သကောသည်၊ အဝဇ္ဇေ၊ မမြို့သည်၊ သပယော၊ အကျိုးရှိသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုစာပာဗိန္ဒကောဏိ၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ အပရိပိ၊ တပေးလည်း၊ ဥတ္တရိကာရတံ၊ ထိုထက်လွန်သောအကြောင်းကို၊ သုလောဟိ၊ နာဦးထော၊ ယေနကာရထေန၊ အကြင့်အကြောင်းကြောင့်၊ ပရိနိဗ္ဗုတဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပံပြီးသော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အသာဒိယန္တဿေဝ၊ မသာယာစေကာမူ၊ ကတော၊ ပြုအပ်သော၊ အဓိကာရော၊ ပူဇော်သကောသည်၊ အဝဇ္ဇေ၊ မမြို့သည်၊ သပယော၊ အကျိုးရှိသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဣမေတြဇ္ဇာ၊ ဤကုလားအုတ်တို့သည်၊ ဣမေဂေါဏ္ဍာ၊ ဤနွားတို့သည်၊ ဣမေဂဒြိဘာ၊ ဤမြည်းတို့သည်၊ ဣမေအဇာ၊ ဤဆိတ်တို့သည်၊ ဣမေပသျှ၊ ဤသားသမင်တို့သည်၊ ဣမေမနုဿာ၊ ဤလူတို့သည်၊ အန္တောကုန္တိတ္ထိ၊ မိမိတို့ဝမ်းတွင်းနှိုက်၊ ကိမိကုထာနံ၊ ဝိုးမျိုးအဖမ်းတို့၍၊ သမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်ပွားခြင်းကို၊ သာဒိ

ဒိတိန္ဒယောပါဠိတော်နိဿယ

ယန္တိန္ဒဝေ။ သာယာနှစ်မြို့က်ပေ့ကုန်သယော။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ။ မိန့်တော်
မူ၏။ ဘန္တေ။ အရှင်တုရား။ နုတိ။ ထိုသို့မဟုတ်ပါ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝျောက်
သည်ရှိသော်။ မဟာရာဇမင်းမြတ်။ ပန။ မေးဦးအံ့။ အသာဒိယန္တနံ။
မသာယာကုန်သော။ တေကိဗိယော။ ထိုပိုးမျိုးတို့သည်။ တေသံမနုဿာနံ။
ထိုလူတို့၏။ အန္တေကုန္တိတ္ထံ။ မိမိတို့ဝမ်းတွင်နှိုက်။ သန္တပိတွာ။ ဖြစ်ကြကုန်၍။
ဗဟုပုတ္တနန္တော။ ဈေးသောသားမြေးရှိကုန်၍။ ဝေပုဗ္ဗတံ။ ပြန်ပွားခြင်းသို့။
ကိဿပါပုဏန္တိ။ အဘွဲကြောင့်ရောက်ကုန်သနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ။
မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေ။ အရှင်တုရား။ ပါပဿကမ္မဿ။ မကောင်းမှု
ကံ၏။ ဗကာတာယ။ အားကြီးသောကြောင့်။ အသာဒိယန္တနံယေဝ။ မသာ
ယာကုန်စေကာမူ။ တေသံသတ္တဝနံ။ ထိုသတ္တဝါတို့၏။ အန္တေကုန္တိတ္ထံ။ မိမိ
တို့ဝမ်းတွင်နှိုက်။ ကိဗိယော။ ပိုးမျိုးတို့သည်။ သန္တပိတွာ။ ဖြစ်ကြကုန်၍။ ဗဟု
ပုတ္တနန္တော။ ဈေးသောသားမြေးရှိကုန်၍။ ဝေပုဗ္ဗတံ။ ပြန်ပွားခြင်းသို့။ ပါပ
ဏန္တိ။ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဝေါဝါဠေျော့ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇမင်း
မြတ်။ ဝေမေဝေ။ ဤအတူသာလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာတဿ။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသော
တထာဂတဿ။ မြတ်စွာတုရားအား။ အသာဒိယန္တသောဝ။ မသာယာစေ
ကာမူ။ ဝေတုဿစ။ ဝေတံတော်၏။ ထည်းကောင်း။ ဥာထာရမ္မဏံဿစ။
ဥာဏ်တော်အာရုံ၏။ ထည်းကောင်း။ ဗယဝတာယ။ အားကြီးသောကြောင့်။
တထာဂတေ။ မြတ်စွာတုရားနှိုက်။ ကတော။ ပြုအပ်သော။ အဓိကာရော။
ပူဇော်သကာသည်။ အဝဇ္ဇေျာမမြို့သည်။ သဗယော။ အကျိုးရှိသည်။ တဝ
တိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ။ မိန့်တော်မူ၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်။
အပရစ္စိတပါးလည်း။ ဥတ္တရိ။ ထိုထက်အလွန်။ ကာရထံ။ အကြောင်းကို။
သုဏောတိ။ နာဦးထေး။ ယေနကာရထေန။ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ပရိ
နိဗ္ဗာတဿ။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသော။ တထာဂတဿ။ မြတ်စွာတုရားအား။ အသာ
ဒိယန္တသောဝ။ မသာယာစေကာမူ။ ကတော။ ပြုအပ်သော။ အဓိကာရော။
ပူဇော်သကာသည်။ အဝဇ္ဇေျာမမြို့သည်။ သဗယော။ အကျိုးရှိသည်။ တဝ
တိ။ ဖြစ်၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်။ ဣမေမနုဿာ။ ဤလူတို့သည်။ ဣမေအ
ဋ္ဌနုတိရောဂါ။ ဤကိုးဆွဲရှစ်ဖြာရောဂါအပေါင်းတို့သည်။ ကာယေ။ ကိုယ်
နှိုက်။ နိဗ္ဗတ္တန္တု။ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ သာဒိယန္တိန္ဒဝေ။ သာ
ယာကုန်သလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ။ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ။ အရှင်တုရား။
နုတိ။ ထိုသို့မဟုတ်ပါ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝျောက်ထတ်သော်။ မဟာရာဇမင်းမြတ်
ကိဿ။ အဘယ်ကြောင့်။ တေရောဂါ။ ထိုအနာရောဂါတို့သည်။ အသာဒိ

ယန္တရံ၊ မသာယာကုသောလူတို့၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်နှိုက်၊ နိဗ္ဗန္တန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးနှိုက်၊ ကတော၊ ပြုအပ်သော၊ ဒုဂ္ဂရိတော၊ ဒုစရိတ်ကြောင့်၊ ရောဂါ၊
အနာရောဂါတို့သည်၊ နိဗ္ဗန္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယျေ၊ ယက်လတ်သော်၊
မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးနှိုက်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ အက္ခယထံ၊ အက္ခ
သိုလ်သည်၊ ဣ၊ ဤဘဝနှိုက်၊ ဝေဒနိယံ၊ ဝံစားအပ်သည်၊ ယဒိ၊ ဟောတံ၊
အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေန၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော်၊ ပုဗ္ဗေ၊
ရှေးနှိုက်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည် လည် ဖြစ်သော၊ ဣ၊ ဤသောကနှိုက်၊
ကတံ၊ ပြုအပ်သည် လည်းဖြစ်သော၊ ကုသလာ၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်အက္ခ
သိုလ်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ အဝဉ္ဇာ၊ အမြီသည်၊ သဖလံ၊ အကျိုးရှိသည်
ဘဝတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
ဣဒိ၊ နာမိကာမုထော၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ပရိနိဗ္ဗာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
ဝံပြီးသော၊ ဟထာ၊ ဝကဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အသာ၊ နိ ယန္တရံ၊ မသာယာ
မသာယာစေကာမူ၊ ကတော၊ ပြုအပ်သော၊ အဓိကာရော၊ ပူဇော်သက္ကာ
လည်၊ အဝဉ္ဇာ၊ အမြီသည်၊ သဖလော၊ အကျိုးရှိသည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣ
ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တယာ၊ သင်မင်းကြီး
သည်၊ နန္ဒကော၊ နာမ၊ နန္ဒကမည်သော၊ ယက္ခာ၊ ဘီလူးသည်၊ သာရိပုတ္တထေ
ရံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို၊ အသာ၊ နိယိတွာ၊ စားမည်ဟုဖြစ်မှား၍၊
ပထဝီ၊ မြေသို့၊ ပရိဋ္ဌော၊ ဝင်ရထေ၏ဟု၊ သဟုဗ္ဗံ၊ ပန ကြားဘူးပါ၏၊ အော
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမသယျာ
တိ၊ ဩဝါကြားအပ်ပါ၏။ ဧယော၊ ဤပတ္တုသည်၊ လောကော၊ လောကနှိုက်၊
ပါကဇော၊ ထင်ရှားပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယျေ၊ ယက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
အပိ၊ မေးပါဦးအံ့၊ ထာရိပုတ္တောထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊
နန္ဒကော၊ နန္ဒကမည်သော၊ ယက္ခာ၊ ဘီလူး၏။ မဟာပထဝီ၊ ဝိလနံ၊ မြေမျို
ခြင်းကို၊ သာ၊ နိယိနုခေါ၊ သာယာထုံသထေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗိ၊ မေးတော်မူ၏
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သဒေဝဂော၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကော၊ လောက
ကြီးသည်၊ ဥပ္ပတ္တိယန္တေ၊ ထက်အောက်ပြန်ထွန်သော် လည်းကောင်း၊
ဆမာယံ၊ မြေသို့၊ စန္ဒိမာ၊ သူရိယော၊ လနေ့နှစ်ပါး တို့သည်၊ ပတမာ၊ နေဝိ၊
ကျသျှာသော်လည်းကောင်း၊ သိနေရုပဗ္ဗတရာဇေ၊ မြင်းရိုက်တောင်မင်း
သည်၊ ဝိကံ၊ ရန္တေ၊ တကွတခြားဖြန့်ကြဲခြားသော် လည်းကောင်း၊ ထာရိ
ပုတ္တောထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်၊ ပရသာ၊ သူထပါး၏။

ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို၊ နုသာဒိယေယျ၊ မသာယာ တု'ရာ၊ထံ၊ ထိုအ
 ကြောင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်ဟူမူ၊ ယေနဟေတုနာ၊
 အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ သာရိပုတ္တော ထေရော၊ အရှင် သာရိပုတ္တ
 ရာမထေရ်သည်၊ ကုဏ္ဍေယျဝါ၊ အပျက်မူထည်း ထွက်ရာ၏၊ ဒုဿေယျ
 ဝါ၊ ပြစ်မှုထည်း ပြစ်မှားရာ၏၊ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သာရိ
 ပုတ္တသာထေရဿ၊ အရှင် သာရိပုတ္တ ရာမထေရ်သည်၊ သမုဟတော၊
 အကြွင်းမဲ့ နှုတ်အပ်ထေပြီ၊ သရုတ္တိန္ဒော၊ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီ၊ ဘန္တေ၊
 အရှင်ထုရား၊ ဟေတုနော၊ အကြောင်း၏။ သမုတ္တိနိတတ္တာ၊ အကြွင်းမဲ့
 ပယ်ဖျက် အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သာရိ ပုတ္တော ထေရော၊ အရှင်
 သာရိ ပုတ္တရာ မထေရ်သည်၊ ဇိဝိတ ပရိ ဟာရကေပိ၊ ဝိပိ အသက်ကို
 ဆောင်ကတ်သော သူနှိုက်သော်လည်း၊ ကောပံ၊ အပျက်ကို၊ နကရေယျ၊ မ
 ငြုရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝျှောက်ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊
 သာရိပုတ္တောထေရော၊ အရှင် သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ နန္ဒကဿ၊ နန္ဒက
 မည်သော၊ ယက္ခဿ၊ ဘီလူးအား၊ ပထဝိဂိဿနံ၊ မြေမျိုခြင်းကို၊ ယဒိနုသာဒိ
 ယတိ၊ အကယ်၍ မသာယာအံ့၊ ကိဿ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နန္ဒကော၊ နန္ဒက
 မည်သော၊ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်၊ ပထဝိံ၊ မြေသို့၊ ပရိဋ္ဌာပန၊ ဝင်ပါသနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ အကုသလဿ၊ အကု
 သိုလ်ဖြစ်သော၊ ကမ္မဿ၊ ကံ၏၊ ဗလဝတာယ၊ အားကြီးသည်အဖြစ်ကြောင့်၊
 ပထဝိံ၊ မြေသို့၊ ပရိဋ္ဌော၊ ဝင်ရလေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝျှောက်လတ် သော်၊
 မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ အကုသလဿ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ကမ္မဿ၊ ကံ၏၊
 ဗလဝတာယ၊ အားကြီးသည်အဖြစ် ကြောင့်၊ နန္ဒကော၊ နန္ဒကမည်သော၊
 ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်၊ ပထဝိံ၊ မြေသို့၊ ယဒိပရိဋ္ဌော၊ အကယ်၍ ဝင်ရသော်၊
 အသာဒိယန္တဿာပိ၊ မသာယာ သောအရှင် သာရိပုတ္တရာ မထေရ်အား
 ထည်း၊ ကတော၊ ပြုအပ်သော၊ အပရာဇော၊ ပြစ်မှားခြင်းသည်၊ အဝဇ္ဇေ၊ မ
 မြုံသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဖလော၊ အကျိုးရှိသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာ
 ရာဇမင်းမြတ်၊ တေနုတိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ အကုသလဿ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်
 သော၊ ကမ္မဿာပိ၊ ကံ၏လည်း၊ ဗလဝတာယ၊ အားကြီးသည်အဖြစ်ကြောင့်၊
 အသာဒိယန္တဿ၊ မသာယာသော မြတ်စွာထုရားအား၊ ကတော၊ ပြုအပ်သော၊
 အဓိကာရော၊ ပူဇော်သကာသည်၊ အဝဇ္ဇေ၊ မမြုံသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ သ
 ဖလော၊ အကျိုးရှိသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဣမိနာပိကာရ
 ထောန၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ပရိနိဗ္ဗုတဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပံပြီး

သော၊ကထာဂတသ၊မြတ်စွာဘုရားအား၊အသာဒိယန္တသေဝ၊ မသာယာ
စေကာမူ၊ကတော၊ပြုအပ်သော၊အဓိကာရော၊ပူဇော်သကာသည်၊ အဝဇ္ဇေျာ
မဖြူသည်၊ဘဝတိ၊ဖြစ်၏၊ယဗလော၊အကျိုးရှိသည်၊ဘဝတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ယေမနုဿာ၊အ
ကြင်လူတို့သည်၊ဟေရတိ၊ ယခုအခါရှိက်၊မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသို့၊ပဝိ
ဋ္ဌာ၊ဝင်ကုန်၏၊တေမနုဿ၊ ထိုထုတို့သည်၊ ကတိနုခေါ၊အဘယ်မျှရှိကုန်ပြီ
နည်း၊တတ္ထ၊ထိုစကားရှိက်၊တေ၊သင်မင်းကြီးအား၊ သဝနံ၊ကြားခြင်းသည်၊
အတ္ထိ၊ရှိပါသထော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊မေးတော်မူ၏၊ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
အာမသုယုန္တိ၊ ဩဝါကြားဘူးပါကုန်၏၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ဈောကံ၊လတ်သော်၊
မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဣဘံ၊တိုက်တွန်းပါ၏၊သာပေတိ၊ ကြားပါလော၊
ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ ဝိဉ္ဇမာ၊ဏဝိကာစ၊
ဝိဉ္ဇမာ၊ဏဝိကာမိန်းမလည်းကောင်း၊သုပ္ပဗုဒ္ဓေါ၊သုပ္ပဗုဒ္ဓမည်သော၊သက္ကော
စ၊သင်္ကဏ်စင်မင်းသားလည်းကောင်း၊ ဒေဝဒကော၊ ဒေဝဒတ်မည်သော၊
ထေရောစ၊ထေရ်လည်းကောင်း၊ နန္ဒကော၊နန္ဒကမည်သော၊ ဘက္ခော၊စာဘီ
လူးလည်းကောင်း၊နန္ဒော၊ နန္ဒမည်သော၊ မာဏဝကော၊သူဌေးသားထုထင်
ထည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ငါးယောက်ကုန်သော၊ဣမေဇနာ၊ဤသူတို့
သည်၊မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသို့၊ ပဝိဋ္ဌာ၊ဝင်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊မေ၊ထုရား
တပည့်တော်သည်၊ဟေတံ၊ ဤစကားကို၊ ထုတံ၊ကြားဘူးပါ၏၊ မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်၊တေ၊ထိုသူတို့သည်၊ ကိသ္ဗိံ၊ အဘယ်သူရှိက်၊အပရဒ္ဓါ၊ ဖြစ်မှား
ကုန်သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊မေးတော် မူသော်၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝ
တိစ၊ ဘုရားရှင်ရှိက် လည်းကောင်း၊ သာဝကေသုစ၊ သာဝကတို့ရှိက်
လည်းကောင်း၊ တေ၊ ထိုငါးဦးသားတို့သည်၊ အပရဒ္ဓါ၊ ဖြစ်မှားကုန်၏၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဈောကံဆိုပေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဝိ၊
မေးဦးအံ့၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်လည်းကောင်း၊ သာဝကာဝါ၊
သာဝကတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဣမေသံ၊ ဤသူငါးဦးတို့၏၊ မဟာပထ
ဝီ၊မြေကြီးသို့၊ ပဝိသနံ၊ ဝင်သည်ကို၊ သာဒိယန္တိ၊နုခေါ၊ သာယာကုန်သ
လော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ထိုသို့
မသာယာကြပါ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဈောကံ၊လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
တေနဟိ၊ထိုသို့ဖြစ်မူကား၊ ပရိနိဗ္ဗုတဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝံပြီးသော၊ တထာဂ
တဿ၊မြတ်စွာဘုရားအား၊ အသာဒိယန္တသေဝ၊ မသာယာစေကာမူ၊ က
တော၊ပြုအပ်သော၊ အဓိကာရော၊ ပူဇော်သကာသည်၊ အဝဇ္ဇေျာ၊မဖြူ

မိတ္တိပညာပါဠိတော်နိဿယ၊

သည်။ သပဏ္ဍေ၊ အကျိုးရှိသည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပေ၏။ ဘန္တေနာဂဿေန၊ နာဂသိန်ကိုတော်အရှင်တရား၊ ပညော၊ မေးခွန်းပြုသောနာကို။ သုပိညာပိတော၊ ကောင်းစွာဖြေလတ်ပြီ။ ဂန္တိရော၊ နက်နဲသည်ကို ဥတ္တုနိကတော၊ ထင်စွာပြုအပ်ပေပြီ။ ဂုတ္တံ၊ ရှုပ်ထွက်လှိုင့်ဝှက်သည်ကို။ ဝိဒ္ဓံသိတံ၊ ရှင်းစင်းပယ်ဖျက်အပ်ပြီ။ ဂဏ္ဍိ၊ ခက်ဆစ်ကို။ ဘိန္နု၊ ရှင်းစင်းစွာဖျင်အပ်ပြီ။ ဂဟဏံ၊ တောရှုပ်ကို။ အဂဟဏံ၊ အရှုပ်အယှက်မရောမစွက်ရန်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပေပြီ။ ပဋ္ဌဂါဒါ၊ သူတပါးအယူတို့သည် နုဋ္ဌာ၊ ဖြေပျောက်ကုန်ပြီ။ ကုဒိဋ္ဌိ၊ အယူမှားတို့သည်။ ဘဂ္ဂါ၊ ကျိုးဖျက်ထေကုန်ပြီ။ ကုတိတ္ထိယာ၊ အယူမှားသောတိတ္ထိတို့သည်။ နိပ္ပဘာ၊ အရောင်မရှိကုန်ဘဲ။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တံ၊ အရှင်တရားသည်။ ဝရပရမာ၊ မြတ်သောသဇ္ဇာအဖြေကို။ ဂဏ္ဍိ၊ ယူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဂေါစ၊ ယျောက်ဆိုပေ၏။ ပဋ္ဌမာ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ပရိနိဗ္ဗုတဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်တော်ဖြစ်သော။ ဘဂဝတော၊ တုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာတရားအား။ အသာဒိယန္တဿေဝ၊ မသာယာစေကာမူ။ ဝဗ္ဗ၊ ဝဗ္ဗ၊ သာပဗ္ဗ၊ မြို့ခြင်း၊ မမြို့ခြင်းအဖြစ်ရှိက် ပြုသော မေးခွန်းသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

ဂဂ-ဗုဒ္ဓဿဘဂဝတောသဗ္ဗညုဘာဝပဗ္ဗာ၊

ဘန္တေနာဂဿေန၊ နာဂသိန်ကိုတော်အရှင်တရား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာတရားသည်။ သဗ္ဗညု၊ အကြွင်းမဲ့သိနိုင်ပါသကော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ယျောက်ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ထဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်။ အာမသဗ္ဗညု၊ ဩော်အကြွင်းမဲ့ သိနိုင်ပါ၏။ စ၊ ထိုသို့သိသော်လည်း။ သတတံ၊ အမြို့သမိတံ၊ မမြတ်၊ ဥာဏဒဿနံ၊ ဥာဏတော်၏ထင်မြင်ခြင်းသည်။ နပစ္စုပဋိတံ၊ ရှေးရှုမတည်ပေ။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာတရား၏။ သဗ္ဗုတဥာဏံ၊ သဗ္ဗညုတဥာဏတော်သည်။ အာဝဇ္ဇနပဋိပဋ္ဌံ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းနှင့်စပ်၏။ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ယဒိစ္စကံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂဿေန၊ နာဂသိန်ကိုတော်အရှင်တရား၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာတရားအား။ ပရိယေသနာယ၊ ရှာဖွေရသဖြင့်။ သဗ္ဗညုတဥာဏံ၊ သဗ္ဗညုတဥာဏတော်သည်။ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ကုန်ကား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာတရားသည်။ နသဗ္ဗညု၊ သဗ္ဗ

ဥပမေဉ်နိုင်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆိုလေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်း
မြတ်၊ ဝိဟိန္ဒ၊ စပါးတို့၏။ ဝါဟသတံခေါ၊ ထွန်းအစီးတရာ ထွန်းကောင်း၊
ဝါဟာ၊ ထွန်းတစီးစပါးမှ၊ အစုဂ္ဂဉ္ဇူ၊ အနည်းငယ် ယျော့သောထက်
ပက်လည်းကောင်း၊ ဝိဟိသတ္တမ္ပတာနိ၊ စပါးတို့၏ရုနစ်အမွှာတို့ ထွန်း
ကောင်း၊ ဧစ္စေတုမ္မာနိ၊ နှစ်ပြည်တို့ထွန်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧက္ကကာဟိ၊
ဤမျှသော စပါးတို့သည်၊ ဧကစ္ဆရက္ခဏေ၊ ထက်ဖျစ်တထွက်ခေတနိကံ၊
ပဝတ္တစိတ္တဿ၊ ဖြစ်ပေါ်သောစိတ်၏၊ လက္ခဏံ၊ စပါးတစေတစေ့ လက္ခဏာ
ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဋ္ဌပိယမာနာ၊ ထားအပ်ရေတွက်အပ်ကုန်သော်၊ ပရိက္ခယံ၊
ကုန်ခန်းခြင်းသို့၊ ပရိယာဒါနံ၊ သိမ်းကျူးယူငင်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆယျု၊ ရောက်
ကုန်ရာ၏၊ တတြ၊ ထိုအရာနိကံ၊ သတ္တဝါစေရုနစ်တို့ရှိကုန်သော၊ ဣမေစိတ္တာ
ဤစိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
ယေတော၊ အကြင်ပုထုဇဉ်တို့သည်၊ သရာဂါ၊ ရာဂရှိကုန်၏၊ သဒေါသာ၊ ဒေါ
သရှိကုန်၏၊ သမောဟာ၊ မောဟရှိကုန်၏၊ သကိလေသာ၊ ကိလေသာရှိကုန်
၏၊ အဘာဝိတကာယာ၊ မပွားအပ်သော ကိုယ်ရှိကုန်၏။ အဘာဝိတဘိဏာ၊
မထုအပ်သော သိယရှိကုန်၏၊ အဘာဝိတစိတ္တာ၊ မနူးမနပ်အပ်သောစိတ်ရှိ
ကုန်၏၊ အဘာဝိတပဋ္ဌာ၊ မတိုးတက်စေသောပဋ္ဌာရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုပု
ထုဇဉ်တို့၏၊ တံစိတ္တံ၊ ထိုစိတ်သည်၊ ဂရုကံ၊ ဖင့်နှေးစွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒန္တံ။
ထိုင်းမြိုင်းစွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ စိတ္တ
ဿ၊ စိတ်၏။ အဘာဝိတတ္တာ၊ မပွားအပ်သည် အဖြစ်ကြောင့်တည်း။
မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ဝိတ္ထတဿ၊ ရှေးစဉ်ဖြစ်သော၊
ဝိသာယဿ၊ ယူပျူးသော၊ ဝိတ္ထိန္တဿ၊ ပွားစီးသော၊ သံသိဗ္ဗိတပိသိဗ္ဗိ
တဿ၊ အရင်းနှင့်အပျားအပျားနှင့်အရင်းစပ်ယှက်ပူးပေါင်းသော၊ သာခါဇ
စုာဇဗ္ဗိတဿ၊ အခက်အရှုပ်အယှက်တို့ဖြင့်ရှုပ်ယှက်ထွေးရစ်သော။ ဝံသနာ
ဠဿ၊ ဝါးပင်ကို၊ အာကမ္မိယန္တဿ၊ ဆွဲယူငင်ထုတ်သော၊ ဝံသနာဠဿ၊
ဝါးပင်၏၊ ဂရုကံ၊ ထေးဖင့်သော၊ အာဂမနံ၊ ထားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဒန္တံ၊ ထိုင်းမြိုင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။
သာခါနံ၊ ဝါးရုံးခက်တို့၏။ သံသိဗ္ဗိတပိသိဗ္ဗိတတ္တာ၊ အရင်းအပျားစပ်ယှက်
ပူးပေါင်းသည်အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊
ဤအတူသာလျှင်၊ ယေတော၊ အကြင်သူတို့သည်၊ သရာဂါ၊ ရာဂရှိကုန်၏။
သဒေါသာ၊ ဒေါသရှိကုန်၏။ သမောဟာ၊ မောဟရှိကုန်၏။ သကိလေသာ၊
ကိလေသာရှိကုန်၏။ အဘာဝိတကာယာ၊ မပွားအပ်သော ကိုယ်ရှိကုန်၏။

အဘာဝိတသိလာ၊ မထုံအပ်သောထိလေရှိကုန်၏။ အဘာဝိတစိတ္တာ၊ မနွး
 မနပ်အပ်သောစိတ်ရှိကုန်၏။ အဘာဝိတပညာ၊ မတိုးတက်သော ပညာရှိ
 ကုန်ပြီကေထံ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ တံစိတ္တံ၊ ထိုစိတ်သည်၊ ဂဗူကံ၊ နှေးစွာ၊
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒန္တံ၊ ထိုင်မှိုင်းခြင်းသည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံကာရဏာ၊
 အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ကိလေသေတိ၊ ကိလေသာကိုနှုတ်၍၊ သံသိဗ္ဗိတပိသိဗ္ဗိ
 တတ္တာ၊ ပူးပေါင်းစပ်ယှက်သည်အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤစိတ်သည်
 ကား၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးစွာသောစိတ္တံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏စိတ်မျိုးပေတည်း။ ။

တကြ၊ ထိုစကားရပ်နှိုက်၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဣဒံစိတ္တံ၊ ဤစိတ်
 သည်၊ ဝိဘတ္တံ၊ ဝေတန်ခြင်းမျိုးအာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
 ယေကေသောတာပန္နာ၊ အကြင်သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝိဟိတာပါ
 ယာ၊ အပါယ်တခါးစိတ်ကုန်၏။ ဒိဗ္ဗိပ္ပတ္တာ၊ သစ္စာလေးပါးကိုထိခြင်းဖြင့်နိဗ္ဗာန်
 သို့ရောက်ကုန်၏။ ဝိညာတသတ္တု၊ သာသနာ၊ သိပြီးသောဘုရားရှင်၏ပဋိဝေ
 သာသနာရှိကုန်၏။ ကေထံ၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ တံစိတ္တံ၊ ထိုစိတ်
 သည်၊ တီသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့နှိုက်၊ လဟုကံ၊ ယှဉ်စွာ၊
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ လဟုကံ၊ ယှဉ်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပရိဘူမိသု၊ အထက်
 မက်ဖိုက်အရာတို့နှိုက်၊ ဂဗူကံ၊ နှေးစွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒန္တံ၊ ထိုင်းမှိုင်းစွာ၊
 ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ တီသု၊ သုံးပါးကုန်
 သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့နှိုက်၊ စိတ္တသားစိတ်၏၊ ပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်ပြီး
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပရိ၊ အထက်နှိုက်၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ အပ္ပ
 တိနုတ္တာ၊ မပယ်သေးသောကြောင့်တည်း။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ
 ဥပမာအားဖြင့်၊ တိပဗ္ဗဂဏ္ဍိပရိသုဒ္ဓာသ၊ အောက်သုံးထပ်ဖုတ်စင်ကြယ်
 ပြီးသော၊ ဥပရိ၊ အထက်နှိုက်၊ သာခါ၊ ဝါးပင်ကို၊ အခက်အရှုပ်အ
 ပွတ်တို့ဖြင့် ဂြုပ်ယှက်ထွေးရစ်သော၊ ဝံသနာဠာသ၊ ဝါးပင်ကို၊ အာကမ္မ
 ဝန္တဿ၊ ဆွဲယူငင်ထုတ်သော၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ တိပဗ္ဗံ၊ သုံး
 ထပ်တိုင်ရောက်၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ လဟုကံ၊ ယှဉ်စွာ၊ ဝတိ၊ လာ၏။
 ဟတော၊ ထိုသုံးထပ်ခွာဥပရိ၊ အထက်နှိုက်၊ ထဋ္ဌံ၊ ပြင်းထန်၏။ ကိံကာရ
 ဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်နှိုက်၊ ပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပရိ၊ အထက်နှိုက်၊ သာခါ၊ ဝါးအခက်သည်၊ ဇေဓ
 ဇေဓိတတ္တာ၊ ထွေးယှက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
 ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာယှဉ်၊ ယေတေသောတာပန္နာ၊ အကြင်သောတာ
 ပန်တို့သည်၊ ဝိဟိတာပါယာ၊ အပါယ်တခါးစိတ်ကုန်၏။ ဒိဗ္ဗိပ္ပတ္တာ၊ သစ္စာ

လေးပါးကိုထိမြင်ခြင်းဖြင့်နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကုန်၏။ ဝိညာတသတ္တုသာသနာ၊ ထိပြီးသောတုရားရှင်၏ ပရိဝေဓသာသနာ တော်ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ တံစိတ္တံ၊ ထိုစိတ်သည်။ တီသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဋ္ဌာနေသု၊ အရာတို့ရှိက်၊ လဟကံ၊ ယျင်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မြစ်၏၊ လဟကံ၊ ယျင်စွာ ပဝတ္တတိ၊ ထည်၏။ ဥပရိဘူမိသု၊ အထက်မက်ဖိတ်တို့ရှိက်၊ ဂရုကံ၊ နှေးစွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မြစ်၏၊ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဥပရိဘူမိသု၊ အထက်မက်ဖိတ်တို့ရှိက်၊ ဂရုကံ၊ နှေးစွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မြစ်သနည်း၊ တီသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဋ္ဌာနေသု၊ အရာတို့ရှိက်၊ ပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပရိ၊ အထက်မက်ရှိက်၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ အပ္ပဟိနုတ္တာ၊ မပယ်အပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂရုကံ၊ နှေးစွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မြစ်၏။ ။

အုဒံ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်တည်း။ ။

တဏှ၊ ထိုစကားရှိက်၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ အုဒံ၊ ဤစိတ်သည်၊ ဝိဘတ္တိ၊ ဝေဘန်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယေကေသကဒါ၊ ခါမိနေ၊ အကြင်သကဒါ၊ ဝါဝ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ရာဂဒေါသမောဟာ၊ ရာဂဒေါသမောဟတို့သည်။ တနုထုတာ၊ ခေါင်းပါးကုန်ပြီ၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ တံစိတ္တံ၊ ထိုစိတ်သည်။ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဋ္ဌာနေသု၊ အရာတို့ရှိက်၊ လဟကံ၊ ယျင်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မြစ်၏၊ လဟကံ၊ ယျင်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ ထည်၏၊ ဥပရိဘူမိသု၊ အထက်မက်ဖိတ်တို့ရှိက်၊ ဂရုကံ၊ နှေးစွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မြစ်၏၊ နန္ဒံ၊ ထိုင်းမြိုင်းစွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ ထည်၏။ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဋ္ဌာနေသု၊ အရာတို့ရှိက်၊ ပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပရိ၊ အထက်မက်ရှိက်၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ အပ္ပဟိနုတ္တာ၊ မပယ်အပ်သေးသည်အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ပဉ္စပဗ္ဗဂဏှိ ပရိသုဒ္ဓဿ၊ အထက်ငါးဆစ်အဖျအသစ်စင်ကြယ်သော၊ ဥပရိသာခါဇေဓုတဿ၊ အထက်ရှိက်အခက်အရှုပ်အဟက် တို့ဖြင့်ထွေးရစ်သော၊ ဝံသနာဇ္ဇဿ၊ ငါးဆစ်ကိုအာကုဏိယန္တဿ၊ ဆွဲယူငင်ထုတ်သော၊ ယာဝပဉ္စပဗ္ဗံ၊ ငါးဆစ်တိုင်အောင်တော်၊ ရောက်၏။ တာဝ၊ ထိုရှေ့ထောက်၊ လဟကံ၊ ယျင်စွာ၊ တေ၊ ရောက်၏၊ တတေ၊ ထိုငါးဆစ်မှ၊ ဥပရိ၊ အထက်ရှိက်၊ ထန္ဒံ၊ ပြင်းထန်၏၊ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ရှိက်၊ ပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပရိ၊ အထက်ရှိက်၊ သာခါဇေဓုတဿ၊ အခက်အရှုပ်

မိတ္တူပညာပါဠိတော်နိဿယ

အယွက်တို့ဖြင့်ထွေးချင်သည်အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေဇေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေတေသကဒါ ဝါပိနော၊ အကြင်သကဒါ ဝါပိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ယေသံ၊ အကြင်သကဒါဝါပိပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ရာဂဒေါသမောဟာ၊ ရာဂဒေါသမောဟတို့သည်၊ တနူဘုဘာ၊ ခေါင်းပါးကုန်ပြီ၊ ကေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ တံစိတ္တံ၊ ထိုစိတ်သည်၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဋ္ဌာနေသု၊ အရာတို့ရှိက်၊ လဟကံ၊ လျှင်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ လဟကံ လျှင်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ ထည်၏၊ ဥပရိဘူမိသု၊ အထက်မင်ဖိတ်တို့ရှိက်၊ ဝရုကံ၊ သေးထံစွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓန္ဒံ၊ ထိုင်းရှိုင်းစွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ ထည်၍ ဖြစ်၏၊ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ လဟကံ၊ လျှင်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ လဟကံ၊ လျှင်မြန်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ ထည်သနည်း၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဋ္ဌာနေသု၊ အရာတို့ရှိက်၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ လဟကံ၊ လျှင်မြန်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ လဟကံ၊ လျှင်မြန်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ ထည်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်မင်ဖိတ်တို့ရှိက်၊ ကိယေသာနံ၊ ကိယေသာတို့၏၊ အပ္ပဟိနတ္တာ၊ မပယ်အပ်သည် အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝရုကံ၊ နှေးကန်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓန္ဒံ၊ ထိုင်းရှိုင်းစွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ ထည်၏၊ ဣဒံ၊ ဤစိတ်သည်၊ ကတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်တည်း။ ။

တကြ၊ ထိုစကားရှိက်၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိတုတ္တံ၊ ပေဘန်ခြင်းသို့အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယေတေ အနာဝါပိနော၊ အကြင်အနာဝါပိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ယေသံ အကြင်အနာဝါပိပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဩဇန္တာဝိယာနိ၊ အေဝံကာမေတံအတွင် အတို့ရှိကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့ကို၊ ပဟိနာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊ တေသံ၊ ထိုအနာဝါပိပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ တံစိတ္တံ၊ ထိုစိတ်သည်၊ ဓသသု၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဋ္ဌာနေသု၊ အရာတို့ရှိက်၊ လဟကံ၊ လျှင်မြန်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ လဟကံ၊ လျှင်မြန်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ ထည်၏၊ ဥပရိဘူမိသု၊ အထက်မင်ဖိတ်တို့ရှိက်၊ ဝရုကံ၊ နှေးကန်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓန္ဒံ၊ ထိုင်းရှိုင်းစွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ ထည်၏၊ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ လဟကံ၊ လျှင်မြန်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ လဟကံ၊ လျှင်မြန်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ ထည်သနည်း၊ ဓသသု၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဋ္ဌာနေသု၊ အရာတို့ရှိက်၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ လဟကံ၊ လျှင်မြန်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ လဟကံ၊ လျှင်မြန်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ ထည်၏၊ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဝရုကံ၊ လေးကန်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဓန္ဒံ၊ ထိုင်း

မြိုင်းစွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ လည်သနည်း၊ ဥပရိ၊ အထက်မင်ဗိုလ်နှိုက်၊ ကိလေသာနံ
 ကိလေသာတို့၏၊ အပ္ပတိနတ္တာ၊ မပတ်အပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝရုကံ၊
 လေးကန်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ နန္ဒံ၊ ထိုင်းမြိုင်းစွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ လည်၏။ ။
 မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ဒသပဗ္ဗဂဗ္ဗိပရိသဒ္ဓဿ၊
 ဆယ်ဆစ်တိုင်စင်ကြယ်သော၊ သာဓဇဇူဇဗ္ဗိတဿ၊ အခက်အရှုပ်အယှက်
 တို့ဖြင့်ချစ်ထွေးသော၊ ဝံသနဝဇ္ဇဿ၊ ဝါးပင်ကို၊ အာကု၊ မိယန္တဿ၊ ဆွေငင်
 သော်၊ ယာဝဒယပဗ္ဗံ၊ ဆယ်ဆစ်တိုင်အောင်၊ ဇတိ၊ ရောက်၏၊ တာဝ၊ ထို
 ရှေ့လောက်၊ ယဟကံ၊ ထွင်စွာ၊ ဇတိ၊ ရောက်ပါ၏၊ တတော၊ ထိုဆယ်ဆစ်မှ
 ဥပရိ၊ အထက်နှိုက်၊ ထဋ္ဌံ၊ ခက်ထန်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံကာရဏာ၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်နှိုက်၊ ယဟကံ၊ ထွင်စွာ၊ ဇတိ၊ ရောက်သ
 နည်း၊ ပရိသဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ယဟကံ၊ ထွင်စွာ၊ ဇတိ၊
 ရောက်၏၊ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဥပရိ၊ အထက်နှိုက်၊ ထဋ္ဌံ၊ ခက်
 ထန်သနည်း၊ ဥပရိ၊ အထက်နှိုက်၊ သုခါဇဇူဇဗ္ဗိတဿ၊ အခက်အထွေး
 ရှုပ်ယှက်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပရိ၊ အထက်နှိုက်၊ ထဋ္ဌံ၊ ခက်ထန်၏။ မဟာ
 ရာဇမင်းမြတ်၊ ဇဝမေဝခေါ်၊ ဤအတူသာ၊ ထွင်၊ ယေဘေအနာဂါဝိနော၊ အ
 ကြင်အနာဂါဝိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ယေသံ၊ အကြင်အနာဂါဝိ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဩတ္တေဂိယာနိ၊ အောက်ကာမဝတ်အတို့ရှိကုန်သော၊ ပဉ္စ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့ကို၊ ပတိနာနိ၊ ပတ်အပ်
 ကုန်ပြီ၊ ဧတသံ၊ ထိုအနာဂါဝိပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဟိစိတ္တံ၊ ထိစိတ်သည်၊ ဒသသု၊
 ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဋ္ဌာနေသု၊ အရာတို့နှိုက်၊ ယဟကံ၊ ထွင်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ယဟကံ၊ ထွင်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ လည်၏၊ ဥပရိသုခိသု၊ အထက်မင်ဗိုလ်
 တို့၌၊ ဝရုကံ၊ လေးကန်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ နန္ဒံ၊ ထိုင်းမြိုင်းစွာ၊ ပဝတ္တတိ၊
 လည်၏၊ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဒသသု၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဋ္ဌာနေ
 သု၊ အရာတို့၌၊ ယဟကံ၊ ထွင်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ လတကံ၊ ထွင်စွာ၊ ပ
 ဝတ္တတိ၊ လည်သနည်း၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ပရိသဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည်အ
 ဖြစ်ကြောင့်၊ ဒသသု၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဋ္ဌာနေသု၊ အရာတို့နှိုက်၊ ယဟကံ၊
 ထွင်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယဟကံ၊ ထွင်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ လည်၏။ ။ ကိံကာရ
 ဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဝရုကံ၊ လေးကန်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ နန္ဒံ၊ ထိုင်းမြိုင်း
 စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ လည်သနည်း၊ ဥပရိ၊ အထက်မင်ဗိုလ်နှိုက်၊ ကိလေသာနံ၊ ကိ
 လေသာတို့ကို၊ အပ္ပတိနတ္တာ၊ မပတ်အပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝရုကံ၊ လေး
 စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ နန္ဒံ၊ ထိုင်းမြိုင်းစွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ လည်၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်

မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေတေအရဟန္တာ၊ အကြင်ရဟန္တာတို့သည်၊ ဒီတာသဝါ၊ အာသဝေါတရားကုန်ခန်းကုန်ပြီ၊ ဝေကမထာ၊ ဆေးကြောပြီးအညစ်အကြေးရှိကုန်ပြီ၊ ဝန္တကိယေသာ၊ ပျိုအံ့ပြီးကိလေသာရှိကုန်ပြီ၊ ဝုသိတဝန္တော၊ မဂ်ဟူသောမြတ်သောအကုန်ကိုသုံးကုန်ပြီ၊ ကတကရဏီယာ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စကိုပြုပြီးကုန်ပြီ၊ ဩဟိတာဘာရာ၊ ချအပ်သောခန္ဓာဝန်ရှိကုန်ပြီ၊ အနုပတ္တသဒတ္တာ၊ အစဉ်ရောက်ပြီးသောအရဟန္တာဖိုလ်ရှိကုန်ပြီ၊ ပရိက္ခိတာဘဝသံယောဇနာ၊ ကုန်ပြီးသောဘဝသံယောဇာန်ရှိကုန်ပြီ၊ ပတ္တပဋိသန္တိဒါ၊ ရောက်ပြီးသောပဋိသန္တိဒါရှိကုန်ပြီ၊ သာဝကဘူမိသု၊ သာဝကအရာတို့ရှိကိ၊ ပရိသုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်ကုန်ပြီ၊ ဟေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့၏၊ တံစိတ္တံ၊ ထိုစိတ်သည်၊ သာဝကဝိသယေ၊ သာဝကအရာရှိကိ၊ ယဟကံ၊ လျှင်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယဟကံ၊ လျှင်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ လည်၏၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဘူမိသု၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရာရှိကိ၊ ဂရုကံ၊ နှေးကန်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒန္ဒံ၊ ထိုင်း၊ ဖိုင်းစွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ လည်၏၊ ကိကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ယဟကံ၊ လျှင်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ယဟကံ၊ လျှင်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ လည်သနည်း၊ သာဝကဝိသယော၊ သာဝကအရာရှိကိ၊ ပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ယဟကံ၊ လျှင်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယဟကံ၊ လျှင်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ လည်၏၊ ကိကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဂရုကံ၊ နှေးကန်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဒန္ဒံ၊ ထိုင်း၊ ဖိုင်းစွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ လည်သနည်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဝိသယေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရာရှိကိ၊ အပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ မစင်ကြယ်သည့် အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂရုကံ၊ နှေးကန်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒန္ဒံ၊ ထိုင်း၊ ဖိုင်းစွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ လည်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ပဉ္စဝံ၊ ငါးခုမြောက်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်တည်း။ ။

တကြ၊ ထိုစကားရှိကိ၊ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော၊ ဣဒံစိတ္တံ၊ ဤစိတ်သည်၊ ဝိဘတ္တံ၊ ဝေဆန်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ယေတေပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ အကြင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတရားရှင်တို့သည်၊ သယန္တိ၊ နေ၊ အပိုလိုကိုယ်တော်တိုင်ထိကုန်၏၊ အနာစရိယကာ၊ ဆရာမရှိကုန်၊ ဧကစာရိနေ၊ တပါးတည်းသာ ကျက်စား ကုန်၏၊ ခရုဝိသာဇကပ္ပ၊ ကြံ့ချိုအသွင်ရှိကုန်၏၊ သကဝိသယေ၊ မိမိအရာရှိကိ၊ ပရိသုဒ္ဓမိလစိတ္တာ၊ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းညစ်ကြေးကင်းသော စိတ်ရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတရားရှင်တို့၏၊ တံစိတ္တံ၊ ထိုစိတ်သည်၊ သကဝိသယေ၊ မိမိအရာရှိကိ၊ ယဟကံ၊ လျှင်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယဟကံ၊ လျှင်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ လည်၏၊ သဗ္ဗညုဘူမိသု၊ သဗ္ဗညုတရားရှင်အရာတော်တို့ရှိကိ၊ ဂရုကံ၊ နှေးကန်စွာ၊

ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ခန္ဓံ၊ ထိုင်း၊ ဖြိုင်းစွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ လည်၏။ ကိံကာရဏာ၊ အတယ်ကြောင့်၊ လဟကံ၊ သျှင်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ လဟကံ၊ သျှင်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ လည်သနည်း၊ သကဝိသယဿ၊ မိမိတည်းဟူသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဘုရားရှင်၏အရာ၏၊ ပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည့်အဖြစ်ကြောင့်၊ လဟကံ၊ သျှင်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ လဟကံ၊ သျှင်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ လည်၏။ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဝရုကံ၊ နှေးကန်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ခန္ဓံ၊ ထိုင်း၊ ဖြိုင်းစွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ လည်သနည်း၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓဝိသယဿ၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်၏အရာတော်၏၊ မဟန္တတ္တာ၊ ကြီးကြယ်မြင့်မြတ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝရုကံ၊ နှေးကန်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ခန္ဓံ၊ ထိုင်း၊ ဖြိုင်းစွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ လည်၏။ မဟာ ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာ အားဖြင့်၊ ဗုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ သကဝိသယေ၊ မိမိအရာနှိုက်၊ ပရိတ္တံ၊ တိမ်သော၊ နဒိံ၊ မြစ်ကို၊ တရတိ၊ ကူး၏၊ ရတ္တိံ၊ ပိညဉ္ဇနိက် လည်းကောင်း၊ ဒိဝါပိ၊ နေနှိုက်လည်းကောင်း၊ ယဒိန္ဒကံ၊ အလိုအတိုင်း၊ အဆန္ဒိတော၊ ကြောက်ခြင်းမရှိဘဲ၊ ဩတရေယျ၊ ဆင်းသက်ရာ၏၊ အထ၊ ထိုနောက်၊ ပရတော၊ ထိုမှတစ်ဆင့်၊ ဝန္တိရံ၊ နက်သော၊ ဝိတ္ထတံ၊ ကျယ်သော၊ အဝါဝံ၊ မထောက်မိသော၊ အပါရံ၊ ကင်းမရှိသော၊ မဟာသမုဒ္ဓံ၊ မဟာသမုဒ္ဓရာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ထက်သော၊ တာယေယျ၊ ကြောက်ရာ၏။ ခန္ဓာယေယျ၊ ဖင့်ရာ၏။ ဩတရိတုံ၊ သက်ဆင်းခြင်းငှါ၊ နသဟေယျ၊ မရဲဝံ့ရာ၊ ကိံကာရဏာ၊ အတယ်ကြောင့်၊ အဆန္ဒိတော၊ မကြောက်ဘဲ၊ ဩတရေယျ၊ ဆင်းသက်ရာသနည်း၊ သကဝိသယဿ၊ မိမိအရာ၏၊ တိတ္ထတ္တာ၊ ကူးသည်အဖြစ်ကြောင့်၊ အဆန္ဒိတော၊ မကြောက်ဘဲ၊ ဩတရေယျ၊ ဆင်းသက်ရာ၏။ ကိံကာရဏာ၊ အတယ်ကြောင့်၊ နသဟေယျ၊ မရဲဝံ့ရာသနည်း၊ မဟာသမုဒ္ဓဿ၊ မဟာသမုဒ္ဓရာ၏၊ မဟန္တတ္တာ၊ ကြီးကျယ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ နသဟေယျ၊ မရဲဝံ့ရာ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝေခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေတေပစ္စေကဗုဒ္ဓါ။ အကြင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ သယန္တူ၊ နေ၊ မိမိအလိုလိုကိုယ်တော်တိုင်ဘိကုန်၏။ အနာစာရိယကော၊ ဆရာမရှိဖုန်၊ ဇကစာရိနေ၊ တပါးတည်းသာကျက်စားကုန်၏။ ဝတ္တဝိသာဏကပ္ပါ၊ ကြံ့ချိုအသွင်ရှိကုန်၏။ သကဝိသယေ၊ မိမိအရာနှိုက်၊ ပရိသုဒ္ဓဝိမယေ၊ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းညစ်ကြေးကင်းသောစိတ်ရှိကုန်၏။ ကေသံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားရှင်တို့၏ စိတ်ကို၊ ထိစိတ်သည်၊ သကဝိသယေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတည်းဟူသောမိမိအရာနှိုက်၊ လဟကံ၊ သျှင်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ လဟကံ၊ သျှင်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ လည်၏။ သဗ္ဗညု

ဗုဒ္ဓဘုမိသု၊ သဗ္ဗညုတုရားရှင်၏ အရာတို့ရှိက်၊ ဂရုကံ၊ နှေးကန်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂရုကံ၊ နှေးကန်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ ထည်၏၊ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ထဟုကံ၊ ထွင်မြန်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ထဟုကံ၊ ထွင်မြန်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ ထည်သနည်း၊ သကပိသယဿ၊ မိမိအရာ၏၊ ပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ထဟုကံ၊ ထွင်မြန်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ထဟုကံ၊ ထွင်မြန်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ ထည်၏၊ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဂရုကံ၊ နှေးကန်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဂရုကံ၊ နှေးကန်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ ထည်သနည်း၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓပိသယဿ၊ သဗ္ဗညုတုရားရှင်တို့၏အရာ၏၊ မဟာန္တတ္တာ၊ ကြီးကြယ်သည် အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂရုကံ၊ နှေးကန်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂရုကံ၊ နှေးကန်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ ထည်၏၊ ဣဒ္ဓံ၊ ဤသည်ကား၊ သဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်တည်း။ ။

တကြ၊ ထိုစကားရပ်ရှိက်၊ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော၊ ဣဒ္ဓံ၊ ဤစိတ်သည်၊ ပိဘတ္တံ၊ ဝေသာန်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယေတေသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ အကြင်ဘုရားရှင်တို့သည်၊ သဗ္ဗညုနော၊ ကြွင်းမဲ့ဥဿု၊ အလုံးစုံထိတော်မူကုန်၏၊ ဒသဗလဓရာ၊ အားသယ်ပါးကိုဆောင်တော်မူကုန်၏၊ စတုဝေသာဂုဇ္ဇပိသာရဒါ၊ ဝေသာဂုဇ္ဇဥာဏ်လေးပါးရှိက်ရရင့်ကုန်၏၊ အဗ္ဗာရသဟိ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မေဟိ၊ တုရားဖြစ်ကြောင်းတရားတို့နှင့်၊ သဗ္ဗန္ဓာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ အနန္တဇိနာ၊ အဆုံးမရှိသောရန်ကိုအောင်မြင်ကုန်၏၊ အနာဝရဏဥာဏာ၊ အပိတ်အပင်မရှိကြောင်းမဲ့သိသောသဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုတုရားရှင်တို့၏၊ တံစိတ္တံ၊ ထိုစိတ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့ရှိက်၊ ထဟုကံ၊ ထွင်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ထဟုကံ၊ ထွင်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ ထည်တော်မူ၏၊ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ထဟုကံ၊ ထွင်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်တော်မူသနည်း၊ ထဟုကံ၊ ထွင်မြန်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ ထည်တော်မူသနည်း၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့ရှိက်၊ ပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ထဟုကံ၊ ထွင်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ထဟုကံ၊ ထွင်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ ထည်တော်မူ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အပိ၊ မေးဦးအံ့၊ ခေါ်စင်စစ်၊ သုဓောတဿ၊ စင်စွာဆေးအပ်သော၊ ပိမထဿ၊ အညစ်အကြေးကင်းသော၊ နိဂဏ္ဍိဿ၊ အသစ်အဖုမရှိသော၊ သုရမဓာရဿ၊ သိပ်မွေ့သော၊ အသွားရှိသော၊ အဇိဋ္ဌဿ၊ မတွန့်လိပ်သော၊ အဝက်ဿ၊ မကွေးကောက်သော၊ အကုမ္ပိထဿ၊ မထစ်သော၊ ဒဠ္လစာပသမာဂ္ဂုဠဿ၊ သန်မာခိုင်ခံ့သောလေးရှိက်တင်ထား

အဝိသော၊ ခေါမသုရမေဝါ၊ ခေါမအဝတ်နုန္ဒိကံလည်းကောင်း၊ ကမ္ပါသုရ
 မေဝါ၊ ဝါချည်အဝတ်နုန္ဒိလည်းကောင်း၊ ကမ္ပထသုရမေဝါ၊ ကမ္ပလာအဝတ်
 နုန္ဒိကံလည်းကောင်း၊ ဗလဝနိပါတိဘဿ၊ အားကုန်ပစ်ချအပ်သော၊ နာရာ
 စဿ၊ မြား၏၊ ခန္ဓာယိတက္ကံဝါ၊ လေးကန်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ထပုန်ဝါ
 ငြိကပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိနုခေါ၊ ဖြစ်ချိရှိပါသလော၊ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဘုရား၊ နယံ၊ ထိုထိုမဖြစ်နိုင်၊ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊
 သုရမတ္တာဝပ္ပာနံ၊ နူးညံ့သောအဝတ်တို့၏၊ သုခေတက္ကံ၊ ငင်စွာသွေး
 အပ်သည် အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ နာရာစဿနိပါတဿ၊ မြားကုခြင်း၏၊
 ဗလဝတ္ထု၊ အားကြီးသည် အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 ဂျောကံဆိုပေ၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာ
 ယျှင်၊ ယေတေသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ အကြင်ဘုရားရှင်တို့သည်၊ သဗ္ဗညုဇနော၊ ကြွင်း
 မဲ့ဥသုအထုံးစုံကို သိတော်မူကုန်၏၊ ဒသဗလရော၊ အားဆယ်ပါးကို
 ဆောင်တော်မူကုန်၏၊ စတုဝေသာရေဇ္ဇဝိသာခေါ၊ ဝေသာရေဥဉာဏ်လေး
 ပါးနှိုက်ရေငိုကုန်၏၊ အဋ္ဌာရသဟိ၊ တဆဲရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မေဟိ၊
 ဘုရားဖြစ်ကြောင်းတရားတို့နှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံထော်မူကုန်၏၊ အ
 နန္ဒဇိနာ၊ အဆုံးမရှိသောရန်ကို ဆောင်မြင်ကုန်၏၊ အနာဝရဏဥာဏာ၊
 အပိတ်အပင်မရှိသော ဥာဏ်ရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ တံ
 ဝိတ္တံ၊ ထိုစိတ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ရှိ၏၊ လဟကံ၊ ယျှင်မြန်
 စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ လဟကံ၊ ယျှင်မြန်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ ထည်၏၊ ကိံကာရဏာ၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ လဟကံ၊ ယျှင်မြန်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ လဟကံ၊ ယျှင်
 မြန်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ ထည်သနည်း၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ရှိ၏၊ ပရိ
 သုဒ္ဓက္ကာ၊ စင်ကြယ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ လဟကံ၊ ယျှင်မြန်စွာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်၏၊ လဟကံ၊ ယျှင်မြန်စွာ၊ ပဝတ္တတိ၊ ထည်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်၊
 သတ္တဝံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်တည်း။ ။

မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ တကြ၊ ထိုစိတ်ခုနစ်ပါးတို့တွင်၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓါနံ၊
 သဗ္ဗညုဘုရားရှင်တို့၏၊ ယဒိဒံဝိတ္တံ၊ အကြင်စိတ်တော်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 တံဝိတ္တံ၊ ထိုစိတ်သည်၊ သန္နန္တိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဝိတ္တာနံ၊ စိတ်တို့ထက်၊
 ဝထနံ၊ အရေးအတွက်ကို၊ အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်၍၊ အသင်္ချေယျာ၊ အသင်္ချေ
 ယျဖြစ်သော၊ ဂုဏေန၊ ဂုဏ်အပေါင်းဖြင့်၊ ပရိသုဒ္ဓဉ္စ၊ စင်လည်းစင်ကြယ်၏၊
 လဟကဉ္စ၊ ယျှင်လည်းယျှင်မြန်၏၊ ယသ္မာစ၊ အကြင့်ကြောင့်လျှင်၊ ဘဂ
 ဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ပရိသုဒ္ဓဉ္စ၊ စင်လည်းစင်ကြယ်၏။

စဟကဗျာ၊ ယျင်လည်း ယျင်မြန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာ
 ထုရားသည်။ ယမကပါဒိဟာရိယံ၊ ရေမီးအရံအရံသောတန်ခိုး ပြာဆိုဟာ
 ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြင်ဆင်မှု၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ယမကပါဒိဟာရိယေ၊
 ရေမီးအရံ အရံတန်ခိုးပြာဆို ဟာကိုပြရာနှိုက်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာ သေးပါး
 ကိုထိမြင်ကုန်သော၊ ဘဝဝန္တရံ၊ ထုရားရှင်တို့၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဝေံ၊
 ဤသို့၊ စဟကံ၊ သျှင်စွာ၊ ပဝတ္တံ၊ တွည့်သည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥာတဗ္ဗံ၊ ထိအပ်
 ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုယျင်မြန်ရာနှိုက်။ ဥက္ကရိံ၊ အလွန်၊ ကာရထံ၊ အကြောင်းကို၊
 ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နသတ္တာ၊ မစွမ်းနိုင်၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ တေပိပါဒိ
 ဟာရိယာ၊ ထိုတန်ခိုးသည်လည်း၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓါနံ၊ သဗ္ဗညုထုရားရှင်တို့၏၊
 စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ ထောက်သော်၊ ဂဏနန္ဒိ၊ မြန်၏ဟုထွက်ခြင်းသို့
 လည်းကောင်း၊ သင်္ခါပိ၊ မြန်သည်ဟုဆိုရခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ ကလမ္ပိ၊ တ
 စိတ်သို့လည်းကောင်း၊ ဘာဝပိ၊ သေးငယ်သောအဘိုးသို့လည်းကောင်း၊ န
 ဥပေန္တိ၊ မရှိနိုင်ကုန်၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏။ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊
 သဗ္ဗညုတညာဏံတော်သည်၊ အာဝဇ္ဇနပဗ္ဗိဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းနှင့်စပ်၏။ အာ
 ဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ယဒိစ္ဆကံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်
 မူ၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်။ ယထာ။ ဥပမာ အားဖြင့်၊ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ား
 ဟတ္ထေ။ လက်၌။ ဌပိတံ။ ထားအပ်သော။ ယံကိစ္စိ၊ တရံတရသော
 ဝတ္ထုကို။ ဒုတိယေ။ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဟတ္ထေ၊ လက်နှိုက်၊ ဌပေယျ၊ ထား
 ရာ၏။ ဝိဝဋ္ဌေန။ ဖွင့်သော။ မုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်၊ ဝါဝံ၊ စကားကို၊ နိစ္ဆာရေယျ။
 မြက်ဆို ရာ၏။ ရခဝတံ၊ ခံတွင်းနှိုက်ရောက်သော၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊
 ဝိလေယျ။ မျိုလိုက်ရာ၏။ ဥဒ္ဓိလိတွာဝါ၊ မုက်စိဖွင့်၍လည်း၊ ဥဒ္ဓိဇေယျ၊ မျို
 ရာ၏။ နိဗ္ဗိဇေတွာဝါ၊ မုက်စိဖွတ်၍လည်း၊ ဥဒ္ဓိဇေယျ၊ မျိုရာ၏။ သင်္ခိဗ္ဗိ
 တံ။ ကွေးသော၊ ဗာဟံဝါ၊ လက်မောင်းကိုလည်း၊ ဗသာရေယျ၊ ဆန့်တန်း
 ရာ၏။ ပသာရိတံ။ ဆန့်တန်းသော၊ ဗာဟံဝါ၊ လက်မောင်းကိုလည်း၊ သ
 မိဇ္ဇေယျ။ ကွေးရာ၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဧတံ၊ ဤလက်ပြောင်းခြင်းသည်၊
 ထိရတရံ၊ ကြော့နှေးသေးကန်၏။ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏။ သဗ္ဗညုတ
 ဉာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏံတော်သည်၊ အာဝဇ္ဇနံ၊ ဆင်ခြင်လတ်သော်၊ စဟ
 တရံ၊ အလွန်ယျင်တော်မူ၏။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်ပြီးလတ်သော်၊ ယဒိစ္ဆကံ၊
 အလိုရှိတိုင်း၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ အာဝဇ္ဇနပိက ထမတ္တကေန၊ ဆင်ခြင်
 အောက်မေ့ခြင်းအား ဖြင့်ချိုတဲ့ကာမှသော၊ တာဝတာ၊ ထိုမှတည်းဖြင့်၊
 ဘဝဝန္တော၊ ထုရားတော်ခြောက်ပါးရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ထုရားရှင်တို့သည်။

မိတ္တိပညာပါဠိတော်နိဿယ

အသဗ္ဗညု၊ နောနာမ၊ သဗ္ဗညုမမည်နှိုင်းကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ အာဝဇ္ဇနန္တိ၊ ဆင်းခြင် ခြင်းကိုသည်း၊ ပရိယေသနာယ၊ ရှာဖွေသဖြင့်၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣဗံ၊ ထိုက်တွန်းပါ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသဗ္ဗညုမည်ရာနှိုက်မံ၊ တပည့်တော်ကို၊ ကာရဏေန၊ အကြောင်းဖြင့်၊ သညာပေတိ၊ ထိုမှတ်စေပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဝေျောက်ဆို၏။ မကာရာဇာမင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပဇာအားဖြင့်၊ အန္ဓဿ၊ ကြွယ်ဝသော၊ မာ၊ ဘန္တေ၊ သဗ္ဗညုများသော၊ မဟာ၊ ဘာဝဿ၊ စည်းစိမ်များသော၊ ဗဟုတဇာတ၊ ရူပဇုတဿ၊ ပဟုတဝိတ္ထု၊ ပကရဏဿ၊ များသောရွှေငွေရှိသောနှစ်သက် ဘွယ်အထူးအဆောင်ရှိသော၊ ဗဟုတဇုညဿ၊ များသောဥစ္စာစပါးရှိသော၊ ဝုရိယဿ၊ ယောက်ျား၏။ သာလိဝိဟိယဝတဗ္ဗု၊ ထက်ထမဂ္ဂမာသပုဗ္ဗဏ္ဍာပရုဏ္ဍာသပွဲတေထနု၊ နိတီ၊ ခုခမ်းမရဂုဏ္ဍပါဏ်တာဝ၊ သလေးစပါးကော်စပါးမသောစပါး ဆန်နှင်းဝဲလွန်းဝဲကြီး ဝဲမျိုးအပေါင်း ကောက်စပါးအပေါင်းထောပတ်ဆီ ဆီဦး၊ နို့၊ ရည်၊ နို့ခမ်းပျားတင်လဲတင်လဲရည်သည်ထည်း၊ ခန္ဓာပိက္ခန္တိ၊ ပိဋကေခဋ္ဌာဘဇနဂတာ၊ ထမင်းအိုးအကြီးအထက်အငယ် ကျိစ္စကိုနှိုက်ရောက်ကုန်သည်။ ဘဝေယျ၊ မဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တဿ၊ စဝုရိယဿ၊ ထိုသောကျားအား၊ ပါဟုနကော၊ ဧည့်သည်။ တဦးသည်၊ အာဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဘတ္တာ၊ ရဟော၊ ထမင်းကြွေးထိုက်သူလည်းဖြစ်၏။ ဘတ္တာဘိကနီ၊ ထမင်းစား လိုသူလည်းဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုသောကျား၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်နှိုက် ထည်း၊ ရေခဲ၊ ချက်ထားသော၊ ယံဘောဇနံ၊ အကြင်ဘောဇဉ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုဘောဇဉ်သည်၊ ပရိနိဗ္ဗိတံ၊ ကုန်ပြီသည်။ ဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ၏။ ကုန္တိ၊ ဘော၊ ဆန်အိုးမှ၊ တဏှု၊ လေ၊ ဆန်တို့ကို၊ နိဟရိတွ၊ ထုတ်၍၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ရန္တေယျ၊ ချက်ပြန်ရာ၏။ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တာဝက္ကကေန၊ ထိုမျှလောက်သောဘောဇနံဂတဝေကလ္လမတ္တကေန၊ ဘောဇဉ်ချက်ရကာမျှတည်းဖြင့်၊ အခန္ဒနာနာမ၊ ဆင်းရဲသူမည်ထိုက်သည်။ ကပဏောနာမ၊ အထည်းကျန်သူမည်ထိုက်သည်။ ဘဝေယျ၊ နုခေါ၊ မြစ်ရာပေသလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ ထိုသို့မဖြစ်နိုင်ပါ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဗက္ကာတ္ထိ၊ ရညော၊ စကြာဝတေးမင်း၏။ စာရေပိ၊ နန်းတော်နှိုက်ပင်။ အကာလေ၊ အချိန်မဟုတ်ရာ၌၊ ဘောဇနာဝကလ္လံ၊ ဘောဇဉ်မျိုးထဲသေးသည်။ ဟောဘိ၊ မြစ်ပါ၏။ ဂဟပတိဿ၊ သူကြွယ်၏။ စာရေ၊ အိမ်နှိုက်၊ ဘောဇနဝေ

၃-ပေယျကယျာ-၁-အဋ္ဌိပထဝဂ်

ကလ္လံ၊ ဘောဇဉ်၍၊ တွဲခြင်းသည်၊ ကိံပနနဟောတိ၊ အဘယ်ကြောင့်မဖြစ်
 တဲရှိနံနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဈောကံဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
 ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာ
 ဝဇ္ဇနပိကထမက္ကကံ၊ ဆင်ခြင်ခြင်း၍၊ တော်မူ၏။ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗ
 ညုတညာဏံတော်ကို၊ အာဝဇ္ဇိက္ခာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ယဒိန္ဒကံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊
 ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝါပန၊ တနည်းကား၊ ယထာ၊
 ဥပမာအားဖြင့်၊ ခုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်၊ ဖလိတော၊ အသီးသီးသည်၊ အဿ၊
 ဖြစ်ရာ၏။ ဩဇာတပိနတော၊ ဥက္ကတိုင်းသည်၊ ပိဏ္ဍိကာရဘရိတော၊ အ
 ခိုင်အမြဲတံဝန်တို့ဖြင့်ပြည့်နှက်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသစ်ပင်
 နှိုက်၊ ပတိတံ၊ ကြွေကျသော၊ ကိပ္ပိ၊ အနည်းငယ်သော၊ ဖလံ၊ အသီးသည်၊
 နဘဝေယျ၊ မဖြစ်ခဲ့ရာ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အပိ၊ စင်စစ်၊ ခုက္ခော၊ သစ်
 ပင်သည်၊ တာဝတ္ထကေန၊ ထိုမျှသောကံ၊ ပတိတဖလဝေကလ္လမက္ကကေန၊
 ကြွေကျသည့်အသီး၍၊ တွဲကာမျှတည်းဖြင့်၊ အဖလောနာမ၊ အသီးမဲ့သည်
 မည်သည်၊ ဘဝေယျနုခေါ၊ ဖြစ်ရာသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ
 ၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ မဖြစ်နိုင်ပါ၊ တာနိရုက္ခပဇာနိ၊ ထိုသစ်သီး
 တို့သည်၊ ပတနပဗ္ဗိဗဒ္ဓါနိ၊ ကြွေကျခြင်းနှင့်စပ်ကုန်၏။ ပတိတော၊ ကြွေကျ
 သော၊ ယဒိန္ဒကံ၊ အလိုရှိတိုင်းသောအသီးကို၊ သတ္တတိ၊ ရအပ်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ အာဟာ၊ ဈောကံဆိုပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤ
 အတူသာ လျှင်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာဝဇ္ဇနပဗ္ဗိဗဒ္ဓံ၊ ဆင်
 ခြင်ခြင်းနှင့်စပ်၏။ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏံတော်ကို၊ အာဝဇ္ဇိ
 တွာ၊ ဆင်ခြင်တော်မူ၍၊ ယဒိန္ဒကံ၊ အလိုတော်ရှိတိုင်း၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂတိန်ကိုယ်
 တော်အရှင်ဘုရား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဝဇ္ဇေတွာအာဝဇ္ဇေတွာ၊
 ဆင်ခြင်၍ဆင်ခြင်၍၊ ယဒိန္ဒကံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဇာနာတိ၊ သိနိုင်သလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဈောကံဆိုပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂေါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ အာဝဇ္ဇိတွာ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍ဆင်ခြင်၍၊ ယဒိန္ဒ
 ကံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ အာမဇာနာတိ၊ ဩဘိယံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဟော
 ပြီး၍၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ စက္ကဝတ္ထိ၊ စကြာ
 ဝတေးမင်းသည်၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါနှိုက်၊ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာကို၊ မေ
 ငါ၏၊ စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာသည်၊ ဥပေထု၊ ကပ်စေတည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ သရတိ၊ အောက်မေ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သရိတော၊ အောက်မေ့လိုက်သော်၊

မိထိန္ဒပညာပါဠိတော်နိဿယ၊

စက္ကဝတနံ၊ စကြာဝတနာသည်၊ ဥပေတိ၊ ကပ်ချဉ်းလာ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတုသာလျှင်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍ ဆင်ခြင်၍၊ ယဒိစ္စကံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကာရဏံ၊ သဗ္ဗညုမည်နှင့်ကြောင်းသည်၊ ဓဉ္စ၊ မြဲမြံပြီ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗညု၊ သဗ္ဗညုမည်ထိုက်ပါ၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗညု၊ သဗ္ဗညုမည်၏ဟူ၍၊ မယံ၊ ထပ်ညွှတ်တော်တော်သည်၊ သဗ္ဗဒိစ္စာမ၊ ဝန်ခံပါကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျော့ကံဆိုထေ၏၊ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ထဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗညုဘာဝပညာ၊ သဗ္ဗညုမည်သည်အဖြစ်ပြုသနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၈၆-ကရုဏာယသဗ္ဗညုတညာဏေနဒေဝဒက္ကံပဗ္ဗဇပညာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဒေဝဒက္ကော၊ အရှင်ဒေဝဒတ်ကို၊ ကေန၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးလျှောက်ပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘန္တိယော၊ ဘန္တိယမင်းသားလည်းကောင်း၊ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အနုရုဒ္ဓါမင်းသားလည်းကောင်း၊ အာနန္ဒန္တော၊ အာနန္ဒာမင်းသားလည်းကောင်း၊ ဘဂုစ၊ ဘဂုမင်းသားလည်းကောင်း၊ ကိမိလောစ၊ ကိမိလမင်းသားလည်းကောင်း၊ ဒေဝဒက္ကောစ ဒေဝဒတ်မင်းသားလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆ၊ ခြောက်ယောက်ကုန်သော၊ ဣမေဝတ္ထိယကုမာရာစ၊ ဤသာကီဝင်မင်းသားတို့ သည်လည်းကောင်း၊ သတ္တမော၊ ခုနစ်ယောက်မြောက်သော၊ ဥပါလိကပ္ပကော၊ ဥပါလိဆတ္တာသည်လည်းကောင်း၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတိသမ္ပုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူလတ်သော်၊ သကျကုလ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုး၄၊ နန္ဒန၊ နန္ဒမင်းသားရဟန်းပြုသော်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ အနုပဗ္ဗဇန္တော၊ အတုလိုက်၍ရဟန်းပြုကုန်လျက်၊ နိက္ခမံသု၊ ထွက်ထွက်ကုန်၏၊ တော၊ ထိုခြောက်ဦးသောသူတို့ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဗ္ဗာဇေထိ၊ ရဟန်းပြုတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဒေဝဒက္ကေန၊ အရှင်ဒေဝဒတ်သည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုတော်မူပြီး၍၊ သံဃော၊ သံဃာ

၃ မေတ္တာကပညာ-၁-အဋ္ဌိပထဝဂ်၊

တော်ကို၊ သိန္ဓောနု၊ သင်းခွဲသည်မဟုတ်ပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 ဪ့ောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဒေဝဒတ္တေန၊ အရှင်ဒေဝဒတ်သည်၊
 ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သံဃာ၊ သံဃာတော်ကို၊ သံဃာတော်ကို၊ အာမဘိန္ဒော၊ ဪ့ောက်သင်း
 ခွဲပေ၏၊ ဝိဟိ၊ လှသည်၊ သံဃာ၊ သံဃာတော်ကို၊ နတ္ထိန္ဒ၊ မခွဲနိုင်၊ ဘိက္ခုနီ၊
 ရဟန်းမိန်းမသည်၊ သံဃာ၊ သံဃာတော်ကို၊ နတ္ထိန္ဒ၊ မခွဲနိုင်၊ သိက္ခာမာနာ၊
 သိက္ခာမာန်သည်၊ သံဃာ၊ သံဃာတော်ကို၊ နတ္ထိန္ဒ၊ မခွဲနိုင်၊ သာမဏေရာ
 သာမဏေသောကျားသည်၊ သံဃာ၊ သံဃာတော်ကို၊ နတ္ထိန္ဒ၊ မခွဲနိုင်၊ သာ
 မဏေရီ၊ သာမဏမိန်းမသည်၊ သံဃာ၊ သံဃာတော်ကို၊ နတ္ထိန္ဒ၊ မခွဲနိုင်၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပကတတ္တော၊ ကံပြုခြင်းနှင့်စပ်သည်ဖြစ်၍၊ သမာနသံ
 ဝါသကော၊ တူသောပေါင်းသင်းခြင်းရှိလျက်၊ သမာနသိမာယံ၊ တစ်
 တည်းရှိကံ၊ ငြိတော၊ တည်လျက်၊ သံဃာ၊ သံဃာတော်ကို၊ ဘိန္ဒတိ၊ သင်းခွဲ
 နိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဝာန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သံဃာ
 တေဒကော၊ သံဃာတော်ကို သင်းခွဲသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကိံကမ္ပံ၊
 အဘယ်ကံသို့၊ ဗုသတိ၊ ရောက်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဪ့ောက်လတ်သော်၊
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကပ္ပဗ္ဗိတိကံ၊ တကမ္ဘာပတ်လုံး၊ ငရဲရှိကံတည်သော၊
 ကမ္ပံ၊ ကံသို့၊ ဗုသတိ၊ ရောက်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားရှင်သည်၊
 ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သံဃာ၊ သံဃာတော်
 ကို။ ဘိန္ဒိ သတိ၊ သင်းခွဲလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံဃာ၊ သံဃာတော်ကို၊ ဘိန္ဒိတွာ
 သင်းခွဲသောကြောင့်၊ ကပ္ပံ၊ တကမ္ဘာပတ်လုံး၊ နိရယေ၊ အဝိစိငရဲ၌၊ ပစ္စိသ
 တိ၊ ကျက်ရပေလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိကိံ၊ ဗန၊ သိပါသလော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဪ့ောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သံဃာ၊
 သံဃာတော်ကို၊ ဘိန္ဒိ သတိ၊ သင်းခွဲလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံဃာ၊ သံဃာ
 တော်ကို၊ ဘိန္ဒိတွာ၊ သင်းခွဲသောကြောင့်၊ ကပ္ပံ၊ တကမ္ဘာပတ်လုံး၊ နိရယေ၊
 အဝိစိငရဲကြီးရှိကံ၊ ပစ္စိသတိ၊ ကျက်ရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမဇာနာတိ၊
 ဪ့ောက်သိတော်မူပေ၏၊ ဝာန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်
 ဘုရား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
 ရဟန်းပြု၍၊ သံဃာ၊ သံဃာတော်ကို၊ ဘိန္ဒိ သတိ၊ သင်းခွဲလတ္တံ့၊ သံဃာ၊ သံ
 ဃာတော်ကို၊ ဘိန္ဒိတွာ၊ သင်းခွဲသောကြောင့်၊ ကပ္ပံ တကမ္ဘာပတ်လုံး၊ နိရ
 ယေ၊ အဝိစိငရဲကြီးရှိကံ၊ ပစ္စိသတိ၊ ကျက်ရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒိဇာနာ

မိလိန္ဒပညာပါဠိတော်နိဿယ

တိ၊ အကယ်၍ သိတော်မူပြားအံ့။ ။ တောနဟိ၊ ထိုသို့ သိတော်မူသော် ကား၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ထုရားရှင်သည်၊ ကာရုဏိကော၊ သတ္တဝါ အားသနားတတ်၏၊ အနုပ္ပကော၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်တော်မူ၏။ ဟိတေသိ၊ အကျိုးစီးပွားကိုရှာဖွေတော်မူ၏၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏ အဟိတံ၊ အကျိုးမဲ့ကို၊ အပနေတွာ၊ ပယ်တော်မူ၍၊ ဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ ဥပဒဟတိ၊ ဆောင်တတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှားလေရာ၏၊ တံ၊ ထိုဒေဝဒတ် သည်၊ ရဟန်းပြုလာ၍ သံဃာသင်းခွဲပြီးသော် ငရဲကျလတ္တံ့ သည်ကို၊ အဇာနိ တွာ၊ မသိသောကြောင့်၊ ယဒိပဗ္ဗာဇေသိ၊ အကယ်၍ ရဟန်းပြုစေတု အံ၊ တော နဟိ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခဲ့သော်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အသဗ္ဗညု၊ သဗ္ဗညု၊ မည်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့သျှင်၊ ဥဘတောကော၊ ခိုကော၊ အစွန်းနှစ်ဘက်ထွက် သော၊ အယန္တိပဗ္ဗော၊ ဤပြဿနာသည်လည်း၊ တဝ၊ အရှင်ထုရားသို့၊ အနုပ္ပ ဣဿ၊ ချောက်လေပြီ၊ တေမယာစဉံ၊ ဤအရှင်တော်ကြီးကို၊ ဝိဇေယေတိ၊ ဖြေ တော်မူပါလော့၊ ပရမ္ပဝါဒံ၊ သူတပါး၏ အယုဗ္ဗာကို၊ ဘိန္နု၊ ပျက်တော်မူပါ လော့၊ အနာဂတေ၊ ထာလတ္တံ့သော၊ အခွါနု၊ အခွန်နှိုက်၊ တယာ၊ အရှင် ထုရားနှင့်၊ သဒိသာ၊ တူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓိမန္တော၊ ပညာကြီးကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓဘာ၊ ရခဲကုန်သည်၊ သဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတ္ထိ၊ ဤအချက်နှိုက်၊ တဝ၊ အရှင်ထုရား၏၊ ဗလံ၊ ပညာအားကို၊ ပဏာသေတိ၊ ပြတော်မူပါဦးလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဈောကံဆိုလေ၏။ ။ မဟာ ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ကာရုဏိကော၊ သတ္တဝါများ အားလည်းသနားတော်မူတတ်၏၊ သဗ္ဗညု၊ အလုံးစုံကိုလည်း သိတော် မူနိုင်၏၊ ကာရုညေန၊ သနားတော်မူသောကြောင့်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏေန၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ဖြင့်၊ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ဒေဝဒတ်၏၊ ဂတိံ၊ အသားကို၊ ဩဿကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသော်၊ အပါယိကံ၊ အပါယ်သို့ ကျစေ တတ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ အာယုဟိတွာ၊ အားထုတ်ပြုကျင့်၍၊ အနေကာနိ ကပ္ပကော၊ ခိုသတသဟဿာနံ၊ ကုဇေတသိန်းမက များစွာသော ကမ္ဘာတို့ ပတ်လုံး၊ နိရယေန၊ ငရဲတခုမှာ၊ နိရယံ၊ ငရဲတခုသို့၊ ဝိနိပါတေန၊ မကောင်း သဖြင့် ကျသော နဂုတိတခုမှာ၊ ဝိနိပါတံ၊ မကောင်းသဖြင့် ကျသော နဂုတိတခု သို့၊ ကမ္မန္တံ၊ ကွားလတ္တံ့သော၊ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို၊ အဒ္ဓဿ၊ မြင်တော် မူ၏၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ သဗ္ဗညုတညာ ဏေန၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ဖြင့်၊ ဇာနိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဣမဿ၊ ဤဒေ

၃-မေတ္တာကပညာ-၁-အနိဗ္ဗာန်ထဝင်၊

ဝဒတ်၏။ အပရိယန္တကတံ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိပြုလတ္တံ့သော၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ မမ၊ ငါတုရား၏။ သာသနော၊ သာသနာတော်ရှိက်၊ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ ရဟန်းပြုသည်ဖြစ်၍၊ ပရိယန္တကတံ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားကို ပြုလတ္တံ့သောကံသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပုရိမံ၊ ရှေးဖြစ်သောကံကို၊ ဥပါဒါယ၊ ထောက်၍၊ ပရိယန္တကတံ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားကိုပြုလတ္တံ့သောကံသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အယံ၊ ဤဒေဝဒတ်သည်၊ ပဗ္ဗဇိတောပိ၊ ရဟန်းပြုသော်လည်းကောင်း၊ အပဗ္ဗဇိတောပိ၊ ရဟန်းမပြုသော်လည်းကောင်း၊ မောစာပုရိသော၊ မဂ်ဖိုတ်မှအချည်းနှီးဖြစ်၍၊ ကပ္ပဗ္ဗိယမေဝ၊ တကမ္မာပတ်လုံး တည်လတ္တံ့သာဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ အာယုဟံဿတိ။ အားထုတ်ပြုကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ။ ဤသို့၊ ကာရုညေန၊ ကရုဏာတော်ဖြင့်၊ ဒေဝဒတ္တံ။ ဒေဝဒတ်ကို၊ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်းပြုစေ၏။ ဣတိ။ ဤသို့၊ အာဟာမိန္နံတော်မူ၏။ ။

တန္တေ နာဂဿေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူကား။ ပုဇ္ဈေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝဓိတွာ၊ ရိုက်ပုတ်၍၊ တေဇေန၊ ဆီးဖြင့်၊ မက္ခေတိ။ လိမ်းယောင်တကား၊ ပပါသေ၊ ကမ်းပါပြတ်ရှိက်၊ ပါတေတွာ၊ တွန်းချ၍၊ ဟတ္ထံ၊ ထက်ကို၊ ဒေတိ၊ ပေးယောင်တကား၊ မာရေတွာ၊ သတ်၍၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှည်ကြောင်းကို၊ ပရိယေသတိ၊ ရှာယောင်တကား၊ ယံ၊ အကြင့်ကြောင့်သော၊ ထိုဘုရားရှင်သည်၊ ပဗ္ဗမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ဒိတွာ၊ ပေးတော်မူ၍၊ ပဗ္ဗာ၊ နောက်မှ၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ဥပဗ္ဗဟတိ၊ ရှက်ဆောင်တော်မူ၏။ ဣတိ။ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဪ့ောက်ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သက္ကာနံ၊ သက္ကဝါတို့၏။ ဟိတဝသေန၊ အစီးအပွား၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဇေတိပိ၊ ရိုက်ပုတ်သည်၊ ရိုက်ပုတ်တော်မူ၏။ သက္ကာနံ၊ သက္ကဝါတို့၏။ ဟိတဝသေန၊ အစီးအပွား၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပါတေတိပိ၊ ကျလည်းကျစေတော်မူ၏။ သက္ကာနံ၊ သက္ကဝါတို့၏။ ဟိတဝသေန၊ အစီးအပွား၏အစွမ်းဖြင့်၊ မာရေတိပိ၊ သက်လည်းသက်တော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝဓိတွာပိ၊ ရိုက်ပုတ်သော်လည်း၊ သက္ကာနံ၊ သက္ကဝါတို့၏။ ဟိတမေဝ၊ စီးပွားကိုသာလျှင်၊ ဥပဗ္ဗဟတိ၊ ရှက်ဆောင်၏။ ပါတေတွာပိ၊ ကျစေသော်လည်း၊ သက္ကာနံ၊ သက္ကဝါတို့၏။ ဟိတမေဝ၊ အစီးအပွားကိုသာလျှင်၊ ဥပဗ္ဗဟတိ၊ ရှက်ဆောင်၏။ မာရေတွာပိ သတ်သော်လည်း၊ သက္ကာနံ၊ သက္ကဝါတို့၏။ ဟိတမေဝ၊ အစီးအပွားကိုသာလျှင်၊ ဥပဗ္ဗဟတိ၊ ရှက်ဆောင်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ယထာ၊

ဝိသိဒ္ဓိယျာပါဠိတော်နိဿယ

ဥပမာအားဖြင့်၊မာတာပီတရောနာမ၊အမိအဘတို့မည်သည်ကား၊ ဝဓိတွာ
 ပိ၊ရိုက်ပုတ်၍လည်း၊ပါတယိတွာပိ၊ကျစေ၍လည်း၊ ဝတ္ထာနံ၊သားတို့၏၊ဟိ
 ဟမေဝ၊ အစီးအပွားကိုသာလျှင်၊ ဥပဋ္ဌဟတိ၊ရွက်ဆောင်၏၊ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ဟိတဝသေန၊အစီးအပွား၏အစွမ်းဖြင့်၊ဝ
 ဇေတိဝိ၊ရိုက်လည်းရိုက်ပုတ်၏၊သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ဟိတဝသေန၊အစီး
 အပွား၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပါတေတိပိ၊ကျလည်းကျစေ၏၊သတ္တာနံ၊သတ္တဝါ
 တို့၏၊ဟိတဝသေန၊အစီးအပွား၏အစွမ်းဖြင့်၊မာရေတိပိ၊သတ်လည်းသတ်၏
 မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊တထာဂတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝဓိတွာပိ၊ရိုက်
 ပုတ်သော်လည်း၊ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ဟိတမေဝ၊အစီးအပွားကိုသာလျှင်။
 ဥပဋ္ဌ ဟတိ၊ ရွက်ဆောင်၏၊ ပါတေတွာပိ၊ ကျစေသော်လည်း။ အတ္တာနံ၊
 သတ္တဝါတို့၏၊ ဟိအမေဝ၊အစီးအပွားကိုသာလျှင်၊ဥပဋ္ဌဟတိ၊ ရွက်ဆောင်
 ၏၊မာရေတွာပိ၊ သတ်သော်လည်း၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဟိတမေဝ။
 အစီးအပွားကိုသာလျှင်၊ဥပဋ္ဌဟတိ၊ရွက်ဆောင်၏၊ ယေနယေနပယောဂေန၊
 အကြင်အကြင်လုံ့လဖြင့်၊သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ဂုဏဂုဏိ။အကျိုးစီးပွား၏
 တိုးတက်ခြင်းသည်၊ဘောတိ၊ဖြစ်၏၊ တေနတေနယောဂေန။ ထိုထိုလုံ့လ
 ဖြင့်၊သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏၊ ဟိတမေဝ၊အစီးအပွားကို
 သာလျှင်၊ ဥပဋ္ဌဟတိ၊ ရွက်ဆောင်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ဒေဝ
 ဒက္ခော၊ဒေဝဒတ်သည်၊ သဗေ၊အကယ်၍၊နပဗ္ဗာဇေယျ၊ရဟန်းမပြုငြားအံ့။
 ဧံ၊ဤသို့ရဟန်းမပြုသော်၊ ဂိဟိဘူတော၊လူသာလျှင်ဖြစ်သည်၊သမာနာ။
 ဖြစ်လျက်၊ နိရယ သံဝတ္ထနိကံ၊ ငရဲနှိုက်ဖြစ်စေခြင်းနှင့်စပ်သော၊ ဗဟုံ၊များ
 စွာသော၊ပါပကမ္မံ၊မကောင်းမှုကံကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊အနေကား၊များစွာကုန်
 သော၊ ကပ္ပကောဒိသတသဟ သာနိ၊ ကမ္ဘာတထိန်းတို့ပတ်လုံး၊ နိရယေန၊
 ငရဲတရုဒ္ဓါ၊နိရယံ၊ငရဲတရုဒ္ဓိ၊ ဝိနိပါတေန၊မကောင်းသဖြင့် ကျသောဒုဂ္ဂတိ
 တရုဒ္ဓါ၊ဝိနိပါတံ၊မကောင်းသဖြင့် ကျသောဒုဂ္ဂတိတရုဒ္ဓိ၊ ဂစ္ဆန္တော၊သွား
 လျက်၊ဗဟုံ၊များစွာသော၊ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲကို၊ဝေဒယိသတိ၊ခံရထွက်၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ၊ထိုအကြောင်းကို၊ ဇာနမာနော၊
 သီးတင်မှုသည်ဖြစ်၍၊ ကာရုညေန၊ကရုဏာတော်ဖြင့်၊ဒေဝဒတ္တံ၊ဒေဝဒတ်
 ကိုပဗ္ဗာဇေယိ၊ရဟန်းပြုတော်မူ၏၊ မမ၊ငါဘုရား၏၊ သာသနေ၊သာသနာ
 တော်နှိုက်၊ ပဗ္ဗန္တိတဿ၊ ရဟန်းပြုသော ဒေဝဒတ်အား၊ ပရိယန္တကတံ၊
 အပိုင်းအခြားကိုပြုထွက်သော၊ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲခြင်းသည်၊ ဘဝိသတိ၊ဖြစ်

၃-မေတ္တာကဗျာ-၁-အနိဗ္ဗာန်ဝဂ်

လတ္တံ့၊ အုတ်၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ ဘောတော်မူ၍၊ ကာရုညော၊ ကာရုဏာတော်ဖြင့်၊
 ဂရုကံ၊ လေးသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ လဟကံ၊ ပေါ့သည်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု
 တော်မူ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ နေယသ၊ သီရိညာတိ
 ဗထေန၊ ဥစ္စာအင်အားကျော်ကြားသော အစွမ်းထုန်ကြက်သရေညာတိအား
 ဖြင့်၊ ဗလဝါ၊ အားအစွမ်းရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ
 ၏၊ ဥာတိ၊ ဝါ၊ ဆွေမျိုးကိုလည်းကောင်း၊ မိတ္တံ၊ ဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ရညာ၊ မင်းသည်၊ ဂရုကံ၊ လေးစွာသော၊ ဒဏ္ဍံ၊ ဒဏ်ကို၊ ဓာရေန္တံ၊
 ဆောင်စေအပ်သည်ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိသဗ္ဗဘာဝေန၊ အကျွမ်းဝင်
 သည့်အဖြစ်ဖြင့်၊ သမတ္တတာယ၊ စွမ်းနိုင်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂရုကံ၊ လေး
 စွာသော၊ ဒဏ္ဍံ၊ ဒဏ်ကို၊ လဟကံ၊ ပေါ့အောင်၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ မဟာရာ
 ဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ သဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊
 ဗဟုနံ၊ များစွာကုန်သော၊ ကပ္ပကောဓိ၊ သတသဟဿာနိ၊ ကမ္ဘာတသိန်းတို့
 ပတ်လုံး၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ဝေဒိယမာနံ၊ ခံစားရလတ္တံ့ သော၊ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝ
 ဒတ်ကို၊ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သီလသမာဓိပညာဝိရတ္တံ၊ ဗလသမတ္တ
 ဘာဝေန၊ သီလတော်အစွမ်းသမာဓိ ပညာဝိရတ္တံအစွမ်းဖြင့် စွမ်းဆောင်
 နိုင်သည့်အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂရုကံ၊ လေးစွာသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို၊ လဟကံ၊
 ပေါ့အောင်၊ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပ
 မာအားဖြင့် ကုသလော၊ လိမ်မာသော၊ သလ္လကတ္တော၊ ရောဂါပယ်နိုင်သော၊
 သိ သက္ကော၊ ဆေးဆရာသည်၊ ဂရုကံ၊ လေးစွာသော၊ ရောဂံ၊ ရောဂါကို၊ ဗလ
 ဝေါ သဗထေန၊ အားရှိသောဆေး၏ အစွမ်းဖြင့်၊ လဟကံ၊ ပေါ့အောင်၊
 ကရောတိ၊ ပြု၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဗဟု
 နံ၊ များစွာကုန်သော၊ ကပ္ပကောဓိ သတသဟဿာနိ၊ ကမ္ဘာတသိန်းတို့ပတ်
 လုံး၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ဝေဒိယမာနံ၊ ခံစားရလတ္တံ့ သော၊ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်
 ကို၊ သဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ရောဂညုတာယ၊ အနာဟူသောဒုက္ခကို
 သိခြင်းကြောင့်၊ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ကာရုညဗထေပတ္တန္ဒဝဇ္ဇောသဗ
 ဗထေန၊ သနားခြင်းအင်အားသည်ထောက်ပံ့သောတရားဟူသောဆေးစွမ်း
 သတ္တိဖြင့်၊ ဂရုကံ၊ လေးစွာသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ လဟကံ၊ ပေါ့အောင်။
 အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဝိ၊ မေးဦးအံ့၊ သဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ဗဟု
 ဝေဒနိယံ၊ များစွာခံစားရလတ္တံ့ သော၊ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို၊ အပ္ပဝေဒနိယံ၊
 အနည်းငယ်ခံစားရမည်ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုထုပ်သောကြောင့်၊ ကိပ္ပိ၊ တရံ

တရသော၊ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို၊ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရော့ရာသသော၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ အဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တန္တေ၊ အရှင်တရား၊ ကိဉ္ဇိ၊ တရံတရသော၊ အပုညံ၊
မကောင်းမှုသို့၊ နအာပဇ္ဇေယျ၊ မရောက်ရာ၊ အန္တမသော၊ ယုတ်သောအပိုင်း၊
အခြားအားဖြင့်၊ ဝဇ္ဈ၊ ဟနမတ္တံ၊ နို့တခါညှစ်မျှသော မကောင် မှုသို့လည်း၊
နအာပဇ္ဇေယျ၊ မရောက်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟ၊ သျှောက်ပေ၏၊ မဟာ
ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ဘဝဝါ၊
မြတ်စွာထူးသည်၊ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို၊ ပဗ္ဗာဇေထိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ ဣဒံ
ပိခေါကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကိုလည်း၊ အတ္တတော၊ သဘောမှန်အားဖြင့်၊
သမ္ပုဋိန္ဒြ၊ ဝန်ခံသော၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အပရစ္ဆိ၊ တပါးလည်း၊ ဥက္ကရိကာ
ရဏံ၊ လွန်သောအကြောင်းကို၊ သုတေဟိ၊ နာယုဇေ၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာ
ထူးသည်၊ ယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝ
ဒတ်ကို၊ ပဗ္ဗာဇေထိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သုတေဟိ
ဟိ၊ နာယုဇိ၊ သော၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ အာဂုစာ
ရိ၊ မကောင်းမှုကိုပြုကျင့်သော၊ စောရိ၊ ခိုးသူကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဘမ်း၍၊ ခညော
မင်းအား၊ ဒေသေယျ၊ ပြုကုန်ရာ၏၊ ဒေဝ၊ မင်းကြီး၊ အယံစောရော၊ ဤခိုးသူ
သည်၊ အာဂုစာရိ၊ မကောင်းမှုကိုပြုကျင့်ပါ၏၊ ဣမဿ၊ ဤခိုးသူအား၊ ယံ၊
အကြင်ဒတ်ကို၊ ဣန္ဒြထိ၊ အလိုရှိ၏၊ တံဒဏ္ဍံ၊ ထိုဒတ်ကို၊ ပတေဟိ၊ တပ်
စေတော်မူလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ သျှောက်တင်၍၊ ဒေသေယျ၊ ပြုကုန်ရာ
၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ တမေနံ၊ ထိုခိုးသူကို၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆို
ရာ၏၊ ကိံဝဒေယျ၊ အဘယ်သို့ဆိုရာသနည်း၊ ဘတေ၊ အချင်းတို့၊ တေနဟိ၊
ထိုသို့ဖြစ်မှုကား၊ ဣမံစောရံ၊ ဤခိုးသူကို၊ ဗဟိနဂရံ၊ မြို့ပင်သို့၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်
၍၊ အာစာတနေ၊ ခိုးသူသတ်ရာအရပ်၌၊ ဝိသံ၊ ခေါင်းကို၊ ဆိန္ဒုထ၊ မြတ်ကုန်
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ဒေဝ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဝေ၊ ကောင်း
ပါပြီ၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့တင်ပြီးလျှင်၊ တေ၊ ထိုထောင်မှူးတို့သည်၊ ခညော၊ မင်း
အား၊ ပဗ္ဗိသုဂါတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ တံ၊ ထိုခိုးသူကို၊ ဗဟိနဂရံ၊ မြို့ပြင်သို့၊ နိဟရိတွာ၊
ထုတ်ဆောင်၍၊ အာစာတနံ၊ ခိုးသူသတ်ရာအရပ်သို့၊ နယေယျ၊ သောင်ယူ
ကုန်ရာ၏၊ တံ၊ ထိုခိုးသူကို၊ ခညော၊ မင်း၏၊ သန္တိ၊ ကား၊ အထံမှ၊ သဒ္ဓဝရော၊
ရသောဆုရှိသော၊ လဒ္ဓယသဓနဘောဂေါ၊ ရသောအခြံအရံဥစ္စာစည်းစိမ်
ရှိသော၊ အာဒေယျ၊ ဝစေနာ၊ နာယူအပ်သောစကားရှိသော၊ ဗမဝိန္တိ၊ တကာ
ရိ၊ အားကြီးစွာ အလိုအတိုင်းပြုနိုင်သော၊ ကောစိဒေဝဂုရိသော၊ တရံတဦး
သော ဖောဂဏ်းသည်၊ ပသေယျ၊ မြင်ရာ၏၊ သော၊ ထိုယောဂဏ်း

သည်။ တဿ၊ ထိုသို့ သူအား၊ ကာရှု၍ သနားခြင်းကို၊ ကတွး၊ ပြု၍၊ တေပုဂ္ဂို
 သေ၊ ထိုထောင်မှူး ယောက်ျားတို့ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ကိံ
 ဝဒေယျ၊ အဘယ်သို့ ဆိုရာသနည်း။ ဘော၊ အိုအချင်းတို့၊ အထံ၊ မသင့်ပါ။
 တုမှာကံ၊ အမောင်တို့အား၊ ဣမဿ၊ ဤစိတ်ကို။ သိသန္တေ၊ ဒနေန၊ ဦးခေါင်း
 ကိုဖြတ်ရသဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိရာအံ့နည်း။ ဘော၊ အိုအချင်းတို့၊
 တေနုဟိ၊ ထိုသို့အကျိုးမရှိသောကြောင့်။ ဣမဿ၊ ဤသို့သူ၏၊ ဟတ္ထံ၊ ဝါ၊
 ထက်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပါဒံ၊ ဝါ၊ ခြေကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဆိန္ဒိတွာ၊
 ဖြတ်၍၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ရက္ခထ၊ စောင့်ကြလေကုန်၊ အဟံ၊ ဝါ၊ သည်။
 ဧတဿ၊ ထိုလက်ခြေဖြတ်လိုက်ခြင်း၏၊ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊
 ရညော၊ မင်းကြီး၏၊ သန္တိ၊ ကော၊ အထံတော်နှိုက်၊ ပဋိဝစနံ၊ အကြောင်ဖြန်
 စကားကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ တေ၊ ထိုထောင်
 မှူးတို့သည်၊ ဗထဝတော၊ မင်းကိုဆီနှိုင်ရန်အားအစွမ်းရှိသော၊ တဿ၊ ထို
 မင်းအာဏာရယောက်ျား၏၊ ဝစနေန၊ စကားကြောင့်၊ တဿ၊ စောရဿ၊ ထို
 သို့သူ၏၊ ဟတ္ထံ၊ ဝါ၊ ထက်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပါဒံ၊ ဝါ၊ ခြေကိုသော်လည်း
 ကောင်း၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ကုန်ရာ၏၊
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဝိ၊ မေးဦးအံ့၊ ဧဝံ၊ ကာရိ၊ ဤသို့ ပြုလုပ်သော၊ သော
 ပုဂ္ဂိုသော၊ ထိုယောက်ျားသည်၊ တဿ၊ စောရဿ၊ ထိုသို့သူ၏၊ ကိစ္စကာရိ၊
 ပြုခွင့်ကိုပြုသည်၊ အဿာနုခေါ၊ ဖြစ်ရာသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
 မူ၏၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်၊ တဿ၊ စောရဿ၊ ထို
 သို့သူအား၊ ဇိဝိတဒါယကော၊ အသက်ကို ပေးတတ်သောသူပါတည်း။ ဇိဝိ
 တေ၊ အသက်ကို၊ ဒိန္နေ၊ ပေးပေပြီဟကား။ တဿ၊ ထိုယောက်ျားအား၊ အက
 တံနာမ၊ ပြုခွင့်ကိုမပြုသောမည်သည်၊ ကိံ၊ အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိထုံထုံနည်း
 ပန၊ မေးဦးအံ့၊ တဿ၊ ထိုသို့သူ၏၊ ဟတ္ထပ၊ ဒဆေဒနေ၊ ခြေထက်ကိုဖြတ်ခြင်း
 ဌိ၊ ယာဝေဒနာ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သော၊ ထိုအာဏာပေးသော
 ယောက်ျားသည်၊ တာယဝေဒနာယ၊ ထိုဝေဒနာဖြင့်၊ ကိဉ္ဇိ၊ တရုံတရသော၊
 အပုညံ၊ မကောင်းမှုသို့၊ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ကတေန၊ ပြုခြင်း
 ဖြင့်၊ သောစောရော၊ ထိုသို့သူသည်၊ ဒုက္ခဝေဒနံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို၊ ဝေဗိယ တိ၊
 ခံစားရ၏၊ ပန၊ ထိုသို့ခံစားရသော်လည်း၊ ဇိဝိတဒါယကော၊ အသက်ကိုပေး
 တတ်သော၊ ပုဂ္ဂိုသော၊ ယောက်ျားသည်၊ ကိဉ္ဇိ၊ တရုံတရသော၊ အပုညံ၊ မ
 ကောင်းမှုသို့၊ ဒုအာပဇ္ဇေယျ၊ မရောက်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝျောက်ဆို

ပေ၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝ ခေါ်၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်
 စွာထူးသည်။ ကာရုဉ္ဇေန၊ သနားသဖြင့်၊ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို၊ ပဗ္ဗာဇေ
 သိ၊ ရဟန်းပြုတော်မူ၏။ မမ၊ ငါတုရား၏။ သာသနော၊ သာသနာတော်နှိုက်၊
 ပဗ္ဗဇိတဿ၊ ရဟန်းပြုသောဒေဝဒတ်အား၊ ပရိယန္တကတံ၊ အပိုင်းအခြား
 ကိုပြုတတ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲဖြစ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ထက္ကံ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့ကြံတော်မူ၍၊ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်းပြုတော်မူ၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊
 ဒေဝဒတ္တဿ၊ ဒေဝဒတ်၏။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ပရိယန္တကတဉ္စ၊ အပိုင်းအ
 ခြားကိုလည်းပြုအပ်၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။
 မရဏကာထေ၊ သေဝပါးနိုးအဆိုက်နှိုက်။ ။

အဂ္ဂပုဂ္ဂလံ၊ ထောကသုံးပါးထက် မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တော်မူသော၊
 ဒေဝါတိဒေဝံ၊ သမ္မုတိနတ်ဥပပတ္တိနတ်တို့ထက်လွန်မြတ်သောဝိသုဒ္ဓိနတ်
 ဖြစ်ထသော၊ နုရဒဗ္ဗဿ၊ ရထိ၊ ဆုံးမထိုက်သော လူကြမ်း အပေါင်းကို
 ကောင်းစွာဆုံးမတော်မူထသော၊ သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင် အပတ်အ
 ပင်မရှိသိမြင်နိုင်သော သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ရှင်ဖြစ်ပေထသော၊ သတ
 ပုညထက္ကတံ၊ အရာမကများစွာသော တုန်းတော် ယောကျ်ားမြတ်တို့၏
 လက္ခဏာရှိတော်မူပေထသော၊ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုထူးရှင်ကို၊ ဣမေဟိ၊ အဋ္ဌိဟိ၊
 ဤအကျွန်ုပ်၏ အရိုးတို့ဖြင့် ထည်းကောင်း၊ ဣမေဟိ၊ ပါဏေဟိ၊ ဤအသက်
 ဝိညာဉ်တို့ဖြင့် ထည်းကောင်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ခြင်းသို့၊
 ဥပေမိ၊ ကပ်ရောက်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ။

ပါဏုပေတံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ သရဏံ၊ သရဏဂုံသို့၊ အဂမာသိ၊
 ဆည်းကပ် ထေပြီ။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။
 ကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာကို၊ ဆကောဋ္ဌာသေ၊ မြောက်ရက်၊ ကတော၊ ပြု၍၊ ပဌမကောဋ္ဌာ
 သေ၊ ပဌမအတို၊ အရကို၊ အတိတ္တန္တံ၊ လွန်သည်ရှိသော်၊ သံဃံ၊ သံဃာ
 တော်ကို၊ ဘိဒ္ဓိ၊ သင်းခွဲ၏။ ပဉ္စကောဋ္ဌာသေ၊ ငါးတို၊ ငါးရတို့ပတ်လုံး၊ နိရယေ၊
 ငရဲနှိုက်၊ ပစ္စိတွာ၊ ကျက်၍၊ တတော၊ ထိုငရဲမှ၊ မုဗ္ဗိတွာ၊ လွတ်ထတ်သော်၊
 အဋ္ဌိ၊ သရောနာမ၊ အဋ္ဌိသာရမည်သော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါထူး
 သည်၊ ထဝိဿတိ၊ ဖြစ်ထက္ကံ၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ အပိ၊ မေးဦးအံ၊ ဝေံ
 ကာရီ၊ ဤသို့ပြုထင်သော၊ သောဘဝဝံ၊ ထိုမြတ်စွာထူးသည်၊ ဒေဝဒတ္တ
 သာ၊ ဒေဝဒတ်၏၊ ကိစ္စကာရီ၊ ကိစ္စကိုပြုသည်၊ အဿန္နခေါ၊ ဖြစ်ရာထထော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တနာဂသော၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အ
 ရှင်တုရား၊ တာထာဂတော၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ ယံ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဒေဝ

ဒေဝဒတ်ကို ပစ္စေကဗောဓိ၊ ပစ္စေကဗောဓိညာဏ်တိုင်အောင်ပါပေ
 သတိ၊ ရောက်စေထွက်၊ တာဝှားထို့ကြောင့်၊ ဟထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ဒေဝဒတ်အား။ သဗ္ဗဒဒေါ။ အလုံးစုံကိုပေးတော်မူ၏။
 တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ဒေဝဒတ်အား။ အကတံ
 နာမ၊ မပြုသည်မည်သည်၊ အတ္ထိကိ၊ ရှိမည်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတု၊ မိန့်
 တော်မူပြီး၍၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ ယံပန
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သံဃံ၊ သံဃာထော်ကို၊ ဘိန္ဒုတွာ၊ သင်ခွဲ၍၊ နိဓ
 ယေ၊ ငရဲနှိုက်၊ နုက္ခဝေဒနံ၊ နုက္ခဝေဒနာကို၊ ဝေဒိယတိ၊ ခံစားရ၏။ အပိ၊ စင်
 စစ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတောနိဒါနံ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊
 ကိပ္ပိ၊ တရံတရသော၊ အပုညံ၊ မကောင်းမှုသို့၊ အာပဇ္ဇေယျနုခေါ၊ ရောက်ရာ
 သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊
 ထိုသို့မရောက်နိုင်ပါ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကတေန၊ ပြု
 သောကံဖြင့်၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ကပ္ပံ၊ တကမ္ဘာပတ်လုံး၊ နိဓယေ၊
 ငရဲနှိုက်၊ ပစ္စ ဘ၊ ကျက်ရထေ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နုက္ခပရိယန္တ
 ကာရကော၊ ဆင်းရဲ၏အပိုင်းအခြားကိုပြုတော်မူ၏။ ကိပ္ပိ၊ တရံတရသော၊
 အပုညံ၊ မကောင်းမှုသို့၊ နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 ယျော့က်ဆိုထေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယေနကာရတေန၊ အကြင်သ
 နားသောကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို၊ ပဗ္ဗာ
 ဇေထိ၊ ရဟန်းပြုစေ၏။ ဣဒံပိခေါကာရထံ၊ ဤအကြောင်းကိုလည်း၊ တံ၊ သင်
 မင်းကြီးသည်၊ အတ္ထတော၊ သဘောနှင့်အားဖြင့်၊ သစ္စုဒ္ဓိန္န၊ ဝန်ခံလော၊ မဟာ
 ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အပရိန္ဒ၊ တပါးထည်းဖြစ်သော၊ ဥပ္ပရိ၊ ထိုတက်အလွန်
 သော၊ ကာရထံ၊ အကြောင်းကို၊ သုဏောဟိ၊ နာယူလော၊ ယေနကာရတေန၊
 အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝ
 ဒတ်ကို၊ ပဗ္ဗာဇေထိ၊ ရဟန်းပြုစေ၏။ တံကာရထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သု
 ဏောဟိ၊ နာယူဦးလော၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကု
 သလော၊ လိမ်မာသော၊ သတ္တကတ္တော၊ ရောဂါကိုထုတ်ပယ်နိုင်သော၊ ဘိ
 သက္ကော၊ ဆေးဆရာသည်၊ ဝါတပိက္ကသေဗ္ဗသန္ဓိပါတဥတုပရိတာမပိသမ
 ပရိဟာရဩပ္ပက္ခမိကောပက္ကန္တံ၊ လေသည်းမြေသထိပ်တို့၏ပေါင်းစုသည်
 ဖြစ်၍ဥတုဟူသောပါစကတေဇောဓာတ်၏ဘောက်ပြန် ခြင်းကြောင့်မညီ
 မညွတ်သောအစာအဟာရတို့၏ကျေကျက်ခြင်းရှိသော၊ ပုတိကူဏပရုဂ္ဂန္ဓာ
 ဘိသဗ္ဗန္တံ၊ ပုပ်ညှိနံ၊ ထောင်းမကောင်း၊ သောရနံ၊ ဘို့ဖြင့်ပြိုမ်းသော၊ အန္တော

သလ္လင်္ဂ၊ အတွင်းနှိုက်ပြောင့်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သုထိရဂတံ၊ အတွင်းနှိုက်ပြည်
 ပုပ်အောင်းရာ အခေါင်းရှိသော။ ဝုဒ္ဓရုတိရသမ္ပန္နံ၊ ပြည်ပုပ်သွေးပုပ်တို့
 ဖြင့်ပြည့်သော၊ ဝဏံ၊ အနာကြီးတံ၊ ဝူပသမေန္တေ၊ ယောက်ငြိမ်းစေလိုရ
 ကား၊ ဝနုရခံ၊ အနာဝကို၊ ကက္ခပူဆိမိဏကာရကကဗျူကေန၊ ကြမ်းတမ်း
 ထက်မြက်စွာစားတတ်၍စပ်ထွေးသော၊ ဘေသဇ္ဇေန၊ ဆေးဖြင့်၊ ပရိပဂ္ဂနာယ၊
 ကျေကျက်စေခြင်းငှါ၊ အနုလိမ္မတိ၊ လိမ်းကျံ၏၊ ပရိပဂ္ဂိတွာ၊ ကျေကျက်
 ၍၊ မုဒုသာဝဂတံ၊ နူးညံ့ပြော့ပျောင်းခြင်းသို့ရောက်သောအနာကို၊ သက္က
 န၊ ထားဖြင့်၊ ဝိကန္တယိတွာ၊ ခွဲဘောက်၍၊ သဏကာယ၊ သပွတ်တံဖြင့်၊ ဒဟ
 တံ၊ ပွတ်တိုက်၏၊ ဒဗ္ဗေ၊ ပွတ်တိုက်၍ပြီ ခဲသော်၊ ခါရထဝဏံ၊ ဆပ်ပြာငံကို၊
 ဒေကိ၊ ထည့်၏၊ ဘေသဇ္ဇေန၊ ဆေးဖြင့်၊ ဝဏဂ္ဂဟနာယ၊ အသားခွဲတက်
 စေခြင်းငှါ၊ ဗျာမိတဿ၊ အနာရှိသူ၏၊ သောတ္ထိဘာဝံ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့၊
 အနုပတ္တိယာ၊ အစဉ်ရောက်စေခြင်းငှါ၊ အနုလိမ္မတိ၊ လိမ်းကျံ၏၊ မဟာရာဇ
 မင်းမြတ်၊ အဝိ၊ မေးဦးအံ့၊ သလ္လကက္ကော၊ ရောဂါကိုနှုတ်ပယ်တတ်သော၊
 သောတိသက္ကော၊ ထိုဆေးဆရာသည်၊ အဟိတစိက္ကော၊ အကျိုးမဲ့စေလို
 သောစိတ်ရှိ၍၊ ဘေသဇ္ဇေန၊ ဆေးဖြင့်၊ အနုလိမ္မတိ၊ ခွဲခေါ၊ လိမ်းသထော၊
 သက္ကေန၊ ထားဖြင့်၊ ဝိကန္တယိ၊ ခွဲခေါ၊ ဘောက်ခွဲပါသလော၊ သဏကာယ၊
 သပွတ်တံဖြင့်၊ ဒဟတိ၊ ခွဲခေါ၊ ပွတ်တိုက်ပါသလော၊ ခါရထဝဏံ၊ ဆပ်ပြာ
 ငံကို၊ ဒဗ္ဗေ၊ ထည့်ပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ ထိုသို့မဟုတ်ပါ၊ ဟိတစိက္ကော၊ အကျိုးလိုသော
 စိတ်ရှိ၍၊ သောတ္ထိကာမော၊ ချမ်းသာစေလို၍၊ တာနိကိရိယာနိ၊ ထိုပြုလုပ်
 ဘွယ်တို့ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆိုပေ၏။
 အဿ၊ ထိုအနာပေါက်သူအား၊ ဘေသဇ္ဇဿ၊ ဆေးကို၊ ကိရိယာကာရထေ
 န၊ ပြုသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သော၊ ယာဇုက္ခဝေဒနာ၊ အကြင်
 ဇုက္ခဝေဒနာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတောနိဒါနံ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ သလ္လ
 ကက္ကော၊ ရောဂါကိုပယ်တတ်သော၊ သောတိသက္ကော၊ ထိုဆေးဆရာသည်၊
 ကိပ္ပိ၊ တရံ၊ တရသော၊ အပုညံ၊ မကောင်းမှုသို့၊ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာသ
 ထော၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဟိတစိက္ကော၊ အကျိုးလိုသောစိတ်ရှိ၍၊ သောတ္ထိ
 ကာမော၊ ချမ်းသာစေလို၍၊ သလ္လကက္ကော၊ ရောဂါကိုပယ်တတ်သော၊ ဟိ
 သက္ကော၊ ဆေးဆရာသည်၊ တာနိကိရိယာနိ၊ ထိုပြုဘွယ်တို့ကို၊ ကရောတိ၊
 ပြု၏၊ သော၊ ထိုဆေးဆရာသည်၊ တတောနိဒါနံ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊
 အပုညံ၊ မကောင်းမှုသို့၊ ကိံ၊ အာပဇ္ဇေယျ၊ အဘယ်ကြောင့်ရောက်အံ့နည်း။

၃-မေတ္တာကယျာ-အိန္ဒြိယကံ

ဘန္တေ အရှင်ဘုရား၊ သဗ္ဗကုက္ကော၊ ရောဂါကိုနှုတ်ပယ်သော၊ သောဘိ သက္ကော၊ ထိုဆေးဆရာသည်၊ သဂ္ဂဂါဝိ၊ နတ်မြတ်သို့ရောက်ပေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဇေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကာရုညေန၊ သနားသောက ရုဏာဘဝာ၊ ဖြင့်၊ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို၊ ဒုက္ခပရိရတ္တိယာ၊ ဆင်းရဲမှလွတ် စေခြင်းငှါ၊ ပဗ္ဗာဇေထိ၊ ရဟန်းပြုစေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အပရိပိ၊ တပါး ထည်း၊ ဥက္ကရိကာရဏံ၊ လွန်သောအကြောင်းကို၊ သုဏောဟိ၊ နာယုဦး လော၊ ယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို၊ ပဗ္ဗာဇေထိ၊ ရဟန်းပြုစေ၏၊ တံကာရဏံ၊ ထို အကြောင်းကို၊ သုဏောဟိ၊ နာယုဦးလော၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကဏ္ဍကေန၊ ဆူးဖြင့်၊ ဝိဒ္ဓေါ၊ ထိုးမိသည်၊ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အထ၊ ထိုနောက်၌၊ အညဘဏေ၊ တယောက်သော၊ ပုရိသော၊ ယောဂျား သည်၊ တဿ၊ ထိုဆူးစူးသူအား၊ ဟိတကာမော၊ အစီး အပွားကိုလို၍၊ သောတ္တိကာမော၊ ချမ်းသာစေလို၍၊ တိထေန၊ ထက်ထွသော၊ ကဏ္ဍကေန ဝါ၊ ဆူးဖြင့်လည်းကောင်း၊ သပ္ပရဓေနဝါ၊ ထားပျားဖြင့် ထည်းကောင်း၊ သမန္တတော၊ ဆူး၏အနီး၌၊ ဆိန္ဒိတူ၊ ဖြစ်၍၊ ပဋ္ဌရန္တေန၊ ယိုစီးသော၊ လောဟိ တေန၊ သွေးဖြင့်၊ တံကဏ္ဍကံ၊ ထိုဆူးကို၊ နိဟရေယျ၊ ထုတ်ရာ၏၊ မဟာရာဇ မင်းမြတ်၊ အပိ၊ မေးဦးအံ၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောဂျားသည်၊ အဟိတကာ မော၊ စီးပွားကိုအလိုမရှိ၍၊ တံကဏ္ဍကံ၊ ထိုဆူးကို၊ နိဟရတိနုခေါ၊ ထုတ် လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ ထိုသို့မဟုတ်ပါ၊ ဘန္တေ အရှင်ဘုရား၊ သောပုရိသော၊ ထိုဆူးနှုတ်ယောဂျား သည်၊ ဟိတကာမော၊ စီးပွားကိုအလိုရှိ၍၊ သောတ္တိကာမော၊ ချမ်းသာကိုအ လိုရှိ၍၊ တံကဏ္ဍကံ၊ ထိုဆူးကို၊ နိဟရတိ၊ ထုတ်ယူ၏၊ ဘန္တေ အရှင်ဘုရား တံကဏ္ဍကံ၊ ထိုဆူးကို၊ သစေနိဟရေယျ၊ အကယ်၍မထုတ်ယူအံ့၊ တေန၊ ထိုအနာကြောင့်၊ မရဏံ ဝါ၊ သေခြင်းသို့မူလည်း၊ ပါပဏေယျ၊ ရောက်ရာ၏၊ မရဏမတ္တံ၊ သေလောက်မျှသော၊ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲသို့မူလည်း၊ ပါပဏေယျ၊ ရောက်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်း မြတ်၊ ဇေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကာရုညေန၊ သနားခြင်းကရုဏာဖြင့်၊ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို၊ ဒုက္ခပရိရတ္တိ ယာ၊ ဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်ခြင်းငှါ၊ ပဗ္ဗာဇေထိ၊ ရဟန်းပြုစေ၏၊ မဟာ ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်

မိတ်နွဲ့ပဋ္ဌာပာဠိတော်နိဿယ

ကိုသစေနပဋ္ဌာပေယျ၊ အကယ်၍ ရဟန်း မပြုငြားအံ့၊ ကပ္ပကောဋိ သတ
 သဟဿံ ပီ။ ကမ္ဘာကုဋေတသိန်းပတ်လုံးလည်း။ ဒေဝ ဒက္ကော၊ ဒေဝဒတ်
 သည်။ ဘဝပရံပရာယ။ ဘဝအဆက် ဆက်အားဖြင့်၊ နိရယေ၊ ငရဲနှိုက်၊
 ပစ္စေယျ၊ ကျွန်ရာဇ်၊ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂ
 သေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ထုရား၊ အနုသောတဂါမိံ၊ အောက်
 သို့သာရံတတ်သော။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာ
 ထုရားသည်။ ပဒိုသောတံ၊ သံသရာတည်းဟူသောအညာသို့၊ ပါပေထိ၊ ပို့
 ဆောင်တော်မူ၏။ ဝိပန္တပဒိုပုန္ဒံ၊ ခရီးမှားသွားသော၊ ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို၊
 ပန္တေ၊ ခရီးမှန်သို့၊ ပါပေထိ၊ ရောက်စေတော်မူ၏။ ပပါတေ၊ ကမ်းပါးပြတ်၌၊
 ပတိတဿ၊ ကျသော၊ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ဒေဝဒတ်အား၊ ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာကို၊
 အဒါထိ၊ ပေးတော်မူ၏။ ဝိသမဂတံ၊ မညီညွတ်သောခရီးသို့ ရောက်သော၊
 ဒေဝဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ သမံညီညွတ်
 သောခရီးကို၊ အကာထိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်
 တော်အရှင်ထုရား၊ ဣမေစဟေတု၊ ဤစနက အကြောင်းမျိုးတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဣမာနိဝကာရဏာနိ၊ ဤဥပတ္တန္တကယုတ္တိသမ္ဘိပကဇ၊ ကြောင်းမျိုး
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကဝါဒိသေနဗုဒ္ဓိမတော၊ အရှင်နှင့်တူသောပညာရှင်
 ကို၊ အညတြ၊ ကြည့်၍၊ အညေန၊ ထပါးသောဆရာသည်။ သန္ဓသေတံ၊
 ကောင်းစွာပြခြင်းငှါ၊ နုသက္ကာ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်
 ဆိုလေ၏။ တတိယာ၊ သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ကရုဏာယ၊
 ကရုဏာတော်ဖြင့်၊ သဗ္ဗညုတညာဏေန၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ဖြင့်၊ ဒေဝ
 ဒတ္တံ၊ ဒေဝဒတ်ကို၊ ပဗ္ဗဇပဋ္ဌာ၊ ရဟန်းပြုသောပြဿနာမေးခွန်းသည်။ နိဗ္ဗိတာ
 ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၉၀-ပထဝီစလနပဋ္ဌာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ဘဝဂတော၊ ထုရား
 ရှင်သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မဟတောဘူမိစာထဿ၊ မြေကြီးစွာထွင်
 ခြင်း၏။ ပါတုဘာဝါယ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဟေတု၊ အကြောင်းတို့သည်။
 ဣမေအဋ္ဌ၊ ဤရှစ်ပါးတို့တည်း။ ပစ္စယာ၊ အထောက်အပံ့တို့သည်။ ဣမေအဋ္ဌ
 ဤရှစ်ပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ ဤစကားကို၊ ဘာသိတံပိ၊ ဟော
 စည်း ဟောအပ်၏။ ။ ဣဒံ၊ ဤစကား တော်သည်။ အသေသဝစနံ၊

၃-မေတ္တာကဗညာ-၁-အုပ္ပိဗလဝဂ်၊

အကြွင်းမဲ့ စကားတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤစကားတော်သည်၊ နိဿေသဝစနံ၊ အ
 ကြွင်းမထားသောစကားတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤစကားတော်သည်၊ နိပ္ပဂိယာယ
 ဝစနံ၊ မဂိယာယံ မဟုတ် ရချစကားတော်တည်း၊ အညော၊ ဤစတုပး
 သော၊ နဝမောဟေတု၊ ကိုးခုမြောက်သောအကြောင်းသည်၊ မဟတော
 ဘူမိစာလဿ၊ ကြီးစွာသောမြေထွပ်ခြင်း၏၊ ပါတုဘာဝါယ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်း
 ဌ၊ နတ္ထိမဂ္ဂါ၊ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ထုရား၊
 အညော၊ တပါးသော၊ နဝမော၊ ကိုးခုမြောက်သော၊ ဟေတု၊ အကြောင်း
 သည်၊ မဟတောဘူမိစာလဿ၊ ကြီးစွာသောမြေထွပ်ခြင်း၏၊ ပါတုဘာဝါ
 ယ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းဌ၊ ယဒိဘဝေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့ဘဝဝါ၊ မြတ်
 စွာထုရားသည်၊ တံပိဟေတု၊ ထိုကိုးခုမြောက်အကြောင်းကိုလည်း၊ ကရေ
 ယျ၊ ပြုရာ၏၊ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ထုရား၊
 ယသ္မာစခေါ၊ အကြင်ကြောင့်လျှင်၊ အညော၊ တပါးသော၊ နဝမော၊ ကိုးခု
 မြောက်သော၊ ဟေတု၊ အကြောင်းသည်၊ မဟတောဘူမိစာလဿ၊ ကြီး
 စွာသောမြေ ထွပ်ခြင်း၏၊ ပါတုဘာဝါယ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းဌ၊ နတ္ထိမဂ္ဂါ၊
 ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့် ဘဝဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အနာပိက္ခိတော၊ မ
 ဟောအပ်၊ အယဉ္ဇနဝမောဟေတု၊ ဤကိုးခုမြောက်သောအကြောင်းသည်
 လည်း၊ မဟတောဘူမိစာလဿ၊ ကြီးစွာသောမြေထွပ်ခြင်း၏၊ ပါတုဘာဝါ
 ယ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းဌ၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ယံ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝေဿန္တရေန
 ခညာ၊ ဝေဿန်မင်းသည်၊ မဟာဒါနေ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ဒိယျမာနေ၊ ပေး
 ဖြူလတ်သော်၊ သတ္တက္ခတ္တံ၊ ခုနှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင်၊ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီး
 သည်၊ ကမ္ဘိဘာ၊ တုန်ထွပ်လေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ လျှော့ဆို၍၊ ဘန္တေ နာ
 ဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ် တော်အရှင်ထုရား၊ အဋ္ဌဟေတု၊ ရှစ်ခုမြောက်သော
 အကြောင်းသည်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌပစ္စယာ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောအထောက်
 အပံ့သည်လည်းကောင်း၊ မဟတောဘူမိစာလဿ၊ ကြီးစွာသောမြေထွပ်
 ခြင်း၏၊ ပါတုဘာဝါယ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းဌ၊ ယဒိအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိသည်
 ဖြစ်အံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝေဿန္တရေနညာ၊ ဝေဿန်မင်း
 သည်၊ မဟာဒါနေ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ဒိယျမာနေ၊ ပေး လှူလတ်သော်၊
 သတ္တက္ခတ္တံ၊ ခုနှစ်ကြိမ်၊ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ကမ္ဘိဘာ၊ တုန်ထွပ်လေ
 ပြီ၊ ဣတိ၊ သို့သို့၊ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ ဝစနံ၊ ထိုစ
 ကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှားရာ၏၊ ဝေဿန္တရေနညာ၊ ဝေဿန်ရာမင်း
 သည်၊ မဟာဒါနေ၊ ကြီးစွာသောအလှူ ကို၊ ဒိယျမာနေ၊ ပေးဖြူလတ်သော်၊

သက္ကကတ္တု၊ ခုနက်ကြိမ်၊ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ယဒိကမ္မိတာ၊ အကယ်
 ဤတုန့်ထုပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ တောနတ်၊ ထိုသို့ဖြစ်မှုကား၊ အဓမ္မဝဟေတု၊ ရှစ်ခု
 သောအကြောင်းသည်၊ အဓမ္မပစ္စယာ၊ ရှစ်ခုသောအထောက်အပံ့သည်။ မဟာ
 တောဘူမိစာလဿ၊ ကြီးစွာသောမြေထုပ်ခြင်း၏၊ ပါတုဘာဝါယ၊ ထင်စွာ
 ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံဝဝစနံ၊ ထိုစကားသည်လည်း၊ မိစ္ဆာ၊
 မှားခဲ့ရာ၏၊ အယံပိပဋ္ဌော၊ ဤပြဿနာသည်လည်း၊ ဥဘတောကောဓိကော၊
 နှစ်ဖက်အစွန်းထွက်၏၊ သုခမော၊ ထိပ်မွေ၏၊ ခုန့်ဝေဒိယော၊ လူသာမန်တို့
 ဖြေနိုင်ခဲ့၏၊ အန္ဓကာရ ဇောစေတ၊ တွေဝေလည်း တွေဝေအောင်ပြုနိုင်၏၊
 ဝန္တိနာစ၊ နက်ထည်းနက်ခဲ့၏၊ ဝော၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ တဝ၊ အရှင်
 ထုရားသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်ပြီ၊ ဧသော၊ ဤမေးခွန်းပြဿနာကို၊ က
 ဝါဒိသေန ဗုဒ္ဓိမတော၊ အရှင်ထုရားကဲ့သို့ပညာရှိသူကို၊ အညတြ၊ ကြဉ်၍၊
 အညေန၊ တပါးသော၊ ဣတ္ထရပညေန၊ ယုတ်ကျော့သော ပညာရှိသူသည်၊
 ဝိသားဇူတု၊ ဖြေဆိုခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 ဈောက်ဆိုလေ၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဝဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဧတံ၊ ဤအ
 ကြောင်းကို၊ ဘာထိတဒ္ဓိ၊ ဟောလည်းဟောတော်မူပေ၏၊ ကိံဘာထိတံ၊ အ
 ဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မဟာတောဘူမိစာ
 လဿ၊ ကြီးစွာ မြေထုပ်ခြင်း၏၊ ပါတုဘာဝါယ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဟေ
 တု၊ အကြောင်းတို့သည်၊ ဣမေအဓမ္မ၊ ဤရှစ်ပါးတို့တည်း၊ ပစ္စယာ၊ အထောက်
 အပံ့တို့သည်၊ ဣမေအဓမ္မ၊ ဤရှစ်ပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာထိတံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ ဝေဿန္တရေနပိရညာ၊ ဝေသန်မင်းသည်လည်း၊ မဟာဒါ
 နေ၊ အတ္ထုကြီးကို၊ ဒိယုမာနေ၊ ပေးလှူလတ်သော်၊ သက္ကကတ္တု၊ ခုနက်ကြိမ်၊
 မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ကမ္မိတာ၊ တုန့်ထုပ်ထင်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝဝစနံ၊
 အကြင်စကားကို၊ ဘာထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပန၊ အထူးကား၊ တဉ္စ၊
 ထိုထုပ်ခြင်း သည်လည်း၊ အကာလိကံ၊ အခါမဲ့ဖြစ်၏၊ ကဒါပိ၊ တရံတခါ၊
 ဥပ္ပတ္တိကံ၊ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းဖြစ်၏၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဟေတုဟိ၊ အ
 ကြောင်းတို့မှ၊ ဝိပုရတ္တံ၊ လွတ်၏ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်
 သော၊ ဟေတုဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အဝဏိတံ၊ မရေတွက်အပ်၊ မဟာရာ
 ဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ဧောကော၊ ထောကန္တံ၊ ဝထိကော၊ မိလ်း
 ဗြ မိလ်း ၎င်း၊ ဟေမန္တိကော၊ ခောင်းမိလ်း ၎င်း၊ ပါဝသကော၊ မိလ်းလယ်
 မိလ်း ၎င်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယောယေပမေစာ၊ မိလ်းသုံးပါ တို့ကိုသာ၊ ဝဏိ

ယန္တိ၊ ရေတွက် အပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရိုင်း သုံးပါးတို့ကို၊ ရဗ္ဗိတွာ၊
လွတ်၍၊ အညော၊ တပါးသော၊ မေဗော၊ ရိုင်းသည်၊ ယဒိပဝဿတိ၊
အကယ်၍ ရှာစေကာမူ၊ သောမေဗော၊ ထိုရိုင်းကို၊ သဗ္ဗတေဟိ၊ သရတ်
အပ်ကုန်သော၊ မေဗော၊ ရိုင်းတို့ဖြင့်၊ နဂဏိယတိ၊ မရေတွက်အပ်၊
အကာလမေဗောတွေဝ၊ အခါမဲ့ ရိုင်းဟူ၍ သာလျှင်၊ သင်္ခါ၊ ရေတွက်
ခြင်းသို့၊ ဝတ္ထတိ၊ ရောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူ
သာလျှင်၊ ဝေဿန္တရေနရညာ၊ ဝေဿန်မင်းသည်၊ မဟာဒါနေ၊ အလ္လ
ကြီးကို၊ ဒိယူမာနေ၊ ပေးလှူထုတ်သော်၊ သက္ကက္ခတ္တံ၊ ချန်ကြိမ်၊ မဟာပထ
ဝိ၊ မြေကြီးသည်၊ ယံကစ္စိတာ၊ အကြင်တုန်ထုပ်၏။ တေ၊ ဤတုန်ထုပ်ခြင်း
သည်၊ အကာလိကံ၊ အခါမဟုတ်၊ ကဒါမိ၊ တရံတခါ၊ ဥပ္ပတ္တိကံ၊ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း
ဖြစ်၏။ အဋ္ဌတိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဟေတုဟိ၊ အကြောင်းတို့မှ၊ ဝိပ္ပရတ္တံ၊ ကင်း
လွတ်၏။ အဋ္ဌတိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဟေတုဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ တံ၊ ထိုမြေ
ထုပ်ခြင်းကို၊ နဂဏိယတိ၊ မရေတွက်အပ်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝါပန၊
တနည်းသော်ကား၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ဟိမဝန္တာပဗ္ဗတာ၊ ဟိမဝန္တာ
တောင်မှ၊ ပဉ္စနဒိသတာနံ၊ မြစ်ငယ်ငါးရာတို့သည်၊ သန္ဓန္တိ၊ မီးကုန်၏။ မဟာရာ
ဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေသံပဉ္စနဒိသတာနံ၊ ထိုမြစ်ငယ်ငါးရာတို့တွင်၊ ဒသေဝနဒိ
ယော၊ ဆယ်ခုသော မြစ်တို့ကိုသာလျှင်၊ နဒိဂဏနာယ၊ မြန်ဟူသောရေ
တွက်ခြင်းဖြင့်၊ ဝဏိယန္တိ၊ ရေတွက်အပ်ကုန်၏။ သေယူထိဒံ၊ မြစ်ငယ်
သွယ်အဘယ်နည်း၊ ဝဂီ၊ ဝဂီ၊ မြစ်လည်းကောင်း၊ ယရနာ၊ ယရနာမြစ်လည်း
ကောင်း၊ အစိရဝတီ၊ အစိရဝတီမြစ် လည်းကောင်း၊ သရဘု၊ သရဘုမြစ်
လည်းကောင်း၊ မဟိ၊ မဟိမြစ်လည်းကောင်း၊ သိန္ဓု၊ သိန္ဓုမြစ်လည်းကောင်း၊
သရဿာ၊ သရဿာမြစ်လည်းကောင်း၊ ဝေတြ တိ၊ ဝေတြတီမြစ်
လည်းကောင်း၊ ဝိတသာ၊ ဝိတသာမြစ်လည်းကောင်း၊ စန္ဒတာဝါ၊ စန္ဒတာဝါ
မြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း၊ သေသနဒိယော၊ ကြွင်းသော
မြစ်တို့ကို၊ နဒိဂဏနာယ၊ မြစ်ဟူသောရေတွက်ခြင်းဖြင့်၊ အဂဏိကာ၊ မရေ
တွက်အပ်ကုန်၊ ကိံ၊ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဟူမူ၊ တာနဒိယော၊
ထိုမြစ်တို့သည်၊ နရသထိယာ၊ အမြဲရေမလာကုန်သော ကြောင့်တည်း၊
မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဝေဿန္တရေနရညာ
မင်းဝေဿန်သည်၊ မဟာဒါနေ၊ အလ္လကြီးကို၊ ဒိယူမာနေ၊ ပေးလှူထုတ်သော်
သက္ကက္ခတ္တံ၊ ချန်ကြိမ်၊ မဟာပထဝိ၊ မြေကြီးသည်၊ ယံကစ္စိတာ၊ အကြင်
တုန်ထုပ်၏။ တေ၊ ဤတို့ထုပ်ခြင်းသည်၊ အကာလိကံ၊ အခါမဟုတ်၊ ကဒါမိ၊

ဝိသိန္နပညာပါဠိတော်နိဿယ

တခါတရား၊ ဥပတ္တိကံ၊ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းဖြစ်၏။ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါး၊ ကုန်သော၊ ဟေတုဟိ၊ အကြောင်းတို့မှ၊ ဝိပ္ပမုတ္တံ၊ ကင်းလွတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါး၊ ကုန်သော၊ ဟေတုဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ တံ၊ ထိုသို့ထွက်ခြင်းကို၊ နဂဏီယတိ၊ မရေတွက်အပ်။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပန၊ တနည်းသော်ကား၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ရညော၊ ပြည့်ရှင်မင်းအား၊ အမစ္စသတံပိ၊ အမတ်တရာသည်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာန်သတံ၊ နှစ်ရာသော၊ အမစ္စာပိ၊ အမတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟိသတံ၊ သုံးရာသော၊ အမစ္စာပိ၊ အမတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုအမတ်တို့တွင်၊ ဆယေဝ၊ ခြောက်ယောက်သာဖြစ်ကုန်သော၊ ဇနာ၊ လူတို့သည်၊ အမစ္စဂဏနာယ၊ အမတ်ဟူသောရေတွက်ခြင်းဖြင့်၊ ဂဏနာ၊ ရေတွက်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သေယုထိဒံ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား၊ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးလည်းကောင်း၊ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်လည်းကောင်း၊ အက္ခဒေသာ၊ တရားသူကြီးလည်းကောင်း၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ ဘဏ္ဍာစိုးလည်းကောင်း၊ ဆတ္တဝါဟကော၊ ထီးတော်မိုးလည်းကောင်း၊ ခုတ္တဝါဟော၊ သန်ထူးစွဲလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်တို့ပင်တည်း၊ ဧတေယေဝ၊ ထိုခြောက်ယောက်တို့သာလျှင်၊ အမစ္စဂဏနာယ၊ အမတ်ဟူသောရေတွက်ခြင်းဖြင့်၊ ဂဏီယန္တိ၊ ရေတွက်အပ်ကုန်၏။ ကိံ၊ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ရာဇဂုဏေဟိ၊ မင်း၏အကျိုးတို့နှင့်၊ ယုတ္တာပယုတ္တာ၊ အလွန်စပ်ယဉ်သောကြောင့်တည်း၊ အဝသေသာ၊ ကြွင်းသောအမတ်တို့ကို၊ နဂဏီယတိ၊ မရေတွက်အပ်ကုန်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်အိမ်းသောသူတို့ကို၊ အမစ္စာတွေဝ၊ အမတ်ဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဝေဿန္တရေနရညာ၊ မင်းဝေဿန်သည်၊ မဟာဒါနေ၊ အယူကြီးကို၊ ဒိယုမာနေ၊ ပေးယူထတ်သော်၊ သတ္တက္ခတ္တံ၊ ချနှစ်ကြိမ်၊ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ယံ၊ ကမ္မိတာ၊ အကြင်တုန်ထွက်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့တုန်ထွက်ခြင်းသည်၊ အကာလံ၊ အခါမဟုတ်၊ ကခါပိ၊ ယေဝတခါ ဥပတ္တိကံ၊ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းဖြစ်၏။ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါး၊ ကုန်သော၊ ဟေတုဟိ၊ အကြောင်းတို့မှ၊ ဝိပ္ပမုတ္တံ၊ လွတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုသို့တုန်ထွက်ခြင်းကို၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါး၊ ကုန်သော၊ ဟေတုဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ နဂဏီယတိ၊ မရေတွက်အပ်။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧတေယေဝ၊ ယေဝအခါနှိုက်၊ ဇိနသာသနေ၊ ဘုရားရှင်သာသနာတော်၌၊ ကတာမိကာရာနံ၊ ပြုအပ်သောဒါနကျေးဇူးရှိသူတို့၏၊ ဒိဋ္ဌဗ္ဗေသုဝေဒနိယကမ္မံ၊ မျက်မှောက်နှိုက်ချမ်းသာကိုခံစားရ

သောကုသိုလ်ကံကို၊ သုယုတိနုခေါ၊ ကြားအပ်ပါ၏လော၊ ယေသံ၊ အကြင်
 သူတို့၏၊ ကိတ္တိစ၊ ကျော်စောခြင်းသည်လည်း၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်လူ
 တို့၌၊ အတ္တဂ္ဂတာ၊ ပျံ့နှံ့၍တက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌ကံ၊ ဇိနဿသနေး၊ တရားရှင်သာ
 နာတော်၌ကံ၊ ကတာမိကာရာနံ၊ ပြုအပ်သော ဒါနကျေးဇူးရှိသူတို့၏ဒိဋ္ဌ
 ဓမ္မသုခဝေဒနိယကမ္မံ၊ မျက်မှောက်၌ကံ ချမ်းသာကိုခံစားရသောကုသိုလ်
 ကံကို၊ အာမသုယုတိ၊ ဩော်ကြားအပ်ပါ၏၊ ယေသံ၊ အကြင် သူတို့၏၊
 ကိတ္တိစ၊ ကျော်စောခြင်း သည်လည်း၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်လူတို့၌ကံ၊
 အတ္တဂ္ဂတာ၊ ပျံ့နှံ့၍တက်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ယောက်တို့ပါ
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဩော်ကံ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေ၊ ထိုခုနစ်
 ယောက်တို့ သည်၊ ကေစ၊ အဘယ်သူတို့ပါနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ
 လတ်သော်၊ ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မာထာကာရော၊ ဗန်းသည်ဖြစ်သော၊ သုမနောစ၊
 သုမနုလည်းကောင်း၊ ဧကသာဓုကော၊ ဧကသာဓုကမည်သော၊ ဗြာဟ္မဏော
 စ၊ ပုဏ္ဏားလည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏောစာဓုကော၊ ပုဏ္ဏမည်သောသူရင်းငှါး
 ထည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိ ကာ၊ မဇ္ဈိကာမည်သော၊ ဒေဝီစ၊ မိဖုယားထည်းကောင်း
 ဂေါပါလ မာတာ၊ ဂေါပါလမာတာမည်သော၊ ဒေဝီစ၊ မိဖုယားထည်း
 ကောင်း၊ သုပ္ပိယာ၊ သုပ္ပိယမည်သော၊ ဥပါထိကာစ၊ ဥပါထိကာမလည်း
 ကောင်း၊ ပုဏ္ဏာ၊ ပုဏ္ဏမည်သော၊ ဒါထိစ၊ ကျွန်မလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဧကသတ္တ၊ ဤခုနစ်ဦးတို့ကား၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝေဒနိယာ၊ မျက်မှောက်၌ကံ
 ချမ်းသာကိုခံစားရကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သူတို့ပါတည်း၊ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏၊
 ကိတ္တိစ၊ ကျော်စောခြင်းသည်လည်း၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်လူတို့၌ကံ၊
 အတ္တဂ္ဂတာ၊ ပျံ့နှံ့၍တက်၏၊ အပရေပိ၊ ဤမှတပါးသော သူတို့ကိုလည်း၊
 အတိတေ၊ ရှေးအခါ၌ကံ၊ မာနုဿကေနေဝ၊ လူ့၌ကံသာဖြစ်သော၊ သရိရဇေ
 ဟေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ တိဒ ဘထဝနံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ ဂတာ၊ ရောက်
 ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုယုတိနုခေါ၊ ကြားဘူးပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ
 မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမသုယုတိ၊ ဩော်ကြားဘူးပါ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဩော်ကံ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊
 ကေစ၊ အဘယ်သူတို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးတော်မူ၏၊ ။

ဂန္ဒဗ္ဗော၊ စောင်းတတ်သော၊ ဂုတ္တိလောစ၊ ဂုတ္တိလဆရာ လည်းကောင်း၊
 သာမိနော၊ သာမိနမည်သော၊ ရာဇာစ၊ မင်း လည်းကောင်း၊ နိမိ၊ နေမိမည်

သော၊ ခုစာစ၊ မင်းထည်းကောင်း၊ မန္ဒာတာ၊ မန္ဒာတုမည်သော၊ ခုစာစ၊
 စကြာမင်း ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုရော၊ ထေးယောက်ကုန်
 သော၊ ဣမေဇနာ၊ ဤသူတို့ကို၊ သုယုန္တိ၊ ကြားဘူးပါကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ယျော့က်ပြီး၍၊ မာနုဿကေန၊ လူဖြစ်သော၊ တေနေဝသရိဓဒေဟေန၊ ထို
 ကိုယ်ဖြင့်ပင်၊ တိဒဿဘဝနံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏
 သုစိရံ၊ အလွန်ကြာမြင့်မှသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ သုကတဒုက္ကဋံ၊
 ကောင်းမှုမကောင်းမှုကို၊ သုယုတိ၊ ကြားဘူးပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 ယျော့က်၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ အတိတေ၊ လွန်ပြီးသော၊ အဋ္ဌါနဝါ၊
 ကာလနှိုက်ထည်းဖြစ်စေ၊ ဝတ္တမာနေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ အဋ္ဌါနဝါ၊ ကာလ
 နှိုက်ထည်းဖြစ်သော၊ ဣတ္ထန္ဒာမဿ၊ ဤမည်သောသူ၏၊ ဓါနေ၊ အထွေကို၊
 ဒိယုမာနေ၊ ပေးလှူထတ်သော်၊ သင်္ကံဝါ၊ တကြိမ်ထည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ထို
 ဝါ၊ နှစ်ကြိမ်ထည်းကောင်း၊ တိက္ကတ္တံ၊ ဝါ၊ သုံးကြိမ်ထည်းကောင်း၊ မဟာပ
 ထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ကမ္ဘိတာ၊ တုန်ထုပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယာ၊ သင်မင်းကြီး
 သည်၊ သုတပုဗ္ဗံ၊ ကြားဘူးပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရားနုဟိ၊ မကြားဘူးပါ၊ မေ၊ ထုရားတပည့်တော်အား၊ အာ
 ဝမော၊ ပါဠိနှုတ်ရသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏၊ အမိဂမော၊ အတ္ထအမိဂမအမိပြုယ်
 အရသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏၊ ပရိယတ္တိ၊ သင်ယူခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏၊ သဝံ၊
 ကြားနာခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏၊ ထိက္ခာဗလံ၊ ထိက္ခာစွမ်းအားသည်၊ အတ္ထိ
 ရှိပါ၏၊ သုဿ၊ ဆရာတို့ခြေင်းနှိုက်ဝပ်၍၊ ယေးမြတ်စွာယူခြင်းသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏၊ ပရိပုဗ္ဗာ၊ မေးမြန်းခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏၊ အာဝရိယုပါသနံ၊
 ဆရာတို့ခြေင်းနှိုက်ဝပ်စဉ်၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏၊ မယာဝိ၊
 ထုရားတပည့်တော်သည်သည်၊ ဣတ္ထန္ဒာမဿ၊ ဤမည်သောသူ၏၊ ဓါနေ၊
 အထွေကို၊ ဒိယုမာနေ၊ ပေးလှူထတ်သော်၊ သင်္ကံဝါ၊ တကြိမ်ထည်းကောင်း၊
 ဧဝံ၊ ထိုဝါ၊ နှစ်ကြိမ်ထည်းကောင်း၊ တိက္ကတ္တံ၊ ဝါ၊ သုံးကြိမ်ထည်းကောင်း၊
 မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ကမ္ဘိတာ၊ တုန်ထုပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဿန္တ
 ရဿ၊ ဝေဿနံမည်သော၊ ခုစာဝသဘဿ၊ မင်းမြတ်၏၊ ခါနဝရံ၊ အထွေမြတ်
 ကိုဌပေတွာ၊ ထား၍၊ နုသုတပုဗ္ဗံ၊ မကြားစဘူးပါ၊ စ၊ သည်သာမဟုတ်
 သေး၊ ကဿပဿ၊ ကဿပမည်တော်မူသော၊ ဘဂဝတောစ၊ မြတ်စွာထု
 ရား၏ထည်းကောင်း၊ သက္ကုရနိနော၊ သာဘူဝံသဖြစ်တော်မူသော၊ ဘဂဝ
 တောစ မြတ်စွာထုရား၏ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ နှစ်ဆူကုန်သော

၃-မေတ္တာကပဋ္ဌာ-၁-အုပ္ပိဗလဝဂ်၊

အကြောင်းကို၊ဝိတိဝတ္တံ၊လွန်လေကုန်သော၊ဝဿကောဋီယော၊နှစ်ပေါင်း
 ကုဋေတို့သည်၊အတ္ထိက္ကန္တာ၊ လွန်လေကုန်ပြီ၊ တတ္ထပိ၊ ထိုဘုရားနှစ်ဆူအ
 ကြားနှိုက်လည်း၊အတ္ထန္ဒာမဿ၊ ဤအမည်ရှိသောသူ၏၊ ဒါနေ၊ အတ္တုကို၊
 ဒိယျမာနေ၊ ပေးတုံ၊လတ်သော်၊ သင်္ကံ၊တကြိမ်လည်းကောင်း၊ နိက္ခ
 ဣဝံ၊နှစ်ကြိမ်လည်းကောင်း၊တိက္ခဣဝံ၊ သုံးကြိမ် လည်းကောင်း၊
 မဟာပထဝီ၊မြေကြီးသည်၊ ကမ္ဘိတာ၊ တုန်ထွပ်လေ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ မေ၊
 ဘုရားတပည့်တော်အား၊သဝံ၊ကြားခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိပါ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
 အာဟ၊ဈောဘိဆိုလေ၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊တာဝတ္တကော၊ ထိုမျှ
 သောက်သော၊ဝီရိယေန၊လုံးထဖြင့်၊ တာဝတ္တကော၊ ထိုမျှသောက်သော၊
 ပရက္ကံ၊မန၊အားထုပ်ခြင်းဖြင့်၊မဟာပထဝီ၊မြေကြီး သည်၊နကမ္ဘိတာ၊မတုန်
 ထွပ်ရာ၊ ဂုဏဘာရောဂိတာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးဟူသောဂုဏ်ဖြင့်အလွန်ပြည့်
 နှက်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗသောစေယျကိရိယဂုဏဘာရောဂိတာ၊ အထုံးစုံစင်
 ကြယ်သော၊ကြိယာအပေါင်းဟူသော ဂုဏ်ဝန်ဖြင့်ပြည့်လျှမ်းလေ ရကား၊
 ဓာရေတု၊ဆောင်ခြင်းငှါ၊နဝိသဟန္တိ၊ မစွမ်းဆောင်နိုင်ဘဲ၊ မဟာပထဝီ၊
 မြေကြီးသည်၊စလတိ၊ရှေ့ရှား၏၊ကမ္ဘတိ၊တုန် ထွပ်၏၊ ပဝေခတိ၊ယိမ်းယိုင်
 ၏၊ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊ သကဋဿ၊ ထွန်း၏၊အတိတာရတဂိတဿ၊
 လွန်သောဝန်တို့ဖြင့်ပြည့်လျှမ်းသည်ဖြစ်၍၊ သကဋဿ၊ထွန်း၏၊ နာတိ
 ယောစ၊ချက်အုပ်ပုံတောင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊နေမိယောစ၊အကွပ်သံ
 ခွေတို့သည်လည်း၊ ကောင်း၊မသန္တိ၊ပွင့်လေကုန်၏၊ အက္ခောစ၊ စင်ရိုးသည်
 လည်း၊ဘိဇ္ဇတိ၊ကျိုး၏၊ဝေမေခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ဂုဏဘာရောဂိတာ၊
 ဂုဏ်ကျေးဇူးဟူသောဝန်ဖြင့်အလွန်ပြည့်နှက်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗသောစေယျ
 ကိရိယဂုဏဘာရောဂိတာ၊ အထုံးစုံစင်ကြယ်သော ကြိယာအပေါင်းဟူ
 သောဂုဏ်ဝန်ဖြင့်ပြည့်လျှမ်းလေရကား၊ ဓာရေတု၊ဆောင်ခြင်းငှါ၊ နဝိသ
 ဟန္တိ၊မစွမ်းဆောင်နိုင်ဘဲ၊ မဟာပထဝီ၊မြေကြီးသည်၊စလတိ၊ရှေ့ရှား၏၊
 ကမ္ဘတိ၊တုန် ထွပ်၏၊ ပဝေခတိ၊ ယိမ်းယိုင်း၏၊ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား၊
 ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊ဂဝံ၊ကောင်းကင်သည်၊ အနိဗ္ဗေထဝေဝသန္တံ၊ဒိ
 တံ၊လေဟု'ရေဟု'တို့ဖြင့် ထွန်းရိုးသည်ဖြစ်၍၊ ဥဿန္တုဇလတာရောဂိတံ၊
 များစွာသောရေထုံးရေခဲတို့ဖြင့်ပြည့်နှက်ရကား၊အတိဝါတေန၊အလွန်တိုက်
 ခပ်သာသောသေကြမ်းဖြင့်၊ဗုဒ္ဓိတတ္တာ၊ထိခိုက်သောကြောင့်၊နဒတိ၊ချူး၏၊
 ရဝတိ၊မြည်၏၊ ဝဇ္ဇဝဇ္ဇာယတိ၊ဂုဋ္ဌိ၊ဂုဋ္ဌိ၊ချွန်း၏၊ဝေမေ၊ဤအတူသာလျှင်၊
 ဂုဏဘာရောဂိတာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးဟူသောဝန်ဖြင့် အလွန်ပြည့်နှက်သည်

မိထိန္ဒပညာပါဠိတော်နိဿယ

ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗသောဝေယျကိရိယဂုဏ်ဘာရဘာရိတာ၊ အလုံးစုံစင်ကြယ်
သောကြိယာအပေါင်းဟူသောဂုဏ်ဝန်ဖြင့် ပြည့်လျှမ်းထေရ်ကား၊ ဓာရေ
တု၊ ဆောင်ခြင်း၌၊ နှစ်သဟန္တိ မစွမ်းနိုင်ဘဲ၊ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊
စလတိ၊ ရွှေရှား၏၊ ကမ္ဘာတိ၊ တုန့်ထွက်၏၊ ပဝေဝတိ၊ ယိမ်းယိုင်၏၊ ဒါနုဗလပိပု
လ္လဿန္တဘာရဘာရိတာ၊ အတ္တု၏အစွမ်းအင်အားဟူသော ပြန်ပွားများမြတ်
သောဝန်ကြီးဖြင့်တိစိးပြည့်နှက်ထေရ်ကား၊ ဓာရေတု၊ ဆောင်ခြင်း၌၊ နှစ်
သဟန္တိ မစွမ်းနိုင်ဘဲ၊ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ စလတိ၊ ရွှေရှား၏၊ ကမ္ဘာ
တိ၊ တုန့်ထွက်၏၊ ပဝေဝတိ၊ ယိမ်းယိုင်၏၊ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ၊ ဝေဿန္တ
ရဿ၊ ဝေဿန်မည်သော၊ ရညောမင်း၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ရာဂဝသေန၊
ရာဂအစွမ်းဖြင့်၊ နပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဒေါသဝသေန၊ ဒေါသအစွမ်းဖြင့်၊ နပဝတ္တ
တိ၊ မဖြစ်၊ မောဟဝသေန၊ မောဟအစွမ်းဖြင့်၊ နပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ မာနဝသေန
မာနအစွမ်းဖြင့်၊ နပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဒိဋ္ဌိဝသေန၊ ဒိဋ္ဌိအစွမ်းဖြင့်၊ နပဝတ္တ
တိ၊ မဖြစ်၊ ကိလေသဝသေန၊ ကိလေသာအစွမ်းဖြင့်၊ နပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊
ဝိတက္ကဝသေန၊ ဝိတက်အစွမ်းဖြင့်၊ နပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ အရတိဝသေန၊ မေဗ္ဗ
ဇျော်သည်၊ အစွမ်းဖြင့်၊ နပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဒါန
ဝသေန၊ အတ္တု၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဗဟုသံ၊ များစွာပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ ပ
ဝတ္တတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အနာဂတာ၊ မထားသေးကုန်သော၊ ယာစ
ကာ၊ နန်းတောင်းတို့သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ သန္တိ၊ ကော၊ အထံသို့၊ အာဂေစ္စယျံ၊ ထာ
ကုန်ရာ၏၊ အာဂတာ၊ ရေခံထာကုန်ပြီးသော၊ ယာစကာ၊ နန်းတောင်းတို့သည်
ထည်း၊ ယထာကာမံ၊ အလိုရှိတိုင်းထတိတွာ၊ ရကုန်၍၊ အတ္တမနာ၊ ဝမ်းမြော်
ကုန်သည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတတံ
သမိတံ၊ အမြဲမပြတ်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ပတိမာနသံ၊ ရှေးရှုမြော်သင့်သောစိတ်
သည်၊ ဌပိတံ၊ တည်ထားလေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်း
မြတ်၊ ဝေဿန္တရဿ၊ ဝေဿန်မည်သော၊ ရညောမင်းကြီး၏၊ သသတံသမိ
တံ၊ အမြဲမပြတ်၊ ဒေသသု၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဌပနေသု၊ အရာတို့နှိုက်၊ မာန
သံ၊ စိတ်သည်၊ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေသသု၊ ဆယ်ပါးကုန်
သော၊ ကတမေသုဌာနေသု၊ အဘယ်အရာတို့နှိုက်၊ မာနသံ၊ စိတ်သည်၊ ဌပိ
တံ၊ ထားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း၊ ဒေဗ္ဗေ၊ ကြိုခွံစွာဆုံးမခြင်း
နှိုက်ထည်းကောင်း၊ သမေညိညွတ်မျှတခြင်းနှိုက်ထည်းကောင်း၊ ခန္တိယံ၊
သည်းခံခြင်းနှိုက် ထည်းကောင်း၊ သံဝဇေ၊ ဣန္ဒြေစောင့်စည်းခြင်းနှိုက်
ထည်းကောင်း၊ ယဇမေ၊ အမြဲစောင့်သောသိတိနှိုက်ထည်း ကောင်း၊ နိယမေ၊

ဝိသိန္ဓဝဂ္ဂပါဠိတော်နိဿယ

နှင့်လွန်းမင်းထွတ်မြတ်ထွက်ကုန်သော၊ ဒါနဝဇရ၊ အတ္ထုမြတ်တို့ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးအုပ္ပာဇာ၊ စာထိုစကားနှင့်၏၊ သဗ္ဗညုတံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပဏ္ဍိတ၊ ချောက်တော်မူသော ဘုရားရှင်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကိံ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း။ ။

ဇာထိ၊ ဇာထိမင်းသားကိုလည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍာဇိနံ၊ ကဏ္ဍာဇိနမည်သော၊ ဇိတံ၊ သမီးတော်ကိုလည်းကောင်း၊ ပတိဗ္ဗတံ၊ လင်၏အလိုကိုထိတတ်သော၊ မန္ဒိဒေဝီ၊ မန္ဒိဒိဗုယားကိုလည်းကောင်း၊ စမောနော၊ ပေးပျူလိုက်သော်ဗေ၊ ဝိယာ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်၏၊ ကာရဏာယေဝ၊ အကြောင်းကြောင့်သာသျှင်၊ နစိန္တေထိံ၊ မပျူလိုရေးရလိုသေးနှင့်ထင်တွေးစိုးနှောင့်မကြောင့်ကြမကြိစည်ပေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေဿန္တဇော၊ ဝေဿန်မည်သော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ အက္ခောဇေန၊ အမျက်မထွက်သဖြင့်၊ ကောဓံ၊ အမျက်ဒေါသကို၊ ဇိနာတိ၊ အောင်၏၊ အသာဓံ၊ မကောင်းသောသူကို၊ သာဓုနာ၊ ကောင်းစွာစောင့်စည်းခြင်းဖြင့်၊ ဇိနာတိ၊ အောင်၏၊ ကဒေဂိယံ၊ ဝန်တိုပိတ်ပင်စဉ်းလဲအပ်ကို၊ ဒါနေန၊ ပေးပျူသဖြင့်၊ ဇိနာတိ၊ အောင်၏၊ အလိနပါဒိနံ၊ မမှန်ချက်ပွင်းပြောဆိုခြင်းကို၊ သက္ခေန၊ သစ္စာဖြင့်၊ ဇိနာတိ၊ အောင်၏၊ သဗ္ဗံ၊ အစုံစုံသော၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို၊ ကုသလေန၊ ကုသိုလ်ဖြင့်၊ ဇိနာတိ၊ အောင်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဒေမာနဿ၊ ပေးပျူသော၊ ဓမ္မာနုဂတဿ၊ တရားသို့အစဉ်လိုက်သော၊ ဓမ္မာသိ၊ သကဿ၊ တရားကိုသာတောင့်တသော တဿ၊ ထိုဝေဿန်မင်း၏၊ ဒါနံ၊ သန္ဓေဝင်္ဂိယဝိပုယဝိမ္ပါနေ၊ အတ္ထု၏ အကျိုးဆက်နှင့် အားကြီးသောဝိရိယတို့၏၊ ပွားစီးသောကြောင့်၊ ဟေဋ္ဌမဟာဝါတာ၊ ရေကိုခံသောက်သိမ်းခြောက်သောင်းအထူးရှိသော အောက်ခံလေတို့သည်၊ သဗ္ဗေန္တိ၊ တုန်ထုပ်ကုန်၏၊ သဏိကံသဏိကံ၊ ဖြည်းဖြည်း၊ သကီ၊ သကီ၊ တကြိမ်တကြိမ်၊ အာကုဿ၊ ကုဿ၊ လုံးထွေးလုံးတွေး၊ ပါယန္တိ၊ တိုက်ခတ်ကုန်၏၊ ဩဏမန္တိ၊ အောက်သို့ညွတ်ကုန်၏၊ ဥန္တမန္တိ၊ အထက်သို့ပင့်ကုန်၏၊ ဝိနမန္တိ၊ သေးသို့ပြန်ကုန်၏၊ ဆိန္ဒပတ္တာ၊ ကျိုးပြတ်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်လျက်၊ ပါဒပ၊ သက်ကြီးလတ်တို့သည်၊ ပပတန္တိ၊ လဲကျကုန်၏၊ ဂုန္တံ၊ ဂုန္တံ၊ အခဲအခဲ၊ ဝဿဟကာ၊ မိဗ်းတိမ်တို့သည်၊ ဝဂ္ဂနော၊ ကောင်းကင်ရှိက်၊ သန္ဓာဝန္တိ၊ ပြေးသွားကုန်၏၊ ရဇောသဗ္ဗိတာ၊ မြူနှင့်ပေါင်းမိကုန်သော၊ ဝါတာ၊ လေတို့သည်၊ ဒါရုဏာ၊ ထန်ပြင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်

၃-မေတ္တာကပညာ-၁-နန္ဒိဗလဝဂ်၊

ကုန်၏။ ဂဝနံ၊ ကောင်းကင်ကို၊ ဥပ္ပိဋ္ဌိတံ၊ နှိပ်နင်းကုန်လျက်၊ ဝါတာ၊ လေတို့သည်။ ဝါယန္တိ၊ လာကုန်၏။ သဟံသာ၊ ဆော့လျှင်စွာ၊ ဓမ္မဓမ္မာ၊ ဣန္ဒြိယတို့ထုတ်ပင့်ကုန်၏။ မဟာဘိမော၊ သည်းစွာကြောက်ရွံ့လှစွာသော၊ သဒ္ဓေါအသံသည်။ နိစ္ဆရတံ၊ ပေါ်ထွက်လတ်၏။ တေသု၊ တေသု၊ ထိုလေတို့သည်။ ကုပိတေသု၊ ဣန္ဒြိယတို့ကုန်လတ်သော်၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ သဏီကံ၊ သဏီကံ၊ ဖြည်းဖြည်း၊ စလတိ၊ ထွတ်၏။ ဥဒကော၊ ရေသည်။ စလိတေ၊ ထွပ်သော်၊ မစ္ဆကစ္ဆပါ၊ ငါးလိပ်တို့သည်။ ခုတ္တန္တိ၊ ချောက်ချားကုန်၏။ ယမကာယမကာ၊ အဆိုင်အဆိုင်၊ ဥပိယော၊ လျှိုင်းတို့သည်။ ဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ဇလစရာ၊ ရေနှိုက် ကျက်စားကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ တသန္တိ၊ ထိပ်ထန်ကုန်၏။ ဇလဝိစိ၊ ရေထိုင်းရေလုံးသည်။ ရုဂနဒ္ဓေါ၊ အစုအစု၊ ဖွဲ့ရှက်လျက်၊ ဝတ္တတိ၊ စီးလေ၏။ ဝိစိနာဒ္ဓေါ၊ ထိုင်းခင်သံသည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧသာရာ၊ ထန်ပြင်းကုန်သော၊ ဗုဗ္ဗုဗ္ဗာ၊ ရေလုံးရေဖြောက်တို့သည်။ ဥဗ္ဗဟန္တိ၊ ထကြွကုန်၏။ ဖေဏမာယာ၊ ရေမြှုပ်ရေပန်းတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာသဒ္ဓေါ၊ ကြီးစွာသောအသံသည်။ ဥတ္တရတိ၊ တက်၏။ ဒိဿာပိဒိသံ၊ ရှေးရှုအရပ်မှ အထောင့်အရပ်သို့၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ ဝေဝတိ၊ စိ၏။ ဥဒ္ဓံသော၊ တပဋိသောထရော၊ ရေတက်ရေညှာသို့ ရှေးရှုကုန်လျက်၊ သလိယဓာရာ၊ ရေအရည်တို့သည်။ သန္တန္တိ၊ စီးကုန်၏။ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်။ ဂရုဇ္ဇာ၊ ဂရုတို့သည်။ နာဂါ၊ နဂါးတို့သည်။ ယက္ခာ၊ ဘိလူးတို့သည်။ တသန္တိ၊ ထိတ်ထန်ကုန်၏။ ကိန္နုခေါ၊ အသို့လေနည်း။ ကထံနုခေါ၊ အကယ်လေနည်း။ သာဂဏေ၊ သမုဒ္ဓရာသည်။ ဝိပရိဝတ္တတိ၊ ဘောက်ပြန်ခဲ့၏။ တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပ္ပိဋ္ဌန္တိ၊ ကြောက်လန့်ကုန်၏။ ဘိတပိတ္တံ၊ ကြောက်လန့်သောစိတ်ရှိကုန်၍။ ဂမနပထံ၊ ပြေးရန်ခရီးကို။ သေန္တိ၊ ရှာတွေ့ကုန်၏။ ဇလဓာရေ၊ ရေအယဉ်သည်။ ခုဘိတေ၊ ထွပ်ချောက်ချားသော်၊ လုဋ္ဌိတေ၊ ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော်။ မဟာဂထဝိ၊ မြေကြီးသည်။ သနဂါ၊ တောတောင်နှင့်တကွ၊ သသာဂရာ၊ သမုဒ္ဓရာနှင့်တကွ၊ ပကမ္ပတိ၊ ထွပ်ထေ၏။ မဟာပထဝိယာ၊ ကြေးသည်။ ကမ္မမာနာယာ၊ ထွပ်ထတ်သော်၊ သိနေဂျိဂိကုဋုသေလ သိခရော၊ မြင့်မိုရ်သတ္တရာဘဏ်တောင်ထွန်ကျောက်ထွန်ဟူသမျှသည်။ ပရိဝတ္တတိ၊ ထည်၏။ ဝိနမမာနော၊ မီးအုံးသောကြိမ်ညွှန်အလားညွတ်ပြားတိုင်းယိမ်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟိနကုယဗိဇ္ဇာရကောတ္ထု၊ ကသူကရမိဂလက္ခိနော၊ မြွေမြွေပါမြေခွေး ဝက်သမင် ငှက်အပေါင်းတို့သည်။ ဝိမနာ၊ စိတ်ထားဘောက်ပြန်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ပြန်၏။ အပ္ပေသက္ခာ၊ တန်ခိုးနည် ကုန်

ဝိသိန္နိပညာပါရိတော်နိဿယ။

သော၊ ယက္ခ၊ ဘီလူးတို့သည်၊ ရုဒန္တိ၊ ဝိုကြွေးကုန်၏၊ မဟောသက္ခာ၊ တန်းခိုးကြီးကုန်သော၊ ယက္ခ၊ ဘီလူးတို့သည်၊ ဟသန္တိ၊ ရယ်ရွှင်ကုန်၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မဟာတိ၊ အားရှိသော၊ မဟာပုရိသော၊ ကြီးသော ယောကျ်ားသည်၊ ယောဂေန၊ လုံးထဖြင့်၊ ဥဒကသမ္ပုဇ္ဈော၊ ရေပြည့်၍ သော အာကိန္နတဏှာ၊ လေး ဆန်ထည့်အပ်သော၊ ပရိယောဂေ၊ ထမင်းအိုးကို၊ ဥဒ္ဓနဂထေ၊ ခုံလောက်ထိုးတင်၍၊ ဟေဋ္ဌတော၊ အောက်မှ၊ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊ ဇာထမာနော၊ တိုက်ရှိုက်အပ်သော်၊ ပဋ္ဌမတာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပရိယောဂံ၊ ထမင်းအိုးကို၊ သန္တာပေတိ၊ ပူလောင်စေ၏၊ ပရိယောဂေ၊ ထမင်းအိုးသည်၊ သန္တုတ္တော၊ ပူလောင်သော်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ သန္တာပေတိ၊ ပူလောင်စေ၏၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ သန္တုတ္တံ၊ ပူလောင်သော်၊ တဏှာ၊ လှံ၊ ဆန်ကို၊ သန္တာပေတိ၊ ပူလောင်စေ၏၊ တဏှာ၊ လှံ၊ ဆန်သည်၊ သန္တုတ္တံ၊ ပူလောင်သော်၊ ဥဒ္ဓန္တု၊ ဇွတ်၊ ပေါသောပေါ၏၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ မြုပ်၏၊ ပုဗ္ဗုဇ္ဈကဇာတံ၊ ရေငြိုက်ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပေဏမာလိ၊ ရေမြုပ်သည်၊ ဥတ္တရတိ၊ တက်လာ၏။ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအဘူသာလျှင်၊ ဝေဿန္တရော၊ ဝေဿန္တရာမင်းသည်၊ လောကော၊ လောကနှိုက်၊ ဒုစ္စံ၊ စွန့်နိုင်ခဲ့သော၊ ယံ၊ အကြင်သား၊ မယားစသည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုသား၊ မယားစသည်ကို၊ စဇ၊ စွန့်ပေ၏၊ ဒုစ္စံ၊ စွန့်နိုင်ခဲ့သော၊ တံ၊ ထိုသား၊ မယားစသည်ကို၊ စန္ဒိယ၊ စွန့်တော်မူသော၊ တဿ၊ ထိုဝေဿန္တရာမင်း၏၊ ဒါနဿ၊ အထူး၏၊ သဘာဝနိဿန္ဓေန၊ သဘာဝဖြစ်သော အကျိုးဆက်ကြောင့်၊ ဟေဋ္ဌမဟာဝါတ၊ အောက်နှိုက်တည်သောလေအထုသည်၊ ဓာရေထု၊ တည်ခြင်းငှါ၊ နဝိသဟန္တာ၊ မစွင်းနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိကစ္ဆိံ၊ တုန်ထုပ်ကုန်၏၊ မဟာဝါတေ၊ ထေအထုတို့သည်၊ ကစ္ဆိတေ၊ တုန်ထုပ်ကုန်သော်၊ ဥဒကံ၊ ရေအထုသည်၊ ကစ္ဆိတုန်ထုပ်၏၊ ဥဒကေ၊ ရေသည်၊ ကစ္ဆိတေ၊ တုန်ထုပ်သော်၊ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ကစ္ဆိတုန်ထုပ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဒါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ ဝါတာစ၊ လေငင်း၊ ဥဒကဉ္စ၊ ရေငင်း၊ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးငင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒမတယော၊ ဤသုံးပါးတို့သည်၊ မဟာဒါနနိဿန္ဓေန၊ အလှူ၏အကျိုးဆက်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိပုလပထဝီရိယေန၊ ပြန်ပွားသောအစွမ်းလုံ့လကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကေမနာပိယ၊ စိတ်တုန်သကဲ့သို့၊ အဟေထု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေဿန္တရဿ၊ ဝေဿန္တရာမည်သော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ မဟာဒါနာနုဘာဝေါယံ၊ ။ အလှူမြတ်၏တန်းခိုးအာနုဘော်ကဲ့သို့သော၊ ဤဒိသော၊ ဤနှင့်တူသော၊ အညဿ၊ တပါးသောသူ၏။

ဒါနုနုတာဝေ၊ ဒါနုဇ္ဈိ အာနုဘောဝိသညံ၊ နတ္ထိမဂ္ဂါ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
 ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ မဟိံသာ၊ မြေနှိုက်၊ဗဟုဝိဓာ၊ များစွာကုန်သော၊
 မဏိယော၊ ပတ္တမြားတို့သည်၊ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သေယျထိဒံ၊ အဘယ်သည်
 တို့နည်းဟူမူကား၊ အနုနိဿောနိဿာလည်းကောင်း၊ မဟာနိဿောနိဿာကြီး
 လည်းကောင်း၊ ဇောတိရသော၊ ဇောတိရသ်ကျောက်လည်းကောင်း၊ ဝေဠု
 ရိယော၊ ကျောက်စိမ်း လည်းကောင်း၊ ဥဗ္ဗာပုပ္ဖေါ၊ ပတ္တမြားညို လည်း
 ကောင်း၊ သိဓိသပုပ္ဖေါ၊ စိန်ဖြူလည်းကောင်း၊ မနောဟရော၊ မနောဟရပတ္တ
 မြားလည်းကောင်း၊ သူရိယကန္ဓော၊ သူရိယကန်ကျောက်လည်းကောင်း၊
 စန္ဒကန္ဓော၊ စန္ဒကန်ကျောက် လည်းကောင်း၊ ဝဇီရော၊ ဝဇီရစိန်လည်း
 ကောင်း၊ ခန္ဓောပနကော၊ ခန္ဓောပနကကျောက်လည်းကောင်း၊ ဖုဿရာဂေါ
 ရတနာကျောက် လည်းကောင်း၊ လောဟိတကော၊ ပတ္တမြားနီ လည်း
 ကောင်း၊ မဿရဂလ္လော၊ ပတ္တမြားပြောက်လည်းကောင်း၊ အုတိ၊ ဤသည်တို့
 တည်း၊ ဧတေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံ တို့ကို၊ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်မြောက်၍၊ စက္ကဝတ္ထိ
 မဏိ၊ စကြာမင်း၏ပတ္တမြားကို၊ အဂ္ဂံ၊ အမြတ်ဟု၊ အက္ခယတိ ဆိုအပ်၏။ ၊
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ စက္ကဝတ္ထိမဏိ၊ စကြာမင်း၏ပတ္တမြားသည်၊ သမန္တာ၊
 ထက်ဝန်းကျင်၌၊ ယောဇနံ၊ ယူနာတိုင်တိုင်၊ ဩဘာသေတိ၊ တွန်းပ၏။
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ မဟိယာ၊ မြေပေါ်၌၊
 ယံကိပ္ပိ၊ အထုံးစုံသော၊ ဒါနံ၊ အလှူသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ အပိ၊ ထိုပိုရှိသေ၍
 ထည်း၊ အသဒိသဒါနံ၊ အသဒိသအတ္ထုသည်၊ ပရဝံ၊ မြတ်၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
 သော၊ တံ၊ ထိုအတ္ထုကို၊ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍၊ ဝေဿန္တရဿ၊ ဝေဿန္တရာမည်
 သော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ မဟာဒါနံ၊ အတ္ထုတော်ကို၊ အဂ္ဂံ၊ အမြတ်ဆုံးဟု၊ အက္ခယ
 ယတိ၊ ဆိုအပ်ပေ၏။ ၊ ဝေဿန္တရဿ၊ ဝေဿန္တရာမင်း၏၊ မဟာဒါနော၊ အတ္ထု
 ကြီးကို၊ ဒိယျမာနေ၊ ပေးစွာ၊ ထတ်သော်၊ သတ္တက္ကတ္တု၊ ရန်စကြိုင်၊ မဟာပထဝီ
 မြေကြီးသည်၊ ကစ္စိတာ၊ ထုပ်ဝေ၏၊ အုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊
 ဘန္ဓနာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏၊
 ဂုဏော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်သည်၊ အတ္တရိယံ၊ အဋ္ဌိဗြူးတွယ်ရှိစွတကား၊ ဘန္ဓ
 နာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏၊ ဂုဏော
 ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်သည်၊ အတ္တုတံ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်စွတကား၊ ယံ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောဓိသက္ကောသမာနေ၊
 ဘုရားထောင်းသာဖြစ်လျက်၊ ထောကော၊ ထောကန္တိက်၊ အသမော၊ သူမတူ
 တန်သော၊ ဝေခန္တိ၊ ဤမျှသည်းခံနိုင်ပေ၏တကား၊ ဝေဝိက္ခော၊ ဤသို့ပိတ်ရှိ

မိထိန္ဒပညာဂါဠိထော်နိဿယ

တော်မူပေ၏တကား၊ ဧဝံအဓိမုတ္တိ၊ ဤသို့အာသာသန္နဂြိပေ၏ တကား၊ ဧဝံ
 အဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့အလိုတော်ရှိပေ၏တကား၊ ၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်
 ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဗောဓိသက္ကာနံ ဘုရားထောင်းတို့၏၊ ပရက္ကမော၊
 အစွမ်းလုံ့ထကို၊ ဒက္ခာပိတော၊ ထင်းရှားပြပေပြီ၊ ဇိနာနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏၊ ပါ
 ရမိစ၊ ပါရမီကိုလည်း၊ ဝိယျော၊ အလွန်၊ ဩဘာသိတာ၊ ထွန်းထင်းစေပြီ၊
 စရိယံ၊ စရိယသုံးပါးကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ စရိတောပိ၊ ကျင့်ဆဲလည်းဖြစ်
 ပေသော၊ တထာဂတဿ၊ ဘုရားရှင်၏၊ သဒေဝကော၊ နတ်နှင့်တကွသော၊
 ထောကော၊ ထောကန္တိကံ၊ သေဋ္ဌဘာဝေါ၊ မြတ်သည်အဖြစ်ကို၊ အနုဒသိ
 တော၊ ကောင်းကောင်းကြီးပြအပ်ပြီ ၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်
 တော်အရှင်ဘုရား၊ သာဓု၊ ကောင်းပေစွ၊ ဇိနသာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသ
 နာတော်ကို၊ ထောမိတံ၊ မြီးကျူးအပ်ပြီ၊ ဇိနပါရမီ၊ မြတ်စွာဘုရားပါရမီတော်
 ကို၊ ဇောတိတာ၊ တောက်ထွန်းစေအပ်ပြီ၊ တိတ္ထိယာနံ၊ တိတ္ထိဘို့၏၊ ဝါဒဂစ္ဆှိ၊
 ဝါဒဟူသောအဗုဒ္ဓအထစ်ကို၊ ဆိန္ဒော၊ ဖြတ်အပ်ပေပြီ၊ ပရပ္ပဝါဒကုမ္မာ၊ သူတ
 ပါးစွပ်စွေးသောဝါဒဟူသောအိုးကို၊ သိန္နာ၊ ခွဲအပ်ပြီ၊ နိဗ္ဗာယနံ၊ ငြိမ်းဘေ့ဟ်
 ကို၊ သဗ္ဗာလဒ္ဓံ၊ ကောင်းကောင်းရလတ်ပြီ၊ ဂဏိဝရပဝရံ၊ ဂိုဏ်းမှူးဂိုဏ်းအုပ်
 တို့ထက်မြတ်စွာပေသောအရှင်ဘုရား၊ ဧဝမေတံ၊ ဤအတိုင်းဟုတ်ပါပေ၏၊
 ယထာ၊ အရှင်ဆိုတိုင်းပင်၊ သမ္ပဒိန္နာမ၊ ဝန်ခံပါကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့အဝေါ
 စ၊ ဝျောက်ပေ၏၊ ၊ စတုတ္ထိ၊ လေးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပထဝိ၊
 စလန ပညာ၊ မြေထွပ်ခြင်း ပြဿနာ မေးခွန်းသည်။ နဋိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ဧကန်ပြီ။ ၊

၉၀-သိဝိရညောစက္ခုဒါနပညာ

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ တုဓမ္မ၊ အရှင်ဘုရား
 တို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဏထ၊ ဆိုတော်မူကုန်၏၊ ကိံ၊ ဘဏထ၊ အဘယ်သို့
 ဆိုတော်မူကုန်သနည်း၊ သိဝိရာဇေန၊ သိဝိမင်းမြတ်သည်။ ယာစကဿ၊
 တောင်းခံသာသောဂုဏ္ဍာနာ၊ စက္ခု၊ နှိုးချက်လုံးတို့ကို၊ ဇိန္နာနိ၊ ဝှူ၊ အပ်ကုန်
 ၏၊ အန္ဓဿ၊ ကန်းသည်၊ သတော၊ ဖြစ်ပါလျက်၊ ပုန၊ တဘနံ၊ ဇိဗ္ဗစက္ခု၊ နှိုးနတ်
 မျက်လုံးတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နာနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏထ၊ ဆိုတော်မူကုန်
 ၏၊ ဧတံပိစနံ၊ ဤစကားသည်လည်း၊ သကသဇံ၊ အပြစ်နှင့် တကွဖြစ်၏၊
 သနိဂ္ဂဟံ၊ နှိပ်ဘွယ်နှင့်တကွဖြစ်၏၊ သဒေါသံ၊ ဒေါသနှင့်တကွဖြစ်၏၊ ဟေတု

သရဋ္ဌာတေ၊ အကြောင်းကိုပယ်ဖြတ်အပ်သော်၊ အဟေတုတ္ထိံ၊ အကြောင်း
 မဲ့သလသော်၊ အဝတ္ထုတ္တိ၊ ခြိရာမရှိထတ်သော်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဿ၊ နတ်မျက်လုံး၏၊
 ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်နိုင်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတ္တေ၊ သုတ္တန်ပါဠိတော်
 နှိုက်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ၊ တန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်
 အရှင်သုရား၊ သိဝိရာဇေန၊ သိဝိမင်းသည်၊ ယာစကဿ၊ တောင်းခံလာသော
 ပုဏ္ဏားအား၊ စက္ခုနိ၊ မျက်လုံးတို့ကို၊ ယဒိဒိန္နာနိ၊ အကယ်၍ ဝှူ၊ နုန့်အံ့၊
 တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မှုကား၊ ပုန၊ တဘန်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုနိ၊ နတ်မျက်လုံးတို့သည်၊
 ဥပ္ပါဒနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှားကွဲရာ၏။ ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုနိ၊ နတ်မျက်လုံး
 တို့သည်၊ ယဒိဥပ္ပါဒနိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခဲ့သော်
 ကား၊ သိဝိရာဇေန၊ သိဝိမင်းသည်၊ ယာစကဿ၊ တောင်းခံလာသော
 ပုဏ္ဏားအား၊ စက္ခုနိ၊ မျက်လုံးတို့ကို၊ ဒိန္နာနိ၊ ဝှူ၊ အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှား
 ကွဲရာ၏။ အယံပိပဉ္စော၊ ဤပြဿနာ သည်လည်း၊ ဥဘတော၊ ကောမိုကော၊
 အစွန်းနှစ်ဘက် ထွက်၏၊ ဂဏှိကောပိ၊ အဖုအထစ်လည်း၊ ဂဏှိတရော၊
 အလွန်ဖုထစ်၏၊ ဝေဠုတောပိ၊ ထွေးလုံးရစ်ပတ်သည်ထက်လည်း၊ ဝေဠုတ
 ရော၊ အလွန်ထွေးလုံး ရစ်ပတ်၏၊ ဂဟဏ တောပိ၊ အရှုတ်ထက်လည်း၊
 ဂဟဏတရော၊ အလွန်ရှုတ်၏၊ သောတဝါ၊ အယဉ်သို့လည်း၊ အနုပ္ပတ္တော၊
 ရောက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်း၌၊ နိဗ္ဗာယနာယ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊
 ပရပူဝါဒါနံ၊ သူတပါးအယူတို့ကို၊ နိဂ္ဂဟာယ၊ နှိပ်ခြင်းငှါ၊ ဆန္ဒံ၊ အလိုကို၊
 အတိဇနေဟိ၊ ရှေးရှုဖြစ်စေပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝျှောက်ဆိုပေ
 ၏။ ၊

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သိဝိရာဇေန၊ သိဝိမင်းသည်၊ ယာစကဿ၊
 တောင်းခံလာသောပုဏ္ဏားအား၊ စက္ခုနိ၊ မျက်လုံးတို့ကို၊ ဒိန္နာနိ၊ ဝှူ၊ အပ်ကုန်
 ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့လူရာနှိုက်၊ ဝိမတိံ၊ တောက်ပြန်သောစိတ်ကို၊ မာဥပ္ပါဒေဟိ
 မဖြစ်လေထင့်၊ ပုန၊ တဘန်၊ ဒိဗ္ဗာနိစက္ခုနိ၊ နတ်မျက်လုံးတို့ သည်လည်း၊
 ဥပ္ပါဒနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထပိ၊ ထိုစကားနှိုက်လည်း၊ ဝိမတိံ၊ ယုမှားခြင်းကို၊
 နဇနေဟိ၊ မဖြစ်လေထင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊ တန္တေနာ
 နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်သုရား၊ အပိ၊ မေးဈောက်ပါဦး
 အံ့၊ ဟေတုသရဋ္ဌာတေ၊ အကြောင်းကိုပယ်ဖျက်သော်၊ အဟေတုတ္ထိံ၊
 အကြောင်းမရှိဘဲ၊ အဝတ္ထုတ္ထိံ၊ ခြိရာမရှိဘဲ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ နတ်မျက်လုံး

မိလိန္ဒပဉ္စာပါဠိတော်နိဿယ

သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိနုခေါ၊ ဖြစ်လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆို
 ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ နဟိ၊ မဖြစ်နိုင်ပေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
 မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ ပန၊ မေးလျှောက်ပါဦးအံ့၊ ဣ၊ ဤအရာနှိုက်
 ကာရဏံ။ အကြောင်းသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်နည်း၊ ယေနကာရ၊ ထေရ၊ အ
 ကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ဟေတု၊ သမုပ္ပါတေ၊ အကြောင်းကို ပယ်ဖျက်
 သော်၊ အဟေတုသ္မိံ၊ အကြောင်းမရှိဘဲ၊ အဝတ္ထုသ္မိံ၊ မှီရာမရှိဘဲ၊ ဗိဗ္ဗ
 စက္ခု၊ နတ်မျက်လုံးသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်လေသလော၊ ဣဟံ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။
 တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ကာရထေရ၊ အကြောင်းဖြင့်၊ မံ၊ တုရား၊ တပည့်တော်ကို၊
 သညာပေဟိ၊ သိစေပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆိုလေ၏၊ မဟာ
 ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ထောကေ၊ ထောကနှိုက်၊ ယေန၊ အကြင်သစ္စာဖြင့်၊ သစ္စဝါဒီ
 နော၊ သစ္စာဆိုသူတို့သည်၊ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်
 ၏၊ တံသစ္စံ၊ နာမ၊ ထိုသစ္စာမည်သည်၊ အတ္ထိကိံ၊ ပန၊ ရှိလေသလော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား။ ထောကေ၊ ထောက၌၊
 သစ္စံ၊ နာမ၊ သစ္စာမည်သည်၊ အာမအတ္ထိ၊ ဩော်ရှိပါ၏၊ ထန္တေန၊ ဝသေန၊ နာဝ
 သိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား။ သစ္စဝါဒီနော၊ သစ္စာဆိုသူတို့သည်၊ သစ္စကိရိ
 ယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သစ္စေန၊ သစ္စာဖြင့်၊ ဒေဝံ၊ ချမ်းကျံ၊ ဝသာ
 ပေန္တိ၊ ရှာစေကုန်၏၊ အဂ္ဂိံ၊ မိကို၊ နိဗ္ဗာပေန္တိ၊ ပြင်းစေကုန်၏၊ ဝိဝံ၊ အဆိပ်ကို
 ပဋိဟာနန္တိ၊ ပယ်ကုန်၏၊ အညံပိ၊ တပါးသည်၊ ဖြစ်သော၊ ဝိဝိဝံ၊ များစွာသော၊
 ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုဘွယ်ရာကို၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်
 လေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မှုကား၊ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်
 လျော်၏၊ ပယုဇ္ဇတိ၊ အပြားအားဖြင့်သင့်လျော်၏၊ သမေတိ၊ ညီညွတ်၏၊ သိဝိ
 ရာဇဿ၊ သိဝိမင်းကြီးအား၊ သစ္စာဗထေရ၊ သစ္စာအစွမ်းဖြင့်၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ နိနတ်
 မျက်လုံးတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နာနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤစကားသည်၊ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်
 လျော်၏၊ တကား၊ ပယုဇ္ဇတိ၊ အပြားအားဖြင့်သင့်လျော်၏၊ တကား၊ သမေတိ၊
 ညီညွတ်၏၊ တကား၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သစ္စဗထေရ။ သစ္စာ၏အစွမ်းဖြင့်၊
 အဝတ္ထု၊ မှီရာမရှိဘဲ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ နတ်မျက်လုံးသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်လေ၏။
 တတ္ထ၊ ထိုနတ်မျက်လုံးဖြစ်ရာနှိုက်၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုဿ၊ နတ်မျက်လုံး၏၊ ဥပ္ပါဒါယ၊
 ဖြစ်ခြင်း၌၊ သစ္စံ၊ ယေဝ၊ သစ္စာသည်ပင်လျှင်၊ ဝတ္ထု၊ မှီရာသည်၊ ဘဝတိ၊
 ဖြစ်၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဟထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ယေကေမိ၊ ခပ်ဆိမ်းကုန်
 သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သစ္စံ၊ သစ္စာကို၊ အနုဂါယန္တိ၊ သိဆိုကုန်၏။

ကိံ အနုဂါယန္တိ၊ အဘလံ သို့ သိဆိုကုန် သနည်း၊ မဟာမေဇော၊ မိဗ်းကြီး သည်၊ ပဝဿတု၊ ရှာစေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုဂါယန္တိ၊ သိဆိုကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသစ္စာဆိုသူတို့၏၊ သစ္စံ၊ သစ္စာကို၊ အနုဂိတေန၊ သိဆိုသည်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ မဟာမေဇော၊ မိဗ်းကြီးသည်၊ ပဝဿတိ၊ ရှာ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အပိ၊ မေးဦးအံ့၊ ယေနဟေတုနာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ မဟာမေဇော၊ မိဗ်းကြီးသည်၊ ပဝဿတိ၊ ရှာ၏၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်နှိုက် သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ သန္နိမိတော၊ ဝုဒ္ဓါ၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိလေသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထူး၊ နဟိ၊ မဟုတ်ပါ၊ တတ္ထ၊ ထိုကောင်းကင်နှိုက်၊ မဟတော၊ ကြီးစွာသော၊ မေဇာဿ၊ မိဗ်း၏၊ ပဝဿနာယ၊ ရှာခြင်းငှါ၊ သစ္စံ၊ ယေဝ၊ သစ္စာသည်ပင်လျှင်၊ ဟေတု၊ အကြောင်းသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောကံ ဆိုလေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တဿ ထိုနတ်မျက်လုံးဖြစ်ခြင်း၏၊ ပကတိဟေတု၊ ပကတိအကြောင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုဿ၊ နတ်မျက်စိ၏၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာနှိုက်၊ သစ္စံ၊ ယေဝ၊ သစ္စာသည်ပင်လျှင်၊ ဝတ္ထု၊ ဖြစ်ရာသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပန၊ တနည်းသော်ကား၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ယေကေစိ သက္ကာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့သည်၊ သစ္စံ၊ သစ္စာကို၊ အနုဂိယန္တိ၊ သိဆိုကုန်၏၊ ကိံ အနုဂါယန္တိ၊ အဘလံ သို့ သိဆိုကုန် သနည်း၊ ဇလိ တပဇ္ဇလိတမဟာအဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ တောက်လောင် ထိန်လင်းသော မီးပုံကြီး သည်၊ ပရိနိဝတ္ထိတု၊ ငြိမ်းစေသား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုဂါယန္တိ၊ သိဆိုကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ သစ္စံ၊ သစ္စာကို၊ အနုဂိတေန၊ သိဆိုသည်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဇလိတပဇ္ဇလိတမဟာအဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ တောက်လောင်ထိန်လင်းသော မီးပုံကြီးသည်၊ ခဏေန၊ ခဏခြင်းဖြင့်၊ ပရိနိဝတ္ထတိ၊ ငြိမ်းစေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အပိ၊ မေးဦးအံ့၊ တသ္မိ၊ ဇလိတပဇ္ဇလိတမဟာအဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ ထိုကောက်လောင်ထိန်လင်းသော မီးပုံကြီးနှိုက်၊ ဟေတု၊ ငြိမ်းခြင်းအကြောင်း သည်၊ သန္နိမိတော၊ ဝုဒ္ဓါ၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိလေသထော၊ ယေနဟေတုနာ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ဇလိတပဇ္ဇလိတမဟာအဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ တောက်လောင် ထိန်လင်းသော မီးပုံကြီး သည်၊ ခဏေန၊ ခဏခြင်းဖြင့်၊ ပရိနိဝတ္ထတိ၊ ငြိမ်း၏၊ ဟေတု၊ ပကတိအကြောင်းသည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိလေသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထူး၊ နဟိ၊ ထိုသို့မရှိပါ၊ တတ္ထ၊ ထို

ဝိသိန္ဓုပညာပါဠိတော်နိဿယ

မီးငြိမ်းရာနှိုက်၊ တဿ ဇလိတ မဟာအဂ္ဂိက္ခန္ဓဿ၊ ထိုတောက်ထောင်
 သောမီးပုံကြီး၏၊ ခဏေ၊ ခဏခြင်းဖြင့်၊ ပဋိနိဝတ္တနာယ၊ ငြိမ်းခြင်းငှါ၊ သစ္စံ
 ယေဝ၊ သစ္စာသည်ပင်လျှင်၊ ဝတ္ထု၊ ငြိရာသည်၊ ဟေတု၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ဝျောက်ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူ
 ဘာလျှင်၊ တဿ၊ နတ်မျက်လုံးဖြစ်ခြင်း၏၊ ပကတိဟေတု၊ ပကတိအ
 ကြောင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဒိဗ္ဗစ ဣဿ၊ နတ်မျက်လုံး၏၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊
 တတ္ထု၊ ထိုအရာနှိုက်၊ သစ္စံ ယေဝ၊ သစ္စာသည်ပင်လျှင်၊ ဝတ္ထု၊ ငြိရာသည်၊
 ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပန၊ တနည်းသော်ကား၊ ဟထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊
 ယေကေပိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သစ္စံ၊ သစ္စာကို၊
 အနုဂါယန္တိ၊ ထိဆိုကုန်၏၊ ကံ၊ အနုဂါယန္တိ၊ အဘယ်သို့ထိဆိုကုန်သနည်း၊
 ဟထာ၊ ဟထံ၊ ထတ်တလောသေစေတတ်သော၊ ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်၊ အဂဒံ၊
 ရောဂါကင်းကြောင်းကောင်းသောဆေးသည်၊ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုဂါယန္တိ၊ ထိဆိုကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ သစ္စံ၊ သစ္စာ
 ကို၊ အနုဂိတေန၊ ထိဆိုသည်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဟထာ၊ ဟထံ၊ ထတ်တလော
 သေစေတတ်သော၊ ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်၊ အဂဒံ၊ ရောဂါကင်းကြောင်းကောင်း
 သောဆေးသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အပိ၊ မေးဦးအံ့၊
 ဟထာ၊ ဟထဿ၊ ထတ်တလောသေစေတတ်သော၊ ဝိသဿ၊ အဆိပ်၏၊
 ဟေတု၊ ဆေးကောင်းဖြစ်ခြင်းအကြောင်းသည်၊ သန္နိဝိတော၊ စုဝေးလျက်၊
 တတ္ထိ၊ ထိုဆေးကောင်းဖြစ်ရာနှိုက်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိလေသလော၊ ယေနဟေ
 တုနာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ဟထာ၊ ဟထံ၊ ထတ်တလော သေစေတတ်
 သော၊ ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်၊ ခဏေ၊ ခဏခြင်းဖြင့်၊ အဂဒံ၊ ရောဂါပြောက်
 ကြောင်း ကောင်းသော ဆေးသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဟေတု၊ ထို
 ပကတိအကြောင်းသည်၊ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိလေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
 ဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ ထိုသို့မရှိပါ၊ တတ္ထု၊ ထိုအရာ
 နှိုက်၊ ဟထာ ဟထဿ၊ ထတ်တလော သေစေ တတ်သော၊ ဝိသဿ၊
 အဆိပ်၏၊ ခဏေ၊ ခဏခြင်းဖြင့်၊ ပဋိနိဝတ္တနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ သစ္စံ
 ယေဝ၊ သစ္စာသည်ပင်လျှင်၊ ဟေတု၊ အကြောင်းသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ဝျောက်လေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝ
 ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပကတိဟေတု၊ ပကတိအကြောင်းကို၊ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍၊
 ဣတ္ထေ၊ ဤအရာနှိုက်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခဿ၊ နတ်မျက်လုံး၏၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊

သစ္စံယေဝ၊ သစ္စါသညံပင်ကျွင်၊ ဟေတု၊ အကြောင်းသည်။ တဝတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ စတုနံ၊ လေး
 ပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယာသစ္စာတို့တို့သည်၊ ပဋိဝေဒေါ၊ ထိုး
 ထွင်း၍ သိခြင်းငှါ၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဝတ္ထု၊ မြီရာသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိပေ၊ သစ္စံ၊
 သစ္စာကို၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊
 အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယာသစ္စာတို့ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဇန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိကုန်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီးငှာ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ စိနဝိသယေ၊ စိနဝိတိုင်း
 နှိုက်၊ စိနရာဇာ၊ စိနဝင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုစိနမင်းသည်၊ မဟာ
 သရဒ္ဓေ၊ မဟာသရဒ္ဓရာနှိုက်၊ ဘိက္ခုတုကာမော၊ ရေပွဲသဘင်ကစားလို
 ထတ်သော်၊ စတု မာသေ စတုမာသေ၊ လေးလ လေးလတို့ ပတ်လုံး၊
 သစ္စကရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းအမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ရထေန၊ ရထားနှင့်၊
 သဟ၊ တကွ၊ အန္တောမဟာသရဒ္ဓေ၊ မဟာသရဒ္ဓရာအတွင်းနှိုက်၊ ယော
 ဇနံ၊ တယုဇနာတိုင်တိုင်၊ ပဝိဿတံ၊ ဝင်လေ၏၊ တဿရထသိသာဿ၊ ထိုရ
 ထားဦး၏၊ ဝုရတော၊ ရှေးငှာမဟာဝါရိက္ခန္ဓာ၊ ရေထုံးကြီးသည်၊ ပဋိက္ကမတိ၊
 ဘဲလေ၏၊ နိက္ခန္ဓာယပန၊ ထွက်သော်ကား၊ ဩတ္ထရတိ၊ ထွပ် ရိုး၏။ ။
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အပိ၊ မေးဦးအံ့၊ သောမဟာသရဒ္ဓေ၊ ထိုမဟာသရဒ္ဓရာ
 ကို၊ သဒေဝမနုဿနပိ၊ နတ်လူနှင့်သည်၊ တက္ခသော၊ လောကောန၊ လူသည်၊
 ပကတိကာယဗလေန၊ ပကတိသောကာယဗလဖြင့်၊ ပဋိက္ကမာပေတု၊ ဗဲစေ
 ခြင်းငှါ၊ နုသက္ကာ၊ နုခေါ၊ မစွမ်းနိုင်ချေမည်မဟုတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အတိပဋိက္ကကေပိ၊ အလွန်နည်း
 ထူးသော၊ တဇ္ဇကေပိ၊ တဘက်သည်ကန်နှိုက်ပင်သည်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ သ
 ဒေဝမနုဿနပိ၊ နတ်လူနှင့်သည်၊ တက္ခသော၊ လောကောန၊ လူသည်၊ ပကတိ
 ကာယဗလေန၊ ပကတိသောကိုယ်စွမ်းဖြင့်၊ ပဋိက္ကမာပေတု၊ ဗဲစေခြင်းငှါ၊
 နုသက္ကာ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ၊ မဟာသရဒ္ဓေ၊ မဟာသရဒ္ဓရာ၌၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ကိံပ
 နုသက္ကာ၊ အဘယ်မှာစွမ်း နိုင်အံ့နည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣပိနာပိကာ
 ရကောန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း၊ သန္တလံ၊ သစ္စာ၏အစွမ်းကို၊ ဥာတဗ္ဗံ၊
 သိအပ်၏။ ကိံ ဥာတဗ္ဗံ၊ အထယ်သို့သိအပ်သနည်း၊ သစ္စေန၊ သစ္စာဖြင့်၊ ယံ၊
 အကြင်အရာကို၊ နပက္ကဗ္ဗံ၊ မရောက်အပ်၊ တံဥာနံ၊ ထိုအရာသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ
 ပေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပါဓုလိပုတ္တေ၊ ပါဓုလိပုတ်မည်သော၊ နဂဇေ၊ မြို့၌၊
 အသောကဓမ္မရာဇာ၊ အသောကမည်သောတရားမင်းသည်၊ သနေဂမဇန

မိတ္တိပညာပါဠိတော်နိဿယ

ပဒအမဂ္ဂဘဝုဗဘမဟာမတ္ထေဟိ၊ နိဂုံးသူ ဇနပုဒ် သူတို့နှင့်တကွသောအ
မတ်မင်းစားစစ်သည်ဗိုလ်ပါအမတ်ကြီးတို့ဖြင့်၊ ပရိဝုဒတော၊ ခြံရံထုက်၊ နဝ
သလိထသမ္ပုတ္တံ၊ ရေသစ်တို့ဖြင့်ပြည့်လျှင်သော၊ သမတိတ္ထိကံ၊ ကင်းနှင့်အ
ညီအမျှသမ္ပုရိတံ၊ ပြည့်သော၊ ပဉ္စယောဇန သတာယာမံ၊ အထူးယူဇနာ
ငါးရာရှိသော၊ ယောဇနပုထုထံ၊ တယူဇနာအပြန်ရှိသော၊ ဂင်္ဂနဒိ၊ ဂင်္ဂါမြစ်
သို့၊ သန္ဓမာနံ၊ စီးသွားသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အမဂ္ဂေ၊ အမတ်တို့ကို၊ ဧဝံ၊ ဤ
သို့၊ အာဟ၊ ဆိုထုတ်၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုထုတ်သနည်း၊ ဘဏေ၊ အ
မတ်တို့၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဣဝံမဟာဂင်္ဂံ၊ ဤဂင်္ဂါမြစ်ကြီးကို၊ ပရိသော
တံ၊ ရေဆန်ရေညာသို့၊ သန္ဓာပေတု၊ စီးပြန်စေခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်း
နိုင်သော၊ ကောစိ၊ တစ်တစ်ဦးသောသူသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါသလော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးတော်မူ၏၊ အမဂ္ဂေ၊ အမတ်တို့သည်၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်း
ကြီး၊ ဗုတ္တရံ၊ ခဲရင်းထုပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ယျောကံဆိုလျှန်၏၊
တတ္ထိ၊ ယေဝဂင်္ဂါကူထေ၊ ထိုဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းနှစ်ပင်၊ ဌိတာ၊ ရပ်နေသော၊ ဗညု
မတိနာမ၊ ဗညုမတိမည်သော၊ ဂဏိကာ၊ ပြည့်တန်ဆာမသည်၊ ရညာ၊ မင်း
ကြီးသည်၊ မဟာဂင်္ဂံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကြီးကို၊ ပရိသောတံ၊ ရေအယဉ်ကို၊ သန္ဓာ
ပေတု၊ တည်စေခြင်းငှါ၊ သက္ကာနုခေါ၊ စွမ်းနိုင်အံ့လော၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ
ကိ၊ ဆိုသတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသောသိ၊ ကြားလေ၏၊ သာ၊ ထိုပြည့်တန်
ဆာမသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ ဆိုသနည်း၊
အဟံဟိ၊ ငါသော်ကား၊ ပါရုလပုတ္တေ၊ ပါရုလပုတ်မည်သော၊ နဝရေ၊ မြို့တော်
နှစ်၊ ဂဏိကာ၊ ပြည့်တန်ဆာမတည်း၊ ဂူပုဗဇိဝိနိ၊ အဆင်းကိုမှီ၍အသက်
မွေးရသည်ဖြစ်၍၊ အန္တိမဇိဝိကာ၊ အယုတ်ဆုံးသော အသက်မွေးခြင်းရှိ
သောမိန်းမပေတည်း၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ရာဇေ၊ မင်းကြီးသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊
သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို၊ ပဿတု၊ မြင်ပါစေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
ဆိုလေ၏၊ အထ၊ ထိုသို့ဆိုပြီးမှ၊ သာ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမသည်၊ သစ္စကိ
ရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုလေ၏၊ တဿာ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမ၏၊
သစ္စကိရိယာယ၊ သစ္စာပြုခြင်းနှင့်၊ သဟ၊ တပြိုင်နက်၊ ခဏေန၊ တခဏခြင်း
ဖြင့်၊ သာမဟာဂင်္ဂံ၊ ထိုဂင်္ဂါမြစ်သည်၊ မဟတော၊ များစွာသော၊ ဇနကာယ
သာ၊ လူအပေါင်းသည်၊ ပဿတော၊ မြင်စဉ်၊ ဂဇဂဇန္တိ၊ ဝုဇ္ဇိ၊ ဝုဇ္ဇိမည်လျက်၊
ပရိသောတံ၊ မြစ်ညာရေဆန်သို့၊ သန္တတ္ထ၊ စီးထုတ်ပြီ၊ အထ၊ ထိုအခါနှိုက်၊
ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏၊ အာဝဇ္ဇဉိမိဝေဝဇနတံ၊ ရေဝဲထိုင်းဟု ကြောင့်ဖြစ်
သော၊ ဟာထာဟထသန္ဓံ၊ ဟုတ်၊ ဟုတ်၊ သံကို၊ သုတွာ၊ ကြားလေ၍၊ ဝိဋ္ဌိတော၊

အံ့၊ ဩဗျာဏံ၊ အန္တရိယတ္တ၊ ဘဇာထော၊ လက်ဖျစ်ခတ်ကျူးမဖြစ်ဘူးဖြစ်
 လေ၍၊ ရာဇာမင်းကြီးသည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆိုလေ၏၊ ကိံ၊ အာဟာ၊
 အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘဏေ၊ အချင်းတို့၊ အယံ မဟာဂင်္ဂါ၊ ဤဂင်္ဂါမြစ်
 ကြီးသည်၊ ပရိသေတံ၊ ရေဆန်သို့၊ ဂဟိ၊ သ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သန္ဓတိ၊ စီးသ
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်ဆိုလေ၏၊ မဟာရာဇ၊ ပြည့်ရှင်မင်းကြီး၊ ဗန္ဓု
 မတိ၊ ဗန္ဓုမတိမည်သော၊ ဂဏိကာ၊ ပြည့်တန်ဆာမသည်၊ တဝ၊ အရှင်မင်း
 ကြီး၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သတွာ၊ ကြား၍၊ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို၊ အ
 ကာသိ၊ ပြု၏၊ တဿာ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမ၏၊ သစ္စကိရိယာယ၊ သစ္စာပြုခြင်း
 နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ မဟာဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကြီးသည်၊ ဥဒ္ဓရခါ၊ ရေဆန်သို့ရှေးရှု၊
 သန္ဓတိ၊ စီးပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ၊ သုဗျောက်ကြကုန်၏၊ ရာဇာမင်းကြီး
 သည်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ကံ၊ သံဝိဂ္ဂဟဒေယာ၊ ထိတ်ထန်သောစိတ်ရှိ၍၊ တုရိ
 တတုရိတော၊ အဆောတလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဂတ္တာ၊ သွားလတ်၍၊ ဂဏိ
 ကံ၊ ပြည့်တန်ဆာမကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလေ၏၊ ကံ၊ ပုစ္ဆိ၊ အဘယ်သို့ မေးသနည်း၊
 ဇေ၊ ပာယံ၊ အချင်းမ၊ တယာ၊ သင်သည်၊ သစ္စကိရိယာယ၊ သစ္စာပြုသည်
 နှင့်၊ သဟ၊ တပြိုင်နက်၊ အယံ ဂင်္ဂါ၊ ဤဂင်္ဂါရေအထဲ၌ကို၊ ပရိသေတံ၊
 ရေဆန်သို့၊ သန္ဓပိတော၊ စီးစေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤစကားသည်၊ သစ္စံ၊ ကိရ၊
 မှန်ပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလေ၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အာမ
 သစ္စံ၊ ဩဗျာဏံ၊ မှန်ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုဗျောက်ထတ်သော်၊ ရာဇာမင်းကြီးသည်
 အာဟာ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟာ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုအရာ၌၊ ကံ၊
 ဘေ၊ သင်အား၊ ကိံ၊ ဗလံ၊ အဘယ်အစွမ်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါသနည်း၊ ကောဝါ၊
 အဘယ်သူသည် မူသည်၊ ဘေ၊ သင်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ အနုဗ္ဗတ္ထော၊
 မရှု မထွပ်ဘဲ၊ အာဒိယတိ၊ နာယူသနည်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကေန၊ အဘယ်
 မည်သော၊ ဗဒေဝန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဣမံ၊ မဟာဂင်္ဂါ၊ ဤဂင်္ဂါမြစ်ကြီးကို၊ ပရိသေ
 တံ၊ ရေဆန်သို့၊ သန္ဓာပေထိ၊ စီးစေတိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်
 မူ၏၊ သာ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမသည်၊ အာဟာ၊ သုဗျောက်ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟာ၊ အ
 ဘယ်သို့ သုဗျောက်ဆိုသနည်း၊ မဟာရာဇ၊ ပြည့်ရှင်မင်းကြီး၊ အဟံ၊ ကျွန်
 တော်မသည်၊ သစ္စပလေန၊ သစ္စာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဣမံ၊ မဟာဂင်္ဂါ၊ ဤဂင်္ဂါမြစ်
 ကြီးကို၊ ပရိသေတံ၊ ရေဆန်သို့၊ သန္ဓာပေထိ၊ စီးစေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
 ဟာ၊ သုဗျောက်ဆိုလေ၏၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အာ
 ဟာ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ စောရိယာ၊ ခိုယူတတ်သော၊ ရတ္ထိယာ၊ သေ
 ကြူးသော၊ အသကိယာ၊ မတော်မှန်သော၊ ဆံနိကာယ၊ အရှက်ပြတ်လေ

မိလိန္ဒပဉ္စပါဠိတော်နိဿယ။

သော၊ ပါပိယာ၊ ယုတ်ညစ်သော၊ ဘိန္နုဘိယာယ၊ ဘိယယုက်သော၊ ဟိရိ
 အတိက္ကန္တိကာယ၊ အရှက်ကို လွန်မြောက်သော၊ အန္တဇနမလောဘိကာ
 ယ၊ ရိုက်မဲ သူကို ပျားယောင်း ထွဉ်ပတ်သော၊ ဧတ၊ သင်ပြည့်တန်ဆာ
 မအား၊ ကိံ၊ အဘယ်မည်သော၊ သစ္စဗလံ၊ သစ္စာအစွမ်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါ
 သနည်း၊ ဣ၊ ကိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆိုမေးမြန်း၏။ မဟာရာဇ၊ ပြည့်ရှင်
 မင်းကြီး၊ အဟံ၊ ကျွန်တော် မျိုးမသည်၊ တာဒိထိကာ၊ ထိုသို့ ဆိုတိုင်း
 သဘောရှိသည်၊ သစ္စံ၊ မှန်စွာပါ၏။ အဟံ၊ ကျွန်တော်မျိုးမသည်၊ တာဒိထိတာ
 ယဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတိုင်း သဘောရှိသော်လည်း၊ မဟာရာဇ၊ ပြည့်ရှင်မင်းကြီး၊
 မေ၊ ကျွန်တော်မျိုးမအား၊ သစ္စကိရိယာ၊ သစ္စာပြုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏။
 အဟံ၊ ကျွန်တော်မျိုးမသည်၊ ယာယ၊ အကြင်သစ္စာဖြင့်၊ ဣ၊ ဣမာနာ၊ အလိုရှိ
 သော်၊ သဒေဝကဗ္ဗိလောကံ၊ နတ်ပြည်နှင့်တကွ သောလောကကိုလည်း၊ ပရိ
 ဝတ္ထေယု၊ လည်စေနိုင်ရာ၏။ ဣ၊ ကိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဈျောက်ဆို၏။ ရာဇ၊
 မင်းကြီးသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ၊ အဟာ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ သာသစ္စ
 ကိရိယာ၊ ထိုသစ္စာပြုခြင်းသည်၊ ကတမာပနဟောတိ၊ အဘယ်သစ္စာဖြစ်သ
 နည်း၊ ဣ၊ ဟံ၊ ငါမေး၏။ ဣ၊ ဣ၊ ဤသစ္စာကို၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ သာဝေတိ၊ သံတော်ဦး
 တင်စမ်းပါလော့။ ဣ၊ ကိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
 ခတ္ထိ၊ ယာဝ၊ မင်းသားမူလည်းဖြစ်စေ၊ ဗြာဟ္မဏောဝ၊ ပုဏ္ဏားမူလည်းဖြစ်
 စေ၊ ဝေသောဝ၊ ကုန်သည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ သုဒ္ဓေါဝ၊ သူဆင်းရဲမူလည်း
 ဖြစ်စေ၊ အညော၊ ဆီအပ်ပြီးသည်မှတစ်ပါးသော၊ ကောပိဝ၊ တရံတယောက်
 သောသူသည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ခနံ၊
 ဥစ္စာကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ဧတသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ သမကံယေဝ၊ အတူအမျှသာ
 ထွင်၊ ဥပဋ္ဌဟာမိ၊ လုပ်ကြွေး၏။ ခတ္ထိယောတိ၊ မင်းသားဟု၊ ပိသေသော၊ အ
 ထူးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိသုဒ္ဓေါတိ၊ ဆင်းရဲသားဟု၊ အတိမညမာနော၊ အယုတ်
 အားဖြင့်မှတ်ထားခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပေ၊ အနုနယပ္ပနိဗ္ဗာပိပ္ပရတ္တာ၊ ချစ်ခြင်း
 များခြင်းလွတ်ကင်း၍၊ ခနုသာမိကံ၊ ဥစ္စာရှင်ကို၊ ပရိစရာမိ၊ လုပ်ကြွေးပါ၏။
 ဒေဝ၊ ပြည့်ရှင်မင်းကြီး၊ အဟံ၊ ကျွန်တော်မျိုးမသည်၊ ယာယ၊ အကြင်လုပ်
 ကြွေးခြင်းဖြင့်၊ ဣ၊ မဟာဂင်္ဂံ၊ ဤဂင်္ဂါမြစ်ကြီးကို၊ ပရိသောတံ၊ ရေညာသို့၊
 သန္ဓာပေထိံ၊ စီးစေပြီးသော၊ ဤသည်ပင်လျှင်၊ မေ၊ ကျွန်တော်မျိုးမ၏။ သစ္စ
 ကိရိယာ၊ သစ္စာပြုခြင်းပါတည်း၊ ဣ၊ ကိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဈျောက်ဆိုပေ၏။
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣ၊ ကိ၊ ဤသို့လျှင်၊ သစ္စေ၊ သစ္စာနှိုက်၊ ဌိတာ၊ တည်ခဲ့
 သော်၊ ကိစ္စိ၊ တရံတရသော၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ နေဝိန္ဒန္တိ၊ မရကုန်ဟု၊ န၊

မရှိကုန်၊ ဝိဒ္ဓန္တိ ဝေ၊ ရကုန်သည် သားတည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ထိဝိရာဇေ
 န၊ ထိဝိမင်းသည်၊ ယာစကဿ၊ တောင်းခံထားသေးဗျ်းတောင်းအား၊ စက္ခုနိ၊
 မျက်လုံးတို့ကို၊ ဒိန္နာနိစ၊ ပေးလှူလည်းပေးလှူကုန်၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုနိ၊ နတ်မျက်လုံး
 တို့သည်၊ ဥပ္ပန္နာနိစ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်ပေါ်ကုန်၏၊ တဗ္ဗ၊ ထိုနတ်မျက်လုံးဖြစ်လာ
 ခြင်းသည်၊ သစ္စကိရိယာယ၊ သစ္စာပြုခြင်းကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ပန၊ ထို
 ပြင်၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ သုဗ္ဗေ၊ သုတ္တန်ပရိတော်၌၊ မံသစက္ခုဗ္ဗိံ၊ မံသ
 စက္ခုသည်၊ နဋ္ဌေ၊ ပျက်လတ်သော်၊ အဟေတုဗ္ဗိံ၊ အကြောင်းမရှိကုန်၊
 အဝတ္ထုဗ္ဗိံ၊ မှီရာမရှိခဲ့သော်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဿ၊ နတ်မျက်လုံး၏၊ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်
 ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိသေး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ထိုစ
 ကားကို၊ ဘာဝနာမယံ၊ ဘာဝနာဖြင့်ပြီးသော၊ စက္ခု၊ မျက်လုံးကို၊ သန္ဓာယ၊
 ရည်ရွယ်၍ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်း
 မြတ်၊ တံ၊ သင်မင်းကြီးသည် ဝေ၊ ဤဆိုသည်အတိုင်း၊ ဝေ၊ ဤအကြောင်း
 ကို၊ ခာရေတိ၊ ရှတ်တော်မူလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော် အရှင်ထုရား၊ သာဓု၊ ကောင်းပါ
 ပြီ၊ ပဉ္စေ၊ ပြဿနာအမေးခွန်းကို၊ သုနဗ္ဗေဗ္ဗိတော၊ ကောင်းစွာဖြေအပ်ပြီ၊ နိဂ္ဂ
 ဟော၊ နိဝ္ဘယ်ရာကို၊ သုနိဗ္ဗိဋ္ဌော၊ ကောင်းစွာဖြေအပ်ပြီ၊ ပရပ္ပဝါဒါ၊ သူတပါး
 တို့စွပ်စွဲသောစကားကို၊ သုမန္တိတာ၊ ကောင်းစွာ ချီးဖဲအပ်ပြီ၊ ဝေမေဝ၊ ဤအ
 တုသာလျှင်၊ တထာ၊ အရှင်မိန့်တော်မူတိုင်း၊ သမ္ပိန္နောမိ၊ ဝန်ခံပါ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောက်ဆိုလေ၏၊ ပဉ္စမိ၊ ဝါးရတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
 သော၊ ထိဝိရဉ္စော၊ ထိဝိမင်း၏၊ စက္ခုဒါနုဗ္ဗာ၊ မျက်လုံးကို ထွားခြင်းပြဿနာ
 မေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၉၂-ဝတ္ထဝတ္တန္တိပဋ္ဌာ၊

ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ဝေ၊ ဤစကား
 တော်ကို၊ ဘာဝတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
 ကိံ ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 တိန္တု ခေါ်ပန၊ အကြောင်းသုံးပါးတို့၏ သာလျှင်၊ သန္နိဝါတာ၊ ပေါင်းစပ်သော
 ကြောင့်၊ ဝတ္ထဿ၊ အပိဝမ်းသို့၊ အဝတ္တန္တိ၊ စွဲနေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣဓ၊ ဤသောကန္တိကံ၊ မာတာဝိတရောစ၊ အမိအဘနှစ်ပါးစုံတို့သည်လည်း၊
 သန္နိပတိတာ၊ ပေါင်းစပ်ယောဟက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မာတာ

မိလိန္ဒဟောဝါဒိတော်နိဿယ

စ၊အဒိသည်လည်း၊ဥတုနိ၊ဥတုငြိမ်းစသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဂန္ဓဗ္ဗောစ၊
ဆိုက်ရောက်သောသတ္တဝါသည်လည်း၊ပစ္စုပဋိတော၊ ရှေးရှုတည်သည်၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣမေထံခေါတိတ္ထံ၊ ဤအင်္ဂါသုံးပါး
တို့၏၊သန္နိပါတာ၊ပေါင်းစပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဂဟ္တဿ၊အမိဝမ်းသို့၊ အဝက္ကန္တိ၊
သက်ရောက်စွဲနေခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘာထိတံ၊ဟော
တော်မူအပ်၏၊ဧတံ၊ဤစကားတော်သည်၊ အသေသဝစနံ၊ အကြွင်းမဲ့စ
ကားတည်း၊ဧတံ၊ဤစကားတော်သည်၊နိသေသဝစနံ၊အကြွင်းမထားသော
စကားပေတည်း၊ ဧတံ၊ဤစကားတော်သည်၊ နိပ္ပုရိယာယဝစနံ၊ပရိယာယ်
မဟုတ်ရချစကားတော်ပေတည်း၊ ဧတံ၊ဤစကားသည်၊ အရဟဿဝစနံ၊
မဏ္ဍိ၊၉က်သောစကားတည်း၊ သဒေဝမနုဿာနံ၊နတ်နှင့်တကွသောလူတို့
၏၊မဇ္ဈော၊အလယ်နှိုက်၊နိထိဒိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏၊ဒွိန္ဒု၊အင်္ဂါနှစ်ပါးတို့၏၊သန္နိပါတာ၊ ရဝေးခြင်းကြောင့်၊ ဂဟ္တဿ၊
ကိုယ်ဝန်၏၊အယဉ္ဇအဝက္ကန္တိ၊ဤသက်ရောက်ခြင်းသည်လည်း၊ ဒိဿတိ၊
ထင်၏၊ကိံဒိဿတိ၊အဘယ်သို့ထင်ရှားသနည်း၊ ဒုကူဝေန၊ ဒုကူဝေမည်
သော၊တပပသေန၊ရသေ့သည်၊ပါရိကာယ၊ ပါရိကာမည်သော၊ တပပထိ
ယာ၊ရသေ့မ၏၊ဥတုနိ၊ကာထေ၊ဥတုစသောအခါနှိုက်၊ဒက္ခိတေန၊ ထကျွာ
ဖြစ်သော၊ ဟတ္ထင်္ဂုဋ္ဌေန၊ထက်မဖြင့်၊ နာဘိ၊ချက်ကို၊ ပရာမဋ္ဌာ၊ သုံးသပ်
အပ်၏၊ ကဿာ၊ ထိုရသေ့မအား၊ တေနနာဘိပရာမသနေန၊ ထိုချက်ကို
သုံးသပ်သဖြင့်၊သာမကုမာရော၊ သာမထေတို့သားသည်၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်
ထေ၏၊ မာတင်္ဂနိယိန္နာယိနာ၊ မာတင်္ဂမည်သောရသေ့သည်လည်း၊
ဗြာဟ္မဏကညာယ၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကမည်သောပုဏ္ဏားပြီမ၏၊ ဥတုကာထေ၊ဥ
တုစသောအခါနှိုက်၊ဒက္ခိတေန၊ ထကျွာဖြစ်သော၊ ဟတ္ထင်္ဂုဋ္ဌေန၊ထက်မ
ဖြင့်၊နာဘိ၊ချက်ကို၊ပရာမဋ္ဌာ၊သုံးသပ်၏၊တဿာ၊ထိုပုဏ္ဏားပြီမအား၊တေ
နနာဘိပရာမသနေန၊ ထိုချက်ကိုသုံးသပ်ခြင်းဖြင့်၊ မဏ္ဍုပျောနာမ၊မဏ္ဍုပျ
မည်သော၊မာတဝကောစ၊ ထုဆင်သည်လည်း၊နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်လာ၏၊ဣတိ၊
ဤသို့၊ဝတ္တာ၊ဈေျာက်ဆိုပြီ၍၊ တန္တေနာဂသေန၊နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်
ထုနား၊တဂဝတာ၊မြတ်စွာထုနားသည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊တိတ္ထံခေါပ
န၊အကြောင်းသုံးပါးတို့၏၊ သန္နိပါတာ၊ ရဝေးခြင်းကြောင့်၊ဂဟ္တဿ၊အမိ
ဝမ်းသို့၊အဝက္ကန္တိ၊သက်ရောက်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ယ
ဒိဘဏိတံ၊အကယ်၍ဟောတော်မူအံ့၊တေနတိ၊ထိုသို့ဟောတော်မူသည်ရှိ
သော်၊ သာမော၊ သာမ မည်သော၊ ကုမာရောစ၊ မင်းသားသည်လည်း၊

ကောင်း၊မေတ္တာဇျော၊မေတ္တာဗျမည်သော၊ မာဏဝကောစ၊လုလင်သည်လည်း
 ကောင်း၊တေဥဘောပိ၊ ထိုသုန္ဒရ်ယောကံတို့သည်လည်း၊ နာဘိပရာမသ
 နေန၊ချက်ကိုသုံးသပ်ခြင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ယံဝစ
 နံ၊အကြင်စကားတော်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံ၊ထိုစကားသည်၊ဗိစ္ဆာ၊မှားလေ
 ရာ၏၊ တာန္တေ၊အရှင်ထုရား၊သာမော၊သာမမည်သော၊ကုမာရောစ၊မင်း
 သားသည်လည်းကောင်း၊မေတ္တာဇျော၊ မေတ္တာဗျမည်သော၊မာဏဝကောစ၊လု
 လင်သည်လည်းကောင်း၊ နာဘိ၊ချက်ကို၊ ပရာမသနေန၊ သုံးသပ်ခြင်း
 ကြောင့်၊နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာထုရား
 သည်၊ယဒိဘာဏိတံ၊အကယ်၍ ကားဟောတော်မူအပ်၏၊တေနဟိ၊ထိုသို့
 ပင်ဟောသော်လည်း၊ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တိဏ္ဍံ၊ခေါ်ပန၊အကြောင်းသုံး
 ပါးတို့၏၊သန္ဓိပါတာ၊ရဝေးခြင်းကြောင့်၊ဂပ္ပဿ၊အမိဝမ်းသို့၊အ
 ဝတ္တန္တိ၊သက်ရောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ယံဝစနံ၊အ
 ကြင်စကားသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တံ၊ထိုစကားသည်လည်း၊ ဗိစ္ဆာ၊မှားကဲ့ရာ
 ၏၊အဟိပဇဉ္ဇော၊ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်လည်း၊ ဥဘတောကော၊မိုကော၊
 နှစ်ဖက်စွန်းထွက်၏၊ သုဂန္တိရော၊နက်နဲ၏၊ သုနိပုဏော၊ထိပ်မွေ့၏၊ဗုဒ္ဓိ
 မန္တာနံ၊ပညာကြီးသောဝဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝိသယော၊ အရာပါတည်း၊သော၊ထို
 ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊တဝ၊အရှင်ထုရားသို့လျှင်၊ အနုပ္ပက္ခော၊ရောက်ခဲ့၏၊
 ဝိမာဘိပထံ၊ယုမှားသောခရီးကို၊ ခိန္နု၊ဖြတ်ပါလော၊ ဥာဏဝရပစ္စေကံ၊
 ဥာဏ်ဘည်းဟူသောမြတ် သောမီးတိုင်ကို၊ဇာရေဟိ၊ ညှိထွန်းပါလော၊ဣ
 တိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဪောက်ဆိုပေ၏။ ။

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ဇေတံ၊ဤစကား
 ကို၊ဘာသိတံ၊ဟောလည်း ဟောတော်မူ၏၊ ကိံ၊ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့
 ဟောတော်မူသနည်း၊ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တိဏ္ဍံ၊ခေါ်ပန၊အကြောင်းသုံး
 ပါးတို့၏၊သန္ဓိပါတာ၊ရဝေးခြင်းကြောင့်၊ဂပ္ပဿ၊ အမိဝမ်းသို့၊အဝတ္တန္တိ၊
 သက်ရောက်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ယောကံ၊
 စ၊အမိအဘနှစ်ပါးတို့သည်လည်း၊သန္ဓိပါတာ၊ စုဝေးကုန် သည်၊ ယောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊မာတာစ၊ အမိသည်လည်း၊ဥတုနိ၊ ဥတုငြိမ်းစဲသည်၊ဟောတိ။
 ဖြစ်၏၊ဂန္ဓဗ္ဗောစ၊ရောက်အပ်သောသတ္တဝါသည် လည်း၊ပဗ္ဗုပဋိတော။ရှေး
 ရှုတည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ဇေ။ ဤသို့၊တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါးကုန်သော အ
 ကြောင်းတို့၏၊ သန္ဓိပါတာ၊ စုဝေးခြင်းကြောင့်၊ ဂပ္ပဿ။ အမိ ဝမ်းသို့၊

အဝတ္တန္တိ၊ သက်ရောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ
ပိ၊ ဟောထည်းဟောတော်မူအပ်၏။ ။

သာမော၊ သာမမည်သော၊ ကုမာရောစ၊ မင်းသားသည်လည်းကောင်း၊
မဂ္ဂုဗျော၊ မဏ္ဍုဗျမည်သော၊ မာဏဝကောစ၊ လှလင်သည်၎င်း၊ နာဘိ၊
ချက်ကို၊ ပရာမသနေန၊ သုံးသပ်ခြင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဘာဏိဘဉ္စ၊ ဟောလည်းဟောပေ၏။ ဘန္တေနာဂဿေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်
တော်အရှင်ဘုရား၊ ကေနယိ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူပြီတကား၊ ယေနကာရဏေ
န၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ပဉ္စော၊ ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ သုဝိနိစ္ဆိတော၊
ကောင်းစွာဆုံးဖြတ်အပ်သည်။ ဟောတီးဖြစ်၏။ ဧတေနကာရဏေန၊ ထိုအ
ကြောင်းဖြင့်၊ ဝိ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ သညာပေဟိ၊ သိစေပါဦးသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ ဈောကံသိပေ၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တယာ၊ သင်မင်းမြတ်သည်။ သံကိစ္စော၊ သံကိစ္စ
မည်သော၊ ကုမာရောစ၊ သတ္တိသား သည်လည်းကောင်း၊ ဣသိသိင်္ဂီ၊ ဣသိ
သိင်္ဂီမည်သော၊ တာပသောစ၊ ရသေ့သည်လည်းကောင်း၊ ကုမာရကဿ
ပေါ၊ ကုမာရကဿပမည်သော၊ ထေရောစ၊ မထေရ်သည်လည်းကောင်း၊
တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဣမိနာ၊ နာမ၊ ဤမည်သော အကြောင်း ကြောင့်၊
နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတဂုဗ္ဗံ၊ ပန၊ ကြားဘူးပါသလော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ထန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမသုယျတိ၊ ငြေငြိ
ကြားဘူးပါ၏။ ။ တသံ၊ ထိုသုံးဦးတို့၏၊ ဇာတိ၊ ပပိသန္ဓေနေခြင်းသည်၊
အတ္တဂ္ဂတာ၊ ပျံ့နှံ့၍ ဘက်၏၊ တာဝ၊ ကုမာရကဿပ၏ရှေးဦးစွာ၊ ဧဒေ၊ နှစ်
ကောင်ကုန်းသား၊ ဝိဂဓေနုယော၊ သမင်မတို့သည်၊ ဥတုနိကာယေ၊ ဥတုငြိမ်း
စားသာအခါရှိက်၊ ဗ္ဗိန္ဒု၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ တာပသာနံ၊ ရသေ့တို့၏၊
ပသာဝဋ္ဌာနံ၊ ကျင်လှော်စွန့်ရာအိမ်သို့၊ အာဂတိာ၊ ထာ၍၊ သာသန္တဝံ၊ သုတ်နှင့်
တကွသော၊ ပသာဝံ၊ ကျင်လှော်ကို၊ ပိပိံ၊ သားသောက်ကုန်၏။ ။ ဧတေနပသာ
ဝသန္တဝေန၊ ထိုကျင်လှော်နှင့်သုတ်ကြောင့်။ သံကိစ္စော၊ ကုမာရော၊ သံကိစ္စ
မင်းသား သည်လည်းကောင်း၊ ဣသိသိင်္ဂီ၊ စတာပသော၊ ဣသိသိင်္ဂီရသေ့
သည်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ထေရဿဥဒါယိဿ၊ လာဇ္ဈဒါယိ
ထေရ်သည်၊ တိက္ခန္ဓုပဿထံ၊ တိက္ခန္ဓုတို့ကျောင်းသို့၊ ဥပဂတဿ၊ ကပ်
ရောက်စဉ်၊ ရတ္တပိတ္တေန၊ တင်မက်သောစိတ်ဖြင့်၊ တိက္ခန္ဓုယာ၊ မယား
ကောင်းတိက္ခန္ဓုမ၏၊ အင်္ဂါ၊ အင်္ဂါ၊ ဇာတိကို၊ ဥပနိဇ္ဈာယန္တဿ၊ စိမ်း
စိမ်းကြည့်စဉ်၊ သန္တဝံ၊ သုတ်သည်၊ ဝာသာဝေ၊ သက်နိုးရှိက်၊ ရပ္ပိ၊ လွတ်၏။

အထခေါ၊ ထိုအခါနှိုက်အာယသ္မာဥဒါယိ၊ အရှင်ဥဒါယိသည်၊ တံဘိက္ခုနီ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမကို၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘဂိနိ၊ နှမ၊ ဂစ္ဆသွားချေ၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လော၊ အန္တရဝါသကံ၊ သင်းပိုင်ကို၊ ခောဝိဿာမိ၊ ဖွပ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အယျ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟ၊ မေဝ၊ တပည့်တော်သည် သာယျင်၊ ခောဝိဿာမိ၊ ဖွပ်ပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုပြီး၍၊ တတော၊ ထိုနောက် မှ၊ သာဘိက္ခုနီ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဥတုနိသမယေ၊ ဥတုစသောအခါနှိုက် တံသန္တာ၊ ထိုသုတ်ကို၊ ဧကဒေသံ၊ တစ်တစ်တစ်ကို၊ မုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်၊ အဂ္ဂ ဟေထိ၊ ရတ်၏၊ ဧကဒေသံ၊ တစ်တစ်တစ်ကို၊ အင်္ဂီ၊ ဇာတ်နှိုက်။ ပဂ္ဂိပိ၊ ထည့်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ကုမာရကဿပေါ၊ ကုမာရကဿပ မည်သော၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ထျင်၊ ဧတေဇန၊ ထိုသူတို့သည်၊ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့် တော်မူပြီးသော်၊ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အပိ၊ မေးဦးအံ့၊ တံ၊ သင်မင်ကြီးသည်၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သဒ္ဓဟု၊ သိနုခေါ၊ ယုပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးတော် မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမသဒ္ဓဟာမိ၊ ဩဝါယုပါ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစ ကားနှိုက်၊ ယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ဣမိနာကာဂေတေန၊ ဤ အကြောင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဒ္ဓဟာမ၊ ယုပါကုန် ၏၊ မယံ၊ ဘုရားတပည့်တော်တို့သည်၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဗလ ဝံ၊ အားကြီးစွာ၊ ဥပလဘာမ၊ အမြဲရပါကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဩဝါက် ဆိုပေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣတိ၊ ဤအရ နှိုက်၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်း ကား၊ ကိံပန၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူလတ်သော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သုပရိကမ္မကတော၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ ကလထေ၊ ဥဉ္စန် ပျောင်းနှိုက်၊ ဗိဇံ၊ မျိုးစေ့သည်၊ နိပတိ၊ တွား၊ ကျသည်ရှိသော်၊ ဝိပ္ပံ၊ ထျင်စွာ၊ သံဝိဂ္ဂဟတံ၊ ပွားစည်းသည်မဟုတ်ပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဩဝါက်လတ် သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အာမ၊ ဩဝါပွားစည်းပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ ဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာထျင်၊ သာ ဘိက္ခုနီ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဥတုနိ၊ ဥတုငြိမ်းစသည်၊ သမာနာ၊ ဖြစ် ထျက်၊ ကလလေး၊ ရေကြည်သည်၊ သဗ္ဗိတေ၊ တည်ထတ်လတ်၊ ရဟိ၊ ရေ၊ သွေးပုပ်သည်၊ ဥပန္နိန္ဒဝေဝေ၊ အဟုန်ပြတ်စသော်၊ ဓာတုယ၊ ရာဘီ ဓာတ်သည်၊ ဝိဘာယ၊ တည်တံ့ရပ်စသော်၊ တံသန္တာ၊ ထိုသုတ်ကို၊

မိလိန္ဒပဉ္စပါဠိတော်နိဿယ။

ဂဟေတွာယု၍၊ တသ္မိံကထယေ၊ ထိရေကြည်နှိုက်၊ ပက္ခိပိထည့်၏၊ တေန ထိကြောင့်၊ တဿာ၊ ထိရဟန်းမိန်းမအား၊ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်၊ သဗ္ဗာပေ သိ၊ တည်ထေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရာနှိုက်၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ ၏၊ နိဗ္ဗတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်း၏၊ ကာရကံ၊ အကြောင်းကို၊ ပစ္စေမ၊ ယုံကြည်ပါကုန် ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့အာဟ၊ ဝျှောက်ဆိုပေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ လျှင်၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ထထာ၊ သင်ဈေးကော်တိုင်း၊ သမ္ပဒိန္နာမိ၊ ဝန်ခံ၏။ ယောနိပ္ပဒေသေန၊ အင်္ဂါဇာတ်တွင်သုက်မည်ဝင်သဖြင့်၊ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန် သည်၊ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ သမ္ပဒိန္နာမိ၊ ဝန်ခံ ပါ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကုမာရကဿပဿ၊ ကုမာရကဿပမည်သော ထေရဿ၊ မထေရ်အား၊ ဂဗ္ဘာဂက္ကမနံ၊ ကိုယ်ဝန်ဝမ်းတိုက်သို့သက်ခြင်း ကို၊ တံ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ သမ္ပဒိန္နာမိပန၊ ဝန်ခံနိုင်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမ၊ ဝန်ခံနိုင်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤ သို့လျှောက်ထုတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သာဓု၊ ကောင်းပြီ၊ မမ၊ ငါ့ အား၊ ဝိသယံ၊ အရာသို့၊ ပဗ္ဗာဂတော၊ ရှေးရှုချောက်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧက ပိဓေနပိ၊ တစ်ခုသောအင်္ဂါအားဖြင့်လည်း၊ ဂတ္ထာ၊ ကိုယ်ဝန်၏၊ အဂေါက္က န္တိ၊ သက်ခြင်းကို၊ ကထယန္တော၊ ဆိုထုတ်သော်၊ မမ၊ ငါ့အား၊ အနုဗလံ၊ အထောက်အပံ့သည်၊ ဘဝိဿာယိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဧစ္စ နှစ်ကောင်ကုန်သော၊ ယာတာမဂဓေနုယော၊ အကြင်သမင်မဟိုသည်၊ ပဿာဝံ၊ ကျင်လယ်ကို၊ ပိဝိတွာ၊ သောက်ကုန်၍၊ ဂတ္ထံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို၊ ပဓူလ တံ၊ သု၊ ကြကုန်၏၊ တာသံ၊ ထိုသမင်မဟို၏၊ ဂတ္ထဿာဂက္ကမနံ၊ ကိုယ်ဝန် သို့သက်ခြင်းကို၊ တံ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ သဒ္ဓဟသိ၊ ယုံကြည်ပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမ၊ ငြိမ်ယုံကြည် ပါ၏၊ ဟံကိဗ္ဗိ၊ အထုံးစုံသော၊ ထုတ္တံ၊ စားအပ်သော၊ ပီတံ၊ သောက်အပ်သော၊ ခါယိတံ၊ ခဲအပ်သော၊ ထောဟိတံ၊ သုက်သွေးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ သဗ္ဗံ၊ ထို လုံးစုံသည်၊ ကထယံ၊ သားအိမ်သို့၊ ဩသရတိ၊ သက်ဝင်၏။ ဌာနဂတံ၊ အ ကြောင်းသင့်လျော်ထုတ်သော်၊ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတံ၊ ရောက်၏၊ တန္တေနာဂဓသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ယာကာပိ၊ အထုံးစုံသော၊ သရိတာနာမ၊ မြစ်တို့မည်သည်၊ သဗ္ဗထာ၊ အချင်း ခပ်သိမ်း၊ သရဗ္ဗံ၊ သရဗ္ဗရာသို့၊ ဩသရန္တိ၊ သက်ဝင်ကုန်၏။ ဌာနဂတော၊ အ ကြောင်းသင့်လျော်ထုတ်သော်၊ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက် ကုန်၏၊ တန္တေနာဂဓသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဧပမေဝခေါ။

၃-မေတ္တာကုဗျာ-၁-ဣန္ဒြိယလင်္ကာ

ဤအာရုံသာယျင်း၊ ယံကိစ္စိ၊ အလုံးစုံသော၊ ဘုတ္တံ၊ စားအပ်သော၊ ဝိတံ၊ ဝါ၊
 သောက်အပ်သော၊ ခါယိတံ၊ ဝါ၊ ခဲအပ်သော၊ လောဟိတံ၊ သုကံ၊ သွေးသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသည်၊ ကလလံ၊ သားအိမ်သို့၊ ဩသရတိ၊
 သက်ဝင်၏၊ ဌာနဂတံ၊ အကြောင်းသင့်ထောင်လတ်သော်၊ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်း
 သို့၊ အာပစ္စတိ၊ ရောက်၏။ တေနကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ အဟိံ၊
 သုရား တပည့်တော်သည်၊ မုဂဂတေနာပိ၊ ခံတွင်းနှိုက် သုတ်ထည့်ခြင်း
 ကြောင့်လည်း၊ ဂဟ္တဿ၊ အမိဝမ်းသို့၊ အဝတ္တန္တိ၊ သက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဒ္ဓဟာမိ၊ ယုံကြည်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝျောက်
 ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဂါဠတရံ၊ အား
 ကြီးစွာ၊ မမ၊ ဝါ၏၊ ဝိသယံ၊ အရာသို့၊ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်သည်၊ အယိ၊
 ဖြစ်၏၊ မုပါနေနာပိ၊ ခံတွင်းဖြင့်သောက်စုတ်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဣယသန္ဓိပါတော၊
 နှစ်ပါးသောအကြောင်း၏ပေါင်းဆုံခြင်းသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ သံကိစ္စကုမာ
 ရဿစ၊ သံကိစ္စသတ္တိသား၏လည်းကောင်း၊ ဣယိဝိဂံ၊ ဣယိဝိဂံမည်
 သော၊ တာပသသစ၊ ရသေ့၏လည်းကောင်း၊ ကုမာရကဿပဿ၊ ကုမာ
 ရကဿပမည်သော၊ ထေရဿစ၊ မထေရ်၏လည်းကောင်း၊ ဂဟ္တဝတ္တမနံ၊
 အမိဝမ်းသို့သက်ခြင်းကို၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယိ၊ ဝန်ခံပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ အာမ၊ ဩဝိဝန်ခံပါ၏၊ သန္ဓိပါတော၊
 ပေါင်းစုံခြင်းသည်၊ ဩသရတိ၊ အရာအခွင့်ရောက်ချေ၏တကား၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝျောက်ဆို၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ သာမော၊ သာမမည်သော၊ ကုမာရေပိ၊
 မင်းသားသည်လည်းကောင်း၊ မဏ္ဍဗျာ၊ မဏ္ဍဗျမည်သော၊ မာဏဝကော
 ပိ၊ လူဆင်သည်လည်းကောင်း၊ တီသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သန္ဓိပါတေသု၊ စုဝေး
 ခြင်းတို့နှိုက်၊ အန္တောဂတော၊ အတွင်းဝင်ကုန်၏။ ဧကရဿယေဝ၊ ကိစ္စတူ
 ကုန်သည်သာတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသောဝတ္ထုတို့တွင်၊ ဝုရိမေန၊ ရှေး
 ဖြစ်သောဝတ္ထုဖြင့်၊ ကာရတံ၊ အကြောင်းကို၊ ဝက္ခာမိ၊ ဆိုပေအံ့၊ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ ဒုကူဇေယ၊ ဒုကူဇမည်သော၊ တာပသောစ၊ ရသေ့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ပါရိကာ၊ ပါရိကာမည်သော၊ တာပသိစ၊ ရသေ့မသည်လည်း
 ကောင်း၊ တေဉ္ဇဘောပိ၊ ထိုနှစ်ဦးစုံတို့သည်လည်း၊ အရညဝါသာ၊ တောနေ
 ရသေ့တို့သည်၊ အဟောသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ပဝိဂေကာမိ၊ ရက္ခာ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း
 ကိုလိုသားကုန်၏။ ဥတ္တမတ္ထဝေသကာ၊ မြတ်သောချွန်ကုန်ရှာဖွေကုန်၏။
 တပတေဇေန၊ အကျင့်ဟူသောမီးဖြင့်၊ ယာဝဗြဟ္မလောကံ၊ ဗြဟ္မပြည်တိုင်

အောင်၊ သန္တာပေသု၊ ပူထောင်စေအုန်ဖြို၊ တဒါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ တေသံ၊ ထို
 ရသေ့တို့အား၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ ဣန္ဒြော၊ အရှင်ဖြစ်သော၊ သက္ကော၊ သိကြား
 မင်းသည်၊ သာယပါတံ၊ ညွှန်ကံ၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသို့၊ အာဂစ္ဆတိ၊
 ကပ်ရောက်စေ၏၊ သော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်၊ တေသံ၊ ထိုရသေ့တို့အား၊
 ဂဗ္ဘကတမေတ္တတာယ၊ အလေးပြုအပ်သောမေတ္တာဖြင့်၊ ဥပမာရေန္တော၊
 စူးစမ်းဆင်ခြင်လတ်သော်၊ အနာဂတမဗ္ဗါနေ၊ ထာလတ္တံ့သောအခါနှိုက်၊
 ဧဝံ၊ နှစ်ဦးကုန်သော၊ တေသံပိ၊ ထိုရသေ့တို့၏လည်း၊ စက္ခုနံ၊ မျက်ထုံးတို့
 ၏၊ အန္တရဓာနံ၊ ကွယ်ခြင်းကို၊ အဗ္ဗုသ၊ မြင်စေ၏၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တေ၊ ထိုရသေ့
 တို့ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဈျောက်ဆိုပေ၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဈျောက်
 သနည်း၊ ဝောန္တော၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဧကံ၊ တခွန်းသော၊
 ဝစနံ၊ စကားကို၊ ကရေထ၊ လိုက်နာခြင်းပြုပါကုန်၊ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏၊
 ဧကံ၊ တယောက်သော၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ဇာနေယျာထ၊ ဖြစ်စေပါကုန်၊ သော၊
 ထိုသားသည်၊ တုမှာကံ၊ အရှင်ကောင်းတို့၏၊ ဥပဋ္ဌကောစ၊ အလုပ်အကြွေး
 သည် လည်းကောင်း၊ အာလမ္မဏောစ၊ လက်တောင်ငွေ၊ စွဲသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဈျောက်ဆိုစေ၏။ ။
 ကောသိယ၊ သိကြားမင်း၊ အထံ၊ တန်တေဉ္စ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ မာဘ
 ဏိ၊ မဆိုလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေ၊ ထိုရသေ့၊ မြတ်တို့သည်၊ တဿ၊ ထိုသိကြား
 မင်း၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ နသမ္ပဒိန္တိံ၊ သု၊ ဝန်မခံကြပေကုန်၊ အနုကမ္ပဒကော၊ အ
 စဉ်းစောင့်ရှောက်သော၊ အတ္ထကာမော၊ အကျိုးစီးပွားကိုလိုသော၊ ဒေဝါနံ၊
 နတ်တို့ကို၊ ဣန္ဒြော၊ အစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဒုတိယဗ္ဗိ၊ နှစ်
 ကြိမ်မြောက်လည်း၊ တတိယဗ္ဗိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း၊ ဝေ၊ ထိုရသေ့၊ မြတ်တို့
 ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဈျောက်၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဈျောက် သနည်း၊
 ဝောန္တော၊ အရှင်ကောင်းတို့၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဧကံ၊ တခွန်းသော၊ ဝစနံ၊
 စကားကို၊ ကရေထ၊ နာယုခြင်းကိုပြုကြပါကုန်၊ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏၊
 ဧကံ၊ တယောက်သော၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ဇာနေယျာထ၊ ဖြစ်စေကုန်သော၊ သော
 ထိုသားသည်၊ တုမှာကံ၊ အရှင်ကောင်းတို့အား၊ ဥပဋ္ဌကောစ၊ အလုပ်အ
 ကြွေးသည်လည်းကောင်း၊ အာလမ္မဏောစ၊ လက်တောင်ငွေ၊ စွဲသည်
 လည်းကောင်း၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဈျောက်ဆို
 စေ၏၊ တတိယဗ္ဗိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း၊ တေ၊ ထိုရသေ့တို့သည်၊ အာ
 ဟံ၊ သို့ကုန်၏၊ ကိံ၊ အာဟံ၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ ကောသိ၊ ဘ၊
 သိကြားမင်း၊ အထံ၊ တော်ပြီ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဋ္ဌေ၊ ငါတို့ကို၊

အနတ္တေ။ အကျိုးမရှိသည်။ နှိုက်၊ မာနိယောဇေယိ၊ မတိုက်တွန်းပါ။ အယံ
ကာယော။ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ။ နဘိဇ္ဇိဿတိ၊
မပျက်စီးဘဲ ရှိထိုင်နည်း။ အယံကာယော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်။ ဘိဇ္ဇတု ကွ
ပျက်ပါ စေတော၊ ဘေးဒနခန္ဓော ကွဲမျက်တတ်သောသဘောတည်း။ ဓရဏီ
ယာ၊ မဟာပထဝီမြေကြီးသည်။ ဘိဇ္ဇန္တိ ယာပိ၊ ပြိုပျက်သော်လည်းကောင်း၊
သေလသိခရေ၊ ကျောက်တောင်ထွတ်သည်။ ပတန္တေပိ၊ ကျသော်လည်း
ကောင်း၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်သည်။ ဗထန္တေပိ၊ ထက်ခြင်းဖြန်းဖြန်း
ကွဲသော်လည်းကောင်း၊ စန္ဒိမသုဂါယေ၊ လနှင့်နေသည်။ ပတန္တေပိ၊ မြေထို့
ကျသော်လည်းကောင်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ယောကဓမ္မေဟိ၊ လောကတရားတို့ဖြင့်၊
နောမိဿယိဿာမ၊ မရောဟွက်ကုန်အံ့။ တွံ၊ သင်ထိကြားသည်။ အဋ္ဌာကံ၊
ငါတို့၏။ သရေဘာဝံ၊ မျက်မှောက်အဖြစ်ထို့။ မာဥပဂစ္ဆ၊ မကပ်ရောက်ပါ
လင့်၊ တေ၊ သင်ထိကြားသည်။ ဥပဂတဿ၊ ကပ်ရောက်ခဲ့သော်။ ဒေသော
ပိဿာသော၊ ဤထို့အကျွမ်းဝင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တွံ၊ သင်သည်။
အနတ္တစရောမဉ္ဇေ၊ အကျိုးမဲ့ ပြုလုပ်လေယောင်ထကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဘံသု၊ သို့ကြလေကုန်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့ကို။
ဣန္ဒြေ၊ အပိုးရသော၊ သက္ကော၊ ထိကြားမင်းသည်။ တေသံ၊ ထိုရသေ တို့၏။
မနံ၊ နှလုံးအလိုက်၊ အထာမာနော၊ မရလေ၍။ ဂရုကတော၊ အလေးပြု၍၊ ပဉ္စ
လိကော၊ လက်အုပ်ချိမ်းလျက်၊ မေ၊ ငါ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ
ယနိဥဿဟထ။ အကယ်၍ မစွမ်းနိုင်ကုန်အံ့။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ။ နှိုက်၊
တာပထိ၊ ရသေ့မသည်။ ဥတုနိ၊ ဥတုထာသည်။ ဝုပ္ပဝတိ၊ ပန်းပွင့်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်။ ကဒါ၊ ထိုအခါ။ နှိုက်။ တွံ၊ အရှင်သည်။
ဒက္ခိဏနံ၊ လက်ယာဖြစ်သော၊ ဟတ္ထဂုံဋ္ဌေန၊ လက်မဖြင့်၊ နာဘိ၊ ချက်ကို။
ပရာမသေယျာသိ၊ သုပ်ပါသော၊ တေန၊ ထိုသုံးသပ်ခြင်းကြောင့်၊ သာ၊
ထိုရသေ့မသည်။ ဝတ္တံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို၊ လစ္ဆတိ၊ ရလေထံ။ သော၊ ဤသို့သုံး
သပ်ခြင်းသည်။ ဂစ္ဆာဝတ္ထန္တိ ယာ၊ ကိုယ်ဝန်သက်ခြင်း၏၊ သန္နိပါတောယေ
ဝ၊ ရောဟွက်ခြင်းပင်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ ယာပိ။ တောင်းပန်
၏။ ကောသိယ၊ ထိကြားမင်း၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ အဟံ၊ ငါသည်
ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကောမိ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တတ္ထကေန၊ ထို
မျှထောက်ဖြင့်၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ တပေါ၊ အလျင့်သည်။ နဘိဇ္ဇတိ၊ မပျက်နိုင်။
ဟောတု၊ သင်ဆိုတိုင်းဖြစ်ပါစေ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ပုဋိန္တိ၊ သူ။ ဝနံ၊ ခံကြလေကုန်
၏။ ပန၊ သက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တာယစဝေဿ၊ ထိုအခါ။ နှိုက်လည်း၊ နေဝဘဝ

မိထိန္ဒပဋ္ဌာပါဒ္ဓိတော်နိဿယ

နေ့နတ်ပြည်နှိုက်၊ ဥဿန္တကုသ ထမုထော၊ ဈာနသော ကုသိုလ်အရင်းခံရှိ
သော၊ ဘိက္ခုယုကော၊ ကုန်ပြီးသောနတ်သက်ရှိသော၊ အာယုက္ခယပုတ္တော၊
အသက်ကုန်ခြင်းသို့ရောက်ခဲ့သော်၊ သဒိစ္စကံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ အပိစ္ဆန္တဝတ္တိကု
လေပိ၊ စကြာမင်းမျိုး၊ နှိုက်သော်လည်း၊ ဩက္ကမိတု၊ သက်ရောက်ခြင်းငှါ၊
သမတ္တော၊ စွမ်းနိုင်သော၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အထ၊
ထိုအခါနှိုက်၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့ကို၊ ဣဋ္ဌော၊ အစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြား
မင်းသည်၊ တံဒေဝပုတ္တံ၊ ထိုနတ်သားသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ ဆိုသနည်း၊ မာရိသ၊ ငါ့နှင့်တူမူတူ
သောနတ်သား၊ ဧဟိခေါ၊ ထာထုည့်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဒိဝသော၊ နေသည်၊ သုပ္ပ
ဘာတော၊ ကောင်းစွာလင်းရပေ၏၊ အတ္ထသိဒ္ဓိ၊ အကျိုးပြီးခြင်းသည်၊ ဥပါဂ
တာ၊ ကပ်ရောက်ခဲ့ပြီး၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယံ၊ အကြင်အရပ်သို့၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ လုပ်
ကြွေးခြင်းသို့၊ အဂမိံ၊ ရောက်ခဲ့ပြီး၊ ရမဏိယေ၊ နှစ်သုံးမြေ့လျော်ဘွယ်ရှိ
သော၊ ဩကာသေ၊ အရပ်နှိုက်၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝါသော၊ နေရခြင်းသည်၊
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပဋိစ္စပေ၊ သင့်လျော်သော၊ ကုလေ၊ အမျိုး၊ နှိုက်၊ ပဋိ
သန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သန္ဓေရေဟိ၊ ကောင်းကုန်သော၊
မာတာ၊ ပိတုဟိ၊ အမိ အဘတို့သည်၊ ဝဇေ၊ တဗ္ဗော၊ ဝှားစေ အပ်သည်၊
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဧဟိ၊ ထာထုည့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ကရေဟိ
နာယုခြင်းကိုပြုပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏၊ ဒုတိယန္တိ၊ နှစ်
ကြိမ်မြောက်လည်း၊ တတိယန္တိ၊ သုံးကြိမ် မြောက်လည်း၊ သိရေထိ၊ ဦး
ခေါင်းနှိုက်၊ ပဉ္စလိကတော၊ လက်အုပ် ချီလျက်၊ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏၊
တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
မာရိသ၊ သိကြားမင်းတွံ၊ သင်သည်၊ ယံကုလံ၊ အကြင်အမျိုးသို့၊ အဘိက္ခ
ကံ၊ မပြတ်၊ ဝုဒ္ဓပ္ပုနံ၊ အဘန်ဘန်၊ ကိတ္တယတိ၊ မြီးကျူးလေ၏၊ တံကုလံ၊ ထို
အမျိုးသည်၊ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဒုကုလော၊
ဒုက္ခထမည်သော၊ တာပသော၊ စာရသေ့သည်၊ ကောင်း၊ ပါရိကာ၊ ပါရိကာ
မုညိဇသော၊ တာပသိစာရသေ့၊ မလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့တို့ပင်တည်း၊
သော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ တဿ၊ ထိုသိကြားမင်း၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊
သုတွာ၊ ကြား၍၊ တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပုဋိန္တိ၊ ဝန်ခံလေ၏၊
မာရိသ၊ ငါ့နှင့်တူမူတူသောနတ်သား၊ သာဓုကောင်းပါပြီ၊ ယောဆန္ဓော၊
အကြင်အလိုဆန္ဒသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောဆန္ဓော၊ ထိုအလိုဆန္ဒသည်၊ တဝ၊
သင်အား၊ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ၊ မာရိသ၊ ငါ့နှင့်တူမူတူသော သိကြားမင်း၊

အာကင်္ခါနော၊ အလိုရှိမူကား၊ ပတ္တိတော၊ တောင့်တသော၊ ကုဏေ၊ အမျိုး
 နှိုက်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျံ၊ ဖြစ်ပါအံ့၊ ကိဋ္ဌိ၊ အဘယ်မည်သော၊
 ကုဏေ၊ အမျိုးနှိုက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇာမိ၊ ဖြစ်ရအံ့နည်း၊ အတ္ထုဇေဝါ၊ အတ္ထုဇမျိုးနှိုက်
 မူလည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇာမိ၊ ဖြစ်ရာအံ့သော၊ ဇောဗုဇေဝါ၊ ဇောဗုဇမျိုးနှိုက်မူ
 လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇာမိ၊ ဖြစ်ရာအံ့သော၊ သံသေဒဇေဝါ၊ သံသေဒဇမျိုးနှိုက်မူလည်း၊
 ဥပ္ပဇ္ဇာမိ၊ ဖြစ်ရာအံ့သော၊ ဩပပါတိကေဝါ၊ ဩပပါတိမျိုးနှိုက်မူလည်း၊
 ဥပ္ပဇ္ဇာမိ၊ ဖြစ်ရာအံ့သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောကံဆို၏၊ မာရိသ၊
 ဝါနှင့်တမူ တူသော နတ်သား၊ ဇော ဗုဇာယ၊ ဇောဗုဇ မည်သော၊
 ယောနိယာ၊ အမျိုးနှိုက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇာဟိ၊ ဖြစ်လေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 ဆို၏။ ။ အထ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့ကို၊ ဣန္ဒော၊ အစိုးရသော၊
 သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဥပ္ပတ္တိဒိဝတံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သောနေ့ကို၊ ဝိဂ
 ထေတွာ၊ ရေတွက်၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခဿရသေ့အား၊ အာရောစေသိ၊
 ကြားထွေပက်၏၊ အသုကတ္တိံ၊ နာမ၊ ဤမည်သော၊ ဒိဝသေ၊ နေ့နှိုက်၊ တာပသိ၊
 ရသေ့မသည်၊ ဥတုနိ၊ ဥတုစံပြတ်သည်၊ ပုပ္ဖဝတိ၊ ပန်းပွင့်သည်၊ ဘဝိသ၊ တိ
 ဖြစ်လတ္တံ့၊ တန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ တဒါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ တွံ၊ အရှင်သည်၊ ဒက္ခိ
 ထေန၊ ထက်ျာဖြစ်သော၊ ဟတ္ထဂုံဋ္ဌေန၊ လက်မဖြင့်၊ နာထိံ၊ ချက်ကို၊ ပရာမ
 သေယျာဘိ၊ သုံးသပ်ပါသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
 တတ္ထိံဒိဝသေ၊ ထိုနေ့နှိုက်၊ တာပသိစ၊ ရသေ့မသည်လည်း၊ ဥတုနိ၊ ဥတုစံ
 ပြတ်သည်၊ ပုပ္ဖဝတိ၊ ပန်းပွင့်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေဝဂုက္ကောစ၊ နတ်
 သားသည်လည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုနေ့နှိုက်၊ ဥပဂေါ၊ ကပ်ရောက်သည်၊ ပဗ္ဗုပဋ္ဌိ
 တော၊ ငှေးရှုကပ်ရောက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တာပသောစ၊ ရသေ့
 သည်လည်း၊ ဒက္ခိထေန၊ ထက်ျာဖြစ်သော၊ ဟတ္ထဂုံဋ္ဌေန၊ လက်မဖြင့်၊ တာပ
 သိယာ၊ ရသေ့မ၏နာဘိံ၊ ချက်ကို၊ ပရာမသိ၊ သုံးသပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ထဟေ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ တေသန္နိပါတာ၊ ထိုရဝေးပေါင်းစပ် ခြင်းတို့
 သညံ၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ နာဘိံ၊ ချက်ကို၊ ပရာမသနေန၊ သုံးသပ်သဖြင့်
 တာပသိယာ၊ ရသေ့မအား၊ ရာဂေ၊ ရာဂသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ပံန၊
 စင်စစ်သော်ကား၊ အသော၊ ထိုရသေ့မအား၊ သောရာဂေ၊ ထိုရာဂသည်၊
 နာဘိပရာမသနံ၊ ချက်ကိုသုံးသပ်ခြင်းကို၊ ပရိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏
 တွံ၊ သင်သည်၊ အဇ္ဈာစာရမေဝ၊ ထွန်ကြူး၍ကျင့်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ သန္နိပါ
 တံ၊ စင်ရှက်ခြင်းဟု၊ မာမညိ၊ မမှတ်ထေလင့်၊ ဦဟသနန္ဒိ၊ ရဟ်ရှင်ခြင်း
 သည်လည်း၊ သန္နိပါထော၊ စင်ရှက်သည်မည့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဝိထိန္ဒပဋ္ဌာပါနိတော်နိဿယ

ဥက္ကဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်ကား ရွှင်မောပြောခြင်းသည်လည်း၊ သန္နိပါတော၊ စင်ရှက်သည် မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပနိဇ္ဈာယနန္တိ၊ စိမ့်စိမ့်ကြည့်ခြင်းသည်လည်း၊ သန္နိပါတော၊ စင်ရှက်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရာဂဿ၊ ရာဂ၏၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပုဗ္ဗဘာဝဘာဝတော၊ ရှေးအဘို့ဖြစ်သောကြောင့်၊ အာမသနေန၊ သုံးသပ်ခြင်းဖြင့်၊ သန္နိပါတော၊ စင်ရှက်ခြင်းသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ သန္နိပါတာ၊ စင်ရှက်ခြင်းကြောင့်၊ ဩက္ကမနံ၊ သက်ရောက်ခြင်းသည် ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အနုဇ္ဈာစာ ရေဝိ၊ မလ္လနံကြူးသော်လည်း၊ ပရာမသနေန၊ သုံးသပ်ခြင်းဖြင့်၊ ဂဟ္တာဝက္ကန္တိ၊ ကိုယ်ဝန်သက်ရောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ဇေယမာနော၊ တောက် လောင်သော၊ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊ အပရာမသနေဝိ၊ မသုံးသပ်သော်လည်း၊ ဥပဂ တဿ၊ အနီးကပ်သူ၏၊ ဝီတံ၊ ချမ်းခြင်းကို၊ ဗျပဟန္တိ၊ ပယ်ပျောက်လေ ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အနုဇ္ဈာစာရေဝိ၊ မလ္လနံကြူးသော်လည်း၊ ပရာမသနေန၊ သုံးသပ်ခြင်းဖြင့်၊ ဂဟ္တာဝက္ကန္တိ၊ သက်ရောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ စတုန္ဒံ၊ ထေးပါးကုန်သောအကြောင်းတို့၏၊ ဝသေ န၊ အစွမ်းဖြင့်၊ သက္ကာနံ၊ သက္ကဝါတို့၏၊ ဂဟ္တာဝက္ကန္တိ၊ သက်ရောက်ခြင်းသည် ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကမ္မဝသေန၊ ကံ၏အစွမ်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ယောနဝ သေန၊ အကြောင်း၏အစွမ်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကုထဝသေန၊ အမျိုး ဇာတ်၏ အစွမ်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ အာယာစနဝသေန၊ ဆုတောင်း ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သက္ကာနံ၊ သက္ကဝါတို့၏၊ ဂဟ္တာဝက္ကန္တိ၊ သက်ရောက် ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အင်စ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန် သော၊ တေသက္ကာ၊ ထိုသက္ကဝါတို့သည်၊ ကမ္မသန္တဝါ၊ ကံကြောင့်သာဖြစ်ကုန် ၏၊ ကမ္မသရဋ္ဌာနာ၊ ကံလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကမ္မဝသေန၊ ကံ၏အစွမ်းကြောင့်၊ သက္ကာနံ၊ သက္ကဝါတို့၏၊ ဂဟ္တာဝက္ကန္တိ၊ သက်ရောက်ခြင်းသည်၊ ကထံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ မဟာရာ ဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဥသန္တကုသလမူထာ၊ များသောကုသိုလ်အရင်းခံရှိကုန်သော၊ သက္ကာ၊ သက္ကဝါတို့သည်၊ ယဒိန္ဒကံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ခတ္တိ ယမဟာသာလကုထေဝါ၊ မင်းသူဌေးမျိုးနှိုက် လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏ မဟာသာလကုထေဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သူဌေးမျိုးနှိုက် လည်းကောင်း၊ ဂဟပတိ မဟာသာလကုထေဝါ၊ သူကြွယ်သူဌေးမျိုးနှိုက်သော် လည်းကောင်း၊ ဧ

ဝေသုဝါ၊နတ်ပြည်တို့နှိုက်သော်လည်းကောင်း၊ အတ္ထုဇာယယောနိယာဝါ၊
 အတ္ထုဇမျိုးနှိုက်လည်းကောင်း၊ ဇောယုဇာယယောနိယာဝါ၊ ဇောယုဇမျိုး
 နှိုက် လည်းကောင်း၊ သံသေဒဇာယယောနိယာဝါ၊ သံသေဒဇမျိုးနှိုက်
 လည်းကောင်း၊ ဩပပါတိကာယ၊ ယောနိယာဝါ၊ ဥပပါတ်မျိုးနှိုက်လည်း
 ကောင်း၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအား
 ဖြင့်၊ အရွှေ၊ ကြွယ်ဝသော၊ မဟာဋ္ဌနော၊ များသောဥစ္စာရှိသော၊ မဟာဘောဂေါ
 များသောစည်းစိမ်ရှိသော၊ ပဟူတဇာတရူပရဇကော၊ များသောရွှေငွေရှိ
 သော၊ ပဟူတဝိတ္တု၊ ပကရဏော၊ များသောဝတ္ထုအရာရှိသော၊ ပဟူတဓန
 ဥညော၊ များသောဥစ္စာစပါးရှိသော၊ ပဟူတဥာတိဝက္ခော၊ များသောခွေမျိုး
 အသင်းအစင်းရှိသော၊ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဒါဝီဝါ၊ ကျွန်မိန်းမကို
 လည်းကောင်း၊ ဒါသံဝါ၊ ကျွန်းယာကျားကိုလည်းကောင်း၊ ဝေတ္တံဝါ၊ လယ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထု ဝါ၊ ရာကို လည်းကောင်း၊ ဂါမံ ဝါ၊ ရွာကိုလည်း
 ကောင်း၊ နိဂမံ ဝါ၊ နိဂုံးကို လည်းကောင်း၊ ဇနပဒံ ဝါ၊ ဇနုဒ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ကိပ္ပိ၊ ထရံတရာကို၊ မနုဿ၊ ဝိတ်ဖြင့်၊ အဘိပတ္တိဝံ၊ တောင့်တ
 သည်ကို၊ ဗျိဂုဏတိဂုဏံပိ၊ နှစ်ဆတက်သုံးဆတက်သော၊ ဓနံပိ၊ ဥစ္စာကို
 လည်း၊ ဒက္ခာ၊ ပေး၍၊ ယဒိစ္စကံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ကိဏာတိ၊ ဝယ်ယူ၏၊ မဟာ
 ရာဇမင်းမြတ်၊ ဝေမေဝေခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဥဿန္တကုသလမူလာ၊ များ
 သောကုသိုလ်အရင်းခံရှိကုန်သော၊ သက္ကာ၊ သက္ကဝါတို့သည်၊ ခတ္တိယမ
 ဟာသာလကုလေဝါ၊ မင်းသူဌေးမျိုးနှိုက် လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏမဟာ
 သာလကုလေဝါ၊ ပုတ္တားသူဌေးမျိုးနှိုက် လည်းကောင်း၊ ဂဟပတိမဟာ
 သာလကုလေဝါ၊ သူကြွယ်သူဌေးမျိုးနှိုက်လည်းကောင်း၊ ဇေဝေသုဝါ၊ နတ်
 ပြည်တို့နှိုက်လည်းကောင်း၊ အတ္ထုဇာယယောနိယာဝါ၊ အတ္ထုဇမျိုးနှိုက်
 လည်းကောင်း၊ ဇောယုဇာယယောနိယာဝါ၊ ဇောယုဇမျိုးနှိုက် လည်း
 ကောင်း၊ သံသေဒဇာယယောနိဝါ၊ သံသေဒဇမျိုးနှိုက်လည်းကောင်း၊ ဩပ
 ပါတိကာယယောနိယာဝါ၊ ဥပပါတ်အမျိုးနှိုက် လည်းကောင်း၊ ယဒိစ္စကံ၊
 အလိုရှိတိုင်း၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ကဋ္ဌဝသေန၊ ကံ၏အစွမ်းဖြင့်၊
 သက္ကာနံ၊ သက္ကဝါတို့၏၊ ဂဟ္တာဝတ္တန္တိ၊ အမိဝမ်းသို့သက်ရောက်ခြင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ယောနိဝသေန၊ ယောနိ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သက္ကာနံ၊ သက္ကဝါတို့၏၊ ဂဟ္တာ
 ဝတ္တန္တိ၊ အမိဝမ်းသို့သက်ရောက်ခြင်းသည်၊ ကထံဟောတိ၊ အဘယ်သို့
 ဖြစ်ပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့အမေးရှိသော်၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ကုက္ကုဋေ

နံ၊ ကြက်တို့၏၊ ဝါတောန၊ လေဖြင့်၊ ဂဟ္တာဝက္ကန္တိ၊ အမိဝမ်းသို့သက်ရောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗလောကာနံ၊ ဗျိုင်းတို့၏၊ မေဃသဗ္ဗေန၊ မိဗ်းသံဖြင့်၊ ဂဟ္တာဝက္ကန္တိ၊ အမိဝမ်းသို့သက်ရောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဒေဝါပိ၊ နတ်တို့သည်လည်း၊ အဂတ္တသေယျကာ၊ အမိဝမ်းနှိုက်မက်နိုးကုန်သော၊ သက္ကာယေဝ၊ သက္ကဝါတို့သာတည်း၊ တေသံ၊ ထိုနတ်တို့အား၊ နာနာဝဏ္ဏေန၊ အထူးထူးသော အဆင်းဖြင့်၊ ဂဟ္တာဝက္ကန္တိ၊ သက်ရောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ နာနာဝဏ္ဏေန၊ အထူးထူးသော အဆင်းဖြင့်၊ မဟိယာ၊ မြေနှိုက်၊ စရန္တိ၊ သွားထောကုန်၏၊ ကေဓိ၊ အချိုသူတို့သည်၊ ပုရတော၊ ရှေ့၊ ပရိစ္ဆာဒေန္တိ၊ ဖုံးထွင်းကုန်၏၊ ကေဓိ၊ အချိုသူတို့သည်၊ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ၊ ပရိစ္ဆာဒေန္တိ၊ ဖုံးထွင်းကုန်၏၊ ကေဓိ၊ အချိုသူတို့သည်၊ နဂ္ဂါ၊ အဝတ်မရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကေဓိ၊ အချိုသူတို့သည်၊ ဘဏ္ဍူ၊ ဦးပြည်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သေတပဇူဓရာ၊ အဝတ်ဖြူကိုဆောင်ကုန်၏၊ ကေဓိ၊ အချိုသူတို့သည်၊ မောဠိဗဒ္ဓါ၊ သျှောင်ထူးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကေဓိ၊ အချိုသူတို့သည်၊ ဘဏ္ဍူ၊ ဦးပြည်းကုန်၍၊ ကာသာဝဝသနာ၊ ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်ကိုဝတ် ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကေဓိ၊ အချိုသူတို့သည်၊ ကာသာဝဝသနာ၊ ဖန်ရည်ဆိုးဝတ်ကုန်၍၊ မောဠိဗဒ္ဓါ၊ သျှောင်ထူးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကေဓိ၊ အချိုသူတို့သည်၊ ဇုဒ္ဓိနော၊ ဆန်ကျစ်ထူးကုန်သူကို၊ ဝါကဗိရာ၊ သျှောင်တေသကီနိုးဝတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကေဓိ၊ အချိုသူတို့သည်၊ စမ္မဝသနာ၊ သားရေဝတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကေဓိ၊ အချိုသူတို့သည်၊ ရတ္တိယော၊ ကြိုးတို့ကို၊ နိဝါသေန္တိ၊ ဝတ်ဆင်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဧတေပိမနုဿာ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း၊ နာနာဝဏ္ဏေန၊ အထူးထူးသော အဆင်းဖြင့်၊ မဟိယာ၊ မြေနှိုက်၊ စရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝေမေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ သက္ကာယေဝ၊ သက္ကဝါတို့သာတည်း၊ တေသံ၊ ထိုသက္ကဝါတို့အား၊ နာနာဝဏ္ဏေန၊ အထူးထူးသော အဆင်းအားဖြင့်၊ ဂဟ္တာဝက္ကန္တိ၊ အမိဝမ်းသို့သက်ရောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယောနိဝသေန၊ ယောနိအစွမ်းဖြင့်၊ သက္ကာနံ၊ သက္ကဝါတို့အား၊ ဂဟ္တာဝက္ကန္တိ၊ အမိဝမ်းသို့သက်ရောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ကုလဝသေန၊ အမျိုး၏အစွမ်းဖြင့်၊ သက္ကာနံ၊ သက္ကာဝါတို့အား၊ ဂတ္တာ
 ဝတ္တန္တိ၊ အမိဝမ်းသို့သက်ရောက်ခြင်းသည်၊ ကထံဟောတိ၊ အဘယ်သို့
 ဖြစ်သနည်း၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ကုလံနာမ၊ အမျိုးမည်သည်ကား၊ အဏ္ဏ
 ဇံ၊ အဏ္ဏဇေသည်ကောင်း၊ ဇေယျဗုဇံ၊ ဇေယျဗုဇေသည်ကောင်း၊ သံသေဒ
 ဇံ၊ သံသေဒဇေသည်ကောင်း၊ ဩပပါတိကံ၊ ဥပပါတ်သည်ကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ကုယာနိ၊ အမျိုးတို့သည်၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးတို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထို
 ထေးပါးတို့တွင်၊ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ရောက်အပ်သော သက္ကာဝါသည်၊ ယတောကု
 တောမိ၊ အမှတ်မရှိသောထုံငှ၊ အာဂတိံ၊ ထာ၍၊ အဏ္ဏဇေ၊ အဏ္ဏဇဖြစ်
 သော၊ ကုလေ၊ အမျိုးရှိက်၊ ယဒိဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုအမျိုး
 ရှိက်၊ သော၊ ထိုသက္ကာဝါသည်၊ အဏ္ဏဇေ၊ အဏ္ဏဇသည်ပင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ရောက်အပ်သော သက္ကာဝါသည်၊ ယတောကုတောမိ၊ အမှတ်
 မရှိသောထုံငှ၊ အာဂတိံ၊ ထာ၍၊ ဇေယျဗုဇေ၊ ဇေယျဗုဇဖြစ်သော၊ ကုလေ၊ အ
 အမျိုးရှိက်၊ ယဒိဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုအမျိုးရှိက်၊ သော၊ ထို
 သက္ကာဝါသည်၊ ဇေယျဗုဇေ၊ ဇေယျဗုဇသည်ပင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂန္ဓဗ္ဗော၊
 ရောက်အပ်သော သက္ကာဝါသည်၊ ယတောကုတောမိ၊ အမှတ်မရှိသောထုံငှ၊
 အာဂတိံ၊ ထာ၍၊ သံသေဒဇေ၊ သံသေဒဇမည်သော၊ ကုလေ၊ အမျိုးရှိက်၊
 ယဒိဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုအမျိုးရှိက်၊ သော၊ ထိုသက္ကာဝါ
 သည်၊ သံသေဒဇေ၊ သံသေဒဇသည်ပင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ရောက်
 အပ်သော သက္ကာဝါသည်၊ ယတောကုတောမိ၊ အမှတ်မရှိသောထုံငှ၊ အာ
 ဂတိံ၊ ထာ၍၊ ဩပပါတိကော၊ ဥပပါတ်ဖြစ်သော၊ ကုလေ၊ အမျိုးရှိက်၊ ယဒိ
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုအမျိုးရှိက်၊ သော၊ ထိုသက္ကာဝါ
 သည်၊ ဩပပါတိကော၊ ဥပပါတ်သည်ပင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေသုတေသုကုလေ
 သု၊ ထိုထိုအမျိုးတို့ရှိက်၊ တာဒိယေယေဝ၊ ထိုနှင့် အလားတူသာလျှင်ဖြစ်
 ကုန်သော၊ သက္ကာ၊ သက္ကာဝါတို့သည်၊ သတ္တဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟာရာဇမင်း
 မြတ်၊ ယသာ၊ ဥပမအားဖြင့်၊ ဟိမဝတိ၊ ဟိမဝန္တာတောင်ငှ၊ နေရူပဗ္ဗထံ၊ နေရူ
 တောင်သို့၊ ယေကေမိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ မိဂပက္ခိနော၊ သားငှက်တို့သည်၊
 ဥပေန္တိ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဟေ၊ ထိုသားငှက်
 တို့သည်၊ သကဝဏ္ဏံ၊ မိမိအဆင်းကို၊ ဝိဇဟိတွာ၊ စွန့်ကုန်၍၊ သုဝဏ္ဏ
 ဝဏ္ဏာ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယောကောမိ၊ အမှတ်
 မရှိသော၊ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ရောက်အပ်သော သက္ကာဝါသည်၊ ယတောကုတောမိ၊

ဝိထိန္ဒပညာပါဠိတော်နိဿယ

အမှတ်မရှိသောထုံငှါ အာဂတံသာ၊ အယျဇယောနိ၊ အယျဇဘေဝသိ၊ ဥပဂတံသာ၊ ကပ်၍၊ သဘာဝဝဏ္ဏံ၊ သဘာဝအဆင်းကို၊ ဝိဇယိတွာ၊ စွန့်၍၊ အယျဇော၊ အယျဇအမျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ ဇယာယုဇံ၊ ဇယာယုဇာဝသိ၊ သံသေဒဇံ၊ သံသေဒဘေဝသိ၊ ဩပပါတိကယောနိ၊ ဥပပါတ်ထုဝသိ၊ ဥပဂတံသာ၊ ကပ်၍၊ သဘာဝဝဏ္ဏံ၊ သဘာဝအဆင်းကို၊ ဝိဇယိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဩပပါတိကော၊ ဥပပါတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ကုလဝသေန၊ အမျိုး၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သက္ကာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဂဟ္တာဝက္ကန္တိ၊ အမိဝမ်းသို့သက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အာယာစနဝသေန၊ ဆုတောင်းသည့်အစွမ်းဖြင့်၊ သက္ကာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏ ဂဟ္တာဝက္ကန္တိ၊ အမိဝမ်းသို့သက်ခြင်းသည်၊ ကထံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ပါသနည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣဝ၊ ဤသောကနှိုက်၊ အဂုတ္တကံ၊ သားမရှိသော၊ ဗဟုသာပတေယျံ၊ များသောဥစ္စာရှိသော၊ သဒ္ဓံ၊ ရတနာသုံးပါးကို ယုံကြည်သော၊ မသန္နံ၊ ရတနာသုံးပါးကိုကြည်ညိုသော၊ သီလဝန္တံ၊ သီလရှိသော၊ ကဏ္ဍာထဝေဓံ၊ ကောင်းသောထရားရှိသော၊ တပနိသိတံ၊ အကျင့်ခွဲ၍ရှိသော၊ ကုလံ၊ အမျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဿန္နကုသလမူထော၊ များသောကုသိုလ်အရင်းရှိသော၊ ဒေဝဂုက္ကောစ၊ နတ်သားသည်လည်း၊ စဝနဓမ္မော၊ ရံဟေခြင်းသဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့ကို၊ ဣန္ဒော၊ အစိုးရှိသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ တဿကုထဿ၊ ထိုအမျိုးကို၊ အနုကမ္မာယ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းငှါ၊ တံဒေဝဂုတ္တံ၊ ထိုနတ်သားကို၊ အာယာစတိ၊ တောင်းပန်၏၊ ကိံ၊ အာယာစတိ၊ အဘယ်သို့တောင်းပန်သနည်း၊ မာရိဿ၊ ငါနှင့်တူတူသော နတ်သား၊ အသုကဿ၊ ဤမည်သော၊ ကုထဿ၊ အမျိုး၏၊ မဟေသိယာ၊ မိဖုယား၏၊ ကုတ္တိံ၊ ဝမ်းနှိုက်၊ ပဏိဓေတိ၊ ဆောက်တည်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယာစတိ၊ တောင်းပန်၏၊ သော၊ ထိုနတ်သားသည်၊ တဿ၊ ထိုသိကြားမင်း၏၊ အာယာစနောထု၊ တောင်းပန်သော အကြောင်းကြောင့်၊ တံကုလံ၊ ထိုအမျိုးကို၊ ပဏိဓေတိ၊ ဆောက်တည်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ပုညကာမာ၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိကုန်၍၊ မနောဘာဝနိယံ၊ စိတ်နှိုက်ကြည်ညိုသော၊ သမထံ၊ ရဟန်းကို၊ အာယာစိတွာ၊ တောင်းပန်၍၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ ဥပနေန္တိ၊ ပင့်ဆောင်ကုန်၏၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဥပဂတံသာ၊ အိမ်သို့ကပ်၍၊ သဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံသော၊ ကုလဿ၊ အမျိုးအား၊ သုခံ၊ ဝဟော၊ ချမ်းသာကိုဆောင်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊

ဤသည်ထိုင်ဥပမာစကားစာည်း၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤ
 အတုသာလျှင်၊ ခေဝါနံ၊ နတ်တို့ကို၊ ဣန္ဒော၊ အစိုးရသော၊ သက္ကော၊ ထိကြား
 မင်းသည်၊ တံဒေဝပုတ္တံ၊ ထိုနတ်သားကို၊ အာယာဗိတွာ၊ တောင်းပန်၍၊
 တံကုလံ၊ ထိုအမျိုးသို့၊ ဥပနေတိ၊ သောင်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အာယာဗိတွာ၊
 တောင်းပန်သည့်အစွမ်းဖြင့်၊ သက္ကာနံ၊ သက္ကဝါကို၏၊ ဝတ္ထာဝတ္ထန္တိ၊ အဝိ
 ဝမ်းသို့သက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ သာမော၊ သာမမည်သော၊ ကုမာရော၊ မင်းသားကို၊
 ခေဝါနံ၊ နတ်တို့ကို၊ ဣန္ဒော၊ အစိုးရသော၊ သက္ကော၊ ထိကြားမင်းသည်၊ အာယာ
 ဗိတွာ၊ တောင်းပန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါရိကာယ၊ ဝါရိကာမည်သော၊ တာပထိယာ
 ရသေ့မ၏၊ ကုန္တိံ၊ ဝမ်းတိုက်သို့၊ ဩက္ကန္တော၊ သက်ထေ၏၊ မဟာရာဇမင်း
 မြတ်၊ သာမော၊ သာမမည်သော၊ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်၊ ကတပုညော၊
 ပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိသည်၊ ဟေတိ၊ ဖြစ်၏၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘ
 တို့သည်၊ ဝိထဝန္တော၊ ဝိထိကုန်၏၊ ကလျာဏဓမ္မာ၊ ကောင်းသောတရားရှိ
 ကုန်၏၊ အာယာဗိတွာ၊ တောင်းပန်သောသူသည်၊ သက္ကော၊ ထိကြားမင်း
 ပေတည်း၊ တိက္ကံ၊ သုံးဦးတို့၏၊ စေတောပဏိဓိယာ၊ စိတ်ဖြင့်တောင့်တခြင်း
 ကြောင့်၊ သာမော၊ သာမမည်သော၊ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်၊ နိဗ္ဗက္ကော၊
 ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဣဓ၊ ဤထောကရှိက်၊ နယကုသထော၊ လယ်
 ယာလုပ်နည်း၊ နှိုက်လိမ္မာသော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ သုကဋ္ဌေ၊
 ကောင်းစွာထွန်အပ်ပြီးသော၊ အနုပဓေက္ကေ၊ ရေနည်းရာဖြစ်သောထယ်ယာ
 ရှိုက်၊ ဗိဇံ၊ မျိုးစေ့ကို၊ ရောပေယျ၊ ပိုက်ပျိုးရာ၏၊ အဝိ၊ မေးဦးအုံး၊ တဿဗိဇ
 သာ၊ ထိုမျိုးစေ့၏၊ အန္တရာဟံ၊ အန္တရာဟံကို၊ ဝိဝဇ္ဇန္တဿ၊ ကြဉ်ရှောင်ကင်း
 လွတ်သော်၊ ဝုဒ္ဓိယာ၊ ကြီးပွားခြင်း၏၊ ကောဗိ၊ တရံတရသော၊ အန္တရာထော၊
 အန္တရာဟံသည်၊ ဘဝေယျာနု၊ ဖြစ်ရာသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ
 ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တရား၊ နတိ၊ ထိုသို့မဖြစ်နိုင်ရာ၊ နိဂ္ဂဟဏာတံ၊ ဘေးရန်လွတ်
 သော၊ တံဗိဇံ၊ ထိုမျိုးစေ့သည်၊ ဝိပွံ၊ လျင်စွာ၊ သံဝိဂ္ဂဟေယျ၊ ကောင်းစွာပွား
 များရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝျောက်ပေ၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဝေမေဝ
 ခေါ၊ ဤအတုသာလျှင်၊ သာမော၊ သာမမည်သော၊ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်
 ဥပန္နန္တရာထေဟိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သောအန္တရာဟံတို့၎ှ၊ ရက္ကော၊ လွတ်သည်ဖြစ်
 ၍၊ တိက္ကံ၊ သုံးဦးတို့၏၊ စေတောပဏိဓိယာ၊ စိတ်ဖြင့်တောင့်တခြင်းကြောင့်
 နိဗ္ဗက္ကော၊ ဖြစ်၏။ ။

ပိတိန္ဒပဋ္ဌာပါနိတော်နိဿယ

မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ အဝိမေးဦးအံ့၊ တယော၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ ဣသိန်
ရသေ့တို့၏ မနောပဒေါသေ၊ ဝိတ်ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ဣဒ္ဓေါ၊ ကြွယ်ဝ
သော၊ ဒိတော်၊ စည်ပင်သော၊ မဟာဇနပဒေါ၊ ဇနုဒ္ဓိကြီးသည်၊ သဇနော၊ လူ
အပေါင်းနှင့်တကွ၊ သရတ္ထိန္ဒော၊ ပျက်ကွယ်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတပုဗ္ဗံ၊
ကြားဘူးပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား
အာမသုယုတိ၊ ဩဝါ၊ ကြားဘူးပါ၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဒေဏ္ဍာကာရညံ၊ ဒေဏ္ဍ
ကတောထည်းကောင်း၊ မဇ္ဈာရညံ၊ မဇ္ဈာတောထည်းကောင်း၊ ကာလိဂံရညံ၊
ကာလိဂံတောထည်းကောင်း၊ မာတင်္ဂရညံ၊ မာတင်္ဂတောထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သဗ္ဗံ၊ အထုံးရံသော၊ တံအရညံ၊ ထိုကောသည်၊ အရညဘူတံ၊ တောဖြစ်၍
ဖြစ်လေ၏၊ သဗ္ဗေပိ၊ အထုံးရံထည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဇေတဇနပဒေါ၊ ထိုဇန
ပုဒ်သားတို့သည်၊ ဣသိန်၊ ရသေ့တို့ကို၊ မနောပဒေါသေ၊ ဝိတ်ပြစ်မှားခြင်း
ကြောင့်၊ သယံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုယုတိ၊
ကြားဘူးပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝျော့ကပ်ဆိုလေ၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်
တေသံ၊ ထိုရသေ့တို့ကို၊ မနောပဒေါသေ၊ ဝိတ်ပြစ်မှားခြင်းကြောင့်၊ သုသ
မိဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာကြွယ်ဝကုန်သော၊ ဇနပဒေါ၊ ဇနုဒ္ဓိသားတို့သည်၊ ယဒိဥတ္ထိန္ဒ
န္တိ၊ အကယ်၍ပြတ်ကုန်အံ့၊ အပိ၊ ဤသို့ပြတ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တေသံ၊ ထိုရ
သေ့တို့ကို၊ မနောပဒေါသေ၊ ဝိတ်ပြစ်မှားခြင်းကြောင့်၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်တရာ
သည်၊ နိဗ္ဗဇ္ဇေယျာနုခေါ၊ ဖြစ်ရာသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားအာမ၊ ဩဝါ၊ ဖြစ်ရာပါ၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ တေန
တိ၊ ထိုသို့တပြီးကား၊ သာမော၊ သာမမည်သော၊ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်၊
ဗထဝန္တနံ၊ အားစွမ်းရှိကုန်သော၊ ကိဇ္ဈံ၊ သုံးဦးတို့၏၊ ဝေတောပသာဒေန
ဝိတ်၏နှစ်ချိုက်ခြင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗဇ္ဇော၊ ဖြစ်၏၊ ဣသိန်၊ ဝိတော၊ ရသေ့နှစ်ဦး
တို့ဘန်ဆင်းအပ်၏၊ ဒေဝနိဗ္ဗိတော၊ သိကြားမင်းဘန်ဆင်းအပ်၏၊ ဝုညနိဗ္ဗိ
တော၊ ကောင်းမှုသည်ဘန်ဆင်းအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊
ဝေမေတံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည့်အတိုင်း၊ ဝေရေတိ၊ ရှုတ်လေလော၊ မဟာရာ
ဇမင်းမြတ်၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေဒေဝဝုတ္တော၊ ဤနတ်သားတို့
သည်၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့ကို၊ ဣန္ဒနု၊ အစိုးရသော၊ သက္ကေန၊ သိကြားမင်းသည်၊
အာဟာပိတံ၊ တောင်းပန်အပ်သော၊ ကုလံ၊ အမျိုးသို့၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
တယော၊ သုံးဦးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ သံမော၊ သာ
မမည်သော၊ ကုမာရော၊ မင်းသားထည်းကောင်း၊ မဟာပဒေါနော၊ မဟာပဒါ
နမင်းထည်းကောင်း၊ ကုသရာဇာ၊ ကုသမင်းထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

ထေတယောပိ၊ ထိုသုံးဦးတို့သည်လည်း၊ ဗောဓိသတ္တာ၊ ထုရားလောင်း
 တို့ချည်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တန္တေနာဂသေန၊ နာ
 ဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ဂဟ္ဗာဝက္ကန္တိ၊ အမိဝမ်းသို့သက်ရောက်ခြင်း
 ကို၊ သုနိဗ္ဗိဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာညွှန်ပြအပ်ပြီ၊ ကာရထံ၊ အကြောင်းကို၊ သုကထိ
 တံ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်ပြီ၊ အန္တကာရော၊ အရိုက်တိုက်ကို၊ အာထောကော၊
 အရောင်အလင်းကို၊ ကပတာ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဇေယျ၊ အထူးအဖွဲ့ကို၊ ဝိဇေဒိတာ၊
 ကောင်းစွာဖြေအပ်ပြီ၊ ဗရပ္ပဝါဒါ၊ သူအချို့စွပ်စွဲသောစကားမှ၊ နိစ္စုဒ္ဓါ၊ ကင်း
 လွတ်ကုန်ပြီ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ တထာ၊ အရှင်ထုရားမိန့်တော်
 မူတိုင်း၊ သမ္ပဒိစ္စာမိ၊ ဝန်ခံပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ဝေပျောက်လတ်၏။
 ဆဋ္ဌိ၊ ခြောက်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဂဟ္ဗာဝက္ကန္တိ၊ ဂဟ္ဗာဝက္ကန္တိ
 ပြဿနာ မေးခွန်းသည်၊ နဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၉၃-သဒ္ဓမ္မန္တရဝနပဉ္စာ၊

တန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ထုရားသည်၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိံဘာသိ
 တံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသည်၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ခါနိ၊ ယခု၊ ပဉ္စေဝဝ
 သာသတာနိ၊ နှစ်ပေါင်းငါးရာတို့ပတ်လုံး၊ သဒ္ဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်းတရား
 သည်၊ ဌာသတိ၊ တည်ထက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏
 ဝုနစ၊ တဘန်လည်း၊ ပရိနိဗ္ဗာနသမယေ၊ ပရိနိဗ္ဗာနစံချိန်နီးအခါနှိုက်၊ သုဘဒ္ဓေ
 န၊ သုဘန်မည်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကေန၊ ပရိမိုဇ်သည်၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ဝုဋ္ဌေန၊
 မေးပျောက်အပ်သော်၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဘဏိတံ၊ ဖြေဆို
 အပ်၏။ ကိံဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဖြေဆိုအပ်သည်၊ သုဘဒ္ဓ၊ သုဘန်ပရိမိုဇ်၊
 ဣမေစဘိက္ခု၊ ရဟန်းအပေါင်းတို့သည်ကား၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းသော၊ ပရိပတ်
 ဖြင့်၊ ဝိဟရေယျ၊ နေထိုင်ကုန်ရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့နေထိုင်ပါမူကား၊ အရ
 ဟန္တေယီ၊ ရဟန္တာတို့၌၊ အသုညော၊ မခတ်သော၊ လောကော၊ လောက
 သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏိတံ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ဧတံ၊ ဤစ
 ကားတော်သည်၊ အနဝသေသဝစနံ၊ အကြွင်းမရှိသောစကားတည်း၊ ဧတံ၊
 ဤစကားတော်သည်၊ နိရဝသေသဝစနံ၊ အကြွင်းမထားသောစကားတည်း
 ဧတံ၊ ဤစကားတော်သည်၊ နိပ္ပရိယာယဝစနံ၊ ပရိယာယ်မဟုတ်သောစကား
 တည်း။ တန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ တထာဂထေန

မြတ်စွာထုရားသည်။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ ဒါနိ၊ ယချ၊ ပဉ္စေဝဝဿ၊ သတာနိ၊ အနှစ်
 ငါးရာတို့ပတ်လုံး၊ သဒ္ဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်းတရားသည်၊ ဋ္ဌဿတိ၊ တည်
 လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒိဘဏိတံ၊ အကယ်၍ဟောတော်မူငြားအံ့၊ တေန
 ဟိ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူခဲ့သော်၊ အရဟန္တေဟိ၊ ရဟန္တာတို့မှာ၊ အသုညော၊
 မဆိတ်သော၊ သောကော၊ သောကသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံ
 ဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ငါ့၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဝိစ္စိ၊ ချွတ်
 ယွင်းရာ၏၊ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အရဟန္တေဟိ၊ ရဟန္တာ
 တို့မှာ၊ အသုညော၊ မဆိတ်သော၊ သောကော၊ သောကသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ ယဒိဘဏိတံ၊ အကယ်၍ဟောတော်မူအံ့၊
 တေနဟိ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူခဲ့သော်၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ ဒါနိ၊ ယချ၊ ပဉ္စေဝ
 ဝဿ၊ သတာနိ၊ အနှစ်ငါးရာပတ်လုံး၊ သဒ္ဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်းထုရားသည်၊
 ဋ္ဌဿတိ၊ တည်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်လည်း၊ ဝိစ္စိ၊
 ချွတ်ခဲ့ရာ၏၊ အယံ ဝိပဉ္စော၊ ဤပြဿနာသည်လည်း၊ ဥဘတောကောဓိကော၊
 နှစ်ဘက်စွန်းထွက်၏၊ ဂဟနတောပိ၊ ယူဆနိုင်ခဲ့သောတရားထက်လည်း၊
 ဂဟနတရော၊ အထူးသဖြင့်ယူဆနိုင်ခဲ့၏၊ ဗလဝတောပိ၊ အားကြီးသော
 တရားထက်လည်း၊ ဗလဝတရော၊ အထူးသဖြင့်အားကြီး၏၊ ဂဏ္ဍိတောပိ၊
 အဖုအထစ်ထက်လည်း၊ ဂဏ္ဍိတရော၊ အထူးသဖြင့်အဖုအထစ်များ၏၊
 သော၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ တဝ၊ အရှင်ထုရားသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်
 ရောက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်းနှိုက်၊ သာဂရတ္ထန္တရဂတော၊ သရဒ္ဓ
 ရာအတွင်းသို့ရောက်သော၊ မကရောပိယ၊ ငါးမကရုံးကဲ့သို့၊ တေ၊ အရှင်
 ထုရား၏၊ ဥာဏဗလဝိပ္ပာရံ၊ ဥာဏ်စွမ်း၏မျှန့်ခြင်းကို၊ ဒသေဟိ၊ ပြတော်မူ
 ပါဦးလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဈေ့ဉာဏ်ဆိုလေ၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဧတံ၊ ဤစကား
 တော်ကို၊ ဘာသိတံပိ၊ ဟောလည်း ဟောတော်မူ၏၊ ကိံ၊ ဘာသိတံ၊ အဘယ်
 သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ ဒါနိ၊ ယချ၊ ပဉ္စေဝဝဿ၊ သတာနိ၊
 အနှစ်ငါးရာတို့ပတ်လုံး၊ သဒ္ဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်းတရားသည်၊ ဋ္ဌဿတိ၊
 တည်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနသမယေစ၊
 ပရိနိဗ္ဗာနစံခါနီးကာလနှိုက်လည်း၊ သုဘဒ္ဓဿ၊ သုဘဒ်မည်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇ
 ကဿ၊ ပရိဗုဒ္ဓိအား၊ ဘဏိတံ၊ ဟောတော်၏။ ကိံ၊ ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့
 ဟောတော်မူသနည်း၊ သုဘဒ္ဓ၊ သုဘဒ်ပရိ၊ ဣမေဝဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းတို့
 သည်လည်း၊ သုဗ္ဗ၊ ကောင်းသောပရိပတ်ဖြင့်၊ ဝိတရေယျံ၊ နေထိုင်ရာ၏၊ ဧဝံ၊

၃-မေတ္တာကဗျာ-၁-အနိဗ္ဗာန်

ဤသို့နေထိုင်မှုကား၊ အရဟန္တေဟိ၊ ရဟန္တာတို့မှာ အသုညော၊ မဆိတ်သော၊
 လောကော၊ လောကသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏိတံ၊ ဟော
 ထော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ တဗ္ဗပဒဝစ
 နံ၊ ထိုစကားသည်ကား၊ နာနတ္ထဥစ္စဝ၊ အနက်ထူးသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ နာနာဗျဉ္ဇနဥ္စ၊ သဒ္ဓါထူးသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤစကား
 တော်သည်ကား၊ သာသနပရိစ္ဆေဒေါ၊ သာသနာတော်နှစ်စပ်သောစကား
 တော်ပေတည်း။ အယံ၊ ဤရဟန္တာမဆိတ်ဟူသော စကားတော်သည်ကား၊
 ပဒိပတ္တိပရိဒိပနာ၊ ပဒိပတ်ကိုထင်စွာပြသောစကားတော်ပေတည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ တေဥဘော၊ ထိုစကားနှစ်ရပ်တို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဒုရံ၊
 ဝေးကွာထွာ၊ ဝိဝဇ္ဇိတာ၊ ခြားနားကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပ
 မာအားဖြင့်၊ နဘံ၊ ကောင်းကင်သည်၊ ပထဝိတော၊ မြေမှာ၊ ဒုရံ၊ ဝေးကွာ၊ ဝိဝဇ္ဇိ
 တံ၊ ခြားနားဝေးကွာ၏။ နိရယံ၊ ငရဲသည်၊ သဂ္ဂတော၊ နတ်ပြည်မှာ၊ ဒုရံ၊ ဝေးကွာ
 ထွာ၊ ဝိဝဇ္ဇိတံ၊ ခြားနား၏။ ကုသယံ၊ ကုသိုလ်သည်။ အကုသယတော၊ အကု
 သိုလ်မှာ၊ ဒုရံ၊ ဝေးကွာထွာ၊ ဝိဝဇ္ဇိတံ၊ ခြားနား၏။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။
 ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲမှာ၊ ဒုရံ၊ ဝေးကွာထွာ၊ ဝိဝဇ္ဇိတံ၊ မဟဉ္ဇမစပ်ကင်းပြတ်
 ခြားနားထွ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တေဥ
 ဘော၊ ထိုစကားနှစ်ရပ်တို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဒုရံ၊ ဝေးကွာထွာ၊
 ဝိဝဇ္ဇိတာ၊ မဟဉ္ဇမစပ်ကင်းပြတ်ခြားနားထွကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်
 တော်မူ၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တေ၊ သင်မင်းမြတ်၏၊
 ဂုတ္တာ၊ အမေးသည်၊ မောဗာ၊ အချည်းနှီးသည်။ မာအဿ၊ မဖြစ်ပါစေထင့်၊
 တေ၊ ထိုပြဿနာတို့ကို၊ ရသတော၊ သဘောအားဖြင့်၊ သံသန္ဒိတွာ၊ နှီးနှော၍၊
 ကထယိသာဝမိ၊ ဆိုအံ့။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ခါနိ၊ ယခု၊ ပဉ္စေဝဝသာသတာနိ၊
 အနှစ်ငါးရာတို့ပတ်လုံး၊ သဒ္ဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်းတရားသည်၊ ဌဿတိ၊
 တည်ထွက်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ ခယံ၊ ကုန်ဆုံးသည်ကို၊
 ပရိဒိပယန္တော၊ ဘော်ပြတော်မူလျက်၊ ဝေသကံ၊ ကြွင်းသော သာသနာ
 တော်ကို၊ ပရိစ္ဆိန္ဒ၊ ပိုင်းခြားတော်မူ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဘိက္ခုနိယော၊
 ရဟန်းမိန်းမတို့သည်၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ နပဗ္ဗာဇေယျ၊ ရဟန်းမပြုကုန်အံ့၊
 ဝဿသဟဿံ၊ နှစ်ပေါင်းတထောင်ပတ်လုံး၊ သဒ္ဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်း
 တရားသည်၊ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ခါနိ၊ ယခု၊ ပဉ္စေဝဝသာ

မိလိန္ဒဟောပါဠိတော်နိဿယ

သတာနိ၊ အနှစ်ငါးရာတို့ပတ်လုံး၊ သဒ္ဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်း တရားသည်၊ ဌဿတိ၊ တည်ထက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိစ္ဆိန္ဒ၊ ပိုင်းခြားတော်မူ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဝိ၊ ငါမေးအံ့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတရား၏၊ အန္တရခါ နံဝါ၊ ကွယ်လတ်မည်ကိုထည်း၊ ဝဒေတိ၊ ဟောသထော၊ အထိသမယံဝါ၊ အဘိသမယကိုမူထည်း၊ ပရိက္ခောသတိ၊ ကန့်လေသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ နတိ၊ ထိုသို့မဟုတ်ပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ထျှောက်ထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ နဋ္ဌံ၊ ပျောက်ပျက်သည်ကို၊ ပရိ ကိတ္တယန္တော၊ ပြောကြားလျက်၊ သေသကံ၊ အကြွင်းကို၊ ပရိဒိပယန္တော၊ ဘော် ပြုလျက်၊ ပရိစ္ဆိန္ဒ၊ ပိုင်းခြား၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအား ဖြင့်၊ နဋ္ဌာယိကော၊ ဥစ္စာပျောက်သော၊ ဝရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ သဗ္ဗသေ သကံ၊ အလုံးစုံသောအကြွင်းအကျန်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဧတ္ထ ကံ၊ ဤမျှသော၊ ဘဗ္ဗံ၊ ဥစ္စာသည်၊ နဋ္ဌံ၊ ပျောက်၏၊ ဣဒံ၊ ဤဥစ္စာသည်၊ သေသကံ၊ အကြွင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇနဿ၊ ထူအပေါင်းအား၊ ပရိဒိပေ ယျ၊ ပြော၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝံ မေဝခေါ၊ ဤအတူ သာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ နဋ္ဌံ၊ ပျောက်ကွယ်ပြီးသောသာသနာတော်ကို ပရိဒိပယန္တော၊ ထင်ရှားပြုလျက်၊ သေသကံ၊ အကြွင်းကို၊ ဧဝမနုဿာနံ၊ နတ်ထုတို့အား၊ ကထေထိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကိံ ကထေထိ၊ အဘယ်သို့ဟော တော်မူသနည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ခါနိ၊ ယခု၊ ပဉ္စေဝဝဿသတာနိ၊ အနှစ်ငါး ရာတို့ပတ်လုံး၊ သဒ္ဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်း တရားသည်၊ ဌဿတိ၊ တည် ထက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထေထိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝ တာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ယံပန၊ အကြင်စကားကိုထည်း၊ ဘဏိတံ၊ ဟော တော်မူ၏၊ ကိံ ဘဏိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ ခါနိ၊ ယခု၊ ပဉ္စေဝဝဿသတာနိ၊ အနှစ်ငါးရာတို့ပတ်လုံး၊ သဒ္ဓမ္မော၊ သူတော် ကောင်းတရားသည်၊ ဌဿတိ၊ တည်ထက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏိတံ၊ ဟော တော်မူအပ်၏၊ ဧသော၊ ဤစကားတော်သည်၊ သာသနပရိစ္ဆေဒေါ၊ သာသနာ တော်ကိုပိုင်းခြားသောစကားတော်တည်း။ ။

ပရိနိဗ္ဗာန သမယေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံယူခါနီးနှိုက်၊ သုဘဒ္ဓဿ ပရိဗ္ဗာဇ ကဿ၊ သုဘဒ္ဓပရိဗုဇ်အား၊ သမထေ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ပရိကိတ္တယန္တော၊ အပိုင်းအခြားကိုကြားလို၍၊ ယံပန၊ အကြင်စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော် မူ၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ သုဘဒ္ဓ၊ သုဘဒ္ဓပရိဗုဇ်၊

ဣမေဝတိက္ခ။ ဤရဟန်းတို့ သည်ကား၊ သဗ္ဗ၊ ကောင်းသော ပဋိပတ်
 ဖြင့်၊ ဝိဟာရေယျ၊ နေကုန်ရာ၏၊ အရဟန္တေဟိ၊ ရဟန္တာတို့မှ၊ အသုညော၊
 မခတ်သော၊ ထောကော၊ လောကသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သောပန၊ ဤစကားတော်သည်ကား၊ ပဋိပတ္တိ
 ပရိဒိပနာ၊ ပဋိပတ္တိအစွမ်းကိုဖြိုခြင်းတည်း၊ တံပန၊ သင်သည်ကား၊ တံ
 ပရိစ္ဆေဒဉ္စ၊ ထိုအပိုင်းအခြားကို သည်းကောင်း၊ တံပရိဒိပနဉ္စ၊ ထိုဖြိုခြင်းကို
 ထည်းကောင်း၊ ဧကရသံ၊ တုသောရသကို၊ ကရေတိ၊ ပြုတိ၏၊ တေ၊ သင်
 မင်းကြီးအား၊ ယဒိပနဆန္ဒော၊ အကယ်၍အလိုရှိအံ့၊ ဧကရသံ၊ တုသော
 ရသကို၊ ကတွာ၊ ပြုလုပ်၍၊ ကထယိဿာမိ၊ ဆိုပေအံ့၊ သာဓကံ၊ ကောင်း
 စွာ၊ သုဏောဟိ၊ နာယူလော၊ အဝိမနမာနသော၊ တည်တွဲသောစိတ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ မနထိကရောဟိ၊ နှစ်ထုံး သွင်းလေလော၊ မဟာ ရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ ဣဓ၊ ဤထောကန္တိကံ။ နဝသထိလသဗ္ဗုဏ္ဏော၊ ရေသစ်တို့ဖြင့်
 ပြည့်သွားသော၊ သဗ္ဗ၊ မုတ္တရိယ မာနေဗ၊ ကန်ပေါင်ကို လွန်သောရေရှိ
 သော၊ ပရိစ္ဆိန္ဒော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပိုင်းခြား အပ်သော၊ ပဋိ ဝဋ္ဋုမက
 တော၊ ကန်ပေါင် အပိုင်းအခြားဖြင့် ပြုအပ်သော၊ တဠာကော၊ တဘက်
 ဆည်ကန်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့၊ တတ္ထိံတဠာကော၊ ထိုတဘက်
 ဆည်ကန်နှိုက်၊ ဥဒကော၊ ရေသည်၊ အပရိယာဒိန္ဒေ ယေဝ၊ မကုန်မခန်းဝိ
 သာသျှင်၊ ဥဒကူပရိ၊ ရေ၏အထက်နှိုက်၊ မဟာမေဓော၊ မိဗမ်းကြီးသည်၊
 အပရာပရံ၊ အထပ်ထပ်၊ အနုပ္ပဗန္ဓော၊ အစဉ်မပြတ်ဘဲ၊ အဘိဝသေယျ၊
 ရွာသွန်းရာ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဝိ၊ မေးဦးအံ့၊ တတ္ထိံတဠာကော၊ ထိုတ
 ဘက်ဆည်ကန်နှိုက်၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့၊ ပရိ
 ယာဒါနံ၊ ဝေဇ္ဇုပါးခြင်းသို့၊ ဝစ္ဆေယျ၊ နုခေါ၊ ရောက်ရာ သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ နဟိ၊ မရောက်နိုင်ပါ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ သျှောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကေန၊ အဘယ်မည်သော
 ကာရထေန၊ အကြောင်းကြောင့်၊ နဟိဝစ္ဆေယျ၊ မရောက်ရာသနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ မေဓာဿ၊ မိဗမ်း၏၊ အနုပ္ပ
 ဗန္ဓတာယ၊ အစဉ်မပြတ်ရွာသည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ ပရိက္ခယံ
 ကုန်ခန်းခြင်းသို့၊ နဟိဝစ္ဆေယျ၊ မရောက်နိုင်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ သျှော်
 ဆိုလေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာသျှင်၊ ဖိနသာသ
 နဝရသဒ္ဓမ္မတဠာကော၊ သာသနာတည်းဟူသော သူတော်ကောင်းတရား
 ကန်တော်ကြီး သည်၊ အာစာရသီလဂုဏဝတ္တပဋိပတ္တိဝိမလနဝသထိလသဗ္ဗု

ဧညော၊ အကျင့်သိလဂုဏ်ဝတ် အကျင့်ဟူသော ညစ်ကြေးမတင်စင်ဖြူ
 သောရေသစ်တို့ဖြင့်ပြည့်ဖြည့်ထွန်းထွန်း၊ ဥက္ကရိယမာနေ၊ သာသနာကန်တော်၏
 မျက်နှာဝက်လွန်၍၊ ဘဝဂ္ဂံ၊ သဝဂ်တိုင်အောင်၊ အဘိဘဝိတွာ၊ ထွန်းထွန်း
 ဦးတော၊ တည်လေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသာသနာတော်ကြီးနှိုက်၊ ဗုဒ္ဓဝုက္ကာ၊ ထုရား
 သာ၊ တော်တို့သည်၊ အာစာရသိလဂုဏ်ဝတ်ပစ္စိပတ္တိမေဓဝသံ၊ အကျင့်
 သိလဂုဏ်ဝတ် ပစ္စိပတ္တိအကျင့်တည်းဟူသော မိဗင်းရေကို၊ အပရာပရံ၊
 အထပ်ထပ်၊ ယဒိ၊ အကယ်၍၊ အနုပ္ပဗန္ဓေယျံ၊ အစဉ်မပြတ်စေကုန်ရာ၏၊ အ
 တိဝဿာပေယျံ၊ ရှားစေကုန်ရာ၏၊ ဝေ၊ ဤသို့ရှားစေသည်ရှိသော်၊ နှစ်ဖိန
 သာသနံ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်သည်၊ ဝရသန္ဓေတဠာကော၊ မြတ်
 သောသူတော်ကောင်းတရားတည်းဟူသောထက်ဆည်ကန်သည်၊ ဝိရံ၊
 ကြာမြင့်စွာ၊ ဒီဗမဒ္ဓါနံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ တိဋ္ဌေယျံ၊ တည်
 ရာ၏၊ အရဟန္တေဟိ၊ ရဟန္တာတို့မှ၊ ထောကော၊ ထောကသည်၊ အသုညော
 မဆိတ်သည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ နှစ်အတ္ထံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ ဘဂ
 ဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ ကိံဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ၊ သုဘဒ္ဓ၊ သုဘဒ်
 ပရိဗုဗိ၊ နှစ်မေတ်တို့၊ ဤရဟန်းတို့သည်ကား၊ သဗ္ဗ၊ ကောင်းသောအ
 ကျင့်ဖြင့်၊ ဝိဟရေယျံ၊ နေကုန်ရာ၏၊ အရဟန္တေဟိ၊ ရဟန္တာတို့မှ၊ အသု
 ညော၊ မဆိတ်သော၊ ထောကော၊ ထောကသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ၊

မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ နှစ်အတ္ထံ၊ ဤသောကနှိုက်၊ မဟာတိ၊ ကြီးစွာသော၊ မဟာ
 အဂ္ဂိက္ခန္ဓေ၊ မီးပုံကြီးသည်၊ ဇေယမာနေ၊ တောက်လောင်လတ်သော်၊ အပရာ
 ပရံ၊ အထပ်ထပ်၊ သုက္ကတိဏကဋ္ဌဂေါမယာနိ၊ မျက်ထင်းခွားချေးခြောက်
 တို့ကို၊ ဥပသံ၊ ဟရေယျံ၊ အနီးသို့ဆောင်ကုန်ငြားအံ့၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊
 အဝိ၊ မေးဦးအံ့၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓေ၊ မီးပုံကြီးသည်၊ နိဗ္ဗာပေယျနုခေါ၊ ငြိမ်းစေနိုင်
 သလော၊ နှစ်အတ္ထံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ နဟိ
 မငြိမ်းစေနိုင်ပါ၊ ဘိယျောဘိယျော၊ လွန်စွာလွန်စွာသောအဂ္ဂိက္ခန္ဓေ၊ ထိုမီး
 ပုံကြီးသည်၊ ဇေယယျ၊ တောက်လောင်ရာ၏၊ ဘိယျောဘိယျော၊ လွန်စွာ
 လွန်စွာ၊ ပသာသေယျ၊ တောက်ပရာ၏၊ နှစ်အတ္ထံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆို၏၊
 မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဒသသဟသမ္ဘိ၊
 တသောင်းသော၊ ထောကဓာတုဟာ၊ ထောကဓာတ်နှိုက်၊ ဖိနသာသနဝရဓိ၊
 မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်မြတ်သည်ကည်း၊ အာစာရသိလဂုဏ်ဝတ်
 ပစ္စိပတ္တိယာ၊ အကျင့်သိလဂုဏ်ဝတ်ပစ္စိပတ်ဖြင့်၊ ဇေယတိ၊ တောက်ပ၏။

ပတာသတံ၊ တွန်းလင်း၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ပန၊ အထူးကား၊ ဗုဒ္ဓပုတ္တော
 ထုရားသားတော်တို့သည်၊ တဒတ္တရိ၊ ထိုထက်အလွန်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါး
 ကုန်သော၊ ပဿနိယဂေဟိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းနိုင်ကြောင်းအင်္ဂါတို့နှင့်၊ ယဒိ
 သမန္နာဂတာ၊ အကယ်၍ပြည့်စုံကုန်ငြားအံ့၊ သတတံ၊ အမြဲ၊ အပ္ပမတ္တာ၊
 မမေ့မလျော့ကုန်ဘဲ၊ ပဒေဟေယျ၊ အားထုပ်ကုန်ငြားအံ့၊ တိသု၊ သုံးပါး
 ကုန်သော၊ သိက္ခာသု၊ သိက္ခာတို့နှင့်၊ သန္ဓုဇာတာ၊ လိုသောဆန္ဒရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ သိက္ခေယျ၊ ကျင့်ကုန်ငြားအံ့၊ စာရိတ္တံ၊ စာရိတ္တမည်သော၊ သိလဉ္စ၊ သိ
 ထကိုလည်းကောင်း၊ ဝါရိတ္တံ၊ ဝါရိတ္တမည်သော၊ သိလဉ္စ၊ သိထကိုလည်း
 ကောင်း၊ သတ္တံ၊ ပြည့်စုံစွာ၊ ပရိပူရေယျ၊ ပြည့်ကုန်ငြားအံ့၊ ဝေ၊ ဤသို့ပြည့်
 သည်ရှိသော်၊ ဣဒံဇိနသာသနဝရံ၊ ဤမြတ်စွာထုရားသာသနာတော်မြတ်
 သည်၊ သိယျောသိယျော၊ လွန်စွာလွန်စွာ၊ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ၊ ဒီဗမဒ္ဓါနံ၊ ရှည်
 မြင့်စွာသောကလပတ်လုံး၊ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏။ အရဟန္တေဟိ၊
 ရဟန္တာတို့မှာ၊ အသုညော၊ မဆိတ်သော၊ လောကော၊ လောကသည်၊ အဿ၊
 ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမမတ္ထံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်
 တော်မူ၍၊ တဝဇာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏။ ကိံ၊ ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ သုဘဒ္ဓ၊ သုဘဒ်ပရိဗိုဇ်၊
 ဣမေစတိက္ခ၊ ဤရဟန်းတို့သည်ကား၊ သမ္ဗာ၊ ကောင်းသောအကျင့်ဖြင့်၊
 ဝိဟရေယျ၊ နေကုန်ငြားအံ့၊ အရဟန္တေဟိ၊ ရဟန္တာတို့မှာ၊ အသုညော၊
 မဆိတ်သော၊ လောကော၊ လောကသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဣဝ၊ ဤထောက်ခိုက်၊ သိနိဒ္ဓသမသုမဇ္ဇိတသပ္ပဘာ
 သဝိမယာဒါသံ၊ ချောညက် ညီညွတ်သည်ဖြစ်၍စင်စွာပွတ်တိုက်သော
 ကြောင့် အရောင်တိန်လင်းအညစ်ကင်းသောရှင်ကို၊ သဗ္ဗသုရမဂေရုက
 ရဏ္ဍေန၊ နူးညံ့ ထိပ်မွေ့စွာသောဂွေ့နီမှုန်ဖြင့်၊ အပရာပရံ၊ အထပ်ထပ်၊ မဇ္ဇေ
 ယျ၊ ပွတ်တိုက်ကုန်ငြားအံ့၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ အဝိ၊ မေးဦးအံ့၊ တထိံ
 အာဒါသေ၊ ထိုမှန်နှိုက်၊ မထကဒ္ဓမရဇောဇလ္လံ၊ ကြေးဝေးညွှန်နှစ်မြူအညစ်
 သည်၊ ဇာယေယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 ဝံန္တေ၊ အရှင်ထုရားနတ်၊ ထိုသို့မဖြစ်နိုင်ပါ၊ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်လျှင်၊ ဝိမထ
 တရံယေဝ၊ အညစ်အကြေးကင်းသည်သာလျှင်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုထေ၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊
 ဤအတူသာလျှင်၊ ဇိနသာသနဝရံ၊ မြတ်စွာထုရား သာသနာတော်မြတ်

သည်။ ပကတိနိဗ္ဗလံ၊ ပကတိအညစ် အကြေးကင်း၏။ ဗျပဂတကိဏေသ
မထရစောဇ္ဈေ၊ ကင်းစင်ပြီးသောကိဏေညစ်ကြွေးမြူမှုရှိ၏။ ဗုဒ္ဓပုတ္တော၊
ထုရားသားတော်တို့သည်။ အာစာရထိလဂုဏဝတ္တပဗ္ဗိပတ္တိဝေလ္လောရတ
ဂုဏေန၊ အကျင့်ထိလဂုဏဝတ်ပဗ္ဗိပတ် ခေါင်းပါးခြင်းရတင်၏ဂုဏ်ဖြင့်၊
ဇိနသာသနဝရံ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်မြတ်ကို၊ ယဇ္ဇိအကယ်၍၊
သလ္လက္ခေယျံ၊ မှတ်ကုန်ငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မှတ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဣဒံဇိ
နသာသနဝရံ၊ ဤမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်မြတ်သည်၊ စိရံ၊ ကြာမြင့်
စွာဒီဗမဒ္ဓါနံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ တိဋ္ဌေယျံ၊ တည်ရာ၏။ အရ
ဟန္တေဟိ၊ ရဟန္တာကိုမှ၊ အသုညော၊ မဆိတ်သော၊ လောကော၊ လောက
သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမမတ္ထံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ သန္ဓာ
ယ၊ ချည်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်
၏။ ကိံဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ သုဘဒ္ဓ၊ သုဘဒ်ပရိ
ဗုဒ္ဓိ၊ ဣမေတိက္ခူ၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းသောအကျင့်ဖြင့်၊ ဝိဟ
ရေယျံ၊ နေကုန်ငြားအံ့၊ အရဟန္တေဟိ၊ ရဟန္တာတို့မှ၊ အသုညော၊ မဆိတ်သော
လောကော၊ လောကသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သတ္တု၊ သာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရားသာ
သနာတော်သည်။ ပဗ္ဗိပတ္တိမူဏကံ၊ ကျင့်ကြံခြင်းပဗ္ဗိပတ်ထိုင်အရင်းရှိ၏။ ပဗ္ဗိ
ပတ္တိကာရထံ၊ ပဗ္ဗိပတ်ထိုင်အကြောင်းရှိ၏။ ပဗ္ဗိပတ္တိယာ၊ အကျင့်သည်။ အနန္တ
ရဟိတာယ၊ မကွယ်ခဲ့ သော်၊ တိဋ္ဌကိ၊ တည်၏။ ဣသို့၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
မူ၏။ ။ သန္တေနာဂဿေန၊ သုဝဏ်နံ ကိုက်တော်အရှင်ဘုရား၊ သဒ္ဓမ္မန္တရောနံ
ဓိ၊ သာသနာကွယ်ခြင်းဟူ၍၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝဒေသိ၊ ဟောတော်မူ
၏။ တံသဒ္ဓမ္မန္တရောနံ၊ ထိုသာသနာကွယ်ခြင်းသည်၊ ကတံ၊ အဘယ်နည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးလျှောက်ပေ၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သာသန္တရောနာနိ၊ သာသနာကွယ် ခြင်းတို့
သည်။ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ တိဏိ၊ သုံးပါးတို့သည်။ ကကမာ
နိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အဓိဂမန္တရောနံ၊ မဂ်ဖိုလ်ရခြင်းမှကွယ်ခြင်းသည်၊
ကောင်း၊ ပဗ္ဗိပတ္တိန္တရောနံ၊ အကျင့်မှကွယ်ခြင်းသည်၊ ကောင်း၊ လိင်္ဂန္တရော
နံ၊ ရဟန်းအသွင်ကွယ်ခြင်း ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာနိ တိဏိ၊ ဤ
သုံးပါးတို့တည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဓိဂမေ၊ မဂ်ဖိုလ်တရားသည်။
အန္တရဟိတေ၊ ကွယ်ပျောက် ထတ်သော်၊ သုပ္ပုဗ္ဗိပန္နဿပိ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်
သောသူ၏လည်း၊ ဝေဗ္ဗာဘိဝမယော၊ မဂ်ဖိုလ် ကိုယ်မြင် ခြင်းမည်သည်။

နဟောတိ၊မဖြစ်၊ပဋိပတ္တိယာ၊အကျင့်ပဋိပတ်သည်။ အန္တရဟိတာယ၊ကွယ်
 ပျောက်ခဲ့သော်၊သိက္ခာပဒ ပညတ္တိ၊သိက္ခာပုဒ်ပညတ် တော်သည်၊အန္တရဝာ
 ယတိ၊ကွယ်လေ၏။ လိင်္ဂံ၊ယေဝ၊ရဟန်းအသွင်း သည်သာလျှင်၊တိဋ္ဌတိ၊
 တည်၏။ လိင်္ဂံ၊ရဟန်းအသွင်းသည်၊အန္တရဟိတော၊ကွယ်ခဲ့သည်ရှိသော်၊
 ပဝေဏုပစ္စေဒေါ၊ သာသနာတော်အစဉ် အဆက်ပြတ်စလေသည်၊ဟော
 တိ၊ဖြစ်၏၊မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ဣမာနိခေါပနုတိတိ၊ ဤသုံးပါးတို့သည်
 ကား၊အန္တရဝာနာနိ၊ သာသနာတော်ကွယ်ခြင်းတို့တည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊အာ
 ဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊
 သုဝိညာပိတော၊ ကောင်းစွာထိစေအပ်ပြီ၊ ဂန္တိရော၊နက်ခဲ့သော၊ ပဉ္စော၊
 ပြဿနာမေးခွန်းကို၊ ဥတ္တာနိကတော၊ထင်စွာပြုအပ်ပြီ၊ ဂဏ္ဍိ၊အထူးအမွှေ
 ကို၊ဘိန္ဒော၊ဗျက်အပ်ပြီ၊ပရပ္ပဝါဒါ၊သူတထူးစွပ်စွဲသောစကားသည်၊နဠာ၊
 ပျောက်လေပြီ၊ပရပ္ပဝါဒါ၊သူတထူးစွပ်စွဲသောစကားကို၊ ဘဂ္ဂါ၊ချိုးဖဲ့အပ်
 ပြီ၊နိပ္ပဘာ၊အရောင်မရှိသည်ကို၊ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ဂဏိဝရဝသဘ၊ ဂိုဏ်း
 မှူးအမြတ်တို့ထက်မြတ်သော၊တွံ၊ အရှင်ဘုရားသို့၊အာသန္ဓေ၊ကပ်ရောက်၍၊
 နိပ္ပဘာ၊အရောင် မရှိသည်ကို၊ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊
 ဝျောက်ဆို၏။ သတ္တမိ၊ခုနစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊သန္ဓေဗန္ဓရ
 ပညာ၊သာသနာတော်ကွယ် ကြောင်းပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ပြီးဆုံး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၉၄-ဘဂဝတောနိရဝသေသာကုသလန္တေဒနပညာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ တထာဂတော၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗအကုသလံ၊အလုံးစုံ သောအကု သိုလ်ကို၊ဗျာ
 ပေတွာ၊လောင်ကျွမ်းစေ၍၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုအဖြစ်သို့၊ပက္ခော၊ရောက်
 လေသလော၊ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊သာဝသေသေ၊အကြွင်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်
 သော၊အကုသလေ၊အကုသိုလ်တို့ကို၊ ဗျာပေတွာ၊လောင်ကျွမ်းစေကုန်၍၊
 သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုအဖြစ်သို့၊ ပက္ခော၊ရောက်လေသလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
 အာဟ၊ဪ၊ကျောက်ဆိုလေ၏။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော၊
 အကုသလံ၊အကုသိုလ်ကို၊ဗျာပေတွာ၊လောင်ကျွမ်းစေ၍၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုအဖြစ်သို့၊ ပက္ခော၊ရောက်တော်မူ၏၊မ
 ဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတော၊မြတ် စွာဘုရားအား၊ အကုသလံ၊အကု

မိတ္တိပဋ္ဌာပါဠိတော်နိဿယ

သိုလ်သည်၊ သေသကံ၊ အကြွင်းသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိပေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ ထန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ကာယေ၊
 ကိုယ်တော်နှိုက်၊ နုတ္တံ၊ ဆင်းရဲသော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ ဥပ္ပန္နုပုဗ္ဗာ
 ကိံ၊ ဖြစ်ဘူးကုန်သည်မဟုတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးလျှောက်လေ
 ၏၊ အာမ၊ ဩော်ဖြစ်ဘူးပြီ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇပြိုဟ်ပြည်
 နှိုက်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေါ၊ ခြေတော်ကို၊ သက္ကလိကာယ၊
 ကျောက်တက် ကြောက်ခြင်းသည်၊ ခတော၊ ထိခိုက်အပ်၏၊ ယောဟိတ
 ပက္ခန္ဓိကာဝါ၊ ဝမ်းသွေးသွန်သော ရောဂါသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊
 ကာယေ၊ ကိုယ်တော်သည်၊ အတိသန္တေ၊ တောင့်တင်းသော်၊ ဇီဝကေန၊
 ဇီဝက ဆရာသည်၊ ဝိရေစကော၊ ဝမ်းလျှော စေခြင်းကို၊ ကာရိတော၊
 ပြုအပ်၏၊ ဝါတာဗာဓေ၊ ထေရ်သည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်လတ်သော်၊ ဥပဋ္ဌာကေန၊
 အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊ ဥဇျာဒကံ၊ ရေနှေး
 ကို၊ ပရိယတ္တံ၊ ဖိရင်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ထန္တေနာ
 ဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာထုရား
 သည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို၊ ဈာပေတွာ၊
 ကျွမ်းစေ၍၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတအဖြစ်သို့၊ ယဒိပတ္တော၊ အကယ်၍
 ရောက်အံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ရောက်ခဲ့သော်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ပါ
 ဒေါ၊ ခြေတော်ကို၊ သက္ကလိကာယ၊ ကျောက်တက် ကျောက်ခြင်းသည်၊
 ခတော၊ ခွဲအပ်၏၊ ယောဟိတပက္ခန္ဓိကော၊ သွေးသွန်သော၊ အာဗာဓေ၊ အနာ
 သည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 တံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှားခဲ့ရာ၏၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊
 ပါဒေါ၊ ခြေတော်ကို၊ သက္ကလိကာယ၊ ကျောက်တက်ကျော်ခြင်းသည်၊ ခတော၊
 ဘောက်ခွဲအပ်၏၊ ယောဟိတပက္ခန္ဓိကော၊ သွေးသွန်သော၊ အာဗာဓေ၊ အနာ
 သည်၊ ယဒိဥပ္ပန္နော၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော်၊ တထာဂ
 တော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို
 ဈာပေတွာ၊ လောင်ကျွမ်းစေ၍၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတအဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊
 ရောက်တော်မူ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်လည်း၊ မိစ္ဆာ၊ မှားရာ၏၊ ဘန္တေ
 အရှင်ဘုရား၊ ကမ္မေန၊ ကံနှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ ဝေဒယိတံ၊ ဝေဒနာကိုခံစားရ
 ခြင်းသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံဝေဒယိတံ၊ ထိုဝေဒနာကိုခံ
 စားရခြင်းသည်၊ ကမ္မမူလကံ၊ ကံလျှင်အရင်းခံရှိ၏၊ တံ၊ ထိုကုက္ခဝေဒနာကို၊
 ကမ္မေနော၊ ကံကြောင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိယတိ၊ ခံစားရ၏၊ အယံ ပိပဋ္ဌော၊ ဤပြ

သောနာမေးခွန်းသည်လည်း၊ ဥဘတောကောဓိကော၊ အစွန်းနှစ်ဘက်ရှိ၏၊ တဝ
အရှင်ထုရားထိုး၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်၏၊ သေ၊ ထိုပြဿနာကို၊ တယာ
အရှင်ထုရားသည်၊ နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ ငြိမ်းစေအပ်၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
ထွောက်ဆိုထေ၏။ ။

မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ သဗ္ဗံ၊ သထုံးစုံသော၊ တံဝေဒယိတံ၊ ထိုခံစားအပ်
သောဝေဒနာသည်၊ နုဟိကမ္မမူလံ၊ ကံသည်သာအရင်းမူလမဟုတ်၊ မဟာ
ရာဇမင်းမြတ်၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ကာရုဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊
ဝေဒယိတာနိ၊ ခံစားအပ်သောဝေဒနာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေဟိ
ကာရုဏေဟိ၊ အကြင်အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပုထုသက္ကာ၊ များစွာသောသက္က
ဝါတို့သည်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့ကို၊ ဝေဒယန္တိ၊ ခံစားရကုန်၏၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်
ပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ၊ အဘယ်မည် ကုန်သော၊ ကာရုဏေဟိ၊ အ
ကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဝေဒယန္တိ၊ ခံစားရကုန်သနည်း၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဣဝ
ဤထောကန္တံ၊ ဝါဘာသရဋ္ဌာနာနိပိခေါ၊ ထေယျင်ဖြစ်ကြောင်းရှိသည်လည်း
ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧကစ္စာနိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဝေဒယိတာနိ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဥပ္ပ
ဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဣဝ၊ ဤထောကန္တိက်၊ ပိတ္တသရဋ္ဌာနာ
နိပိခေါ၊ သည်းခြေထျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧကစ္စာနိ၊
အချို့ကုန်သော၊ ဝေဒယိတာနိ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟာ
ရာဇမင်းမြတ်၊ ဣဝ၊ ဤထောကန္တိက်၊ သေမှသရဋ္ဌာနာနိပိခေါ၊ သထိပ်ထျှင်
ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော၊ ဧကစ္စာနိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဝေဒယိတာနိ၊ ဝေဒနာတို့
သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဣဝ၊ ဤထောကန္တိက်၊ သန္တိ
ပါတိကာနိပိခေါ၊ သန္တိပါတ်ထျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော၊ ဧကစ္စာနိ၊ အချို့
ကုန်သော၊ ဝေဒယိတာနိ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟာရာဇ
မင်းမြတ်၊ ဣဝ၊ ဤထောကန္တိက်၊ ဥတုပရိနာမဇာနိပိခေါ၊ ဥတုပျက်၍ဖြစ်ကုန်
သော၊ ဧကစ္စာနိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဝေဒယိတာနိ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ။
ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣဝ၊ ဤထောကန္တိက်၊ ဝိသမာဟာရဇာနိပိခေါ၊ မသင့်သောအစာ
ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧကစ္စာနိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဝေဒယိတာနိ၊ ဝေဒနာတို့
သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဣဝ၊ ဤထောကန္တိက်၊
တြာက္ကဋိကာနိပိခေါ၊ ထုံသကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧကစ္စာနိ၊ အချို့ကုန်သော
ဝေဒယိတာနိ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊
ဣဝ၊ ဤထောကန္တိက်၊ ကမ္မဝိပါကဇာနိပိခေါ၊ ကံကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော၊
ဧကစ္စာနိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဝေဒယိတာနိ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်

မိထိန္ဒပဋ္ဌာပါဒ္ဓိတော်နိဿယ

၏၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ အဋ္ဌဟိ၊ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိကာရဏေဟိ၊
 ဤအကြောင်းတို့ကြောင့်၊ပုထုသတ္တဝါများစွာသောသတ္တဝါတို့သည်၊ဝေဒ
 နာ၊ဝေဒနာတို့ကို၊ဝေဒယန္တိ။ခံစားရကုန်၏။ ထေတ္ထ၊ထိုရှစ်ပါးတို့တွင်
 ယေတေပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သတ္တေ၊သတ္တဝါတို့ကို၊ ကမ္ပံ၊
 ကံသည်၊ဝိဗာဓတိ၊မြစ်ပယ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒယျူ၊ထိုကုန်ရာ၏၊တေဣ
 မေပုဂ္ဂလာ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ကာရထံ၊အကြောင်းကို၊ ပဗ္ဗိဗာဟန္တိ၊တား
 မြစ်ကုန်၏၊တေသံ၊ထိုသူတို့၏၊တံဝစနံ၊ထိုဆိုသောစကားသည်၊ဗိစ္စာ၊ဌား
 ထေရာ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ၊ထန္တေနာဂသေန၊နာဂ
 သိန်ကိုယ်တော် အရှင်ထုရား၊ ယဉ္ဇဝါတိကံ၊ အကြင်လေနာသည်လည်း
 ကောင်း၊ ယဉ္ဇပိတ္တိကံ၊ အကြင်သည်းခြေနာသည်၎င်း၊ ယဉ္ဇသေမ္ပိကံ၊
 အကြင်သထိပ်နာသည်လည်းကောင်း၊ ယဉ္ဇသန္ဓုပါတိကံ၊အကြင်သန္ဓုပါတ်
 နာသည်လည်းကောင်း၊ယဉ္ဇဥတုပရိတာမဇံ၊အကြင်ဥတုဘောက်ပြန်သော
 အနာသည်လည်းကောင်း၊ ယဉ္ဇဝိသမပရိဟာရဇံ၊ အကြင်အစာကြောင့်
 ဖြစ်သောအနာသည်လည်းကောင်း၊ယဉ္ဇဩက္ကမိကံ၊အကြင်လုံ့လကြောင့်
 ဖြစ်သောအနာသည်လည်းကောင်း၊သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ တေသဗ္ဗေ၊ထိုအထုံးရံ
 တို့သည်၊ကမ္မသရဋ္ဌာနာယေဝ၊ ကံမျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်၏၊ ကမ္မေနေဝ၊
 ကံကြောင့်သာလျှင်၊တေသဗ္ဗေ၊ထိုအထုံးရံတို့သည်၊ သမ္ဘဝန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ဝတွာ၊မိန့်တော်မူ၍၊ ၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ တေဝိသဗ္ဗေ၊
 ထိုအထုံးရံသော သတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ ကမ္မသရဋ္ဌာနာဝ၊ ကံမျှင်ဖြစ်
 ကြောင်းရှိကုန်သော၊အာဗာဓာ၊အနာတို့သည်၊ ယဒိဘဝေယျူ၊အကယ်၍
 ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့၊တေသံ၊ထိုသည်းခြေစသည်တို့၏၊ကောဋ္ဌာဝေတော၊ အတို့
 အရအားဖြင့်၊လက္ခဏာနိ၊လက္ခဏာတို့သည်၊နဘဝေယျူ၊မဖြစ်ကုန်ရာ၊ ၊
 မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဝါတောခေါ၊လေသည်ကား၊ ကုပ္ပမာနော၊ပျက်လတ်
 သော်၊ဒေသဝိနေေ၊သတ်ပါးအပြားအားဖြင့်၊ကုပ္ပတိ၊ပျက်၏၊သီတေန၊အအေး
 ကြောင့်လည်း၊ကုပ္ပတိ၊ပျက်၏၊ဥက္ခေန၊အပူကြောင့်လည်း၊ကုပ္ပတိ၊ပျက်၏
 ဇီဗာစ္စာယ၊ ဆာလောင်သောကြောင့်လည်း၊ ကုပ္ပတိ၊ပျက်၏၊ဝိပါသာယ၊
 ပွတ်ထိပ်သောကြောင့်လည်း၊ ကုပ္ပတိ၊ပျက်၏၊ အတိထုက္ကေန၊ အစားလွန်
 သောကြောင့်လည်း၊ကုပ္ပတိ၊ပျက်၏၊ဋ္ဌာနော၊ရပ်တည်ထိုင်နေလွန်ကြောင့်
 လည်း၊ကုပ္ပတိ၊ပျက်၏၊ ပဝာနေန၊အားထုတ်လွန်သောကြောင့်လည်း၊ကုပ္ပ
 တိ၊ပျက်၏၊ အာဓာဝနေန၊ပြေးသွားသောကြောင့်လည်း၊ ကုပ္ပတိ၊ပျက်၏၊
 ဥပက္ကမေန၊သူတပါးထံ့ထကြောင့်လည်း၊ ကုပ္ပတိ၊ပျက်၏၊ ကမ္မဝိပါကေန၊

ရှေးကံအကျိုးကြောင့်လည်း၊ ကုပ္ပတိ၊ ပျက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသဝိဇ္ဇေန၊ ဆယ်ပါးအပြားအားဖြင့်၊ ကုပ္ပတိ၊ ပျက်၏၊ ၊ တတြ၊ ထိုဆယ်ပါးတို့တွင်၊ နဝ ဝိသ၊ ကိုးပါးအပြား ရှိကုန်သော၊ ယေတေ၊ အကြင် အကြောင်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုကျိုးတို့သည်၊ အတိတေ၊ အတိတ်ဘဝ၌ကံ၊ နဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ အနာဂတေ၊ အနာဂတ်ဘဝ၌ကံ၊ နဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန် ဝတ္တမာနကော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ တဝေယေဝ၊ တဝ၌ကံသာလျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့ကို၊ ကမ္မသန္တု၊ ကံကြောင့်သာဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဝတ္တဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝိတ္တံ၊ သည်းခြေသည်၊ ကုပ္ပမာနံ၊ ပျက်ခဲ့သော်၊ တိဝိဇ္ဇေန၊ သုံးပါးအပြားအားဖြင့်၊ ကုပ္ပတိ၊ ပျက်၏၊ သီတေန၊ အကြောင့်လည်း၊ ကုပ္ပတိ၊ ပျက်၏၊ ဥဏှေန၊ အပူကြောင့်လည်း၊ ကုပ္ပတိ၊ ပျက်၏၊ ဝိသမတောဇနေန၊ မသင့်သောအစားကြောင်းလည်း၊ ကုပ္ပတိ၊ ပျက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဝိဇ္ဇေန၊ သုံးပါးအပြားအားဖြင့်၊ ကုပ္ပတိ၊ ပျက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သေမှံ၊ သလိပ်သည်၊ ကုပ္ပမာနံ၊ ပျက်ခဲ့သော်၊ တိဝိဇ္ဇေန၊ သုံးပါးအပြားအားဖြင့်၊ ကုပ္ပတိ၊ ပျက်၏၊ သီတေန၊ အကြောင့်လည်း၊ ကုပ္ပတိ၊ ပျက်၏၊ ဥဏှေန၊ အပူကြောင့်လည်း၊ ကုပ္ပတိ၊ ပျက်၏၊ အနုပါနေန၊ အစားအသောက်ကြောင့်လည်း၊ ကုပ္ပတိ၊ ပျက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဝိဇ္ဇေန၊ သုံးပါးအပြားအားဖြင့်၊ ကုပ္ပတိ၊ ပျက်၏၊ ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယောစဝါတော၊ အကြင်လေသည်လည်းကောင်း၊ ဟဉ္စဝိတ္တံ၊ အကြင်သည်လည်းခြေသည်လည်းကောင်း၊ ဟဉ္စသေမှံ၊ အကြင် သလိပ်သည် လည်းကောင်း၊ တေဟိ တေဟိကောပေဟိ၊ ထိုထိုမိမိ ပျက်ကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ကုပ္ပိတွာ၊ ပျက်ထုတ်၍၊ မိသယိ၊ ရောနှောသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သကံဝေဒနံ၊ မိမိတို့နှင့် ဆိုင်ရာ ဝေဒနာကို၊ အာကဗုတိ၊ ဆွဲငင်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဥတုပရိနာမဇာ၊ ဥတုပျက်၍ဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ ဥတုပရိနာမေန၊ ဥတုပျက်ခြင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသမာရဇာ၊ မညီ ညွတ်သောအစား အဟာရ ကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ ဝိသမပရိဟာရေန၊ မညီညွတ်သော အစားအဟာရကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဩပက္ကမိကာ၊ လုံးလကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ ကိရိယာ၊ ပြုလုပ်သောကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ကမ္မဝိပါကာ၊ ရှေးကံအကျိုးဖြစ်သော ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ကမ္မဝိပါကဇာ၊ ကံ၏အကျိုးကြောင့်

၃-မေတ္တာကပညာ-၁-အနိစ္စထဝဝဂ်

ဖြစ်ပေါ်မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သောဝေဒနာ၊ ဤဝေဒနာသည်၊ ကမ္မဝိပါကတောဝါ၊ ကံကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကိရိယတော၊ ပစ္စုပ္ပန်လုံ့လကြောင့်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗတ္တ၊ ဖြစ်ရလေ၏၊ တရုဒ္ဓံ၊ ထိုနှစ်မျိုးထက်အလွန်၊ အညာ၊ တပါးသော အကြောင်း ကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ခေတ္တ နုတ္တတယဝါ၊ လယ်ယာ၏မကောင်းသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇေဋ္ဌတယဝါ၊ မျိုးစေ့မကောင်းသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇံ၊ မျိုးစေ့သည်၊ နသန္တတိ၊ မဖြစ်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ကမ္မဝိပါကတောဝါ၊ ကံကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကိရိယတောဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်လုံ့လကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားအား၊ သောဝေဒနာ၊ ဤဝေဒနာသည်၊ နိဗ္ဗတ္တ၊ ဖြစ်၏၊ တရုဒ္ဓံ၊ ထိုထက်အလွန်၊ အညာ၊ တပါးသော အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိပေ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ဧကောဋ္ဌေဋ္ဌတယဝါ၊ ဝမ်းတွင်းခတ်ပျက်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဟာရေဒုတာယဝါ၊ အစာအဟာရ်ချို့လွင်းသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဘောဇနံ၊ အစာသည်၊ ဝိသင်္ခ၊ မညီမညွတ်၊ ပရိယမတိ၊ ကျက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ကမ္မဝိပါကတောဝါ၊ ကံကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကိရိယတောဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်လုံ့လကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားအား၊ သောဝေဒနာ၊ ဤဝေဒနာသည်၊ နိဗ္ဗတ္တ၊ ဖြစ်၏၊ တရုဒ္ဓံ၊ ထိုထက်အလွန်၊ အညာ၊ တပါးသော အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဝိစ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားအား၊ ကမ္မဝိပါကတော၊ ကံ၏အကျိုးကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝိသမပရိဟာရဇာ၊ မညီညွတ်သော အစာအဟာရ်ကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဝသေသေဟိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှတွင်းကုန်သော၊ သရဋ္ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားအား၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တာယစဝေဒနာယ၊ ထိုဝေဒနာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေတော်မှ၊ ဝေါရောပေတု၊ ချခြင်၍၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ စာတုမဟာထုတိကော၊ မဟာထုတ်ထေးပါးရှိသော၊ အာမတ္ထိံ ကာယေ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ရှိက်၊ အုဋ္ဌာနိဋ္ဌာ၊ အုဋ္ဌာရုံ အနိဋ္ဌာရုံ ဖြစ်

ပိတိဒ္ဓဟ္မာပါဠိတော်နိဿယ

ကျန်သော၊ သုဘာသုဘာဝေဒနာ၊ ကောင်းသောဝေဒနာမ ကောင်းသောဝေဒနာတို့သည်၊ နိပတန္တိ၊ ကျကျနံ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣဒါ၊ ဤသောက နှိုက်၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်နှိုက်၊ ဝိတ္ထော၊ ပစ်အပ်သော၊ လေရွ၊ ခဲသည်၊ မဟာပထဝီယာ၊ မြေကြီးသို့၊ နိပတတိ၊ ကျ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အပိ၊ မေးပါအံ့၊ လေရွ၊ ခဲသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးနှိုက်၊ ကာတေန၊ ပြုအပ်သော ကံကြောင့်၊ မဟာပထဝီယာ၊ မြေကြီးသို့၊ နိပတတိ၊ ခုခေါ်၊ ကျလေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ နဟိ၊ ထိုသို့မဟုတ်ပါ၊ ယေ၊ နဟေတုနာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ကုသဿ၊ ကုသလဝိပါကံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်အကျိုးကို၊ ပဗ္ဗသံဝေဒေယျ၊ ခံစားရာ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ မဟာပထဝီယာ၊ မြေကြီးနှိုက်၊ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ ပစ္စုပ္ပန္နေန၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ အကမ္မကေန၊ ရှေးကံဟောင်းကင်းသော၊ ဟေတုနာ၊ အကြောင်းဖြင့်၊ သောလေရွ၊ ထိုခဲသည်၊ မဟာပထဝီယံ၊ မြေကြီးသို့၊ နိပတတိ၊ ကျ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မဟာပထဝီယထာ၊ မြေကြီးကဲ့သို့၊ ဝေ၊ ဤအတူ၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဓမ္မဗ္ဗော၊ ဝှတ်အပ်၏၊ လေရွ၊ ခဲသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးနှိုက်၊ အကတေန၊ မပြုဘဲ၊ မဟာပထဝီယံ၊ မြေကြီးနှိုက်၊ နိပတတိ၊ ယထာ၊ ကျသကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာထုရားအား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးနှိုက်၊ အကတေန၊ မပြုအပ်သောကံဖြင့်၊ သာသက္ကလိကာ၊ ထိုကျောက်ထက်ခြမ်းသည်၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်နှိုက်၊ နိပတိတာ၊ ကျ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣဒါ၊ ဤသောကနှိုက်၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးကို၊ သိန္ဒိန္နိစ၊ ဖောက်လည်း ဖောက်ခွဲကြကုန်၏။ ဝေန္တိစ၊ တူးလည်းတူးဖြိုကြကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အပိ၊ မေးဦးအံ့၊ တေမနုဿာ၊ ထိုလူတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးနှိုက်၊ ကထေန၊ ပြုအပ်သောကံကြောင့်၊ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးကို၊ သိန္ဒိန္နိစ၊ ခုခေါ်၊ ဖောက်လည်းဖောက်ခွဲကြပေကုန်သလော၊ ဝေန္တိစ၊ ခုခေါ်၊ တူးလည်းတူးဖြိုကြကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ နဟိ၊ ထိုသို့မဟုတ်ပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့သျှော်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူ သာလျှင်၊ ယာ သာသက္ကလိကာ၊ အကြင်ကျောက်ထက်ခြမ်းသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ ထုရား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်နှိုက်၊ နိပတိတာ၊ ကျ၏။ သာသက္ကလိကာ၊ ထိုကျောက်ထက်ခြမ်းသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးနှိုက်၊ ကတေန၊ ပြုသောကံကြောင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ

ထုရား၏ပါဒေ၊ ခြေတော်၌၊ နန်းပတ်တာ၊ ကျသည်မဟုတ်၊ မဟာရာဇာမင်း၊ မြတ်ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားအား၊ လောဟိတပက္ခန္ဓကော၊ သွေးတော် သွန်သော၊ ယောအာဗာဓော၊ အကြင်အနာသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ သောပိအာဗာဓော၊ ထိုအနာသည်လည်း၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးနှိုက်၊ ကတေန၊ ပြုသောကံကြောင့်၊ နုပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်၊ သန္တိပါတိကေနော၊ သံနိပါတိကြောင့်သာလျှင်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်လေ၏။ မဟာရာဇာမင်း၊ မြတ်ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားအား၊ ကာယိကာ၊ ကိုယ်နှိုက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေကေပိအာဗာဓော၊ အကြင်အနာတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုအနာတို့သည်၊ နကမ္ဘာဘိနိဗ္ဗတ္တာ၊ ကံကြောင့်ဖြစ်ကုန်သည်မဟုတ်ကုန်၊ ဆန္တံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဧတေသံသရဋ္ဌာနံ၊ ထိုသရဋ္ဌာနံတို့၏၊ အညတရတော၊ တပါးပါးကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

မဟာရာဇာမင်း၊ မြတ်ဒေဝါတိဒေဝေန၊ သရဟိနတ်ဥပပတ္တိနတ်နှစ်ဦးတို့ ထက်မြတ်သောပိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ သံယုတ္တနိကာယဝရဏဂ္ဂကော၊ သံယုတ္တနိကာယ်ဟု မြတ်သောတံဆိတ်ဖြင့်နှိပ်အပ်သောပါဠိတော်၌၊ မောလိယထိဝကော၊ မောလိယထိဝက သုတ်ဖြစ်သော၊ ဝေယျာကရဏော၊ အမေးအဖြေနှိုက်၊ ဘာထိတံ၊ ဟောအပ်၏။ ကိံဘာထိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောအပ်သနည်း၊ ထိဝက၊ ထိဝကပရိဗုဒ္ဓိ၊ ဣဓာ၊ ဤသတ္တထောက၌၊ ပိတ္တသရဋ္ဌာနာနိပိခေါ၊ သည်းခြေပျက်၍လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧကစ္စာနိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဝေဒယိတာနိ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ထိဝက၊ ထိဝကပရိဗုဒ္ဓိ၊ ယထာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣဓာ၊ ဤထောကနှိုက်၊ ပိတ္တသရဋ္ဌာနာနိပိ၊ သည်းခြေပျက်၍လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧကစ္စာနိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဝေဒယိတာနိ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တထာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ဤရောဂါကို၊ သာမဓိခေါ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ခံစားရ၏။ ထိဝက၊ ထိဝကပရိဗုဒ္ဓိ၊ ယထာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣဓာ၊ ဤထောကနှိုက်၊ ပိတ္တသရဋ္ဌာနာနိပိ၊ သည်းခြေပျက်၍လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧကစ္စာနိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဝေဒယိတာနိ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တထာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ဤရောဂါကို၊ လောကဿပိခေါ၊ လူအပေါင်းသည်လည်း၊ သစ္စသတံ၊ မှန်၏ဟုသရတ်အပ်၏။ ယထာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣဓာ၊ ဤထောက၌၊ ပိတ္တသရဋ္ဌာနာနိပိ၊ သည်းခြေပျက်၍လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧကစ္စာနိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဝေဒယိတာနိ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ထိဝက၊ ထိဝကပရိဗုဒ္ဓိ၊ တတြိ၊ ထိုသို့သရတ်ရာ

မိလိန္ဒပဉ္စပါဠိတော်နိဿယ

ဤယောတေသမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အယံပုရိသ
ပုဂ္ဂလော ဤယောကျ်ားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုခံ။ သုခသည်။ ဖြစ်သော
ဒုက္ခံ။ ဒုက္ခသည်။ ဖြစ်သော။ အဒုက္ခမသုခံ။ ဒုက္ခသည်။ မဟုတ်သုခသည်။
မဟုတ်သော။ ယံကိစ္ဆိ။ အလုံးစုံသောဝေဒနာကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ။ ခံစား၏။
တံသဗ္ဗံ။ ထိုအလုံးစုံကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးနှိုက်။ ကတဟေတု၊ ပြုခဲ့သောအကြောင်း
ကြောင့်။ ပဋိသံဝေဒေတိ။ ခံစား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဝါဒိနော၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။
ဝေဒိဗ္ဗိနော၊ ဤသို့ယူကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သာဝံ၊ ကိုယ်
တိုင်။ ယဉ္စ၊ အကြင်သည်။ ခြေရောဂါကိုလည်း။ ဥာတံ၊ သိအပ်၏။ တဉ္စ၊ ထို
ရောဂါကိုလည်း။ အတိဓာဝန္တိ။ လွန်၍ပြေးသွားကုန်၏။ လောကေ၊ လောက
နှိုက်။ ယဉ္စ၊ အကြင်သည်။ ခြေနာကိုလည်း။ သစ္စသမတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်ဟု
သရုတ်အပ်၏။ တဉ္စ၊ ထိုသည်။ ခြေနာကိုလည်း။ အတိဓာဝန္တိ။ လွန်၍ပြေး
သွားကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေသံသမတဗြာဟ္မဏာနံ၊ ထိုရဟန်း
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏တံဝခံ။ ထိုကောင်းကို။ ဝိဇ္ဇာတိ၊ မှား၏ဟု။ အဟံ၊ ငါထုရားသည်
ဝခါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သိဝက၊ သိဝကပရိဗုဒ္ဓိ၊ ဣ၊ ဤသတ္တယောက
နှိုက်။ သေမှ သရဋ္ဌာနာနိပိခေါ၊ သလိပ်ပျက်၍လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧကစ္စာနိ
အချို့ကုန်သော။ ဝေဒယိတာနိ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သိဝက
သိဝကပရိဗုဒ္ဓိ၊ ဣ၊ ဤသောကနှိုက်။ ဝါတသရဋ္ဌာနာနိပိခေါ၊ လေလျှင်ဖြစ်
ကြောင်းရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧကစ္စာနိ၊ အချို့ကုန်သော။ ဝေဒယိတာ
နိ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (ပ)။ သိဝက၊ သိဝကပရိဗုဒ္ဓိ၊ ဣ
ဤသောကနှိုက်။ သန္နိပါတာနိပိခေါ၊ သန္နိပါတ်ကြောင့်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။
ဧကစ္စာနိ၊ အချို့ကုန်သော။ ဝေဒယိတာနိ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။ (ပ)။ သိဝက၊ သိဝကပရိဗုဒ္ဓိ၊ ဣ၊ ဤသောကနှိုက်။ ဥတုပရိတာမဇာနိပိ
ခေါ၊ ဥတုပျက်၍လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဧကစ္စာနိ၊ အချို့ကုန်သော။ ဝေဒယိ
တာနိ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (ပ)။ သိဝက၊ သိဝကပရိ
ဗုဒ္ဓိ၊ ဣ၊ ဤသောကနှိုက်။ ဝိသမာဟာရဇာနိပိခေါ၊ ဝေဒိညွတ်သောအဟာ
ရကြောင့်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧကစ္စာနိ၊ အချို့ကုန်သော။ ဝေဒယိတာနိ၊
ဝေဒနာတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (ပ)။ သိဝက၊ သိဝကပရိဗုဒ္ဓိ၊ ဣ၊
ဤသောကနှိုက်။ ဩပက္ကမာနိပိခေါ၊ ထုံ့ထုံ့ကြောင့်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။
ဧကစ္စာနိ၊ အချို့ကုန်သော။ ဝေဒယိတာနိ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏။ (ပ)။ သိဝက၊ သိဝကပရိဗုဒ္ဓိ၊ ဣ၊ ဤသောကနှိုက်။ ကမ္မဝိပါကဇာနိပိ
ခေါ၊ ကံ၏အကျိုးကြောင့်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧကစ္စာနိ၊ အချို့ကုန်သော။ ဝေ

ဒယိတာနိ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သိဝက၊ သိဝကပရိ
ဗိုဇ၊ ယထာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣဓ၊ ဤလောကနိက်၊ ကမ္မဝိပါကဇာနိပိ၊
ကံ၏အကျိုးကြောင့်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧကစ္စာနိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဝေ
ဒယိတာနိ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တထာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေံ၊
ဤရောဂါကို၊ သာမဓိခေါ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ခံစားရ၏။ သိဝက
သိဝကပရိဗိုဇ၊ ယထာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣဓ၊ ဤလောကနိက်၊ ကမ္မဝိပါက
ဇာနိပိ၊ ကံကြောင့်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧကစ္စာနိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဝေဒယိ
တာနိ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တထာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေံ၊ ဤ
ရောဂါကို၊ ထောကဿပိခေါ၊ လူအပေါင်းသည်လည်း၊ သစ္စသမတံ၊ မှန်၏ဟု
သရုတ်အပ်၏။ ယထာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣဓ၊ ဤလောကနိက်၊ ကမ္မဝိပါက
ဇာနိပိ၊ ကံ၏အကျိုးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧကစ္စာနိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဝေဒယိ
တာနိ၊ ဝေဒနာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သိဝက၊ သိဝကပရိ
ဗိုဇ၊ တတြ၊ ထိုသို့သရုတ်ရာနိက်၊ ယေတေသမထဗြဟ္မဏာ၊ အကြင်ရ
ဟန်းဝုဏ္ဏားတို့သည်၊ အယံပုဂ္ဂိုလ်သုဂ္ဂထော၊ ဤယောဂျားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ သုခံ၊ သုခလည်းဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခလည်းဖြစ်သော၊ အဒုက္ခမ
သုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်းမဟုတ်သော၊ ယံကိပ္ပိ၊ အလုံးစုံသော
ဝေဒနာကို၊ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊
ကတဟေတု၊ ပြုခဲ့သောအကြောင်းကြောင့်၊ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝေဝါဒိနော၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဝေဒိဋ္ဌိနော၊ ဤသို့ယူကုန်၏။ တေ၊ ထို
ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ ဟဉ္စ၊ အကြင်ယောဂါကိုလည်း၊
ဉာတံ၊ သိအပ်၏။ တဉ္စ၊ ထိုရောဂါကိုလည်း၊ အတိဝေဝန္တိ၊ လွန်၍ပြေးသွား
ကုန်၏။ သောကေ၊ လောကနိက်၊ ယဉ္စ၊ အကြင်အနာကိုလည်း၊ သစ္စသမတံ၊
မှန်သည်ဟု သရုတ်အပ်၏။ တဉ္စ၊ ထိုအနာကိုလည်း၊ အတိဝေဝန္တိ၊ လွန်၍
ပြေးသွားကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံသမထဗြဟ္မဏာနံ၊ ထိုရဟန်း
ပုဏ္ဏားကို၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ဝိညာတိ၊ ရှား၏ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရား
သည်၊ ဝေဝါဒိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော၊ ဝေဒနာ၊
ဝေဒနာတို့သည်၊ နကမ္မဝိပါကဇာ၊ ကံ၏အကျိုးကြောင့်မဖြစ်နိုင်ကုန်၊ မဟာ
ရာဇမင်းမြတ်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ အကုသထံ၊ အကုသိုလ်ကို၊ ဈာပေ
တုာ၊ လောင်ကျွမ်းစေ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်တုရားသည်၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုအ
ဖြစ်သို့မညော၊ ရောက်တော်မူ၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ ဓာရေ

ထိ၊မှတ်လေသော၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊နာဂသေန၊
 နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်အုရား၊ သာဓု၊ကောင်းပါပြီ၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ဧတံ၊ဤ
 စကားကို၊ တထာ၊အရှင်မိန့်ဆိုတိုင်း၊သဗ္ဗဒိ၊ဣမိ၊ဝန်ခံပါ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊
 အဝေါစ၊နားတော်သျှောက်ပေ၏။ အဗ္ဗမိ၊ရှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
 သော၊ တဂဝတော၊မြတ်စွာတုရား၏။ နိရဝသေသံ၊အကြွင်းမရှိသော၊အ
 ကုသထ၊ရွှေဒုပညာ၊အကုသိုလ်ကိုဖြတ်တော်မူ၍ သဗ္ဗညု၊အဖြစ်သို့ရောက်
 တော်မူ၏ဟူသောပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၉၅-နတ္ထိတထာဂတဿဥတ္တရိကရဏီယပညာ။

ဘန္တေ၊နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်အုရား၊ တုမှေ၊အရှင်တု
 ရားတို့သည်၊ဘဏထ၊ဆိုကုန်၏။ ကိံဘဏထ၊အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊
 ယံကိဗ္ဗိ၊အလုံးစုံသော၊ကရဏီယံ၊ပြုတွယ်ဟူသမျှသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တံ
 သဗ္ဗံ၊ထိုအလုံးစုံသည်။ တထာဂတဿ၊မြတ်စွာတုရားအား၊ဗောဓိယာ၊
 ဗောဓိပင်၏။ မူလေယေဝ၊အရင်းနှိုက်ပင်လျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗိတံ၊ပြီးဆုံးထေပြီ၊
 တထာဂတဿ၊မြတ်စွာတုရားအား၊ ဥတ္တရိ၊အလွန်၊ကရဏီယံ၊ပြုတွယ်
 ရာသည်၊နတ္ထိ၊မရှိပြီ၊ကတဿဝါ၊ပြုပြီးသောသဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ထက်
 ထည်း၊ပတိစယေ၊ဆည်းဘူးခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဏထ၊
 ဆိုတော်မူကုန်၏။ ဝေ၊ထိုမှတပါး၊ တေမာသံ၊ သုံးစပတ်လုံး၊ ဣဒံပဋိ
 သလ္လိနံ၊ ဤသို့တပါးတည်း ကိန်းခြင်းသည်လည်း၊ ဒိဿတိ၊ ထင်ပြန်၏။
 ဘန္တေ၊နာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်အုရား၊ ယံကိဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံ
 သော၊ကရဏီယံ၊ပြုတွယ်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော၊ တံ၊ထို
 ပြုတွယ်သည်၊တထာဂတဿ၊မြတ်စွာတုရားအား၊ဗောဓိယာ၊ဗောဓိပင်၏
 မူလေယေဝ၊အရင်းနှိုက်ပင်လျှင်၊ပရိနိဗ္ဗိတံ၊ပြီးဆုံးထေပြီ၊တထာဂတဿ
 မြတ်စွာတုရားအား၊ဥတ္တရိ၊အလွန်၊ ကရဏီယံ၊ ပြုတွယ်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိပြီ၊
 ကတဿဝါ၊ပြုပြီးသောသဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ထက်ထည်း၊ ပတိစယေ၊
 ဆည်းဘူးခြင်းသည်၊ ယဒိနတ္ထိ၊အကယ်၍မရှိခဲ့အံ့၊ တေနုတ်၊ထိုသို့မရှိခဲ့
 သော်၊ တေမာသံ၊ သုံးစပတ်လုံး၊ ပဋိသလ္လိနော၊ တပါးထည်းတည်း
 ကိန်းတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။
 တံဝစနံ၊ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊မှားရာ၏။ ယဒိ၊အကယ်၍၊ တေမာသံ၊
 သုံးစပတ်လုံး၊ ပဋိ သလ္လိနော၊ တပါးထည်းတည်း ကိန်းတော် မူအံ့။

တေနယိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော်၊ ယံကိဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံသော၊ ကရဏီယံ၊ ပြုဘွယ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံ၊ ထိုပြုဘွယ်သည်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဗောဓိယာ၊ ဗောဓိပင်၏၊ မူလေယေဝ၊ အရင်းနှိုက်ပင်လျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးဆုံးလေပြီ၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ကရဏီယံ၊ ပြုဘွယ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ကတဿဝါ၊ ပြုအပ်ပြီးသော သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ထက်လည်း၊ ပတိစယော၊ ဆည်းဘူးခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံပိဝစနံ၊ ထိုစကားတော်သည်၊ ဓိစ္စာ၊ မှားခဲ့ရာ၏။ ။ ကတကရဏီယဿ၊ ပြုပြီးကိစ္စရှိသူအား၊ ပဋိသလ္လိနံ၊ တယောက်ထည်းတည်းကိန်းခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိသင့်၊ သကရဏီယသေဝ၊ ပြုဘွယ်ရှိသူအားသာလျှင်၊ ပဋိသလ္လိနံ၊ တယောက်ထည်းတည်းကိန်းခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ဗျာဓိတသေဝ၊ ရောဂါရှိသူအားသာလျှင်၊ ဘေသဇ္ဇေန၊ ဆေးဖြင့်၊ ကရဏီယံ၊ ပြုဘွယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဗျာဓိတဿ၊ မနာသူအား၊ ဘေသဇ္ဇေန၊ ဆေးဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဘာတဿ၊ မွတ်ထိပ်သောသူအား၊ ဘေသဇ္ဇေန၊ ဘေသဇ္ဇဖြင့်၊ ကရဏီယံ၊ ပြုဘွယ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဘာတဿ၊ မမွတ်ထိပ်သောသူအား၊ ဘေသဇ္ဇေန၊ ဘေသဇ္ဇဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဝေမေဝေ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ကတကရဏီယဿ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကိစ္စရှိသောမြတ်စွာဘုရားအား၊ ပဋိသလ္လိနံ၊ တပါးထည်းတည်းကိန်းခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိသင့်၊ သကရဏီယသေဝ၊ ပြုဘွယ်ရှိသူအားသာလျှင်၊ ပဋိသလ္လိနံ၊ တပါးထည်းတည်းကိန်းခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသင့်၏၊ အယံပိပဉ္ဇော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်လည်း၊ ဥတတောကောဗုဒ္ဓကော၊ အစွန်းနှစ်ဘက်ထွက်၏၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရားသို့၊ အနုပုတ္တော၊ အစဉ်ရောက်၏၊ ဘယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ သော၊ ထိုပြဿနာကို၊ နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ ပြီးစေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်လေ၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယံကိဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံသော၊ ကရဏီယံ၊ ပြုဘွယ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံ၊ ထိုပြုဘွယ်သည်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဗောဓိယာ၊ ဗောဓိပင်၏၊ မူလေယေဝ၊ အရင်းနှိုက်ပင်လျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးဆုံးလေပြီ၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ကရဏီယံ၊ ပြုဘွယ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ကတဿဝါ၊ ပြုပြီးသော သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ထက်လည်း၊ ပတိစယော၊ ဆည်းဘူးခြင်း

သည်၊နတ္ထိ၊မရှိပြီ၊ဘဝ၀ါစ၊မြတ်စွာဘုရားသည်သည်၊တေဘေသံ၊သုံးထ
 ပတ်ထုံး၊ပဋိသန္ဓိနာ၊တပါးထည်းတည်းကိန်းတော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ခေါ၊စင်စစ်၊ပဋိသန္ဓိနာ၊တပါးထည်းတည်းကိန်းခြင်းသည်၊ဗဟု
 ဂုဏ်၊ကျေးဇူးများထွ၏။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံထည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တထာဂ
 တာ၊ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ပဋိသန္ဓိယိတွာ၊ တပါးထည်းတည်းကိန်းကုန်၍၊
 သဗ္ဗညုတံ၊သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပတ္တာ၊ရောက်တော်မူကုန်၏။တေ၊ထို
 ဘုရားရှင်တို့သည်၊တံသုကတဂုဏ်၊ ထိုကောင်းစွာပြုအပ်သော ကျေးဇူး
 ကို၊အနုဿရန္တော၊ အောက်မေ့ ကုန်လျက်၊ပဋိသန္ဓိနာ၊တပါးထည်းတည်း
 ကိန်းခြင်းကို၊သေဝန္တိ၊မြှုပ်ကုန်၏။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယထာ၊ဥပမာအား
 ဖြင့်၊ရညော၊မင်း၏၊သန္တိ ကာ၊အထံမှ၊လဒ္ဓဝဓော၊ဆုထက်ရထေသော၊ ပဋိ
 လဒ္ဓသဘောဂေါ၊ရအပ်သောစည်းစိမ်ရှိသော၊ပုရိသော၊ယောဂျားသည်
 တံသုကတဂုဏ်၊ ထိုကောင်းစွာပြုအပ်သောဂုဏ်ကို၊ အနုဿရန္တော၊အ
 ဘာန်ဘန်အောက်မေ့ လျက်၊အပရာပရံ၊အထပ်ထပ်၊ရညော၊မင်းအား၊ ဥပ
 ဋ္ဌာနံ၊ဆည်းကပ်ခြင်းသို့၊ဇေ၊ရောက်၏။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝ
 ခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊သဗ္ဗေပိ၊စင်စစ်၊ကုန်ထည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တထာဂ
 တာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ပဋိသန္ဓိယိတွာ၊ တပါးထည်းတည်းကိန်း
 တော်မူကုန်၍၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပတ္တာ၊ရောက်တော်မူ
 ကုန်၏။တေ၊ထိုဘုရားရှင်တို့သည်၊တံသုကတဂုဏ်၊ ထိုကောင်းစွာပြုအပ်
 သောဂုဏ်ကို၊အနုဿရန္တော၊အဘာန်ဘန်အောက်မေ့ ကုန်လျက်၊ ပဋိသန္ဓိ
 နာ၊တပါးထည်းတည်းကိန်းတော်မူခြင်းကို၊သေဝန္တိ၊မြှုပ်တော်မူကုန်၏။
 မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊ အာတုရော၊ ရောဂါနှိပ်စက်
 သော၊ဇုက္ခိတော၊ဆင်းရဲသော၊ဗျာဓိ၊ဗျာဓိ၊ ပြင်းထန်စွာနာပျားသော၊
 ပုရိသော၊ယောဂျားသည်၊ဘိသက္ကံ၊ဆေးဆရာသို့၊ဥပသေဝတိတွာ၊ မြှုပ်၍၊
 သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်၏။ တံသုကတံ၊ထိုသို့
 ကောင်းစွာပြုခြင်းကို၊အနုဿရန္တော၊အဘာန်ဘန်အောက်မေ့၍၊ အပရာပ
 ရံ၊အထပ်ထပ်၊ဘိသက္ကံ၊ဆေးဆရာသို့၊ ဥပသေဝတိ၊မြှုပ်၏။ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ဝေမေဝခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံထည်းဖြစ်ကုန်
 သော၊တထာဂတာ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ပဋိသန္ဓိယိတွာ၊ တပါးထည်း
 တည်းကိန်းကုန်၍၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့၊ပတ္တာ၊ရောက်ကုန်
 ၏။ တေ၊အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ တံသုကတဂုဏ်၊ ထိုသို့ကောင်းစွာပြုအပ်
 သောကျေးဇူးကို၊ အနုဿရန္တော၊ အဘာန်ဘန်အောက်မေ့ ကုန်လျက်၊ ပဋိ

သလ္လာနံ၊ တပါးထည်းတည်းကိန်းခြင်းသို့၊ သေဝန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ခေါ်ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ယေဂုဏေ၊ အကြင်ကျေးဇူးတို့ကို၊ သမနုပဿန္တာ၊ မြင်ကုန်၍၊ တထာဂတာ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ပဋိသလ္လာနံ၊ တပါးထည်းတည်းကိန်းခြင်းသို့၊ သေဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေဇုမေပဋိသလ္လာနဂုဏာ၊ ထိုးတပါးထည်းတည်း ကိန်းခြင်းကျေးဇူးတို့သည်၊ အဠဝီသတိ၊ နှစ်ဆဲရှစ်ပါးတို့တည်း။ ။ ကတမေ၊ အထက်သည်တို့နည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣဝ၊ ဤအရာနှိုက်၊ ပဋိသလ္လာနံ၊ တပါးထည်းတည်းကိန်းခြင်းကို၊ ပဋိသလ္လိ၊ သမာနံ၊ တပါးတည်းကိန်းအောင်းခြင်းသည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏။ အာယု၊ အသက်ကို၊ ဝဇေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဗထံ၊ အားကို၊ ခေတိ၊ ပေး၏။ ဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ကို၊ ပိဒဟတိ၊ ပိတ်ပင်၏။ အယသံ၊ ကျော်စောမဲ့ ကို၊ အပနေတိ၊ ပယ်နှင်၏။ ယသံ၊ ကျော်စောသတင်းကို၊ ဥပနေတိ၊ ဆောင်နိုင်၏။ အရတိ၊ မပွေ့၊ ယျေဝ်ခြင်းကို၊ ပိဒနာဒေတိ၊ ပယ်နှင်၏။ ရတိ၊ ပွေ့၊ ယျေဝ်ခြင်းကို၊ ဥပဒဟတိ၊ ဆောင်၏။ ဘယံ၊ ကြောက်ထန်ခြင်းကို၊ အပနေတိ၊ ပယ်၏။ ဝေသာရဇ္ဇံ၊ ရဲရင့်ခြင်းကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏။ ကောသဇ္ဇံ၊ ပျင်းရိခြင်းကို၊ အပနေတိ၊ ပယ်၏။ ဝီရိယံ၊ လုံ့လကို၊ အဘိဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ရာဂံ၊ ရာဂကို၊ အပနေတိ၊ ပယ်နှင်၏။ ဒေါသံ၊ ဒေါသကို၊ အပနေတိ၊ ပယ်နှင်၏။ မောဟံ၊ မောဟကို၊ အပနေတိ၊ ပယ်နှင်၏။ မာနံ၊ မာနကို၊ နိဟန္တိ၊ ချိုးဖဲ့၏။ ဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်ကို၊ ဘဠတိ၊ ပိုင်းဖြတ်၏။ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ကေဝု၊ တည်ကြည်အောင်၊ ကရေတိ၊ ပြု၏။ မာနသံ၊ ဝိတ်ကို၊ ဝေဇ္ဇဟယတိ၊ ပြောပျောင်းစေ၏။ ဟာသံ၊ ကြည်လင်ခြင်းကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝဂုကံ၊ အထေးဂရုကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏။ ယာဘံ၊ ယာတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒယတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ နမသယိယံ၊ ရှိခိုးထိုက်သည်ကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏။ ပိတိံ၊ နှစ်သက်ခြင်းသို့၊ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏။ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့၏၊ သတာဝံ၊ သဘောကို၊ ဒဿယတိ၊ မြင်၏။ ဘပပဋိသန္တိံ၊ တဝအစစ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ခွါနိုင်၏။ သဗ္ဗသာမညံ၊ အထုံးစုံသောခြင်းကို၊ ဒေတိ၊ ပေးနိုင်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယေဂုဏေ၊ အကြင်ဂုဏ်တို့ကို၊ သမနုပဿန္တာ၊ အောက်မှေ့ကုန်သျှက်၊ ထထာဂတာ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ပဋိသလ္လာနံ၊ တပါးထည်းတည်းကိန်းခြင်းကို၊ သေဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣမေခေါပဋိသလ္လာနဂုဏာ၊ ဤတပါးထည်းတည်း ကိန်းခြင်း၏ဂုဏ်တို့သည်၊ အဠဝီသတိ၊ နှစ်ဆဲရှစ်ပါးတို့တည်း။ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်အမှန်ကား၊ တထာဂတာ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ပရိယေဝသိတသင်္ကပ္ပါ၊ အကြံ

အလုံ့ရုံပြီးဆုံးထမြောက်ကုန်ရကား၊ သန္တံ၊ ဖြေထုသော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ
သော၊ သမာပတ္တိရတီ၊ ဗလသမာ ပတ်နှိုက်မွေ့ ရေ့ချ်ခြင်းကို၊ အနုဘဝိတု
ကာမာ၊ ခံစားလိုကုန်၍၊ ပဋိသလ္လာနံ၊ တပါးထည်းကိန်းအောင်းခြင်းကို၊ သေ
ဝန္တိ၊ ကပ်ရောက်မြှိပ်ကုန်၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ စတုဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိကာရဏေဟိ၊
ဤအကြောင်းတို့ကြောင့်၊ တထာဂတာ၊ ထုရားရှင်တို့သည်၊ ပဋိသလ္လာနံ၊ တ
ပါးထည်းတည်းကိန်းခြင်းကို၊ သေဝန္တိ၊ မြှိပ်ကုန်၏။ ။ တထာဂတာ၊ ထုရား
ရှင်တို့သည်၊ စတုဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ကတမေဟိ၊ အတယ်အကြောင်း
တို့ကြောင့်၊ ပဋိသလ္လာနံ၊ တပါးထည်းတည်းကိန်းခြင်းကို၊ သေဝန္တိ၊ မြှိပ်ကုန်
သနည်း၊ ဝိဟာရဗာသုဘာယ ဝိ၊ နေထိုင်ရခြင်းချမ်းသာသောကြောင့်ထည်း၊
တထာဂတာ၊ ထုရားရှင်တို့သည်၊ ပဋိသလ္လာနံ၊ တပါးထည်းတည်းကိန်းခြင်း
ကို၊ သေဝန္တိ၊ မြှိပ်ကုန်၏။ အနုဝဇ္ဇဂုဏဗဟုထတာယဝိ၊ အပြစ်ကင်းသော
ကျေးဇူးများသောကြောင့်ထည်း၊ ပဋိသလ္လာနံ၊ တပါးထည်းတည်းကိန်းခြင်း
ကို၊ သေဝန္တိ၊ မြှိပ်ကုန်၏။ အသေသအရိယဝိထိတောပိ၊ အလုံ့ရုံသောထုရား
ရှင်တို့၏ဓမ္မတာ အစဉ်ဖြစ်သောကြောင့်ထည်း၊ ပဋိသလ္လာနံ၊ တပါးထည်း
တည်းကိန်းခြင်းကို၊ သေဝန္တိ၊ မြှိပ်ကုန်၏။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်ထိမ်းသောထုရား
ရှင်တို့၏။ ထုတထောမိတဝံဇ္ဇိတပသတ္တတောပိ၊ မြီးဖွမ်းထောမနာ၊ ဖွဲ့ဆို
ချီကျူး အပ်သောကြောင့်ထည်း၊ ပဋိသလ္လာနံ၊ တပါးထည်းတည်း ကိန်း
ခြင်းကို၊ သေဝန္တိ၊ မြှိပ်ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ စတုဟိ၊ ထေးပါး
ကုန်သော၊ ဣမေဟိကာရဏေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ကြောင့်၊ တထာဂတာ၊
ထုရားရှင်တို့သည်၊ ပဋိသလ္လာနံ၊ တပါးထည်းတည်း ကိန်းခြင်းကို၊ သေ
ဝန္တိ၊ မြှိပ်ကုန်၏။ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့ပြဆိုခဲ့ပြီး
သောနည်း အကြောင်းကြောင့် ပင်လျှင်၊ တထာဂတာ၊ ထုရား ရှင်တို့
သည်၊ ပဋိသလ္လာနံ၊ တပါးထည်းတည်း ကိန်းအောင် ခြင်းကို၊ သေဝန္တိ၊
ကပ်ရောက်မြှိပ်ကုန်၏။ ကရဏိယတာယ၊ ပြုသွယ် ရှိသေးသောကြောင့်၊
န၊ မဟုတ်ကုန်၊ ကတသဝါ၊ ပြုပြီးသဗ္ဗညုတ ညာဏ်တော်ထက်လည်း၊
ပတိစယာယ၊ ဘည်းဘူးခြင်းငှါ၊ န၊ မဟုတ်ကုန်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်
ကား၊ ဂုဏဝိဝေဝဝ ဒဿာဝိတာယ၊ အကျိုးထူး ကျေးဇူးကို မြင်လေ
သောကြောင့်၊ တထာဂတာ၊ ထုရားရှင်တို့သည်၊ ပဋိသလ္လာနံ၊ တပါး
ထည်းတည်းကိန်းခြင်းကို၊ သေဝန္တိ၊ မြှိပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်
တော်မူ၏။ ။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ သာဓု၊

ကောင်းပါပြီ။ ဝေ၊ ဤသို့၊ တထာ၊ အရှင်မိန့်တော်မူတိုင်း၊ တေ၊ ဤအနက် သဘောကို သမ္ပုဒိစ္ဆာမိ၊ ဝနံခံပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သျှောက်ဆိုပေ ၏။ ၊ နဝမိ၊ ကိုးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ ဘုရားအား၊ ဥတ္တရိကဇုဏိယပညာ၊ အလွန်ပြုဘွယ်မရှိဟု သောပြဿနာ မေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၉၆-အုပ္ပဗလဒဿနပညာ။

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ် စွာဘုရားသည်၊ ဧတံ၊ ဤစကားတော်ကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိံဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တထာဂတဿ၊ ဘုရားရှင်အား၊ ပတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒ၊ ဣဒ္ဓိပါဒတို့ကို၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားများအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗဟုဏိကတာ၊ များ စွာပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ ယာနိကတာ၊ ယာဉ်ကဲ့သို့ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ ဝတ္ထုကတာ၊ မြိရာ ကိုပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ အနုဗ္ဗိတာ၊ အစဉ်တည်တံ့စေအပ်ကုန်ပြီ၊ ပရိဝိတာ၊ ဆည်း တူးအပ်ကုန်ပြီ၊ သုသမာရဇ္ဈ၊ ပြင်းစွာအားထုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ အာကင်္ခမာနော၊ အလိုရှိစေမှုကား၊ တထာဂတော၊ ဘုရားရှင်သည်၊ ကပ္ပံဝါ၊ အာယုကပ်ပတ်ထုံးလည်းကောင်း၊ ကပ္ပါဝသေသံဝါ၊ အာယုကပ်အကြွင်း ပတ်ထုံးလည်းကောင်း၊ ဟိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေ၊ ဤစကား တော်ကို၊ ဘာသိတမ္ပိ၊ ဟောလည်းဟောတော်မူခဲ့ပေ၏။ ၊ စ၊ ထိုသို့ဟော တော်မူပြီးလျက်လည်း၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူပြန်၏။ ကိံဘဏိ တံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူပြန်သနည်း၊ ဣတော၊ ဤနေ့ဤရက်မှ၊ တိတ္ထန္တံ မာသာနံ၊ သုံးလတို့ကို၊ အစ္စယေန၊ လွန်မြော်သဖြင့်၊ တထာဂတော၊ ဘုရား ရှင်သည်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝံလတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏိတံ၊ ဟော တော်မူခဲ့ပြန်၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝ တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တထာဂတဿ၊ ခေါ၊ ဘုရားရှင် အားကား၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒ၊ ဣဒ္ဓိပါဒတို့ကို၊ ဘာဝိတာ ပွားများအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗဟုဏိတာ၊ များစွာပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ ယာနိကတာ၊ ယာဉ်ကဲ့ သို့ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ ဝတ္ထုကတာ၊ မြိရာကိုပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ အနုဗ္ဗိတာ၊ အစဉ်တည် တံ့စေကုန်ပြီ၊ ပရိဝိတာ၊ ဆည်းတူးအပ်ကုန်ပြီ၊ သုသမာရဇ္ဈ၊ ပြင်းစွာအား ထုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ အာကင်္ခမာနော၊ အလိုရှိခဲ့သော်၊ တထာဂ

တော၊ ထုရားရှင်သည်၊ ကပ္ပံဝါ၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး၎င်း၊ ကပ္ပါဝသေသံဝါ၊ အာယုကပ်အကြွင်းပတ်လုံး၎င်း၊ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်နိုင်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒိ ဘဏိတံ၊ အကယ်၍ဟောတော်မူခဲ့အံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူခဲ့သော် တေမာသပရိစ္ဆေဒေါ၊ သုံးထဟုပိုင်းခြားခြင်းသည်၊ ဝိစ္စာ၊ မှားခဲ့ရာ၏။ ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ တတာဂတေန၊ ထုရားရှင်သည်၊ ဣတော၊ ဤနေ့၊ ဤရက်၊ မှ၊ တိန္တံ၊ မာသာနံ၊ သုံးထတို့ကို၊ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ တထာဂတော၊ ထုရားရှင်သည်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒိ ဘဏိတံ၊ အကယ်၍ဟောတော်မူခဲ့အံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူခဲ့သော်၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တထာဂတဿ၊ ခေါ၊ ထုရားရှင်အားကား၊ စက္ကာရော၊ လေးပါး ကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားများအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ကပ္ပါဝသေသံဝါ၊ အာယုကပ်အကြွင်းပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ တိဋ္ဌေယျ၊ တည် ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တစ္ဆိဝစံ၊ ထိုစကားသည်လည်း၊ ဝိစ္စာ၊ မှားခဲ့ရာ၏။ ။

တထာဂတာနံ၊ ထုရားရှင်တို့သည်၊ အဋ္ဌာနေ၊ အကြောင်းမဟုတ်သည်ကို၊ ဝဇ္ဇိတံ၊ ကျုံးဝါးခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပေ၊ ဘဂဝန္တော၊ ထုရားတော်မြောက်ပါးရှိ ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ထုရားရှင်တို့သည်၊ အမောစစဝနာ၊ အချည်းနှီးသောစ ကားမရှိပေကုန်၊ တထ ဝစနာ၊ ဟုတ်မှန်သောစကားရှိကုန်၏၊ အဒေက္ခန္တဝစနာ နှစ်ခွန်းသော စကားမရှိပေကုန်၊ အဟံပိပဉ္ဇော၊ ဤပြဿနာ မေးခွန်းသည် လည်း၊ ဥဘတောကောမိကော၊ အစွန်းနှစ်ဘက်ထွက်၏၊ ဝန္တိရော၊ နက်နဲ၏ သုန်ပုဏ္ဏော၊ ထိမ်မွေ့၏၊ ဒုန္တိဣပယော၊ ထိနိုင်ခဲ့၏၊ တဝ၊ အရှင်ထုရားသို့၊ အနုပ္ပက္ကော၊ အစဉ်ရောက်၏၊ ဧတံ၊ မိမိတို့၊ ထိုဝိစ္စာအယူဟူသောကွန် ယက်ကို၊ ဘိန္န၊ ပျက်တော်မူပါဦးလော့၊ ဧကံသေ၊ တခုသော အတို့နှိုက်၊ ထပယ၊ တည်ပါစေလော့၊ ပရပ္ပဝါဒံ၊ သူတပါးတို့စွပ်စွဲသောစကားကို၊ ဘိန္န ပျက်တော်မူပါဦးလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဝျှောက်ဆိုလေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိံ၊ ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့တော်မူသနည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ခေါစင်စစ်၊ တထာဂတဿ၊ ထုရားရှင်အား၊ စက္ကာရော၊ လေးပါး ကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားများအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ကပ္ပါဝသေသံဝါ၊ အာယုကပ်အကြွင်းပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ တိဋ္ဌေယျ၊ တည် ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တေမာသပရိစ္ဆေဒေါ၊ သုံးထပိုင်းခြားခြင်းကိုလည်း၊ ဘဏိတော၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဖန၊ စင်စစ် ရောင်ကော၊ သောစကပ္ပေါ၊ ထိုကပ်ကိုလည်း၊ အာယုကပ္ပေါ၊ အာယုကပ်

ယူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အတ္တနော၊ ပိပိ၏၊ ဗလံ၊ အားတော်ကို၊ ကိတ္တယမာနော၊ ခြေကြားလို၍၊ ဇေံ၊
 ဤသို့၊ နအာဟ၊ ဟောတော်မူချေ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အနိစ္စလင်္ကာ၊ အနိစ္စလင်္ကာကို၊ ပရိကိတ္တယမာနော၊ ခြေကြားလို၍၊ ဇေံ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကိ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း
 အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တထာဂတဿ၊ ထုရားရှင်အား၊ စတ္တာဇော၊
 ထေးပါးကုန်သော၊ အနိစ္စပါဒါ၊ အနိစ္စပါဒ်တို့ကို၊ ဘာဝိတ၊ ပွားများအပ်ကုန်ပြီ၊
 (ပ)၊ ကပ္ပါဝသေသံဝါ၊ အာယုကပ်အကြွင်းပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ တိဋ္ဌေယျ
 တည်နိုင်လေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ ဟထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ရဉ္ဇော၊ မင်းအား၊ အဿာဇာနိယော၊ အာ
 ဇာနည်မြင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏၊ ဘိစံဂတိ၊ အသွားလျှင်မြန်
 ၏၊ အနိစ္စဝေ၊ ထေ၏အလား၊ အသွားလျှင်၏၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊
 တဿ၊ ထိုအာဇာနည်မြင်း၏၊ ဇဝဗလံ၊ လျှင်မြန်သောအားကို၊ ပရိကိတ္တ
 ယန္တော၊ ခြေလိုရကား၊ သနေဂမဇနပဒဘူဗလ၊ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကအ
 မဂ္ဂဇနမဇ္ဈေ၊ နိဂုံးဇနပုန်သားမင်းခစား၊ ဗိုလ်ပါပုဏ္ဏားသူကြွယ်အမတ်နှင့်တ
 ကွသောလူအပေါင်းတို့၏အလယ်ရှိကံ၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ကိ ဝ
 ဒေယျ၊ အဘယ်သို့ဆိုရာသနည်း၊ ဘော၊ ဒိုအချင်းတို့၊ အာကင်္ခမာနော၊
 အလိုရှိသော်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အယံဟယဝရော၊ ဤမြင်းမြတ်သည်၊ သာဂရဇထ
 ပရိယန္တံ၊ သဗုဒ္ဓရာဇေအဆုံးတိုင်အောင်သော၊ မဟိ၊ မြေပြင်ကို၊ အနုပိစ
 ရိတွာ၊ အစဉ်ထည့်ထည့်၍၊ ခထေန၊ ခထခြင်းဖြင့်၊ ဣစ၊ ဤအရပ်သို့၊ အာဂစ္ဆေ
 ယျ၊ ပြန်လာနိုင်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ တံဇဝဂတိ၊ ထိုမြင်း၏
 လျှင်မြန်သောသွားခြင်းကို၊ တသံပရိဿာယံ၊ ထိုပရိသက်ရှိကံ၊ နစဒသေ
 ယျ၊ ပြုမူကားမပြုပေရာ၊ တဿ၊ ထိုမြင်း၏၊ သောဇဝေ၊ ထိုလျှင်မြန်ခြင်း
 သည်လည်း၊ ဝိဇ္ဇာဘိစ၊ ရှိသည်ရှိပေရာ၏၊ သော၊ ထိုအာဇာနည်မြင်းသည်၊
 ခထေန၊ ခထခြင်းဖြင့်၊ သာဂရဇထပရိယန္တံ၊ သဗုဒ္ဓရာဇေလျှင် အပိုင်းအ
 ခြားရှိသော၊ မဟိ၊ မြေပြင်ကို၊ အနုပိစရိဇံ၊ ထည့်ထည့်ခြင်းငှါ၊ သမက္ခောစ
 စွမ်းလည်းစွမ်းနိုင်ခဲ့ရာ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဇေမေဝခေါ၊ ဤအတူ
 သာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ အနိစ္စလင်္ကာ၊
 တံရိုးထော်အားကို၊ ပရိကိတ္တယမာနော၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တစ္စိ၊ ထိုစကားကိုလည်း၊ တေပိဇ္ဇနံ၊ ပိဇ္ဇာသုံးပါး
 ရှိကုန်သော၊ သဇ္ဇာဘိညာနံ၊ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးရှိကုန်သော၊ ဝိမထပိဏာ

ဝိတိန္နပဋ္ဌာပါဒ္ဓိတော်နိဿယ

သဝါနံ၊ အညစ်ခြောက်ပါး၊ မတင်စင်ထုစွာသော အာသဝေါရှိကုန်သော၊ အရဟန္တာနုဋ္ဌ၊ ရဟန္တာတို့၏လည်းကောင်း၊ ဒေဝမနုဿာနုဋ္ဌ၊ နတ်လူတို့၏လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈေအသယံနိဂ္ဂံ၊ နိဗ္ဗာန်တို့၊ နေတော်မူ၍၊ ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိံဘဏိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ တထာဂတဿ၊ ဘုရားရှင်အား၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားများအပ်ကုန်၏၊ ဗဟုထိကတာ၊ များစွာပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ ယာနိကတာ၊ ယာဉ်ကဲ့သို့ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ ဝတ္ထုကတာ၊ မှီရာကိုပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ အနုဋ္ဌိတာ၊ အစဉ်တည်တံ့စေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗရိစိတာ၊ ဆည်းဘူးအပ်ကုန်ပြီ၊ သုသမာရဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာအားထုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ အာကင်္ခါမာနော၊ အလိုတော်ရှိမူကား၊ တထာဂတော၊ ဘုရားရှင်သည်၊ ကပ္ပံဝါ၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး၎င်း၊ ကပ္ပါဝံသေသံဝါ၊ အာယုကပ်အကြွင်းပတ်လုံး၎င်း၊ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ တံ၊ ဣဒ္ဓိဗလံ၊ ထိုတန်ခိုးတော်အားလည်း၊ ဝိဇ္ဇတိစ၊ ရှိလည်းရှိ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒ္ဓိဗလေန၊ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ ကပ္ပံဝါ၊ အာယုကပ်ပတ်လုံးလည်း၊ ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ သမက္ခော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ကပ္ပါဝံသေသံဝါ၊ ကြွင်းသော အာယုကပ်ပတ်လုံးလည်း၊ ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ သမက္ခော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ တံ၊ ဣဒ္ဓိဗလံ၊ ထိုတန်ခိုးအစွမ်းတော်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် တဿံပရိသာယံ၊ ထိုပရိသာသံနိဂ္ဂံ၊ နစဒေသတိ၊ ပြုမူကားမပြုပေရာ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗဘဝေတိ၊ အလုံးစုံသောဘဝတို့ကို၊ အနတ္တိကော၊ အလိုတော်မရှိ၊ တထာဂတာ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ သဗ္ဗဘဝါ၊ အလုံးစုံသောဘဝတို့ကို၊ ဂရဟိတာစ၊ ကဲ့ရဲ့လည်းကဲ့ရဲ့ အပ်ကုန်ပြီ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားတော်ကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိံဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အပ္ပမတ္တကောပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော၊ ဂူထော၊ ကျင်ကြီးသည်၊ ဗုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်၊ ဟောတိသေယျထာပိ၊ ဖြစ်ထေသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူပင်လျှင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ အပ္ပမတ္တကံပိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ ဘဝံ၊ ဘဝကို၊ နဝဇ္ဈေမိ၊ မချီးမွမ်း၊ အန္တမသော၊ အယုတ်သဖြင့်၊ အစ္စှာရာသဗ်ဗ၊ ဓုမတ္တမ္ပိ၊ ထက်ပျစ်တထွက်မျှကိုလည်း၊ နဝဇ္ဈေမိ၊ မချီးမွမ်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အနိ၊ မေးပါအံ့၊ ဘဂဝါ၊

၃-မေတ္တာကပညာ-၁-ဣဒ္ဓိဗလဝဂ်၊

မြတ်စွာ ထုရားသည်။ သဗ္ဗဘဝဝတိယောဒိယော၊ အထုံးရံသော ထုံဂတိ ပဗ္ဗသန္ဓေတို့ကို၊ ဂုဏသမံ၊ မစင်နှင့်ထပ်တူ၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူလျက်၊ ဣဒ္ဓိဗလံ၊ တန်ခိုးအားအစွမ်းတော်ကို၊ နိဿာယ၊ ငြိ၍၊ ဘဝေသု၊ ဘဝတို့ရှိက်၊ ဆန္ဒရာဂံ၊ လိုလားတတ်စွန်းခြင်းကို၊ ကရေယျနုခေါ၊ ပြုရာလိမ့်ဦးလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ နုတိ၊ ထိုသို့ မပြုရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေနုတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မှုကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ဣဒ္ဓိဗလံ၊ တန်ခိုးတော်အစွမ်းကို၊ ဗရိကိတ္တယမာနော၊ မြီးကြူးလို၍၊ ဇေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဗုဒ္ဓထိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့ မင်းအလားထုရားရှင်တို့ကြိမ်းဝါးခြင်းကို၊ အဘိနဒိ၊ ကြိမ်းဝါးတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ သာရ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဇတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ တထာ၊ ထိုအရှင်ထုရားမိန့်တော်မူတိုင်း၊ သဗ္ဗဒိစ္ဆာမိ၊ ဝန်ခံပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုလေ၏။ ဒဿမိ၊ ဆယ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဣဒ္ဓိဗလဒဿနပညာ၊ ဣဒ္ဓိစွမ်းကိုပြသောပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ မြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဣဒ္ဓိဗလဝဂ္ဂေ၊ ဣဒ္ဓိဗလဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ မြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ဣမသ္မိံဝဂ္ဂေ၊ ဤဣဒ္ဓိဗလဝဂ်ရှိက်၊ ဒဿ၊ ဆယ်ခုကုန်သော၊ ဟဿ၊ ပြဿနာမေးခွန်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

၃-မေတ္တာကပညာ-၂-အစောဇ္ဇဝဂ်၊
 ၉၇-ချဒ္ဓါနုချဒ္ဓကပညာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ထုရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဇတံ၊ ဤစကားတော်ကို၊ ထာဘိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိံဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟိ၊ ငါတို့ထုရားသည်၊ အတိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိ၍၊ မေဗ္ဗံ၊ ထရားတော်မြတ်ကို၊ ဒေသေမိ၊ ဟောကြား၏။ အနဘိညာယ၊ မထိပါဘဲ၊ ဝိနာဒေသေမိ၊ မဟောကြားပေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇတံ၊ ဤစကားတော်ကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောလည်းဟောတော်မူ၏။ စ၊ ထိုသို့ဟောပါလျက်၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ဝိနယပညတ္တိယာ၊ ဝိနည်းပညတ်တော်ရှိက်၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူပြန်၏။ ကိံဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူပြန်သနည်း၊ အာနန္န၊

ပိယိန္ဒရပညာပါဠိတော်နိဿယ

အာနန္ဒာ၊ အာကင်္ခါနော၊ အလိဂ္ဂိသေဝါ၊ သံဗော၊ သံဗောတော်သည်၊ မမ၊ ငါဘုရား၏အစွယေန၊ ကွယ်ထွန်ခဲ့သော်၊ ခုခါခုခုကာနိ၊ ခုခါခုခုကာဖြစ် ကုန်သော၊ သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုန်တို့ကို၊ သမူဟနတု၊ နှုတ်ပယ်စေသ တည်း၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဘန္တေနာဂသေ န၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ ခုခါခုခုကာနိ၊ ခုခါခုခု ကဖြစ်ကုန်သော၊ သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုန်တို့ကို၊ ဗုညတ္တကာနိခေါ၊ မကောင်း သဖြင့်ပညတ်အပ်ကုန်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ အဝတ္ထုတ္ထိံ၊ အရာမ ဟုတ်ရာရှိက်၊ အဇာနိတွာ၊ မသိသောကြောင့်၊ ပညတ္တကာနိခေါ၊ ပညတ်အပ် ကုန်သလော၊ ဟိံ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏အစွယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ ခုခါခုခုကာနိ၊ ခုခါခုခုကာဖြစ်ကုန် သော၊ သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုန်တို့ကို၊ သမူဟနပေတိ၊ နှုတ်ပယ်တော်မူစေ ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရား သည်၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိတော်မူ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်မြတ် ကို၊ ဒေသေမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အနဘိညာယ၊ မသိဘဲလျက်၊ နောဒေသေမိ၊ ဟောတော်မူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒိဘဏိတံ၊ အကယ်၍ဟောတော်မူခဲ့အံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူခဲ့သော်၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ အာကင်္ခါနော၊ အလိဂ္ဂိသော၊ သံဗော၊ သံဗောတော်သည်၊ မမ၊ ငါဘုရား၏အစွယေန၊ လွန် သဖြင့်၊ ခုခါခုခုကာနိ၊ ခုခါခုခုကာဖြစ်ကုန်သော၊ သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုန်တို့ ကို၊ သမူဟနတု၊ နှုတ်ပယ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စ ကားသည်၊ အတ္ထိဂ္ဂိ၏၊ တံ၊ ထိုစကားတော်သည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှားခဲ့ရာ၏။ တံထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိနယပညတ္တိယာ၊ ဝိနည်းပညတ် တော်ရှိက်၊ အာကင်္ခါနော၊ အလိဂ္ဂိသေဝါ၊ မမ၊ ငါဘုရား၏အစွယေန၊ လွန် သဖြင့်၊ ခုခါခုခုကာနိ၊ ခုခါခုခုကာဖြစ်ကုန်သော၊ သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုန်တို့ ကို၊ သမူဟနတု၊ နှုတ်ပယ်စေသတည်း၊ ယဒိဘဏိတံ၊ အကယ်၍ဟော တော်မူခဲ့အံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူခဲ့သော်၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ ငါဘုရားသည်၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိတော်မူ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရား တော်မြတ်ကို၊ ဒေသေမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အနဘိညာယ၊ မသိဘဲလျက်၊ နောဒေ သေမိ၊ ဟောတော်မူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ ဂ္ဂိ၏၊ ဘံဝိဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှားယွင်းရာ၏။ အယံပိပဋ္ဌော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်သည်၊ ဥဘတောကောမိကော၊ နှစ်ဘက်အစွန်း

ထွက်၏။ သုခုမော၊ သိင်္ဂမ္ပေ၏။ နိပုဏော၊ အထူးသဖြင့်သိင်္ဂမ္ပေ၏။ ဝန္တိရော
 နက်နဲ၏။ သုဂတ္တိရော၊ ကောင်းစွာနက်နဲ၏။ ဒုန္နိဇ္ဈာပယော၊ သိနိုင်ခဲ့၏။ သော၊
 ထိုပြဿနာမေးခွန်းသည်။ တဝ၊ အရှင်တုရားသို့။ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်
 ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအမေးစကားနှိုက်။ တေ၊ အရှင်တုရား၏။ ဥာဏဗယဝိပ္ပာရိ၊
 ဥာဏ်စွမ်းဖြင့်ဖြန့်တွစ်ခြင်းကို။ ဒေသေဟိ၊ ပြတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အာဟ၊ ဈောကံဆိုလေ၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဝတာ၊ မြတ်စွာတုရားသည်။ ဧတံ၊ ဤစကား
 တော်ကို။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိံ၊ ဘာသိတံ။ အဘယ်သို့ဟော
 တော်မူအပ်သနည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ အဘိညာ
 ယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိတော်မူ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်မြတ်ကို။ ဒေသေမိ၊
 ဟောတော်မူ၏။ အနုဘိညာယ၊ သိတော်မမူဘဲ။ နေဒေသေမိ၊ ဟောတော်
 မမူ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝိနယပညတ္တိယာပိ၊
 ဝိနည်းပညတ်နှိုက်လည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တဏှိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိံ၊ ဘ
 တံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ အာကင်္ဂမာနော
 အလိုရှိသော်။ သံဇဇာ၊ သံဇာတော်သည်။ မမ၊ ငါတုရား၏။ အစ္စယေန၊ လွန်
 သဖြင့်။ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကာနိ၊ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကဖြစ်ကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့
 ကို။ သမူဟနတု၊ နှုတ်ပယ်စေသဟည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဏှိတံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ တံ၊ ပန၊ သိက္ခာပုဒ်နှုတ်ပယ်စေဟူသောထို
 စကားကိုကား။ တသဂတော၊ မြတ်စွာတုရားသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။
 မမ၊ ငါတုရား၏။ သာဝကာ၊ တပည့်သားတို့သည်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝိဿဇ္ဇာ
 ဝိယမာနာ၊ စွန့်ပယ်စေအပ်ကုန်သော်။ မမ၊ ငါတုရား၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သ
 ဖြင့်။ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကာနိ၊ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကဖြစ်ကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို
 ဥက္ကထိဿန္တိ၊ နှုခေါ၊ စွန့်ပယ်ကုန်လိမ့်လော့။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ အာဒိ
 ယိဿန္တိ၊ နှုခေါ၊ နာယူကုန်လိမ့်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိမံသမာနော၊ စူးစမ်း
 တော်မူလို၍။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယတာ၊ ဥပ
 မာအားဖြင့်။ ဝက္ကဝတ္တိရာဇာ၊ ဝက္ကာဝတေးမင်းတို့သည်။ ပုတ္တေ၊ သားတော်
 တို့ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ကိံ၊ ဝဒေယျ၊ အဘယ်သို့ဆိုရာသ
 နည်း။ တာတာ၊ သားတော်တို့။ အယံခေါမဟာဇနပဒေါ၊ ဤစနုဒ်ကြီးသည်။
 သဗ္ဗဒိသာသျှ၊ အထုံးစုံသောအရပ်တို့ရှိ။ ခ္ဗာဂရပရိယန္တော၊ သရဒ္ဒါ
 လျှင်အပိုင်းအခြားရှိ၏။ တာတာ၊ သားတော်တို့။ တာဝတ္ထကေန၊ ထိုရှုထည်း
 သော။ ဗလေန၊ အားဖြင့်။ ဝေရေဓု၊ ဆောင်ခြင်းငှါ။ ဒုက္ကရော၊ ခဲယဉ်းထွ၏။

ပိတိန္ဒရပညာပါဠိတော်နိဿယ

တာတာ၊ သားတော်တို့၊ တုဂှေ၊ သင်တို့သည်၊ ထေ၊ ထာထည့်ကုန်၊ မမ၊ ငါ၏၊ အစွယေန၊ လွန်ခဲ့သော်၊ ပစ္စန္ဓေပစ္စန္ဓေ၊ နုတ်စွန်တိုင်းနား၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေသေ၊ အရပ်တို့ကို၊ ပဗဟထ၊ ပယ်စွန့်ကြဲ ကုန်လေ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုခဲ့ငြားအံ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဝိ၊ မေးဦးအံ၊ တေကု မာရာ၊ ထိုမင်းသားတို့သည်၊ ပီတု၊ အဘ ခမည်းတော်၏၊ အစွယေန၊ လွန်ခဲ့သော်၊ ဟတ္ထဂတံ၊ ထက်သို့ ရောက်ပြီးသော၊ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်ကို။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း၊ ကုန်သော၊ ပစ္စန္ဓေပစ္စန္ဓေ၊ တိုင်းစွန့်ပြည် နားဖြစ်ကုန်သော၊ တေဒေသေ၊ ထိုအရပ်တို့ကို၊ ရဗ္ဗေယျ၊ ထွက်ကုန်လိမ့်ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ ထိုသို့မစွန့်ထွက်ပါ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ရာဇာနော၊ မင်းတို့မည်သည်၊ ထဒ္ဒတရာ၊ ရရှိသောတိုင်း ကားထက်၊ ကုမာရာ၊ မင်းသားတို့သည်၊ ရဇ္ဇလောဘော၊ တိုင်းပြည်နှိုက် တတ်ကုန်သဖြင့်၊ တဒုတ္တရိ၊ ထိုထက်အလွန်း၊ ဣဂုဏတိဂုဏံ၊ နှစ်ပြန်သုံးပြန် ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်ကို၊ ပရိဂ္ဂဏေယျ၊ သိမ်းယူကုန်ရာသေး၏၊ တေ၊ ထိုမင်း သားတို့သည်၊ ဟတ္ထဂတံ၊ ထက်သို့ရောက်ပြီးသော၊ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်ကို၊ ကိံ ပနရဗ္ဗေယျ၊ အဘယ်မှာ ထွက်ကုန်လိမ့် မည်နည်း၊ မဟာ ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝိဝံသမာနော၊ ရူးစမ်းလို၍၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ အာကာရိမာနော၊ အလိုရှိသော်၊ သံစော၊ သံစောတော်သည်၊ မမ၊ ငါတုရား ၏၊ အစွယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ ခုဒ္ဒါ နုခုဒ္ဒကာနိ၊ ခုဒ္ဒါ နုခုဒ္ဒကဖြစ်ကုန်သော၊ သိက္ခာပ ဓါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊ သမူဟနတု၊ နုတ်ပယ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ ဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဒုက္ခပရိရတ္တိယာ၊ ဆင်းရဲမှ လွန်မြောက်ခြင်းငှါ၊ ဗုဒ္ဓပုတ္တော၊ ဘုရားသားတော်တို့သည်၊ ဓမ္မလောဘော၊ တရားတော်ကိုလိုသဖြင့်၊ အညံ့ဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဥတ္တရိ၊ ထိုထက် လွန်သော၊ ဒိယစုသိက္ခာပဒသတံ၊ နှစ်ရာငါး ဆယ်သောသိက္ခာပုဒ်ကို၊ ဂေါ ပေယျ၊ စောင့်ထိန်းကုန်ရာ၏၊ ပကတိပညတ္တံ၊ ပကတိပညတ်တော်မူအပ် သော၊ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို၊ ကိံ ပနရဗ္ဗေယျ၊ အဘယ်မှာစွန့်ထွက်ကုန် လိမ့်မည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ် စွာဘုရားသည်၊ ခုဒ္ဒါ နုခုဒ္ဒကာနိ၊ ခုဒ္ဒါ နု ခုဒ္ဒကဖြစ်ကုန်သော၊ သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကုဓ၊ ဤစကားနှိုက်၊ အယံဇနော

ဤလူများသည်၊ သံမုဠော၊ တွေဝေ၏၊ ဝိမတိဇာတော၊ ယုဒ်များဖြစ်၏၊ အဓိကတော၊ အလွန်အားဖြင့်၊ သံသယပက္ခန္ဓော၊ ယုဒ်များခြင်းသို့ပြေးဝင်၏၊ ခုခွါခုခွါကာနိ၊ ခုခွါခုခွါက ဖြစ်လှန်သော၊ တာနိသိက္ခာပဒါနိ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့ပါနည်း၊ အနုသိက္ခာပဒါနိ၊ အနုခွါကသိက္ခာပုဒ်တို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့ပါနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဈောကံဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣတ္ထု၊ ဣတ္ထုအာပတ်သည်၊ ခုခွါက၊ ခုခွါကမည်သော၊ သိက္ခာပံဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်တည်း၊ ဒုပ္ပာသိတံ၊ ဒုပ္ပာသိအာပတ်သည်၊ အနုခွါကံ၊ အနုခွါကမည်သော၊ သိက္ခာပံဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်တည်း၊ ဣမာနိန္ဒေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့သည်၊ ခုခွါခုခွါကာနိ၊ ခုခွါခုခွါက ဖြစ်လှန်သော၊ သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့တည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝုဗ္ဗကေဟိ၊ ရှေးဖြစ်ကုန်သော၊ မဟာထေရေဟိ၊ မဟာထေရ်တို့သည်လည်း၊ ဣတ္ထု၊ ဤအရာ၌၊ ဝိမတိ၊ ယုဒ်များသံသယကို၊ ဥပ္ပါဒိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်ပြီ၊ တေဟိ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်လည်း၊ ဝေဗ္ဗသန္တိ၊ တိပရိယာယေ၊ တရားတော်၏တည်ရာဝိနည်းဗေဒသနာတော်၌၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပဒိဋ္ဌော၊ ထုတ်ညွှန်တော်မူအပ်သော၊ ဧသောပဋ္ဌော၊ ဤမေးခွန်းကို၊ ဧကန္တံ၊ တပေါင်းတရလည်း၊ နကတော၊ မပြုအပ်လေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂဝိနိ ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဝိရနိက္ခိတ္တံ၊ ဤမြင့်စွာကထားအပ်သောဝုတ္တံကို၊ ဇိနရဟဿံ၊ ဘုရားရှင်သည်၎င်းကားအပ်သောဝုတ္တံကို၊ အဇ္ဈယန္တေ၊ ဧကေဟိ၊ ယခုအခါ၌ကိ၊ ယောကေ၊ ယောကန္တိကိ၊ ဝိဝေဓံ၊ ပွင့်ပွင့်ထင်း ထင်း၊ ပါကေဓံ၊ ထင်ထင်ရှားရှားပေါ်ပေါ်လွင်လွင်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်လေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဈောကံဆိုလေ၏။ ဝဗ္ဗမာ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ခုခွါခုခွါကပဋ္ဌာ၊ ခုခွါခုခွါကပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၉၈-ဥပနိယပဋ္ဌာယအဗျာကရဏီယဏ္ဍာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂဝိနိ ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိံဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ် သနည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တထာဂတဿ၊ ဘုရားရှင်အား၊ ဝေဗ္ဗေထု၊ တရားတို့၌ကိ၊ အာပရိယရဋ္ဌိ၊ ဆရာမှထုတ်ပေးအပ်သောလက်ဆုပ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူ

မိထိန္ဒပညာပါဠိတော်နိဿယ

အပ်၏။ ဝါထိုသို့ဟောသော်လည်း၊ ပုန၊ တဘာ၊ မာလုကျာပုတ္တေ၊ မာလုကျ
 ၏သားဖြစ်သော၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာမေးခွန်းကို၊ ပုတ္တော၊
 မေးသည်ရှိသော်၊ နဗျာကာထိ၊ မဖြေကြားလေ၊ ဘန္တေန၊ ဂဿေန၊ နာဂထိန်
 ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ သောခေါပဉ္စော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်ကား၊
 အဇာနဇေန၊ မထိခြင်းကြောင့်၎င်း၊ ဂုပ္ပကရထေန၊ ဝါ၊ ဟိ၊ ဝှက်ခြင်းကိုပြု
 ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣယန္တော၊ နှစ်ပါးသောအတို့အရ
 သည်၊ ဧကန္တနိဿိတော၊ စင်စစ်၌သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ။ ဘန္တေန၊
 ဂဿေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တထာဂတဿ၊ ဘုရားရှင်အား၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊
 အာစရိယရမ္မိ၊ ဆရာမှထုတ်ပေးအပ်သောထက်ဆုတ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ယဒိဘာဏိတံ၊ အကယ်၍ ဟောတော်မူခဲ့အံ့၊ တေနုတိ၊ ထိုသို့ဟော
 တော်မူခဲ့သော်၊ မာလုကျာပုတ္တဿ၊ မာလုကျာ၏သားဖြစ်သော၊ ထေရဿ၊ မ
 ထေရ်အား၊ အဇာနန္တေန၊ မထိသောကြောင့်၊ နဗျာကာတံ၊ မဖြေဆိုသည်မ
 ဟုတ်ရာ၊ အဇာနန္တေန၊ မထိသောကြောင့်၊ ယဒိနဗျာကာတံ၊ အကယ်၍၊ မဖြေ
 ဆိုသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧတေနုတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော်၊ တထာဂတဿ၊ ဘုရားရှင်
 အား၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ အာစရိယရမ္မိ၊ ဆရာမှထုတ်ပေးအပ်သော
 ထက်ဆုတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိခဲ့ရာ၏၊ အယံပိပဉ္စော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်
 လည်း၊ ဥဘတောကောမိကော၊ အစွန်းနှစ်ဘက်ထွက်လတ်၏၊ တဝ၊ အရှင်
 ဘုရားသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်၏၊ သော၊ ထိုပြဿနာမေး ခွန်းကို၊ တ
 ယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ ပြင်းစေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 ယျောကံဆိုပေ၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံ၊ ဤစကား၊
 ကို၊ ဘာထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိံဘာထိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောထော်
 မူအပ်သနည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တထာဂတဿ၊ ဘုရားရှင်အား၊ ဓမ္မေသု၊
 တရားတော်တို့၌၊ အာစရိယရမ္မိ၊ ဆရာမှထုတ်ပေး ထက်ဆုတ်သည်၊
 နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာထိတံ၊ ဟောတော်မူ၏၊ မာလုကျာပုတ္တေန၊
 မာလုကျာ ၏သား ဖြစ်သော၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊ ပုတ္တိတော၊ မေး
 ယျောက်အပ်သော၊ ပဉ္စော၊ ပြဿနာမေးခွန်းကို၊ အဗျာကတော၊ မဖြေလည်း
 မဖြေကြားပေ၊ ပန၊ စင်စစ်အမှန်ကား၊ တဉ္စ၊ ထိုမဖြေကြားခြင်းသည်လည်း၊
 အဇာနန္တေန၊ မထိသောကြောင့်၊ န၊ မဟုတ်ပေ၊ ဂုပ္ပကရထေန၊ ဟိ၊ ဝှက်
 ခြင်းကိုပြုလိုသောကြောင့်၊ အဗျာကတော၊ မဖြေတော်မူအပ်သတည်း။ ။

မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ဗညာဗျာကရဏာနိ၊ပုစ္ဆာဖြေခြင်းတို့သည်၊ဣမာနိ
 စက္ကာရိ၊ဤထေးပါးတို့တည်း၊ကတမာနိစက္ကာရိ၊အဘယ်ထေးပါးတို့နည်း၊
 ဧကံသဗျာကရဏီယော၊ စင်စစ်ဖြေဆို အပ်သော၊ ပဌော၊ မေးခွန်းပုစ္ဆာ
 ထည်းကောင်း၊ဝိဘဇ္ဇဗျာကရဏီယော၊ဝေခွဲ၍ဖြေဆိုအပ်သော၊ပဌော၊မေး
 ခွန်းပုစ္ဆာထည်းကောင်း၊ ပဋိပုစ္ဆာဗျာကရဏီယော၊ တုံ့ပြန်မေးမြန်း၍ဖြေ
 ဆိုအပ်သော၊ပဌော၊မေးခွန်းပုစ္ဆာထည်းကောင်း၊ဌပနိယော၊မဖြေဘဲထား
 အပ်သော၊ပဌော၊မေးခွန်းပုစ္ဆာထည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဣမာနိစက္ကာရိ၊
 ဤထေးပါးတို့တည်း၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊တတ္ထ၊ ထိုထေးပါးတို့တွင်
 ဧကံသဗျာကရဏီယော၊ စင်စစ်ဖြေဆို အပ်သော၊ ပဌော၊ မေးခွန်းပုစ္ဆာ
 သည်၊ကတမော၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ရူပံ၊ရုပ်သည်၊ အနိစ္စံ၊မမြဲသ
 လော၊ဣတိ၊ဤသို့မေးခဲ့သော်၊ ဧကံသဗျာကရဏီယော၊စင်စစ်ဖြေဆိုအပ်
 သော၊ပဌော၊မေးခွန်းပုစ္ဆာတည်း၊ ဝေဒနာ၊ဝေဒနာသည်၊ အနိစ္စံ၊ မမြဲသ
 လော၊ ဣတိ၊ဤသို့မေးခဲ့သော်၊(ပ)၊သညာ၊သညာသည်၊ အနိစ္စံ၊ မမြဲသ
 လော၊ဣတိ၊ဤသို့မေးခဲ့သော်၊(ပ)၊သင်္ခါရာ၊သင်္ခါရတို့သည်၊ အနိစ္စံ၊မမြဲ
 ကုန်သလော၊ဣတိ၊ဤသို့မေးခဲ့သော်၊(ပ)၊ဝိညာဏံ၊ဝိညာဉ်သည်၊ အနိစ္စံ၊
 မမြဲထေသလော၊ဣတိ၊ဤသို့မေးခဲ့သော်၊ ဧကံသဗျာကရဏီယော၊စင်စစ်
 ဖြေဆိုအပ်သော၊ပဌော၊မေးခွန်းပုစ္ဆာတည်း၊ အယံ၊ဤသည်လျှင်၊ ဧကံသ
 ဗျာကရဏီယော၊စင်စစ်ဖြေဆိုအပ်သော၊ပဌော၊မေးခွန်းပုစ္ဆာတည်း၊
 ဝိဘဇ္ဇဗျာကရဏီယော၊ဝေခွဲ၍ဖြေဆိုအပ်သော၊ပဌော၊မေးခွန်းပုစ္ဆာသည်
 ကတမော၊အဘယ်နည်း၊ရူပံ၊ရုပ်သည်၊အနိစ္စံ၊ပန၊အနိစ္စသာမည်သလော၊
 ဣတိ၊ဤသို့မေးခဲ့သော်၊ ဝိဘဇ္ဇဗျာကရဏီယော၊ ဝေခွဲ၍ဖြေဆိုအပ်သော၊
 ပဌော၊မေးခွန်းပုစ္ဆာတည်း၊ ဝေဒနာ၊ဝေဒနာသည်၊ အနိစ္စံ၊ပန၊ အနိစ္စသာ
 မည်သလော၊ဣတိ၊ဤသို့ မေးခဲ့သော်၊(ပ)၊သညာ၊သညာသည်၊ အနိစ္စံ၊ပန၊
 အနိစ္စသာမည်သလော၊ ဣတိ၊ဤသို့ မေးခဲ့သော်၊(ပ)၊သင်္ခါရာ၊သင်္ခါရတို့
 သည်၊အနိစ္စံ၊ပန၊အနိစ္စသာမည်ကုန်သလော၊ဣတိ၊ဤသို့ မေးခဲ့သော်၊ (ပ)၊
 ဝိညာဏံ၊ဝိညာဉ်သည်၊အနိစ္စံ၊ပန၊ အနိစ္စသာမည်သလော၊ ဣတိ၊ဤသို့
 မေးခဲ့သော်၊ဝိဘဇ္ဇဗျာကရဏီယော၊ဝေခွဲ၍ဖြေဆိုအပ်သော၊ပဌော၊မေးခွန်း
 ပုစ္ဆာတည်း၊အယံ၊ဤသည်လျှင်၊ဝိဘဇ္ဇဗျာကရဏီယော၊ဝေခွဲ၍ဖြေဆိုအပ်
 သော၊ပဌော၊မေးခွန်းပုစ္ဆာတည်း၊ ပဋိပုစ္ဆာဗျာကရဏီယော၊ တုံ့ပြန်
 မေးမြန်း၍ဖြေဆိုအပ်သော၊ပဌော၊မေးခွန်းပုစ္ဆာသည်၊ကတမော၊ အဘယ်
 နည်း၊ကံ၊အသို့နည်း၊စက္ခု၊မျက်စိဖြင့်၊ သဗ္ဗံ၊အထုံးစုံကို၊ ဝိစာနာတိ၊

မိထိန္ဒရဗျာပါဠိတော်နိဿယ

ခေါ်ထိန္ဒရ်ပါသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးခဲ့သော်၊ အယံ၊ ဤမေးခွန်းပုစ္ဆာသည်
 ပဋိပုစ္ဆာဗျာရဏီယော၊ တုံ၊ ပြန်မေးမြန်း၍ဖြေဆိုအပ်သော၊ ပဉ္စော၊ မေးခွန်း
 ပုစ္ဆာတည်း၊ ဣပနိယော၊ မဖြေဘဲထားအပ်သော၊ ပဉ္စော၊ မေးခွန်းပုစ္ဆာ
 သည်၊ ကတမော၊ အဘယ်နည်း၊ ထောကော၊ လောကသည်၊ သဿ၊ တော၊
 ဗြာသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးခဲ့သော်၊ ဣပနိယော၊ မဖြေဘဲထားအပ်သော၊
 ပဉ္စော၊ မေးခွန်းပုစ္ဆာတည်း၊ ထောကော၊ လောကသည်၊ အသဿတော၊ မမြဲ
 သထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးခဲ့သော်၊ ဣပနိယော၊ မဖြေဘဲထားအပ်သော၊ ပဉ္စော၊
 မေးခွန်းပုစ္ဆာတည်း၊ ထောကော၊ လောကသည်၊ အန္တဝါ၊ အဆုံးရှိသထော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့မေးခဲ့သော်၊ ဣပနိယော၊ မဖြေဘဲထားအပ်သော၊ ပဉ္စော၊ မေးခွန်း
 ပုစ္ဆာတည်း၊ ထောကော၊ လောကသည်၊ အနန္တဝါ၊ အဆုံးမရှိသထော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့မေးခဲ့သော်၊ ဣပနိယော၊ မဖြေဘဲထားအပ်သော၊ ပဉ္စော၊ မေးခွန်း
 ပုစ္ဆာတည်း၊ ထောကော၊ လောကသည်၊ အန္တဝါ၊ အဆုံးမရှိသထော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့မေးခဲ့သော်၊ ဣပနိယော၊ မဖြေဘဲထားအပ်သော၊ ပဉ္စော၊ မေးခွန်း
 ပုစ္ဆာတည်း၊ တံဇီဝံ၊ ထိုအသက်သည်၊ တံသဗီရံ၊ ထိုကိုယ်ထော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့မေးခဲ့သော်၊ ဣပနိယော၊ မဖြေဘဲထားအပ်သော၊ ပဉ္စော၊ မေးခွန်း
 ပုစ္ဆာတည်း၊ ဇီဝံ၊ အသက်သည်၊ အညံ၊ တပါးတခြားထော၊ သဗီရံ၊ ကိုယ်
 သည်၊ အညံ၊ တပါးတခြားထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးခဲ့သော်၊ ဣပနိယော၊ မဖြေ
 ဘဲထားအပ်သော၊ ပဉ္စော၊ မေးခွန်းပုစ္ဆာတည်း၊ တထာဂတော၊ သတ္တဝါ
 သည်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌ကံ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သေးသ
 ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးခဲ့သော်၊ ဣပနိယော၊ မဖြေဘဲထားအပ်သော၊ ပဉ္စော၊
 မေးခွန်းပုစ္ဆာတည်း၊ တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊
 ပရံ၊ နောက်၌ကံ၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်ပြီထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးခဲ့သော်၊ ဣပနိ
 ယော၊ မဖြေဘဲထားအပ်သော၊ ပဉ္စော၊ မေးခွန်းပုစ္ဆာတည်း၊ တထာဂတော၊
 သတ္တဝါသည်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌ကံ၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်သည်ဖြစ်၏၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သည်မဖြစ်သထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးခဲ့
 သော်၊ ဣပနိယော၊ မဖြေဘဲထားအပ်သော၊ ပဉ္စော၊ မေးခွန်းပုစ္ဆာတည်း၊
 တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌ကံ၊
 နဟောတိ၊ ဖြစ်သည်မဖြစ်ထော၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သည်မဟုတ်ထော၊

ဣတိ၊ ဤသို့မေးခဲ့သော်၊ ဌပနိယော၊ မဖြေဘဲထားအပ်သော၊ ပဉ္စော၊ မေးခွန်း၊
 ပုစ္ဆာတည်း၊ အဟံ၊ ဤ သည်ကား၊ ဌပနိယော၊ မဖြေဘဲထားအပ်သော၊ ပဉ္စော
 မေးခွန်းပုစ္ဆာမည်၏။ ...၊ မဟုတ်ရာမင်းမြတ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရား
 သည်၊ မာလုကျာပုတ္တဿ၊ မာလုကျာ၏သားဖြစ်သော၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏
 ဌပနိယော၊ မဖြေဘဲထားအပ်သည်ဖြစ်၍၊ တံပဉ္စံ၊ ထိုမေးခွန်းပုစ္ဆာကို၊ နဗျာ
 ကာသိ၊ မဖြေထေသတည်း၊ သောပဉ္စော၊ ထိုမေးခွန်းပုစ္ဆာကို၊ ကိံကာရဏာ
 အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဌပနိယောပန၊ မဖြေဘဲထားအပ်လေသနည်း
 ဟုမူတဿ၊ ထိုအမေးကို၊ ဒီပနာယ၊ အဖြေထင်စွာပြခြင်းငှါ၊ ဟေတုဝါ၊
 အကြောင်းရင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကာရကံဝါ၊ အကြောင်းပျားသည်
 လည်းကောင်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နတ္ထိ၊ မရှိလေ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 သောပဉ္စော၊ ထိုမေးခွန်းပုစ္ဆာကို၊ ဌပနိယော၊ မဖြေဘဲထားအပ်လေသ
 တည်း၊ ဘဂဝန္တနံ၊ သန်းတော်ခြောက်ပါးရှိကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ထုရားရှင်တို့
 အား၊ အကာရကံ၊ အကြောင်းပျားမရှိသော၊ အဟေတုကံ၊ အကြောင်းရင်းမ
 ရှိသော၊ ဂိရံ၊ စကားကို၊ ဥဒီရကံ၊ ပြောဆိုတော်မူရိုးမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိချေ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်
 တော်အရှင်ထုရား၊ သံသု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ ဇတံ၊ ဤအနက်သဘော
 ကို၊ တထာ၊ အရှင်ထုရားမိန့်တော်မူတိုင်း၊ သမ္ပုဒ္ဓိန္ဒြာမိ၊ ဝန်ခံပါ၏။ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်ဆိုလေ၏။ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
 သော၊ ဌပနိယဟဉ္စာယ၊ မဖြေအပ်သောအမေး၏၊ အဗျာကရဏီယဟဉ္စာ၊ မဖြေ
 သောပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဋ္ဌတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၆၉-သတ္တနံမဂ္ဂုနောဘာယနာဘာယနပဉ္စာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ထုရားသည်၊ ဇဝံ၊ ဤစကားတော်ကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိံ
 ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော
 သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒဂ္ဂူဿ၊ ထုတ်ခတ်မှ၊ တသန္တိ၊ ထိပ်ထန်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊
 ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ မဂ္ဂုနော၊ သေခြင်းမှ၊ ဘာယန္တိ၊ ကြော်
 နှံ့ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပုန၊ တဘန်၊ အရဟာ
 ရဟန္တာသည်၊ သဗ္ဗဘယံ၊ အထုံးစုံသောဘေးအပေါင်းကို၊ အတိက္ကန္တော၊ လွန်
 မြောက်လေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူခဲ့ပြန်၏။ ဘန္တေနာဂသေန

နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကိံ၊ အသိနည်း၊ အရဟတ၊ ရဟန္တာသည်၊
 ဒဏ္ဍာဘယ၊ ကုတ်ဒဏ်တေးမှ၊ တသတိနုခေါ၊ ထိတ်သန့်ပါသေးသလော၊ နိ
 ရယေ၊ ငရဲနှိုက်၊ ဇေတိတ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်ထောင်ရကုန်လျက်၊ ကုထိ
 တာ၊ ကျိုက်ကျိုက်ဆူပူကုန်လျက်၊ တက္က၊ ရဲရဲပူကုန်လျက်၊ သန္တက္က၊ အ
 လွန်ပူဆောင်ရကုန်သော၊ နေရယိကသက္က၊ ငရဲသူသက္ကဝါတို့သည်၊ ဇေတိတ
 ဝိဇာထကာ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သောမီးရှိသော၊ တဗ္ဗာမဟာနိရယ၊ ထို
 ငရဲကြီးမှ၊ စဝမာနာ၊ ရတေသေလွန်ခါနီးကုန်သောသက္ကဝါတို့သည်၊ မဇ္ဈ
 နော၊ သေခြင်းမှ၊ ဘာယန္တိ၊ နုခေါ၊ ကြောက်လန့်ကုန်သေးသလော၊ ဘန္တေ
 နာဂသေန၊ နာဂထိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသက္ကဝါတို့သည်၊ ဒဏ္ဍာဿ၊ ကုတ်ဒဏ်မှ၊
 တသန္တိ၊ ထိတ်ထန်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသက္ကဝါတို့သည်၊ မဇ္ဈ
 နော၊ သေခြင်းမှ၊ ဘာယန္တိ၊ ကြောက်ရွံ့ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒိဘဏိတံ၊
 အကယ်၍ဟောတော်မူခဲ့အံ့၊ တေနယိ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူခဲ့သော်၊ အရဟတ
 ရဟန္တာသည်၊ သဗ္ဗဘယံ၊ အလုံးစုံသောဘေးကို၊ အတိက္ကန္တော၊ လွန်မြောက်၏
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝိဝစနံ၊ ထိုစကားသည်
 ထည်း၊ မိစ္ဆာ၊ မှားခဲ့ရာ၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အရဟတ၊ ရဟန္တာ
 သည်၊ သဗ္ဗဘယံ၊ အလုံးစုံသောဘေးကို၊ အတိက္ကန္တော၊ လွန်မြောက်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ယဒိဘဏိတံ၊ အကယ်၍ ဟောတော်မူအံ့၊ တေနယိ၊ ထိုသို့ဟောခဲ့
 သော်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသက္ကဝါတို့သည်၊ ဒဏ္ဍာဿ၊ ကုတ်ဒဏ်မှ၊
 တသန္တိ၊ ထိတ်ထန်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသက္ကဝါတို့သည်၊ မဇ္ဈ
 နော၊ သေခြင်းမှ၊ ဘာယန္တိ၊ ကြောက်ရွံ့ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အ
 ကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝိဝစနံ၊ ထိုစကားသည်ထည်း၊ မိစ္ဆာ၊ မှားခဲ့
 ရာ၏၊ အယံပဉ္စော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ ဥဘတောကောဓိကော၊ အစွန်း
 နှစ်ဘက်ထွက်၏၊ သော၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရားထို
 အနုပုတ္တော၊ အစဉ်ရောက်၏၊ သော၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်းကို၊ တယာ၊ အရှင်
 ဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ ပြင်းစေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်
 ဆိုလေ၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အရဟန္တေ၊
 ရဟန္တာတို့ကို၊ ဥပါဓါယ၊ အစွဲပြု၍၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သက္ကဝါတို့
 သည်၊ ဒဏ္ဍာဿ၊ ကုတ်ဒဏ်မှ၊ တသန္တိ၊ ထိတ်ထန်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
 ကုန်သော သက္ကဝါတို့သည်၊ မဇ္ဈနော၊ သေခြင်းမှ၊ ဘာယန္တိ၊ ကြောက်ရွံ့

ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဧတံ။ ဤစကားတော်ကို။ နာဏိတံ။ ဟောတော်မူအပ်
 ချေ။ အရဟံ။ ရဟန္တာကို။ တတ္ထိံဝတ္ထုတ္ထိံ။ ထိုအကြောင်းနှိုက်။ ဓမ္မိတော။
 ချွင်းချန်၍ ထားအပ်လေ၏။ အရဟတော။ ရဟန္တာသည်။ ဘယဟေတု။
 ကြောက်လန့်ခြင်းအကြောင်းရင်းကို။ သမူဟတော။ ဗဟိန္ဒုတ်အပ်လေပြီ။ ၊
 မဟာရာဇမင်းမြတ်။ ယေတေသတ္တာ။ အကြင် သတ္တဝါတို့သည်။ သကိ
 လေသာ။ ကိလေသာရှိကုန်၏။ စ။ ထိုပြင်။ ယေသံ။ အကြင်သတ္တဝါတို့အား။
 အဓိမတ္တာ။ ကဲလွန်သော။ အတ္တာနုဗိဗ္ဗိမိမိကိုယ်ဟုပြင်းစွာ ယူခြင်းသည်။
 အတ္ထိရှိ၏။ စ။ ထိုပြင်။ ယေ။ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ သုခဒက္ခေသုချမ်းသာ
 ဆင်းရဲဘိဒ္ဓိကံ။ ဥဒ္ဓတာဝနတာ။ စိတ်ထားမြင့်ကုန်နှင့်ကုန်၏။ ဧတေ။ ထိုသတ္တ
 ဝါတို့ကို။ ဥပါဒါယ။ စွဲ၍။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာထုရားသည်။ သဗ္ဗေ။ ခပ်
 သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ ဒဏ္ဍဿ။ တုတ်ခတ်မှ။ တသန္တိ။ ထိတ်
 ထန်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ။ ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်။ မဂ္ဂု။ နေ။ သေခြင်းမှ
 သါယန္တိ။ ကြောင့်ရွံ့ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဘဏံတံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ မဟာ
 ရာဇမင်းမြတ်။ အရဟတော။ ရဟန္တာသည်။ သဗ္ဗဂတံ။ အလုံးရုံသောဂတံကို
 ဥပဇ္ဈိန္နာ။ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ်လေပြီ။ ယောနိ။ ဘဝအကြောင်းကို။ ဝိဗ္ဗံ။ သိ
 တာ။ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ။ ပရိသန္ဓိ။ ဘဝအစပ်ကို။ ဥပဟတာ။ ခွါဖြတ်အပ်လေပြီ
 သဗ္ဗဘဝါယယာ။ အလုံးရုံသောဘဝနှိုက်တပ်မက်ခြင်းကို။ သမူဟတာ။
 ပယ်နှုတ်အပ်လေပြီ။ သဗ္ဗသင်္ခါရာ။ အလုံးရုံသောသင်္ခါရတို့ကို။ သရန္တိန္နာ။
 အကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ ကုသလာကုသလံ။ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကို။
 ဟတံ။ ပယ်တုန်အပ်လေပြီ။ အဝိဇ္ဇာ။ အဝိဇ္ဇာကို။ ဝိဟတာ။ ပယ်အပ်ပြီ။ ဝိညာ
 တံ။ ပရိသန္ဓေဝိညာဉ်ကို။ အဓိဇာ။ အကြောင်းမဲ့။ ကတံ။ ပြုအပ်လေပြီ။ သဗ္ဗ
 ကိလေသာ။ အလုံးရုံသောကိလေသာတို့ကို။ ဒဗ္ဗာ။ ရှိမြှောက်အပ်ကုန်ပြီ။
 လောကဓမ္မာ။ လောကဝေတရားမှ။ အတိဝတ္ထာ။ လွန်မြောက်လေပြီ။ တသ္မာ။
 ထိုကြောင့်။ အရဟံ။ ရဟန္တာသည်။ သဗ္ဗဘယေဟိ။ အလုံးရုံသောဘေး
 တို့မှ နုတ်သတိမထိတ်ထန်။ ၊

မဟာရာဇမင်းမြတ်။ ဣတိ။ ဤလောကနှိုက်။ ရဉ္ဇော။ မင်း၏။ စက္ကာ။ နေ။
 ထေးယောက်ကုန်သော။ မဟာမတ္တာ။ အမတ်ကြီးတို့သည်။ ဘဝေယျ။ ရှိ
 သည်ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ အနုယတ္တာ။ မင်းနှင့်အမြဲတွင်ကုန်၏။ လဗ္ဗယသော။ ရအပ်
 သောအခြံအရံရှိကုန်၏။ ဝိသာသိကာ။ အကျွမ်းဝင်ကုန်၏။ မဟာတိဇ္ဇာ။ ရ
 ဟေ။ ကြီးစွာအစိုးရသော။ ဌာနေ။ အရာနှိုက်။ ထပ်တားထားအပ်ကုန်၏။ အ
 ထေ။ ထိုအခါနှိုက်။ ရာဇာမင်းသည်။ ကိသိပ္ပိဒေဝကရဏိယေ။ တရံတရ

ပိတိန္ဒပဉ္စပါဠိတော်နိဿယ

သော ပြုတွယ်သည်။ သမုပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ထက်သော်၊ ယာဝတော၊ အကြင်သူ
လောက်အားဖြင့်၊ သကဝိဇိတော၊ မိမိပြည်တော်နှိုက်၊ သဗ္ဗဇနဿ၊ အလုံးစုံ
သောထုအပေါင်းအား၊ အာဏာပေယျ၊ စေရာ၏။ ကိံအာဏာပေယျ၊ အ
ဘယ်သို့စေရာသနည်း၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသောသူတို့သည်သာလျှင်၊ မေ၊ ငါ
အား၊ ဗလိံ၊ အခွန်အတုတ်ကို၊ ကရောန္တု၊ ပြုကြကုန်၊ တုဓေတတ္ထာရောမဟာ
မတ္တာ၊ သင်တို့ အမတ်ကြီးလေးဦးတို့သည်၊ တံကရဏီယံ၊ ထိုပြုတွယ်ကို၊
သောဓေတ၊ သုတ်သင်ကြပေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေယျ၊ စေရာ၏။
မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အပိ၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ စတုန္ဒံ၊ လေးယောက်ကုန်သော၊
တေသံ မဟာမတ္တာနံ၊ ထိုအမတ်ကြီးတို့အား၊ ဗလိံဘယာ၊ အခွန်အတုတ်
ဘေးကြောင့်၊ သန္တာသော၊ ထိတ်ထန်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ထိင့်ဦးမည်
သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ နဟိ၊ ထိုသို့မဖြစ်
နိုင်ပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ဂျောကံလတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧကေန၊ အ
ဘယ်မည်သော၊ ကာရဏေန၊ အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊
မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ ဧညာ၊ မင်းကြီးသည်၊ တေသံ၊ ထိုအမတ်
တို့အား၊ ဥတ္တမဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သော အရာရှိက်၊ ထပိတော၊ ထားအပ်ကုန်၏၊ တေ
သံ၊ ထိုအမတ်တို့အား၊ ဗလိံ၊ အခွန်အတုတ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပါ၊ တေ၊ ထိုအ
မတ်တို့သည်၊ သမတိက္ကန္တဗလိနော၊ အခွန်အတုတ်ကိုလွန်ကုန်၏၊ ဧညာ၊
မင်းသည်၊ အဝသေသေ၊ အမတ်မှကြွင်းသောသူတို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်း
ပြု၍၊ အာဏာပိတံ၊ စေခိုင်းအပ်၏၊ ကိံအာဏာပိတံ၊ အဘယ်သို့စေခိုင်းအပ်
သနည်း၊ သဗ္ဗေဝ၊ စင်စစ်၊ ကုန်သောသူတို့သည်သာလျှင်၊ မေ၊ ငါ၊ အား၊ ဗ
လိံ၊ အခွန်အတုတ်ကို၊ ကရောန္တု၊ ပြုကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပိတံ၊
စေခိုင်းအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဂျောကံဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတုသာလျှင်၊ ထဂတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အရဟန္တေ၊
ရဟန္တာတို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အစွဲပြု၍၊ တေ၊ ဤစကားကို၊ နထဏိတံ၊ ဟော
တော်မမူအပ်ချေ၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာကို၊ တထိံ၊ ဝတ္ထုထွို၊ ထိုအကြောင်း
ရှိက်၊ ထပိတော၊ မြင်းချန်၍ ထားအပ်ထေ၏၊ အရဟတော၊ ရဟန္တာ
သည်။ ဘယဟေတု၊ ကြောက်ထန်ခြင်းအကြောင်းရင်းကို၊ သမုဟတော၊
ပယ်နှုတ်အပ်လေပြီ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယေတေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တ
ဝါတို့သည်၊ သကိလေသာ၊ ကိလေသာ ရှိကုန်၏၊ စ၊ ထိုပြင်၊ ယေသံ၊ အ
ကြင်သတ္တဝါတို့အား၊ အဓိမတ္တာ၊ ကဲလွန်သော၊ အတ္တာနုဒိဗ္ဗိ၊ မိမိကိုယ်ဟု
ပြင်းစွာယူခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ စ၊ ထိုပြင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။

သုဒ္ဓန္တရသု၊ ချမ်းသာဆင်းရဲတို့နှိုက်၊ ဥဒ္ဓန္တတာဝနတာ၊ စိတ်ထားမြင့်ကုန်
 နိမ့်ကုန်၏။တောထိုသတ္တဝါတို့ကို၊ ဥပါဒါယာစွဲ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထု
 ရားသည်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန် သောသတ္တဝါတို့သည်၊ ဓဏ္ဍဿ၊ တုတ်ခက်
 မှာတသန္တိ၊ ထိတ်လန့်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊
 မဂ္ဂု၊ နေ့၊ သေခြင်းမှ၊ ဘာယန္တိ၊ ကြောက်ရွံ့ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏိတံ၊
 ဟောတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်၊ အရဟာ၊ မဟန္တာသည်၊ သဗ္ဗဘယေ
 တိ၊ အလုံးစုံသောဘေးတို့မှ၊ နတသတိ၊ မထိတ်လန့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်
 တော်မူ၏။ ။

ဘန္တေနာဂသေနာနာဂထိန် ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ သဗ္ဗေတိ၊ သဗ္ဗေဟူ
 သော၊ တော်ဝစနံ၊ ဤစကားသည်၊ သာဝသေသံ၊ အကြွင်းရှိသောစကားသည်
 န၊ မဟုတ်ပေ၊ သဗ္ဗေတိ၊ သဗ္ဗေဟူသော၊ တော်၊ ဤစကားသည်၊ နိရဝသေသ
 ဝစနံ၊ အကြွင်းမရှိကိုဆိုသောစကားပေတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုအရာ၌၊ တံဝစနံ၊
 ထိုစကားကို၊ ပကိဋ္ဌာပေတုံ၊ တည်စေခြင်းငှါ၊ ဥတ္တရိ၊ ထိုထက်အလွန်၊
 ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ပြုဟိ၊ ဟောတော်မူဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 ဈျောက်ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣဝ၊ ဤသောကနှိုက်၊ ဂါမေ၊
 ရွာနှိုက်၊ ဂါမသာမိကော၊ ရွာသူကြီးသည်၊ အာဏာပကံ၊ ရွာဆော်ကို၊ အာ
 ဏာပေယျ၊ စေခိုင်းရာ၏။ ကံ၊ အာဏာပေယျ၊ အဘယ်သို့စေခိုင်းရာသနည်း၊
 ဘောအာဏာပကံ၊ အပျင်းရွာဆော်၊ ဝေတိ၊ လာထုည့်လော၊ ဂါမေ၊ ရွာနှိုက်၊
 ယာဝတာ၊ အကြင်မျှသောက် ကုန်သော၊ ဂါမိကာ၊ ရွာသားရွာသူတို့သည်၊
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသောသူတို့ကို၊ သိစံ၊ လျှင်စွာ၊ မမ၊
 ဝါ၏။ သန္တိကော၊ အထံသို့၊ သန္တိပိတေဟိ၊ စည်းဝေးပါစေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဏာပေယျ၊ စေခိုင်းရာ၏။ သော၊ ထိုရွာဆော်သည်၊ သာမိ၊ သူကြီးမင်း၊
 သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်၊ သဗ္ဗုန္တိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ ဂါမမဇ္ဈေ၊ ရွာ
 လယ်နှိုက်၊ ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ သန္တံ၊ အထံကို၊ အနုသာဝေ
 ယျ၊ ဟစ်အော်ရာ၏။ ကံ၊ အနုသာဝေယျ၊ အဘယ်သို့ဟစ်အော်ရာသနည်း၊
 ယာဝတာ၊ အကြင်မျှသောက် ကုန်သော၊ ဂါမိကာ၊ ရွာသားတို့သည်၊ သန္တိ၊
 ရှိကုန်၏။ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသောရွာသားတို့သည်၊ သိစံ၊ သိစံ၊ လျှင်
 လျှင်မြန်မြန်၊ သာမိနော၊ ရွာသူကြီး၏။ သန္တိကော၊ အထံသို့၊ သန္တိပတန္တံ၊ စည်း
 ဝေးကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုသာဝေယျ၊ ဟစ်အော်ရာ၏။ တတော၊ ထို
 နောင်မှ၊ တေဂါမိကာ၊ ထိုရွာသားတို့သည်၊ အာဏာပကဝစနေန၊ ရွာဆော်
 ၏စကားဖြင့်၊ တုရိတတုရိတာ၊ ဆောဆောလျှင်လျှင်၊ သန္တိပတိတွာ၊ စည်း

ဝေးကုန်၍၊ ဂါမသာမိကဿ၊ ရွာသူကြီးအား၊ အာရောစေန္ဒြိ၊ ပြောကြား
 ကြကုန်၏။ ကိံအာရောစေန္ဒြိ၊ အဘယ်သို့ပြောကြားကြကုန်သနည်း၊ သာ
 မိ။ သူကြီးမင်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဂါမိကာ၊ ရွာသားတို့သည်၊ သန္ဓိ
 ပတိတာ၊ စည်းဝေးမိကုန်ပြီ၊ တေ၊ သင်သူကြီးမင်း၏၊ ယံကရုဏီယံ၊ အ
 ကြင်ပြုဘွယ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုပြုဘွယ်ကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုပါလော့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစေန္ဒြိ၊ ပြောကြားကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်၊ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ သောဂါမသာမိကော၊ ထိုရွာသူကြီးသည်၊ ကုဗိုပုရိသေ၊ အိမ်ရှင်
 ယောက်ျားတို့ကို၊ သန္ဓိပာတေန္တော၊ စည်းဝေးစေလို၍၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
 သော၊ ဂါမိကော၊ ရွာသားတို့ကို၊ အာဏာပေတိ၊ စေခိုင်းရာ၏။ အာဏတ္တော၊ စေ
 အပ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဂေတေ၊ ထိုရွာသားတို့သည်လည်း၊
 နုသန္ဓိပတန္တိ၊ မစည်းဝေးကြကုန်၊ ကုဗိုပုရိသာယေဝ၊ အိမ်ရှင်ယောက်ျား
 တို့သည်သာလျှင်၊ သန္ဓိပတန္တိ၊ စည်းဝေးကုန်၏။ မေ၊ ငါ၏၊ ဂါမိကာ၊ ရွာ
 သားတို့ကား၊ ဧတ္ထကာယေဝ၊ ဤမျှပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါမသာမိကော
 စ၊ ရွာသူကြီးသည်လည်း၊ တထာ၊ ထိုတစ်အိမ်တယော်စည်းဝေးတိုင်းကိုပင်၊
 သမ္ပုဗ္ဗိန္ဒြိ၊ တိ၊ ဝန်ခံလေ၏။ အညော၊ တစ်အိမ်တယောက်သာရောက်စည်းဝေးသူ
 မှာပေး၊ ကုန်သော၊ အနာဂတာ၊ မလာကုန်သော၊ ဣတ္ထိပုရိသာ၊ မိန်းမ
 ယောက်ျားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒါသိဒါသာ၊ ကျွန်မိန်းမကျွန်ယောက်ျား
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ တဓုကာ၊ အစားလုပ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကမ္မ
 ကရာ၊ အမှုလုပ်သားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂါမိကာ၊ ရွာနေမြစ်ကုန်သော၊
 ဝိသာနာ၊ သူနာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂေါမဟိံ၊ သားနွားကျွဲတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ အဇေဇ္ဇကသုဝါနာ၊ ဆိတ်သိုးခွေးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗဟုတ
 ရာ၊ များကုန်သေး၏။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ အနာဂတာ၊ မလာကုန်၊ သဗ္ဗေ၊
 ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုသူတို့ကို၊ အဂဏိကာ၊ မရေတွက်အပ်ကုန်၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်၊ ကြောင့်နည်းဟူမူ၊ ကုဗိုပုရိသေယေဝ၊ အိမ်ရှင်ယောက်ျား
 တို့ကိုသာလျှင်၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း၊ ကုန်သောရွာသားတို့သည်၊
 သန္ဓိပာန္တု၊ စည်းဝေးစေကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပိတတ္တော၊ စေလို
 ရင်းဖြစ်သောကြောင့်တည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူ
 သာလျှင်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားတော်ကို၊
 အရဟန္တေ၊ ရဟန္တာတို့ကို၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ အစွဲပြု၍၊ နဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူ
 သည်မဟုတ်ချေ၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာကိုတသ္မိံ၊ ဝတ္ထု၊ ထိုအကြောင်း၌၊
 ထပိတော၊ ဖြိုင်းချန်အပ်၏။ အရဟတော၊ အရဟန္တာသည်၊ ဘယယောလူ၊

၃-မေတ္တာကဗျာ-၂-အဘောဇ္ဇဝဂ်

ကြောက်စန့်ခြင်း အကြောင်းရင်းကို၊ သမ္မဟတော၊ ပတ်နှုတ်အပ်လေပြီ၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ယေတေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ သင်္ကဏေသာ၊ ကိလေသာရှိကုန်၏၊ စ၊ ထိုပြင်၊ ယေသံ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့အား၊ အဓိမတ္တာ၊ ကဲ့လွန်သော၊ အတ္တာနုဒိဗ္ဗိ၊ မိမိကိုယ်ဟု ပြင်းစွာယူခြင်းသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ စ၊ ထိုပြင်၊ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ သုခဒုက္ခေသုချမ်းသာဆင်းရဲတို့နှိုက်၊ ဥဒ္ဓတာဝနတာ၊ စိတ်ထားမြင့်ကုန်နှင့်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ဝဂတော၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ ဓမ္မဿ၊ တုတ်ဒဏ်ငှ၊ တသန္တိ၊ ထိတ်စန့်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ မဂ္ဂု၊ နေ၊ သေခြင်းငှဘာယန္တိ၊ ကြောက်ရွံ့ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အရဟတ၊ ရဟန္တာသည်၊ သဗ္ဗဘယေတိ၊ အလုံးစုံသောဘေးတို့ငှ၊ နတသတိ၊ မပိတ်စန့်ချေ။ ။

မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ သာဝသေသံဝစနံ၊ စကားလည်း အကြွင်းရှိသော၊ သာဝသေသော အတ္ထော၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်လည်း အကြွင်းရှိသော စကားမျိုးသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ သာဝသေသံဝစနံ၊ စကားလည်း အကြွင်းရှိသော၊ နိရဝသေသော အတ္ထော၊ အနက် အဓိပ္ပါယ်ကား အကြွင်းမရှိသော စကားမျိုးသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ နိရဝသေသံဝစနံ၊ စကားသာ အကြွင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ သာဝသေသော အတ္ထော၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်အကြွင်းရှိသော စကားမျိုးသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ နိရဝသေသံဝစနံ၊ စကားသာ အကြွင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိရဝသေသော အတ္ထော၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်လည်း အကြွင်းမရှိသော စကားမျိုးသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ တေနတေန၊ ထိုထိုစကားဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အနက်သဘောကို၊ သမ္ပုဗ္ဗိန္ဒြိတဗ္ဗော၊ ဝန်ခံအပ်၏။ ။

မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ပဉ္စပိဓေန၊ ငါးပါးအပြားအားဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အနက်သဘောကို၊ သမ္ပုဗ္ဗိန္ဒြိတဗ္ဗော၊ ဝန်ခံအပ်၏၊ ကတမေန၊ အတယ်မည်သော၊ ပဉ္စပိဓေန၊ ငါးပါးအပြားအားဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အနက်သဘောကို၊ သမ္ပုဗ္ဗိန္ဒြိတဗ္ဗော၊ ဝန်ခံအပ်သည်၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ အာဟရပဓေနခေါ၊ တရားဟောပါဠိတော်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရသေန၊ ပါဠိတော်အားလျော်သော အကြောင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာစရိယဝံသတာယ၊ အဋ္ဌကထာဆရာတို့ဝါဒအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဓိပ္ပါယာ၊ ပါဠိအဋ္ဌကထာနှင့် ညီသောမိမိ အလိုအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကာရ ဣတ္တရိယ တာယ၊ ပါဠိတော်စသည် ညီသော အကြောင်းမွန်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဤသို့၊ ပဉ္စပိဓေန၊ ငါးပါးအပြား

ဝိသိန္ဓဝပညာပါဠိတော်နိဿယ

အားဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အနက်သဘောကို၊ သမ္ပဒိန္နိတဗ္ဗော၊ ဝန်ခံအပ်၏။ ဟိ၊ ထင်စွာဆိုအံ့၊ ဣတ္ထ၊ ဤငါးပါးတို့တွင်၊ အာဟာရပဒန္တံ၊ အာဟာရပဒဟူသည်ကို၊ သုတ္တံ၊ ထုရားဟောပါဠိတော်ကို၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ရသောတိ၊ ရသောဟူသည်ကို၊ သုတ္တာနု ယောဓံ၊ ထုရားဟော ပါဠိတော် အားထုတ်သောစကားကို၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ အာစရိယဝံသောတိ၊ အာစရိယဝံသဟူသည်ကို၊ အာစရိယဝါဒေါ၊ အဋ္ဌကထာ ဆရာတို့ အယူကို၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ အဓိပ္ပေါယောတိ၊ အဓိပ္ပေါယောဟူသည်ကို၊ အတ္တနောမတိ၊ မိမိအယူကို၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ ကာရဏုတ္တရိယတာတိ၊ ကာရဏုတ္တရိယတာဟူသည်ကို၊ စတူဟိ၊ ရှေးဆိုပြီးထေးမျိုးတို့နှင့်၊ သမေန္တံ၊ ညီညွတ်သော၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခေါကာရဏေဟိ၊ ဤအကြောင်းမျိုးတို့ဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို၊ သမ္ပဒိန္နိတဗ္ဗော၊ ဝန်ခံအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းတို့ဖြင့်၊ ဧသောပဉ္စော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ သုဗိန္နိန္ဒိတော၊ ကောင်းစွာဆုံးဖြတ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန် ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေတော့၊ တထာ၊ အရှင်ထုရားမိန့်တော်မူတိုင်း၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သမ္ပဒိန္နာမိ၊ ဝန်ခံပါ၏။ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်၊ တတ္ထိံ၊ ဝတ္ထု၊ ထို့၊ ထိုကြောက်ထန်သောအကြောင်းမှ၊ ဖွယ်တော့၊ ချွင်း၍ထားရသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေတော့၊ အဝသေသာ၊ ရဟန္တာမှကြွင်းကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ တသန္တံ၊ ကြောက်ရွံ့ထိတ်ထန်ပါစေကုန်တော့၊ ပန၊ ယျော့ကပ်ပါဦးအံ့၊ နိရယေ၊ ငရဲနှိုက်၊ နေ့မယိကာ၊ ငရဲ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ နုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော၊ တိဗ္ဗာ၊ ထက်ကုန်သော၊ ကဗျုကာ၊ ခါးစင်ကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့ကို၊ ဝေဒယမာနာ၊ ခံစားရကုန်၍၊ ဇလိတပဇ္ဇလိတသဗ္ဗဂီပစ္စင်္ဂါ၊ ရဲရဲ တောက်ထောင် တပြောင်ပြောင် ပူစွာသော အင်္ဂါကြီးငယ်ရှိကုန်လျက်၊ ဂူဏ္ဏကာဂူည ကန္တိတ ပရိဒေဝိတဿ၊ လပွိတရခါ၊ ဝိရှိသော မျက်နှာ သနားကြင်နာစာတွယ် ကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ် ဝိကြွေးကာ ထွေထွေရာရာမည်တမ်းသော ပါးစပ်ရှိကုန်လျက်၊ အသဟ္ပတိဗ္ဗဒုက္ခာဘိဘူတာ၊ သည်းမခံနိုင်အောင် ပြင်းထန်ထွေးသောဒုက္ခခဲတို့သည် ညည်းဆဲနှိပ်စက်အပ်ကုန်၍၊ အတာဏာ၊ ခိုကိုးပုန်းအောင်းရာမရှိကုန်ဘဲ၊ အသရဏာ၊ ကိုးစားအားထားရာကင်းမဲ့ ကုန်လျက်၊ အသရဏီဘူတာ၊ ကိုးစားမရှိရာ

၃-မေတ္တာကပဋ္ဌာ-၂-အဘောဇ္ဇဝဂ်၊

ကင်းပသကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်၍၊ အနုပ္ပသောကာတုရာ၊ မနည်းသေးစိုးရိမ်ပူဆွေး
 ခြင်းဖြင့်နှိပ်နှင်းကျင်နာကုန်ထွက်၊ အန္တိမပစ္ဆိမဝတ်ကာ၊ အယုတ်မာတို့
 ၏နောသုံးဖြစ်သော ဒုဂ္ဂတိသို့ရော့ကုန်၍၊ ဧကန္တသောကပရာယနာ၊ ဧကန်
 စင်စစ်အားဖြင့် စိုးရိမ် ပူပင်ခြင်းလျှင်မြို့လည်းလျောင်းရာ ရှိကုန်ထွက်၊
 ဥဏှတိဒိဏစဏှာခရတပနဟေဇဝန္တော၊ ပူးလောင်ထက်မြက်ကြမ်းတမ်း
 စူးရှသလောင်ကျွမ်းသောမီးအတိ ဖြစ်ထေ့၍၊ ဘိမဘယဇနကနိနာဒမဟာ
 သဒ္ဓါ၊ အလွန်ကြောက်မက်ဘွယ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော အော်ဟစ်သံတို့ဖြင့်
 ကြီးသောကျယ်သော အသံရှိသော၊ သံသဗ္ဗိတဆဗ္ဗိဇေဝလာမာလာကုထာ၊
 နံပါးလေးဘက် အထက်အောက် စပ်ဟွက်လျက် ခြောက်ချက် သောမီး
 ထောင်ပန်းတို့ဖြင့်ရော့ရှမ်းယျုတ်ဟွက်စွာသော၊ သမတ္တာ၊ အရပ်ထက်ဝန်း
 ကျင်မှ၊ သကယောဇနာနုဗရဏပွိဇေဝဂါ၊ ယူဇနာတုရာအရပ်သို့မျှန့်သောမီး
 လျှံ အဟုန်ရှိ၍၊ ကဒရိယတစနာ၊ ပြင်းထန်စွာပူလောင်သော၊ မဟာနိရယာ၊
 ငရဲကြီးမှ၊ စဝမာနာ၊ စုတေကုန်လတ်သော်၊ မဂ္ဂုနော၊ သေခြင်းမှ၊ ဘာယန္တိ
 နုခေါ၊ ကြောက်လန့်ကုန်သေးသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်ပြန်၏။
 မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ အာမ၊ ကြော်ကြောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿဇ္ဇိ၊
 ဖြေတော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော် အရှင်ထုရား၊
 နိရယော၊ ငရဲသည်၊ ဧကန္တဒုက္ခပေဒနိယောနု၊ စင်စစ်ဒုက္ခကိုသာခံစား
 ရသည်မဟုတ်ပါလော့၊ နေရယိကာ၊ ငရဲနှိုက်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေသတ္တာ၊
 ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ဧကန္တဒုက္ခပေဒနိယော၊ စင်စစ်ဒုက္ခကိုသာခံစားရကုန်
 သည်ဖြစ်ကုန်ထွက်၊ နိရယာ၊ ငရဲမှ၊ စဝမာနာ၊ စုတေလတ်သော်၊ မဂ္ဂုနော၊
 သေခြင်းမှ၊ ကိဿပနဘာယန္တိ၊ အဘဲ ကြောင့်ကြောက်လန့်ပေကုန်သနည်း
 နိရယေ၊ ငရဲနှိုက်၊ ကိဿရမန္တိ၊ အဘဲ ကြောက်မွေ့လျော်နိုင်ကုန်သနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးလျှောက်ပြန်၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ နေရယိကာ၊
 ငရဲနှိုက်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ နိရယေ၊ ငရဲနှိုက်၊
 နုရမန္တိ၊ မမွေ့လျော်ကုန်၊ တေ၊ ထိုငရဲသူသတ္တဝါတို့သည်၊ နိရယာ၊ ငရဲမှ၊
 မဂ္ဂိတုကာမာဝ၊ လွတ်လိုကုန်သည်သာတည်း၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ယေန၊
 အကြင်ကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုငရဲသူ သတ္တဝါတို့အား၊ ယောသန္တာသော၊
 အကြင် ကြောက်ရွံ့ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသို့ထိတ်လန့်ရ
 ခြင်းသည်၊ မရဏသောဝ၊ သေခြင်းဟူသောဘေး၏သာလျှင်၊ အနုဘာဝေါ၊
 အကျိုးဆက်ပေတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊
 နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ မဂ္ဂိတုကာမာနံ၊ လွတ်လိုကုန်သောငရဲ

သူသတ္တဝါတို့အား၊ စုတိယံ၊ သေခြင်းမှ၊ သန္တာသော၊ ထိတ်လန့်ခြင်း
 သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော၊ ယံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ ဧတံ၊ ထိုစကားကို၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ နသဒ္ဓဟာမိ၊ မယုံနိုင်ပေ၊ စာန္တေနာဂ
 သေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ တေ၊ ထိုဝေရသုသတ္တဝါတို့သည်၊
 ပတ္တိတံ၊ တောင့်တသော၊ ယံ၊ အကြင် လွတ်ခွင့်ဟူသော စုတိအရာကို၊
 လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုအရာအခွင့်သည်၊ ဟာသနိယံ၊ ကြည်ရှင်
 ဘွယ်သည်သာတည်း၊ ခံ၊ ထုရားတပည့်တော်ကို၊ ကာရဏေန၊ အကြောင်း
 ဖြင့်၊ သညာပေတိ၊ သိမှတ်ပါစေဦးလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝျောက်
 လေ၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မရဏန္တိ၊ ခေါ၊ သေခြင်းဟူသည်၊ ဧတံ၊ ဤဘေး
 အရာသည်၊ အဒိဋ္ဌသစ္စာနံ၊ သစ္စာလေးအင် မမြင်သူတို့အား၊ တာသနိယဋ္ဌာ
 နံ၊ ကြောက်လန့်ဘွယ်ရာသာတည်း၊ ဣေ၊ ဤအရာဋ္ဌာနန္တိ၊ ကံ၊ အဖံ၊ ဧဒေ၊ ဤ
 သတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ တသတိ၊ ထိတ်လန့်လည်းထိတ်၏။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ထိတ်လန့်
 လည်းလန့်၏။ စ၊ အကြောင်းကိုဆိုအံ့၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ကဏ္ဍသပ္ပ
 သာ၊ မြွေဟောက်မှ၊ ဘာယတိ၊ ကြော်၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ မရဏဿ၊ သေ
 ခြင်းမှ၊ ဘာသန္တော၊ ကြော်သည်ဖြစ်၍၊ ကဏ္ဍသပ္ပဿ၊ မြွေဟော်မှ၊ ဘာယ
 တိ၊ ကြောက်လေသတတ်၊ စ၊ ထိုပြင်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဟတ္ထိဿ၊
 ဆင်မှ၊ ဘာယတိ၊ ကြော်၏။ (ပ)၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ သီဟဿ၊ ခြင်္သေ့
 မှ၊ ဘာယတိ၊ ကြော်၏။ (ပ)၊ ဗျုတ္တဿ၊ ကျားမှ၊ ဘာယတိ၊ ကြောက်၏။ ယော၊
 အကြင်သူသည်၊ ဒိဝိဿ၊ သစ်မှ၊ ဘာယတိ၊ ကြော်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။
 အစ္ဆဿ၊ ဝံမှ၊ ဘာယတိ၊ ကြောက်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဝေရုတ္တဿ၊
 အောင်းမှ၊ ဘာယတိ၊ ကြောက်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ မဟိံသဿ၊ ကွဲ
 မှ၊ ဘာယတိ၊ ကြောက်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဝဝယဿ၊ နွားမှ၊ ဘာယ
 တိ၊ ကြောက်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဥဒကံ၊ ပါ၊ ရေမှ၊ ဘာယတိ၊ ကြော်
 ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ခါဏုကဿ၊ သစ်ဂုတ်မှ၊ ဘာယတိ၊ ကြောက်၏။
 ယော၊ အကြင်သူသည်။ ကဏ္ဍကဿ၊ ဆူးပြောင့်မှ၊ ဘာယတိ၊ ကြောက်၏။
 စ၊ ထိုပြင်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သတ္တိယာ၊ ထုံမှ၊ ဘာယတိ၊ ကြောက်၏။
 သော၊ ထိုသူတို့သည်၊ မရဏဿ၊ သေခြင်းမှ၊ ဘာယန္တော၊ ကြောက်သည်
 ဖြစ်၍၊ သတ္တိယာ၊ ထုံမှ၊ ဘာယတိ၊ ကြောက်၏။ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မ
 ရဏဿ၊ သေခြင်း၏။ ဒေဝေသရသသဘာဝစောဇော၊ ဤကိစ္စလက္ခဏာ
 သဘာဝနှင့်တကွဖြစ်သော တန်ခိုးသည်၊ ဟေတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုသေ

၃-မေတ္တာကပဉ္စာ-၂-အစောဇ္ဇဝဂ်၊

ခြင်းတရား၏၊ သရဿသဘာဝတေဇေန၊ ကိစ္စထက္ကထာသဘာဝနှင့်တကွ ဖြစ်သော တန်ခိုးကြောင့်၊ သင်္ကလေသာ၊ ကိလေသာရှိ သေးကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ မရဏဿ၊ သေခြင်းမှ၊ တသန္တိ၊ လန့်ကုန်၏၊ ဘာယန္တိ၊ ကြောက်ရွံ့ကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ရမ္ပိတုကာမာပိ၊ လွတ်လိုကုန်သော်လည်း၊ နေရယိကာ၊ ငဲ့သူဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ မရဏဿ၊ သေခြင်းမှ၊ တသန္တိ၊ ထိတ်လန့်ကုန်၏၊ ထာယန္တိ၊ ကြောက်ရွံ့ကုန်၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ဣဓ၊ ဤသောကဗ္ဗိတ်၊ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ ကာယေ၊ ကိုယ်နှိုက်၊ မေခေါ၊ အဆီခဲသည်၊ ဂဏ္ဍိ၊ အဖုအထုံးသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ခဲ့ငြားအံ့သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ ဝေနေရောဂေန၊ ထိုရောဂါဖြင့်၊ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲသည်၊ ဥပဒ္ဒဝါ၊ ဥပဒ်မှ၊ ပရိမုပ္ဖိတုကာမော၊ လွတ်လိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗကတ္တံ၊ ရောဂါကိုပယ်တတ်သော၊ ဘိသက္ကံ၊ ဆေးသမားကို၊ အာမန္တာပေယျ၊ ခေါ်စေရာ၏၊ သဗ္ဗကတ္တော၊ ရောဂါကို ပယ်တတ်သော၊ သောဘိသက္ကော၊ ထိုဆေးသမားသည်၊ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သမ္ပုဋိန္ဒိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ တဿရောဂဿ၊ ထိုရောဂါကို၊ ဥဒ္ဓရဏာယ၊ ဘောက်ထုတ်ခြင်းငှါ၊ ဥပကရဏံ၊ အဆောက်အဦးကို၊ ဥပဋ္ဌာပေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏၊ သတ္တကံ၊ ထားငယ်ကို၊ တိပိတံ၊ မြဲမြံထက်အောင်၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ဒဟနသဿကံ၊ ဘောက်သောတုတ်တံကို၊ အပ္ပိမ္ပိ၊ မီးနှိုက်၊ ပက္ခိပေယျ၊ ထည့်ရာ၏၊ ခါရထဝဏံ၊ ဆပ်ပြာနှင့်ဆားကို၊ နိသခါယ၊ ကျောက်ပြင်နှိုက်၊ ပိံသာပေယျ၊ ကြိတ်စေရာ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အာတုရဿ၊ ပြင်းစွာခံစားရသော၊ တဿ၊ ထိုအနာကို တိပိဏသတ္တကဗ္ဗေဒနေန၊ ထက်ထွသောထားဖြင့်ဖြတ်ခဲ့ခြင်းမှ၊ ယမကသထာကာဒဟနေန၊ အစုံသောဘောက်ထုတ်၍ ထိုးစောက်ခြင်းမှ၊ ခါရဇောထပ္ပဒဝသနေန၊ ဆပ်ပြာဆားထည့်သွင်းခြင်းမှ၊ တာသော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ခေါ် ဖြစ်ရာအံ့ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမ၊ ကြော်လိတ်လန့်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ သျှောက်ဆိုထေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣတိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာတုရဿ၊ ပြင်းစွာခံစားရသော၊ တဿ၊ ထိုယောကျ်ားအား၊ ရောဂါ၊ ရောဂါမှ၊ ရမ္ပိတုကာမာပိ၊ လွတ်လိုသော်လည်း၊ ဝေဒနာဘယာ၊ ဝေဒနာဘေးကြောင့်၊ သန္တာသော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ နိရယာ၊ ငဲ့မှ၊ ရမ္ပိတုကာမာနံ၊

ဒိတိန္ဒပဉ္စပါမ္ဘိတော်နိဿယ

လွတ်လိုကုန်သော၊ နေရယိကာနံ၊ ငရဲသူငရဲသားဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာနံ ဝါပိ၊ သတ္တဝါတို့ အားထည်း၊ မရဏဘယသန္တာသော၊ သေခြင်းတေး ငှယ်တံလန်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ဣဓ၊ ဤလောကနှိုက်၊ ဣဿရာပရာမိကော၊ မင်းကိုပြစ်မှားသော၊ သင်္ခလိကဗန္ဓုနေန၊ သံခြေကုဉ်း အဖွဲ့ဖြင့်၊ ဗဒ္ဓေါ၊ ဖွဲ့အပ်လျက်၊ ဂတ္တေ၊ နှောင်အိပ်နှိုက်၊ ပက္ခိတ္တော၊ သွင်းထား သော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ပရိမုပ္ဖိတုကာမော၊ လွတ်လိုသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တမေနံ၊ ထိုသူကို၊ မောစေတုကာမော၊ ထွတ်စေလိုသော၊ သောဣဿရော၊ ထိုအပိုးရသူသည်၊ ပက္ခောသာပေယျ၊ ခေါ်စေရာ၏၊ မဟာ ရာဇမင်းမြတ်၊ အပိ၊ မေးဦးအံ့၊ ဣဿရာပရာမိကဿ၊ မင်းကိုပြစ်မှားသော ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ားအားအဟံ၊ ငါသည်၊ ကတဒေါသော၊ ပြုအပ်သော အပြစ်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနန္ဒဿ၊ ထိုသောသူအား၊ ဣဿရဒဿနေန၊ အပိုးရကိုမြင်ခြင်းကြောင့်၊ သန္တာသော၊ ထိတ်လန်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇယန္တု ခေါ်ဖြစ်ရာအံ့သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးဟော်မူ၏။ တန္တေ၊ အရှင် သုရား၊ အာမ၊ ဩဝါဒ်ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယျောကံလတ် သော်၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဿရာပရာမိက သာ၊ အပိုးရကိုပြစ်မှားသော၊ တဿပုရိသဿ၊ ထိုယောကျ်ားအား၊ ပရိမုပ္ဖိ တုကာမဿာပိ၊ လွတ်ခြင်းငှါအလိုရှိသော်ထည်း၊ ဣဿရဘယာ၊ အပိုးရ တေးမှ၊ သန္တာသော၊ ထိတ်လန်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာရာဇမင်း မြတ်၊ ဝေဝေခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ နိမယာ၊ ငရဲမှ၊ ရမ္ပိတုကာမာနံ၊ လွတ် လိုကုန်သော၊ နေရယိကာနံ၊ ငရဲသားဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ အားထည်း၊ မရဏဘယ၊ သေခြင်းတေးမှ၊ သန္တာသော၊ ထိတ်လန်ခြင်း သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တန္တေ၊ အရှင်သုရား၊ အဟံ၊ သုရားတပည့်တော်သည်၊ ယေနကာရဏေန အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ဩကပ္ပေယျံ၊ သက်ဝင်၍ယုံကြည်နိုင်ရာ၏၊ တေန ကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်၊ အပရံပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဥတ္တရိကာ ရဏံ၊ လွန်သောအကြောင်းကို၊ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါဦးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောကံဆိုလေ၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့် ဣဓ၊ ဤလောကနှိုက်၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဒုဋ္ဌပိသေန၊ ပူပြင်းသော အဆိပ်ရှိသော၊ အာထိပိသေန၊ မြွေသည်၊ ဒဋ္ဌော၊ ကိုက်အပ်သည်၊ တဝေယျ ဖြစ်ရာ၏၊ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ တေနပိသပိကာရေန၊ ထိုအဆိပ်ဟူ

သောအကြောင်းကြောင့်၊ ပတေယျ၊ ထည်းရာဇ်၊ ဥပ္ပတေယျ၊ လန့်ရာဇ်၊
 ဝနေယျ၊ လူးရာဇ်၊ ပဝနေယျ၊ ထိပ်ရာဇ်၊ အညတရော၊ တယောကံသော၊ ပုဂ္ဂိ
 သော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဗထဝန္တေန၊ အစွမ်းရှိသော၊ မန္တပဒေေန၊ မန္တန်ဂါ
 ထာဖြင့်၊ ဒဋ္ဌဗိသံ၊ ပူပြင်းသောအဆိပ်ရှိသော၊ ကံအာဘိဗိသံ၊ ထိုမြွေကို၊ အာ
 နေတွာ၊ ခေါ်၍၊ တံဒဋ္ဌဗိသံ၊ ထိုပူပြင်းသောအဆိပ်ကို၊ ပစ္စာစမာပေယျ၊ ရုပ်
 ယူစေရာဇ်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဝိ၊ မေးဦးဆုံး၊ ဝိသဂတဿ၊ အဆိပ်
 ရောက်သော၊ တဿဝုဂ္ဂိသဿ၊ ထိုယောကျ်ားအား၊ ဒဋ္ဌဗိသော၊ ပူပြင်းသော၊
 အဆိပ်ရှိသော၊ တထိံ၊ သဗ္ဗေ၊ ထိုမြွေသည်၊ သောတ္ထိဟေတု၊ ချမ်းသာရန်အ
 ကြောင်းကြောင့်၊ ဥပဂစ္ဆန္တော၊ အနီးသို့ကပ်ရောက်လေသော်၊ သန္တာသော
 ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျနုခေါ၊ ဖြစ်ရာသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမ၊ ကြော်ဖြစ်ရာဇ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ယျောက်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်၊ တထာရူပေ၊ ထိုသို့
 သဘောရှိသောအထိမှ၊ မြွေကို၊ သောတ္ထိဟေတုပိ၊ ချမ်းသာရန်အကြောင်း
 ကြောင့်လည်း၊ ဥပဂစ္ဆန္တော၊ အနီးသို့ကပ်ရောက်လေသော်၊ တဿ၊ ထို
 ယောကျ်ားအား၊ သန္တာသော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာ
 ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ နိရယာ၊ ငရဲမှ၊ ရစ္စိတုကာ
 မာနံ၊ လွတ်လိုကုန်သော၊ နေရယိကာနံ၊ ငရဲသူငရဲသား ဖြစ်ကုန်သော၊
 သတ္တာနံပိ၊ သတ္တဝါတို့အားလည်း၊ မရဏတယာ၊ သေဘေးမှ၊ သန္တာသော၊
 ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊
 ခပ်ထိမ်းသောသတ္တဝါတို့သည်၊ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ အနိဋ္ဌံ၊ အလိုမရှိအပ်
 ထေ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိရယေ၊ ငရဲမှ၊ နေရယိကာ၊ ငရဲသူဖြစ်ကုန်သော၊
 သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ပရိရစ္စိတုကာမာပိ၊ လွတ်လိုကုန်သော်လည်း၊
 မဂ္ဂ၊ နေ၊ သေခြင်းမှ၊ ဘာယန္တိ၊ ကြောက်လန့်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ တန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊
 သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဝေံ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူတိုင်း၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို
 သမ္ပန္နိန္ဒာမိ၊ ဝန်ခံပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆိုလေ၏။ တတိ
 ယာ၊ သုံးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ မဂ္ဂ၊ နေ၊
 သေခြင်းမှ၊ ဘာယနာဘာယနပဉ္စာ၊ ကြောက်မကြောက်သောသဘောကို
 မေးသောပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိကာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဒိဏိနပဋ္ဌာပါနိတော်နိဿယ၊

၁၀၀-မဂ္ဂုပါသရတ္တိပဋ္ဌာ၊

ဘန္တေနာဂဿေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဇော်၊ ဤစကား
 တော်ကိုဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ထာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
 ကိံဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော် မူအပ်သနည်း၊ အန္တလိက္ခေ၊
 ကောင်းကင်နှိုက်၊ ဌိတော၊ တည်နေသော်လည်း၊ မဂ္ဂုပါသာ၊ သေမင်း၏
 ကြော့ကွင်းမှ၊ နရဂ္ဂေယျ၊ မလွတ်နိုင်ရာ၊ သမုဒ္ဒမဇ္ဈေ၊ သမုဒ္ဒရာထယ်နှိုက်၊
 ဌိတော၊ တည်နေသော်လည်း၊ မဂ္ဂုပါသာ၊ သေမင်း၏ကြော့ကွင်းမှ၊ နရဂ္ဂေ
 ယျ၊ မလွတ်နိုင်ရာ၊ ပဗ္ဗတာနံ၊ တောင်တို့၏၊ ဝိဝရံ၊ အခေါင်းကျောက်လိုက်
 သို့၊ ပဝိဿ၊ ဝင်၍၊ ဌိတော၊ တည်နေသော်လည်း၊ မဂ္ဂုပါသာ၊ သေမင်း၏
 ကြော့ကွင်းမှ၊ နရဂ္ဂေယျ၊ မလွတ်နိုင်ရာ၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်နှိုက်၊ ဌိတော၊
 တည်နေသောသူသည်၊ မဂ္ဂုပါသာ၊ သေမင်း၏ကြော့ကွင်းမှ၊ ရဂ္ဂေယျ၊ ထွတ်
 လေရာ၏၊ သောဇကတိပ္ပဒေသော၊ ထိုသေမင်း၏ကြော့ကွင်းမှကင်းလွတ်
 ရာမြေအရပ်သည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏။ ။

ပုန၊ တထန်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိတ္တာစ၊ ထေးကာရန်
 နှိပ်ပရိတ်တော်တို့ကိုထည်း၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာ၊ ညွှန်ပြအပ်ကုန်၏၊ သေယျထိဒံ၊ အ
 ဘယ်ပရိတ်တို့နည်းဟူမူ၊ ရတနသုတ္တံ၊ ရတနသုတ်လည်းကောင်း၊ မေတ္တ
 သုတ္တံ၊ မေတ္တသုတ် လည်းကောင်း၊ ခန္ဓပရိတ္တံ၊ ခန္ဓပရိတ်လည်းကောင်း၊
 မောရပရိတ္တံ၊ မောရပရိတ် လည်းကောင်း၊ ဓဇဂ္ဂပရိတ္တံ၊ ဓဇဂ္ဂပရိတ်
 လည်းကောင်း၊ အာဇာနာမိယသုတ္တံ၊ အာဇာနာမိယသုတ် လည်းကောင်း၊
 အင်္ဂုလိမာယပရိတ္တံ၊ အင်္ဂုလိမာယပရိတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်တို့
 ပင်လည်း၊ ဘန္တေနာဂဿေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ အာကာသဂ
 တောဝိ၊ ကောင်းကင်သို့ကပ်ရောက်နေထိုင်သူသည်လည်းကောင်း၊ သမုဒ္ဒ
 မဇ္ဈဂတောဝိ၊ သမုဒ္ဒရာထယ်တွင်ဝင်၍ နေထိုင်သူသည် လည်းကောင်း၊
 ပါသာဒ ကုမ္ပိဇေဏ ဂူဟာပမ္ဘာဝဒဒိဗိဇယ ဝိဝရပဗ္ဗတန္တရ ဂတောဝိ၊
 ပြာသာဒ်ထက် အိမ်ပေါ်လိုက် ဂူတွင်း တောင်ခေါင်း ချောက်ကြားတွင်း
 အပေါက်တောင်ကြားတို့နှိုက် ၊ ခိုအောင်းနေထိုင်သူသည် လည်းကောင်း၊
 မဂ္ဂုပါသာ၊ သေမင်း၏ကြော့ကွင်းမှ၊ ယဒိနရဂ္ဂတိ၊ အကယ်၍မလွတ်ပေအံ့၊
 တေနတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့မူ၊ ပရိတ္တကမ္ပံ၊ ပရိတ်ကာရ်မန္တန်မန်းမှတ်ခြင်းသည်၊
 ဝိဒ္ဓန္တ၊ မှားခဲ့ထေရာ၏၊ ပရိတ္တကရထေန၊ ပရိတ်ရွတ်မှုပြုလုပ်ခြင်းကြောင့်၊

မဂ္ဂပါသာ၊ သေမင်း၏ကြော့ကွင်းမှ၊ ပရိရတ္တိ၊ လွတ်ရခြင်းသည်၊ ယဒိဘဝ
 တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ အန္တလိက္ခေ၊
 ကောင်းကင်နှိုက်၊ (ပ)၊ မဂ္ဂပါသာ၊ သေမင်း၏ကြော့ကွင်းမှ၊ နရစ္ဆေယျ၊
 မလွတ်ရာ၊ သောဇေတိပုဗ္ဗေသော၊ ထိုသေမင်း၏ကြော့ကွင်းမှလွတ်ကင်း
 သောအရပ်မည်သည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကား
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံပိဝစနံ၊ ထိုစကားသည်လည်း၊ မိစ္ဆာ၊ မှားယွင်းခဲ့ရာ
 ၏၊ အယံပိပဉ္စော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်လည်း၊ ဥဘတောကောဒိကော၊
 နှစ်ဘက်အစွန်းထွက်၏၊ ဂဗ္ဘိတော၊ အဖုအထူးထက်၊ ဂဗ္ဘိတရော၊ လွန်
 စွာအဖုအထူးဖွဲ့၏၊ သော၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ ထဝ၊ အရှင်ထုရားသို့၊
 အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်၏၊ တယာ၊ အရှင်ထုရားသည်၊ နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊
 ငြိမ်းပေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ သျှောက်ဆို၏ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဧတံ၊ ဤစကား
 တော်ကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိံဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟော
 တော်မူအပ်သနည်း၊ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်နှိုက်၊ (ပ)၊ မဂ္ဂပါသာ၊ သေ
 မင်း၏ကြော့ကွင်းမှ၊ နရစ္ဆေယျ၊ လွတ်လေရာ၏၊ သောဇေတိပုဗ္ဗေသော၊ ထို
 သေမင်း၏ကြော့ကွင်းမှ လွတ်ကင်းရာအရပ်သည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိချေ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊
 ပရိတ္တာစ၊ ပရိတ်တော်တို့ကိုလည်း၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာ၊ ညွှန်ပြအပ်ကုန်၏၊ ပန၊ မှတ်ယူ
 ရန်ကား၊ တဗ္ဗ၊ ထိုပရိတ်တော်မန္တန်သည်လည်း၊ သာဝသေသာယုကဿ၊
 အသက်မသေနိုင်ရန်အကြွင်းရှိသေးသော၊ ဝယသမ္ပန္နဿ၊ အရှုတ်နှင့်ပြည့်
 စုံသော၊ အပေတကမ္မာ ဝရဏဿ၊ အနန္တရိက်ကံစသည် ဝိတ်ပင်တားမြစ်
 ခြင်းမှ လွတ်ကင်းသူအကျိုးငှါ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော
 မင်းကြီး၊ ဝိဇာယုကဿ၊ အသက်စွမ်းဟုန် ကုန်ထေပြီးသူအား၊ ဥတိယာ၊
 ကာလ မြင့်ရှည် တည်နေနိုင်ရန်၊ ကိရိယာဝါ၊ ပြုနိုင်ခြင်း သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဥပက္ကမောဝါ၊ အစွမ်းထုံထသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိပေ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ မတဿ၊ သေထေပြီး၍၊
 သုက္ခဿ၊ ခြောက်သွေ့သော၊ ကောဠာပဿ၊ အခေါင်းရှိသော၊ နိသေဗ္ဗဟ
 သ၊ အဆီဩဇာမရှိသော၊ ဥပရုဒ္ဓဇီဝိတဿ၊ ဝမ်းယဉ်မတက် ညွှန်ခက်
 မဝေအသက် ချုပ်ထေပြီးသော၊ ဂတာယုသင်္ခါရဿ၊ ကြီးပွား သည်ပင်
 အသက်ရှင်အောင် ပြုပြင်စီရင် ခြင်းကင်းသော၊ ဓုက္ခဿ၊ သစ်ပင်အား၊

ကုမ္ဘာသောနု၊ အနိပေါင်းတထောင်ဖြင့်၊ ဥဒကော၊ ရေကို၊ အာကီရန္တေပိ၊
 ပက်ဖျန်းသော်လည်း၊ အလ္လတ္တံ၊ ဝါ၊ စိုခြင်းထန်းခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊
 ပလ္လဝိတဟရိတ ဘာဝေါ၊ အညွန့်ရွက်ဝင် စိမ်းရှင်ခြင်း သည်ထည်း
 ကောင်း၊ နဘဝေယျ၊ မဖြစ်နိုင်ရာ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအ
 တူပင်သျှင်၊ ဘေသန္တပရိတ္တကမ္မေန၊ ဆေးကုခြင်း ပရိတ်ရွတ်ခြင်းကိစ္စဖြင့်၊
 ဝိကာယကဿ၊ ကုန်ပြီးသော အသက်ရှိသောသူအား၊ ဇြိတိယာ၊ တည်နေ
 ခြင်းငှါ၊ ကိရိယာဝါ၊ ပြုနိုင်ခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ ဥပက္ခမောဝါ၊ အစွမ်း
 လုံ့ထသည် ထည်းကောင်း၊ နုတ္ထိ၊ မရှိပေ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မဟ်
 ယာ၊ မြေနှိုက်၊ ယာနိတာနိဗြာသခာနိ၊ အကြင်ဆေးပင်မျိုးတို့ သည်ထည်း
 ကောင်း၊ ယာနိတာနိဘေသန္တာနိ၊ အကြင်ဆေးတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
 တာနိဝိ၊ ထိုဆေးတို့သည်ထည်း၊ ပရိဝိကာယကဿ၊ ကုန်ပြီးသောအသက်
 ရှိသောသူအား၊ အကိစ္စကရာနိ၊ ပြုထုတ်မှုကိုမပြုနိုင်ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သာဝသေသာယကံ၊ အသက်ကြွင်းရှိသေး
 သော၊ ဝယသမ္ပန္နံ၊ အရွယ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ အပေတကမ္မာဝရတံ၊ မာတု
 စာတကစသောကံမှကင်းသောသူကို၊ ပရိတ္တံ၊ ပရိတ်တော်သည်၊ ရက္ခတိ၊
 စောင့်ရှောက်၏၊ ဂေါပတိ၊ သိုချုံစေ၏၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး
 ငှါ၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ပရိတ္တာ၊ ပရိတ်တရားတော်တို့ကို၊ ဥဒ္ဓိ
 မ္ဘာ၊ ညွှန်ပြအပ်ကုန်၏ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကဿကော၊ ထပ်သမား
 သည်၊ ဝေညေ၊ စပါးသည်၊ ပရိပက္ကေ၊ ကြီးရင့်မှည့်ရွမ်းသော်၊ သဿနာဇ္ဇေ၊
 စပါးပင်သည်၊ မတေ၊ သေခဲသော်၊ ဥဒကပ္ပဝေသနံ၊ ရေသွင်းခြင်းကို၊ ဝါရေ
 ယျ၊ တားမြစ်ရာ၏၊ ယံပနသဿံ၊ အကြင်ကောက်ပင်သည်ကား၊ တရုတံ၊
 သေးငယ်၏၊ မေဗသန္နိဘိ၊ ခုနစ်တစ်ရောင်ရှိ၏၊ ဝယသမ္ပန္နံ၊ နုနယ်၏၊ တံ
 သဿံ၊ ထိုကောက်သည်၊ ဥဒကဝဇာယာ၊ ရေအားကြီးခြင်းကြောင့်၊ ဝရုတိ၊
 ကြီးစွား၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူပင်သျှင်၊ ဝိကာယ
 ကဿ၊ အသက်ကြွင်းကုန်လေပြီးသောသူအား၊ ဘေသန္တပရိတ္တကိရိယာ၊
 ဆေးတည်းဟူသောပရိတ်ကိုပြုပြင်ခြင်းကို၊ ထဝိတာ၊ ပယ်၍ထားအပ်၏၊
 ပဒိုက္ခိတ္တာ၊ ပယ်ပစ်အပ်၏၊ ယေပနတေမနုဿာ၊ အကြင်လူတို့သည်၊ သာဝ
 သေသာယကံ၊ အသက်ကြွင်းရှိကုန်၏၊ ဝယသမ္ပန္နံ၊ အရွယ်နှင့် ပြည့်စုံ
 ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ပရိတ္တဘေသန္တာနိ၊ ပရိတ်
 တော်တည်းဟူသောဆေးတို့ကို၊ ဘဂဝိတာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူ

၃-မေတ္တာကဗျာ- ၂-အသေဇွတ်

တို့သည်၊ ပရိတ္တဘေသဇ္ဇေဟိ၊ ပရိတ်ဆေးတို့ကြောင့်၊ ဝစန္ဒိ၊ ကြီးပွားကုန်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂထိန် ကိုယ်တော်အရှင်တုရား၊ ဝိတာယုကော၊
ကုန်ပြီးသော အသက်ရှိသောသူသည်၊ ယဒိမရတိ၊ အကယ်၍ သေသည်ဖြစ်
အံ့၊ သာဝသေသာယုကော၊ အသက်ကြွင်းရှိသော သူသည်၊ ယဒိဇိဝတိ၊ အ
ကယ်၍ အသက်ရှည်အံ့၊ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂထိန် ကိုယ်တော်အရှင်တုရား
တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူကား၊ ပရိတ္တဘေသဇ္ဇေန၊ ပရိတ်ဆေးတော်တို့သည်၊
နိရတ္တကား၊ အကျိုးမရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ။
ဪ၊ ဆိုလေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တယာ၊ သင်မင်းမြတ်သည်၊ ဘေသဇ္ဇေ
ဟိ၊ ဆေးတို့ကြောင့်၊ ပရိနိဝတ္တိဘော၊ ထွေကုသော၊ ကောစိ၊ တရံတရ
သော၊ ရောဂါ၊ ရောဂါကို၊ ဒိဋ္ဌဝုဗ္ဗေပန၊ မြင်ဘူးပေ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ အရှင်တုရား၊ အနေကသတာနိ၊ အရာမကကုန်
သောရောဂါတို့ကို၊ အာမဒိဋ္ဌာနိ၊ ငြေငြိမ်းမြင်ဘူးပါကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဪ၊
လတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူကား၊ ပရိတ္တဘေ
သဇ္ဇေဟိ၊ ပရိတ်ဆေးကို ပြုခြင်းသည်၊ နိရတ္တကား၊ အကျိုးမရှိကုန်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ နတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုစကားသည်၊
မိစ္ဆာ၊ မှားသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂထိန် ကိုယ်တော်အရှင်တုရား၊ ဝေဇ္ဇာနံ၊ ဆေးဆရာ
တို့၏ ဥပက္ကမာ၊ လုံ့လတို့သည်၊ ဘေသဇ္ဇပါနာနုထေပါ၊ ဆေးသောက်ခြင်း
လိမ်းခြင်းတို့သည်၊ ဒိဿန္တိ၊ ထင်ရှားပေကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊
တေနုဥပက္ကမေန၊ ထိုလုံ့လကြောင့်၊ ရောဂါ၊ ရောဂါသည်၊ ပရိနိဝတ္တိ၊ ထွေ
ကုသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ။ ဪ၊ ဆိုလေ၏။ မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်၊ ပရိတ္တာနန္တိ၊ ပရိတ်တို့ကိုလည်း၊ ပဝတ္ထိယမာနာနံ၊ ရှုတ်ဆိုအပ်ကုန်
စဉ်၊ သဗ္ဗေ၊ အသံကို၊ သူယတိ၊ ကြားရပါ၏လော၊ ဇိဝါ၊ ဪ၊ သည်၊ သုက္ကတိ၊
ခြောက်၏။ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်၊ ဗျာဝဇ္ဇတိ၊ တွန့်လည်၏။ ကဗ္ဗော၊ လည်
ချောင်းသည်၊ အာတုရတိ၊ နာကျင်၏။ တေသံ၊ ပရိတ္တာနံ၊ ထိုပရိတ်တို့၏၊ တေန
ပဝက္ကေန၊ ထိုရှုတ်ဆိုသံကြောင့်၊ သဗ္ဗာဗျာဇေယော၊ အလုံးစုံသောရောဂါတို့
သည်၊ ဝုပသမေန္တိ၊ ပြင်းကုန်၏၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဤတိယော၊ တေး
ရန်တို့ကား၊ အပဝစ္ဆန္တိ၊ ဘဲကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတူ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တယာ၊ သင်သည်၊ အဟိနာ၊ မြွေသည်၊ ဒဋ္ဌော၊
ကိုက်အပ်သော၊ ကောစိ၊ တရံတဦးသောသူကို၊ မန္တပဒေန၊ မန္တန်မန်း

သဖြင့်၊ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို၊ ပါတိယမာနာ၊ ချသည်ရှိသော်၊ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို၊ ဝိက္ခ
 သန္တော၊ ကုစားလတ်သော်၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့၊ အဝော၊ အောက်သို့၊ အာ
 စဟမာနော၊ ပျို့အံ့သည်ကို၊ ဒိဋ္ဌ ပုဗ္ဗော ပန၊ မြင်ဘူး၊ ပါသလော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမ၊ ဩော်မြင်
 ဘူးပါ၏။ အဇ္ဇေ တရဟိဝိ၊ ယခုတိုင်လည်း၊ တံ၊ ထိုအဆိတ် ထုတ်ခြင်း
 သည်၊ ယောကော၊ ယောကနိက်၊ ဝန္တိတိ၊ လည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 ဩော်ကံဆို၏။ ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေနယိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မှုကား၊
 ပရိတ္တဘေသန္တကိရိယာ၊ ပရိတ်ဆေးဖြင့်ပြုပြင် ခြင်းသည်၊ နိဂုတ္တကား၊ အ
 ကျိုးမရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိရှိ၏။ တံ၊ ထိုစ
 ကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှားရှင်းသည်၊ သဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်
 တော်မူ၏။ ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြု ပြီးအံ့၊ ကတပရိတ္တံ၊ ပြု
 အပ်ပြီးသောပရိတ်ရှိသော၊ ပုရိသံ၊ ယောက်ျားကို၊ အဟိ၊ ရွှေသည်။ ခု' သိတု
 ကာမော၊ ကိုက်လိုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နခု' သတိ၊ မကိုက်၊ ဝိဝခု' ဖွင့်ထေ
 ပြီးသော၊ ရခံ၊ ပစပ်ကို၊ ဝိဒဟတိ၊ ပိတ်လေ၏။ စောရာနံ၊ ခိုးသူတို့အား၊ ဥက္ခိတ္တ
 ထဂုဇ္ဇိ၊ မိုးအပ်ပြီးသောတင်းပုတ်သည်လည်း၊ နသန္တဝတိ၊ မဖြစ်မြောက်နိုင်၊
 တော၊ ထိုခိုးသူတို့သည်၊ သဂုဇ္ဇံ၊ တင်းပုတ်ကို၊ မုပ္ပိတွာ၊ ထွတ်၍၊ ပေမံ၊ ချစ်
 မြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်ပြီး သော၊ ဟန္တိနာ
 ဝေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်လည်း၊ သမာဂတိံ၊ လာပြီး၍၊ ဥပရမတိ၊ ကြည့်ဘဲ
 ထေ၏။ ပဇ္ဇယိတော၊ ပြောင်ပြောင်တောက်သော၊ မဟာအဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ ပါမိသု
 ကြီးသည်လည်း၊ ဥပဂတိံ၊ လာရောက်၍၊ နိဗ္ဗာယတိ၊ ပြင်းစဲလေ၏။ ၊ ဟ
 ထာ ဂလံ၊ ထောထောဆယ် သေစေတတ်သော၊ ခါဟိတံ၊ ခဲအပ်သော၊ ဝိသံ
 ဝိ၊ အဆိပ်သည်လည်း၊ အဝဓံ၊ ဆေးသဘွယ်သည်၊ သမ္ပန္တတိ၊ ဖြစ်ထေ၏။ အာ
 ဟာရတ္ထံ' ဝါ၊ အဟာရအကျိုးငှါလည်း၊ ပရတိ၊ ပျို့နဲ့ ထေ၏။ ဝဇာကာ၊ သူ
 သတ်တို့သည်၊ ဟန္တကာမာ၊ သတ်လိုကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဥပ
 ဝတိံ၊ ကပ်ကုန်၍၊ ဒါသဘူတာ၊ ကျွန်အဖြစ်သို့ကပ်ကုန်သည်၊ ဝိဟာ၊ ချစ်
 မြတ်နိုးကုန်သည်၊ သမ္ပန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အတ္တန္တော၊ ပါသော၊ နင်းမိသော
 ကြော့၊ ကွင်းသည်လည်း၊ နသံဝရတိ၊ မဘွဲမိထေ။ ၊

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တယာ၊ သင်သည်၊ သုတပုပ္ဖပန၊ ကြားဘူးပါ၏
 ယော၊ ကတပရိတ္တံ၊ ပြုအပ်ပြီးသောပရိတ်ရှိသော၊ မောရသ၊ ဥဒေါင်း
 မင်းအား။ သတ္တဝသ၊ သတာနိ၊ အနှစ်ချနစ်ရာတို့ပတ်လုံး၊ ထုဒ္ဓကော၊ မူဆိုး
 သည်၊ ဝါသံ၊ ကြော့၊ ကွင်းကို၊ ဥပနေတံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်

ထေ၊ အကတပရိတ္တဿ၊ မပြုအပ်သောပရိတ်ရှိသော၊ မောရဿ၊ ဥဒေါင်း
မင်းအား၊ တံယေဝဒိဝသံ၊ ထိုနေ့နှိုက်ပင်လျှင်၊ ပါသံ၊ ကြော့ကွင်းသို့၊ ဥပနေ
သိ၊ သောင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုဘဝုဗ္ဗံ၊ သုဘဝုဗ္ဗံ၊ ကြားဘူးပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမသုယျုတိ၊ ဩော်ကြားဘူးပါ
၏၊ သောသဒ္ဓေါ၊ ထိုအသံသည်၊ သဒေဝကော၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ ထောကော၊
ထောကနှိုက်၊ အဗ္ဘဂ္ဂတော၊ နှံ့၍တက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ သျှောက်ဆို
ထေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ထေနတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မှုကား၊ ပရိတ္တဘေ
သဇ္ဇကိရိယာ၊ ပရိတ်ဆေး ကိပြုပြင်ခြင်းသည်၊ နိဂတ္ထကာ၊ အကျိုးမရှိလေ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊
မိစ္ဆာ၊ မှားသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘယာ၊ သင်သည်၊ သုဘဝုဗ္ဗံ၊ သုဘဝုဗ္ဗံ၊ ကြားဘူးပါ၏၊
ထော၊ ဒါနဝေါ၊ ဒါနောမည်သော ဘီလူးသည်၊ ဘရိယံ၊ မယားကို၊ ပရိ
ရက္ခန္တော၊ စောင့်ရှောက်လို၍၊ သမုဂ္ဂေ၊ ကြွပ်နှိုက်၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်သွင်း
၍၊ ဝိထိတွာ၊ ပျံ၍၊ ကုန္တိနာ၊ ဝမ်းဖြင့်၊ ပရိဟရတိ၊ သောင်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ
နှိုက်၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဝိဇ္ဇာဝရော၊ ဝိဇ္ဇာပိုင်သည်၊ တဿဒါနဝ
ဿ၊ ထိုဒါနောဘီလူး၏၊ ရုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ တာယ၊ ထို
မိန်းမနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ အဘိရမတိ၊ မွေ့လျော် ပျော်ပါး၏၊ ယဒါ၊ အ
ကြင်အခါနှိုက်၊ သောဒါနဝေါ၊ ထိုဒါနောဘီလူးသည်၊ အညာသိ၊ သိ၏၊
အထ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ သမုဂ္ဂံ၊ ကြွပ်ကို၊ ဝပိတွာ၊ ထွေးအနံ့၍၊ ဝိဝရိ၊ ဖွင့်၏၊
ဝိဇ္ဇာဝရော၊ ဝိဇ္ဇာပိုင်သည်၊ သမုဂ္ဂေ၊ ကြွပ်ကို၊ ဝိဝဇေ၊ ဖွင့်ထပ်သည်
နှင့်၊ သဟ၊ တပြိုင်နက်တည်း၊ ယေနကာသံ၊ အလိုရှိရာအရပ်သို့၊ ပက္ကမိ၊ တဲ
သွားလေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုဘဝုဗ္ဗံ၊ သုဘဝုဗ္ဗံ၊ ကြားဘူးပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမသုယျုတိ၊ ဩော်ကြား
ဘူးပါ၏၊ သောသဒ္ဓေါ၊ ထိုအသံသည်လည်း၊ သဒေဝကော၊ နတ်နှင့်တကွ
သော၊ ထောကော၊ ထောကနှိုက်၊ အဗ္ဘဂ္ဂတော၊ နှံ့၍တက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ သျှောက်ထေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သောဝိဇ္ဇာဝရော၊ ထိုဝိဇ္ဇာ
ပိုင်သည်၊ ပရိတ္တဗလေန၊ ပရိတ်တော်၏အစွမ်းကြောင့်၊ ဝဟဏာ၊ ပန်းယူ
ခြင်းမှ၊ မုတ္တောနနု၊ လွတ်သည်မဟုတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေးတော်မူ
၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာမ၊ ဩော်ဟုတ်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သျှောက်ထတ်
သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ထေနတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မှုကား၊ ပရိတ္တဗလံ၊ ပရိတ်
တော်၏အစွမ်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပန၊ တနည်းသော်ကား၊ အပရော၊ တပါးသော၊
 ဝိဇ္ဇာမရော၊ ဝိဇ္ဇာမရ်ရှိသည်၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်နှိုက်၊ ရညော၊
 မင်း၏၊ အန္တေပုရေ၊ နန်းတော်တွင်းနှိုက်၊ မဟေသိယာ၊ မိဖုယားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊
 တက္က၊ သဗ္ဗဒုဋ္ဌော၊ ပြစ်မှား၍၊ ဂဟဏပတ္တော၊ ဘင်းရန်အခွင့်သို့ရောက်သည်
 သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ ခဏေန၊ တခဏခြင်းဖြင့်၊ မန္တဗလေန၊ မန္တရံစွမ်းအင်
 ကြောင့်၊ အဒဿနံ၊ ကွယ်ပျောက်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်လေ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ သုတပဗ္ဗံ၊ န၊ ကြားဘူးပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏
 ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ အာမ၊ သုယုတိ၊ ကြော်ကြားဘူးပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
 ဟ၊ ယျောကံဆိုလေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သောဝိဇ္ဇာမရော၊ ထို
 ဝိဇ္ဇာမရ်ရှိသည်၊ ပရိတ္တဗလေန၊ ပရိတ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဂဟဏာ၊ ဘင်းယူခြင်း
 မှ၊ ရုက္ခောနနူ၊ လွတ်သည်မဟုတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ အာမ၊ ကြော်ဟုတ်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောကံ
 ပေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မှုကား၊ ပရိတ္တဗလာနိ၊ ပရိတ်
 ၏အစွမ်းတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ သဗ္ဗေယေဝ၊ ခပ်
 သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့အားသာလျှင်၊ ပရိတ္တံ၊ ပရိတ်သည်၊ ရက္ခတံ၊
 စောင့်ကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောကံဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်း
 မြတ်၊ ဧကဓ္မေ၊ အချို့သူတို့ကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏၊ ဧကဓ္မေ၊ အချို့သူတို့ကို၊
 နရက္ခတံ၊ မစောင့်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေနာဂသေန၊
 နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မှုကား၊ ပရိတ္တံ၊
 ပရိတ်တော်သည်၊ နသဗ္ဗတ္ထိကံ၊ အလုံးစုံသောအကျိုးကိုမပြီးနိုင်၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောကံဆိုလေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဝိ၊ မေးဦးအံ့၊
 ဘောဇနံ၊ အစာသည်၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်
 ကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ
 အရှင်ထုရား၊ ဧကဓ္မေ၊ အချို့သူတို့ကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏၊ ဧကဓ္မေ၊
 အချို့သူတို့ကို၊ နရက္ခတံ၊ မစောင့်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောကံဆိုလေ၏
 ကိံ၊ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဧကဓ္မေ၊ အချို့သူတို့ကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်သ
 နည်း၊ ဧကဓ္မေ၊ အချို့သူတို့ကို၊ နရက္ခတံ၊ မစောင့်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ
 မိန့်တော်မူ၏။ ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧကဓ္မေ၊
 အချို့သူတို့သည်၊ တံယေဝ၊ ဘောဇနံ၊ ထိုအစာကိုသာလျှင်၊ အတိဘုဠိတွာ၊
 လွန်စွာစား၍၊ ဝိသုစိကာယ၊ ဝမ်းကျောသဖြင့်၊ မရန္တိ၊ သေကုန်၏၊ ဣတိ

တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကစ္စေ၊ အဗ္ဗါ သူတို့ကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ ဧကစ္စေ၊ အဗ္ဗါ သူတို့ကို၊ နရက္ခတိ၊ မစောင့်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျော့ကံဆို၏။ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မှုကား၊ ဘောဇနံ၊ အစာသည်၊ သဗ္ဗေထံ၊ ခပ်ထိမ်းသောသူတို့၏၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ နရက္ခတိ၊ မစောင့်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဇွိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ဘောဇနံ၊ အစာသည်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ဟရတိ၊ ဆောင်ကြဉ်းလေ၏။ ကတမေဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ဇွိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဘောဇနံ၊ အစာသည်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ဟရတိ၊ ဆောင်သနည်း၊ အတိဘုက္ကေန၊ အလွန်အမင်းစားသဖြင့် ထည်းကောင်း၊ ဥသ္မာဒုဗ္ဗထတာယဝါ၊ ဝမ်းမီးအားနည်းသဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇွိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဘောဇနံ၊ အစာသည်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ဟရတိ၊ ဆောင်ကြဉ်းလေ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဘောဇနံ၊ အစာသည်၊ အာယုဒဒံ၊ အသက်ကိုပေးနိုင်လင့်ကစား၊ ဣပစာရေန၊ မကောင်းသဖြင့်ဖွဲ့ခြင်းကြောင့် ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ဟရတိ၊ ဆောင်ကြဉ်းလေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျော့ကံ၏။ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတုသာလျှင်၊ ပရိတ္တံ၊ ပရိတ်တော်သည်၊ ဧကစ္စေ၊ အဗ္ဗါ သူတို့ကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ ဧကစ္စေ အဗ္ဗါ သူတို့ကို၊ နရက္ခတိ၊ မစောင့်။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပရိတ္တံ၊ ပရိတ်တော်သည်၊ နရက္ခတိ၊ မစောင့်၊ ကတမေဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပရိတ္တံ၊ ပရိတ်တော်သည်၊ နရက္ခတိ၊ မစောင့်သနည်း၊ ကမ္မာဝရဏေန၊ ကံသည်တားမြစ်သဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ကိလေသာဝရဏေန၊ ကိလေသာတားမြစ်သဖြင့်ထည်းကောင်း၊ အသဒ္ဓဟနတာယ၊ မယုံကြည်သဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပရိတ္တံ၊ ပရိတ်တော်သည်၊ နရက္ခတိ၊ မစောင့်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပရိတ္တံ၊ ပရိတ်တော်သည်၊ သက္ကာနရက္ခနံ၊ သက္ကာဝါကိုအစဉ်စောင့်ပေလင့်ကစား၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကတေန၊ ပြုလုပ်သဖြင့်၊ အာရက္ခံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊ ဧဟတိ၊ စွန့်လေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ ကုန္တိဂတံ၊ ဝမ်းသို့ရောက်သော၊ ဝုတ္တံ၊ သားကို၊ ပေါသေ

မိထိန္ဒပညာပါဠိတော်နိဿယ

တိ၊ ငွေ၊ မြူ၊ ဇွဲ၊ ဟိတေ၊ သား၊ ဇွဲ၊ အစီး၊ အပွား၊ အားဖြင့်၊ ဥပစာ၊ ခေ၊ န၊ ကောင်း၊ စွာ
ကျင့်ခြင်းဖြင့်၊ ဇနတိ၊ မွေး၊ သွား၊ ဇွဲ၊ ဇနယိတွာ၊ မွေး၊ သွား၊ ပြီး၍၊ အသုစိမထ
သိဗ်၊ ဝဏိကံ၊ မစင်အညစ်အကြေးနှစ်ကို၊ အပနေတွာ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဥတ္တမ၊ ဝရ
သုဂန္ဓံ၊ အထွန်မြတ်၍ နှစ်သက်တောင့်တအပ်သော နံ့သာကို၊ ဥပလိမ္ပတိ
လိမ်းကျံ၊ ဇွဲ၊ ပရေ၊ သူတပါးတို့သည်၊ အက္ခောသန္တေဝါ၊ ဆဲဆိုသော်၎င်း၊
ပဟရန္တေဝါ၊ ပုတ်ခတ်သော်လည်းကောင်း၊ အနုကမ္ပိတဟဒယာ၊ သနား
ကျင်နာသောစိတ်ရှိ၍၊ အာကမ္ပိတွာ၊ ဆွဲငင်၍၊ သာဓိနော၊ အရှင်သျှိ၊ ဥပနေ
တိ၊ ဆောင်နှင်း၊ ဇွဲ၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်ဆောင်နှင်း သော်လည်း၊ တဿ၊ ထိုအမိ
ဇွဲ၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ အပရဒ္ဓေါ၊ အပြစ်ရှိသည်၊ ဝေလ္လာတိဝတ္တော၊ ဥပဒေ
ကိုလွန်ကျူးသည်၊ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော်၊
နံ၊ ထိုမိမိသားကို၊ သော၊ ထိုအရှင်သည်၊ ဒဗ္ဗမုဂ္ဂရဇာဏုရဗ္ဗိဟိ၊ တုတ်
ဆောက်ပုတ်ချလက်ထီးတို့ဖြင့်၊ ဟနတိ၊ ရိုက်နှက်၊ ဇွဲ၊ ပေါထေတိ၊ ပုတ်ခတ်
ဇွဲ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အပိ၊ မေးဦးအံ့၊ တဿ၊ ထိုသား၊ ဇွဲ၊ မာတော၊ အမိ
သည်၊ အာကမ္ပနပရိကမ္ပနံ၊ ဆွဲဆောင်ငင်ထုတ်ခြင်းကို၊ ဂါဟံ၊ နှုတ်ယူ
ခြင်းကို၊ သာဓိနော၊ အရှင်အား၊ ဥပနယနံ၊ အနီးသို့ကပ်၍ဆောင်ယူခြင်းကို၊
ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဇာတိန္ဒုခေါ၊ ရှင်ပါအံ့ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်
တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ နဟိ၊ ထိုသို့မရှိပေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
ဪ၊ ကံဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကေန၊ အဘယ်မည်သော၊ ကာရ
ထေန၊ အကြောင်းဖြင့်၊ နဟိလဘတိ၊ မရသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်
တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏အပရာဇေန၊ အပြစ်အား
ဖြင့်၊ နုလဘတိ၊ မရပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဪ၊ ကံဆိုပေ၏၊ မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ အာ
ရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို၊ ပရိတ္တံ၊ ပရိတ်တော်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏
အပရာဇေန၊ အပြစ်အားဖြင့်၊ ဝဗ္ဗံ၊ မြို့သည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်
ထုရား၊ သာရ၊ ကောင်းစွာပြု၊ ပဠော၊ ပြဿနာမေးခွန်းကို၊ သုဝိနိစ္ဆိတော၊
ကောင်းစွာဆုံးဖြတ်အပ်ပြီ၊ ဂဟတံ၊ ယူအပ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ အဂ
ဟတံ၊ မယူအပ်သည်ကို လည်းကောင်း၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ အန္ဓကာရော၊ အ
ရိုက်ကို၊ အာလောကော၊ အလင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီ၊ တံ၊ အရှင်ထုရား
သည်၊ ဒိဗ္ဗိဇာလံ၊ ဒိဗ္ဗိလည်း ဟူသောကွန်ယက်ကို၊ ဝိနိဝေဠိတံ၊ ဖြေအပ်ပြီ၊
ဂဏိဝရပဝရံ၊ ဂိုဏ်း ဆရာ၏ အမြတ်သို့၊ အာသန္ဓ၊ ကပ်ရောက်ပြီ၊ ဣတိ၊

၃-မေဏ္ဍကဗျာ- ၂-အဘောဇ္ဇဝဂ်၊ ၃၈၇

ဤသို့အာဟာ၊ ယျော၊ ဆိုလေ၏။ စတုတ္ထိ၊ လေးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မရွှေပါသမုတ္တိပဉ္စာ၊ မရွှေပါသမုတ္တိ ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၀၁-ဘဝဂတောယာဘန္တရာယပဉ္စာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ တုဌေ၊ အရှင်ထုရားတို့သည်။ ထဏထ၊ ဆိုတော်မူကုန်၏။ ကိံဘဏထ၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ စိဝရုပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိဏာနပုဂ္ဂဟဘေသန္တပရိက္ခာရာနံ၊ သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်း အိပ်ရာနေရာသူနာအထောက်အပံ့ဖြစ်သောဆေးပစ္စည်းတို့ကို၊ ယာဘိ၊ ရတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဏထ၊ ဆိုတော်မူကုန်၏။ ပုနစ၊ တဘန်လည်း။ တထာဂတော၊ ထုရားသည်။ ပဉ္စသာလံ၊ ပဉ္စသာလမည်သော၊ ဗြာဟ္မဏဂါမံ၊ ပုဏ္ဏားရွာသို့။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလှီငြါ၊ ပပိထိတွာ၊ ဝင်၍၊ ကိပ္ပိဓေဝ၊ တရံတရာကိုမျှ။ အလတိတွာ၊ မရခဲ့ဘဲ။ ယထာဓေတေနပတ္တေန၊ ဆေးမြိတိုင်းသောသပိတ်ဖြင့်၊ နိက္ခန္တေ၊ ထွက်တော်မူခဲ့ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တုဌေ၊ အရှင်ထုရားတို့သည်။ ဘဏထ၊ ဆိုတော်မူကုန်၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ စိဝရုပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိဏာနပုဂ္ဂဟဘေသန္တပရိက္ခာရာနံ၊ သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်းအိပ်ရာနေရာသူနာအထောက်အပံ့ဖြစ်သော ဆေးလေးပါး သောပစ္စည်းအသုံးအဆောင်တို့ကို၊ ယဒိယာဘိ၊ အကယ်၍ရသည်ဖြစ်အံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပဉ္စသာလံ၊ ပဉ္စသာလမည်သော၊ ဗြာဟ္မဏဂါမံ၊ ပုဏ္ဏားရွာသို့။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလှီငြါ၊ ပပိထိတွာ၊ ဝင်၍၊ ကိပ္ပိဓေဝ၊ တရံတရာကိုမျှ။ အလတိတွာ၊ မရခဲ့ဘဲ။ ယထာဓေတေနပတ္တေန၊ ဆေးမြိတိုင်းသောသပိတ်ဖြင့်၊ နိက္ခန္တေ၊ ထွက်တော်မူခဲ့ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်။ မိစ္ဆာ၊ မှားရာ၏။ ပဉ္စသာလံ၊ ပဉ္စသာလမည်သော၊ ဗြာဟ္မဏဂါမံ၊ ပုဏ္ဏားရွာသို့။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလှီငြါ၊ ပပိထိတွာ၊ ဝင်၍၊ ကိပ္ပိဓေဝ၊ တရံတရကိုသာလျှင်၊ အလတိတွာ၊ မရခဲ့ဘဲ။ ယထာဓေတေနပတ္တေန၊ ဆေးမြိတိုင်းသောသပိတ်ဖြင့်၊ ယဒိနိက္ခန္တေ၊ အကယ်၍ ထွက်တော်မူခဲ့ရအံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ထွက်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ စိဝရုပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိဏာနပုဂ္ဂဟ

ဘေးသန္ဓေပရိက္ခရာရန်၊ သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်းအိပ်ရာနေရာသုနာအထောက်အပံ့ဖြစ်သောဆေးပစ္စည်းတို့ကို၊ ထာဘီ၊ ရသေ့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ တံပိဝစနံ၊ ထိုစကားသည်လည်း၊ မိစ္ဆာ၊ မှားရာ၏။ အယံ ဝိပဉ္ဇော၊ ဤပြဿနာ မေးခွန်းသည်လည်း၊ ဥဘတောကောဋိကော၊ နှစ်ဘက်အစွန်းရှိ၏။ သုမဟန္တော၊ ကြီးကျယ်၏။ ဒုန္နိဗ္ဗေဝော၊ ဖြေနိုင်ခဲ့၏။ သော၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရားသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရော့၏။ သော၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်းကို၊ တယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ ငြိမ်းစေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝေဠာကံဆို၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဝရပိဏ္ဍာပါတသေနာသနဂိထာနပစ္စယဘေသန္ဓေပရိက္ခရာရန်၊ သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်းအိပ်ရာနေရာသုနာအထောက်အပံ့ဖြစ်သော ဆေးပစ္စည်းတို့ကို၊ ထာဘီ၊ ရသေ့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဉ္စသာလံ၊ ပဉ္စသာလမည်သော၊ ဗြာဟ္မဏဂါမ်၊ ပုတ္တော၊ ရွာသို့၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလှီ၊ ငှါ၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ကိစ္ဆိဒေဝ၊ တရုတရကိုသာလျှင်၊ အလသိတွာ၊ မရခဲ့ဘဲ၊ ယထာဓောတေနပတ္တေန၊ ဆေးမြတ်ိုင်းသောသပိတ်ဖြင့်၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်တော်မူခဲ့ရ၏။ ပန၊ ဖွတ်ယူရန်ကား၊ တဉ္စ၊ ထိုသို့မရခြင်းသည်လည်း၊ ပါပိမတော၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိသော၊ မာရဿ၊ မာရ်မင်း၏၊ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ရပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိလိန္ဒတော်မူ၏။ ။ ဘန္တေနာဂသေန။ နာဂသိန် ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မှုကား။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂထနပထံ၊ အရေအတွက်ဂဏန်းကို။ ဝိဝရပိဏ္ဍာယ၊ လွန်လေပြီးသော ကမ္ဘာပစ္စုပ္ပန်ပတ်လုံး၊ အဘိသင်္ခတံ၊ ပြုလုပ်စီရင်တော်မူအပ်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်တော်သည်၊ ကိန္တိန္နိဗ္ဗိတံ၊ ကုန်ဆုံးလေပြီသော၊ အရေခွဲပစ္စေ၊ ယခုတွင်သာဖြစ်ပေါ်စေ၊ ပါပိမတော၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိသော၊ မာရေန၊ မာရ်မင်းသည်၊ တဿကုသလဿ၊ ထိုကုသိုလ်တော်၏၊ ပလဝေဂံ၊ အစွမ်းတော်ကို၊ ကိန္တိပိဟိတံ၊ အသို့ပိတ်နိုင်လေသနည်း၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ပိတ်ပင်နိုင်မှုကား၊ တထိံ ဝတ္ထုတ္ထိံ၊ ထိုအကြောင်းရှိကိစ္စသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဋ္ဌာနေသု၊ အရာတို့ရှိကိ၊ ဥပဝါဒေါ၊ ပြောဆိုဘွယ်သည်၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ဆိုက်ရောက်လေ၏။ ကတမေသု၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ဋ္ဌိသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဋ္ဌာနေသု၊ အရာတို့ရှိကိ၊ ဥပဝါဒေါ၊ ပြောဆိုဘွယ်သည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ ဆိုက်ရောက်သနည်း၊ ကုသလတောပိ၊

ကုသိုလ်ထက်လည်း၊ အကုသိုလ်အကုသိုလ်သည်၊ ဗလဝတရုံ၊ အားကြီး
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓဗလတောပိ၊ ဘုရား၏အားအစွမ်းထက်လည်း၊
 မာရဗလံ၊ မာရ်မင်း၏အားအစွမ်းသည်၊ ဗလဝတရုံ၊ အားကြီးသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခွီသုဋ္ဌာနေသု၊ နှစ်ပါးသောအရာတို့ရှိက်၊ ဥပဝါဒေါ၊
 ပြောဆိုထွယ်သည်၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ဆိုက်ရောက်လေ၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်
 ပြန်မှုကား၊ ရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏။ မူလတောပိ၊ အရင်းထက်လည်း၊ အဂ္ဂံ၊
 သစ်ပင်ဖျားသည်၊ ဘာရတရုံ၊ သာ၍လေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်လေရာ၏။
 ဂုဏသံပရိကိဏ္ဍတောပိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှလွှမ်းသောဂုဏ်ကျေးဇူးတရား
 ထက်လည်း၊ ပါဝိသံ၊ မကောင်းသောတရားသည်၊ ဗလဝတရုံ၊ အားကြီး
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဈောကံဆိုလေ၏။ မဟာရာ
 ဇ၊ မင်းမြတ်၊ တာဝတကန၊ ထိုမျှသောက်ဖြင့်၊ ကုသလတောပိ၊ ကုသိုလ်
 ထက်လည်း၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်သည်၊ ဗလဝတရုံနာမ၊ အားကြီးသည်
 မည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဗုဒ္ဓဗလတောပိ၊ မြတ်စွာဘုရား အားတော်
 ထက်လည်း၊ မာရဗလံ၊ မာရ်အားသည်၊ ဗလဝတရုံနာမ၊ အားကြီးသည်မည်
 သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်နိုင်ပေရာ၊ ဗုဒ္ဓဗလတောပိ၊ ဘုရားရှင်၏ အားအစွမ်း
 ထက်လည်း၊ မာရဗလံ၊ မာရ်မင်း၏အားအစွမ်းသည်၊ ဗလဝတရုံနာမ၊ လွန်
 သောအားရှိ သည် မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ခဲ့ ရာ၏။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်
 ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာရှိက်၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဣန္ဒြိယဗ္ဗံ၊ အလိုရှိ
 အင်္ဂါ၊ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ား
 သည်၊ ရညောစက္ကဝတ္ထိဿ၊ စကြာဝတေးမင်း၏အကျိုးငှါ၊ မရံဝါ၊ ပျားရည်
 ကိုလည်းကောင်း၊ မရပိဏ္ဍိကံဝါ၊ ပျားရဲ့ ဆုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ အညံ၊ တ
 ပါးသော၊ ဥပါယနံဝါ၊ ယက်ဆောင်ကိုလည်းကောင်း၊ အဘိဟ၊ ရေယျ၊ ရှေး
 ရှုဆောင်ယူခဲ့ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုသူကို၊ ရညော၊ စကြာဝတေးမင်း၏၊ နှိရပါ
 သော၊ တံခါးစောင့်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ကိံဝဒေယျ၊ အဘယ်
 သို့ဆိုရာသနည်း၊ ဘော၊ အိုအချင်းယောကျ်ား၊ အယံ၊ ဤအခါသည်ကား၊
 ရညော၊ မင်းအား၊ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ အကာလော၊ အခါမဟုတ်ချေ၊
 ဘော၊ အိုအချင်းယောကျ်ား၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဖြစ်သောကြောင့်၊ တဝ၊
 သင်၏၊ ဥပါယနံ၊ ယက်ဆောင်ကို၊ ဝဟောတွာ၊ ယူ၍၊ တဝ၊ သင့်အား၊ ရာဇာ၊
 မင်း ကြီးသည်၊ အတ္ထံ၊ ဒဏ်ကို၊ ပုရေဓာရေဿတိ၊ မတစ်ဖိ၊ သိစာံ သိစာံ၊
 သျှင်စွာသျှင်စွာ၊ ပဋိနိဝတ္တ၊ ပြန်လေလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။

မိထိန္ဒရဝဂ္ဂပါဠိတော်နိဿယ

တတော၊ ထိုသို့ ဆိုသောကြောင့်။ သောဝရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။
 ဒဏ္ဍဘယော၊ ဒဏ်ဟူသောဘေးမှ၊ တထိတော၊ ထိတ်လန့်လျက်၊ ဥဗ္ဗိပေါ၊
 ထုန်ထုပ်လျက်၊ တံဥပါယနံ၊ ထိုထက်ဆောင်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ သီဗံ
 သီဗံ၊ ထျင်စွာထျင်စွာ၊ ပဋိနိဝတ္တေယျ၊ ပြန်ထည်ရာ၏။ မဟာရာဇမင်း
 မြတ်၊ အပိမေးဦးအံ့၊ တာဝတကေန၊ ထိုမျှထောက်ဖြင့်၊ သောစက္ကဝတ္တိ၊ ထို
 စက္ကဝတေးမင်းသည်၊ ဥပါယနဝိကထမက္ကကေန၊ ထက်ဆောင်ချိုချိုမျှ
 ဖြင့်၊ ခွါရပါလတော၊ တံခါးစောင့်အောက်၊ ဒုဗ္ဗထကရောနာမ၊ အားအစွမ်း
 သျှောသော မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ထေသထေသ၊ ပန၊ ထိုပြင်၊ အညံ၊ ဤ
 ထက်ဆောင်မှတပါးသော၊ ကိပ္ပိ၊ တရံတရသော၊ ဥပါယနံဝါ၊ ထက်ဆောင်
 ကိုမူလည်း၊ နုလဘေယျ၊ မရထေအံ့ထေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ
 ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နုယိ၊ ထိုသို့မဖြစ်နိုင်ရာ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
 သောခွါရပါလော၊ ထိုတံခါးစောင့်သည်၊ ဣဿာပကတော၊ ဂြုရူအားကြီး
 သည်ဖြစ်၍၊ ဥပါယနံ၊ ထက်ဆောင်ကို၊ နိဝါဓေယိ၊ တားမြစ်၏။ ရာဇဒေဝု
 မက္ကာရဟော၊ မင်းဒဏ်မထိုက်သင့်ပါ၊ အညေန၊ တပါးသော၊ ခွါရေန၊ တံခါး
 ဖြင့်၊ သတသဟဿဂုတံပိ၊ အဆအရာအဆအထောင်ထည်း၊ ရညော၊ မင်း
 အား၊ ဥပါယနံ၊ ထက်ဆောင်ကို၊ ဥပေတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ
 သျှောက်ဆို၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာထျင်၊
 ပါပိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာဂ်သည်၊ ဣဿာပကတော၊ ဂြုရူအား
 ကြီးသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဿာထကော၊ ပဗ္ဗဿာထရွာ၌နေကုန်သော၊ ပြာဟူဏဂဟ
 ပတိကော၊ ဝုဏ္ဏု၊ အိမ်ရှင်တို့ကို၊ အနွာဝိထိ၊ ပူးကပ်၏။ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်
 ထည်း၊ အညာနိ၊ တပါးကုန်သော၊ အနေကာနိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဒေဝတာသ
 တသဟဿာနိ၊ နတ်အထိန်းတို့သည်၊ အမတံ၊ အမြိုက်ဖြစ်သော၊ ဒိဗ္ဗံ၊
 နတ်နှိုက်ဖြစ်သော၊ ဩဇံ၊ ဩဇာကို၊ ဝဟေတွာ၊ ကိုင်ယူကုန်၍၊ သဂဝ
 ကော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာယေ၊ ကိုယ်တော်နှိုက်၊ ဩဇံ၊ နတ်ဩဇာကို၊
 ဩဒဟိဿာမ၊ ထည့်သွင်းကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံစည်၍၊ သဂဝန္တံ၊ မြတ်
 စွာဘုရားကို၊ နမဿမာနာ၊ ရှိခိုးကုန်လျက်၊ ပဗ္ဗထိကာ၊ ထက်အုပ်ချီကုန်
 လျက်၊ ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဟောထု၊ ရှိပါ
 စေတော၊ ထောကော၊ ထောကနှိုက်၊ ဥက္ကမဝရိဿဿ၊ ယောကျ်ားမြတ်
 ဖြစ်ပေသော၊ သဂပတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါးကုန်
 သော၊ ပစ္စယာ၊ ပစ္စည်းတို့သည်၊ သုလတာ၊ ရလွယ်ပေကုန်၏။ ဒေဝမနုသော

ဟိ၊နတ်လူတို့သည်။ ယာစိတောဝ၊တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍ သာယျင်၊
 ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊စက္ကာရော၊ထေးပါးကုန်သော၊ပစ္စယေ၊ပစ္စည်း
 တို့ကို၊ပရိသုတ္တံ၊ ဆည်းပေးတော်မူရပေ၏။ အပိစခေါ၊စင်စစ်သော်ကား၊
 မာရဿ၊ မာရ်၏။ ယောအဓိပ္ပါယော၊ အကြင် ဆွမ်းမရရန်အလိုရှိသည်၊
 အတ္ထိရှိ၏၊သော၊ထိုအလိုသည်၊တာဝတကေန၊ထိုမျှးသာကံဖြင့်၊သိဒ္ဓေါပန
 ပြီးရထေ၏တကား၊ယံ၊ အကြင်ကြောင့်၊သော၊ထိုမာရ်နတ်မင်းသည်၊ဘဂ
 ဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏။ ဘောဇနဿ၊ ဆွမ်းတောဇဉ်၏၊အန္တရာယံ၊အ
 ကန်အကွက်ဘေးရန်ကို၊အကောသိပန၊ပြုနိုင်ဘိ၏တကား၊တန္တေ၊အရှင်ဘု
 ရား၊က္ခေ၊ဤအရာနှိုက်၊မေ၊ထုရားတပည့်တော်၏၊ကင်္ခါ၊ယုမှားခြင်းသည်
 နုသိဇ္ဇတိ၊မပြတ်ပါလေ၊ တတ္ထ၊ထိုအရာနှိုက်၊ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်
 သည်၊ဝိမတိဇာတော၊ နှုတ်အလိုလိုဖြစ်၍၊သံသယပက္ခန္ဓော၊ယုမှားခြင်း
 သို့ပြေးဝင်ကျက်ရှိ၏၊ယံ၊အကြင်ကြောင့်၊ အရဟတော၊ပူဇော်အတူးကိုခံ
 တော်မူထိုက်ထသော၊သဗ္ဗာသမ္ပုဒ္ဓဿ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကိုဆရာ
 မရှိမိမိအလိုလိုကိုယ်တော်တိုင်သာသိတော်မူတတ်ထသော၊ သဒေဝကော၊
 နတ်နှင့်ကကွသော၊ လောကော၊လူအပေါင်းနှိုက်၊ အဂ္ဂပုဂ္ဂလဝရဿ၊မြတ်
 သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်မြတ်ထသော၊ကုသလဓရပုညသမ္ဘဝဿ၊မြတ်သော
 ကုသိုလ်ပုည ၏ဖြစ်ထွန်းရာ ဖြစ်ထသော၊ အသမသမဿ၊ အထုမရှိထ
 သော၊အနုပမဿ၊နှိုင်းခိုင်းစရာဥပမာ မရှိထသော၊အပ္ပမီသမဿ၊အတူမ
 ရှိထသော၊တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ဆဝကံ၊ယုတ်သော၊ထာ
 မကံ၊ပိုးစဉ်းသော၊ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ်သော၊ပါပံ၊မကောင်းသော၊အနရိ
 ယံ၊မစင်ကြယ်သော၊ထာတန္တရာယံ၊သာဘ်အန္တရာယ်ကို၊မာရော၊မာရ်
 နတ်မင်းသည်၊အကာသိ၊ ပြုနိုင်ဘိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊တတ္ထ၊ထိုအရာ
 နှိုက်၊မေ၊ ထုရားတပည့်တော်၏။ မာနသံ၊ စိတ်သည်၊ နပက္ခန္ဓတိ၊မသက်
 ဝင်နိုင်ပါ၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟာ၊ဈောကံဆိုပေ၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊အန္တရာယာ၊ အန္တရာယ်တို့သည်ကား၊ ဣမေ
 စက္ကာရော၊ဤထေးပါးတို့တည်း၊ ကတမေစက္ကာရော၊ အဘယ်ထေးပါးတို့
 နည်း၊အဒိဋ္ဌန္တရာယော၊ မရည်ရွယ်ဘဲအန္တရာယ်ပြုခြင်းလည်းကောင်း၊ဥဒိ
 သာကတန္တရာယော၊ ရည်ရွယ်ပြီးသည်ကိုအန္တရာယ်ပြုခြင်း၎င်း၊ဥပက္ခမုန္တ
 ရာယော၊ ရှေးရှုသည်ကိုအန္တရာယ်ပြုခြင်းလည်းကောင်း၊ ပရိဘောဂန္တရာ
 ယော၊သုံးဆောင်သည်ကို အန္တရာယ်ပြုခြင်းလည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊
 ဣမေစက္ကာရော၊ ဤထေးပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊တတ္ထ၊ထိုထေး

ပိယိန္ဒရပညာပါဠိတော်နိဿယ

ပါးတို့တွင်၊ အဒိဋ္ဌန္တရာယောနာမ၊ အဒိဋ္ဌန္တရာယံမည်သည်ကား၊ ကတမော၊ အဘယ်နည်း၊ အနောဒိဿ၊ မရည်ရွယ်မူ၍၊ အဓဿနေန၊ မမြင်သောအားဖြင့်၊ အနုဘိယသိတံ၊ မစီရင်ရသေးသောထာတ်ကို၊ ကောစိ၊ တရံတယောက်သောသူသည်၊ ပရဿ၊ သူတပါးအား၊ ဒိန္နေန၊ ပေးသဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အန္တရာယံ၊ ထာတ်ထာဘ၊ အန္တရာယံကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဒိဋ္ဌန္တရာယောနာမ၊ အဒိဋ္ဌန္တရာယံမည်၏၊ ဥဒ္ဓိဿကန္တရာယော၊ ဥဒ္ဓိဿကန္တရာယံမည်သည်ကား၊ ကတမော၊ အဘယ်နည်း၊ ဣဓ၊ ဤထောကန္တိကံ၊ ကေစ္စံ၊ အချိုသော၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဥပဒိယိတွာ၊ ရည်ရွယ်ပြီး၍၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ညှိပြု၍၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်သည်၊ ပရိယတ္တံ၊ စီရင်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုထာတ်ထာဘကို၊ ကောစိ၊ တရံတယောက်သော သူသည်၊ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယံကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဥဒ္ဓိဿကန္တရာယောနာမ၊ ဥဒ္ဓိဿကန္တရာယံမည်၏၊ ဥပက္ခေန္တရာယော၊ ဥပက္ခေန္တရာယံမည်သည်၊ ကတမော၊ အဘယ်နည်း၊ ဣဓ၊ ဤထောကန္တိကံ၊ ယံကိဉ္စိ၊ တရံတရသောထာတ်ကို၊ ဥပက္ခေန္တံ၊ စီရင်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပ္ပဗိဂ္ဂဟိတံ၊ မခံမယူအပ်သေး၊ တတ္ထ၊ ထိုလှာတ်နှိုက်၊ ကောစိ၊ တရံတယောက်သောသူသည်၊ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယံကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ ဥပက္ခေန္တရာယောနာမ၊ ဥပက္ခေန္တရာယံမည်၏၊ ပရိဘောဂန္တရာယော၊ ပရိဘောဂန္တရာယံသည်၊ ကတမော၊ အဘယ်နည်း၊ ဣဓ၊ ဤထောကန္တိကံ၊ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော၊ ပရိဘောဂံ၊ အသုံး အဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအသုံးအဆောင်နှိုက်၊ ကောစိ၊ တရံတယောက်သောသူသည်၊ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယံကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ ပရိဘောဂန္တရာယောနာမ၊ ပရိဘောဂန္တရာယံမည်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အန္တရာယံ၊ ထာတ်ထာဘ၏အန္တရာယံတို့သည်၊ ဣမေခေါစက္ကာရော၊ ဤထေးပါးတို့တည်း၊ ပန၊ ဖိစင်ဦးအံ့၊ ယံ၊ အကြင်ဘောဇဉ်ကို၊ ပါပိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်သည်၊ ပဗ္ဗဿာသကော၊ ပဗ္ဗဿာသရွာနှိုက်နေကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကော၊ ပုဏ္ဏားအိမ်ရှင်တို့ကို၊ အန္တာပိသိ၊ ပူးဝင်၏၊ တံ၊ ထိုထာတ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထူးရား၏၊ နေဝပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင် အပ်သောပစ္စည်းထည်းမဟုတ်၊ နဥပက္ခေန္တံ၊ ရှေးရှစ်စီရင်အပ်သော ပစ္စည်းထည်းမဟုတ်၊ နဥဒ္ဓိဿကတံ၊ ရည်၍ပြုအပ်သောပစ္စည်း ထည်းမဟုတ်၊ အနာဂတံ၊ မရောက် သေးသော၊ အယုတ္တံ၊ မရောက်သေးသော ထာတ်ကို၊ အဓဿ

နေန၊ မမြင် သောကြောင့်၊ အန္တရာယ်၊ အန္တရာယ်ကိုကတံ၊ ပြုအပ်၏။
 ပန၊စင်စစ်သော်ကား၊တံ၊ထိုအန္တရာယ်သည်၊ဧကဿ၊တပါးတည်းသော
 ဘဂဝတောယေ ဝ၊မြတ်စွာဘုရားအားသာလျှင်၊န၊ မဟုတ်ပေ၊ အထခေါ၊
 အကယ်အားဖြင့်၊ယေတေ၊အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ဧတေနသမယေန၊ထိုအ
 ခါနှိုက်၊နိက္ခန္ဓာ၊ဆွမ်းခံထွက်ကုန်၏၊ အပ္ပာဂတော၊ရှေးရှုလော့ရောက်ကုန်၏
 တေသဗ္ဗေပိ၊ထိုအလုံးစုံတို့သည်ပင်၊တံဒိဝသံ၊ထိုနေ့နှိုက်၊ဘောဇနံ၊ဆွမ်း၊
 ဘောဇဉ်ကို၊နထဘိံသု၊မရရှိကြပေကုန်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယော၊
 အကြင်သူသည်၊တဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥဒ္ဓိဿကတံ၊
 ရည်၍ပြုအပ်သောလောဘကိုလည်းကောင်း၊ဥပက္ခဋ္ဌံ၊ ရှေးရှုစင်အပ်သော
 ထာဘကိုလည်းကောင်း၊ပရိဘောဂံ၊ အသုံးအဆောင်ကိုလည်းကောင်း၊
 အန္တရာယ်၊ အန္တရာယ်ကို၊ ကရေယျ၊ ပြုငြားအံ့၊ တံ၊ထိုပြုနိုင်မည့်သူကို၊
 သဒေဝကေ၊ အောက်နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော၊ သမာရကေ၊ ဝသ
 ဝတ္တိနတ်ပြည်နှင့်တကွသော၊ သဗြဟ္မကေ၊ ဗြဟ္မာ့နှစ်ဆယ်နှင့်တကွသော၊
 ထောကေ၊ဩကဿလောကနှိုက်၊ သသမထဗြဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်
 နှင့်တကွသော၊သဒေဝမနုဿာယ၊နတ်လူနှင့်တကွသော၊ ပဇာယ၊ သတ္တ
 ထောကနှိုက်၊အဟံ၊ငါသည်၊ နပဿာမိ၊ မမြင်မိပေ၊ သဝေ၊အကယ်၍၊
 ကောမိ၊တရံတယောကံသောသူသည်၊ဣဿာယ၊ဂြူးစုခြင်းဖြင့်၊ဥဒ္ဓိဿက
 တံ၊ရည်၍ပြုအပ်သောလောဘကိုလည်းကောင်း၊ဥပက္ခဋ္ဌံ၊ ရှေးရှုစင်အပ်
 သောထာဘကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဘောဂံ၊ အသုံးအဆောင်ကို လည်း
 ကောင်း၊အန္တရာယ်၊အန္တရာယ်ကို၊ကရေယျ၊ ပြုငြားအံ့၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊
 ရဒ္ဓါ၊ ဦးခေါင်းသည်၊ သတခာဝါ၊ အစိတ်တရာအားဖြင့် လည်းကောင်း၊
 သဟဿခာဝါ၊ အစိတ် တထောင်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဖလေယျ၊
 ကွယ်ရာ၏။ ။

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊တထာဂတဿ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဧကနပိ၊ တရံ
 တဦးသည်၊အနာဝရဏိယာ၊မပိတ်ပင်နိုင်ကုန်သော၊ဂုဏာ၊ဂုဏ်ကျေးဇူး
 ထားတို့သည်၊ဣမေဝတ္တာရော၊ဤထေးပါးတို့တည်း၊ဝတ္တာရော၊ ထေးပါး
 တို့သည်၊ကတမေ၊အဘယ်သည်တို့နည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝ
 တော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ဥဒ္ဓိဿကတော၊ ရည်၍ပြုအပ်သော၊ ဥပက္ခဋ္ဌော၊
 ရှေးရှုကပ်အပ်သော၊ထာဘော၊လောဘကို၊ဧကနပိ၊ တရံတဦးသည်၊ အန္တ
 ရာယံ၊အန္တရာယ်ကို၊ကာတံ၊ပြုခြင်းငှါ၊ နသတ္တာ၊မစွမ်းနိုင်ရာ၊ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သရိရာနုဂတာ ။ကိုယ်တော်သို့အ

ပိတိန္ဒပညာပါဠိတော်နိဿယ

စဉ်လိုက်သော၊ ဗျာမပ္ပဘာ၊ တထံယှသော၊ ရောင်ခြည်တော်ကို၊ ကေနုပိ၊ တရံ
 တဦးသည်၊ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်ကို၊ ကာထု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နုသက္ကာ၊ မတတ်
 ကောင်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗညုတံ၊
 အကြွင်းမရှိထိမြင်နိုင်သော၊ ဥာဏရတနံ၊ ဥာဏ်တော်ရတနာကို၊ ကေနုပိ၊
 တရံတဦးသောသူသည်၊ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်ကို၊ ကာထု၊ ပြုခြင်းငှါ၊
 နုသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ဇိပိတံ၊ အသက်တော်ကို၊ ကေနုပိ၊ တရံတဦးသောသူသည်၊ အန္တ
 ရာယံ၊ အန္တရာယ်ကို၊ ကာထု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နုသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ မဟာရာ
 ဇ၊ မင်းမြတ်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကေနုပိ၊ တရံတဦးသည်၊
 အနာဝရဏီယာ၊ မပိတ်ပင်နိုင်ကုန်သော၊ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့
 သည်၊ ဣမေဝတ္ထာဓော၊ ဤထေးပါးတို့တည်း။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သဗ္ဗေပိ၊ အထိုးရံထည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဇတေဂု
 ဏာ၊ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူးတို့သည်၊ ဧကရဿ၊ တူသောသဘောရှိကုန်၏၊ အရော
 ဝါ၊ အန္တရာယ်မရှိကုန်၊ အကျဉ္စ၊ မပျက်စီးကုန်၊ အပဗ္ဗဓက္ကမာ၊ သူတပါးတို့
 ထံ့လမပြုနိုင်ကုန်၊ အပုဿနိ၊ မထိမရှနိုင်ကုန်သော၊ ကိရိယာနိ၊ အမူအရာ
 တို့ပေဘည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပါပိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာဓော၊ မာရ်
 သည်၊ အဒဿနေန၊ မမြင်စေမူ၍၊ နိထိယိတွာ၊ ပုန်းလျှိုး၍၊ ပဉ္စသာထဗြာဟ္မ
 ထဂဟပတိကော၊ ပဉ္စသာထရွာသား၊ ဝုဏ္ဏားအိမ်ရှင်တို့ထို့၊ အနွာပိထိ၊ ပူးဝင်
 ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ခုညော၊ မင်း၏၊ စစ္စန္ဒေ၊
 ပစ္စန္ဒရစ်ဖြစ်သော၊ ပိသမေ၊ မညီညွတ်သော၊ ဒေသေ၊ အရပ်နှိုက်၊ အဒဿနေ
 န၊ မမြင်စေမူ၍၊ နိထိယိတွာ၊ ပုန်း၍၊ စောရာ၊ သိုးသူတို့သည်၊ ပန္နံ၊ လမ်းခရီး
 ကို၊ ဒုသေန္တိ၊ ဗျက်ဆီးကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊
 ယဒိ၊ အကယ်၍၊ တေစောရေ၊ ထိုသိုးသူတို့ကို၊ ပဿေယျ၊ မြင်ငြားအံ့၊ အပိ၊
 မေးဦးအံ့၊ တေစောရာ၊ ထိုသိုးသူတို့သည်၊ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို၊ လဘေ
 ယျ၊ နှုခေါ၊ ရကုန်ရာသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ပိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား၊ နုယိ၊ မရနိုင်ရာ၊ ပရသုနာပု၊ ဆီနံဖြင့်၊ သတဓာဝါ၊ အပိတ်အရာထည်း
 ကောင်း၊ သဟဿဓာဝါ၊ အပိတ်တထောက်ထည်းကောင်း၊ ဖာလာပေယျ၊ ခွဲ
 စေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝျှောက်ဆိုလေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
 ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပါပိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ မာဓော၊ မာရ်သည်၊
 အဒဿနေန၊ မမြင်စေမူ၍၊ နိထိယိတွာ၊ ပုန်းလျှိုး၍၊ ပဉ္စသာထကော၊ ပဉ္စသာ
 ထရွာနှိုက် နေကုန်သော၊ ဗြာဟ္မထဂဟပတိကော၊ ဝုဏ္ဏားအိမ်ရှင်တို့ထို့၊

၃-မေတ္တာကဗျာ- ၂-အဘောဇ္ဇဝဂ်

အန္ဓာပိထိ၊ပူးကပ်၏။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ပန်းတနည်းသော်ကား၊ ယထာ၊
 ဥပမာအားဖြင့်၊သပတိကား၊ထင်ရှ်သော၊ ဣတ္ထိ၊မိန်းမသည်၊ အဒဿနေန၊
 မမြင်စေမူ၍၊နိတိယိတွာ၊ပန်းထိုး၍၊ပရပုရိသံ၊ တပါးသောယောကျ်ားကို
 သေဝတိ၊မြှီဝဲ၏။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပါပိ
 မာ၊ယုတ်မာသော၊မာရော၊မာရ်သည်။အဒဿနေန၊ မမြင်စေမူ၍၊ နိတိယိ
 တွာ၊ပန်းထိုး၍၊ပဉ္စသာလကော၊ ပဉ္စသာလရွာနှိုက်နေကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏ
 ဂဟပတိကော၊ပုဏ္ဏားအိမ်ရှင်တို့ကို၊အန္ဓာပိထိ၊ပူးကပ်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်း
 မြတ်၊ဣတ္ထိ၊မိန်းမသည်။သာပိကဿ၊ထင်၏။ သံရခါ၊မျက်မှောက်နှိုက်၊ ပရ
 ပုရိသံ၊ တပါးသောယောကျ်ားကို၊ ယဒိသေဝတိ၊အကယ်၍မြှီဝဲ၏။ အပိ၊
 မေးဦးအံ့၊သာဣတ္ထိ၊ထိုမိန်းမသည်။သောတ္ထိံ၊ချင်းသာခြင်းကို၊ လဘေယျနု
 ခေါ၊ရရာအံ့သော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊
 နယိ၊မရနိုင်ရာ၊ဣတ္ထိံ၊မိန်းမကို၊ဟနေယျ၊သတ်ရာ၏။ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတွာ၊
 ဆိုပြီး၍၊ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ တံ၊ထိုမိန်းမကို၊ သာပိကော၊ အရှင်သည်၊
 ဝေမေယျာပိ၊သတ်မူလည်းသတ်ရာ၏။ဗန္တေယျပိ၊ဖွဲ့မူလည်းဖွဲ့ရာ၏။ဒေါသိတ္တံ
 ဝါ၊ကျွန်အဖြစ်ကိုလည်း၊ဥပနေယျာသိ၊ထားမူလည်းထားရာ၏။ဣတိ၊ဤသို့
 အာဟ၊ကျောက်ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဝေမေဝခေါ၊ဤအတူ
 သာလျှင်၊ပါပိမာ၊ယုတ်မာသော၊မာရော၊မာရ်သည်။အဒဿနေန၊မမြင်စေ
 မူ၍၊နိတိယိတွာ၊ ပန်းထိုး၍၊ ပဉ္စသာလကော၊ ပဉ္စသာလရွာသားဖြစ်ကုန်
 သော၊ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကော၊ပုဏ္ဏားအိမ်ရှင်တို့သို့၊ အန္ဓာပိထိ၊ ပူးကပ်၏။
 မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယဒိ၊အကယ်၍၊ပါပိမာ၊ယုတ်မာသော၊မာရော၊မာရ်
 သည်၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥဒ္ဓိဿကတံ၊ ရည်၍ပြုအပ်သော
 လာဘ်ကို၎င်း၊ ဥပက္ခဋံ၊ နွဲ့ရှေးရှုပြုအပ်သော ထာဘ်ကို၎င်း၊ ပရိဘောဂံ၊
 အသုံးအဆောင်ကို၎င်း၊ အန္တရာယံ၊အန္တရာယ်ကို၊ ကရေယျ၊ပြုခြားအံ့၊
 တဿ၊ထိုမာရ်၏၊ ရဒ္ဓါ၊ ဦးခေါင်းသည်၊ သတဝေဝါ၊ အစိတ်တရာ၎င်း၊
 သဟဿဝေဝါ၊အစိတ်တထောင်လည်းကောင်း၊ ပထေယျ၊ကွဲရာ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊နာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်
 အရှင်ဘုရား၊ဝေံ၊ဤစကားသည်၊ ဝေံ၊ဤသို့ဆိုတိုင်းမှန်ပေ၏။ ပါပိမတော၊
 ယုတ်မာသော၊ မာရေန၊မာရ်နတ်သည်၊ စောရိကာယ၊ ထွဉ့်ပတ်သဖြင့်၊
 ကတံ၊ပြုအပ်၏။ပါပိမာ၊ယုတ်မာသော၊မာရော၊မာရ်နတ်သည်၊နိတိယိတွာ
 ပန်းထိုး၍၊ပဉ္စသာလကော၊ပဉ္စသာလရွာသားဖြစ်ကုန်သော၊ဗြာဟ္မဏဂဟပ
 တိကော၊ပုဏ္ဏားအိမ်ရှင်တို့သို့၊အန္ဓာပိထိ၊သက်ရောက်ပူးဝင်ထေ၏။ဘန္တေ

မိတ္တိဗညာပါဠိတော်နိဿယ

အရှင်ထုရာ၊ ပါဗိမာ၊ ယုတ်မာသော၊ သောမာရော၊ ထိုမာရ်နတ်သည်၊ ဘဂ
 ဝတော၊ မြတ်စွာထုရားအား၊ ဥဗ္ဗိဿကတံ၊ ရည်၍ပြုအပ်သော ထာဘ်ကို
 ထည်းကောင်း၊ ဥပက္ခဗူ။ ရှေးရှုပြုအပ်သောထာဘ်ကို ထည်းကောင်း၊ ပရိ
 တောဂံ၊ အသုံးအဆောင်ကိုထည်းကောင်း၊ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်ကို၊
 သဝေကရေယျ၊ အကယ်၍ပြုငြားအံ့၊ အဿ၊ ထိုမာရ်နတ်၏၊ ရမ္မိဝါ၊
 ဥက္ခောင်းသည်မူထည်း၊ သတဝေဝါ၊ အစိတ်တရာရင်း၊ သဟဿဝေဝါ၊
 အစိတ်တထောင်ရင်း၊ ဗလေယျ၊ ကွဲလေရာ၏၊ အဿ၊ ထိုမာရ်နတ်၏၊ ကာ
 ယောဝါ၊ ကိုယ်သည်မူထည်း၊ ထုသရမ္ပိဝိယ၊ ဖွဲ့ဆုပ်ကွဲဖို့၊ ဝိကိရေယျ၊ ကြံ
 ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်
 တော်အရှင်ထုရား၊ သာဓုကောင်းပါပြီ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ထံ၊ ထိုအနက်သဘော
 ကို၊ တထာ၊ အရှင်မိန့်တော်မူတိုင်း၊ လမ္ပိစ္ဆာမိ၊ ဝန်ခံပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ သျှော်ပေ၏၊ ပဗ္ဗမိ၊ ငါးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ထာဘန္တရာယံ၊ ထာဘ်၏အန္တရာယ်ပြုနိုင်သော၊
 ဗညာ၊ ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိကာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၀၂-အဇာနန္တဿပါပကရဏေဗဟုအပုညဗညာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ထုဗျေ၊ အရှင်ထုရား
 တို့သည်၊ ဘဏထ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကိံဘဏထ၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊
 ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အဇာနန္တော၊ မထိဘဲ၊ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ့အသက်
 သတ်ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဗထဝတရံ၊ အလွန်အား
 ကြီးသော၊ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပဿဝတိ၊ ပွားစီးလေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဘဏထ၊ ဆိုကုန်၏၊ ပုနစ၊ တဘန်လည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဝိနယ
 ပညတ္တိယာ၊ ဝိနည်းပညာတော်ရှိက်၊ အဇာနန္တဿ၊ မထိသောရဟန်း
 အား၊ အနာပတ္တိ၊ အပြစ်အာပတ်မသင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏံတံ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန် ကိုယ်တော် အရှင်ထုရား၊ အဇာ
 နိတွာ၊ မထိမူ၍၊ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ့အသက်သတ်ခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊
 ပြုထုက်၊ ဗထဝတရံ၊ အလွန်အားကြီးသော၊ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ယဒိ
 ပဿဝတိ၊ အကယ်၍ပွားစီးငြားအံ့၊ တေနထိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သည် ရှိသော်၊
 အဇာနန္တဿ၊ မထိသော ရဟန်းအား၊ အနာပတ္တိ၊ အပြစ်အာပတ်မသင့်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကား

သည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှားလေရာ၏။ အဇာနန္တဿ၊ မထိသောရဟန်းအား၊ ယဒိအနာပတ္တိ၊ အကယ်၍ အပြစ်မရှိအံ့၊ တေနုဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော်၊ အဇာနိတွာ၊ မထိမူ၍၊ ပါတာတိပါတံ၊ သူ့အသက်သတ်ခြင်းကို၊ ကရောက္ခော၊ ပြုသောသူသည်၊ ဗသဝတရံ၊ အလွန်အားကြီးသော၊ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစီးလေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံပိဝစံ၊ ထိုစကားသည်လည်း၊ မိစ္ဆာ၊ မှားလေ၏၊ အယံပိပဉ္စော၊ ဤပြဿနာ မေးခွန်းသည်လည်း၊ ဥဘတော၊ ကောမိကော၊ အစွန်းနှစ်ဘက် ထွက်သော၊ ဒုဗ္ဗတ္တရော၊ ခဲယဉ်းသော၊ ဒုရတိတ္ထမော၊ လွန်မြောက်နိုင်ခဲ့သော၊ အယံပဉ္စော၊ ဤပြဿနာ မေးခွန်းသည်၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရားသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်ခဲ့၏၊ သော၊ ထိုပြဿနာ မေးခွန်းကို၊ တယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ ငြိမ်းစေအပ်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဈေ့ဘက်ဆိုလေ၏။ ။

မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေံ၊ ဤစကားတော်ကို၊ ဘာထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိံဘာထိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အဇာနန္တော၊ မထိဘဲ၊ ပါတာတိပါတံ၊ သူ့အသက် သတ်ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဗသဝတရံ၊ အလွန်အားကြီးသော၊ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပုနစ၊ တဘန်လည်း၊ ဝိနယပညတ္တိယာဝိ၊ ဝိနည်းပညတ်တော်နိုင်လည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဇာနန္တဿ၊ မထိသောရဟန်းအား၊ အနာပတ္တိ၊ အပြစ်မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရာရှိကိ၊ အတ္ထန္တရံ၊ အမိပ္ပါယ်အထူးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အတ္ထန္တရံ၊ အမိပ္ပါယ်အထူးသည်၊ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း၊ သညာဝိမောက္ခာ၊ သညာကြောင့် အပြစ်ထွတ်သော၊ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ နောသညာ ဝိမောက္ခာ၊ သညာကြောင့် အပြစ်မထွတ်သော၊ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ယာယံအာပတ္တိ၊ အကြင်အာပတ်သည်၊ သညာဝိမောက္ခာ၊ သညာကြောင့် အပြစ်လွတ်၏၊ တံအာပတ္တိံ၊ ထိုအာပတ်ကို၊ အာရတ္တ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဇာနန္တဿာပိ၊ မထိသောရဟန်းအားလည်း၊ အနာပတ္တိ၊ အပြစ်မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ သာရ၊ ကောင်းထွပါပြီ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေံ၊ ဤအနက်သဘောကို တထာ၊ အရှင်ဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း၊ သမ္ပုဗ္ဗိ၊ ဣဒါ၊ ဝန်ခံပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

အာဟာ၊ သျှောက်ဆိုလေ၏။ - ဆဋ္ဌိ၊ ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
သော၊ ပါပကရဏေ၊ မကောင်းမှုကိုပြုခြင်းနှိုက်၊ အဇာနန္တဿ၊ မသိသော
ရဟန်း၏၊ ဗဟုအဂုဉ္ဇပဉ္စာ၊ များသောမကောင်းမှုပွား၏ဟူသောပြဿနာ
မေးခွန်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၀၃-ဘဂဝတောသိက္ခာဂဏေအနုပေက္ခဘာဝပဉ္စာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောထော်မူအပ်၏၊ ကိံဘာသိ
တံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တထာဂတဿခေါ၊
ဘုရားရှင်၏မူကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သိက္ခာသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ ပရိဟ
ရိဿာမိ၊ ထိန်းသိမ်းအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ခွဲကွက်တွယ်တာခြင်းသည်ထည်း
ကောင်း၊ သိက္ခာသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာသည်၊ မရဇ္ဈေထိကော၊ ငါလျှင်ရည်
ညွှန်းခြင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ခွဲကွက် တွယ်တာခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊
ဧဝံ၊ ဤသို့တွယ်တာခြင်းသည်၊ နဟောတံ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊
ဟောသည်း ဟောထော်မူခဲ့၏၊ ပုနစ၊ တထန်လည်း၊ မေတ္တေယျဿ၊ မေ
တ္တေယျမည်လော၊ ဘဂဝတော၊ ဘုရားရှင်၏၊ သဘာဝဂုတံ၊ ဓမ္မတာဂုတံ
တော်ကို၊ ပရိဒိပယမာနေန၊ ထင်းရှား ပြတော်မူသော၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောထော်မူအပ်၏၊ ကိံဘာသိတံ၊
အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဧတရဟိ၊ ယခု
အခါနှိုက်၊ အနေကသတံ၊ အရာမကသော၊ သိက္ခာသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာ
တော်ကို၊ ပရိဟရာမိ သေယျထာဝိ၊ ဆောင်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊
သော၊ ထိုမေတ္တေယျဘုရားရှင်သည်၊ အနေကသဟသံ၊ အထောင် မက
သော၊ သိက္ခာသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာတော်ကို၊ ပရိဟရိဿတိ၊ ဆောင်ထည့်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောထော်မူအပ်၏၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်
ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊ ဘုရားရှင်သည်၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တ
ထာဂတဿခေါ၊ ဘုရားရှင်၏မူကား၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ သိက္ခာသံဃံ၊
ရဟန်းအပေါင်းကို၊ ပရိဟရာမိ၊ ထိန်းသိမ်းဆောင်ကြဉ်းအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ခွဲကွက် တွယ်တာခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ သိက္ခာသံဃော၊ ရဟန်းအ
ပေါင်းသည်၊ မရဇ္ဈေထိကော၊ ငါလျှင် ရည်ညွှန်းခြင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ခွဲကွက် တွယ်တာခြင်း သည်ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒိဘာသိတံ၊

အကယ်၍ဟောတော်မူအံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဟောတော် မူသည်ရှိသော်၊ အနေကသတံ၊ အရာမကများထွစွာသော၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို ပရိဟရိသံ၊ မိ၊ ထိန်းသိမ်းဆောင်ကြဉ်းပေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင် စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှားယွင်းရာ၏။ တ တာဝတေန၊ ဘုရားရှင်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧတေရဟိ၊ ယခုအခါရှိက်၊ အနေ ကသတံ၊ အရာမကများထွစွာသော၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ ပရိဟရမိသေယျထာပိ၊ ထိန်းသိမ်း ဆောင်ကြဉ်းသကဲ့သို့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒိဘဏီတံ၊ အကယ်၍ ဟောတော်မူအံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူ သောကြောင့်၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တထာဂတဿခေါ၊ ဘုရားရှင်၏ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို၊ ပရိဟရမိ၊ ဆောင်ကြဉ်းအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဤသို့ လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာသည်၊ မရဗ္ဗေ သိကာ၊ ငါ့လျှင်ရည်ညွှန်းခြင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဝဲကွက်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည် ယည်း၊ မိစ္ဆာ၊ မှားယွင်းရာ၏။ အဟံပိ၊ ငါသည်၊ ဤပြဿနာ မေးခွန်းသည် လည်း၊ ဥဘတောကောမီကော၊ အစွန်းနှစ်ဘက်ထွက်၏။ တဝ၊ အရှင်ဘုရား သို့အနုပုတ္တော၊ အစဉ်ရောက်၏။ သော၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်းကို၊ တယာ၊ အ ရှင်ဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ ငြိမ်းစေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝျှော့ ခို၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤစကား တော်ကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိံဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟော တော်မူသနည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တထာဂတဿခေါ၊ ဘုရားရှင်၏ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို၊ ပရိဟရိသံ၊ မိ၊ ဆောင်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာသည်၊ မရဗ္ဗေ သိကော၊ ရည်ညွှန်းရာ ဖြစ်သော ငါရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဝဲကွက်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝုဒ္ဓစ၊ တထာဂတဿ၊ မေတ္တေယျဿ၊ မေတ္တေယျမည် သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သဘာဝဂုဏံ၊ ဓမ္မတာဂုဏ်တော် ကို၊ ပရိဒိပယမာနေန၊ ထင်ရှားပြတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဏီတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိံဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧတေရဟိ၊ ယခုအခါရှိက်၊ အနေက သတံ၊ အရာမကသော၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာတော်ကို၊ ပရိဟရမိ

ပိတိန္ဒရပဋ္ဌာပါဒ္ဓိတော်နိဿယ

သေယျထာဝါ၊ ဆောင်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သော၊ ထိုမေတ္တေယျ
 ထုရားရှင်သည်။ အနေကသဟဿံ၊ အထောင်မကသော၊ ဘိက္ခုသံစာံ၊
 ခုဟန်း သံဃာတော်ကို၊ ပရိဟရိဿတိ၊ ဆောင်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ စ၊ စင်စစ်ကား၊
 ဟေတ္ထိံပညေ၊ ထိုပြဿနာနှိုက်၊ ဧကော၊ တခုသော၊ အတ္ထော၊ အနက်အ
 မိပ္ပါယ်သည်၊ သာဝဿေသော၊ အကြွင်းရှိ၏၊ ဧကော၊ တခုသော၊ အတ္ထော၊
 အနက်အမိပ္ပါယ်သည်၊ နိရဝဿေသော၊ အကြွင်းမရှိ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
 တထာဂတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်သို့၊ နအနုဂါမိ
 ကော၊ အစဉ်မလိုက်ချေ၊ ပန၊ ဧကန်အားဖြင့်၊ ပရိသာ၊ ပရိသတ်သည်၊ တထာ
 ဂတဿ၊ မြတ်စွာထုရားသို့၊ အနုဂါမိကော၊ အစဉ်လိုက်ရ၏၊ အဟိတိဝါ၊ ငါ
 ဟူ၍၎င်း၊ မမန္တိ၊ ဝါ၊ ငါဥစ္စာဟူ၍၎င်း၊ သော၊ ဤစကားသည်ကား၊ သဗ္ဗုတိ၊
 သရတ်ခြင်းသာတည်း၊ ဧသော၊ ဤငါဥစ္စာဟူသောစကားသည်၊ နပရမတ္ထော
 ပရမတ်မဟုတ်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာထုရားအား၊
 ပေမံချစ်ခြင်းကဏ္ဍာသည်၊ ဝိဂတံ၊ လွတ်ကင်း၏၊ သိနေဟော၊ တစ်မက်လေး
 မြတ်ခြင်းသည်၊ ဝိဂတော၊ ကင်း၏၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာထုရားအား၊
 မဟ္တန္တိ၊ ဝါ၊ ငါဥစ္စာဟူ၍လည်း၊ ဂဟတံ၊ စွဲယူခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ စင်
 စစ်သော်ကား၊ ဥပါဒါယ၊ ဥပါဒါပညတ်၏၊ အဝဿယော၊ မှီတွယ်ရာသည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ပထဝီ၊
 မြေကြီးသည်၊ ဘုဒ္ဓဋ္ဌာနံ၊ မြေနှိုက်တည်ကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊
 ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပဿယံ၊ မှီရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဧတေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ပထဝိဋ္ဌာစ၊ မြေနှိုက်သာတည်ရကုန်
 ၏၊ မဟာပထဝီယာ၊ မြေကြီးအား၊ ဧတေ၊ ဤသတ္တဝါတို့ကား၊ မဟ္တံ၊ ငါ၏
 ဥစ္စာတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပေက္ခာ၊ ဝဲကွက်ခြင်းသည်၊ နစဟောတိ၊ ဖြစ်
 ထည်းမဖြစ်ပေ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တထာ
 ဂတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခေသိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့
 ၏၊ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပဿယံ၊ မှီရာသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ တထာဂတ
 ဋ္ဌာ၊ ထုရားရှင်လျှင်တည်ရာရှိကုန်၏၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာထုရားအား၊
 သော၊ ဤဥစ္စာတို့သည်၊ မဟ္တံ၊ ငါ၏ဥစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပေက္ခာ၊
 ဝဲကွက်ခြင်းသည်၊ နစဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
 ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ မဟာတိ၊ ကြီးစွာသော၊

မဟာမေဇော၊ သည်းထွန်သောရိပ်သည်၊ အဘိဝဿန္တော၊ ရွာသည်ရှိ
သော်၊ တိထရက္ခပသုမနုဿာနံ၊ မြက်သစ်ပင်သတ္တဝါလူတို့အား၊ ဝဒ္ဓိံ၊ ကြီး
ပွားခြင်းကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ သန္တတိံ၊ အစဉ်ကို၊ အနုပါလေတိ၊ စောင့်ရှောက်
၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဇေတသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ဝုဠုပဇိဗိ
နောစ၊ ရိပ်၏ကိုဖြို၍အသက်မွေးရကုန်၏၊ မဟာမေဇော၊ ရိပ်ကြီးသည်၊
မဟံ၊ ငါ၏သတ္တဝါပေတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပေက္ခာ၊ ဝဲကွက်ခြင်းသည်၊ နဝ
ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်၊ မဖြစ်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဇေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာ
လျှင်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော
သတ္တဝါတို့အား၊ ကုသလဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်စာရားတို့ကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။
အနုပါလေတိ၊ စောင့်ရှောက်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဇေတသတ္တာ၊ ထို
သတ္တဝါတို့သည်၊ သတ္တုပဇိဗိနော၊ ထုရားရှင်ကိုဖြို၍အသက်မွေးရကုန်၏။
တထာဂတေ၊ တဘုရားရှင်အား၊ ဇေတ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ မဟံ၊ ငါ၏
သတ္တဝါတို့ပေတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပေက္ခာ၊ ဝဲကွက်ခြင်းသည်၊ နဝဟော
တိ၊ ဖြစ်သည်၊ မဖြစ်၊ တံ၊ ထိုသို့သောခြင်းမရှိခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊
အထက်ကြောင့်နည်း၊ အတ္တာနုဒိဗ္ဗိယာ၊ ငါဟုအယူမှားသောစွဲစမ်းခြင်း၏၊
ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်
ဘုရား၊ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ပဉ္စော၊ ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ သုနိဗ္ဗေဓိတာ၊
ယုံမှားကင်း၏၊ ဗဟုပိဓေတိ၊ များသောအပြားရှိကုန်သော၊ ကာရဏေတိ၊
အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဝန္တိ၊ နေ။ နက်နဲသောပြဿနာကို၊ ဥက္ကာနိကတော၊
ထင်စွာပြုအပ်ပြီ၊ ကဏ္ဍိ၊ အဗျအထူးကို၊ သိန္ဓော၊ ဖျက်အပ်ပြီ၊ ဝဟတံ၊ ယူအပ်
သည်ကိုလည်းကောင်း၊ အဂဟတံ၊ မယူအပ်သည်ကို လည်းကောင်း၊
ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ အန္တကာရေ၊ အရိက်နှိုက်၊ အာလောကော၊ အလင်းကို၊
ကထော၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ပရုပ္ပာဒါ၊ သူတပါးတို့စွပ်စွဲခြင်းကို၊ တဂ္ဂါ၊ ချိုးပဲ့အပ်ပြီ၊
ဇိနုပုတ္တာနံ၊ ဘုရားသားတော်တို့အား၊ စက္ခု၊ ပညာစက္ခုသည်၊ ဥပ္ပါဒိတံ၊
ထင်စွာဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝျှောက်ဆိုလေ၏။ သတ္တမိ၊ ခုနစ်ခု
တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ သိက္ခ
ဂဏ၊ ရဟန်းအပေါင်းနှိုက်၊ အနုပေက္ခာဘာဝပဉ္စာ၊ မဝဲသည်၏အဖြစ်နှိုက်
ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဒိတိန္ဒပညာပါဠိတော်နိဿယ

၁၀၄-တံထာဂတဿ အဘောဇ္ဇပရိသပညာ၊

တန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်တော်အရှင်တုရား၊ တုဋ္ဌေအရှင်တုရား
 သည်၊ ဘဏထ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကံ ဘဏထ၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ တထာ
 ဂတော၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ အဘောဇ္ဇပရိသော၊ မပျက်သောပရိသတ်ရှိ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ တုဋ္ဌေအရှင်တုရားတို့သည်၊ ဘဏထ၊ ဆိုကုန်၏၊ ပုနစ၊ တဘန်
 လည်း၊ ဒေဝဒက္ကေန၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ဧကပ္ပဟာရံ၊ တပြိုင်နက်၊ ပဉ္စထိက္ခသ
 တာနိ၊ ရဟန်းငါးရာတို့ကို၊ ဘိန္နာနိ၊ ခွဲအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏထ၊ ဆို
 ကုန်၏၊ တန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်တော်အရှင်တုရား၊ တထာဂတော၊
 မြတ်စွာတုရားသည်၊ ယဒိ၊ အကယ်၍၊ အဘောဇ္ဇပရိသော၊ မပျက်သောပရိ
 သတ်ရှိအံ့၊ ဘေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော်၊ တန္တေအရှင်တုရား၊ ဒေဝဒက္ကေန၊
 ဒေဝဒတ်သည်၊ ဧကပ္ပဟာရံ၊ တပြိုင်နက်၊ ပဉ္စထိက္ခသတာနိ၊ ရဟန်းငါးရာ
 တို့ကို၊ ဘိန္နာနိ၊ ခွဲအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊
 အတ္ထိရှိ၏၊ တံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှားရာ၏၊ ယဒိ၊ အကယ်၍၊ ဒေဝဒက္ကေန
 ဒေဝဒတ်သည်၊ ဧကပ္ပဟာရံ၊ တပြိုင်နက်၊ ပဉ္စထိက္ခသတာနိ၊ ရဟန်းငါးရာ
 တို့ကို၊ ဘိန္နာနိ၊ ခွဲကုန်ငြားအံ့၊ ဘေနဟိ၊ ထိုသို့ခွဲကုန်သော်၊ တထာဂတော၊ မြတ်
 စွာတုရားသည်၊ အဘောဇ္ဇပရိသော၊ မပျက်သောပရိသတ်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ တံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှား
 ရာ၏၊ အယံပဉ္စေ၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်လည်း၊ ဥဘတော၊ ကောဗိုကော
 အစွန်းနှစ်ဘက်ထွက်၏၊ တဝ၊ အရှင်တုရားသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်၏
 ဂန္တိရော၊ နက်နဲ၏၊ ဒုန္နိဝေဠိယော၊ ဖြေရှင်းနိုင်ခဲ့၏၊ ဂဏ္ဍိတောဝိ၊ အဖုအ
 ထူးများသည်ထက်လည်း၊ ဂဏ္ဍိတရော၊ အဖုအထူးများ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ
 နှိုက်၊ အယံဇနော၊ ဤလူအပေါင်းသည်၊ အာဝဇော၊ ပိတ်ပင်၏၊ နုဝတော၊ ဖုံး
 ကွယ်၏၊ ဩဝတော၊ ကွယ်ကာ၏၊ ပိဟိတော၊ ပိတ်ဆို့၏၊ ပရိယောနဋ္ဌေ၊ ဖွဲ့
 နှက်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာနှိုက်၊ တဝ၊ အရှင်တုရား၏၊ ဥာထဗလံ၊ ဥာထံစွမ်း
 တော်ကို၊ ပရဝါဒေသု၊ သူတပါးအယူတို့နှိုက်၊ ဒေသေဟိ၊ ပြတော်မူပါလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်၏၊ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ အဘောဇ္ဇ
 ပရိသော၊ မပျက်စီးသော ပရိသတ်ရှိ၏၊ ဒေဝဒက္ကေနစ၊ ဒေဝဒတ်သည်
 လည်း၊ ဧကပ္ပဟာရံ၊ ပြိုင်နက်၊ ပဉ္စထိက္ခသတာနိ၊ ရဟန်းငါးရာတို့ကို၊
 ဘိန္နာနိ၊ ခွဲကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ ပန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊

တိစ္ဆ၊ တိုသို့ကွဲပျက်ခြင်းသည်လည်း၊ ဘေဒကဿ၊ခွဲတတ်သူ၏၊ ဗလေန၊
 အစွမ်းကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘေဒကော၊ ခွဲပျက်မည့်သူသည်၊ ဝိဇ္ဇာမာနာ၊
 ထင်ရှားရှိခဲ့သော်၊ အဘေဇ္ဇာနာမ၊ မကွဲပျက်သောမည်သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိပေ၊
 ဘေဒကော၊ ခွဲတတ်သူသည်၊ သတိ၊ ရှိလေသော်၊ မာတာ၊ အမိသည်လည်း၊
 ပုဒတ္တန၊ သားနှင့်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ကွဲပျက်၏၊ ပုဒတ္တာပိ၊ သားသည်လည်း၊ မာတရာ၊
 အမိနှင့်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ကွဲပျက်၏၊ ပိတာပိ၊ အဘသည်လည်း၊ ပုဒတ္တန၊ သားနှင့်၊
 ဘိဇ္ဇတိ၊ ကွဲပျက်၏၊ ပုဒတ္တာပိ၊ သားသည်လည်း၊ ပိတရာ၊ အဘနှင့်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊
 ကွဲပျက်၏၊ ဘာတာပိ၊ အစ်ကိုသည်လည်း၊ ဘဂိနိယာ၊ နှမနှင့်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊
 ကွဲပျက်၏၊ ဘဂိနိပိ၊ နှမသည်လည်း၊ ဘာတရာ၊ မောင်နှင့်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ကွဲပျက်
 ၏၊ သဟာယေပိ၊ အတော်သည်လည်း၊ သဟာယေန၊ အတော်နှင့်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊
 ကွဲပျက်၏၊ နာဝါပိ၊ ထွေးသော်မှလည်း၊ နာနာဒါ၊ ချသစ်စိုတာ၊ အမျိုးမျိုးသော
 ပျဉ်ချပ်တို့ဖြင့်၊ ခွဲစပ်အပ်သျှက်၊ ဦမိဝေဂ သမ္ဘဟာရေန၊ ထိုင်းလုံးခတ်ခြင်း
 ကြောင့်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ကွဲပျက်ရတုံသေး၏၊ မရကပ္ပသမ္ဘန္တုပသော၊ ပျားကဲ့သို့ချို
 မြိန်သောအထီးရှိသော၊ ရှေးကွာပိ၊ သစ်ပင်သည်လည်း၊ အနိလပထဝေဂါဘိ
 ဟတော၊ ထေ၏အစွမ်းဟု သည်ပုတ်ခတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ကွဲပျက်
 ရတုံသေး၏၊ ဇာတိဝန္တံ၊ ဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သုဝဏ္ဏတ္ထိ၊ ရွှေသည်
 လည်း၊ လောဟေန၊ သံကြောင့်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်ရတုံသေး၏၊ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ အပိစ၊ စင်စင်သော်ကား၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဘေဇ္ဇပရိသော၊ ပရိသတ်ကွဲပျက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧသော၊ ဤအလိုသည်
 ဝိည္ဇနံ၊ ပညာတို့၏၊ နအဓိပ္ပါယော၊ အလိုမဟုတ်ပေ၊ ဧသော၊ ဤအလိုသည်၊ ဗဒ္ဓါ
 နံ၊ ထုရားရှင်တို့၏၊ နအဓိရတ္တိ၊ နှလုံးသွင်း မဟုတ်ပေ၊ ဧသော၊ ဤအလိုသည်၊
 ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့၏၊ နဆန္ဒော၊ ဆန္ဒမဟုတ်ပေ၊ အပိစ၊ စင်စင်သော်ကား
 ယေနကာရဏေန၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ အဘေဇ္ဇပရိသောတိ၊ အဘေဇ္ဇပရိသဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 ဧတ္ထ၊ ဤအရာနှိုက်၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ
 နှိုက်၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း၊ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကတေန၊ ပြုကျင့်တော်မူ
 အပ်သော၊ အဒါနေနဝါ၊ အပေးအကမ်းမရှိသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အပ္ပိယဝစ
 နေနဝါ၊ ချစ်ဘွယ်ကိုမဆိုသဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနုတ္တစရိယာယဝါ၊ အ
 ကျိုးမဲ့ကျင့်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ အသမာနတ္ထ တာယဝ္ဋိ၊ အညီညွတ်တူပြု၍
 မကျင့်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ယတောကုတောပိ၊ ထရု တရသောထဝ

နှိုက်သည်းကောင်း၊ စရိယံ၊ အကျင့်ကို၊ စရန္တဿပိ၊ ကျင့်တော်မူစဉ်ပင်
 လည်း၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာတရား၏၊ ကတေန၊ ပြုသော၊ အဒါနေနဝါ၊ အ
 ပေးအကမ်းမရှိသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အပိယဝစနေနဝါ၊ ချစ်ဘွယ်ကိုမဆို
 သဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနတ္ထစရိယာယဝါ၊ အကျိုးမဲ့ ကျင့်သဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ အသမာနတ္ထတာယဝါ၊ ကိုယ်တူပြု၍မကျင့်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ပရိသာ၊ ပရိသတ်သည်၊ ဘိန္နာ၊ ကွဲပျက်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နယုတ၊ ပုပ္ဖံ၊ ငါ
 မကြားဘူးပေ၊ တေနကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ တထာဂတော၊
 မြတ်စွာတရားကို၊ အဘောဇ္ဇပရိသောတိ၊ အဘောဇ္ဇပရိသဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ တယာပိ၊ သင်မင်းကြီးသည်လည်း၊ ဗောဓိသတ္တဿ၊ တရားထောင်းဖြစ်
 သော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ကတေန၊ ပြုအပ်သော၊ ဣမိနာ
 နာမကာရဏေန၊ ဤမည်သော အကြောင်းကြောင့်၊ ပရိသာ၊ ပရိသတ်
 သည်၊ ဘိန္နာ၊ ကွဲပျက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဝင်္ဂေ၊ အင်္ဂါကိုးပါးရှိသော၊ ဗုဒ္ဓဝစ
 နေ၊ တရားရှင်စကားတော်နှိုက်၊ ကိပ္ပိ၊ တရံတရသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ ဥာတဗ္ဗံ၊ ထိသင့်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာတရား၏၊ ပရိသာ၊ ပရိသတ်သည်၊ ဘိန္နာ၊
 ကွဲပျက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာတရား၏၊ ပရိသာ၊
 စရိသတ်သည်၊ ဘိန္နာ၊ ကွဲပျက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိပါ၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်တရား၊ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ ယောကော၊ ယောကနှိုက်၊
 နောစဒိ၊ ဝတိ၊ ကျမ်းဂန်၌ လည်းမတွေ့မြင်ပါ၊ နောပိယယုတိ၊ ကြားလည်း
 မကြားအပ်ပါ၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော် အရှင်တရား၊
 သာရ၊ ကောင်းလှပါပေ၏၊ ဝေမေတံ၊ ဟုတ်မှန်ပေ၏၊ တထာ၊ ထိုအရှင်
 မိန့်တော်မူတိုင်း၊ သမ္ပုဒိန္ဒြာပိ၊ ဝန်ခံပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ သျှောက်ဆို
 ၏၊ အဋ္ဌမိ၊ ရှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ
 တရား၏၊ အဘောဇ္ဇပရိသာ၊ မကွဲသောပရိသတ်ရှိသော၊ ပဗ္ဗာ၊ ပြဿနာမေး
 ခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုတို့၏ပြည့်
 ကြောင်းဖြစ်သော၊ အဘောဇ္ဇဝဂ္ဂေါ၊ အဘောဇ္ဇဝင်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးပြီ၊ ဣ
 မသ္မိံဝဂ္ဂေါ၊ ဤအဘောဇ္ဇဝင်၌၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကျန်သော၊ ပဗ္ဗာ၊ ပြဿနာတို့သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

၃-မေတ္တာကပဋ္ဌာ-၃-ပဏာမိတဝဂ်၊

၃-မေတ္တာကပဋ္ဌာ၊ ၃-ပဏာမိတဝဂ်-
၁၀၅-သေဋ္ဌဓမ္မပဋ္ဌာ၊

ဘန္တေနာဂဿေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်။ တေ၊ ဤစကားတော်ကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
 ကိံသာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဝါသေဋ္ဌ
 ပုဏ္ဏား၊ ဝေဋ္ဌောဟိ၊ တရားတော်သည်သာလျှင်၊ တတ္ထိံဇနေ၊ ထိုသက္ကဝါအ
 ပေါင်းနှိုက်၊ ဒိဋ္ဌေစေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်နှိုက်လည်းကောင်း၊ အဘိသမ္ပရာ
 ယေစ၊ တမလွန်နှိုက်လည်းကောင်း၊ သေဋ္ဌော၊ အမြတ်ဆုံးပေတည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပုနစ၊ တဘန်လည်း၊ သောတာပဋ္ဌော၊
 သောတာပန်ဖြစ်သော၊ ပိတိဘာပါယော၊ အပါယ်တံခါးပိတ်ပြီးသော၊ ဒိဋ္ဌိပ္ပ
 က္ကော၊ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ပြီးသော၊ ဝိညာတသာသနေ၊ သိက္ခာ
 သုံးပါးကိုထိပြီးသော၊ ဂိတိ၊ လူဖြစ်သော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်။
 ပုထုဇ္ဇန်၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော၊ သိက္ခါဝါ၊ ရဟန်းတော်ကို လည်းကောင်း၊
 သာမဏေဂုံဝါ၊ ရှင်သာမဏေကိုလည်းကောင်း၊ အဘိဝါဒေတိ၊ ရှိခိုးရ၏။
 ပစ္စုဋ္ဌေတိ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏။ ဘန္တေနာဂဿေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ဘဂ
 ဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဝါသေဋ္ဌပုဏ္ဏား၊ ဝေဋ္ဌောဟိ၊ တရား
 တော်သည်သာလျှင်၊ တတ္ထိံဇနေ၊ ထိုသက္ကဝါအပေါင်းနှိုက်၊ ဒိဋ္ဌေစေဝဓမ္မေ၊
 မျက်မှောက်နှိုက်လည်းကောင်း၊ အဘိသမ္ပရာယေစ၊ တမလွန်နှိုက်လည်း
 ကောင်း၊ သေဋ္ဌော၊ အမြတ်ဆုံးပေတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒိဘဏိတံ၊ အ
 ကယ်၍ဟောတော်မူအံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူခဲ့သော်၊ သောတာ
 ပဋ္ဌော၊ သောတာပန်ဖြစ်သော၊ ပိတိတာပါယော၊ အပါယ်တံခါးပိတ်ပြီးသော
 ဒိဋ္ဌိပ္ပက္ကော၊ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ပြီးသော၊ ဝိညာတသာသနေ၊
 သိက္ခာသုံးပါးကို ထိပြီးသော၊ ဂိတိ၊ လူဖြစ်သော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာ
 သည်။ ပုထုဇ္ဇန်၊ ပုထုဇဉ် ဖြစ်သော၊ သိက္ခါဝါ၊ ရဟန်းတော်ကို လည်း
 ကောင်း၊ သာမဏေဂုံဝါ၊ ရှင်သာမဏေကိုလည်းကောင်း၊ အဘိဝါဒေတိ၊
 ရှိခိုးရ၏။ ပစ္စုဋ္ဌေတိ။ ခရီးဦးကြိုဆိုရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကား
 သည်။ အတ္ထိံ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ မိစ္ဆာ၊ မှားလေရာ၏။ သောတာ
 ပဋ္ဌော၊ သောတာပန်ဖြစ်သော၊ ပိတိတာပါယော၊ အပါယ်တံခါးပိတ်ပြီးသော
 ဒိဋ္ဌိပ္ပက္ကော။ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ပြီးသော၊ ဝိညာတသာသနေ။

မိတ္တိပညာပါဠိတော်နိဿယ

ထိက္ခာသုးပါးကို သိပြီးသော၊ ဂိဟိ၊လူဖြစ်သော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်၊ ပုထုဇ္ဇနံ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုဝါ၊ ရဟန်းတော်ကိုလည်းကောင်း၊ သာမဏေရံဝါ၊ ရှင်သာမဏေကို လည်းကောင်း၊ အဘိဝါဒေတိ၊ ရှိခိုးရ၏၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦးကြိုဆိုရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒိတဏိတံ၊ အကယ်၍ဟောတော်မူအံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဟောခဲ့သော်၊ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဝါသေဋ္ဌပုဏ္ဏား၊ ဓမ္မောဟိ၊ တရားတော်သည်သာလျှင်၊ တတ္ထိဇနေ၊ ထိုသတ္တဝါအပေါင်း၌၊ ဒိဋ္ဌစေ ဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်နှိုက်လည်းကောင်း၊ အဘိသမ္ဘရာယေစ၊ တမလွန်နှိုက်လည်းကောင်း၊ သေဋ္ဌော၊ အမြတ်ဆုံးပေတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှားယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အယံပိပဋ္ဌော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်လည်း၊ ဥဘတောကောမိကော၊ နှစ်ဘက်အစွန်းထွက်၏၊ တဝ၊ အရှင်ထုရားသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်၏၊ သော၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်းကို၊ တယာ၊ အရှင်ထုရားသည်၊ နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ ပြင်းစေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဈေျောက်ဆိုလေ၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိံ၊ ဘာသိတံ၊ အထယ်သို့ ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဝါသေဋ္ဌပုဏ္ဏား၊ ဓမ္မောဟိ၊ တရားတော်သည်သာလျှင်၊ တတ္ထိဇနေ၊ ထိုသတ္တဝါအပေါင်းနှိုက်၊ ဒိဋ္ဌစေ ဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်နှိုက် လည်းကောင်း၊ အဘိသမ္ဘရာယေစ၊ တမလွန်နှိုက် လည်းကောင်း၊ သေဋ္ဌော၊ အမြတ်ဆုံးပေတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်ဖြစ်သော၊ ဝိဟိတာပါယော၊ အပါယ်ဘံခါးဝိတ်ပြီးသော၊ ဝိညာတသာသနော၊ ထိက္ခာသုးပါးကိုသိပြီးသော၊ ဂိဟိ၊ လူဖြစ်သော၊ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်၊ ပုထုဇ္ဇနံ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုဝါ၊ ရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ သာမဏေရံဝါ၊ သာမဏေကိုလည်းကောင်း၊ အဘိဝါဒေတိ၊ ရှိခိုးရ၏၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦးကြိုဆိုရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

တပ္ပပန၊ ထိုအရာ၌ကား၊ ကောရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံကောရဏံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ကတံ၊ အဘယ်နည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယေဟိ၊ အကြင်အကူနှင့်အသွင်တို့ဖြင့်၊ သမထော၊ ရဟန်းသာမဏေသည်။ အဘိဝါဒနပစ္စုပ္ပန်သမ္ဘာနုပူဇောရဟော၊ ရှိခိုးခြင်းခရီးဦး ကြိုဆိုလေးမြတ်ခြင်းခြင်းပူးစပ်ခြင်း၌ ထိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမထေယ၊ ရဟန်း၏။ သမ

ထကာရဏာ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ဝိသတိခေါ်ပုဒ်၊ နှစ်ဆယ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧစ္စေလိင်္ဂါနိ၊ အသွင်အမူနှစ်မျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သမဏဿ၊ ရဟန်း၏၊ သမဏကာရဏာ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ကတမာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဧစ္စေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ လိင်္ဂါနိ၊ အသွင်တို့သည်လည်း၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်သော၊ ဓမ္မာရာမေ၊ တရားနှိုက်မွေ့လျော်ခြင်းထည်းကောင်း၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သော၊ နိယမေ၊ ဥပုသ်ပြုခြင်းလည်းကောင်း၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သော၊ အာစာရော၊ အကျင့်လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သော၊ ဝိ ကာရော၊ ကောင်းမွန်စွာဝတ်ရုံ နေထိုင်ခြင်းလည်းကောင်း၊ သံဟမေ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေကိုစောင့်ခြင်း လည်းကောင်း၊ သံဝရော၊ ကိုယ်နှုတ်နှုလုံးကိုစောင့်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ခန္တိ၊ သည်းခံခြင်းထည်းကောင်း၊ သောရဇ္ဇံ၊ ကောင်းသောအကျင့်နှိုက်မွေ့လျော်ခြင်းထည်းကောင်း၊ ဧကတ္တစရိယာ၊ တယောက် ထည်းတည်း ကျင့်ခြင်း ထည်းကောင်း၊ ဧကတ္တာဘိရတိ၊ တယောက် ထည်းတည်း မွေ့လျော်ခြင်း ထည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိသုဏ္ဏာနံ၊ တယောက်ထည်းတည်းကိန်းခြင်းထည်းကောင်း၊ ဟိရိဩတ္တပ္ပံ၊ မကောင်းမှုမှရှက်ကြောက်ခြင်းထည်းကောင်း၊ ဝိရိယံ၊ ကောင်းမှုနှိုက်အားထုတ်ခြင်းထည်းကောင်း၊ အပ္ပမာဒေ၊ ကုသိုလ်နှိုက်မစေမလျော့ခြင်းထည်းကောင်း၊ သုက္ကာဝေ၊ သက်အညစ်အကြေးမှဖြူစင်ခြင်းထည်းကောင်း၊ ဥဗ္ဗေသော၊ ထုရားဟောပါဠိတော်ကို သင်ခြင်းထည်းကောင်း၊ ပရိပုစ္ဆာ၊ အဋ္ဌကထာ သင်ခြင်းထည်းကောင်း၊ သိလာမိအဘိရတိ၊ သိလစသည် နှိုက်မွေ့လျော်ခြင်းထည်းကောင်း၊ နိရာယယတာ၊ တပ်မင်မောခြင်းမှ ကင်းလွတ်ခြင်းထည်းကောင်း၊ သိက္ခာပဒပရိပူရိတာ၊ သိက္ခာပုဒ်နှိုက်ဖြည့်ကျင့်ခြင်းထည်းကောင်း၊ ကာသာဝခာရဏံ၊ ဖန်ရည်ဆိုးသက်န်းကိုဝတ်ရုံခြင်း၎င်း၊ ဘဏ္ဍုဘာဂေါ၊ ဦးခေါင်း ပြည်းသည့် အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣမေခေါဝိသတိ၊ ဤနှစ်ဆယ်ကုန်သော တရားတို့ကား၊ သမဏဿ၊ ရဟန်း၏၊ သမဏကာရဏာ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤနှစ်ပါးတို့သည်ကား၊ လိင်္ဂါနိ၊ အသွင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတေဂုဏေ၊ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဝတ္တတိ၊ ကျင့်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တေသံဓမ္မာနံ၊ ထိုတရားတို့၏၊ အနုနတ္ထာပရိ

ပိလိန္ဒပညာပါဠိတော်နိဿယ

ပုဏ္ဏိက္ခာ၊ မယုတ်မထော့ပြည့်စုံသည့်အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္ပန္နက္ခာသမန္နာဂ
 တက္ခာ၊ အလွန်ပြည့်စုံလုံလောက်သည့်အဖြစ်ကြောင့်၊ အသေက္ခဘုမိ၊ (ကြီး
 ပွားသောသိက္ခာ၏) ဖြစ်ရာဖြစ်သော၊ အရဟန္တာဘုမိ၊ ရဟန္တာတို့၏ဖြစ်ရာ
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်ရောက်နိုင်လေ၏၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော၊
 ဘုမန္တရံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တရားအထူးသို့၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်ရောက်နိုင်လေ
 ၏၊ အရဟန္တာသန္နာဂတော၊ အရဟတ္တဖိုလ်အနီးသို့ရောက်သောအကျင့်ရှိ
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်ဖြစ်သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသ
 ကာသည်၊ ပုထုဇ္ဇနံ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အဘိဝါဒေတုံ၊ ရှိခိုး
 ခြင်းငှါ၊ ပစ္စုဋ္ဌာတုံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းငှါ၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ။

သော၊ ထိုပုထုဇဉ်ရဟန်းသည်၊ ဝိဏာသဝေတိ၊ ရဟန္တာတို့နှင့်သာမ
 ဤတူသော ဇာတ်အသွင်အကျင့်သို့၊ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်ပေ၏၊ မေ၊
 ငါအား၊ သောသမယော၊ ထိုဇာတ်တူအဖြစ်ကိုရရှိခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိချေ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုသိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်ဖြစ်
 သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ပုထုဇ္ဇနံ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းကို၊ အဘိဝါဒေတုံ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ၊ ပစ္စုဋ္ဌာတုံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းငှါ၊
 အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ။

သော ထိုပုထုဇဉ်ရဟန်းသည်၊ အဂ္ဂပရိသံ၊ မြတ်သောပရိသတ်သို့၊ ဥပ
 ဂတော၊ ကပ်ရောက်၏၊ အဘိ၊ ငါသည်၊ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုမြတ် ထွတ်သောပရိ
 သတ်သို့၊ နုဥပဂတော၊ မကပ်ရောက်မသက်ဝင်ပေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုသိက
 တွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်ဖြစ်သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါ
 သကာသည်၊ ပုထုဇ္ဇနံ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အဘိဝါဒေတုံ၊
 ရှိခိုးခြင်းငှါ၊ ပစ္စုဋ္ဌာတုံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းငှါ၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ။
 သော၊ ထိုပုထုဇဉ်ရဟန်းသည်၊ ပါတိမောက္ခဋ္ဌေသံ၊ အာဏာပါတိမောက်
 ရှုတ်သည်ကို၊ သောတုံ၊ နာယူခြင်းငှါ၊ လတတိ၊ ရပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုသိ
 ကတွာ၊ နှလုံးပြု၍၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်ဖြစ်သော၊ ဥပါသကော၊
 ဥပါသကာသည်၊ ပုထုဇ္ဇနံ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အဘိဝါ
 ဒေတုံ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ၊ ပစ္စုဋ္ဌာတုံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းငှါ၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။
 သော၊ ထိုပုထုဇဉ်ရဟန်းသည်၊ အညောတပါးသူတို့ကို၊ ပဗ္ဗာဇေတိ၊ ရှင်ပြု
 နိုင်၏၊ ဥပသာမ္ပါဒေတိ၊ ရဟန်းပြုနိုင်၏၊ ဖိနုသာသနံ၊ မြတ်စွာတရားသာသနာ
 တော်ကို၊ ဝဇေတိ၊ တိုးပွားစေနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောတာပန္နော၊ သောတာ
 ပန်ဖြစ်သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ပုထုဇ္ဇနံ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော၊

၃-မေတ္တာကပညာ-၃-ပဏာမိတဝဂ်၊

ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အဘိဝါဒေတုံ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ၊ ပစ္စုပ္ပန်တုံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း
 ငှါ၊ အရဟတိ၊ ထိုကံ၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အပ္ပမာဏေသု၊ အတိုင်းအ
 ရည်မရှိကုန်သော သိက္ခာမခွေသု၊ သိက္ခာပုန်တို့၌၊ သမတ္တကာရီ၊ ဖြည့်ရုံစွာ
 ကျင့်လေ့ရှိ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေသု၊ ထိုသိက္ခာပုန်တို့၌၊ နဝတ္ထာမိ၊ မကျင့်
 နှိုင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်ဖြစ်သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါ
 သကာသည်၊ ပုထုဇ္ဇနံ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အဘိဝါဒေတုံ၊
 ရှိခိုးခြင်းငှါ၊ ပစ္စုပ္ပန်တုံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းငှါ၊ အရဟတိ၊ ထိုကံ၏၊
 သော၊ ထိုပုထုဇဉ်ရဟန်းသည်၊ သမဏလိဂံ၊ ရဟန်း၏အသွင်သို့၊ ဥပ
 ဂတော၊ ကပ်ရောက်လေ၍၊ ဗုဒ္ဓါမိပ္ပါယေ၊ တရား၏အလိုတော်ရှိကို၊ မြီတော၊
 တည်နေပေ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေနလိဂေန၊ ထိုအသွင်မှ၊ ဒုရံ၊ ဝေးလှစွာ၊
 အပဂတော၊ ဘဲကြဉ်ကင်းလွတ်ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုထိကတွာ၊ နှလုံး
 ပြု၍၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန် ဖြစ်သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာ
 သည်၊ ပုထုဇ္ဇနံ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အဘိဝါဒေတုံ၊
 ရှိခိုးခြင်းငှါ၊ ပစ္စုပ္ပန်တုံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းငှါ၊ အရဟတိ၊ ထိုကံ၏၊
 သော၊ ထိုပုထုဇဉ်ရဟန်းသည်၊ ဗဂုဇ္ဇကန္တုဇောမော၊ ပွားများရှည်ထွား
 သောထက်ကတီးပွေးရှိလျက်၊ အနုဗ္ဗိတအမဇ္ဈိတော၊ မျက်စိဆေးမဖြတ်
 ကိုယ်ဝယ်တန်ဆာမဆင်ဘဲ၊ အနုလိက္ကထိလဂန္ဓော၊ အစဉ်ထာဝရလိမ်း
 ကျံအပ်သောသီထံနံ၊ သာဓွေးရှိပေ၏၊ အဟံ၊ ငါမူကား၊ မဇ္ဈာနဝိဘုသနာ
 ဘိရတော၊ တန်ဆာဆင်ယင်ခြင်းအပြေအပြစ်ပြုခြင်း၌ပွေ့ထောင်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ မနုထိကတွာ၊ နှလုံးပြု၍၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်ဖြစ်သော၊ ဥပါ
 သကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ပုထုဇ္ဇနံ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊
 အဘိဝါဒေတုံ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ၊ ပစ္စုပ္ပန်တုံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းငှါ၊ အရဟတိ၊
 ထိုကံ၏၊ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝိသတိ၊ နှစ်
 ဆယ်ကုန်သော၊ သမဏကရဏာ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ယေ
 တေဓမ္မာစ၊ အကြင်တရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧန္ဒြေစွမ်းကုန်သော၊
 လိဂါနိစ၊ အသွင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေဝိ၊ ခပ်ထိမ်း
 ကုန်သော၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်းအား၊ သံ
 စိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သောယေဝ၊ ထိုပုထုဇဉ်ရဟန်းသည်ပင်လျှင်၊ တေဓမ္မေထိ
 တရား တို့ကို၊ ဓာဓေတိ၊ ကျင့်ဆောင်၏၊ အညေပိ၊ သူတပေး တို့ကိုလည်း။
 တတ္ထ၊ ထိုကျင့်စဉ်တို့ရှိကို၊ သိက္ခာပေတိ၊ ကျင့်စေ၏၊ မေးငါအား။ သောအာ
 ဂမောစ၊ ထိုရဟန်း၏ကောင်းသောကျင့်ဝတ်အလားသည်လည်းကောင်း။

ဝိသိန္ဓုပညာပါဠိတော်နိဿယ

သိက္ခာပနစ္စ၊ ကျင့်စေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိပေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနု
 သိကတွာ၊ နှလုံးပြု၍၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်ဖြစ်သော၊ ဥပါသကော၊
 ဥပါသကာသည်၊ ပုထုဇ္ဇနံ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အဘိဝါ
 ဒေတု၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ၊ ပစ္စုဋ္ဌာတု၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းငှါ၊ အရဟတိ၊ ထိုက်
 ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ရာဇဏုမာရော၊ မင်း
 သားသည်၊ ပုဒရာဟိတဿ၊ ပုဒရာဟိတ၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌ကံ၊ ဝိဇ္ဇံ၊ အ
 တတ်ကို၊ အဓိယတိ၊ သင်ယူ၏။ ခတ္တိယဓမ္မံ၊ မင်းကျင့်ဝတ်ကို၊ သိက္ခတိ၊ သင်
 ၏။ သော၊ ထိုမင်းသားသည်၊ အပရေန၊ တပါးသော၊ သမယေန၊ အခွါ၊ အဘိ
 သိက္ခော၊ အဘိသိက်မြော်ပြီးသော်၊ အာစရိယံ၊ ဆရာပုရောဟိတကို၊ အယံ၊
 ဤသူကား၊ မေ၊ ငါအား၊ သိက္ခာပကော၊ သင်ကြားပေသောသူတည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဘိဝါဒေတိ၊ ရှိခိုး၏၊ ပစ္စုဋ္ဌတိ၊ ခရီးဦးကြိုဆို၏၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအ
 တုသာလျှင်၊ သိက္ခာပကော၊ သင်ကြားပေသည်၊ ဝံသခရော၊ အနွယ်ကိုဆောင်
 ပေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုသိကတွာ၊ နှလုံးပြု၍၊ သောတာ
 ပန္နော၊ သောတာပန်ဖြစ်သော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ ပုထုဇ္ဇနံ၊ ပုထု
 ဇဉ်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အဘိဝါဒေတု၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ၊ ပစ္စုဋ္ဌာတု၊
 ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းငှါ၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဝိစ၊
 စင်စစ်သော်ကား၊ ဣဒိနာဝိပရိယာသေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း၊ သိက္ခ
 ဘူမိယာ၊ ရဟန်းအဖြစ်၏။ ဧတံမဟန္တတံ၊ ဤမြတ်သည်အဖြစ်ကို၊ ဧတံအ
 သမဝိပုဗ္ဗတာဝံ၊ ဤအတူမရှိပြန်ပြောသည်အဖြစ်ကို၊ ဇာနာဟိ၊ သိလေ
 သးလော၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်ဖြစ်သော။
 ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်၊ အရဟတံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ယဒိသန္တိက
 ရောဘိ၊ အကယ်၍မျက်မှောက်ပြုအံ့၊ တဿ၊ ထိုလူရဟန္တာ၏၊ နွေဝ၊ နှစ်ပါး
 သာဖြစ်ကုန်သော၊ ဂတိယော၊ အထားတို့သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အနုညာ၊
 ဤမှတပါးအလားမရှိပြီ၊ တတ္ထိံယေဝဒိဝသေ၊ ထိုရဟန္တာဖြစ်သောနေ့၌ကံ
 ပင်လျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာယေယျဝါ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်သော်လည်းခံရာ၏၊ ဘိက္ခုတာဝံဝါ၊
 ရဟန်းအဖြစ်သို့လည်း၊ ဥပဂစ္ဆေယျ၊ ကင်ရောက်ရာ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်း
 မြတ်၊ ဟိ၊ အကြောင်းကား၊ ယဒိဒံယာ၊ သောဘိက္ခုဘူမိ၊ အကြင်ရဟန်းအ
 ဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ထိုရဟန်းအဖြစ်သည်၊ အစသော၊ မတူ၍
 လှုပ်ပေ။ မဟတိ၊ လွန်မြတ်၏။ အစ္စုဂ္ဂတာ၊ အလွန်မြင့်တက်၏။ ဣတိ၊ ဤ
 သို့။ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဟန္တန္တနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အ
 အရှင်ဘုရား။ ပဉ္စော၊ ပြဿနာမေးခွန်းသည်။ ဥပဏဂတော၊ သိနိုင်ခြင်းသို့

၃-မေတ္တာကပညာ-၃-ပဏာမိတဝဂ်

ရောက်ထတ်ပြီ။ ပညော၊ ပြဿနာမေးခွန်းကို၊ ဗထဝတော၊ အားကြီးထွေစွာ၊ အတိ
 ဗုဒ္ဓိနာ၊ အလွန်ပညာရှိသော၊ တယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ သုဒ္ဓိဗ္ဗေဗ္ဗိတော၊
 ကောင်းစွာဖြေဆိုအပ်ပြီ၊ ကဝါဒိသေန၊ အရှင်ဘုရားနှင့်တူသော၊ ဗုဒ္ဓိမတော၊
 ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အညတြ၊ ကြဉ်၍၊ ဣမံပဌံ၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းကို၊
 အညော၊ တပါးသောသူသည်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝိနိဝဋ္ဌေတု၊ ဖြေဆိုခြင်းငှါ၊ နသ
 က္ကာ၊ မစွမ်းနိုင်ပေရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ပဗ္ဗမာ၊ ရှေးဦးစွာ
 သော၊ သေဋ္ဌဓမ္မပဉ္စာ၊ သေဋ္ဌဓမ္မပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိကာ၊ ပြီးဆုံးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၀၆-တထာဂတဿသဗ္ဗသက္ကာနံဟိတဖရဏပဉ္စာ။

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရား
 တို့သည်၊ ဘဏထ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကိံဘဏထ၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ ဘ
 ဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗသက္ကာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောသက္ကဝါတို့၏၊
 အဟိတံ၊ အကျိုးမဲ့ကို၊ အပနေတွာ၊ ပယ်၍၊ ဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ ဥပဒဟ
 တိ၊ ရှုကံဆောင်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဘဏ
 ထ၊ ဆိုတော်မူကုန်၏၊ ပုနစ၊ တဘန်လည်း၊ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဘ
 ဏထ၊ ဆိုတော်မူကုန်၏၊ ကိံဘဏထ၊ အဘယ်သို့ဆိုတော်မူကုန်သနည်း၊ အ
 ဝိက္ခန္ဓ၊ ပမေ၊ မီးပုံကြီး၊ ဥပမာရှိသော၊ ဓမ္မပရိယာယေ၊ တရားဒေသနာတော်
 ကို၊ ဘညမာနေ၊ လောတော်မူထတ်သော်၊ သဗ္ဗိမက္ကာနံ၊ ခြောက်ကျိပ်မျှလောက်
 ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ရခတော၊ ခံတွင်းမှ၊ ဥဏှထောဟိတံ၊ သွေး
 ပူသည်၊ ဥဂ္ဂတံ၊ အန်တွက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏထ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ဘန္တေ။
 အရှင်ဘုရား၊ အဝိက္ခန္ဓ၊ ပမေ၊ မီးပုံကြီး၊ ဥပမာရှိသော၊ ဓမ္မပရိယာယံ။ တရား
 ဒေသနာတော်ကို၊ ဒေသန္တေန၊ ဟောတော်မူသော၊ တထာဂတေန၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗိမက္ကာနံ၊ ခြောက်ကျိပ်မျှလောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊
 ရဟန်းတို့၏၊ ဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ အပနေတွာ၊ ပယ်၍၊ အဟိတံ၊ အကျိုး
 မဲ့ကို၊ ဥပဒဟိတံ၊ ဆောင်အပ်လေ၏၊ တကား၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်
 ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ တဘဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗသက္ကာ
 နံ၊ ခပ်သိမ်းသောသက္ကဝါတို့၏၊ အဟိတံ၊ အကျိုးမဲ့ကို၊ အပနေတွာ၊ ပယ်၍၊
 ဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ ယဒိဥပဒဟတိ၊ အကယ်၍ဆောင်အံ့၊ တေနဟံ၊ ထို
 သို့ဆောင်ခဲ့သော်၊ အဝိက္ခန္ဓ၊ ပမေ၊ မီးပုံကြီး၊ ဥပမာရှိသော၊ ဓမ္မပရိယာယေ။

ဝိသိန္ဓဝဉာဏ်တော်နိဿယ

တရားဒေသနာတော်ကို၊ ဘညမာနေ၊ ဟောတော်မူလတ်သော်၊ သဗ္ဗိမတ္တာနံ၊ ခြောက်ကျိပ်မျှလောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ၊ ဥဗ္ဗဏ္ဍေယတံ၊ သွေးပူသည်၊ ဥဂ္ဂတံ၊ အနံထွက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှားယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ယဒိ၊ အကယ်၍၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓုပမေ၊ မီးပုံကြီးဥပမာရှိသော၊ ဓမ္မပရိယာယေ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ ဘညမာနေ၊ ဟောတော်မူလတ်သော်၊ သဗ္ဗိမတ္တာနံ၊ ခြောက်ကျိပ်မျှလောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ဥဗ္ဗဏ္ဍေယတံ၊ သွေးပူသည်၊ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ၊ ဥဂ္ဂတံ၊ အနံထွက်ပြားအံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ အနံထွက်ခဲ့သော်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်ထိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏၊ အဟိတံ၊ အကျိုးမဲ့ကို၊ အပနေတွာ၊ ပယ်၍၊ ဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ ဥပဒဟတိ၊ ဆောင်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှားယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အယံပိ၊ ပဉ္စော၊ ဤပြုသနာမေးခွန်းသည်လည်း၊ ဥထတောကောမိကော၊ အစွန်းနှစ်ဘက်ထွက်၏၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရားသို့၊ အနုပုတ္တော၊ အစဉ်ရောက်၏၊ သော၊ ထိုပြုသနာမေးခွန်းကို၊ တယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ ငြိမ်းစေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝျှောက်ဆိုလေ၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်ထိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏၊ အဟိတံ၊ အကျိုးမဲ့ကို၊ အပနေတွာ၊ ပယ်၍၊ ဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ ဥပဒဟတိ၊ ဆောင်တော်မူ၏၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓုပမေ၊ မီးပုံကြီး ဥပမာရှိသော၊ ဓမ္မပရိယာယေ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ ဘညမာနေ၊ ဟောတော်မူလတ်သော်၊ သဗ္ဗိမတ္တာနံ၊ ခြောက်ကျိပ်မျှလောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ၊ ဥဗ္ဗဏ္ဍေယတံ၊ သွေးပူသည်၊ ဥဂ္ဂတံ၊ အနံထွက်၏၊ ပန ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ တဉ္စ၊ ထိုသွေးပူအနံရခြင်းကား၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကတေန၊ ပြုအပ်သော တရားဟောခြင်းကြောင့်၊ န၊ မဟုတ်ပေ၊ တေသံယေဝ၊ ထိုရဟန်းခြောက်ကျိပ်တို့၏သာလျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကတေန၊ ပြုသောကံကြောင့်၊ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ၊ ဥဗ္ဗဏ္ဍေယတံ၊ သွေးပူသည်၊ ဥဂ္ဂတံ၊ အနံထွက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဘန္တနာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓုပမံ၊ မီးပုံကြီးဥပမာရှိသော၊ ဓမ္မပရိယာယံ၊

၃ မေဇ္ဇကပဋ္ဌာ-၃-ပထာမိတဝဂ်၊

တရားဒေသနာတော်ကို၊ ယဒိနာဘာသေယျ၊ အကယ်၍မဟောငြားအံ့၊ တေ
သံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ ရခတော၊ ခံတွင်းမှ၊ ဥဏ္ဍဇ္ဇောဟိတံ၊ သွေးပူသည်၊
အပိနုဥဂ္ဂဇ္ဇေယျ၊ အနံထွက်ရမည်လော၊ ဣတိဤသို့၊ အာဟ၊ မေးသောအခါ၊
ဇ္ဇိ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ နုတိ၊ မအနံထွက်ပေရာ၊ မိစ္ဆာ၊ မှားသောအားဖြင့်၊
ပဗ္ဗိပန္နာနံ၊ ကျင့်ကျင့်သော၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ တဝပတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ ဓမ္မပရိယာယံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရကုန်၍၊
ပရိဇ္ဇာဟော၊ ပူလောင်ခြင်းသည်၊ ကာယေ၊ ကိုယ်နှိုက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်လတ်
၏၊ တေနုဟိပရိဇ္ဇာဟော၊ ထိုကိုယ်ပူလောင်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ တေသံ၊ ထို
ရဟန်းတို့၏၊ ရခတော၊ ခံတွင်းမှ၊ ဥဏ္ဍဇ္ဇောဟိတံ၊ သွေးပူသည်၊ ဥဂ္ဂ
တံ၊ အနံထွက်လေ၏၊ ဣတိဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဇ္ဇေနာဂ
သေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ တေနုဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မှုကား၊ တဏှာ
ဂတသေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်၊ ကတေန၊ ပြုခြင်းကြောင့်၊ တေသံ၊
ထိုရဟန်းတို့၏၊ ရခတော၊ ခံတွင်းမှ၊ ဥဏ္ဍဇ္ဇောဟိတံ၊ သွေးပူသည်၊ ဥဂ္ဂတံ
အနံထွက်၏တကား၊ တတ္ထ၊ ထိုသွေးပူအနံရုနှိုက်၊ တဏှာဂတောယေဝ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ နာသနာယ၊ ပျက်စီး
ခြင်းငှ၊ အဓိကာဓော၊ လွန်ကျူးပြုကျင့်ပေ၏တကား၊ တဇ္ဇေနာဂသေန၊ နာ
ဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ အဟိ၊
မြွေသည်၊ ဝဋ္ဋကံ၊ တောင်ပို၊ တွင်းသို့၊ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ရာ၏၊ အထ၊ ထိုနောင်
မှ၊ ပံသုကာမော၊ မြေမှု့ ကိုအလိုရှိသော၊ အညတဓော၊ တယောက်သော၊
ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ ဝဋ္ဋကံ၊ တောင်ပို၊ ကို၊ သိန္ဒိတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊
ပံသု၊ မြေမှု့ ကို၊ ဟုရေပျံ၊ ဆောင်ရာ၏၊ တဏှာ၊ ထိုယောက်ျား၏၊ ပံသု၊ ဘ
ရဏေန၊ မြေမှု့ ကိုဆောင်ခြင်းကြောင့်၊ ဝဋ္ဋကဏှ၊ တောင်ပို၏၊ သုသိရံ၊
အပေါက်သည်၊ ပိဒဟေယျ၊ ဝိတ်ရာ၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ တဏှေဝ၊ ထို
တောင်ပို၊ နှိုက်ပင်လျှင်၊ သော၊ ထိုမြွေသည်၊ အဿာသံ၊ ရှု၊ ရှုဂိုက် ရန်လေ
ကို၊ အဿာမာနေ၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ မရေယျ၊ သေရာ၏၊ တဏှေ၊ အရှင်
ဘုရား၊ သောအဟိ၊ ထိုမြွေသည်၊ တဿပုရိသဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။
ကတေန၊ ပြုသောကြောင့်၊ မရထံ၊ သေခြင်းသို့၊ ပက္ခောနု၊ ရောက်သည်မ
ဟုတ်လော၊ ဣတိဤသို့၊ အာဟ၊ သျှောက်ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်း၊ မြတ်။ သော
အဟိ၊ ထိုမြွေသည်၊ တဿပုရိသဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ ပကတေန၊ ပြုသော
ကြောင့်၊ မရထံ၊ သေခြင်းသို့၊ အာမပက္ခော၊ ဩော်ရောက်၏။ ဣတိဤသို့၊
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဇ္ဇေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်

ထုရား၊ ဇေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တထာဂတောယေဝ၊ မြတ်စွာ
ထုရားသည်သာလျှင်၊ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်းတို့နှိုက်၊ အဓိကာရော၊ လွန်ကျူး
၍ကျင့်၏၊ ကေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏နာသနာယ၊ ပျက်စီးခြင်းငှါ၊ အဓိကာရော၊
လွန်ကျူး၍ကျင့်၏တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောကင်ဆိုပေ၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရား
တော်ကို၊ ဒေသိယမာနေ၊ ဟောတော်မူထတ်သော်အနုနုယပ္ပုဒိဏံ၊ ချစ်ခင်
ခြင်းရဲ့ထားခြင်းကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ အနုနုယပ္ပုဒိဏံ၊ ချစ်ခင်ခြင်းရဲ့ထား
ခြင်းကို၊ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ ကင်းလွတ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသိယမာနေ၊ ဟောတော်
မူထတ်သော်၊ တတ္ထ၊ ထိုတရားပွဲနှိုက်၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ သမ္ဗာ၊
ကောင်းစွာ၊ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍
သိကုန်၏၊ ဗဒ၊ ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှားသော
အားဖြင့်၊ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ပတန္တိ၊ ယျောကျ
ကုန်၏။ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ပုရိသဿ၊
ယောကျာ်းသည်၊ အမ္ဘံဝါ၊ သရက်ပင်ကို လည်းကောင်း၊ ဇမ္ဗူဝါ၊ သပြေ
ပင်ကို လည်းကောင်း၊ မရကံဝါ၊ သစ်မည် စည်ပင်ကို လည်းကောင်း၊
စာထမာနဿ၊ ထုပ်စဉ်၊ တတ္ထ၊ ထိုသစ်ပင်၌၊ ယာနိပလ္လာနိ၊ အကြင်အသီး
တို့သည်၊ သာရာနိ၊ သန်မာကုန်၍၊ ဒဠဗန္ဓနာနိ၊ မြဲမြံသော အညှာရှိကုန်၏၊
တာနိ၊ ထိုအသီးတို့သည်၊ ဘတ္ထေဝ၊ ထိုသစ်ပင် နှိုက်ပင်လျှင်၊ အဇ္ဈတာနိ၊
မကျကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တိဗ္ဗန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသစ်ပင်နှိုက်၊ ယာနိ
ပလ္လာနိ၊ အကြင်အသီးတို့သည်၊ ပူတိဝဏ္ဏမူလာနိ၊ ပုတ်သောအညှာရှိကုန်
သည်၊ ဒုပ္ပထဗန္ဓနာနိ၊ အားသေးစွာ၊ ဖွဲ့အပ်ကုန်၏၊ တာနိပလ္လာနိ၊ ထိုအသီးတို့
သည်၊ ပတန္တိ၊ ကျကုန်၏။ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဇေမေဝခေါ၊ ဤအတူ
သာလျှင်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသိ
ယမာနေ၊ ဟောတော် မူထတ်သော်၊ အနုနုယပ္ပုဒိဏံ၊ ချစ်ခြင်း ရဲ့ထား
ခြင်းကို၊ နကရောတိ၊ ပြုတော်မမူ၊ အနုနုယပ္ပုဒိဏံ၊ ချစ်ခြင်းရဲ့ထားခြင်းကို
ဝိပ္ပမုတ္တော၊ ကင်းလွတ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော် ကို၊ ဒေသိယမာနေ၊ ဟောတော်မူထတ်သော်၊
ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုတရားပွဲနှိုက်၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊
သမ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ ထိုး
ထွင်း၍သိကုန်၏။ ယေပန ။ အကြင်သူတို့သည်ကား၊ မိစ္ဆာ၊ မှားသောအား

ဖြင့်၊ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ပတန္တိ၊ ယျောကျကုန်၏၊ ၊
မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊
ကဿကော၊ ထပ်ထွန်ယောက်ျားသည်၊ ဧည၊ ဝါးကို၊ ရောပေတုကာ
မော၊ ပိုက်ပျိုးလို၍၊ ခေတ္တံ၊ ထပ်ကို၊ ကသတိ၊ ထွန်၏၊ တဿ၊ ထိုထပ်ထွန်
ယောက်ျားသည်၊ ကသန္တ၊ ထွန်ယက်စဉ်၊ အနေကဿတသကဿာနိ၊
အထိန်းမကကုန်သော၊ တိဏာနိ၊ မြက်တို့သည်၊ မရန္တိ၊ သေကုန်၏၊ မဟာရာ
ဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ပရိပတ္တမာနသေ၊ ရင့်သန်သောစိတ်ရှိကုန်သော၊ သတ္ထေ၊ သတ္တဝါတို့
ကို၊ ဗောဓေန္တော၊ သိစေလို၍၊ အနုနယပဋိစာ၊ ချစ်ခြင်းရဲ့ထားခြင်းကို၊
ဝိပူရတ္ထော၊ ကင်းလွတ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ခေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။
ဝေ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မေ၊ တရားကို၊ ခေသိယမာနေ၊ ဟောတော်မူလတ်သော်၊ ယေ၊
အကြင်သူတို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုတရားပွဲနှိုက်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဋိပန္နာ။
ကျင့်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍သိကုန်၏၊ ယေ၊ အ
ကြင်သူတို့သည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှားသောအားဖြင့်၊ ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ တေ၊ ထို
သူတို့သည်၊ တိဏာနိပိယ၊ မြက်တို့ကဲ့သို့၊ မရန္တိ၊ သေကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်၊ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ မနုဿာ၊ လူ
တို့သည်၊ ရသဟေတု၊ အရသာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ယန္တေန၊ စက်
ဖြင့်၊ ဥစ္ဆ၊ ကြိုကို၊ ဝိဠယန္တိ၊ ကြိတ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဥစ္ဆ၊
ကြိုကို၊ ပိဠယမာနာနံ၊ ကြိတ်ကုန်သော၊ ယေ၊ အကြင်ကြိုတို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထို
စက်နှိုက်၊ ယန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ယန္တရဂတော၊ ယန္တရားစက်သို့ ရောက်
ကုန်သော၊ ယောကိ၊ မယော၊ အကြင်ပိုးတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုပိုး
တို့ကို၊ ဝိဠယန္တိ၊ ကြိတ်မိကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအ
တူသာလျှင်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိပတ္တမာနသေ၊ ရင့်
သောစိတ်ရှိကုန်သော၊ သတ္ထေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဗောဓေန္တော၊ သိစေတော်မူ
လို၍၊ ဓမ္မယန္တံ၊ တရားစက်ကြီးကို၊ အတိပိဠယတိ၊ ကြိတ်တော်မူ၏၊ ယေ၊
အကြင်သူတို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုတရားစက်ကြီး၌၊ မိစ္ဆာ၊ မှားသောအားဖြင့်၊
ပဋိပန္နာ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ကိပိပိယ၊ ပိုးတို့ကဲ့သို့၊ မရန္တိ။
သေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား။ တေတိက္ခ၊ ထို
ရဟန်းတို့သည်၊ တာယဓမ္မဒေသနာယ၊ ထိုကရားဒေသနာတော်ကြောင့်၊
ပတိတာနု၊ ကျကြကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ ။

မိထိန္ဒရပညာပါဠိတော်နိဿယ

မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ အပီးမေးပါဦးအံ့၊ တစ္ဆကော၊ သစ်ရှေ့သမားသည်၊ ရုက္ခံ၊ သစ်ကို၊ တစ္ဆန္တော၊ ရှေ့သော်၊ ဥရုကံ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်၊ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သည်ကို၊ ကရောတိ၊ နှလုံး၊ ပြုသည်မဟုတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ နုဟိ၊ ထိုသို့မဟုတ်ပါ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ ဝဇ္ဇနိယံ၊ ပယ်သင့်သည်ကို၊ အပနေတွာ၊ ပယ်၍၊ တစ္ဆတိ၊ ရှေ့၏၊ ဇေံ၊ ဤသို့လျှင်၊ တစ္ဆကော၊ သစ်ရှေ့သမားသည်၊ ဣဒံရုက္ခံ၊ ဤသစ်ပင်ကို၊ ဥရုကံ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်၊ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆိုပေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဇေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို၊ ရက္ခန္တော၊ စောင့်ရှောက်ထုတ်၊ ဗောဓနေယျသတ္တေ၊ သစ္စာလေးပါးကိုထိမြင်မည့် သတ္တဝါတို့ကို၊ ဗောဓေတုံ၊ ထိစေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းပေရာ၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မိစ္ဆာ၊ မှားသော အားဖြင့်၊ ပဗ္ဗိပန္နော၊ ကျင့်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ အပနေတွာ၊ ပယ်၍၊ ဗောဓေတုံ၊ ထိစေခြင်းငှါ၊ ဧသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဇေတေ၊ ဗောဓနေယျသတ္တေ၊ ဤသစ္စာလေးပါးထိမည့် သတ္တဝါတို့ကို၊ ဗောဓေတိ၊ ထိစေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပန၊ စင်စစ် သော်ကား၊ အတ္တကတေန၊ မိမိပြုသော အမှုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှားသော အားဖြင့်၊ ပဗ္ဗိပန္နော၊ ကျင့်ကုန်၍၊ ပတန္တိ၊ ကျကြကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကဒထိ၊ ငှက်ပျော့ပင်သည်လည်းကောင်း၊ ဝေဠု၊ ဝါးပင်သည် လည်းကောင်း၊ အဿတနီ၊ အဿတိုင်းခြင်းမ သည်လည်းကောင်း၊ အတ္တဇေန၊ မိမိမှဖြစ်သော အထီးသားကြောင့်၊ ဟညတိယထာ၊ သေရလေသကဲ့သို့၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဇေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေတေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှားသော အားဖြင့်၊ ပဗ္ဗိပန္နော၊ ကျင့်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အတ္တကတေန၊ မိမိပြုသော ကံကြောင့်၊ ဟညန္တိ၊ သေရကုန်၏၊ ပတန္တိ၊ ယျောက်ကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ အတ္တကတေန၊ မိမိပြုသော ကံကြောင့်၊ စက္ခု၊ ပြာဇုန်၊ မျက်ထုံးထုတ်ခြင်းသို့၊ သုဗ္ဗာရေပနံ၊ တံကျင်မျှခြင်းသို့၊ ဝိသန္တေဒနံ၊ ဦးခေါင်းဖြတ်ခြင်းသို့၊ ပါပုယန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဇေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေတေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှားသော အားဖြင့်၊ ပဗ္ဗိပန္နော၊ ကျင့်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အတ္တကတေန၊ မိမိပြုသော ကံကြောင့်၊ ဟညန္တိ၊ သေရကုန်၏၊ ဇိနသာသနာ၊ မြတ်စွာထုရား

အစာကိုထုတ်တွားစား၍၊ ဝိသုဗိကာယ၊ ဝမ်းကျောသဖြင့်၊ မရန္တိ၊ သေကုန်
 ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဝိ၊ မေးဦးအံ့၊ ဘောဇနဒါယကော၊ ဘောဇဉ်ပေး
 သော၊ သောဝုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်၊ တတောနိဒါနံ၊ ထိုအကြောင်း
 ကြောင့်၊ ကိပ္ပိ၊ စိုးစဉ်းသော၊ အပညာ၊ မကောင်းမှုသို့၊ အာပဇ္ဇေယျနုခေါ၊
 ရောက်ရာသသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊
 နုဟိ၊ ထိုသို့မရောက်နိုင်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယျောကံ၊ ထတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်။ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတုသာသျှင်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာထုရား
 သည်၊ ဒသသဟာသိလောကောတုယာ၊ တသောင်းသော လောကဓာတ်
 နှိုက်၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့အား၊ အမတံ၊ အမြက်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မဒါနံ၊
 ဓမ္မဒါနတော်ကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ ယေတေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊
 ဘဗ္ဗာ၊ ကျွတ်ထိုက်ကုန်၏တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဓမ္မမတေန၊ တရားတည်း
 ဟူသောအမြက်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍ထိုက်ကုန်၏၊ ယေပနတေသတ္တာ၊
 အကြင်သတ္တဝါတို့သည်ကား၊ အဘဗ္ဗာ၊ မကျွတ်ထိုက်ကုန်၊ တေ၊ သို့သတ္တဝါ
 တို့သည်၊ ဓမ္မမတေန၊ တရားအမြက်ဖြင့်၊ ဘညန္တိ၊ သေကုန်၏၊ ပတန္တိ၊ ကျ
 ကြကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်
 အရှင်ထုရား၊ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊
 တထာ၊ အရှင်ထုရားမိန့်တော်မူတိုင်း၊ သမ္ပန္နိန္ဒာမိ၊ ဝန်ခံပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ယျောကံဆိုပေ၏၊ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊
 တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့
 အား၊ ဟိတဗရုဏပဋ္ဌာ၊ အကျိုးစီးပွားနှုံးခြင်းပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၀၇-ဝတ္ထဂုဟုနိဒဿနပဋ္ဌာ

ဘန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ထုရား၊ တထာဂတေ
 န၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤစကားတော်ကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏၊ ကိံဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ ဟောတော် မူအပ် သနည်း။ ။
 ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်၊ သာဓု၊ ကောင်း
 ၏၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်၊ သာဓု၊ ကောင်း၏။
 မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်၊ သာဓု၊ ကောင်း၏။ သဗ္ဗ
 ဣ၊ အထုံးစုံသော ကိုယ်နှုတ်နှုတ်ထုံးနှိုက်၊ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်။

၃-မေတ္တာကဗျာ-၃-ပထာမိတဝဂ်၊

သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ ပုနစ၊ တစ်ဖန်လည်း။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ စတုန္ဒံ၊ ထေးပါးကျန်သော၊ ပရိသနံ၊ ပရိသတ်တို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အထယ်နှိုက်။ နိသီဒိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ ပုဂ္ဂတော၊ ရှေးရှုနှိုက်။ သေလဿ၊ သေလမည်သော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏားအား၊ ကောသောဟိတံ၊ အအိမ်ဖြင့်ဖုံးထွင်းအပ်သော၊ ဝတ္ထဂုဟံ၊ အင်္ဂါဇာတ်တော်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယဒိဘဏိတံ၊ အကယ်၍ဟောတော်မူအံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဟောတော် မူခဲ့သော်၊ သေလဿ၊ သေလမည်သော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏားအား၊ ကောသောဟိတံ၊ အအိမ်ဖြင့်ဖုံးထွင်းအပ်သော၊ ဝတ္ထဂုဟံ၊ အင်္ဂါဇာတ်တော်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ မိစ္ဆာ၊ မှားယွင်းသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သေလဿ၊ သေလမည်သော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏားအား။ ကောသောဟိတံ၊ အအိမ်ဖြင့်ဖုံးထွင်းအပ်သော၊ ဝတ္ထဂုဟံ၊ အင်္ဂါဇာတ်တော်ကို၊ ယဒိဒသေသိ၊ အကယ်၍ပြသည်ဖြစ်အံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ပြသည်ဖြစ်ခဲ့သော်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ မိစ္ဆာ၊ မှားယွင်းသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အယံ ဝိပဉ္စော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်လည်း၊ ဥဘတောကောမုကော၊ နှစ်ဘက်အစွန်းထွက်၏။ တဝ၊ အရှင်ဘုရားသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်၏။ သော၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်းကို၊ တယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ ငြိမ်းစေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ယျော့ဆိုထေ၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေ၊ ဤစကားကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဏိံ၊ ဘာသိတံ။ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သေလဿ၊ သေလမည်သော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏားအားလည်း။ ကောသောဟိတံ။ အအိမ်ဖြင့်ဖုံးထွင်းအပ်သော၊ ဝတ္ထဂုဟံ၊ အင်္ဂါဇာတ်တော်ကို၊ ဒသိတံ၊ ပြတော်မူအပ်၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယဿ၊ အကြင်သူအား၊ တထာတေ၊ မြတ်စွာဘုရားနှိုက်။ ကင်္ခါ၊ ယုံမှားခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုသူအား၊ ဗောဓနုတ္ထာယ၊ သိစေ

ဝိသိန္နိဗျာပါဠိတော်နိဿယ

မြင်းငှါ၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒ္ဓိယာ၊တန်ခိုးတော်ဖြင့်၊တပုဒ်ဘာ
ဂံ၊ထိုအင်္ဂါဇာတ်၏အတုဖြစ်သော၊ ကာယံ၊ယောကျ်ားကိုယ်ကို၊ဒေသေ
တံ၊ပြတော်မူ၏၊သောယေဝ၊ထိုသူသည်သာလျှင်၊ တံပါဠိ၊ဟာရိယံ၊ထိုတန်
ခိုးတော်ဖြင့်ပြသောအင်္ဂါဇာတ်တုကို၊ပဿတံ၊မြင်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊
မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဘန္တေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ပန၊စင်စင်၊ကော၊
အဘယ်သူသည်၊ဧတံ၊ဤစကားကို၊ နသဒ္ဓဟိဿတိ၊ယုံကြည်စက္ကံ၊နည်း၊
ယံ၊အကြင်ကြောင့်၊ပရိသဂတော၊ပရိသတ်သို့ရောက်သော၊ ဧကောယေဝ၊
တယောက် ထည်းတည်းသာလျှင်၊ တံဂုဟံ၊ထိုမျှဝှက်သော အရာကို၊
ပဿတံ၊မြင်ရလေ၏၊အဝသေသာ၊ကြွင်းသောပရိသတ်တို့သည်၊ တတ္ထဧ
ဝ၊ထိုပရိသတ်နှိုက်ပင်လျှင်၊ ဝသန္တာ၊နေပါကုန်လျက်၊ နပဿန္တိ၊မမြင်ရ
ကုန်၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ဧတံ၊ဤအကြောင်းကို၊ကောပန၊အဘယ်သူသည်
လျှင်၊သဒ္ဓဟိဿတိ၊ယုံကြည်လိမ့်နည်း၊ ဣဟံ၊တောင်းပန်ပါ၏။ တွံ၊အရှင်
ဘုရားသည်၊မေ၊ဘုရားတပည့်တော်အား၊ တတ္ထ၊ထိုအရာရှိင်၊ကာရတံ၊
အကြောင်းကို၊ဥပဒိသ၊ညွှန်တော်မူပါဦးလော၊ကာရဏေန၊အကြောင်းဖြင့်
ဇံ၊ဘုရားတပည့်တော်ကို၊သညာပေတိ၊သိစေပါဦးလော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာ
ဟ၊ဈောက်ဆို၏။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ တယာ၊သင်မင်းကြီးသည်၊
ဗျာဓိတော၊နာ၍၊ညာတိမိတ္တေတိ၊မျိုးဆွေမိတ်သင်္ဂဟတို့သည်၊ပရိကိစ္ဆေ၊
ပိုင်းဝန်းအပ်သော၊ကောပိ၊တရံတယောက်သော၊ပုရိသော၊ယောကျ်ားကို
ဒိဋ္ဌုပဗ္ဗေပန၊မြင်ဘူးပါသလော၊ဣတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ဘန္တေ
အရှင်ဘုရား၊ အာမဒိဋ္ဌုပဗ္ဗေ၊ ဩော်မြင်ဘူးပါ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊
ဈောက်ဆိုလေ၏။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ အပိ၊မေးဦးအံ့၊ယာယဝေဒ
နာယ၊အကြင်ဝေဒနာဖြင့်၊ သောပုရိသော၊ထိုယောကျ်ားသည်၊ဝေဒယတံ၊
ခံစား၏၊ဧတံဝေဒနံ၊ဤဝေဒနာကို၊သာပရိသာ၊ထိုဆွေမျိုးပရိသတ်သည်၊
ပဿတံ၊မြင်ရပါသလော၊ဣတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား၊နဟိ၊ထိုသို့မမြင်ပါ။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊အတ္တနာယေဝ၊မိမိ
သည်ပင်လျှင်၊သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ ဝေဒယတံ၊ခံစား၏၊
ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဈောက်ဆိုလေ၏။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဝေမေဝခေါ၊
ဤအတုသာလျှင်၊ယသေဝ၊အကြင်သူအားသာလျှင်၊ တထာဂတော၊မြတ်
စွာဘုရား၊နှိုက်၊ကင်္ဂါ၊ယုံငှားခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ဖြစ်၏။ တသေဝ၊ထိုသူ
အားသာလျှင်၊ တထာဂတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောနေတ္ထာယ၊သိစေ

ခြင်းအကျိုး၌၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးတော်ဖြင့်၊ တံပွဒ္ဓိဘာဂံ၊ ထိုအင်္ဂါတူဖြစ်
သော၊ ကာယံ၊ ယောကျ်ားကိုယ်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ တံပါရိဟာရိယံ၊
ထိုတန်ခိုးတော်ဖြင့် ပြသောအင်္ဂါ ဇာတ်တော်ကို၊ သောယေဝ၊ ထိုသူသည်
သာသျှင်၊ ပဿတိ၊ မြင်ရ၏။ ။

မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ယထာဝါပန၊ တနည်းသော်ကား၊ ကိစ္စိဒေဝ၊ တရံ
တယောက်သာသျှင်ဖြစ်သော၊ ဝုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို၊ ဘုတော၊ ဘုတ်တစ္ဆေ
သည်၊ အာပိသေယျ၊ ပူးကပ်ရာ၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ အပိ၊ မေးဦးအံ့၊ ပရိ
သာ၊ ပရိသတ်သည်၊ တံဘုတာဂမနံ၊ ထိုဘုတ်၏လာခြင်းကို၊ ပဿတိနုခေါ၊
မြင်သောသေသာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
နုတိ၊ မမြင်ပါ၊ သောယေဝ၊ အာတုရော၊ ထိုနာကျင်စွာနှိပ်စက်ခံရသောသူ
သည်သာသျှင်၊ တဿဘုတဿ၊ ထိုဘုတ်တစ္ဆေ၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို၊
ပဿတိ၊ မြင်နိုင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝျော့ကံဆိုလေ၏။ ။ မဟာ
ရာဇမင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာသျှင်၊ ယသေဝ၊ အကြင်သူအား
သာသျှင်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားနှိုက်၊ ကင်္ဂါ၊ ယုံ၊ မှားခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊
ဖြစ်၏။ တသေဝ၊ ထိုသူအားသာသျှင်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
ဗောဓနုတ္တယ၊ သိစေခြင်းအကျိုး၌၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးတော်ဖြင့်၊ တပွဒ္ဓိဘာဂံ
ထိုအင်္ဂါတူဖြစ်သော၊ ကာယံ၊ ယောကျ်ားကိုယ်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဆာယာယ၊ အရိပ်ဝံ
ကို၊ ဒိဋ္ဌာယပိ၊ မြင်သော်ထည်း၊ ယံ၊ အကြင်ပုံတူကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်၍၊ နိဋ္ဌံ၊ ဝ
တော၊ ဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်းသို့ရောက်လေ၍၊ ဂုဟ္မံ၊ အင်္ဂါ ဇာတ်သည်၊ ဒိဋ္ဌံ၊ ယေ
ဝ၊ မြင်ပြီးပင်သျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်လေ၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ တထာဂတော
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒုက္ကရဉ္စာပိ၊ ခဲရင်းတော်မူသည်ကိုထည်း၊ ကရောတိ၊
ပြတော်မူ၏။ သောယေဝ၊ ထိုသူသည်သာသျှင်၊ တံပါရိဟာရိယံ၊ ထိုတန်ခိုး
တော်ဖြင့်ပြသော အင်္ဂါတူကို၊ ပဿတိ၊ မြင်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်
တော်မူ၏။ ။

ဘန္တေနာ ဂသေန၊ နာဂထိနံ ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ဧကဿပိ၊
တယောက်တည်းကိုပင်၊ အဒဿနိယံ၊ မပြအပ်သော၊ ယံ၊ အကြင်ဂုဟ္မံသည်
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုဂုဟ္မံကို၊ ဒဿန္တေန၊ ပြတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သည်ကို၊ ကတံ၊ ပြတော်မူ၏။ တကား၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝျော့ကံဆိုလေ၏။ ။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဂုဟ္မံ၊ ထိုဂုဟ်အပ်သောအင်္ဂါကို၊ နဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၊

မိတ္တိဗ္ဗဉာဏ်တော်နိဿယ

ပန၊စင်စစ်သော်ကား၊ ဣဒ္ဓိယံ၊တန်ခိုးတော်ဖြင့်၊ ဆာယံ၊အရိပ်ကို၊ဒသေ
 သိ၊ပြုသေ့ညံတကား၊ ကသ္မာ၊အာဟာရကြောင့်၊ ဒသေတိ၊ ပြုတော်မူသ
 နည်း၊ဗောဓနေယျ၊သစ္စာလေးပါးကိုသိလတ္တံ့ ကုန်သော၊သက္ကော၊သက္ကဝါ
 တို့ကို၊ဗောဓေတု၊သိစေခြင်းငှါ၊ဒသေတိ၊ပြုတော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊မင်း
 မြတ်၊တထာဂတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကိရိယံ၊ပြုသင့်သောအမှုကို၊ယ
 ဒါ၊ကောပေယျ၊အကယ်၍ယုတ်မေငြားအံ့၊ဗောဓနေယျ၊သိထိုက်ကုန်သော၊
 သက္ကော၊ သက္ကဝါတို့သည်၊ နုဗုဇ္ဈေယျ၊မသိနိုင်ကုန်ရာ၊ မဟာရာဇ၊မင်း
 မြတ်၊ခေါ၊စင်စစ်၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ဗောဓနေယျ၊သိထိုက်ကုန်သော၊သက္ကော၊သက္ကဝါတို့ကို၊ဗောဓေတု
 သိစေခြင်းငှါ၊ယောဂဉ္စ၊သိတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊တထာဂတော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ယေနယေနယောဂေန၊အကြင်အကြင်အကြောင်းဖြင့်
 ဗောဓနေယျ၊သိထိုက်ကုန်သော၊သက္ကော၊သက္ကဝါတို့သည်၊ဗုဒ္ဓန္တိ၊သိကုန်
 ၏၊တေနတေန ယောဂေန၊ထိုထိုအကြောင်းဖြင့်၊ ဗောဓနေယျ၊ သိထိုက်
 ကုန်သော၊သက္ကော၊သက္ကဝါတို့ကို၊ဗောဓေတိ၊သိစေတော်မူ၏။ ။

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊ သလ္လကတ္တော၊ဝေဒနာ
 ကိုပယ် တတ်သော၊ ဘိသက္ကော၊ ဆေးသမားသည်၊ ယေနယေနထေ
 သက္ကော၊အကြင်အကြင်ဆေးဖြင့်၊ အာတုရော၊ နာကျင်သောဝေဒနာသည်၊
 အရောဂေါ၊အနာမရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ တေနတေနဘောသက္ကော၊ထိုထို
 ဆေးဖြင့်၊အာတုရံ၊နာကျင်သောဝေဒနာသည်၊ဥပသ၊ကံမတိ၊ငြိမ်း၏။ဝမနိ
 ယံ၊အနံထိုက်သောသူကို၊ဝမေတိ၊အနံစေ၏။ ပိရေဝနိယံ၊ဝမ်းပျောထိုက်
 သူကို၊ပိရေစေတိ၊ ဝမ်းပျောစေ၏။ အနုထေပနိယံ၊လိမ်းဆေးတင်ထိုက်
 သူကို၊အနုလိဗ္ဗေတိ၊ လိမ်းဆေးတင်၏။ အနုဝါသနိယံ၊ ချွေးထုတ်သင့်
 သောသူကို၊ အနုဝါသေတိ၊ ချွေးထုတ်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
 ဝေမေဝခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ တထာဂတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ယေန
 ယေနယောဂေန၊ အကြင်အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ဗောဓနေယျ၊သိထိုက်
 ကုန်သော၊ သက္ကော၊သက္ကဝါတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ထိုးထွင်း၍သိကုန်၏။တေန
 တေနယောဂေန၊ ထိုထိုအကြောင်းဖြင့်၊ ဗောဓနေယျ၊သိထိုက်ကုန်သော၊
 သက္ကော၊သက္ကဝါတို့ကို၊ဗောဓေတိ၊သိစေတော်မူ၏။ ။

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဝါပန၊တနည်းသော်ကား၊ယထာ၊ဥပမာအားဖြင့်၊
 ဣတ္ထိ၊မိန်းမသည်၊ ဗုဒ္ဓဂုဗ္ဘော၊တွေဝေသော ကိုယ်ဝန်ရှိ၍၊ အဒဿနိယံ၊မပြု
 အပ်သော၊ဂုဗ္ဘံ၊အင်္ဂါ၊ဇာတ်ကို၊ဘိသက္ကဿ၊ဆေးသမားအား၊ဒသေတိ၊

ပြု၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဝေမေပခေါ်၍အတုသာလျှင်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောဓနေယျ၊ သိထိုက်ကျန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ ကို၊ ဗောဓေထို၊ သိခစခြင်းငှါ၊ အဒဿနိယံ၊ မပြုအပ်သော၊ ဂုယျံ၊ ဝတ္ထု၊ ၅၇ က် အပ်သောအင်္ဂါကို၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးတော်ဖြင့်၊ ဝေယာ၊ အရိပ်ပုံတုကို၊ ဒဿေ သိပြုတော်မူ၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ပုဂ္ဂထံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ ထေပ်၍၊ အဒဿနိယော၊ မပြုအပ်သော၊ ဩကာသောနာမ၊ အရပ်မည်သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိပေ၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ကောဗိ၊ တရံတယောကံသောသူသည်၊ ဘဂဝကော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးသားတော်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ယဒိ ဗုဇ္ဈေယျ၊ အကယ်၍ သစ္စာထေးပါးကို သိငြားအံ့၊ တဿပိ၊ ထိုသူအား လည်း၊ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယောဂေန၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ ဟဒယံ နှလုံးသားတော်ကို၊ ဒဿေယျ၊ ပြရာ၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယောဂဉ္စ၊ အကြောင်းကို သိတော်မူ၏။ ဒေသနာကုသထော၊ ဒေသနာတော်၌လိပ်မာတော်မူ၏။

မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နန္ဒဿ၊ နန္ဒ မည်သော၊ ဝေရဿ၊ မထေရ်၏၊ အဓိရတ္တိံ၊ အလိုအဏ္ဍာသယကို၊ ဇာနိတွာ သိတော်မူ၍၊ တံ၊ ထိုနန္ဒမထေရ်ကို၊ ဒေဝဘဝံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဣဗိနာ၊ ဤလုံ့ထဖြင့်၊ အယံကုထပုတ္တော၊ ဤအမျိုးကောင်း သားသည်၊ ဗုဒ္ဓါဿကိ၊ သိနိုင်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုထိကတွာ၊ နှလုံးပြု၍၊ ဒေဝကညာ ယော၊ နတ်ကညာတို့ကို၊ ဒဿေသိနန္ဒ၊ ပြသည်မဟုတ်ပါသော၊ တေနစ၊ ထို ကြောင့်လည်း၊ သောကုထပုတ္တော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ သစ္စာ ထေးပါးကို သိမြင်လေပြီ။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနေကပရိယာယေန၊ ထပါးမကများ စွာသောအကြောင်းဖြင့်၊ သုဘနိမိတ္တံ၊ သုဘအာရုံကို၊ တိဇ္ဇေန္တော၊ ယျုတ်ချ တော်မူပါလျက်၊ ဂရဟန္တော၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူပါလျက်၊ ဇိဂုစ္ဆန္တော၊ စက် ဆုပ်တော်မူပါလျက်၊ တဿ၊ ထိုနန္ဒမထေရ်၏၊ ဗောဓနေဟေတု၊ သိနိုင်ရန် အကြောင်းကြောင့်၊ ကုက္ကုဋုပါဒိနိယော၊ သိခြေသတ္တန်ရှိကျန်သော၊ အစ္ဆရာ ယော၊ နတ်သမီးတို့ကို၊ ဒဿေသိ၊ ပြတော်မူတိသေး၏။ ဝေဝိ၊ ဤမျှတိုင် လည်း၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယောဂဉ္စ၊ အကြောင်းကို သိ တော်မူ၏။ ဒေသနာကုသထော၊ ဒေသနာတော်၌လိပ်မာတော်မူ၏။

မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ပုဂ္ဂ၊ တဘန်၊ အပရံ၊ တပါးလည်း၊ တထာဂတော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုဇ္ဇပန္တကဿ၊ ဂုဇ္ဇပန်မည်သော၊ ဝေရဿ၊ မထေရ်

မိထိန္ဒပညာပါဠိတော်နိဿယ

၏တာတရာ၊ နောင်တော်မဟာပန်မထေရ်သည်၊ နိကဗျာတဿ၊ နှင်ထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ နုက္ခိတဿ၊ ဆင်းရဲစဉ်၊ နုဗ္ဗဒဿ၊ နှစ်ထုံးမကောင်းစဉ်၊ ဂုဠပန္တကဿ၊ ဂုဠပန်မည်သော၊ ထေရဿ၊ မထေရ်သို့၊ ဥပဂတိံ၊ အနီးသို့ကြွပျောက်၍၊ သုရခံ၊ ချောညက်သော၊ စောဠက္ခန္ဓံ၊ အဝတ်ပိုင်းကို၊ ဣမိနာ၊ ဤအကြောင်းဖြင့်၊ အယံကုလပုတ္တော၊ ဤအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဗုဒ္ဓိဿတိ၊ သိသတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုသိကတွာ၊ နှစ်ထုံးပြု၍၊ အဒါထိ၊ ပေးလေ၏၊ သောဓကုလပုတ္တော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်လည်း၊ တေနကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ဇိနုသသနေ၊ မြတ်စွာထုရားသာသနာတော်နှိုက်၊ ဝထိဘာဝံ၊ ဝထိဘော်အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏံ၊ ရောက်ထေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့လည်း၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ယောဂဉ္စ၊ အကြောင်းကိုထိတော်မူ၏၊ ဒေသနာကုသလော၊ ဒေသနာတော်နှိုက်ထိပ်မာတော်မူ၏။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝုန၊ တဘန်၊ အပရံစ၊ တပါးလည်း၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ မောစရာဇဿ၊ မောစရာဇမည်သော၊ ဗြာဟ္မတဿ၊ ပုတ္တားအား၊ ယာယတတိယံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်၊ ဝဠု၊ ပြဿနာမေးခွန်းကို၊ ပုဗ္ဗော၊ မေးဈောက်လျက်၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့မေးဈောက်သော်လည်း၊ ဣမဿကုလပုတ္တဿ၊ ဤအမျိုးကောင်းသား၏၊ မာနေ၊ မာန်သည်၊ ဥပသမိဿတိ၊ ငြိမ်းထေ့၊ မာနုပသမာ၊ မာန်ငြိမ်းခြင်းကြောင့်၊ အဘိသမယော၊ သစ္စာဇေယပါးကိုထိမြင်ခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ထေ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုသိကတွာ၊ နှစ်ထုံးပြု၍၊ နဗျာကာထိ၊ ဖြေတော်မူ၊ တေနစ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ တဿကုလပုတ္တဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား၏၊ မာနေ၊ မာန်သည်၊ ဥပသမိငြိမ်းထေ၏၊ မာနုပသမာ၊ မာန်ငြိမ်းခြင်းကြောင့်၊ သောဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုတ္တားသည်၊ ဆသု၊ ခြေပါးကုန်သော၊ အဘိညာသု၊ အဘိညာဉ်တို့နှင့်၊ ဝထိဘာဝံ၊ ဝထိဘော်အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏံ၊ ရော်ပြီ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့လည်း၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ယောဂဉ္စ၊ အကြောင်းကိုထိတော်မူ၏၊ ဒေသနာကုသလော၊ ဒေသနာတော်နှိုက်ထိပ်မာတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဝာဠေ၊ နာဂဇေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ သာဓု၊ ကောင်းထွပါပြီ၊ ပဉ္စေ၊ ပြဿနာမေးခွန်းကို၊ ဗဟုဝိဇေတိ၊ များသောအပြားရှိကုန်သော၊ ကာရဏေတိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ သုနိဗ္ဗေမိတော၊ ယုဗ္ဗာကိုပျောက်အပ်ပြီ၊ ဂဟဏံ၊ ယူသင့်သည်ကို လည်းကောင်း၊ အဂဟဏံ၊ မယူသင့်သည်ကို လည်းကောင်း၊ ကထံ၊ ပြုတော်မူပြီ၊ အန္ဓကာ

ရော၊ အဓိကံကို၊ အာထောကော၊ အရောင်အလင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီ၊
 ဂဏ္ဍိ၊ အဖုအထူးကို၊ ဘိန္ဒော၊ မျက်သီးအပ်ပြီ၊ ပရပ္ပဝါဒါ၊ သူတပါးစွပ်
 စွဲသောစကားကို၊ ဘဂ္ဂါ၊ ချိုးဖဲအပ်ပြီ၊ ဖိနုပုတ္တနံ၊ ဘုရားသားတော်တို့၏၊
 စက္ခု၊ ပညာစက္ခုကို၊ တယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဥပ္ပါဒိကံ၊ ဖြစ်စေအပ်ပြီ၊
 တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိတို့သည်၊ နိပ္ပဗ္ဗိဘာနာ၊ စကားဆိုရာ မရကုန်ပြီ၊ တံ၊ အရှင်
 ဘုရားသည်၊ ဂဏိဝရပဝရံ၊ ရိုဏ်းတို့၏ မြတ်သည်ထက် အမြတ်သို့၊ အာ
 သဇ္ဇ၊ ကပ်ရောက်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆိုလေ၏၊ တတိယာ၊
 သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝတ္ထုဂုဟုနိဒ္ဒသနပညာ၊ ဣဂ္ဂင်အပ်
 သောအင်္ဂါကိုပြခြင်းပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁၀၈-တထာဂတဿဝါစာပရူပသနတ္ထိတိဗျာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဓမ္မသေနာပတိနာ
 တရားစစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဖြစ်သော၊ သာရိပုတ္တေန၊ သာရိပုတ္တရာမည်သော၊
 ထေရေန၊ မထေရ်မြတ်သည်၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဘာသိတံ၊ ဧတောတော်
 မူအပ်၏၊ ကိံ၊ ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ အာဂုသော၊
 ငါ့ရှင်တို့၊ တထာဂတော၊ ဘုရားရှင်သည်၊ ပရိသဒ္ဓဝစိသမာစာရော၊ သန့်
 စင်ကောင်းမြတ်သော နှုတ်အထွေအကျင့်ရှိ၏၊ တထာဂတော၊ ဘုရားရှင်
 သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဣဒံ၊ ဤနှုတ်အကျင့်ကို၊ ပရော၊ သူတပါးသည်၊ မာအညာ
 သိ၊ မသိစေထင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟံ၊ အကြင်မကောင်းသော အကျင့်ကို၊ ရုက္ခေ
 ယု၊ စောင့်ရာ၏၊ တံ၊ စစ်ရစ္စရိတံ၊ ထိုမကောင်းသော အကျင့်သည်၊ တထာ
 ဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဧတောတော်
 မူအပ်၏၊ ပုနစ၊ တဘန်လည်း၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကလန္တ
 ပုတ္တဿ၊ ကလန္တပုတ္တား၏သားဖြစ်သော၊ သုနိန္ဒဿ၊ သုနိန္ဒမည်သော၊ ထေ
 ရဿ၊ မထေရ်၏၊ အပရာဓေ၊ ပဋ္ဌမဟူပြစ်၌၊ ပါရာဇိကံ၊ ပါရာဇိကအာပတ်ကို
 ပညာပေန္တော၊ ပညတ်တော်မူထတ်သော်၊ ပရူပသဟိ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်သော
 ဝါစာဟိ၊ စကားတို့ဖြင့်၊ မောစာပုရိသဝါဒေန၊ အချည်းနှီးသော ယောကျ်ား
 ဟူသောဝါဒဖြင့်၊ သရဒါစရိ၊ ခေါ်ဝေါ်လေ၏၊ သောထေရော၊ ထိုမထေရ်
 သည်၊ တေနစမောစာပုရိသဝါဒေန၊ ထိုအချည်းနှီးသောယောကျ်ားဟူသော
 ဝါဒဖြင့်လည်း၊ မဂ္ဂိပိတ္ထဝသေန၊ မျက်နှာ မသာမိတ်မပါသည့်၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ဘာသိတော၊ မိန့်ဆိုရကား၊ ရုန္တိ၊ တတ္ထာ၊ ပိတ်ပင်အပ်သောကြောင့်၊

ပိပုဋိသာဒိ၊ နှလုံးမသယောဖြစ်၍၊ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယာမဂ်ကို၊ ဗပိပိန္ဒါတံ၊ ထိုးထွင်း၍ထိခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်လေ၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ယဒိ၊ အကယ်၍၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိသုဒ္ဓ ဝစိသမာစာရော၊ သန့်စင်ကောင်းမြတ်သော နှုတ်အလေ့အကျင့်ရှိအံ့၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝစိဒုစ္စရိတံ၊ ဝစိဒုစရိတ်သည်၊ ယဒိနုတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိအံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့မရှိခဲ့သော်၊ ကလန္ဒပုတ္တဿ၊ ကလန္ဒပုတ္တား၏သားဖြစ်သော၊ သုဒိန္ဒဿ၊ သုဒိန်မည်သော၊ ထေရဿ၊ မထေရ်အား၊ အပရာဓေ၊ လွန်ကျူး၍ကျင့်ရာနှိုက်၊ မေဗ္ဗပုရိသဝါဒေန၊ မေဗ္ဗပုရိသ ဟူသောဝါဒဖြင့်၊ သဗုဒ္ဓါပိတ္တံ၊ ပြောဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ပိစ္ဆာ၊ မှားယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကလန္ဒပုတ္တဿ၊ ကလန္ဒပုတ္တား၏ သားဖြစ်သော၊ သုဒိန္ဒဿ၊ သုဒိန်မည်သော၊ ထေရဿ၊ မထေရ်အား၊ အပရာဓေ၊ လွန်ကျူးရာနှိုက်၊ မေဗ္ဗပုရိသဝါဒေန၊ မေဗ္ဗပုရိသဟူသောဝါဒဖြင့်၊ ယဒိသဗုဒ္ဓါပိတ္တံ၊ အကယ်၍ပြောဆိုအံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ပြောခဲ့သော်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိသုဒ္ဓ ဝစိသမာစာရော၊ သန့်စင်ကောင်းမြတ်သော အလေ့အကျင့်ရှိ၏၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝစိဒုစ္စရိတံ၊ ဝစိဒုစရိတ်သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ပိစ္ဆာ၊ မှားယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အယံပိပဉ္စော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်ထည်း၊ ဥဘတောကောမီကော၊ နှစ်ဘက်အစွန်းထွက်၏၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရားသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်၏၊ သော၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်းကို၊ တယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗာယိတဇ္ဇော၊ ငြိမ်းစေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးလျှောက်လေ၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဓမ္မသေနာပတိနာ၊ တရားစစ်ဗိုတ်ချုပ်ကြီးဖြစ်သော သာရိပုတ္တေန၊ သာရိပုတ္တရာမည်သော၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊ တေံ၊ ဤစကားကို၊ ဘာထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိံဘာထိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ အာဂုသော၊ ဝါ၊ ရှင်တို့၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိသုဒ္ဓ ဝစိသမာစာရော၊ သန့်စင်သော နှုတ်အလေ့အကျင့်ရှိ၏၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ ဝါ၏၊ ဣဒံ၊ ဤနှုတ်အကျင့်ကို၊ ပရော၊ သူတပါးသည်၊ မာအညာထိ၊ မသိစေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံ၊ အကြင်အကျင့်ကို၊ ရက္ခေယျ၊ ဖောင်ရာ၏၊ တံ ဝစိဒုစ္စရိတံ၊ ထိုနှုတ်အကျင့်သည်၊ တထာဂတ

သာ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ နုတ္တိ၊ မရှိပေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဏန္ဒပုတ္တဿ၊ ကဏန္ဒပုတ္တား
 ၏သားဖြစ်သော၊ အာယသ္မတောသုဒ္ဓိန္ဒဿ၊ အရှင်သုဒ္ဓိန္ဒအား၊ အပရာဝေ၊
 လွန်ကျူး၍ ကျင့်ရာ၌၊ ဝါရာဇိကံ၊ ဝါရာဇိကကို၊ ပညာပေဇ္ဇေန၊ ပညတ်
 တော်မူသော၊ မောစာပုရိသဝါဒေန၊ မောစာပုရိသဟူသော ဝါဒဖြင့်၊
 သမုဒါစိတ္တံ၊ ခေါ်ဝေါ်၏၊ ပန၊ ထိုသို့ခေါ်ဝေါ်လင့်ကစား၊ တဗ္ဗ၊ ထိုသို့ထိုခြင်း
 သည်သည်၊ ဓုတ္တစိတ္တေန၊ ဒေါသစိတ်ဖြင့်၊ နုသမုဒါစိတ္တံ၊ မပြောမဆိုပေ၊
 အသာရန္တေန၊ မချုပ်ချယ်သော စိတ်ဖြင့်၊ ယာထာ ဝလက္ခဏေန၊ ဟုတ်
 တိုင်းသော သဘောဖြင့်၊ သမုဒါစိတ္တံ၊ ခေါ်ဝေါ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌၊
 ယာထာဝလက္ခကံ၊ ဟုတ်တိုင်းသော သဘောဟူသည်၊ ကိဉ္စ၊ အဘယ်
 နည်းဟူမူကား၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဟဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ဣမတ္ထိ၊ အတ္တဘာဝေ၊ ဤကိုယ်အဖြစ်နှိုက်၊ စတုသစ္စာဘိသမယော၊
 သစ္စာထေးပါးကိုထိမြင်နိုင်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်လေ၊ တဿ၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပုရိသတ္တံ၊ ယောကျ်ားအဖြစ်သည်၊ မောစံ၊ အချည်းနှီးသာ
 တည်း၊ အညံ၊ မူကောင်းသည်ငှတပါး ကောင်းသည်ကို၊ ကရိယမာနံ၊
 ပြုအပ်သော်၊ အညော၊ ကောင်းသည်ငှတပါး မကောင်းသောအားဖြင့်၊
 သန္တ ဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မောစာပုရိသောတိ၊ မောစာပုရိသ
 ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဏန္ဒပုတ္တဿ၊ ကဏန္ဒပုတ္တား၏ သားဖြစ်
 သော၊ အာယသ္မတောသုဒ္ဓိန္ဒဿ၊ အရှင်သုဒ္ဓိန္ဒအား၊ သဘာဝဝစနေန၊ သဘော
 လက္ခဏာစကားဖြင့်၊ သမုဒါစိတ္တံ၊ ခေါ်ဝေါ်၏၊ အဘူတဝါဒေန၊ မဟုတ်
 မမှန် သောဝါဒဖြင့်၊ နောသမုဒါစိတ္တံ၊ ခေါ်ဝေါ်သည် မဟုတ်ပေ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ သဘာဝံပိ၊ သ
 ဘောအတိုင်းကိုသည်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အက္ခောသန္တော၊ ဆဲရေး
 လျှက်၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်၊
 ကာဟပတံ၊ ငွေတကျပ်သော၊ ဓဗ္ဗံ၊ ဒဏ်ကို၊ ဝာရေမ၊ တတ်ကုန်၏၊
 သော၊ ထိုဆဲရေးခြင်းသည်၊ အပရာဝေယေဝ၊ အပြစ်ပါပေတည်း၊ ဝတ္ထု၊
 အကြောင်းအရာကို၊ နိဿာယ၊ မြို့၌၊ ဝိသု၊ အထီးအခြားဝေါဟာရ်၊ ခေါ်
 ဝေါ်ခြင်းကို၊ အာရဇန္တော၊ ပြောဆိုလျက်၊ အက္ခောသတိ၊ ဆဲရေး၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုပြန်၏။ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပန၊ မေးဦးအံ့၊

ဒိတိန္ဒရပဉ္စာပါဠိတော်နိဿယ

သုတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးနှိုက်ကြားဘူးခြင်းသည်။ နုတ္တိ၊ မရှိလော့၊ တယော၊ သင်သည်။
 ခလိတဿ၊ ချွတ်ချော်မှား ယွင်း၍ အဘိဝါဒနံဝါ၊ ရှိခိုးသည်ဟုလည်း
 ကောင်း၊ ပဂ္ဂုဋ္ဌာနံဝါ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုသည်ဟု လည်းကောင်း၊ သက္ကာရံဝါ၊
 ပူဇော်သည်ဟုလည်းကောင်း၊ ဥပါယနာနုပ္ပါဒနံဝါ၊ ထက်ဆောင်ပေးသည်
 ဟုလည်းကောင်း၊ သုတပုဗ္ဗံ၊ ကြားဘူးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါသလော့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂဿေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်
 ထုရား၊ နယိ၊ မရှိပါ။ ယတောကုတောပိ၊ တရံတရံ၊ ယတ္ထကတ္တပိ၊ တရံ
 တရာနှိုက်၊ ခလိတော၊ ချွတ်ချော်သူသည်။ ပရိဘာသနာရဟော၊ ရေရွတ်
 ဆဲရေးထိုက်သည်။ ဧကောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဇ္ဇနာရဟော၊ ခြိမ်းခြောက်ထိုက်
 သည်။ ဧကောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုချွတ်ဖွင်းသူ၏၊ ဥတ္တမင်္ဂံပိ၊ ဦးခေါင်းကို
 သော်လည်း၊ သိန္ဒန္တိ၊ ဖြတ်ကုန်၏။ ဟနန္တိပိ၊ ရိုက်မူလည်း ရိုက်ကုန်၏။ ဗန္ဓ
 န္တိပိ၊ နှောင်ဖွဲ့မူလည်း နှောင်ဖွဲ့ကုန်၏။ စာတန္တိပိ၊ သတ်မူလည်း သတ်ကုန်
 ၏။ ဇာဝေန္တိပိ၊ မီးသော်လည်း မြှိုက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်
 ဆိုလေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေဟိ၊ ထိုအကြောင်းတို့ကြောင့်၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ ကိရိယာယေဝ၊ ပြုသင့်သည်ကိုသာ
 သျှင်၊ ကတာ၊ ပြုချေ၏တကား၊ အကိရိယာ၊ မပြုသင့်သည်ကို၊ နောကတာ၊
 မပြုပေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဘန္တေနာဂဿေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ကိရိယာပွဲ၊ ပြုသင့်
 သည်ကိုလည်း၊ ကုရုမာနေန၊ ပြုလုပ်သူသည်၊ ပတိဂ္ဂုပေန၊ သင့်လျော်သဖြင့်၊
 အနုတ္တပိကေန၊ ထောက်ပတ်သဖြင့်၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ဘန္တေနာဂဿေန၊
 နာဂထိန် ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ သဝနေနပိ၊ ကြားသဖြင့် လည်း၊ တထာ
 ဂတဿ၊ မြတ်စွာထုရားအား၊ သဒေဝကော၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လော
 ကော၊ လောကသည်၊ ဩတ္တပ္ပတိ၊ ထိတ်ထန်တုံသေး၏။ ဟိရိယတိ၊ ရှက်
 ကြောက်တုံသေး၏။ ဒဿနေန၊ မြင်သဖြင့်ကား၊ ဘိယေျော၊ လွန်စွာ၊ ဩတ္တပ္ပ
 တိ၊ ထိတ်ထန်၏။ ဟိရိယတိ၊ ရှက်၏။ ဥပသင်္ဂဟေန၊ အနီးကပ်သဖြင့်၊ ပယိဂ္ဂုပါ
 သနေန၊ ဆည်းကပ်သဖြင့်၊ တတုတ္တရိံ၊ ထိုထက်လွန်စွာ၊ ဩတ္တပ္ပတိ၊ ထိတ်
 ထန်၏။ ဟိရိယတိ၊ ရှက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆိုလေ၏။ ။
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အပိ၊ မေးဦးအံ့၊ တိကိစ္ဆကော၊ ဆေးဆရာသည်၊
 ကာယေ၊ ကိုယ်နှိုက်၊ အဘိသန္ဓေ၊ စွတ်စိုကဲ့သော်၊ ဒေါသေ၊ ဒေါသည်၊
 ဣပိတေ၊ ဘောက်ပြန်သော်၊ သိနေဟနိယာနိ၊ သိမ်မွေ့ကုန်သော၊ ဘေ
 သဇ္ဇာနိ၊ ဆေးတို့ကို၊ ဒေတိနုခေါ၊ ပေးပါသလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊

မိန့်တော်မူ၏။ တန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ နုတ်၊ ထိုသို့မပေးပါ။ တိဏ္ဍာနိ၊ ထက်ထွ
ကုန်သော၊ ထေခနိယာနိ၊ ရောဂါကို ရေးချစ်တတ်ကုန်သော၊ ဘေသန္ဓာနိ၊
ဆေးတို့ကို အရောဂါကုသော၊ အနာမရှိလိုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒေတိ၊
ပေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဝေပျောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေ
မေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်။ သဗ္ဗ
ကိလေသ ဗျာဓိဂူပယမာယ၊ ကိလေသာနာ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ အနုထိဋ္ဌိ၊
အဆုံးအမကို၊ ဒေတိ၊ ပေးတော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တထာဂ
တဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏။ ဝါစာ၊ စကားတော်သည်။ ဖရုသာပိ၊ ကြမ်း
တမ်းသော်လည်း၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ သိနေဟယတိ၊ နူးညံ့စေ၏။
ရုဒကော၊ နူးညံ့သည်တို့ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
ယထာပိ၊ ဥပမာအားဖြင့်လည်း၊ ဥဏှံ၊ ပူသော၊ ဥဒကံပိ၊ ရေသည်လည်း၊ ယံ
ကိဋ္ဌိ၊ အထုံးရုံသော၊ သိနေဟနိယံ၊ ပျော့ပျောင်းတွယ်ကို၊ သိနေဟယတိ၊ နူး
ညံ့စေ၏။ ရုဒကံ၊ နူးညံ့သည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေ
မေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏။ ဝါစာ၊
စကားတော်သည်။ ဖရုသာပိ၊ ကြမ်းတမ်းသော်လည်း၊ အတ္ထဝတိ၊ အကျိုးရှိ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကရုဏာသဟဂတာ၊ ကရုဏာနှင့်ယှဉ်သည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာပိ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ဝီတုဝစနံ၊ အဘ
စကားသည်၊ ဝုတ္တနံ၊ သားတို့အား၊ အတ္ထဝန္တံ၊ အကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏။ ကရုဏာသဟဂတံ၊ သနားခြင်းနှင့်ယှဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာ
ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ
ထုရား၏။ ဝါစာ၊ စကားတော်သည်။ ဖရုသာပိ၊ ကြမ်းတမ်းသော်လည်း၊ အတ္ထ
ဝတိ၊ အကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကရုဏာသဟဂတာ၊ သနားခြင်းနှင့်
ယှဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ
ထုရား၏။ ဝါစာ၊ စကားတော်သည်။ ဖရုသာပိ၊ ကြမ်းတမ်းသော်လည်း၊
သတ္တနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ကိလေသဗ္ဗဟာနာ၊ ကိလေသာကိုပယ်သည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား၊ ယထာပိ၊ ဥပမာ
အားဖြင့်၊ ဒုဂန္ဓံ၊ မကောင်းယနံ၊ ထိုင်သော၊ ဂေါရတ္ထံပိ၊ နွားကျင်ငယ်ရေကို
လည်း၊ ဝီတံ၊ သောက်ခဲ့သော်၊ ဝီရသံပိ၊ အရသာမရှိသော်လည်း၊ အဂဓံ၊ ဆေး
သည်၊ ခါယိတံ၊ စားခဲ့သော်၊ သတ္တနံ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဗျာဓိ၊ အနာကို၊ ဟန
တိ၊ ပယ်ပျောက်နိုင်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်
တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏။ ဝါစာ၊ စကားတော်သည်။ အတ္ထဝတိ၊

မိတ်နွဲ့ပညာပါဠိတော်နိဿယ၊

အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကရုဏာသဘာဝတော၊ ကရုဏာနှင့်ယှဉ်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ မ
 ဟန္တေပိ၊ ကြီးသော်လည်း၊ တုထပုဗ္ဗော၊ လဲဝါရသည်။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏
 ကာယေ၊ ကိုယ်နှိုက်၊ ပတိတွာပိ၊ ကျသော်လည်း၊ ရုဇံ၊ နာကျင်ခြင်းကို၊ နက
 ချေတိ၊ မပြုတတ်။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
 တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝါစာ၊ စကားတော်သည်။ ကဿပိ၊ တစ်
 တယောက်အား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ နုဥပ္ပါဒေတိ၊ မဖြစ်စေတတ်ပေ။ ဣတိ၊ ဤ
 သို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အ
 ရှင်ဘုရား၊ ပဗ္ဗော၊ ပြဿနာမေးခွန်းကို၊ ဗဟူတိ၊ များစွာကုန်သော၊ ကာရ
 ဏေတိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ သုပိနန္တိတော၊ ကောင်းစွာ ဆုံးဖြတ်အပ်ပြီ၊
 ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ၊
 ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ တထာ၊ အရှင်ဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း
 သမ္ပဒိစ္စာမိ၊ ဝန်ခံပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ သျှောက်ဆို ထေ၏။ ၊
 စာသုတ္တိ၊ ထေးချက်၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘု
 ရားအား၊ ဖရဿ၊ ကြမ်းတမ်းသော၊ ဝါစာ၊ စကားသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ
 သော၊ ပညာ၊ ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၁၀၉-ရုက္ခာနံစေတနာဘာဝပညာ၊

ထန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ထဂတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိံဘာသိ
 တံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ အစေတနံ
 စေတနာမရှိသော၊ အယုဏန္တံ၊ မကြားတတ်သော၊ အဇာနန္တံ၊ မထိသော၊
 ဣဝံပဿာသံ၊ ဤပေါက်ပင်ကို၊ အာရန္တပိရိယော၊ ပိရိယစိုက်ထုတ်၍၊ ဝူဝံ၊
 အမြဲ၊ အပ္ပမက္ခော၊ မမေ့မလျော့ဘဲ၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်း
 ကြောင့်၊ သုဂေသယျံ၊ ချမ်းသာစွာအိပ်ပျော်ပါသလောဟု၊ ပုစ္ဆသိ၊ မေးရပါသ
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပုနစ၊ တတန်လည်း၊ ဘဂ
 ဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိံဘဏိတံ၊
 အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗန္ဓုရုက္ခောပိ၊ ကြိုပင်
 သည်လည်း၊ တာဝဒေ၊ ထိုအနိုက်အတံ့နှိုက်၊ ဘာရုခါ၊ ဘာမုဒါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊
 မဟ္တံပိ၊ ဝါ၊ အားလည်း၊ ဝစနံ၊ စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ မေ၊ ဝါ၏။ ဝစနံ၊ စကား

၃-မေတ္တာကပဋ္ဌာ-၃-ပထာမိထဝဂ်၊

ကို၊ သုတေသန၊ နာဠိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဝတိ၊ ဟောတော်မူ၏။
 ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်တရား၊ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်၊
 ယဒိအဝေတနော၊ အကယ်၍ဝေတနာမရှိအံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဝေတနာမရှိခဲ့
 သော်၊ ဖန္ဒနေန၊ ငြိမည်သော၊ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်၊ ဘာရုခါဇေန၊ ဘာရုခါ
 ဇပုဏ္ဏားနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ သလ္လပိတံ၊ ပြောဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊
 အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှားယွင်းသည်၊
 ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဖန္ဒနေန၊ ငြိမည်သော၊ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်လည်း၊
 ဘာရုခါဇေန၊ ဘာရုခါဇပုဏ္ဏားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ယဒိသလ္လပိတံ၊ အကယ်၍
 ပြောဆိုအံ့၊ တေန၊ ထိုသို့ပြောဆိုကဲ့သော်၊ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်၊ အဝေတ
 နော၊ ဝေတနာမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ
 ဝိဝစနံ၊ ထိုစကားသည်လည်း၊ မိစ္ဆာ၊ မှားယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။
 အယံပိပဋ္ဌော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်လည်း၊ ဥဘတောကောဓိကော၊ နှစ်
 ဘက်အစွန်းထွက်၏၊ တဝ၊ အရှင်တရားသို့၊ အနုပုဏ္ဏော၊ အစဉ်းရောက်၏။
 သော၊ ထိုပြဿနာကို၊ တယာ၊ အရှင်တရားသည်၊ နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ ငြိမ်းစေ
 အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုထေ၏။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်၊ အဝေတနော၊ ဝေတနာ
 မရှိဘဲ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
 ဖန္ဒနေန၊ ငြိမည်သော၊ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်၊ ဘာရုခါဇေန၊ ဘာရုခါဇ
 ပုဏ္ဏားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ၊ သလ္လပိတံ၊ ပြောဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်း
 မြတ်၊ ဖန၊ စင်စစ် သော်ကား၊ တဉ္စဝစနံ၊ ထိုစကားကိုလည်း၊ ယောက
 သမညာယ၊ ယောကပညတ်အားဖြင့်၊ ဘဏိတံ၊ ဟောတော် မူအပ်၏။
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဝေတနာယ၊ ဝေတနာမရှိသော၊ ရုက္ခယ၊ သစ်
 ပင်အား၊ သလ္လပေါနာမ၊ ပြောဆိုခြင်း မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ရုက္ခောတိ၊ ရုက္ခဟူသော၊ ဧတံ၊ ဤအ
 မည်သည်၊ တထိံ၊ ရုက္ခော၊ ထိုသစ်ပင်နှိုက်၊ အဓိဝတ္ထာယ၊ စောင့်နေသော၊
 ဒေဝတာယ၊ နတ်၏၊ အဓိဝစနံ၊ စွဲ၍ဆိုသော စကားတည်း။ စ၊ ထိုပြင်၊
 ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်၊ သလ္လပတိ၊ စကားပြော၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သော၊ ဤ
 စကားသည်၊ ယောကပဏ္ဏတ္ထိ၊ ယောကပညတ်တည်း။ မဟာရာဇ၊ မင်း
 မြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ သကဓူံ၊ ထွန်းကို၊ ဧညဿ၊ စပါးဖြင့်၊ ပရိ
 ပူရိတံ၊ ပြည့်စေအပ်သော၊ သကဓူံ၊ ထွန်းကို၊ ဧညသကဓူံ၊ စပါးထွန်း
 ဟု၊ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဝေါဟရတိ၊ ခေါ်ဝေါ်၏။ စ၊ စင်စစ်သော်ကား။

ဝိထိန္ဒပညာပါဠိတော်နိဿယ

တံ၊ ထိုထည်းသည်၊ ဧညမယံ၊ စပါးဖြင့်ပြီးသော၊ သကဇ္ဇံ၊ ထည်းသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ရုက္ခမယံ၊ သစ်သားဖြင့် ပြီးသော၊ သကဇ္ဇံ၊ ထည်းပေတည်း၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သကဇ္ဇေ၊ ထည်းနှိုက်၊ ဧညဿ၊ စပါး၏၊ အာကိရိတက္ကံ၊ လောင်းထံည့်အပ်သောကြောင့်၊ မညသကတန္တိ၊ စပါးထည်းဟူ၍၊ ဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်၊ ဝေါဟရတိ၊ ခေါ်ဝေါ်၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဝေမေခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်၊ နသလ္လပတိ၊ မပြောဆို၊ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်သည်၊ အစေတနော၊ စေတနာမရှိ၊ တသ္မိံ၊ ရုက္ခေ၊ ထိုသစ်ပင်နှိုက်၊ အဓိဝတ္ထာ၊ စောင့်သော၊ တဿာဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်၏၊ ဇေတံအဓိဝစနံ၊ ဤအမည်ကို၊ ရုက္ခောတံ၊ သစ်ပင်ဟူ၍၊ ဝေါဟရတိ၊ ခေါ်ဝေါ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်၊ သလ္လပတိ၊ စကားပြော၏၊ စ၊ စင်စစ်၊ ဝေသော၊ ဤစကားသည်၊ လောကပဏ္ဍိတိ၊ လောကပညတ်တည်း၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ဒမိံ၊ နို့စပ်ကို၊ မန္တယမာနော၊ မွေနှောက်သည်ရှိသော်၊ တက္ကံ၊ မန္တမိတ်၊ ရက်တက်ပွေ့၏ဟု၊ ဝေါဟရတိ၊ ခေါ်ဝေါ်သော၊ ယံတက္ကံ၊ အကြင်ရက်တက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုရက်တက်ကို၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ နမေန္တတိ၊ မမွေ့ဒမိံ၊ ယေဝ၊ နို့စပ်ကိုသာလျှင်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ မန္တန္တော၊ မွေနှောက်သော်၊ တက္ကံ၊ ရက်တက်ကို၊ မန္တမိတ်၊ မွေနှောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေါဟရတိ၊ ခေါ်ဝေါ်၏၊ ဝေမေခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်၊ နသလ္လပတိ၊ မပြောဆိုနိုင်၊ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်၊ အစေတနော၊ စေတနာမရှိ၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တသ္မိံ၊ ရုက္ခေ၊ ထိုသစ်ပင်နှိုက်၊ အဓိဝတ္ထာ၊ စောင့်သော၊ ယာဒေဝတာ၊ အကြင်နတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿာ၊ ထိုနတ်၏၊ ဇေတံအဓိဝစနံ၊ ဤအမည်သည်၊ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်၊ သလ္လပတိ၊ စကားပြော၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝေသော၊ ဤစကားသည်၊ လောကပဏ္ဍိတိ၊ လောကပညတ်သာတည်း၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ အသန္တံ၊ ထင်ရှားမရှိသောယုန်ချိုကို၊ သာဓေတုကမော၊ ပြီးစေလိုသော်၊ အသန္တံ၊ ထင်ရှားမရှိသောယုန်ချိုကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေါဟရတိ၊ ခေါ်ဝေါ်၏၊ အသိန္ဒံ၊ ထင်ရှားမပြီးသည်ကို သိဒ္ဓန္တိ၊ ထင်ရှားပြီး၏ဟု၊ ဝေါဟရတိ၊ ခေါ်ဝေါ်၏၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ သော၊ ဤစကားသည်၊ လောကပညာ၊ လောကပညတ်တည်း၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဝေမေခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်၊ နသလ္လပတိ၊ မပြောဆို၊ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်၊ အစေတနော၊ စေတနာမရှိ၊ တသ္မိံ၊ ရုက္ခေ၊ ထိုသစ်

ပင်၊ အမိဝက္ခာ၊ စောင့်သော၊ ယာယနဒေဝတာ၊ အကြင်နတ်သည်၊ အတ္တိရှိ၏၊
 တဿ၊ ထိုနတ်၏၊ ဧတံအမိဝစံ၊ ဤအမည်သည်၊ ရုံးကွား၊ သစ်ပင်တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သော၊ ဤစကားသည်၊ ဝေသာကပဏ္ဍိတ္တိ၊ ထောကပညတ်တည်း၊
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်၊ သလ္လပတိ၊ ပြောဆို၏၊ ဣတိစ၊
 ဤသို့ထည်း၊ ထောကော၊ လောကနိက်၊ ပဏ္ဍိတ္တိယာ၊ ပညတ်သော၊ ယာယ
 သမညာယ၊ အကြင်အမည်အားဖြင့်၊ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်၊ ဝေါဟရ
 တိ၊ ခေါ်ဝေါ်၏၊ တထာဂတောပိ၊ မြတ်စွာထုရား သည်ထည်း၊ တာယေဝ
 ထောကသမညာယ၊ ထိုထောကပညတ်အားဖြင့် သာယျင်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တ
 ဝါတုံအား၊ ဝေဠံ၊ တရားတော်မြတ်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဩန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်
 ထုရား၊ သာဓုကောင်းပါပြီ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ တထာ၊
 အရှင်ထုရားမိန့်တော်မူတိုင်း။ သမ္ပုဋ္ဌိ၊ ဣဒမိ၊ ဝန်ခံပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 သျှောက်ဆိုပေ၏၊ ပဉ္စမိ၊ ဝါ၊ ချဘို့၏၊ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ရုက္ခောနံ၊ သစ်
 ပင်တို့၏၊ စေတနာစေတနာဘာဝပဉ္စ၊ စေတနာရှိမရှိသည့် အဖြစ်နိက်
 ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၀၀- နိဗ္ဗိတိယူပါတာနံမဟပွသဘာဝဗညာ၊

ဘန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ဓမ္မသင်္ဂီတိကာရ
 ကေဟိ၊ ထုရားပါရှိတော်မူသော် ယနာတင်ကုန်သော၊ ထေရေဟိ၊ မထေရ်
 တို့သည်၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ကိံ အဘာသိတံ၊ အ
 တယ်သို့ဟောသနည်း။ ။

ရန္တဿ၊ ရန္တမည်သော၊ ကမ္မာရဿ၊ ရွှေပန်းထိပ်သည်၏၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်း
 ကို၊ ထုဋ္ဌိတွာ၊ ထုဋ္ဌ်ပေ၍၊ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ပဗာဠံ၊ ပြင်းထန်စွာ
 သော၊ မာရဏန္တိကံ၊ သေလွန်ခြင်း၍ အဆုံးရှိသော၊ အာဗါဝံ၊ အနာသို့၊
 သမ္ပုဋ္ဌိ၊ ရောက်တော်မူပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေ၊ တပည့်တော်သည်၊ ထုတံ၊
 ကြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်၏၊ ပုန၊ တဘနံ၊ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဘဂင်္ဂိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိံ ဘဂင်္ဂိတံ၊
 အဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဧဒေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊
 ဣမေ ဝိဏ္ဏပါတာ၊ ဤဆွမ်းတို့သည်၊ သမာသမဗထာ၊ တူသောအကျိုး
 ရှိကုန်၏၊ သမဝါကာ၊ တူမျှသောအကျိုးဆက်ရှိကုန်၏၊ အညေဟိ၊ တပါး

မိထိန္ဒပဋ္ဌာပါဠိတော်နိဿယ

ကုန်သောပိဏ္ဍပါတေဟိ၊ ဆွမ်းတို့ထက်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ မဟပ္ပထ
 တရာစေဝ၊ အလွန်လည်း အကျိုးကြီးကုန်၏၊ မဟာနိသံသာတရာစ၊ အလွန်
 လည်းအကျိုးဆက်ကြီးကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာဝိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
 ဘန္တေနာဂဿေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ယဒိ၊ အကယ်၍၊
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုန္တုဿ၊ ဝုန္တုမည်သော၊ ကမ္မရဿ၊ ရွှေ
 ပန်းထိပ်သည်၏၊ ဘတ္တိ၊ ဆွမ်းကို၊ ဘုတ္တာဝိဿ၊ ဘုဉ်းပေးပြီး၍၊ ခရော၊ ကြမ်း
 တမ်းသော၊ အာဗာဓော၊ ငမ်းရောဂါသည်၊ ယဒိဥပ္ပန္နော၊ အကယ်၍ဖြစ်ခဲ့အံ့၊
 ပဗာဠာ၊ အလွန်ပြင်းသော၊ မာရဏန္တိကာ၊ သေခြင်း အဆုံးရှိသော၊ ဝေဒ
 နာ၊ ဝေဒနာသည်၊ ယဒိပဝတ္တာ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့
 သည်ရှိသော်၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ နွေနှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေပိဏ္ဍပါတာ၊ ဤ
 ဆွမ်းတို့သည်၊ သမာသမေဗလ၊ တူသောအကျိုး ထူးရှိကုန်၏၊ သမဝိပါ
 ကာ၊ တူသောအကျိုးဆက်ရှိကုန်၏၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ ပိဏ္ဍပါတိ
 ကေဟိ၊ ဆွမ်းတို့ထက်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ မဟပ္ပထတရာစေဝ၊ အကျိုး
 လည်းရှိကုန်၏၊ မဟာနိသံသာစ၊ လွန်မြတ်သောအကျိုးဆက်လည်းရှိကုန်၏
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကား
 သည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှားယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ယဒိ၊ အကယ်၍၊ နွေနှစ်ပါး
 ကုန်သော၊ ဣမေပိဏ္ဍပါတာ၊ ဤဆွမ်းတို့သည်၊ သမာသမေဗလ၊ တူသော
 အကျိုးရှိကုန်၏၊ သမဝိပါကာ၊ တူသောအကျိုးဆက်ရှိကုန်၏၊ အတိဝိယ၊ အ
 လွန်လျှင်၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ ပိဏ္ဍပါတေဟိ၊ ဆွမ်းတို့ထက်၊ မဟပ္ပ
 ထတရာစေဝ၊ အကျိုးလည်းကြီးကုန်၏၊ မဟာနိသံသာစ၊ ကြီးသောအကျိုး
 ဆက်လည်းရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာဝိတံ၊ ဟောတော်မူအံ့၊ တေနဟိ၊ ထို
 သို့ဟောတော်မူခဲ့သော်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုန္တုဿ၊ ဝုန္တုမည်
 သော၊ ကမ္မရဿ၊ ရွှေပန်းထိပ်သည်၏၊ ဘတ္တိ၊ ဆွမ်းကို၊ ဘုတ္တာဝိဿ၊ စား
 သုံးပြီးစဉ်၊ ခရော၊ ကြမ်းတမ်းသော၊ အဗောဓော၊ အနာသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်
 ၏၊ ပဗာဠာ၊ ပြင်းသော၊ မာရဏန္တိကာ၊ သေခြင်းအဆုံးရှိသော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒ
 နာသည်၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှားသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
 ဘန္တေနာဂဿေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကံ၊ အသို့နည်း၊ သော
 ပိဏ္ဍပါတော၊ ထိုဆွမ်းသည်၊ ဝိသဂတတာယ၊ အဆိတ်နှင့်တကွဖြစ်သော
 ကြောင့်၊ မဟပ္ပဗ္ဗလ၊ မဟာပွားလှသော၊ အကျိုးကြီးလေသလော၊ ရောဂုပ္ပါဒကတာယ၊
 ရောဂါကိုဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၊ မဟပ္ပဗ္ဗလ၊ မဟာပွားလှသော၊ အကျိုးကြီးလေသ

၃-မေတ္တာကဗျာ-၃-ပဏာမိတဝဂ်၊

ထော၊ အာယုဒါနာသကတယ၊ အသက်ကိုဖျက်ဆီးဟတ်သောကြောင့်၊ မဟပဗ္ဗထောနုခေါ၊ အကျိုးကြီးထေသထော၊ ဘဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ဇိဝိတဟရဏတယ၊ အသက်ကိုဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ မဟပဗ္ဗထောနုခေါ၊ အကျိုးကြီးထေသထော၊ တတ္ထ၊ ထိုစကားနှိုက်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ကာရဏံ အကြောင်းကို၊ ဖြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါဦးထော၊ ပရပဝါဒံ၊ သူတပါးစွင့်စွဲသောစကားကို၊ နိဂ္ဂဟာယ၊ နှိပ်ခြင်းငှါ၊ ဖြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါဦးထော၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အယံ ဇနော၊ ဤလူအပေါင်းသည်၊ သဗ္ဗဋ္ဌော၊ တွေဝေသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ထောဘဝသေန၊ ထောဘဝ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အတိဗဟု၊ အလွန်များစွာ၊ ခါယိတေန၊ စားသောကြောင့်၊ လောဟိတပက္ခန္ဓိကာ၊ ဝမ်းသွေးသွန်သောအနာသည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗဋ္ဌော၊ တွေဝေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ ပိပဗ္ဗော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်လည်း၊ ဥတတောကောမိကော၊ နှစ်ဘက်အစွန်းထွက်၏၊ တဝ၊ အရှင်ထုရားသို့၊ အနုပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်ပါ၏၊ သော၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်းကို၊ တယာ၊ အရှင်ထုရားသည်၊ နိဗ္ဗာယိဟဗ္ဗော၊ ငြိမ်းစေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝျော့ကန်ဆို၏။ ။

မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဓမ္မသင်္ဂီတိကာရကေဟိ၊ ထုရားဟောပါဠိတော်ကို သင်္ဂီယနာတင်ကုန်သော၊ ထေရေဟိ၊ မထေရ်တို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤစကားကို၊ ဘာထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိံ ဘာထိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ ၊ ရန္တဿ၊ ရန္တမည်သော၊ ကမ္မာရဿ၊ ရွှေပန်းထိုင်သည်၏၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို၊ ထုပ္ပိတွာ၊ ထုဦးပေး၍၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ပဗာဠံ၊ ပြင်းထန်သော၊ မာရဏန္တိကံ၊ သေခြင်းထျှင်အဆုံးရှိသော၊ အာဗာဝံ၊ အနာသို့၊ သဗ္ဗုယိ၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေ၊ ဝါသည်၊ သုတံ၊ ကြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ဘဝတောစ၊ မြတ်စွာထုရားသည်လည်း၊ ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိံ ဘဏိတံ၊ အဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဧဒေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေ ပိဏ္ဍပါတာ၊ ဤဆွမ်းတို့သည်၊ သမာသမေယာ၊ တူမျှသော အကျိုးရှိကုန်၏၊ သမဝိပါကာ၊ တူမျှသော အကျိုးဆက်ရှိကုန်၏၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ ပိဏ္ဍပါတေဟိ၊ ဆွမ်းတို့ထက်၊ အတ်ပိယ၊ အလွန်ထျှင်၊ မဟပဗ္ဗထတရစေဝ၊ အလွန်ထည်းအကျိုးကြီးကုန်၏၊ မဟာနိသံသတရာစ၊ အလွန်ထည်း အကျိုးဆက် ရှိကုန်၏၊ ဧဒေ၊ နှစ်ပါးသော ဆွမ်းတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ယဗ္ဗပိဏ္ဍပါတံ၊ အကြင်ဆွမ်းကိုလည်း၊ ပရိသုပ္ပိတွာ၊ ထုဦးပေးတော်မူ၍၊ တထာဝတော၊ မြတ်စွာ ထုရားသည်။

မိလိန္ဒပဉ္စပါဠိတော်နိဿယ။

အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ သဗ္ဗသမ္ဘောမိံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို၊
 အဘိသမ္မုန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍ထိတော်မူ၏၊ ယဉ္ဇပိဏ္ဍပါတံ၊ အကြင်ဆွမ်းကို
 လည်း၊ ပရိဘုဠိတွာ၊ ဘုန်းပေးတော်မူ၍၊ အနုပါ ဒိသေသာယ၊ ခန္ဓာ
 အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဘဝယာ၊ နိဗ္ဗာနဘဝတံဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိ
 နိဗ္ဗာန်ခံတော်မူ၏၊ ဧဒ္ဒေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေပိဏ္ဍပါတာ၊ ဤဆွမ်းတို့သည်၊
 သမာသမဗယာ၊ တူမျှသောအကျိုးရှိကုန်၏၊ သမဝိပါကာ၊ တူမျှသောအ
 ကျိုးဆက်ရှိကုန်၏၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ အညေတိ၊ တပါးကုန်သော၊ ပိဏ္ဍ
 ပါတေဟိ၊ ဆွမ်းတို့ထက်၊ မဟပူလတရာစေ၊ ကြီးမြတ်သော အကျိုး
 လည်းရှိကုန်၏၊ မဟာနိသံသတရာစ၊ ကြီးမြတ်သော အာနိသင်လည်းရှိကုန်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သောစပိဏ္ဍပါတော၊ ထိုဆွမ်းသည်လည်း၊ ဗဟု
 ဂုဏော၊ များသောကျေးဇူးရှိ၏၊ အနေကာနိသံသော၊ များသော အာနိသင်ရှိ
 ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ ဟဋ္ဌာ၊ ရွှင်ကုန်လျက်၊
 ပသန္နမနသာ၊ ကြည်လင်သောစိတ်ရှိကုန်လျက်၊ အယံ၊ ဤဆွမ်းသည်ကား၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပစ္ဆိမော၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော၊ ပိဏ္ဍပါတော။
 ဆွမ်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနသိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ဗိဗ္ဗံ၊ နတ်နှိုက်ဖြစ်သော၊
 ဩဇာ၊ ဩဇာကို၊ သူကရမဒ္ဒဓေ၊ ဝက်ပျိုသား၌၊ အာကိရိံ၊ ထောင်းထည့်
 ကုန်၏။ တဉ္စပန၊ ထိုဘောဇဉ်သည်ကား၊ သဗ္ဗပါကံ၊ ကောင်းစွာကျက်
 ၏၊ လဟုပါကံ၊ ပေါ့ပါးစွာကျက်၏၊ မနုဉ္စံ၊ နှစ်သက်တွင်ရှိ၏၊ ဗဟု၊ သော်၊
 များသောအရသာရှိ၏၊ ရုဋ္ဌရဂ္ဂိတေဇသာ၊ ဝမ်းမီးတေဇာစေတီ၏၊ ဟိတံ၊
 အစီးအပွားဖြစ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကတော၊ နိဒါနံ၊ ထိုအကြောင်း
 ကြောင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ကောစိ၊ တစ်ခုတည်းသော၊ အ
 နုပ္ပန္နော၊ မဖြစ်သေးသော၊ ရောဂေါ၊ ရောဂါသည်၊ နုပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မမူ၊
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ ပကတိ၊ နုဗ္ဗဇေ၊ ပကတိကပင်အားနည်းသော၊ သရီရေ၊ ကိုယ်တော်နှိုက်
 ဝိသေ၊ ကုန်ပြီးသော၊ အာယုသင်္ခါ၊ ရေ၊ အာယုသင်္ခါ၊ ရှိုက်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော
 ရောဂေါ၊ ရောဂါသည်၊ ဘိယျော၊ လွန်စွာ၊ အဘိဝနံ၊ တိုးပွား၏၊ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ပကတိယာ၊ ပြကတေ့အားဖြင့်၊ ဇေမာ
 နော၊ တောက်လောင်သော၊ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊ အညသိ၊ တပါးသော၊ ဥပါဒါ၊ နေ၊
 မီးစာကို၊ ဗိန္နု၊ ပေးခဲ့သော်၊ ဘိယျော၊ လွန်စွာ၊ ပစ္ဆိမတိ၊ တောက်ပထေ၏၊
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ

၃-မေတ္တာကယျာ-၃-ပဏာမိတဝဂ်၊

ထုရား၏ပကတိဗုဒ္ဓလေ၊ ပကတိကအားနည်းသော၊ သင်္ခါရေ၊ ကိုယ်တော်
 နှိုက်၊ ဒိဏေ၊ ကုန်ပြီးသော၊ အယုသင်္ခါရေ၊ အာယုသင်္ခါရေ၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်
 သော၊ ရောဂေါ၊ ရောဂါသည်၊ ဘိယျော၊ လွန်စွာ၊ အဘိဝဓိ၊ တိုးပွားလေ၏၊
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊
 သန္ဓမာနော၊ စီးဆင်းသော၊ သောတော၊ ရေအယဉ်သည်၊ မဟာမေဗော၊
 ရိပ်းကြီးသည်၊ အဘိဝဓိ၊ ရှာထတ်သော်၊ မဟောဗော၊ ရေအပေါင်း
 သည်၊ ဘိယျော၊ လွန်စွာ၊ ဥဒကဝါဟကော၊ ရေအယဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏
 မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဇေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘဂဝတော
 မြတ်စွာထုရား၏ပကတိဗုဒ္ဓလေ၊ ပကတိကအားနည်းသော၊ သင်္ခါရေ၊ ကိုယ်
 တော်နှိုက်၊ ဒိဏေ၊ ကုန်ပြီးသော၊ အာယုသင်္ခါရေ၊ အာယုသင်္ခါရေ၊ ဥပ္ပန္နော
 ဖြစ်သော၊ ရောဂေါ၊ ရောဂါသည်၊ ဘိယျော၊ လွန်စွာ၊ အဘိဝဓိ၊ တိုးပွားလေ၏၊
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊
 ပကတိယာ၊ သဘောအားဖြင့်၊ အဘိသန္ဓေတု၊ ပြောသော၊ ဓာတ်ရှိသော၊
 ကုတ္တိ၊ ဝမ်းရှိသူသည်၊ အညတ္တိ၊ တပါးသောစားသွယ်ကို၊ အတ္တောဟာရေ၊
 မျိုးခွဲသား၊ ဘိယျော၊ လွန်စွာ၊ အာယုသင်္ခါရေ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်
 ဇေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ပကတိဗု
 င္ဓလေ၊ ပကတိကအားနည်းသော၊ သင်္ခါရေ၊ ကိုယ်တော်နှိုက်၊ ဒိဏေ၊ ကုန်ပြီး
 သော၊ အာယုသင်္ခါရေ၊ အာယုသင်္ခါရေ၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော၊ ရောဂေါ၊
 ရောဂါသည်၊ ဘိယျော၊ လွန်စွာ၊ အဘိဝဓိ၊ တိုးပွားလေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်း
 မြတ်၊ တတ္ထိ၊ ဝိဇ္ဇာပါတေ၊ ထိုဆွမ်းနှိုက်၊ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပေ
 စ၊ စင်စစ်၊ တဿ၊ ထိုဆွမ်း၏၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ အရောပေတံ၊ တင်ခြင်း
 ဌ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္ဓေ
 နာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ကေန၊ အဘယ်မည်သော၊
 ကာရဏေန၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ဧန္တေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာပါတာ၊ ဆွမ်းတို့
 သည်၊ သမာသမဗဿ၊ တူမျှသောအကျိုးရှိကုန်သနည်း၊ သမဝိပါကာ၊ တူမျှ
 သောအကျိုးဆက်ရှိကုန်သနည်း၊ အဘိဝဓိ၊ အလွန်လျှင်၊ အညေဟိ၊ တပါး
 ကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာပါတေဟိ၊ ဆွမ်းတို့ထက်၊ မဟာပူလတရာစေတီ၊ ကြီးမြတ်
 သောအကျိုးရှိကုန်သနည်း၊ မဟာနိသံသာစ၊ ကြီးမြတ်သော အာနိသင်ရှိ
 ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုလေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်း
 မြတ်၊ ဓမ္မာနုပဇ္ဇနသမာပတ္တိသေန၊ တရားတော်ကိုသုံးသတ်၍ သမာပတ်
 ဝင်စားသည့်အစွမ်းအားကြောင့်၊ ဧန္တေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာပါတာ၊ ဆွမ်း

ပိတိန္ဒရပဋ္ဌာနာဂ္ဂိထေဝီနိဿယ

တို့သည်။ သမာသမဗလော၊ တုဗ္ဗသော အကျိုးရှိကုန်၏။ သမဝိပါကာ၊ တုဗ္ဗသော အကျိုးဆက်ရှိကုန်၏။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ ပိဏ္ဍပါတေဟိ၊ ဆွမ်းတို့ထက်၊ မဟပ္ပဿတရာစေဝ၊ ကြီးမြတ်သော အကျိုးလည်းရှိကုန်၏။ မဟာနိသံသာစ၊ ကြီးမြတ်သော အာနိသင်လည်းရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂဿေန၊ နာဂထိန် ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ကတမေသံ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ အနုမဇ္ဇနသမာပတ္တိဝသေန၊ အာနိဘန်သုံးသတ်ဝင်စားသည့် အစွမ်းအားကြောင့်၊ ဧဒ္ဒေ နှစ်ပါးကုန်သော၊ တေပိဏ္ဍပါတာ၊ ထိုဆွမ်းတို့သည်။ သမာသမဗလော၊ တုဗ္ဗသော အကျိုးရှိကုန်သနည်း။ သမဝိပါကာ၊ တုဗ္ဗသော အကျိုးဆက်ရှိကုန်သနည်း။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ ပိဏ္ဍပါတေဟိ၊ ဆွမ်းတို့ထက်၊ မဟပ္ပဿတရာစေဝ၊ ကြီးမြတ်သော အကျိုးဆက်ရှိကုန်သနည်း။ မဟာနိသံသာစ၊ ကြီးမြတ်သော အာနိသင်ရှိကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝျော့ကန်ဆိုထေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်နဝံ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ အနုပုဗ္ဗဝိဟာရသမာပတ္တိနံ၊ အစဉ်အတိုင်းကောင်းစွာဆောင်၍ ဝင်စားအပ်ကုန်သော၊ အနုထောမပဗ္ဗိဿော၊ မသမာပဇ္ဇနဝသေန အစဉ်အပြန် အထုံအထည့်ဝင်စားသည့် အစွမ်းကြောင့်၊ ဧဒ္ဒေ နှစ်ပါးကုန်သော၊ တေပိဏ္ဍပါတာ၊ ထိုဆွမ်းတို့သည်။ သမာသမဗလော၊ တုဗ္ဗသော အကျိုးရှိကုန်၏။ သမဝိပါကာ၊ တုဗ္ဗသော အကျိုးဆက်ရှိကုန်၏။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ ပိဏ္ဍပါတေဟိ၊ ဆွမ်းတို့ထက်၊ မဟပ္ပဿတရာစေဝ၊ ကြီးမြတ်သော အကျိုးလည်းရှိကုန်၏။ မဟာနိသံသာစ၊ ကြီးမြတ်သော အာနိသင်လည်းရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂဿေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ နိဿယေဝ၊ နှစ်ပါး သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒိဝသေသု၊ ဘုရားဖြစ်သော နေ့ပရိနိဗ္ဗာန်စံသောနေ့တို့နှင့်၊ အဓိမတ္တံ၊ လွန်ကဲစွာ၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နဝါနုပုဗ္ဗဝိဟာရ သမာပတ္တိယော၊ အစဉ်အတိုင်းကောင်းစွာဆောင်၍ ဝင်စားအပ်သော သမာပတ် တို့ကို၊ အနုထော မပဗ္ဗိဿော ဝံ၊ အနုသုံးပရိသုံး၊ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်းစား တော်မူသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝျော့ကန်ဆိုထေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အာမသမာပဇ္ဇိ၊ ကြော်ဝင်စားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂဿေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ အတ္တဂိယံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိပေစွာ၊ ဘန္တေနာဂဿေန၊ နာဂထိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ အပ္ပုတံ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲ ဖြစ်ပေစွာ၊ ဣမသ္မိံ

၃-မေတ္တာကပညာ-၃-ပဏာမိတဝဂ်၊

ဗုဒ္ဓကွေးကွေ့၊ ဤထုရားခေတ်တော်ကြီး၌၊ ယံအသဒိသပရမဒါနံ၊ အကြင်
 အသဒိသဖြစ်၍မြတ်သောဒါနသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တမ္ပိ၊ထိုဒါနကြီးကိုလည်း။
 ဧဝံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိဝိဇ္ဇာပါတေဟိ၊ ဤဆွမ်းတို့ဖြင့်၊ အဂဏိကံ၊
 မရေတွက်လေရခဲတကား။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်
 ထုရား၊ အတ္ထုရိ၊ ယံ၊ အံ့တွယ်ရှိပေစွ၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်
 အရှင်ထုရား၊ အတ္ထု၊ ကံ၊ မဖြစ်ဘူး၊ မြဲဖြစ်ပေစွ၊ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ အနုပုဗ္ဗ
 ဝိဟာရသမာပတ္တိ၊ အစဉ်အတိုင်း ကောင်းစွာ ဆောင်၍ ဝင်စားအပ်
 ကုန်သော သမာပတ်တို့သည်။ ယာဝမဟန္တာ၊ အလွန်မြတ်ကုန်၏။ ယတြ
 ဟိနာမ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ အနုပုဗ္ဗဝိဟာရ
 သမာပတ္တိဝသေန၊ အစဉ်အတိုင်း ကောင်းစွာ ဆောင်၍ ဝင်စားအပ်ကုန်
 သော သမာပတ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒါနံ၊ ဒါနသည်။ မဟမ္မထတဉ္စ၊
 အကျိုးကြီးမြတ် သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာနိသံသတဉ္စ၊ ကြီး
 မြတ်သောအာနိသင် ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေနာဂသေန
 နာဂသိန် ကိုယ်တော် အရှင်ထုရား၊ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊
 ဤအနက်သဘောကို၊ တတာ၊ အရှင်ထုရား၊ မိန့်တော်မူတိုင်း၊ သမ္ပုဗ္ဗိ၊ ဣမိ၊
 ဝန်ခံပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ သျှောက်ဆိုလေ၏။ ခန္ဓိ၊ ခြောက်ခုတို့၏
 ဖြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ နိန္ဒိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာပါတာနံ၊ ဆွမ်းတို့၏။
 မဟမ္မထတာဝပညာ၊ ကြီးသောအကျိုးရှိသောအဖြစ်နှိုက်ပြဿနာမေးခွန်း
 သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၁၁၁-ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗာယာနုညာတာနုညာတပညာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ တထာဂတေန၊ မြတ်
 စွာထုရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤစကားကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိံ ဘာ
 သိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ထုဌေ၊ သင်တို့
 သည်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏။ သရီရပူဇာယ၊ အထောင်းတော်ကို
 ပူဇော်ရာ၌၊ အဗျာဝဇ္ဇာ၊ လုံ့လမပိုက်ကြကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကြလေကုန်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပုနစ၊ တတန်လည်း၊ ဘာသိတံ၊
 ဟောတော် မူအပ်၏။ ကိံ ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ ဟောတော် မူ သနည်း၊
 ပူဇနိယဿ၊ ပူဇော်ထိုက်သောထုရားရှင်၏။ နံဝေတု၊ ထိုသရီရဝေတံတော်
 ကို၊ ပူဇေထ၊ ပူဇော်ကုန်ထော့၊ ဧဝံ၊ ကရာ၊ ဤသို့ပူဇော်သော သူတို့သည်။

ဣတော၊ ဤကောင်းမှုကြောင့်၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဂမိဿထ၊ သွားရန်
 လတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဘန္တေနာ ဂဝေန၊
 နာဂသိန် ကိုယ်တော် အရှင်ထူး၊ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာထူးသည်။
 အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာထူး၏။
 သရီရပူဇာယ၊ ကိုယ်ကို ပူဇော်ခြင်းနှိုက်၊ အဗျာဝဇ္ဇာ၊ လုံ့လမပြုကြကုန်
 သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယဒိဘာသိတံ၊ အကယ်၍ ဟော
 တော်မူအံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူခဲ့ သော်၊ ပူဇနိယဿ၊ ပူဇော်ထိုက်
 သောထူး၏။ နံဓာတု၊ ထိုခတ်တော်ကို၊ ပူဇထေ၊ ပူဇော်ကုန်လော့၊ ဧဝံ
 ကရာ၊ ဤသို့ပူဇော်သောသူတို့သည်။ ဣတော၊ ဤကောင်းမှုကြောင့်၊ သဂ္ဂံ၊
 နတ်ပြည်သို့၊ ဂမိဿထ၊ သွားရကုန်လတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်
 စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်။ မိစ္ဆာ၊ မှားယွင်းသည်။
 ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာထူးသည်။ ပူဇနိယဿ၊
 ပူဇော်ထိုက်သောထူးရှင်၏။ နံဓာတု၊ ထိုခတ်တော်ကို၊ ပူဇထေ၊ ပူဇော်
 ကုန်လော့၊ ဧဝံ ကရာ၊ ဤသို့ပူဇော်သောသူတို့သည်။ ဣတော၊ ဤကောင်းမှု
 ကြောင့်၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဂမိဿထ၊ သွားရကုန်လတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ယဒိ၊ အကယ်၍၊ ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူအံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူခဲ့
 သော်၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာ
 ထူး၏။ သရီရပူဇာယ၊ ကိုယ်တော်ကို ပူဇော်ခြင်းနှိုက်၊ အဗျာဝဇ္ဇာ၊ လုံ့လ
 မပြုကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကား
 သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်။ မိစ္ဆာ၊ မှားယွင်းသည်။ ဘဝေယျ
 ဖြစ်ရာ၏။ အယံပိပဋ္ဌေ၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်သည်။ ဥဘတောကော
 ဝိကော၊ နှစ်ဘက်အစွန်းထွက်၏။ တဝ၊ အရှင်ထူးသို့၊ အနုပုတ္တော၊ အစဉ်
 ရောက်၏။ သော၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်းကို၊ တယာ၊ အရှင်ထူးသည်။ နိဗ္ဗာ
 ယိဘဗ္ဗော၊ ငြင်းစေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝျောက်ဆိုလေ၏။ ။

မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဧဝံ၊ ဤစကားတော်ကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏။ ကိံ ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊
 တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာထူး၏။ သရီရပူဇာယ၊
 ကိုယ်တော်ကို ပူဇော်ခြင်းနှိုက်၊ အဗျာဝဇ္ဇာ၊ လုံ့လ မပြုကြကုန်သည်။
 ဟောထ၊ ဖြစ်ကြလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပုန၊
 တဘနံ၊ အပရံစ၊ တပါးလည်း၊ ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိံ ဘဏိတံ
 အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ ပူဇနိယဿ၊ ပူဇော်ထိုက်သော ထူးရှင်

၏နံဝေထံ၊ ထိုခတ်တော်ကို၊ ပူဇေထ၊ ပူဇော်ကြကုန်သော၊ ဝေံကရာ၊
 ဤသို့ပူဇော်သော သူတို့သည်၊ ဣ တော၊ ဤကောင်းမှုကြောင့်၊ သဂ္ဂံနတ်
 ပြည်သို့၊ ဂမိဿထ၊ သွားရကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏိတံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏၊ ပန၊ ထိုသို့ဟောတော်မူသော်လည်း၊ တဗ္ဗ၊ ထိုသင်္ချိရပူဇာ၌ကြောင်း
 ကြမဗိုက်လင့် ဟူသောစကားမူကား၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ် ၊ သဗ္ဗေသိ၊
 ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့၏အကျိုး၌၊ နသာသိတံ၊ ဟောတော်မူသည်
 မဟုတ်၊ ၊ ဇိနုတ္တာနံ၊ ဘုရားသားတော်တို့ကိုသာလျှင်၊ အာရဗ္ဗ၊ အ
 ကြောင်းပြု၍၊ ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣံ၊ ဘဏိတံ၊ အဘယ်သို့
 ဟောတော်မူသနည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ တထာဂ
 တဿ၊ ဘုရားရှင်၏၊ သင်္ချိရပူဇာယ၊ အထောင်းတော်ကို ပူဇော်ခြင်းနိုက်၊
 အဗျာဝုဒ္ဓာ၊ လုံ့လမဗိုက်ကြကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဟိ၊ သဂ္ဂံ၊ ရှန်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
 ဇိနုတ္တာနံ၊ ဘုရားသားတော်တို့၏၊ ယဒိဗံ၊ ပူဇာ၊ အကြင်ပူဇော်ခြင်းသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေံ၊ ဤပူဇော်ခြင်းသည်၊ အကမ္မံ၊ အလုပ်ဝတ်မဟုတ်၊ သင်္ခါ၊ ရာ
 နံ၊ သင်္ခါ၊ ရတို့ကို၊ သမ္မသနံ၊ သုံးသပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယေဝနိသော
 အသင့်အားဖြင့်၊ မနုထိကာဓော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ သတိ
 ပဋ္ဌာနာနုပဿနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကိုဆင်ခြင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
 အာရမ္မဏသာရဂ္ဂါဟော၊ အာရုံအထွတ် အမြတ်ကိုစွဲယူခြင်းသည် လည်း
 ကောင်း၊ ဣလေသယုဒ္ဓံ၊ ဣလေသာကိုစစ်ထိုးခြင်းသည် လည်းကောင်း၊
 သဒတ္ထမနုယုတ္တနာ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ဟူသော မိမိအကျိုးကို အားထုတ်ခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ တေံ၊ ဤအမှုမျိုးကား၊ ဇိနုတ္တာနံ၊ ဘုရားသားတော်တို့
 ၏၊ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သောအမှုပေတည်း၊ အဝသေသာနံ၊ ရဟန်းမှကြွင်း
 ကုန်သော၊ ဧဝမနုသောနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ ပူဇာ၊ ပူဇော်ခြင်းသည်၊ ကရဏီ
 ယာ၊ ပြုအပ်သောအမှုပေတည်း၊ ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တယာ၊ ဥပမာ
 အားဖြင့်၊ ၊ မဟိယာ၊ ခြေအပြင်နိုက်၊ ရာဇဂုတ္တာနံ၊ မင်းသာတို့သည်၊ ဟတ္ထိ
 အဿ ခနုထရုဏေခ ရဒ္ဓါသိက္ခာ၊ ဆင်စီးအတတ် မြင်းစီးအတတ် လေး
 အတတ်ခားအတတ်စာရေးအတတ်ဂဏန်းအတတ်ကို၊ ခဂ္ဂမန္တသုတိသဗ္ဗ
 တိယုဗ္ဗယုတ္တပနကိရိယာ၊ သန်လျက်အတတ်မန္တနအတတ် ပေဒင်အတတ်
 ဝေဗ္ဗသတ်အတတ်စစ်ထိုးခြင်းစစ်ထိုးပေခြင်းအတတ်အမှုကို၊ ကရဏီယာ၊
 ပြုအပ်၏၊ အဝသေသာနံ၊ မင်းသားမှကြွင်းကုန်သော၊ ပုထုဇေသာသုဒ္ဓါနံ၊
 များစွာကုန်သော ကုန်သည် သူဆင်းရဲတို့သည်၊ ကထိဝါ နိဗ္ဗာဂေါရက္ခာ၊

ထွန်ယက်ခြင်းကုန်ရောင်းဝယ်ခြင်းနွားထိမ်းခြင်းကို၊ ကရဏီယာ၊ ပြုအပ်
သောအမှုတည်း၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာသျှင်၊
ဇိနဝုတ္တာနံ၊ ဘုရားသားတော်တို့၏၊ ယဒိဒ္ဓံပူဇော၊ အကြင်ပူဇော်ခြင်းသည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေ၊ ဤပူဇော်ခြင်းသည်၊ အကမ္မံ၊ အထုပ်ဝတ်တရားမဟုတ်ပေ၊
သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတရားတို့ကို၊ သဗ္ဗသနံ၊ သုံးသပ်ခြင်းသည် ထည်း
ကောင်း၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနုထိကာရော၊ နှစ်လုံးသွင်းခြင်း
သည်ထည်းကောင်း၊ သတိပဋ္ဌာနာနုပဿနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်ကိုဆင်ခြင်ခြင်း
သည်ထည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏသာရဂ္ဂါဟော၊ အာရုံအထွတ် အမြတ်ကို
ယူခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ ကိလေသယုဒ္ဓံ၊ ကိလေသာကိုစစ်ထိုးခြင်း
ထည်းကောင်း၊ သဒတ္ထမနုယုဒ္ဓနာ၊ အရဟတ္တဖိုတ် ဟူသော မိမိအကျိုးကို
အားထုပ်ခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ ဇေ၊ ဤအမှုမျိုးကား၊ ဇိနဝုတ္တာနံ၊
ဘုရားသားတော်တို့၏၊ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သောအမှုတည်း၊ အဝသေသာ
နံ၊ ရဟန်းမှကြွင်းကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ ပူဇောပူဇော်ခြင်း
သည်၊ ကရဏီယာ၊ ပြုအပ်သောအမှုတို့တည်း၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဝါ
ပန၊ တနည်းသော်ကား၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏ မာဏဝကောနံ၊
ပုဏ္ဏားပျိုတို့၏၊ ဣရုဝေဒံ၊ ဣရုဗေဒင်ထည်းကောင်း၊ ယဇုဝေဒံ၊ ယဇုဗေဒင်
ထည်းကောင်း၊ သာမဝေဒံ၊ သာမဗေဒင် ထည်းကောင်း၊ အာထဗ္ဗဏဝေဒံ၊
အာထဗ္ဗဏ ဗေဒင် ထည်းကောင်း၊ လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာ အတတ် ထည်း
ကောင်း၊ ဣတိဟာသံ၊ စကားဟောင်း အတတ်ထည်းကောင်း၊ ပူရာဏံ၊
ပူရာဏ်ကျမ်း အတတ် ထည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာဏု၊ နိဗ္ဗာဏု ကျမ်းအတတ်
ထည်းကောင်း၊ ကေဓုဘံ၊ ကေဓုဘ ကျမ်းအတတ် ထည်းကောင်း၊
အက္ခရပ္ပတေဒံ၊ အက္ခရာဝေဒံသော အတတ်ထည်းကောင်း၊ ပဒံ၊ ပုဒ်အတတ်
ထည်းကောင်း၊ ဝေယျာ ကရဏံ၊ ဗျာကရိဏ်း ကျမ်း အတတ်ထည်း
ကောင်း၊ ဘာသမပ္ပံ၊ ဟောပြောကြောင်းဖြစ်သော အတတ်ထည်းကောင်း၊
ဥဂ္ဂါတံ၊ ဥပါဒိယံ သည်ကိုဟောသော အတတ်ထည်းကောင်း၊ သုပိနံ၊ အိပ်
မက်ဟော၊ အတတ်ထည်းကောင်း၊ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်ဟော အတတ်ထည်း
ကောင်း၊ ဆဇ္ဇဝီ၊ ခြောက်ပါးသော ဗေဒင်အတတ်ထည်းကောင်း၊ စန္ဒဂ္ဂါတံ၊
ထကြွတ်ကိုဟောသော အတတ်ထည်းကောင်း၊ သုရိယဂ္ဂါတံ၊ နေကြွတ်ကို
ဟောသော အတတ်ထည်းကောင်း၊ သုက္ကရာဟုစရိတံ၊ သောကြာရာဟု
ပြုတ်တို့နိဿယထု ဗျုဒ္ဓစာကျင့်သောအဟောအတတ်ထည်းကောင်း၊ ဩဇ္ဈုဂ္ဂ
ဟယုဒ္ဓံ၊ ကြယ်ပြုတ်တို့စစ်ထိုးခြင်းကိုသိသော အတတ်ထည်းကောင်း၊

ဒေဝဒုန္နုဘိဿရုံ၊ ကော်လည်းသံ ဟောအတတ်လည်းကောင်း၊ သက္ကန္တိ၊
 ပြုတ်ပြောင်းကြယ်ကျေဟောအတတ်လည်းကောင်း၊ ဥက္ကာပါတံ၊ ဥက္ကာပြန်
 ကြယ်ကျေဟော အတတ်လည်းကောင်း၊ ဘုမိကမ္ပံ၊ မြေကျမ်းအတတ်
 လည်းကောင်း၊ ဒိဿဒါဟံ၊ အရပ်မျက်နှာနှိုက် ပူပန်သော အတတ်လည်း
 ကောင်း၊ ဘေပန္တလိက္ခံ၊ ဘုမိကိတ်အန္တကိတ်ဟောအတတ်လည်းကောင်း၊
 ဇောတိသံ၊ နက္ခတ်အတတ်လည်းကောင်း၊ ထောကာယတိကံ၊ ထောကာကို
 ရှည်လျားစေသော အတတ်လည်းကောင်း၊ သာစက္ကံ၊ ဇွေးမြည်ဟောအ
 တတ်လည်းကောင်း၊ မိဂစက္ကံ၊ သားဌက်မြည်တွန်ဟော အတတ်လည်း
 ကောင်း၊ အန္တရစက္ကံ၊ တပါးသော သားဌက်မြည်ဟော အတတ်လည်း
 ကောင်း၊ မိဿဏုပ္ပါဒိ၊ ရောနှော၍ဟောသောအတတ်လည်းကောင်း၊ သက္က
 ထမုတရပိတံ၊ ဌက်မြည် ဌက်အော်ဟော အတတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသည်၊ သိက္ခာ၊ သင်အပ်သောအတတ်မည်၏။ ကရဏီ
 ယာ၊ ပြုအပ်သောအမှုတည်း၊ အဝသေသာနံ၊ ဝုဏ္ဏားမှ ကြွင်းကုန်သော၊ ဝုဏ္ဏ
 ဝေဿသုခါနံ၊ များစွာကုန်သော ကုန်သည် ဆင်းရဲသားတို့၏။ ကာထိဝါဏီ
 ဇ္ဇာဂေါရက္ခာ၊ ထွန်မက်ခြင်း ကုန်ရောင်းခြင်းနွားထိန်း ကြောင်းခြင်းကို၊
 ကရဏီယာ၊ ပြုအပ်သောအမှုတည်း၊ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊
 ဤအတူသာလျှင်၊ ဇိနုပုဏ္ဏာနံ၊ ဆုရားသားတော်တို့၏။ ယဒိဒံပူဇာ၊ အကြင်
 ပူဇော်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇေတံ၊ ဤပူဇော်ခြင်းသည်၊ အကမ္ပံ၊ အလုပ်ဝတ်
 တရားမဟုတ်၊ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတရားတို့ကို၊ သမ္မာသနံ၊ သုံးသတ်ခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနုထိကာရော၊ နှလုံး
 သွင်းခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သတိပဋ္ဌာနာနုပဿနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်လေး
 ပါးကိုဆင်ခြင်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏသာရဂါဟော၊ အာရုံ
 အထွတ်ကိုစွဲယူခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကိလေသယုဒ္ဓံ၊ ကိလေသာကို
 စစ်ထိုးခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓတ္ထမနုယုဒ္ဓနာ၊ အရဟတ္တဖိုတ်ဟူ
 သောမိမိအကျိုးကို အားထုတ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဇေတံ၊ ဤအမှုမျိုး
 ကား၊ ဇိနုပုဏ္ဏာနံ၊ ဆုရားသားတော်တို့၏။ ကရဏီယာ၊ ပြုအပ်သောအမှု
 တည်း၊ အဝသေသာနံ၊ ရဟန်းမှကြွင်းကုန်သော၊ ဒေပမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့
 ၏ပူဇာ၊ ပူဇော်ခြင်းသည်၊ ကရဏီယာ၊ ပြုအပ်သောအမှုတည်း၊ မဟာရာ
 ဇာ၊ မင်းမြတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာ ဆုရားသည်၊
 အကမ္ပေ၊ မပြုအပ်သောအမှုတို့ကို၊ မာယုဇ္ဇန္တံ၊ လုံ့လမပြုကုန်ထင့်၊ ဣမေ၊
 ဤမည်ကုန်သော၊ ကမ္ပေ၊ အမှုတို့ကို၊ ယုဇ္ဇန္တံ၊ လုံ့လပြုကုန်လော့၊ ဣတိ၊

ဤသို့အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ တုဋေ၊ သင်တို့သည်၊ တထာဂတဿ၊ ဘုရားရှင်၏။ သရီရပူဇာယ၊ ကိုယ်တော်ကို ပူဇော်ခြင်း နှိုက်၊ အဗျာဝဇ္ဇာယံ၊ သမပြုကြကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ယဒိ နဘဏေယျ၊ အကယ်၍ မဟောနံ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ် သင်္ကန်းကိုမျှသည်၊ ပရိယာဒါပေတွာ၊ ကုန်ဆုံးစေ၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည် ဗုဒ္ဓပူဇာယော၊ ဘုရားအထောင်းကို ပူဇော်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ကဓေယျ၊ ပြုကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဝာဠေဒာဂဿေန၊ နာဂ သိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ သာဓုကောင်းပါပြီ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ ထို စကားကို၊ တထာ၊ အရှင်ဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း၊ သမ္ပုဗ္ဗိစ္ဆာမိ၊ ဝန်ခံပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ယျောက်ဆို၏။ သတ္တဝါ၊ ခုနစ်ရတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ဘုရားအထောင်းတော်ကို ပူဇော်ခြင်းငှါ၊ အနုညာ တာနုညာတပဉ္စ၊ ခွင့်ပြုအပ်မပြုအပ်သော အမေးပြဿနာသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၁၂-ဘဂဝတောပါဒေပပရိကာမတနပဉ္စာ၊

ဘဠေဒာဂဿေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ တုဋေ၊ အရှင် ဘုရားတို့သည်၊ ဘဏထ၊ ဆိုတော်မူကုန်၏။ ကိံဘဏထ၊ အဘယ်သို့ ဆိုတော်မူကုန်သနည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂစ္ဆိန္တဿ၊ ကြွဖွားတော်မူစဉ်၊ အစေတနာ၊ စေတနာမရှိသော၊ အယံပထဝီ၊ ဤမြေကြီး သည်၊ နိန္ဒ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်သည်၊ ဥန္နမတိ၊ ပြည့်မောက်၏။ ဥန္နတံ၊ ပြည့်မောက် ရာအရပ်သည်၊ ဩဏမတိ၊ နိဗ္ဗာန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တုဋေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဘဏထ၊ ဆိုတော်မူကုန်၏။ ပုနစ၊ တဘန်လည်း၊ ဘဏထ၊ ဆိုတော်မူကုန် ၏။ ကိံဘဏထ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေါ၊ ခြေတော်ကို၊ သက္ခယိကာယ၊ အိုးချင်းသည်၊ ခတော၊ ထိုနိက်အပ် ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တုဋေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဘဏထ၊ ဆိုကုန်၏။ ယာသာ သက္ခယိကာ၊ အကြင်အိုးချင်းသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေါ၊ ခြေတော်နှိုက်၊ ဗတိတာ၊ ကျ၏။ ကိံဿပန၊ အဘယ် ကြောင့်၊ သာသက္ခယိ ကာ၊ ထိုအိုးချင်းသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေါ၊ ခြေတော်မှ၊ နနိဝတ္တာ၊ မဆုတ်နစ်သနည်း၊ ဘဠေဒာဂဿေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်

ထုရား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဂစ္ဆန္တဿ၊ ကြွတော်မူစဉ်၊
 အစေတနာ၊ စေတနာမရှိသော၊ အယံမဟာပထဝီ၊ ဤမြေကြီးသည်၊ နိန္ဒံ၊
 နိဗ္ဗာန်အရပ်သည်၊ ယဒိဥန္တမတိ၊ အကယ်၍မြင့်မော့အံ့၊ ဥန္တတံ၊ မြင့်မောက်
 သောအရပ်သည်၊ ယဒိဩဏမတိ၊ အကယ်၍နိဗ္ဗာန်အံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့
 သော်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ပါဒေါ၊ ခြေတော်ကို၊ သက္ခယိကာယ၊
 အိုးချင်းသည်၊ ခတော၊ ထိခိုက်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကား
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှားယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ
 ဖြစ်ရာ၏၊ ယဒိ၊ အကယ်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ပါဒေါ၊ ခြေတော်
 ကို၊ သက္ခယိကာယ၊ အိုးချင်းသည်၊ ခတော၊ ထိခိုက်အံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့
 ထိခိုက်သော်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဂစ္ဆန္တဿ၊ ကြွသွားစဉ်၊
 အစေတနာ၊ စေတနာမရှိသော၊ အယံမဟာပထဝီ၊ ဤမြေကြီးသည်၊ နိန္ဒံ၊
 နိဗ္ဗာန်အရပ်သည်၊ ဥန္တမတိ၊ မြင့်မောက်ပေ၏၊ ဥန္တတံ၊ မြင့်မောက်ရာအရပ်
 သည်၊ ဩဏမတိ၊ နိဗ္ဗာန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှားယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
 အယံဝိပဉ္စော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်လည်း၊ ဥဘတောကောမိကော၊ နှစ်
 ဘက်အစွန်းထွက်၏၊ တဝ၊ အရှင်ထုရားသို့၊ အနုပ္ပက္ကော၊ အစဉ်ရောက်၏၊
 သောထိပြဿနာမေးခွန်းကို၊ တယာ၊ အရှင်ထုရားသည်၊ နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊
 ငြိမ်းအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝျောက်ဆိုလေ၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတံ၊ ဤစကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ကိ
 အတ္ထိ၊ အဘယ်သို့ရှိသနည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဂစ္ဆန္တ
 ဿ၊ ကြွသွားတော်မူစဉ်၊ အစေတနာ၊ စေတနာမရှိသော၊ အယံမဟာပထ
 ဝီ၊ ဤမြေကြီးသည်၊ နိန္ဒံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်သည်၊ ဥန္တမတိ၊ မြင့်မောက်၏၊ ဥန္တတံ၊
 မြင့်မောက်ရာအရပ်သည်၊ ဩဏမတိ၊ နိဗ္ဗာန်ရှိခြင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊
 ဤစကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ပါဒေါ၊
 ခြေတော်သည်၊ သက္ခယိကာယ၊ အိုးချင်းရှိက်၊ ခတော၊ ထိခိုက်အပ်၏၊
 သာ သက္ခယိကာ၊ ထိုအိုးချင်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဓမ္မတာယ၊ သ
 ဘောအားဖြင့်၊ နဝပတိကာ၊ ကျသည်မဟုတ်၊ ဒေဝဒက္ကဿ၊ ဒေဝဒတ်၏၊
 ဥပက္ကမေန၊ ထုံးထင်ကြောင့်၊ ပတိတာ၊ ကျလေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
 ဒေဝဒက္ကော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဇာတိသတသ
 ဟဿာနိ၊ ဘဝအသိန်းတို့ပတ်လုံး၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာထုရားရှိက်၊ အာဇာ
 တံ၊ ရန်ဦးကို၊ ဗန္ဓိ၊ ဖွဲ့ခဲ့လေ၏၊ သော၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်၊ တေနအာဇာတေ

မိလိန္ဒပဉ္စာပါဠိတော်နိဿယ

န၊ ထိုရန်ဦးဖြင့်၊ မဟန္တ၊ ဤစွာသော၊ ကုဇာဂါရဗမာဏံ၊ တောင်ထွန်ပမာ
ထရှိသော၊ ပါသာဏံ၊ ကျောက်လုံးကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထူး၏၊ ဥပရိ၊
အထက်နှိုက်၊ ပါတေဿာမိ၊ ချလိုက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနသိကတ္တာ၊ နှလုံး
ထား၍၊ ပဝိစ္စါ၊ ထိုင်၍၊ အထ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ ဧဇ္ဇေ၊ နှလုံးကုန်သော၊ သေဿ၊
ကျောက်တို့သည်၊ ပထဝိတော၊ မြေမှ၊ ဥဠဟိတ္တာ၊ ထလတ်၍၊ တံပါသာဏံ၊
ထိုကျောက်လုံးကို၊ သံပဋိစ္ဆိံသု၊ ခံသာကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ နေသံ၊
ထိုကျောက်တို့၏၊ သမ္ပဟာရေန၊ ခပ်မိခြင်းကြောင့်၊ ပပဋိကေ၊ ကျသော၊ ပါ
သာဏတော၊ ကျောက်မှ၊ ဘိဇ္ဇိတ္တာ၊ ကွဲ၍၊ ယေနဝါတေနဝါ၊ အကြင်ထိုထို
ဤဤအရပ်ဖြင့်၊ ပတန္တိ၊ ကျပြေးသွားထွက်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထူး၏၊
ပါဒေ၊ မြေတော်နှိုက်၊ ပတိတာ၊ ကျ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
ဘန္တေနာဂဗေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထူး၊ ယထာ၊ ဥပမာအား
ဖြင့်၊ ဧဇ္ဇေ၊ နှလုံးကုန်သော၊ သေဿ၊ ကျောက်တို့သည်၊ ပါသာဏံ၊ ကျောက်ကို၊
သမ္ပဋိစ္ဆိံသု၊ ယထာ၊ ခံသာကုန်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ပပဋိ
ကာမိ၊ ကျတော်လည်း၊ သမ္ပဋိစ္ဆိံတဗ္ဗ၊ ခံအပ်ကုန်သည်မဟုတ်ပါသော၊ ဣ
တိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဈေယျာန်ဆိုလေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သမ္ပဋိစ္ဆိံတံ
ဒိ၊ ခံလာသော်လည်း၊ ဣဓ၊ ဤကျောက်လုံးကြောရာနှိုက်၊ ဧကစ္ဆံ၊ အချို့
သောဝတ္ထုလည်း၊ ပဋ္ဌရတိ၊ ဈေယျာန်ကြ၏၊ ပဿဝတိ၊ လိပ်၍ဆင်း၏၊ ဌာနံ၊
ထားသောနေရာသို့၊ နဥပပစ္ဆိတိ၊ မသတ်ရောက်နိုင်ပေ၊ မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ပါဏိနာ၊ ထက်ဖြင့်၊ ဂဟိ
ကာ၊ ယူသည်ရှိသော်၊ အဂီ၊ ထွန်ရိကာဟိ၊ ထက်ခြောင်းကြားတို့မှ၊ ပဋ္ဌရတိ
စိ၊ ပဿဝတိ၊ ရှိ၏၊ ဌာနံ၊ တည်ထားရာသို့၊ နဥပပစ္ဆိတိ၊ မနေရာက်၊ ခါရံ၊ နို့
ရည်ကို၊ တက္ကံ၊ ထက်တက်ရည်ကို၊ မရံ၊ ပျားရည်ကို၊ သပ္ပိ၊ ထောပတ်ကို၊
တေထံ၊ ဆီကို၊ မစ္ဆရထံ၊ ငါးပင်းရည်ကို၊ ခံသရထံ၊ အမဲပင်းရည်ကို၊ ပါ
ဏိနာ၊ ထက်ဖြင့်၊ ဂဟိတံ၊ ယူသည်ရှိသော်၊ အဂီ၊ ထွန်ရိကာဟိ၊ ထက်ခြောင်း
ကြားတို့မှ၊ ပဋ္ဌရတိ၊ စိ၊ ပဿဝတိ၊ ရှိ၏၊ ဌာနံ၊ တည်ရာအရပ်သို့၊ နဥပပ
စ္ဆိတိ၊ မရောက်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ သမ္ပ
ဋိစ္ဆိနတ္ထံ၊ ခံလာခြင်းငှါ၊ ဥပဂတာနံ၊ အနီးသို့ကပ်ကုန်သော၊ နိန္ဒိ၊ နှလုံးကုန်သော၊
သေဿနံ၊ ကျောက်တို့၏၊ သမ္ပဟာရေန၊ ခပ်မိခြင်းကြောင့်၊ ပါသာဏတော၊
ကျောက်မှ၊ ပပဋိကာ၊ ကျသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘိဇ္ဇိတ္တာ၊ ကွဲ၍၊ ယေနဝါ
တေနဝါ၊ အကြင် အမှတ်မရှိထိုထိုဤဤအရပ်ဖြင့်၊ ပတန္တိ၊ ကျပြေးသွား
ထွက်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထူး၏၊ ပါဒေ၊ မြေတော်နှိုက်၊ ပတိတာ၊ ကျကုန်

၏။ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ ပန၊ တနည်းသော်ကား၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့် သဏ္ဍာသုရမအနုရသမံ၊ ထိမ်မွေ့သေးငယ်သောအနုမြူနှင့်ညီမျှသော၊ ပုဇွန်နဲ သဲသည်၊ ရမ္မိနာ၊ လက်ဆုပ်ဖြင့်၊ ဂဟိတံ၊ ယူသည်ရှိသော်၊ အဂိုလန္တရိကာ ဟိ၊ လက်ခြောင်းကြားတို့မှ၊ ဗုဒ္ဓရဟိ၊ စီး၏။ ပသဝတိ၊ ရှိ၏။ ဌာနံ၊ တည်ရာအရပ်သို့၊ နဥပဂစ္ဆတိ၊ မရောက်၊ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ သမ္ပဒိန္နနတ္ထံ၊ ခံသာခြင်းငှါ၊ သမာ၊ ကောင်းစွာ၊ အာဂစ္ဆန္တာနံ၊ လာကုန်သော၊ ဗိန္နံ၊ နှစ်ချကုန်သော၊ သေသာနံ၊ ကျောက်တို့၏။ သမ္ပဘာဓေန၊ ခပ်မိခြင်းကြောင့်၊ ပါသာဏတော၊ ကျောက်မှ၊ ပတိကာ၊ ကျသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘိဇ္ဇိတွာ၊ ကွဲ၍၊ ယေနဝါတေနဝါ၊ အမှတ်မရှိထိုထို၍ ဤအရပ်ဖြင့်၊ ပတန္တိ၊ ကျပြေးလာလျက်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏။ ပါဒေါ၊ ချေတော်နှိုက်၊ ပတိတာ၊ ကျသေ၏။ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ ပန၊ တနည်းသော်ကား၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကဗဇ္ဇော၊ ဆွမ်းလုပ်သည်၊ မုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်၊ ဂဟိတော၊ ယူသည်ရှိသော်၊ ဣခ၊ ဤအရာနှိုက်၊ ဧကစ္စသာ၊ အချို့သောဆွမ်းလုံး၏။ ရခတော၊ ခံတွင်းမှ၊ မုဇ္ဇိတွာ၊ လွတ်၍၊ ဗုဒ္ဓရဟိ၊ လျောကျ၏။ ပသဝတိ၊ ဆင်း၏။ ဌာနံ၊ တည်ရာအရပ်သို့၊ နဥပဂစ္ဆတိ၊ မရောက်၊ မဟာရာဇာမင်းမြတ်။ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ သမ္ပဒိန္နနတ္ထံ၊ ခံသာခြင်းငှါ၊ သမာ၊ ကောင်းစွာ၊ အာဂစ္ဆန္တာနံ၊ လာကုန်သော၊ ဗိန္နံ၊ နှစ်ချကုန်သော၊ သေသာနံ၊ ကျောက်တို့၏။ သမ္ပဘာဓေန၊ ခပ်မိခြင်းကြောင့်၊ ပါသာဏတော၊ ကျောက်မှ၊ ပပဒိကာ၊ ကျောက်ချပ်ကျောက်ထွာသည်၊ ဘိဇ္ဇိတွာ၊ ကွဲ၍၊ ယေနဝါယေနဝါ၊ အမှတ်မရှိထိုထို၍ ဤအရပ်ဖြင့်၊ ပတန္တိ၊ ကျပြေးလာလျက်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏။ ပါဒေါ၊ ချေတော်နှိုက်၊ ပတိတာ၊ ကျသေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေတော့၊ သေထေဟိ၊ ကျောက်တို့မှ၊ ပါသာဏော၊ ကျောက်ချပ်သည်၊ သမ္ပဒိန္နိတော၊ ခံသောသသော၊ အထာ၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ မဟာပထဝီယာ၊ မြေကြီးသည်၊ အပစိတိ၊ ရိုသေခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗာယထေဝ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ ပပဒိကာယစိ၊ ကျော်ချပ်သည်လည်း၊ အပစိတိ၊ ရိုသေခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုသင့်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မေးလျှောက်လေ၏။ မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ စွါဒသာ၊ တဆဲ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အပစိတိ၊ ရိုသေခြင်းကို၊ နကရောန္တိ၊ မပြုပါကုန်၊ စွါဒသာ၊ တဆဲ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ကတမေ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အပစိတိ၊ ရိုသေခြင်းကို၊ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်သနည်း။

ရက္ခော၊ ရာဂကြီးသူသည်၊ ရာဂဝသေန၊ ရာဂ၏အစွမ်းကြောင့်၊ အပစိတံ၊ ရိုသေခြင်းကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ခုဋ္ဌော၊ ဒေါသကြီးသောသူသည်၊ ဒေါသဝသန၊ ဒေါသ၏အစွမ်းကြောင့်၊ အပစိတံ၊ ရိုသေခြင်းကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ခုဋ္ဌော၊ တွေဝေသောသူသည်၊ မောဟဝသေန၊ မောဟု၏အစွမ်းကြောင့်၊ အပစိတံ၊ ရိုသေခြင်းကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ဥဒ္ဓတော၊ မာန်ကြွသောသူသည်၊ မာနဝသေန၊ မာန၏အစွမ်းကြောင့်၊ အပစိတံ၊ ရိုသေခြင်းကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ နိဂ္ဂုဏော၊ ဂုဏ်မရှိသောသူသည်၊ အဝိသေသတာယ၊ ဂုဏ်ထူးမရှိသောကြောင့်၊ အပစိတံ၊ ရိုသေခြင်းသည်၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ အတိယဒ္ဓေါ၊ အလွန်ခက်ထန်သောသူသည်၊ အနိသေဓနတာယ၊ အချုပ်မရှိသောကြောင့်၊ အပစိတံ၊ ရိုသေခြင်းကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ တိနော၊ ယုတ်သောသူသည်၊ တိနသတာဝတာယ၊ ယုတ်သောသဘောထားကြောင့်၊ အပစိတံ၊ ရိုသေခြင်းကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ဝစနကရော၊ သူတပါးအလိုကိုလိုက်နာသူသည်၊ အနိဿရတာယ၊ အစိုးမပိုင်သောကြောင့်၊ အပစိတံ၊ ရိုသေခြင်းကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ပါပေါ၊ ယုတ်မာသောသူသည်၊ ကဒရိယတာယ၊ ကောက်ကျစ်သောကြောင့်၊ အပစိတံ၊ ရိုသေခြင်းကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ နုက္ခာပိတော၊ ဆင်းရဲစေသောသူသည်၊ ပဒိနုက္ခာပနကာယ၊ နှိပ်စက်တုံ့ပြုလိုသောကြောင့်၊ အပစိတံ၊ ရိုသေခြင်းကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ လုဒ္ဓေါ၊ ထောတကြီးသူသည်၊ ထောတာ ဘိဘူတာယ၊ လိုခြင်း နှိပ်စက်သောကြောင့်၊ အပစိတံ၊ ရိုသေခြင်းကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ အာယုတိတော၊ ဆောင်ရွက်ဆဲသောသူသည်၊ အတ္တသာဓနတာယ၊ အကျိုးကိုပြီး စေလိုကြောင့်၊ အပစိတံ၊ ရိုသေခြင်းကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ မဘာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဒါ၊ တဆဲ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ဣမေခေါ၊ ဤသူတို့သည်၊ အပစိတံ၊ ရိုသေခြင်းကို၊ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သာစပပဋိကာ၊ ထိုကျော်ထွာသည်လည်း၊ ပါသာထသမ္ပဘာရေန၊ ကျော်ချင်းခတ်မိသောကြောင့်၊ တိဇ္ဇိတွာ၊ ကွဲ၍၊ အနိမိတ္တကတဒိသာ၊ မရည်သော အရပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယေနဝါတေနဝါ၊ ထိုထိုအရပ်ဖြင့်လည်း၊ ပတမာနာ၊ ကျွယ်လျက်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေါ၊ ခြေတော်နှိုက်၊ ပတိတာ၊ ကျ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သဗ္ဗသုဗမအနုရဇော၊ ထိမ်မွေ့သေးငယ်သောအဏုမြူသည်၊ အနိလဗထသမာဟတော၊ ထေနှင့်ပေါင်းဖက်ရခြင်းကြောင့်၊ အနိမိတ္တကတဒိသာ၊ မရည်သောအရပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယေနဝါတေနဝါ၊ အမှတ်မရှိထိုထို၍၊ အဘိကိရတိယထာ၊ ကြံလေသကဲ့သို့၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ သာ

ပပဋိကာ၊ ထိုကျောက်ချပ် ကျောက်ရွာသည်၊ ပါသာဏ သမ္ပဟာရေန၊
 ကျောက်ချင်းခတ်မိသောကြောင့်၊ ဘိဇ္ဇိတွာ၊ ကွဲ၍၊ အနိမိတ္တကတဒိသာ၊
 မရည်ရွယ်သော အရပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယေနဝါတေနဝါ၊ အမှတ်မရှိထိုထို
 ဤဤအရပ်ဖြင့်၊ ပတမာနာ၊ ကျဆင်းလျက်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏
 ပါဒေါ၊ ခြေတော်နှိုက်၊ ပတိတာ၊ ကျလေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သာပပဋိ
 ကာ၊ ထိုကျောက်ချပ်ကျောက်ရွာသည်၊ ပါသာဏတော၊ ကျောက်ဆုံးမှ၊
 ဝိသု၊ အသီးအခြား၊ ယဒိနာဝေယျ၊ အကယ်၍မဖြစ်ငြားအံ့၊ တေသေသာ၊
 ထိုကျောက်ရှိသည်၊ တန္တိပါသာဏပပဋိကံ၊ ထိုကျောက်တက်ကျောက်
 ရွာကို၊ ဥပ္ပတိတွာ၊ ချန်ကျော်ပျံတက်၍၊ ယဒိဂဏေယျ၊ အကယ်၍ခံယူကုန်
 ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပန၊ စင်စစ်၊ ဝေသပပဋိကာ၊ ဤကျောက်တက်
 ကျောက်ရွာသည်၊ နဘုမဋ္ဌာ၊ မြေနှိုက်တည်သည် မဟုတ်ခဲအံ့၊ နအာကာ
 သဋ္ဌာ၊ ကောင်းကင်နှိုက်တည်သည်မဟုတ်ခဲအံ့၊ ပါသာဏသမ္ပဟာရဝေ
 ဝေန၊ ကျောက်ချပ်ချင်းထိခိုက်သောအဟုန်ဖြင့်၊ ဘိဇ္ဇိတွာ၊ ကွဲ၍၊ အနိမိတ္တ
 ကတဒိသာ၊ မရည်သော အရပ်ဋ္ဌာနရှိလျက်၊ ယေနဝါတေနဝါ၊ အမှတ်မရှိ
 ထိုထိုဤဤအရပ်ဖြင့်၊ ပတမာနာ၊ ကျဆင်းလျက်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ပါဒေါ၊ ခြေတော်နှိုက်၊ ပတိတာ၊ ကျ၏။ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
 ဝါပန၊ ဘနည်းသော်ကား၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ဝါတမဏ္ဍလိကာယ၊ လေ
 ဗွေသည်၊ ဥက္ကိတ္တံ၊ ချိုအပ်သော၊ ပုရာဏပဏ္ဍိ၊ သစ်ရွက် ဆွေးသည်၊
 အ မိတ္တ ကတဒိသာ၊ မရည်သော အရပ် ရှိလျက်၊ ယေနဝါ တေနဝါ၊
 အမှတ်မရှိ ထိုထိုဤဤအရပ်ဖြင့်၊ ပတမာနာ၊ ကျဆင်းလျက်၊ မင်းမြတ်၊
 ဝေ မေခေါ၊ ဤအတူ သာလျှင်၊ ဝေသပ ပဋိကာ၊ ဤကျောက်ချပ်
 ကျောက်ရွာသည်၊ ပါသာဏသမ္ပဟာရဝေဝေန၊ ကျောက်ချပ်ချင်းထိ
 ခိုက်သော အဟုန်ဖြင့်၊ အနိမိတ္တကတဒိသာ၊ မရည်သော အရပ်ရှိလျက်၊
 ယေနဝါတေနဝါ၊ အမှတ်မရှိ ထိုထိုဤဤအရပ်ဖြင့်၊ ပတမာနာ၊ ကျသည်
 ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေါ၊ ခြေတော်နှိုက်၊ ပတိတာ၊
 ကျ၏။ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဝိစ၊ စင်စစ် သော်ကား၊ အကတညု
 သ၊ သူ့ကျေးဇူးကိုမထိသော၊ ကဒရိယဿ၊ ဝန်တိုခြင်းရှိသော၊ ဒေဝ
 ဒတ္တဿ၊ ဒေဝဒတ်၏၊ ဒုက္ခာနုဘဝနာယ၊ ဆင်းရဲ ကိုဖြစ် စေခြင်းငှါ၊
 သာပပဋိကာ၊ ထိုကျောက်ချပ်ကျောက်ရွာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ပါဒေါ၊ ခြေတော်နှိုက်၊ ပတိတာ၊ ကျလေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား။

ဝိစိန္နပဋ္ဌာပါဠိတော်နိဿယ

သာဓုကောင်းပါပြီ။ ဇေတုဤသို့။ ဇေတုဤအနက်ကို တထာ၊ အရှင်တရား
မိန့်တော်မူတိုင်း၊ သမ္ပဒ္ဓိန္ဒြာယိ၊ ဝန်ခံပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ သျှောက်ဆို
လေ၏။ အဋ္ဌမိ၊ ရှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
စွာတရား၏ပါအေ။ ခြေတော်နှိုက်၊ ပပဋိကာ၊ ကျောက်ချပ် ကျောက်ထွာ
သည်။ ပတနပဋ္ဌာ၊ ကျသော ပြဿနာမေးခွန်းသည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်း
သို့ရောက်ပြီ။

၁၁၃-အဂ္ဂဂ္ဂသမဏပဋ္ဌာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်တရား၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာတရားသည်။ ဇေတုဤစကားကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
ကိဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ အာသဝါနံ၊ အာသ
ဝေါတရားထေးပါးတို့၏၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ သမဏော၊ ရဟန်းမည်
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝုဒ္ဓေ၊
တထန်လည်း၊ ဘာဏိတံ၊ ဟောတော်မူပြန်၏။ ကိဘဂဏိတံ၊ အဘယ်သို့
ဟောတော်မူပြန်သနည်း။ စတုတ္ထိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့
နှင့်၊ အမင်္ဂီဘူတံ၊ ပြည့်စုံသော၊ တနရံ၊ ထိုသူကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ လောကေ၊
ထောကနှိုက်၊ သမဏံ၊ ရဟန်းဟု၊ အာဟ၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဏိတံ၊
ဟောတော်မူအပ်၏။ ဘတြ၊ ထိုစကားနှိုက်၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊
ဣမေ၊ ဤတရားတို့သည်။ ဓမ္မာ၊ ရဟန်းဖြစ်ကြောင်းတရားတို့တည်း။ ခန္တိ၊
သည်းခံခြင်း၊ သည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပါဟာရတာ၊ နည်းပါးသောအဟာရ
ရှိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ရုတ်ဝိပ္ပဟာနံ၊ မေရန်မှကြဉ်ခြင်း သည်လည်း
ကောင်း၊ အာကိဉ္စညံ၊ ဗထိဗောဓေရှိခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ပန၊ သျှောက်ဦးအံ့၊ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ ဧတာနိ၊ ဤ
အင်္ဂါတို့သည်။ အပရိက္ခိတာသဝဿ၊ အာသဝေါမကုန်သေးသော၊ သကိ
ထေသသေဝ၊ ကိထေသာရှိသောဝုဗ္ဗင်္ဂ၏သာသျှင်၊ အင်္ဂါ၊ အင်္ဂါတို့သည်
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်တရား၊
ယဒိ၊ အကယ်၍၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားထေးပါးတို့၏၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်း
ကြောင့်၊ သမဏော၊ ရဟန်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ခဲ့အံ့၊ တေနုဟိ၊ ထိုသို့
ဖြစ်သော်၊ စတုတ္ထိ၊ လေးပါး ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ အမင်္ဂီဘူ
တံ၊ ပြည့်စုံသော၊ တနရံ၊ ထိုသူကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ လောကေ၊ ထောကနှိုက်။

၃-မေတ္တာကပညာ-၃-ပဏာမိတဝဂ်၊

သမဏံ၊ ရဟန်းဟု၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှားယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ယဒိ၊ အကယ်၍၊ စတုတ္ထိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမင်္ဂိဘူတော၊ ပြည့်စုံသောသူသည်။ သမဏော၊ ရဟန်းမည်သည်။ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ တေနယံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါ တရားလေးပါးတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ သမဏော၊ ရဟန်းမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှားယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အယံပိပဋ္ဌော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်လည်း၊ ဥဘတောကောဒိကော၊ နှစ်ဘက်အစွန်းထွက်၏။ သော၊ ထိုပြဿနာသည်၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရားသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်၏။ သော၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်းကို၊ တယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ နုပ္ပာယိတဗ္ဗော၊ ငြိမ်းစေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ၊ က၊ ဝျော့ကံဆိုလေ၏။ ။

မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဘဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေံ၊ ဤစကားတော်ကို၊ သာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိံဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားလေးပါးတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ သမဏော၊ ရဟန်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝုနစ၊ တဘန်းထည်း၊ ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူပြန်၏။ ကိံဘဏိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူပြန်သနည်း၊ စတုတ္ထိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမင်္ဂိဘူတံ၊ ပြည့်စုံသောတံနရံ၊ ထိုသူကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ယောကော၊ လောကနိက်၊ သမဏံ၊ ရဟန်းဟု၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူပြန်၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ တေသံ၊ တေသံပုဂ္ဂဏာနံ။ ထိုထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဂုဏဝသေန၊ ဂုဏ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိံဘဏိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ စတုတ္ထိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမင်္ဂိဘူတံ၊ ပြည့်စုံသောတံနရံ၊ ထိုသူကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ လောကော၊ လောကနိက်၊ သမဏံ၊ ရဟန်းဟု၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဒိဒံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားလေးပါးတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ သမဏော၊ ရဟန်းမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒံပန၊ ဤစကားသည်ကား။ နိရဝသေသဝစနံ၊ အကြွင်းမရှိသောစကားတည်း၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ အပိစ၊ စင်စစ်သော်

ဝိသိန္ဓဝဂါယိတီတော်နိဿယ

ကား၊ ယေကေဝိ၊ အဗ္ဗတမရှိအကြင်သူကိုသည်၊ ကိလေသုပသမာယံ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းငှါ၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်ကုန်၏၊ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသော သူတို့ကို၊ ဥပါဒါယဥပါဒါယ၊ ထောက်၍ထောက်၍၊ ဝိတာသဝေါ၊ အာသဝကုန်ပြီးသော၊ သမဏော၊ ရဟန်းကို၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏ဟု၊ အက္ခာယတိ၊ ဆိုရ၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ယာနိကာနိဗိ၊ ယာနိကာနိဗိ၊ အလုံးစုံ ကုန်သော၊ ဇေတတထဇပုဗ္ဗါနိ၊ ရေပန်းကြည်ပန်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုပန်းတို့တွင်၊ ဝသိကံ၊ မိလိဗ်းစွေပန်းကို၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏ဟု၊ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဝသေသာနိ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ ဝိဝိဓာနိ၊ အထူးထူးအပြားပြားများကုန်သော၊ ယာနိကာနိဗိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ပုဗ္ဗဇာတာနိ၊ ပန်းမျိုးတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တာနိပုဗ္ဗါနိယေဝ၊ ထိုပန်းတို့ကိုသာလျှင်၊ ဥပါဒါယဥပါဒါယ၊ ထောက်၍ထောက်၍၊ ဝသိကံယေဝပုဗ္ဗံ၊ မိလိဗ်းစွေပန်းကိုသာလျှင်၊ ဇနဿ၊ လူအပေါင်းသည်၊ ပတ္ထိတံ၊ တောင့်တအပ်၏၊ ဝိဟယိတံ၊ မြတ်နိုးအပ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေကေဝိ၊ အလုံးစုံသော သူတို့သည်၊ ကိလေသုပသမာယံ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းငှါ၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဥပါဒါယဥပါဒါယ၊ ထောက်၍ထောက်၍၊ ဝိတာသဝေါ၊ အာသဝကုန်ပြီးသော၊ သမဏော၊ ရဟန်းကို၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏ဟု၊ အက္ခာယတိ၊ ဟောအပ်၏။ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ သဗ္ဗဉာဉ်နံ၊ ခပ်သိမ်းသောစပါးတို့တွင်၊ သာလိ၊ သလေးစပါးကို၊ အဂ္ဂံ၊ လွန်ကဲ၏ဟု၊ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဝသေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ ဝိဝိဓာ၊ အထူးထူးအပြားပြားများကုန်သော၊ ယာကာဗိ၊ အဗ္ဗတမရှိကုန်သော၊ ဉေဇာတိယော၊ စပါးမျိုးတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တာဉာဉာတိယော၊ ထိုစပါးမျိုးတို့ကို၊ ဥပါဒါယဥပါဒါယ၊ ထောက်၍ထောက်၍၊ သင်္ခါယာပနာယ၊ ကိုယ်၏မျက်ခြင်းငှါ၊ ဘောဇနာနိ၊ ဘောဇဉ်တို့မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်သာလိယေဝ၊ သလေးစပါးကိုသာလျှင်၊ အဂ္ဂံ၊ လွန်ကဲ၏ဟု၊ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေကေဝိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့သည်၊ ကိလေသုပသမာယံ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းငှါ၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသောသူ

တို့ကို၊ ဥပါဒါယု ပါဒါယ၊ ထောက်၍ ထောက်၍၊ ဝိတာသဝေါ၊ အာသဝေါ
 ကုန်ပြီးသော၊ သမထော၊ ရဟန်းကို၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အာက္ခာယတိ၊ ဟော
 အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန်
 ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ ဤအနက်
 ကို၊ တထာ၊ အရှင်ထုရားမိန့်တော်မူတိုင်း၊ သမ္ပဒိန္တာမိ၊ ဝန်ခံပါ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝျောက်ဆိုထေ၏။ နဝမိ၊ ကိုးရတို့၏ ပြည့်ကြောင်း
 ဖြစ်သော၊ အဂ္ဂုဿမထပဉ္စာ၊ မြတ်သော ရဟန်းမမြတ်သော ရဟန်းနှိုက်
 ပြု သနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၁၄-ဝဏ္ဏဘဏနပဉ္စာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန် ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ထုရားသည်၊ ဧတံ၊ ဤစကားတော်ကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိံ
 ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ပရေ၊ သူတပါးတို့သက်၊ မဝံ၊ ငါ့ထုရား၏လည်း၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘာ
 သေယျံ၊ ခြီးမွမ်းကုန်ငြားအံ့၊ ဝေဗ္ဗဿဝါ၊ တရားတော်၏လည်း၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေး
 ဇူးကို၊ ဘာသေယျံ၊ ခြီးမွမ်းကုန်ငြားအံ့၊ သံဃဿဝါ၊ သံဃာတော်၏လည်း
 ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘာသေယျံ၊ ခြီးမွမ်းကုန်ငြားအံ့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟိ၊ ခြီးမွမ်းရာ၌
 ထူးမှတ်၊ သင်တို့သည်၊ အာနန္ဒော၊ နှစ်သက်ခြင်းကို၊ နကရဏီယော၊ မပြု
 အပ်သောမနုဿံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ နကရဏီယံ၊ မပြုအပ်၊ စေတသော
 ဖိတ်၏၊ ဥပ္ပိသာဝိတတ္ထံ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းနှစ်မြို့ကြခြင်းကို၊ နကရဏီယံ၊ မပြု
 အပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝုနစ၊ တတန်လည်း၊ တ
 ထာဂတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ သေလဿ၊ သေလမည်သော၊ ဗြာဟ္မာထ
 သ၊ ဝုဏ္ဏားအား၊ ယထာထုနဗ္ဗ၊ သဘောမှန်စွာသော၊ ဝဏ္ဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး
 ကို၊ ဘဉ္စမာနေ၊ ခြီးမွမ်းသည်ရှိသော်၊ အာနန္ဒိတော၊ အားကြီးနှစ်သက်၍၊ သု
 မနော၊ ဝမ်းမြောက်၍၊ ဥပ္ပိသာဝိတော၊ ဖိတ်ထားရှင်၍၊ ဘိယျော၊ တတန်၊
 ဥက္ကရံ၊ အထွန်၊ သကဂုဏံ၊ မိမိဂုဏ်ကို၊ ပကိတ္တေထိ၊ ကြားတော်မူ၏။ ကိံ ပ
 ကိတ္တေထိ၊ အဘယ်သို့ကြားတော်မူသနည်း။ ။

သေသ၊ သေလပုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ရာဇာ၊ တရားမင်းသည်၊ အတ္ထိ၊
 ဖြစ်ပေ၏။ အနုတ္တရော၊ အကျမရှိသော၊ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားမင်းပေတည်း၊ သေ
 လ၊ သေလပုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အပ္ပဒိဝတ္တိယံ၊ သူတပါးတို့မလည်

စေနိုင်သော၊ စက္ကံ၊ တရားစက်ကို၊ ဓမ္မေန၊ ဥပဇာတ်တော်ဖြင့်၊ ဝတ္ထေမိ၊
 လှည့်ထည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပကိတ္တေသိ၊ ဟောကြားတော်မူ၏။ ။
 ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်တရား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟန်၊
 တို့၊ ပရေ၊ သူတပါးတို့သည်၊ မမံ ဝါ၊ ငါတရား၏လည်း၊ ဝတ္ထံ၊ ကျေးဇူးကို၊
 ဘာသေယျ၊ ခြီးမွမ်းကုန်ငြားအံ့၊ ဓမ္မဿ ဝါ၊ တရားတော်၏လည်း၊ ဝတ္ထံ၊
 ကျေးဇူးကို၊ ဘာသေယျ၊ ခြီးမွမ်းကုန်ငြားအံ့၊ သံဃဿ ဝါ၊ သံဃာတော်
 ၏လည်း၊ ဝတ္ထံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘာသေယျ၊ ခြီးမွမ်းကုန်ငြားအံ့၊ တတ္ထ၊ ထို
 ခြီးမွမ်းရာနှိုက်၊ တုဗ္ဗေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ အာနန္ဒော၊ နှစ်သက်ခြင်းကို၊ နက
 ရဏီယော၊ မပြုအပ်၊ သောမနဿံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ နကရဏီယံ၊ မပြု
 အပ်၊ စေဘသော၊ ဖိတ်၏၊ ဥပ္ပိသာပိတတ္ထံ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းနှစ်မြို့ကြခြင်းကို၊ နက
 ရဏီယံ၊ မပြုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတံ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ယဒိဘဏိတံ
 အကယ်၍ဟောတော်မူအံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူခဲ့သော်၊ သေလဿ
 သေလမည်သော၊ ပြာဟ္မဏဿ၊ ပုစ္ဆားအား၊ သတာတုစ္စေ၊ ဟုတ်မှန်စွာသော
 ဝတ္ထေ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘညမာနေ၊ ခြီးမွမ်းခဲ့သော်၊ အာနန္ဒိတော၊ အားကြီး
 နှစ်သက်၍၊ သုမနေ၊ ဝမ်းမြောက်၍၊ ဥပ္ပိသာပိတော၊ ဖိတ်ထားကြည်
 ရှင်၍၊ ဘိယျော၊ တဘန်၊ ဥတ္တရိံ၊ အလွန်၊ သကဂုဏံ၊ မိမိ၏ဂုဏ်တော်ကို၊ ပ
 ကိတ္တေသိ၊ ကြားတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊
 အတ္ထိရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှားယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်
 ရာ၏၊ ယဒိ၊ အကယ်၍၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ သေလဿ၊
 သေလမည်သော၊ ပြာဟ္မဏဿ၊ ပုစ္ဆားအား၊ သတာတုစ္စေ၊ ဟုတ်မှန်သော၊
 ဝတ္ထေ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘညမာနေ၊ ခြီးမွမ်း သည်ရှိသော်၊ အာနန္ဒိတော၊
 များစွာနှစ်သက်၍၊ သုမနေ၊ ဝမ်းမြောက်၍၊ ဥပ္ပိသာပိတော၊ ဖိတ်ထားကြည်
 ရှင်၍၊ ဘိယျော၊ တဘန်၊ ဥတ္တရိံ၊ အလွန်၊ သကဂုဏံ၊ ကိုယ်တော်၏ဂုဏ်တော်
 ကို၊ ပကိတ္တေသိ၊ ဟောကြားတော်မူငြားအံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူခဲ့သော်၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟန်၊ တို့၊ ပရေ၊ သူတပါးတို့သည်၊ မမံ ဝါ၊ ငါတရား၏လည်း၊
 ဝတ္ထံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသေယျ၊ ခြီးမွမ်းကုန်ငြားအံ့၊ ဓမ္မဿ ဝါ၊ တ
 ရားတော်၏လည်း၊ ဝတ္ထံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသေယျ၊ ခြီးမွမ်းကုန်ငြား
 အံ့၊ သံဃဿ ဝါ၊ သံဃာတော်၏လည်း၊ ဝတ္ထံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသေ
 ယျ၊ ခြီးမွမ်းကုန်ရာ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့ချီးမွမ်းရာနှိုက်၊ တုဗ္ဗေဟိ၊ သင်တို့
 သည်၊ အာနန္ဒော၊ နှစ်သက်ခြင်းကို၊ နကရဏီယော၊ မပြုအပ်၊ သောမနဿံ၊
 ဝမ်းမြော်ခြင်းကို၊ နကရဏီယံ၊ မပြုအပ်၊ ဥပ္ပိသာပိတတ္ထံ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းနှစ်

ချို နှစ်ခြင်းကို၊ နုကဏီရယံ၊ မပြုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဝိစ္စာ၊ မှားယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အယံဝိပဋ္ဌော၊ ဤပြဿနာ မေးခွန်းသည်လည်း၊ ဥဘတောကောဓိကော၊ နှစ်ဘက်အစွန်းထွက်၏၊ တဝ၊ အရှင်ထုရားသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်၏၊ သော၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်းကို၊ တယာ၊ အရှင်ထုရားသည်၊ နိဗ္ဗာယိတဒဗ္ဗာ၊ ငြိမ်းစေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ကျောက်ဆိုသေ၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ထဂဝဘာ၊ ထုရားရှင်သည်၊ ဧတံ၊ ဤစကားတော်ကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိံဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ ဘေးတော်မူအပ်သနည်း၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပရေ၊ သူတပါးတို့သည်၊ မဝံ၊ ဝါ၊ ငါထုရား၏လည်း၊ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို၊ ဘာသေယျ၊ ပြောဆိုကုန်ငြားအံ့၊ ဓမ္မဿ၊ ဝါ၊ ကရားတော်၏လည်း၊ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို၊ ဘာသေယျ၊ ပြောဆိုကုန်ငြားအံ့၊ သံစာဿ၊ ဝါ၊ သံစာတော်၏လည်း၊ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို၊ ဘာသေယျ၊ ပြောဆိုကုန်ငြားအံ့၊ ဝတ္ထု၊ ထိုသို့ခြီးမွှင်းရာနှို နှစ်၊ တူးမှတ်၊ သင်တို့သည်၊ အာနန္ဒော၊ နှစ်သက်ခြင်းကို၊ နုကဏီယာ၊ မပြုအပ်၊ သောမနဿံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ နုကဏီယံ၊ မပြုအပ်၊ စေဘသော၊ စိတ်၏၊ ဥပ္ပိဿာပိတတ္ထံ၊ မျှလွင့်ခြင်းနှစ်မြို့က်ခြင်းကို၊ နုကဏီယံ၊ မပြုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ သေထဿ၊ သေထမည်သော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ စပုဏ္ဏားအားလည်း၊ ယထာထုစ္စေ၊ ဟုတ်မှန်စွာသော၊ ဝဏ္ဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘညမာနေ၊ ခြီးမွှင်းထတ်သော်၊ အာနန္ဒိတော၊ များစွာနှစ်သက်၍၊ သုမနေ၊ ဝမ်းမြောက်၍၊ ဥပ္ပိဿာပိတော၊ ကြည်ရှင်၍၊ ဘိယေျာ၊ တတန်၊ ဥတ္တရိံ၊ အလွန်၊ သကဂုဏံ၊ ကိုယ်တော်၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ပကိတ္တိတံ၊ ဟောကြားတော်မူ၏၊ ကိံပကိတ္တိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောကြားတော်မူသနည်း။ ။

သော၊ သေထပုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ ငါထုရားကား၊ ရာဇ၊ မင်းမြတ်သည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ အနုတ္တရော၊ အထူးမရှိသော၊ ဓမ္မရာဇ၊ တရားမင်းပေတည်း၊ အဟံ၊ ငါကား၊ အပ္ပဓိဝတ္တိံ၊ လူသာမန်တို့မထည်စေနိုင်သော၊ စက္ကံ၊ တရားစက်ကြီးကို၊ ဓမ္မေန၊ ဉာဏ်တော်ဖြင့်၊ ဝတ္တေမိ၊ ထုည့်ထည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပကိတ္တိသိ၊ ခြီးကျူးဟောပြောတော်မူ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ထဂဝဘာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏၊ သဘာဝသရသထက္ခထံ၊ သဘောကိစ္စနှင့်ထက္ခထက္ခထာကို၊ သဘာဝံ၊ ဟုတ်တိုင်းအဝိတထံ၊ မချွတ်မယွင်းသော၊ သူတံ၊ ဟုတ်မှန်သော၊ တစ္ဆံ၊ မှန်ကန်သော၊

တသတ္ထံ၊ ဖြောင့်သောသဘောကို၊ ပရိဒီပယမာနေန၊ ပြတော်မူလိုသော
 ကြောင့်ဘဏ်တံ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကိံဘဏ်တံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူ
 သနည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းကို၊ ပရေ၊ သူတပါးတို့သည်။ မမဝါ၊ ငါတုရား၏
 လည်း။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသေယျံ၊ ငြီးမွမ်းပြောဆိုကုန်ငြားအံ့။
 ဓမ္မဿဝါ၊ တရားတော်၏လည်း။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသေယျံ၊ ငြီး
 မွမ်းပြောဆိုကုန်ငြားအံ့။ သံစာဿဝါ၊ သံစာ၏လည်း။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး
 တော်ကို၊ ဘာသေယျံ၊ ငြီးမွမ်းပြောဆိုကုန်ငြားအံ့။ တ၊ တြ၊ ထိုသို့ ဗြိ မွမ်းရာ
 နှို၊ တုရှေဟိ၊ သင်တို့သည်။ အာနန္ဒောကြည်ရှင်ခြင်းကို၊ နကရဏီယော၊ မပြု
 အပ်၊ သောမနဿံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ နကရဏီယံ၊ မပြုအပ်၊ စေတသော
 စိတ်၏၊ ဥပ္ပိဏာပိတတ္ထံ၊ ချဲ့ထွင်ခြင်းနှစ်မြို့က်ခြင်းကို၊ နကရဏီယံ၊ မပြုအပ်၊
 ဣတိ၊ ဤ သို့၊ ဘဏ်တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝဘဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ သေထဿ၊ သေထမည်သော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏားအား။ ယထာ
 သုးစွ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းသော၊ ဝဏ္ဏော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို၊ ဘညမာနေ၊
 ဟောဆိုလတ်သော်၊ အာနန္ဒိတော။ အလွန်နှစ်သက်၍၊ သုမနော။ ဝမ်းမြော်၍
 ဥပ္ပိဏာပိတော၊ ကြည် ရှင်၍၊ ထိပေယျာ၊ တတန်၊ ဥက္ကရိံ၊ အလွန်၊ ယံပနသက
 ဂုဏံ၊ အကြင်မိမိဂုဏ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုဂုဏ်ကို၊ ပကိတ္တိတံ၊ ကြား
 တော်မူ၏။ ကိံပကိတ္တိတံ၊ အဘယ်သို့ကြားတော်မူသနည်း။ သေထ၊
 သေသပုဏ္ဏား။ အဟံ၊ ငါကား။ ရာဇာမင်းမြတ်သည်။ အထို့ဖြစ်၏။ အနုတ္တ
 ခော၊ အတုမရှိသော၊ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားမင်းတည်း။ သေထ၊ သေထပုဏ္ဏား။
 အဟံ၊ ငါကား။ အပ္ပဗိုဝဏ္ဏိယံ၊ သူတပါးတို့မလည်စေနိုင်သော၊ စက္ကံ၊ တရား
 စက်ကြီးကို၊ ဓမ္မနုဉ္စာ၊ ဥပဇာတိတော်ဖြင့်၊ ဝတ္တေမိ၊ လည်စေနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပကိတ္တိတံ၊ ဟောကြားတော်မူ၏။ တံ၊ ထိုစကားတော်သည်။ သဘာဟေတု၊
 သဘာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ နပကိတ္တိတံ၊ ဟောကြားသည်မဟုတ်၊
 ယသဟေတု၊ အခြံအရံဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ နပကိတ္တိတံ၊ ဟော
 ကြားသည်မဟုတ်၊ အတ္တဟေတု၊ မိမိအကြောင်းကြောင့်၊ နပကိတ္တိတံ၊
 ဟောကြားသည်မဟုတ်၊ ပက္ခဟေတု၊ အသင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊
 နပကိတ္တိတံ၊ ဟောကြားသည်မဟုတ်။ အန္တေဝါထိကဗျတာယ၊ အတွင်းတ
 ပည့်ပြုလိုသောကြောင့်၊ နပကိတ္တိတံ၊ ဟောကြားသည်မဟုတ်၊ အထခေါ၊
 စင်စစ်သော်ကား။ အနုကမ္ဘါယ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်လိုသဖြင့်၊ ကာရုညေန၊
 သနားသဖြင့်၊ ဟိတဝသေန၊ စီးပွား၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဟောသဖြင့်၊
 ဣမဿစ၊ ဤပုဏ္ဏား၏လည်းကောင်း၊ တိဏ္ဏံမာဏဝကသတာနဉ္စ၊ တပည့်

လှင်သုံးရာတို့၏လည်းကောင်း၊ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးအင်ထိမြင်ခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်စေ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုဿိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိဘဏိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ သေဝ၊ သေလပုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ ငါကား၊ ရာဇာမင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားမင်းပေတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘိယျော၊ တဘန်၊ ဥတ္တရိ၊ အထွန်း၊ သကဂုတံ၊ မိမိဂုဏ်ကို၊ ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ တထာ၊ အရှင်မိန့်တော်မူတိုင်း၊ သန္တု၊ စွမ်း၊ ဝန်ခံပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဪ့ဟေ့၊ ဆိုပေ၏။ ဒေသမိ၊ ဆယ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝဏ္ဏဘဏ္ဍနပညာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုဟောခြင်းနှိုက် ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၁၅-အဟိံသာနိဂ္ဂဟပညာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိဘဏိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ သောကော၊ သောကနှိုက်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ အဟိံသယံ၊ မနှိပ်စက်သောသူသည်၊ ဝိယော၊ နတ်လျချစ်အပ်သည်၊ မာမကော၊ မြတ်နိုးထိုက်သည်၊ ဟောဟိထိ၊ ဖြစ်စေ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပုနစ၊ တဘန်လည်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိဘဏိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ နိဂ္ဂဟာရဟံ၊ နှိပ်စက်ထိုက်သူကို၊ နိဂ္ဂဟေယျ၊ နှိပ်ရာ၏ ပဂ္ဂဟာရဟံ၊ ထောက်ပံ့ထိုက်သူကို၊ ပဂ္ဂဗ္ဗေယျ၊ ထောက်ပံ့ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ နိဂ္ဂဟောနာမ၊ နှိပ်ခြင်းမည်သည်ကား၊ ဟတ္ထန္တေ၊ ဧ၊ ထက်ကိုဖြတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါဒန္တေ၊ ဧ၊ ခြေကိုဖြတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဇော၊ ရိုက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗန္ဓနံ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာရထံ၊ ပြုလုပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မာရထံ၊ သတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သန္တတိ၊ ဝိကောပနံ၊ ဖိပ်ခြေကို အစဉ်ဖျက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ

ဝိထိန္ဒပညာပါဠိတော်နိဿယ

ထုရား၏၊ တေဝစနံ၊ ဤစကားတော်သည်၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်ထွာ၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ တေဝစနံ၊ ဤစကား တော်ကို၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောခြင်း
 ဌ၊ နစအရဟတိ၊ ထိုက်ထံည်းမထိုက်ပါ၊ ဘန္တေ၊ နဂဝေ၊ နဂဝထိန်ကိုယ်
 တော်အရှင်ထုရား၊ လောကော၊ လောကနိက်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ အဟိံသယံ၊
 မညှဉ်းဆဲခြင်းသည်၊ ပိယော၊ နတ်လူ ချစ်အပ်သည်၊ မာမကော၊ မြတ်နိုး
 ထိုက်သည်၊ ဟောဟိထိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ထုရားသည်၊ ယဒိဘဏိတံ၊ အကယ်၍ဟောတော်မူအံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့
 ဟောတော် မူခဲ့သော်၊ နိဂ္ဂဟာရဟံ၊ နှိပ်ထိုက်သူကို၊ နိဂ္ဂဗျော၊ နှိပ်ရာ၏၊
 ပဂ္ဂဟာရဟံ၊ ခြီးမြှောက်ထိုက်သူကို၊ ပဂ္ဂဗျော၊ ခြီးမြှောက်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ယံဝစနံ၊ အကြင် စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊
 ဝိစ္စာ၊ မှားယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ယဒိ၊ အကယ်၍၊ တထာဂတေန၊
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ နိဂ္ဂဟာရဟံ၊ နှိပ်ထိုက်သောသူကို၊ နိဂ္ဂဗျော၊ နှိပ်ရာ၏၊
 ပဂ္ဂဟာရဟံ၊ ထောက်ပံ့ထိုက်သူကို၊ ပဂ္ဂဗျော၊ ထောက်ပံ့ရာ၏၊ ယဒိဘဏိ
 တံ၊ အကယ်၍ဟောတော်မူခဲ့အံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူခဲ့သော်၊
 လောကော၊ လောကနိက်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ အဟိံသယံ၊ မညှဉ်းဆဲသောသူ
 သည်၊ ပိယော၊ လူနတ်တို့ချစ်အပ်သည်၊ မာမကော၊ မြတ်နိုးထိုက်သည်၊
 ဟောဟိထိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဝိစ္စာ၊ မှားယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏၊ အဟိံပိပဉ္ဇော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်လည်း၊ ဥဘတောကောမိကော
 နှစ်ဘက်အစွန်းထွက်၏၊ တဝ၊ အရှင်ထုရားသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်
 ၏၊ သော၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်းကို၊ တယာ၊ အရှင်ထုရားသည်၊ နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော
 ငြိမ်းစေအပ်၏၊ ဣတိ၊ သို့သို့၊ အာဟာ၊ သျှောက်ဆိုလေ၏၊ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ တေဝံ၊ ဤစကားကို၊ ဘာထိတံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဘာထိတံ၊ အကယ်၍ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊
 လောကော၊ လောကနိက်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ အဟိံသယံ၊ မညှဉ်းဆဲသောသူ
 သည်၊ ပိယော၊ နတ်လူတို့ချစ်အပ်သည်၊ မာမကော၊ မြတ်နိုးအပ်ကည်၊ ဟော
 ဟိထိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ နိဂ္ဂဟာရဟံ
 နှိပ်ထိုက်သူကို၊ နိဂ္ဂဗျော၊ နှိပ်ရာ၏၊ ပဂ္ဂဟာရဟံ၊ ခြီးမြှောက်ထိုက်သူကို၊
 ပဂ္ဂဗျော၊ ခြီးမြှောက်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏိတဉ္စ၊ ဘောလည်းဟောခဲ့၏
 လောကော၊ လောကနိက်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ အဟိံသယံ၊ မညှဉ်းဆဲသောသူ
 သည်၊ ပိယော၊ နတ်လူတို့ချစ်အပ်သည်၊ မာမကော၊ မြတ်နိုးအပ်သည်၊ ဟော

ဟိသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဏှိတဉ္စ၊ ဟောထည်းဟောခဲ့၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေ၊ ဤစကားတော်သည်၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ကထာဂတာနံ၊ ထုရားရှင်တို့၏၊ အနုမတံ၊ ခွင့်ပြုအပ်သော စကားတည်း၊ သော၊ ဤစကားသည်၊ အနုထိမ္ပိ၊ ဆုံးမသော စကားတည်း၊ သော၊ ဤစကားတော်သည်၊ ဝေဗ္ဗဒေသနာ၊ ဟောရိုးတရားတည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဟိသတ္တံ၊ မှန်ပေ၏။ ဝေဗ္ဗဒ၊ တရားတော်သည်၊ အဟိံသလက္ခဏော၊ မညှဉ်းဆဲခြင်းသဘောရှိ၏။ တေ၊ ဤစကားတော်သည်၊ သဘာဝဝစနံ၊ သဘာဝစကားပေတည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကထာဂတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ယံပနဝစနံ၊ အကြင်စကားတော်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံပနဝစနံ၊ ထိုစကားတော်ကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကိံအာဟ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ နိဂ္ဂဟာရဟိံ၊ နှိပ်ထိုက်သသူကို၊ နိဂ္ဂဗျေ၊ နှိပ်ရာ၏။ ပဂ္ဂဟာရဟိံ၊ ခြိမြောက်ထိုက်သသူကို၊ ပဂ္ဂဗျေ၊ ခြီးမြောက်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ ဤစကားသည်၊ ဘာသာ၊ ဆိုရိုးစကားတည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဥဒ္ဓတံ၊ ပျံ့လွင့်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ နှိပ်အပ်၏။ ဝိနံ၊ တွန့်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ပဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ခြီးမြောက်အပ်၏။ အက္ခယသံဝိတ္တံ၊ အက္ခယိုလ်ဖြစ်သောဝိတ်ကို၊ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ နှိပ်အပ်၏။ ကုသယံဝိတ္တံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သောဝိတ်ကို၊ ပဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ခြီးမြောက်အပ်၏။ အယောနိသောမနုထိကာရော၊ မသင့်မတင့်နှုထုံးသွင်းခြင်းကို၊ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊ နှိပ်အပ်၏။ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနုထိကာရော၊ နှုထုံးသွင်းခြင်းကို၊ ပဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊ ခြီးမြောက်ထိုက်၏။ မိစ္ဆာပဗ္ဗိပဇ္ဇော၊ မှားသောအကျင့်ကို၊ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊ နှိပ်အပ်၏။ သမ္မာပဗ္ဗိပဇ္ဇော၊ မှန်ကန်သောအကျင့်ကို၊ ပဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊ ခြီးမြောက်ထိုက်၏။ အနရိယော၊ ပုတုဇဉ်ကို၊ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊ နှိပ်အပ်၏။ အရိယော၊ အရိယာကို၊ ပဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊ ခြီးမြောက်အပ်၏။ စောရောရိသုကို၊ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊ နှိပ်၏။ အစောရောရိသု၊ ချဟုတ်သူကို၊ ပဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊ ခြီးမြောက်ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ဟောတု၊ ဟုတ်စွာ ပေပြီ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုတွင်၊ အရှင်တုရားသည်၊ မမာ၊ ထုရားတပည့်တော်၏၊ ဝိသယံ၊ အရာသို့၊ ပစ္စာဂတော၊ ရှေးရှုရောက်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပါပြီ၊ အဟိံ၊ ထုရားတပည့်တော်သည်၊ ယံ၊ အကြင်နှိပ်စက်ခြင်းကို၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးပါ၏။ မေ၊ ထုရားတပည့်တော်၏၊ သော၊ အက္ခော၊ ထိုအဓိပ္ပာယ်သည်၊ ဥပဂတော၊ ကပ်

ဝိထိန္ဒရဗျာပါဠိတော်နိဿယ

ရောက်၏။ ပန၊ ယျောက်ပါအံ့။ ဘန္တေနာဂဿေန၊ နာဂဿိန် ကိုယ်တော်အရှင်
 သုရား၊ စောရောရိုးသူကို၊ နိဂ္ဂဏ္ဍန္တေန၊ နှိပ်သောသူသည်။ ကထိန်ဂ္ဂဟေ
 တဗ္ဗော၊ အသို့နှိပ်အပ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ယျောက်ဆို၏။ မဟာ
 ရာဇ၊ မင်းမြတ်။ စောရောရိုးသူကို၊ နိဂ္ဂဏ္ဍန္တေန၊ နှိပ်သောသူသည်။ ဝေံ၊ ဤ
 သို့။ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊ နှိပ်အပ်၏။ ကိ၊ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊ အဘယ်သို့နှိပ်အပ်သ
 နည်း။ ပရိဘာသနိယော၊ ဆဲထိုက်သောရိုးသူကို၊ ပရိဘာသိတဗ္ဗော၊ ဆဲအပ်
 ၏။ ဒဿနိယော၊ ဒဏ်ထပ်ထိုက်သောရိုးသူကို၊ ဒဏ္ဍိတဗ္ဗောဒဏ်တပ်ရာ
 ၏။ ပဗ္ဗာဇနိယော၊ နှင်ထုတ်ထိုက်သောရိုးသူကို၊ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ နှင်ထုတ်
 အပ်၏။ ဗန္ဓနိယော၊ နှောင်ဖွဲ့ထိုက်သောရိုးသူကို၊ ဗန္ဓိတဗ္ဗော၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်
 ၏။ ဗာတနိယော၊ သတ်ထိုက်သောရိုးသူကို၊ ဗာတိတဗ္ဗော၊ သတ်အပ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊ နှိပ်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 ဘန္တေနာဂဿေန၊ နာဂဿိန်ကိုယ်တော်အရှင်သုရား၊ ပန၊ မေးဪောက်ပါဦး
 အံ့။ စောရောရိုးသူကို၊ ယံစာတနံ၊ အကြင်သတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 တံ၊ ထိုဥပဒေကို၊ တထာဂတာနံ၊ သုရားရှင်တို့သည်။ အနုမတံ၊ အလိုတူခွင့်
 ပြုပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ယျောက်ဆိုထေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။
 နအနုမတံ၊ အလိုတူခွင့်ပြုသည်မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်သုရား၊ ပန၊ မေးဪောက်ပါဦးအံ့။ စောရောရိုးသူကို၊
 အနုသာသနိယော၊ ဆုမအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တထာဂတာနံ၊ သုရားရှင်တို့
 သည်။ ကိသာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အနုမတော၊ အခွင့်ပြုအပ်သနည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ အာဟ၊ မေးဪောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ယောသော၊ အကြင်
 ရိုးသူကို၊ ဗာတိယတိ၊ သတ်အပ်၏။ သော၊ ထိုရိုးသူကို၊ တထာဂတာနံ၊
 သုရားရှင်တို့၏။ အနုမတိယာ၊ အလိုအားဖြင့်။ နုဗာတိယတိ၊ မသတ်အပ်၊
 ယော၊ အကြင်ရိုးသူကို၊ ဗာတိယတိ၊ သတ်အပ်၏။ သော၊ ထိုရိုးသူသည်။
 သယံ၊ မိမိသည်။ ကတေန၊ ပြုသော ကံကြောင့်။ ဗာတိယတိ၊ သတ်အပ်၏။
 အပိစ၊ တနည်းသော်ကား။ ဓမ္မာနုထိဗ္ဗိယာ၊ ထောကဥပဒေ အားဖြင့်သာ
 ယျှင်။ အနုသာသိယတိ၊ ဆုမအပ်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ အကာရတံ၊ အ
 ကြောင်းမဲ့သော၊ အပရာဝံ၊ အပြစ်ကင်းသော၊ ဝိထိယံ၊ ခရီးထမ်းနှိုက်၊ ပိစရ
 န္တံ၊ ထည့်ထည်သော၊ ဝရိသံ၊ ယောက္ခားကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဘမ်း၍။ ဗာတ
 ယိထုံ၊ သတ်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာပန၊ တတ်ကောင်းပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်သုရား၊ နသက္ကာ၊ ထိုသို့မတတ်
 ကောင်းပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ယျောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ကေန၊

အဘယ်မည်သော၊ ကာရထေန၊ အကြောင်းဖြင့်၊ ဗာယိတုံ၊ သတ်ခြင်းငှါ၊
 နုသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းပါ သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အကာရကတ္တာ၊ သတ်ထိုက်သော အကြောင်းမဲ့သော
 ကြောင့်၊ ဗာယိတုံ၊ သတ်ခြင်းငှါ၊ နုသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 အာဟ၊ သျှော်ပေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
 စောရော၊ သိုးသူကို၊ တထာဂတာနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏၊ အနုမတ်ယာ၊ အလိုအား
 ဖြင့်၊ နဟညတိ၊ သတ်အပ်သည်မဟုတ်၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ ကတေန၊ ပြုသော
 ကံကြောင့်၊ သော၊ ထိုသိုးသူကို၊ ဟညတိ၊ သတ်အပ်၏၊ ပန၊ မေးပါအံ့၊ ဝေဠု၊
 ဤအရာရှိက်၊ အနုသာသကော၊ ဆုံးမတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကိဗ္ဗိ၊
 တရံကရသော၊ ဒေါသံ၊ အပြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိကိံ၊ ရောက်လေ သလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ နဟိ၊ မရောက်
 နှိုင်းပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ သျှော်ဆို၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တေန
 ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော်၊ တထာဂတာနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏၊ အနုထိဗ္ဗိ၊ အဆုံးအမ
 တော်သည်၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းသော၊ အနုထိဗ္ဗိ၊ အဆုံးအမတော်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ နာဂသေန၊ နာ
 ဂထိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ သာရ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဇေံ၊
 ဤအနက်သဘောကို၊ တထာ၊ အရှင်ဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း၊ သဗ္ဗိ၊ ဣမိ၊
 ဝန်ခံပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ သျှော်ဆိုထေ၏၊ ကောဒသမိ၊ တဆဲ
 တရတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အဟိံ၊ သာနိဂ္ဂဟပဉ္စာ၊ မဉ္ဇင်းဆဲအပ်
 သည်ကို နှိပ်စက်ခြင်း ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

၁၁၆-ဘိက္ခုပထာမိတပဉ္စာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ တဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေံ၊ ဤစကားတော်ကို၊ တာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ ကိံ၊ တာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ အဟိံ၊ ငါ့ဘုရားသည်
 အက္ခောဝေနော၊ အမျက်ဒေါသမရှိသည်၊ ဝိဂတဒိဇော၊ ကင်းသောဒုစရိုက်
 ငြောင့်သစ်ပုတ်ရှိသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံပိ၊ ဟောလည်း
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝုနစ၊ တာသိသည်။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂဏာနေ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာအရှင်မောဂ္ဂဏာန်မည်

ကုန်သော၊ထေရောမထေရ်တို့ကို၊သပရိသော၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ၊ပဏာမေ
 သိ၊နှင့်ထုတ်တော်မူ၏။ဘန္တေနာဂသေန၊နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊
 ကိံ၊အသိန်နည်း၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကုပိတော၊အမျက်
 ထွက်၍၊ပရိသံ၊ပရိသတ်ကို၊ပဏာမေသိနူခေါ၊နှင့်ထုတ်ထေသလော၊ဥဒါ
 ဟု၊ထိုသို့မဟုတ်၊တုဋ္ဌော၊နှစ်သက်၍၊ ပဏာမေသိနူခေါ၊ နှင့်ထုတ်ထေသ
 လော၊တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊တေံ၊ဤအကြောင်းကို၊ဣဓံနာမာတိ၊ ဤမည်သော
 အကြောင်းပေတည်းဟု၊ဇာနာဟိ၊ထီးတော်မူပါလော၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား
 ကုပိတော၊အမျက်ထွက်၍ ပရိသံ၊ပရိသတ်ကို၊ယဒိပဏာမေသိ၊အကယ်၍
 နှင်ဘတ်အံ့၊ တေနဟိ၊ထိုသို့နှင်ထုတ်ခဲ့သော်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားအား၊ ကောဝေ၊အမျက်ကို၊အပ္ပဗ္ဗိပတ္တိတော၊မနှုတ်ပယ်အပ်သေး၊
 ယဒိ၊အကယ်၍၊ တုဋ္ဌော၊နှစ်သက်၍၊ ပဏာမေသိ၊ နှင်ထုတ်အံ့၊တေနဟိ၊
 ထိုသို့ နှင်ထုတ်ခဲ့သော်၊ အဝတ္ထုသ္မိံ၊အကြောင်း မဟုတ်ရာနှိုက်၊ အဇာ
 နန္တေန၊မထိခြင်းကြောင့်၊ ပဏာမိတော၊ နှင်အပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့လျှင်၊
 အယံပိပဋ္ဌော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်း သည်လည်း၊ ဥဘတော ကောဗိုကော၊
 နှစ်ဘက်အစွန်းထွက်၏။တဝ၊အရှင်ဘုရားသို့၊အနုပ္ပတ္တော၊အစဉ်ရောက်၏
 သော၊ထိုပြဿနာကို၊ တထာ၊အရှင်ဘုရားသည်၊နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ငြိမ်းစေ
 အပ်၏။ဣတိ၊ဤသို့အာဟ၊လျှောက်ဆိုလေ၏။ ။

မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေံ၊ဤစကား
 တော်ကို၊ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ကိံ၊ဘာသိကံ၊အဘယ်သို့ဟော
 တော်မူအပ်သနည်း၊အဟိံ၊ငါဘုရားသည်၊အက္ခောဓနော၊အမျက်ဒေါသမရှိ
 ဘည်း၊ဝိဂဟဒိသော၊ ကင်းသောခုစမှိုက်ငြောင့်သစ်ဝတ်ရှိသည်၊ အသ္မိ၊ဖြစ်
 ၏။ဣတိ၊ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂထာနာ၊
 အရှင်သာရိပုတ္တရာအရှင်မောဂ္ဂထာန်မည်ကုန်သော၊ထေရောမထေရ်တို့ကို၊
 သပရိသာ၊ပရိသတ်နှင့်တကွ၊ပဏာမိတော၊နှင်အပ်ကုန်၏။ တဗ္ဗ၊ထိုနှင်ခြင်း
 သည်လည်း၊ကောပေန၊အမျက်အားဖြင့်၊န၊မဟုတ်၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊
 ဣဓ၊ဤလောကနှိုက်၊ကောစိဒေ၊တရံတဦးသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပုရိသော၊
 ထောဘဂ္ဂါးသည်၊မဟာမထဝိယာ၊မြေနှိုက်၊ မူလေဝါ၊သစ်မြစ်နှိုက်လည်း
 ကောင်း၊ ခါဇုကောဝါ၊ သစ်ဝတ်နှိုက် လည်းကောင်း၊ ပါသာဇကော၊
 ကျောက်နှိုက်လည်းကောင်း၊ကဋ္ဌလေဝါ၊အိုးကွဲနှိုက် လည်းကောင်း၊ဝိသ
 မေ၊ မညီညွတ်သော၊ ဘုမိဘာဂေဝါ၊ မြေပြင်နှိုက် လည်းကောင်း၊ခလိ
 တွာ၊ ချွတ်ချော်၍၊ပတတိ၊လည်းလေ၏။မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ အဝါ၊မေးဦး

အံ၊မဟာပထဝီ၊မြေကြီးသည်၊ ကုပိတာ၊အမျက်ထွက်၍၊တံ၊ထိုယောကျ်ား၊
 ကံ၊ပါတေတိနုခေါ၊လည်းစေသံထော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 ဘန္တေ၊အရှင်တုရား၊နုတိ၊ထိုသို့မဟုတ်ပါ၊မဟာပထဝီယာ၊မြေကြီးသည်၊
 ကောပေါ၊၊အမျက်ထွက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ပသာဒေါ၊၊ရွှင်ခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊နုတ္ထိ၊မရှိပါ၊မဟာပထဝီ၊မြေကြီးသည်၊အနုနုယပဗ္ဗိစ
 ဝိပ္ပယုတ္တာ၊ချစ်ခြင်းရုံးခြင်းနှင့်မဟာဥကုန်၊ သယမေဝ၊အလိုလိုသာလျှင်၊
 သောအထသော၊ ထိုလူပျင်းသည်၊ခထံတွာ၊ချွတ်ချော်၍၊ပတိတော၊လည်း
 ဣ၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊သျှောက်ဆိုပေ၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဝေမေ
 ဝခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ တထာဂတာနံ၊တုရားရှင်တို့အား၊ ကောပေါ၊၊
 အမျက်ထွက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပသာဒေါ၊၊ ရွှင်ခြင်းသည်၎င်း၊
 နုတ္ထိ၊ မရှိပေ၊အရဟန္တော၊လူနတ်တို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံစောော် မူထိုက်
 ကုန်ထသော၊သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ သမ္မာထေးပါးတရားကို မိမိအလိုလိုထိတော်
 ကုန်ထသော၊တထာဂတာ၊တုရားရှင်တို့သည်၊ အနုနုယပဗ္ဗိစ ဝိပ္ပယုတ္တာ၊
 ချစ်ခြင်းရုံးထားခြင်းနှင့် မဟာဥကုန်၊အထခေါ၊စင်စစ်၊ သယံ၊မိမိသည်၊
 ကတေနော၊ပြုသောကံကြောင့်သာလျှင်၊တေ၊ထိုအရှင်တို့သည်၊အတ္တနော၊
 မိမိ၏အပရာနေ၊ဖြစ်မှားသဖြင့်၊ ပထာမိတာ၊ရှင်ထုတ်အပ်ကုန်၏၊မဟာ
 ရာဇမင်းမြတ်၊ ပန၊တနည်း သော်ကား၊ ဣ၊ဤလောကနှိုက်၊ မဟာသ
 ရုဒ္ဓေါ၊မဟာသရုဒ္ဓရာသည်၊ မတေန၊သေသော၊ ကုထပေန၊အကောင်ပုပ်
 နှင့်၊နသံဝသတိ၊ တကွမနေ၊ မဟာသရုဒ္ဓေါ၊မဟာသရုဒ္ဓရာနှိုက်၊မတံ၊သေ
 သော၊ ယံကုထပံ၊အကြင်အကောင်ပုပ်သည်၊ ဟောတိ၊ရှိသည်ဖြစ်၏၊ တံ
 ကုထပံ၊ထိုအကောင်ပုပ်ကို၊ ဝိပ္ပမေဝ၊လျှင်စွာသာလျှင်၊ နိစ္ဆု၊ဘတိ၊ထုတ်
 ပယ်၏၊ထလံ၊ကုန်းသို့၊ဥဿာရေတိ၊ပယ်ရှားလေ၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊
 အပိ၊ မေးဦးအံ၊မဟာသရုဒ္ဓေါ၊ မဟာသရုဒ္ဓရာသည်၊ ကုပိတော၊အမျက်
 ထွက်၍၊ တံကုထပံ၊ထိုအကောင်ပုပ်ကို၊ နိစ္ဆု၊ဘတိနုခေါ၊ထုတ်ပယ်လေ
 သထော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊
 နုတိ၊ ထိုသို့မဟုတ်ပါ၊မဟာသရုဒ္ဓဿ၊မဟာသရုဒ္ဓရာအား၊ကောပေါ၊၊
 အမျက်ထွက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ပသာဒေါ၊၊ ရွှင်ခြင်းသည်၎င်း၊နုတ္ထိ၊မရှိပါ၊
 မဟာသရုဒ္ဓေါ၊မဟာသရုဒ္ဓရာသည်၊ အနုနုယပဗ္ဗိစဝိပ္ပယုတ္တာ၊ချစ်ခြင်း
 ရုံးခြင်းနှင့်မဟာဥပါ၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊သျှောက်ဆိုလေ၏၊ မဟာရာ
 ဇမင်းမြတ်၊ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တထာဂတာနံ၊တုရားရှင်တို့
 အား၊ကောပေါ၊၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ပသာဒေါ၊၊

ရှင်ခြင်းသည်သည်ကောင်း၊ နုတ္တိ၊ မဂ္ဂါ၊ အရဟန္တာ၊ လူနတ်တို့၏ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်ကုန်ထသော။ သဗ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူကုန်ထသော၊ တထာဂတော၊ ထုရားရှင်တို့သည်။ အနုနုယပဋိစာဝိပ္ပယုက္ကာ၊ ချစ်ခြင်းရမ်းခြင်းနှင့်မယှဉ်ကုန်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ ကတောနေဝ၊ ပြုသောကံကြောင့်သာလျှင်၊ တော၊ ထိုအရှင်တို့သည်၊ အက္ခုဒော၊ မိမိ၏အပရာဇေန၊ အပြစ်ကြောင့်၊ ပဏာမိတာ၊ နှင်ထုတ်အပ်ကုန်၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ပထဝိယာ၊ မြေခွံ၊ ခထိတော၊ ထည်းလျက်၊ ပတိယတိ၊ ကျွန်၏ဝေ၊ ဤအတူ၊ ဇိနသာသနဝရေ၊ မြတ်စွာထုရားသာသနာတော်မြတ်၌၊ ခထိတော၊ ချွတ်ချော်၍၊ ပဏာမိယတိ၊ နှင်ထုတ်အပ်၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ သမုဒ္ဓေ၊ သမုဒ္ဓရာဇ္ဇိက်၊ မတံ၊ သေသော၊ ကုထာပံ၊ အကောင်ပုပ်ကို၊ နိစ္ဆု၊ ဘတိယထာ၊ ထုတ်ပယ်သကဲ့သို့၊ ဝေ၊ ဤအတူ၊ ဇိနသာသနဝရေ၊ မြတ်စွာထုရားသာသနာတော်မြတ်၌၊ ခထိတော၊ ချွတ်ချော်၍၊ ပဏာမိယတိ၊ နှင်ထုတ်အပ်၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ပန၊ စင်စစ်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ တော၊ ထိုသူတို့ကို၊ ယံပဏာမေထိ၊ အကြင်ကြောင့်နှင်ထုတ်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ အတ္ထကသုမော၊ အကျိုးကိုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဟိတကာမော၊ အစီးအပွားကိုလိုသည်ဖြစ်၍၊ သုခကာမော၊ ချမ်းသာခြင်းကိုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိသုဒ္ဓိကာမော၊ ကိလေသာ စင်ကြယ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဏာမေထိ၊ နှင်ထုတ်တော်မူ၏။ ဝေ၊ ဤသို့နှင်ထုတ်သော်၊ ဣမေ၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ ဇာတိဇရာဗျာဓိမရဏေဟိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအိုခြင်းနာခြင်းသေခြင်းတို့မှ၊ ပရိရဋ္ဌိသာန္တိ၊ လွတ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုထိကတ္တာ၊ နှလုံးထား၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ပဏာမေထိ၊ နှင်ထုတ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေနာဝသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ တထာ၊ အရှင်ထုရားမိန့်တော်မူတိုင်း၊ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စာမိ၊ ဝန်ခံမိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှော်ဆိုပေ၏။ ခန္ဓါဓာမိ၊ တဆဲ့နှစ်ခုတို့၏ပြည့် ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ပရိတာမိတပဉ္စာ၊ ရဟန်းတော်ကိုနှင်ထုတ်ခြင်းပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ တတိယော၊ သုံးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ပရိတာမိတဝဂ္ဂေါ၊ ပရိတာမိတဝဂ်သည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။ ။

၃-မေတ္တာကဏ္ဍ-၄-သဗ္ဗညုတညာဏဝဂ်၊ ၄၆၅

၃-မေတ္တာကဏ္ဍ-၄-သဗ္ဗညုတညာဏဝဂ်၊
၁၀၇ ဣဒ္ဓိယာကမ္ဘဝိပါနကဏ္ဍာ၊

ဘန္တေနာဂဓေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်သူရား၊ သာဝတောမြတ်
 စွာထုရားသည်၊ ဧတံ၊ ဤစတားကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောကော်မူအပ်၏၊ ကိံ
 ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊
 ငါ၏၊ သာဝကောနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိမန္တာနံ၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော၊
 ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတော်တို့တွင်၊ ယဒိဒံ မဟာမောဂ္ဂဏ္ဍာနော၊ အကြင်မ
 ဟာ မောဂ္ဂဏ္ဍာနံသည်၊ အတ္ထိဂါ၏၊ ဧတံ၊ ဤမဟာမောဂ္ဂဏ္ဍာနံသည်၊ အဝ္ဗံ၊
 အမြတ်ဆုံးပေတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောထည်းဟောတော်
 မူအပ်၏၊ ပုနစ၊ တဘန်ထည်း၊ သော၊ ထိုမဟာမောဂ္ဂဏ္ဍာနံမထေရ်သည်၊
 ထဂုဇ္ဇေဟိ၊ ဆောက် ဖုတ်တို့ဖြင့်၊ ပရိပေါထိတော၊ ခိုးသူငါးရာတို့ပိုင်း
 ဝန်းရိုက် ဖုတ်အပ်၍၊ ဘိန္နသိသော၊ ဦးခေါင်း တော်လွှဲလျက်၊ သဗ္ဗုဇ္ဈိ
 တဗ္ဗိဓံသ မေဒိဆိန္နပရိဂက္ခော၊ ညက်ညက်ကြေ သောအရိုး အသားအ
 ကြောပြတ်သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗူတောကိရ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝံတော်
 မူသတတ်၊ ဘန္တေနာ ဂဓေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော် အရှင်သူရား၊
 မဟာ မောဂ္ဂဏ္ဍာနော၊ မဟာမောဂ္ဂဏ္ဍာနံမည်သော၊ ထေရော၊ မထေရ်
 သည်၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးတော်၏၊ ကောဓိံ၊ အထွဋ်အတိတ်သို့၊ ယဒိဂတော၊
 အကယ်၍ တည်းရောက်ခဲလေအံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ရောက်လေ မူကား၊
 ထဂုဇ္ဇေဟိ၊ ဆောက်ဖုတ်တို့ဖြင့်၊ ပရိပေါထိတော၊ ခိုး သူငါးရာတို့ပိုင်း
 ဝန်းရိုက် ဖုတ်အပ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗူတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိဂါ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊
 မှားယွင်းထေရာ၏၊ ထဂုဇ္ဇေဟိ၊ ဆောက် ဖုတ်တို့ဖြင့်၊ ပရိပေါထိတော၊ ခိုး
 သူငါးရာတို့ ပိုင်းဝန်းရိုက် ဖုတ်အပ်၍၊ ယဒိပရိနိဗ္ဗူတော၊ အကယ်၍ပရိ
 နိဗ္ဗာန်ဝံတော်မူအံ့၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုး၏၊ ကောဓိံ၊ အထွတ် အထိတ်သို့၊
 ဂတော၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိဂါ၏။
 တံဝိဝစနံ၊ ထိုစကားသည်ထည်း၊ မိစ္ဆာ၊ မှားယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊ ဥပဇာတံ၊ သတ်သည်ကို၊ အပနယိ
 တံ၊ ဟန်ပယ်ခြင်းငှါ၊ နသမက္ခောကိန္နံ၊ မစွမ်းနိုင်လေသထော၊ သဒ္ဓေဝက
 သ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ ထောကဿပိ၊ လူအပေါင်း၏ထည်း၊ ပဋိသရဏံ၊
 ကိုးကွယ်ရာကို၊ ဘဝိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အရဟောတိကိံ၊ ထိုက်သည်မဟုတ်

လော၊ အယံပိပဋ္ဌော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်း သည်လည်း၊ ဥတတောကောမိ
ကော၊ နှစ်ဘက်အစွန်းထွက်၏၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရားသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်
ရောက်၏၊ သော၊ ထိုပြဿနာ မေးခွန်းသည်၊ တယာ၊ အရှင်ဘုရား
သည်၊ နုဗ္ဗာယိဘဗ္ဗော၊ ငြိမ်းစေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆို
ထေ၏၊ ။

မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဘဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေ၊ ဤစကားကို၊
ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိံ၊ ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်
မူအပ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ဝါဘုရား၏၊ သာဝကနံ၊ တပည့်
ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိမန္တနံ၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်
ယဒိဒ္ဓိမဟာမောဂ္ဂဿာနော၊ အကြင်မဟာမောဂ္ဂဿာန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေ
ဤမဟာမောဂ္ဂဿာန်သည်၊ အဂ္ဂံ၊ အမြတ်ဆုံးပေတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိ
တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော
သက်တော်ရှိသော၊ မဟာမောဂ္ဂဿာနော၊ မဟာမောဂ္ဂဿာန်သည်၊ ထဂ္ဂဗ္ဗာ
တော၊ ဆောက်ပုတ်ဖြင့်ရိုက်နှက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
စံရသည်မှန်ပေ၏၊ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်ပေ ထင်ကစား၊ တဗ္ဗ၊ ထိုဆောက်ပုတ်
ဒဏ်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်းသည်လည်း၊ ကမ္မာဓိဂ္ဂဟိတေန၊ အကုသိုလ်ကံ
ဘဝန်နှိုက်စက်သောကြောင့်၊ ဟေ၊ ဟိ၊ မြစ်ရပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်
တော်မူ၏၊ ဘန္တေန၊ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဣဒ္ဓိမတော၊
တန်ခိုးကြီးသူ၏၊ ဣဒ္ဓိဝိသယောပိ၊ တန်ခိုးအရာသည်လည်းကောင်း၊ ကမ္မဝိပါ
ကောပိ၊ ကံ၏အကျိုးသည်လည်းကောင်း၊ ဧဒ္ဓါ၊ နှစ်ပါးကုန်သောတရားတို့
သည်၊ အဓိန္ဒိ၊ ယာနုနု၊ မကြံအပ်ကုန်သည်မဟုတ်လော၊ အဓိန္ဒိ၊ ယေန၊ မကြံ
အပ်သောတန်ခိုးအရာဖြင့်၊ အဓိန္ဒိ၊ ယံ၊ မကြံအပ်သောကံအကျိုးကို၊ အပန
ယိတဗ္ဗံ၊ ပယ်နိုင်ရမည်မဟုတ်လော၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊
ကေမိ၊ အချို့ ကုန်သော၊ ပထကာမာ၊ အသီးကိုအလိုရှိသူတို့သည်၊ ကပိတ္ထေ
န၊ သီးသီးဖြင့်၊ ကပိတ္ထံ၊ သီးသီးကို၊ ပေါထေန္တိ၊ ပုတ်ခတ်ကုန်၏၊ အဗ္ဗေန၊ သ
ရက်သီးဖြင့်၊ အဗ္ဗံ၊ သရက်သီးကို၊ ပေါထေန္တိ၊ ပုတ်ခတ်ကုန်၏၊ ဘန္တေန၊ နာ
ဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အ
ဓိန္ဒိ၊ ယေန၊ မကြံအပ်သောတန်ခိုးဖြင့်၊ အဓိန္ဒိ၊ ယံ၊ မကြံအပ်သောကံအကျိုးကို
ပေါထယိတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍၊ အပနေတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်သည်မဟုတ်လော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆိုပေ၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ အဓိန္ဒိ၊ ယဒ္ဓိ၊ မကြံ
စဉ်အပ်သည် ချည်းဖြစ်သော်လည်း၊ ကေံ၊ တပါးသည်၊ အဓိမတ္တံ၊ အတိုင်း

၃-မေတ္တာကဗျာ-၄-သဗ္ဗညုတညာထဝဂ်၊ ၄၆၇

အရှည်ထက်အလွန်၊ ဗလဝတရံ၊ အားကြီးထွဏ်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ မဟိယာ၊ မြေပြင်နှိုက်၊ သမဇ္ဈာ၊ ဇာတ်တူကုန်
သော၊ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ရှိကြကုန်၏၊ သမဇ္ဈာနံ၊ ဇာတ်တူ
ကုန်သော၊ တေသံပိ၊ ထိုမင်းတို့တွင်သည်၊ ဧကော၊ တဦးသောမင်းသည်၊
သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောမင်းတို့ကို၊ အဘိဘဝိတွာ၊ ထွင်းမိုးလွန်ကဲ၍၊ အာ
ဏံ၊ အာဏာစက်ကို၊ ပဝတ္ထေထိ၊ ဖြစ်စေနိုင်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝ
မေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တေသံအဗိန္တိယာနံ၊ ထိုမကြံအပ်သောတန်ခိုး
ကံတို့တွင်၊ ကမ္မဝိပါကံယေဝ၊ ကံ၏အကျိုးသည် သာလျှင်၊ အဓိမတ္တံ၊ အ
တိုင်းအရှည်ထက်အလွန်၊ ဗလဝတရံ၊ အားကြီးထွဏ်၊ ကမ္မဝိပါကံယေဝ၊
ကံ၏အကျိုးသည်သာလျှင်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောတန်ခိုးတို့ကို၊ အဘိ
ဘဝိယ၊ ထွင်းမိုး၍၊ အာဏံ၊ အာဏာစက်ကို၊ ပဝတ္ထေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊
ကမ္မာဓိဂ္ဂဟိတဿ၊ အကုသိုလ်ကံနှိပ်စက်သူ၏၊ အဝသေဿ၊ ကံမှကြွင်း
ကုန်သော၊ ကိရိယာ၊ အမှုတို့သည်၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ နုလတန္တိ၊ မရနိုင်
ကြကုန်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပန၊ ထို၊ ပြင်၊ ဣဝ၊ ဤထောကနှိုက်၊ ကောဗိ၊
တရံ၊ တဦးသော၊ ဝုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ကိသိုဗ္ဗိဇေဝ၊ တရံ၊ တခုသာ
လျှင်ဖြစ်သော၊ ပကရဏေ၊ အရာနှိုက်၊ အပရစ္ဆတိ၊ ဖြစ်မှားလတ်၏၊ တဿ၊
ထိုသူ၏၊ မာတာဝါ၊ အမိသည်လည်းကောင်း၊ ဝိတာဝါ၊ အဘသည်လည်း
ကောင်း၊ သဂိနိပါ၊ နှမသည်လည်းကောင်း၊ ဘာတရောဝါ၊ အစ်ကိုသည်
လည်းကောင်း၊ သဒိလသဟာယကာဝါ၊ အဆွေအတော် သဟဲတို့သည်
လည်း ကောင်း၊ နတာယန္တိ၊ မစောင့်ရှောက်နိုင်ကုန်၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ
နှိုက်၊ ရာဇာယေဝ၊ မင်းသည်သာလျှင်၊ ထတ္ထ၊ ထိုသူနှိုက်၊ အဘိဘဝိယ၊
ထွင်းမိုး၍၊ အာဏံ၊ အာဏာစက်ကို၊ ပဝတ္ထေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရာ
နှိုက်၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား၊ ကိ၊ အဘယ်နည်း၊ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား
၏၊ အပရာဓိကတာ၊ အပြစ်ရှိသည့် အဖြစ်ကြောင့် တည်း၊ မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တေသံအဗိန္တိယာနံ၊ ထိုမကြံအပ်
သောတန်ခိုးကံတို့တွင်၊ ကမ္မဝိပါကံယေဝ၊ ကံ၏အကျိုးသည် သာလျှင်၊
အဓိမတ္တံ၊ အတိုင်း အရှည်ကိုလွန်စွာ၊ ဗလဝတရံ၊ အားကြီး၏၊ ကမ္မဝိပါကံ
ယေဝ၊ ကံ၏အကျိုးသည်သာလျှင်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းသော တန်ခိုးအရာတို့
ကို၊ အဘိဘဝိယ၊ ထွင်းမိုး၍၊ အာဏံ၊ အာဏာကို၊ ပဝတ္ထေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊
ကမ္မာဓိဂ္ဂဟိတဿ၊ အကုသိုလ်ကံနှိပ် စက်သူ၏၊ အဝသေဿ၊ ကြွင်းကုန်
သော၊ ကိရိယာ၊ အမှုတို့သည်၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ နုလတန္တိ၊ မရကုန်၊

မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ မဟိယာ၊ မြေနှိုက်၊ ဧဝရုပဟော၊ တောမီးသည်၊ သရဋ္ဌိတေ၊ တောက်ထောင်လတ်သော်၊ စာစုသဟဿ၊ အိုးပေါင်းအထောင်မှဖြစ်သော၊ ဥဒကံပိ၊ ရေသည်သည်၊ နိဗ္ဗာပေတံ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ နုသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်လေ၊ အထခေါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ အဂ္ဂိယေဝ၊ မီးသည်သာလျှင်၊ တက္က၊ ထိုရေလောင်းရာနှိုက်၊ အဘိဘဝိယ၊ ထွင်းမိုး၍၊ အာဏံ၊ အာဏာကို၊ ပဝတ္ထေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ တက္က၊ ထိုအရာနှိုက်၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား၊ ကိ၊ အဘယ်နည်း၊ တေဇဿ၊ မီး၏၊ ဗလဝတော၊ အားကြီးသည်အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တေသံအဓိန္ဒိယာနံ၊ ထိုမကြံနိုင်သောတန်ခိုးကံတို့တွင်၊ ကမ္မဝိပါကံယေဝ၊ ကံ၏အကျိုးသည်သာလျှင်၊ အဓိမက္ကံ၊ ထွန်စွာ၊ ဗလဝတရံ၊ အားကြီးထွ၏၊ ကမ္မဝိပါကံယေဝ၊ ကံ၏အကျိုးသည်သာလျှင်၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသော တန်ခိုးတို့ကို၊ အဘိဘဝိယ၊ ထွင်းမိုး၍၊ အာဏံ၊ အာဏာကို၊ ပဝတ္ထေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ကမ္မာဓိဂ္ဂဟိတဿ၊ အကုသိုလ်ကံနှိပ်စက်သူအား၊ အဝသေသာ၊ ကံမှကြွင်းကုန်သော၊ ကိရိယာ၊ အမှုမျိုးတို့သည်၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ နုလတန္တိ၊ မရနိုင်ကြကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ကမ္မာဓိဂ္ဂဟိတဿ၊ အကုသိုလ်ကံနှိပ်စက်သော၊ အာယသ္မတော၊ သက်တော်ရှည်သော၊ မဟာမောဂ္ဂထာနုဿ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂထာနုအား၊ ထဂ္ဂဇ္ဇေဟိ၊ ဆောက်ပုတ်တို့ဖြင့်၊ ပေါထိယမာနုဿ၊ ပုတ်ခပ်ရှိကံနှုတ်အပ်ပါလျက်၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးကို၊ သမန္နာဟာရော၊ နှလုံးနှိုက်ဆောင်နိုင်ခြင်းသည်၊ နာဟောထိ၊ မဖြစ်တော့စေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ သာရ၊ ကောင်းပါပြီး၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ တထာ၊ အရှင်ထုရားမိန့်တော်မူတိုင်း၊ သမ္ပုဋိစ္ဆာမိ၊ ဝန်ခံပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝျှောက်ဆိုပေ၏၊ ပဋ္ဌမာ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုး၏၊ ကမ္မဝိပါကာပဉ္စာ၊ ကံ၏ အကျိုးပေးပြုသော နာ မေးခွန်းသည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

၁၁၀-ဓမ္မဝိနယာနံပဋိစ္ဆန္ဒာပဋိစ္ဆန္ဒပဉ္စာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန် ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤစကားတော်ကို၊ ဘာထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

၃-မေဏ္ဍကပ္ပာ-၄-သဗ္ဗညုတညာဏဝဂ်၊ ၄၆၆

ကိံဘာသိတံ၊ အတယ်သို့ ဟောတော် မူသနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 တထာဂတပ္ပဝေဒိတော၊ ဘုရားရှင်သည် ဟောကြားအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယော၊
 သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းသည်၊ ဝိဝဇ္ဇော၊ ဘွဲ့တွင်မှ၊ ဝိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏။
 ပဋိစ္စန္ဓော၊ ဖုံးထွင်းခဲ့သော်၊ နောဝိရောစတိ၊ မတင့်တယ်ချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဘာသိတံပိ၊ ဟောသည်ဟောအပ်၏။ ဝုန၊ တတန်၊ ပရံစ၊ တပါးလည်း၊ ပါတိ
 မောက္ခ၊ ခွေသော၊ ပါတိမောက်ရွတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ အထုံး
 ဝုံသော၊ ဝိနယဝိဇ္ဇာကဉ္စ၊ ဝိနည်းဝိဇ္ဇာကတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဟိတံ၊
 ဝိတ်ထားအပ်၏။ ပဋိစ္စန္ဓံ၊ ဖုံးထွင်းအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏။ ဘန္တေနာဂဓေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဇိနဿ
 သနေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ ယုတ္တံ၊ ဝါသမယံ၊ သင့်မြတ်သောအ
 ခွင့်ကို လည်းကောင်း၊ ပတ္တံ၊ ဝါသမယံ၊ ဪကပ်ပတ်သောအခွင့်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ယဒိထဘေထ၊ အကယ်၍ရောအုံးဝေ၊ ဤသို့ရပါမူကား၊ ဝိနယပဏ္ဍ
 ဏိ၊ ဝိနည်းပညတ်သည်၊ ဝိဝဇ္ဇော၊ ဘွဲ့တွင်မူကား၊ သောတေယျ၊ တင့်တယ်ရာ
 ၏။ ကေန၊ အဘယ်မည်သော၊ ကာရဏေန၊ အကြောင်းကြောင့်၊ သောတေ
 ယျ၊ တင့်တယ်ရာသနည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိနည်းဝိဇ္ဇာကတ်နှိုက်၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာ
 သည်၊ သံယမော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်၊ နိယမော၊ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်၊
 သီလဂုဏအာစာရပဏ္ဍိတိ၊ သီလဂုဏ်အကျင့်ကို ပညတ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထ
 ရသော၊ အတ္ထရသ သည်၊ ဓမ္မရသော၊ ဓမ္မရသသည်၊ ဝိမုတ္တိရသော၊ ဝိမုတ္တိ
 ရသသည်၊ ဧဝံ၊ အထုံးဝုံ၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေနကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်း
 ကြောင့်၊ သောတေယျ၊ တင့်တယ်ရာ၏။ ဘန္တေနာဂဓေန၊ နာဂသိန်
 ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ တထာဂတပ္ပဝေဒိတော၊ ဘုရားရှင်သည် ဟောကြားအပ်သော၊
 ဓမ္မဝိနယော၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းသည်၊ ဝိဝဇ္ဇော၊ ဘွဲ့တွင်မှ၊ ဝိရောစတိ၊
 တင့်တယ်၏။ ပဋိစ္စန္ဓော၊ ဖုံးထွင်းခဲ့သော်၊ နောဝိရောစတိ၊ မတင့်တယ်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒိဿာဏိတံ၊ အကယ်၍ဟောအုံး၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဟောခဲ့
 သော်၊ ပါတိမောက္ခ၊ ခွေသော၊ ပါတိမောက်ရွတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊
 ဧဝံ၊ အထုံးဝုံသော၊ ဝိနယဝိဇ္ဇာကဉ္စ၊ ဝိနည်းဝိဇ္ဇာကတ်ကို လည်းကောင်း၊
 ဝိဟိတံ၊ ဝိတ်ထားအပ်၏။ ပဋိစ္စန္ဓံ၊ ဖုံးထွင်းအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံပစနံ၊
 အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဝိစ္စာ၊ မှားသည်၊
 ဘဝယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပါတိမောက္ခ၊ ခွေသော၊ ပါတိမောက်ရွတ်ခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ အထုံးဝုံသော၊ ဝိနယဝိဇ္ဇာကဉ္စ၊ ဝိနည်းဝိဇ္ဇာကတ်

ကိုလည်းကောင်း၊ ပိတိတံ၊ ပိတ်ထားအပ်၏။ ပဋိန္ဒရံ၊ ဖုံးထွင်းအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယဒိဘဏိတံ၊ အကယ်၍ ဟောတော်မူအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာ ဂတပ္ပဝေဒိတော၊ ဘုရားရှင်သည် ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယော၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းသည်၊ ပိဝေခေါ၊ တွင့်ထွက်ခဲ့သော၊ ပိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်။ မိစ္ဆာ၊ မှားယွင်းသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အယံပိ ပဉ္စော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်လည်း၊ ဥဘတောကောမိကော၊ နှစ်ဘက်အစွန်းထွက်၏။ ဘဝ၊ အရှင်ဘုရားသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်၏။ သော၊ ထိုပြဿနာကို၊ တယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ ငြိမ်းစေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဝျှောက်လေ၏။

မ ဘာရာဇမင်းမြတ်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ထေံ၊ ဤစကားကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိံ၊ ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတပ္ပဝေဒိတော၊ ဘုရားရှင်သည် ဟောကြားအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယော၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းသည်၊ ပိဝေခေါ၊ တွင့်ထွက်မှ၊ ပိရောစတိ၊ တင့်တယ်၏။ နောပဋိန္ဒ နေ့၊ မဖုံးထွင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘာသိတံပိ၊ ဟောလည်းဟောအပ်၏။ ပုန၊ တဘနံ၊ ဖရံစ၊ တပါးလည်း၊ ပါတိမောက္ခန္ဓေသော၊ ပါတိမောက်ရွတ်ခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ ကေဝလံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဝိနယပိဋကဉ္စ၊ ဝိနည်းပိဋကတ်ကို ထည်းကောင်း၊ ပိတိတံ၊ ပိတ်ထားအပ်၏။ ပဋိန္ဒရံ၊ ဖုံးထွင်းအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင်ဟောသော်လည်း၊ တဉ္စ၊ ထိုသို့ပိတ်ထားခြင်းကား၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံတို့အား၊ န၊ မဟုတ်ပေ။ သိမံ၊ အပိုင်းအခြားကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပိတိတံ၊ ပိတ်ထားအပ်၏။

မ ဘာရာဇမင်းမြတ်၊ တိဝိနေ၊ သုံးပါးအပြားအားဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပါတိမောက္ခန္ဓေသော၊ ပါတိမောက် ရွတ်ခြင်းကို၊ သိမံ၊ အပိုင်းအခြားကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပိတိတော၊ ပိတ်အပ်၏။ ပုဗ္ဗကာနံ၊ ရှေးနှိုက်ဖြစ်ကုန်သော၊ တထာဂတာနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏၊ ဝံသဝသေန၊ အနွယ်၏အစွမ်းကြောင့်၊ ပါတိမောက္ခန္ဓေသော၊ ပါတိမောက်ရွတ်ခြင်းကို၊ သိမံ၊ အပိုင်းအခြားကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပိတိတော၊ ပိတ်အပ်၏။ ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို၊ ဂရုကတ္တာ၊ အစေးပြုသည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါတိမောက္ခန္ဓေသော၊ ပါတိမောက်ရွတ်ခြင်းကို၊ သိမံ၊ အပိုင်းအခြားကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပိတိတော၊ ပိတ်

အပ်၏။ ဘိက္ခုတုပိယာ၊ ရဟန်းဖြစ်ရာဌာန၏။ ဂဏ္ဍကတ္တာ၊ အထေးပြုအပ်သည့် အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါတိမောက္ခုဋ္ဌေသော၊ ပါတိမောက်ရွတ်ခြင်းကို၊ ယိခံ၊ အပိုင်းအခြားကို၊ ပိတိတော၊ ပိတ်အပ်၏။ ။

ပုဗ္ဗကာနံ၊ ငှေးနှိုက်ဖြစ်ကုန်သော၊ တထာဂတာနံ၊ ထုရားရှင်တို့၏၊ ဝံသေသနံ၊ အစဉ်အထာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပါတိမောက္ခုဋ္ဌေသော၊ ပါတိမောက်ပြုခြင်းကို၊ ယိခံ၊ အပိုင်းအခြားကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ကထံပိတိတော၊ အသို့ပိတ်အပ်သနည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘိက္ခုမဇ္ဈေ၊ ရဟန်းတို့အထယ်နှိုက်၊ ယဒိဒံပါတိ မောက္ခုဋ္ဌေသော၊ အကြင်ပါတိမောက်ရွတ်ဆိုခြင်းသည်၊ အဝေသသာနံ၊ ရဟန်းမှကြွင်းသမျှသူတို့၏၊ ယဒိဒံပိတိတော၊ အကြင်ပိတ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ ဧသော၊ ဤသို့သော စည်းကမ်းသည်ကား၊ သဗ္ဗေဝံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပုဗ္ဗကာနံ၊ ငှေးနှိုက်ဖြစ်ကုန်သော၊ တထာဂတာနံ၊ ထုရားရှင်တို့၏၊ ဝံသေသ၊ အစဉ် အဆက်ပေတည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ခတ္တိယာနံ၊ မင်းတို့၏၊ ခတ္တိယမာယာ၊ မင်းတို့၏ အထေ့အကုဋ်သည်၊ ခတ္တိယေသုယေဝ၊ မင်းတို့နှိုက် သာလျှင်၊ စရတိ၊ ကုန်၏၊ ဧဝေမတံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ခတ္တိယာနံ၊ မင်းတို့၏၊ ထောကဿ၊ ထောက၏၊ ပပေဏိ၊ အစဉ်အထာကို၊ အဝေသသာနံ၊ မင်းမှကြွင်းသမျှတို့အား၊ ပိတိတော၊ ပိတ်အပ်ထေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝေမေခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘိက္ခုမဇ္ဈေ၊ ရဟန်းတို့အထယ်နှိုက်၊ ယဒိဒံပါတိမောက္ခုဋ္ဌေသော၊ အကြင်ပါတိ မောက်ရွတ်ခြင်းသည်၊ အဝေသသာနံ၊ ရဟန်းမှကြွင်းသမျှသူတို့၏၊ ယဒိဒံပိတိတော၊ အကြင်ပိတ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ ဧသော၊ ဤသို့သော စည်းကမ်းသည်ကား၊ သဗ္ဗေဝံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပုဗ္ဗကာနံ၊ ငှေးနှိုက်ဖြစ်ကုန်သော၊ တထာဂတာနံ၊ ထုရားရှင်တို့၏၊ ဝံသေသ၊ အနွယ်အစဉ်ပေတည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ မဟိယာ၊ မြေနှိုက်၊ ဂဏိကာ၊ ဂုဏ်းတို့သည်၊ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သေယျထိဒံ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ မည္ဗာ၊ မည္ဗာမင်းတို့ဂိုဏ်းလည်းကောင်း၊ အတောဏာ၊ အတောဏာဂိုဏ်းလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတာ၊ ပဗ္ဗတဂိုဏ်း လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဂိရိယာ၊ ဓမ္မဂိရိဂိုဏ်း လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဂိရိယာ၊ ဗြဟ္မဂိရိ ဂိုဏ်းလည်းကောင်း၊ နုခုကာ၊ အငြိမ့် ညင်တို့ဂိုဏ်းလည်းကောင်း၊ နုနုကာ၊ ကချေသည်တို့ ဂိုဏ်းလည်းကောင်း၊ လဗ်ကာ၊ ဝှမ်းသမားတို့ ဂိုဏ်းလည်းကောင်း၊ ပိဿာစာ၊ မြေထုတ်တို့ ဂိုဏ်းလည်းကောင်း၊ မဏိဘဒ္ဒါ၊ မဏိဘဒ္ဒနတ်တို့ ဂိုဏ်းလည်းကောင်း၊ စန္ဒိမသူရိယာ၊

မိလိန္ဒပဋ္ဌာပါဠိတော်နိဿယ

ထနတ်နေနတ်တို့ ဂိုဏ်းလည်းကောင်း၊ သိရိဒေဝတာ၊ သိရိနတ်တို့ဂိုဏ်းလည်းကောင်း၊ ကာလိဒေဝတာ၊ ကာလိနတ်တို့ဂိုဏ်းလည်းကောင်း၊ ထိဝါ၊ မဟေသရနတ်တို့ဂိုဏ်းလည်းကောင်း၊ ဝသုဒေဝါ၊ ဝသုနတ်တို့ဂိုဏ်းလည်းကောင်း၊ စာနိကာ၊ စာနိကနတ်တို့ဂိုဏ်းလည်းကောင်း၊ အဘိပါသာ၊ အဘိပါသာနတ်တို့ဂိုဏ်းလည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒိပုတ္တ၊ ဘဒ္ဒိပုတ္တနတ်တို့ဂိုဏ်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဏိကာ၊ ဂိုဏ်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ တေသံ၊ ထိုထိုအမျိုးဂိုဏ်းတို့၏၊ ရဟသံ၊ ရဟသံ၊ ဣဂ္ဂကံ၊ အပ်သောအမှုသည်၊ တေသု၊ တေသု၊ ဂဏေသု၊ ဂဏေသု၊ ထိုထိုဂိုဏ်းတို့၌သာလျှင်၊ စတိ၊ ထူထောင်၏၊ အဝသေသာနံ၊ ကြွင်းသမျှ တို့အား၊ ပိဟိတံ၊ ပိတ်အပ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘိက္ခုမဇ္ဈေ၊ ရဟန်းတို့အထလ်၌၊ ယဒိဒံ၊ ပါတိမောက္ခ၊ ခွေသော၊ အကြင်ပါတိမောက်ရွတ်ခြင်းသည်၊ အဝသေသာနံ၊ ရဟန်းမှကြွင်းသမျှသုတို့၏၊ ယဒိဒံ၊ ပိဟိတော၊ အကြင်ပိတ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧသေ၊ ဤစည်းကပ်သည်ကား၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပုဗ္ဗကာနံ၊ ရှေးနှိုက်ဖြစ်ကုန်သော၊ တထာဂတာနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏၊ ဝံသေ၊ အစဉ်အဆက်ပေတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗကာရာနံ၊ ရှေးနှိုက်ဖြစ်ကုန်သော၊ တထာဂတာနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏၊ ဝံသေ၊ အစဉ်အဆက်အစွမ်းကြောင့်၊ ပါတိမောက္ခ၊ ခွေသော၊ ပါတိမောက်ရွတ်ဆိုခြင်းကို၊ သိမံ၊ အပိုင်းအခြားကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပိဟိတော၊ ပိတ်အပ်၏။ ။

ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏၊ ဂဏကတ္တာ၊ အထေးပြုအပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါတိမောက္ခ၊ ခွေသော၊ ပါတိမောက်ရွတ်ခြင်းကို၊ သိမံ၊ အပိုင်းအခြားကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကထံ၊ ပိဟိတော၊ အသို့ပိတ်အပ်သနည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဓမ္မေ၊ တရားသည်၊ ဂဏကော၊ လေးပင်၏၊ ဘာဂိယော၊ ဝန်ကြီးတရုတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဝန်လေးသောပါတိမောက်တရားနှိုက်၊ သဗ္ဗတ္ထကာရီ၊ သဘောမှန်စွာကျင့်နိုင်သူသည်၊ အညံ၊ မိမိမှတပါးအခြားသူကို၊ အာရာဇေတိ၊ နှစ်သက်စေနိုင်၏၊ တံ၊ ထိုနှစ်သက်စေခြင်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုတရားသို့၊ ပရာ၊ တဦးမှ၊ ပရံ၊ တဦးသို့၊ သဗ္ဗတ္ထကာ ရိတာယ၊ သဘောမှန်စွာ ကျင့်သောကြောင့်၊ ပါပတာတိ၊ ရောက်နိုင်၏၊ တံ၊ ထိုနှစ်သက်ခြင်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုတရားသို့၊ ပရာ၊ တဦးမှ၊ ပရံ၊ တဦးသို့၊ အသဗ္ဗတ္ထကာ ရိတာယ၊ သဘောမှန်ပြုကျင့်သောကြောင့်၊ နပါပတာတိ၊ မရောက်တော့ထေ၊ စ၊ ထိုသို့ဖြစ်လေ၍၊ အယံ၊ သာဓုဓမ္မေ၊ ဤကောင်းမြတ်သောတရားသည်၊ အယံ၊ ဝရဓမ္မေ၊ ဤထွတ်မြတ်သောတရားသည်၊ အသဗ္ဗတ္ထကာရီနံ၊ သဘောမှန်ကျင့်သူတို့

၃-မေဇ္ဇကပဋ္ဌာ-၄-သဗ္ဗညုတညာထဝဂ်၊ ၄၇၃

ဤဟတ္ထဂတော၊ လက်နှိုက်ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဩညာတော၊ မထေမဲ့မှတ်အပ်သည်။ အဝညာတော၊ အယုတ်သဖြင့်ထိအပ်သည်။ ဟိဋ္ဌိတော၊ ရှုတ်ချအပ်သည်။ ဝိဋ္ဌိတော၊ အပြစ်တင်အပ်သည်။ ဂရဟိတော၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည်။ မာဘဝတု၊ မဖြစ်ပါစေလင့်။ အယံသာရဓမ္မော၊ ဤကောင်းမြတ်သောတရားသည်။ အယံဝရဓမ္မော၊ ဤထွတ်မြတ်သောတရားသည်။ ဒုဇ္ဈနဂတော၊ သူယုတ်မာတို့သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဩညာတော၊ မထေမဲ့မှတ်အပ်သည်။ အဝညာတော၊ အယုတ်သဖြင့်ထိအပ်သည်။ ဟိဋ္ဌိတော၊ ရှုတ်ချအပ်သည်။ ဝိဋ္ဌိတော၊ အပြစ်တင်အပ်သည်။ ဂရဟိတော၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည်။ မာဘဝတု၊ မဖြစ်ပါစေလင့်။ ဣတိပေ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဓမ္မဿ၊ တရား၏။ ဂရုကတ္တာ၊ အထေးပြုအပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်။ ပါတိမောက္ခုန္ဒေသော၊ ပါတိမောက်ရွတ်ခြင်းကို။ သိမံ၊ အပိုင်းအခြားကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပိဟိတော၊ ပိတ်အပ်၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်။ သာရပဝရအဘိဇာတဇာတိမန္တရတ္ထလောဟိတစန္ဒနံနာမ၊ အနှစ်ဖြစ်၍မွန်မြတ်သည် ထက်အထူးမွန်မြတ်လျက်ကောင်းစွာ ဖြစ်သော ဇာတ်အမျိုးရှိ သောကဲ့ရဲ့နိဿိသော စန္ဒကူးနံ၊ သာမည်သည်ကား။ သဝရပူရံ၊ လူရိုင်းတို့အရပ်ဒေသသို့။ အနုဂတံ၊ အစဉ်ရောက်ထုတ်သော်။ ဩညာတံ၊ မထေမဲ့မှတ်အပ်သည်။ အဝညာတံ၊ အယုတ်သဖြင့် ထိအပ်သည်။ ဟိဋ္ဌိတံ၊ ရှုတ်ချအပ်သည်။ ဝိဋ္ဌိတံ၊ အပြစ်တင်အပ်သည်။ ဂရဟိတံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အယံသာရဓမ္မော၊ ဤမြတ်သောတရားသည်။ အယံဝရဓမ္မော၊ ဤထွတ်မြတ်သော တရားသည်။ ပရစ္စရာ၊ အဆက်ဆက်။ အသဗ္ဗတ္ထ ကားရိနံ၊ မမှန် မကန် ပြုကုင့် သူတို့၏။ ဟတ္ထဂတော၊ လက်နှိုက် ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဩညာတော၊ မထေမဲ့မှတ်အပ်သည်။ အဝညာတော၊ အယုတ်သဖြင့်ထိအပ်သည်။ ဟိဋ္ဌိသော၊ ရှုတ်ချအပ်သည်။ ဝိဋ္ဌိတော၊ အပြစ်တင်အပ်သည်။ ဂရဟိတော၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည်။ မာဘဝတု၊ မဖြစ်ပါစေလင့်။ အယံသာရဓမ္မော၊ ဤမြတ်သောတရားသည်။ အယံဝရဓမ္မော၊ ဤထွတ်မြတ်သောတရားသည်။ ဒုဇ္ဈနဂတော၊ သူယုတ်မာတို့သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဩညာတော၊ မထေမဲ့မှတ်အပ်သည်။ အဝညာတော၊ အယုတ်သဖြင့်ထိအပ်သည်။ ဟိဋ္ဌိတော၊ ရှုတ်ချအပ်သည်။ ဝိဋ္ဌိတော၊ အပြစ်တင်အပ်သည်။ ဂရဟိတော၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည်။ မာဘဝတု၊ မဖြစ်ပါစေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ပေမေဝ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဓမ္မဿ၊ တရား၏။ ဂရုကတ္တာ၊ အထေးပြုအပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်။ ပါတိမောက္ခုန္ဒေသော၊ ပါတိမောက်ရွတ်ခြင်းကို။ သိမံ၊

အပိုင်းအခြားကိုကတော့ပြု၍ပိတိတောပိတ်အပ်၏။ ဘိက္ခုဘူမိယာ၊ ခု
ဟန်းအဖြစ်၏။ ဂရုကတ္တာ၊ အသေးပြုအပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါတိမောက္ခ
ဋ္ဌေသော၊ ပါတိမောက်ရွတ်ခြင်းကို၊ သိမ်၊ အပိုင်းအခြားကို၊ ကတော့ပြု၍၊ က
ထံပိတိတော၊ အဘယ်သို့ပိတ်အပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆ၊ အ
မေးတည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ခေါ်စစ်စစ်၊ ဘိက္ခုဘာဝေါ၊ ခုဟန်းအဖြစ်
သည်၊ အတုလိယော၊ မချိန်စက်နှိုင်းအပ္ပမေယော၊ အတိုင်းအတွဲမရှိ၊ အနန္တိ
ယော၊ အတိုးမပြတ်နှိုင်းကေနစ်၊ တရံတဦးသည်၊ အရွှာပေတုံ၊ အတိုးပြတ်
ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ တုထေတုံ၊ ချိန်စက်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပရိမေတုံ
တိုင်းထွားခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဝေဂ္ဂပေ၊ ဤသို့
သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခုဘာဝေါ၊ ခုဟန်းအဖြစ်၌၊ ဌိတော၊ တည်သော၊ အယံ၊
ဤခုဟန်းသည်၊ ဝေယကေန၊ နတ်လူအပေါင်းနှင့်၊ သမသမော၊ တူမျှသည်၊
မာဘဝထု၊ မဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနထိကတော့၊ နှလုံးပြု၍၊ ဘိက္ခု
နံ၊ ခုဟန်းတို့၏၊ အန္တရေယေဝ၊ အတွင်းနှိုက်သာလျှင်၊ ပါတိမောက္ခဋ္ဌေ
သော၊ ပါတိမောက်ရွတ်ခြင်းသည်၊ စရတိ၊ ကျင့်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်း
မြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ထောကော၊ ထောကနှိုက်၊ ယံဝရပ္ပဝရတဏှံ၊
အကြင်အလွန်တောင့်ကပ်အပ်၍ မြတ်သောဘဏ္ဍာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝတ္ထံ
ဝါ၊ အဝတ်သော်လည်း ဖြစ်စေ၊ အတ္ထရကံဝါ၊ အခင်းသော်လည်းဖြစ်စေ၊
ဂဇတုရင်္ဂီရထသုဝတ္ထ ရဇတ မဏိမုတ္တာ ဣတ္ထိရတနာဒိဒိဝါ၊ ဆင်ခြင်း
ရထားရွှေငွေပတ္တများပုလဲ မိန်းမရတနာ စသည်တို့သော်လည်း ဖြစ်စေ၊
တေယဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံတို့သည်၊ ရာဇာနံ၊ မင်း၏အထံသို့၊ ဥပဂစ္ဆန္တိ၊
ရောက်ရကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
ယာဝတာ၊ အကြင်မျှသောက် ကုန်သော၊ သုဂတာ၊ ဂမပရိယတ္ထိ အာစာ
ရသံယမသိသ သံဝရုဏာ၊ ထုရားရှင်၏ အာဂုံပရိယတ် တော်အကျင့်
ဣန္ဒြေကိုဆုံးမခြင်း သိသစောင့်စည်းခြင်း ဂုဏ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိလေ
ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ၊ ထိုအာစာရသိလစသည်တို့သည်၊
ဘိက္ခုသံဃံ၊ ခုဟန်းအပေါင်းသို့ ဥပဂတာ၊ ဆိုက်ရောက်ရကုန်သည်။ တဝ
န္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဘိက္ခုဘူမိယာ၊ ခုဟန်းအဖြစ်နှိုက်၊ ဂရုကတ္တာ၊
အသေးပြုအပ်သည့် အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါတိမောက္ခဋ္ဌေသော၊ ပါတိမောက်
ရွတ်ခြင်းကို၊ သိမ်၊ ပိုင်းခြားခြင်းကို၊ ကတော့ပြု၍၊ ပိတိတော၊ ပိတ်အပ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်
တော်အရှင်ဘုရား၊ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝေံ၊ ဤအနက်သဘော

၃-မေတ္တာကုလညာ-၄-သဗ္ဗညုတညာဏဝဂ်၊ ၄၂၅

ကို၊တထာ၊ အရှင်တုရားမိန့်တော်မူတိုင်း၊ သမ္ပဒိန္ဒာမိ၊ ဝန်ခံပါ၏။ ဣတိ၊
ဤသို့အာဟ၊ ဪ့ဟက်ဆိုလေ၏။ ဒုတိယာ၊ ဒုတိယသို့၊ နှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်း
ဖြစ်သော၊ ဓမ္မဝိနယာနံ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းတို့၏၊ ပဋိစ္စန္ဒာပဋိစ္စန္ဒုပ္ပာ၊ ဗုံး
ထွမ်းခြင်းမဇုးထွမ်းခြင်း ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။

၁၁၉-ရသာဝါဒသဂဇကထဟုကဘာဝပဋ္ဌာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်တုရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
တုရားသည်၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိံဘာ
သိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ သမ္ပဇာနရသာဝါဒေ၊ သိလျက်
ချွတ်ယွင်းသောစကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်၊ ပါရာဇိကော၊ သာသနာတော်
မှရှုံးခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟော
လည်းဟောတော်မူအပ်၏။ ပုနစ၊ တဘန်လည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာတုရား
သည်၊ ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိံဘဏိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်
မူအပ်သနည်း၊ သမ္ပဇာနရသာဝါဒေ၊ သိလျက်ချွတ်ယွင်းသောစကားကိုဆို
ခြင်းကြောင့်၊ ထဟုကံ၊ ပေါ့လျော့သော၊ အာပတ္တိံ၊ ပါမိတ်အာပတ်သို့၊ အာ
ပစ္စဟိ၊ ရောက်၏။ ဧကဿ၊ တပါးသောရဟန်း၏။ သန္တိကေ၊ အထံရှိက်၊
ဒေသနာဝတ္ထုကံ၊ ပြောကြားရခြင်းအကြောင်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏိတံ၊
ဟောတော်မူအပ်၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်
တုရား၊ ဪ့၊ ဤအရားရှိက်၊ ဝိသေသော၊ အထူးသည်၊ ကောပန၊ အဘယ်သို့
ပါနည်း၊ ကာရဏာ၊ အကြောင်းသည်၊ ကိံ၊ အသို့ပါနည်း၊ ဧကေန၊ တပါး
သော၊ ရသာဝါဒေန၊ ရသာဆိုခြင်းဖြင့်၊ ယဉ္ဇုန္တိန္ဒတိ၊ အကြင်အမြစ်ပြတ်
၏။ ဧကေန၊ တပါးသော၊ ရသာဝါဒေန၊ ရသာဆိုခြင်းဖြင့်၊ သတေကိန္ဒော၊
ကုစား၍ရှိသည်၊ ယဉ္ဇုဟောတိ၊ အကြင်ဖြစ်ရ၏။ ဝိသေသော၊ အထူးသည်၊
ကောပန၊ အဘယ်သို့နည်း၊ ကာရဏာ၊ အကြောင်းသည်၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊
ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်တုရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
တုရားသည်၊ သမ္ပဇာနရသာဝါဒေ၊ သိလျက်ချွတ်ယွင်းသောစကားကိုဆို
ခြင်းကြောင့်၊ ပါရာဇိကော၊ သာသနာတော်မှရှုံးခြင်းသို့ ရောက်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒိဘဏိတံ၊ အကယ်၍ဟောတော်မူအံ့၊ တေ
နဟိ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူခဲ့သော်၊ သမ္ပဇာန ရသာဝါဒေ၊ သိလျက် ချွတ်

ဝိထိန္ဒရပညာပါဠိတော်နိဿယ၊

ယွင်းသောစကားကိုဆိုခြင်းကြောင့်၊ ထဟုကံ၊ပေါ့သော၊အာပတ္တိ၊ပါစိတ်
 အာပတ်သို့၊ အာပစ္စတိ၊ရောက်၏၊ ဧကဿ၊တပါးသောရဟန်း၏၊ သန္တိ
 ဧက၊အထံရှိကံ၊ ဒေသနာဝတ္ထုကံ၊ ပြောကြားခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိ၏၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တံဝစနံ၊ထိုစကား
 သည်၊မိစ္ဆာ၊မှားယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တထာဂတေန၊မြတ်စွာ
 ထုရားသည်၊ သမ္မဇာနဓုသာဝါဒေ၊ သိလျက်ချွတ်ယွင်းသော စကားကို
 ဆိုခြင်းကြောင့်၊ထဟုကံ၊ပေါ့သော၊အာပတ္တိ၊ပါစိတ်အာပတ်သို့၊အာပစ္စ
 တိ၊ရောက်၏၊ဧကဿ၊တယောက်သောရဟန်း၏၊ သန္တိ၊ဧက၊အထံရှိကံ၊
 ဒေသနာဝတ္ထုကံ၊ ပြောကြားခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ယဒိ
 ဘဏိတံ၊အကယ်၍ဟောတော်မူအံ့၊တေနတိ၊ထိုသို့ဟောတော်မူခဲ့ သော်၊
 သမ္မဇာနဓုသာဝါဒေ၊ သိလျက်ချွတ်ယွင်းသော စကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်၊
 ပါရာဇိကော၊ သာသနာတော်မှရှုံးခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တံဝစနံ၊ထိုစကား
 သည်၊မိစ္ဆာ၊မှားယွင်းသည်၊ဘဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊အယံ ပိဋေ၊ဤပြဿနာ
 မေးခွန်းသည်ထည်းဥဘတောကောမ္ပိကော၊နှစ်ဘက်အစွန်းထွက်၏၊တဝ၊
 အရှင်ထုရားသို့၊အနုပ္ပက္ကော၊အစဉ်ရောက်၏၊သော၊ထိုပြဿနာမေးခွန်းကို၊
 တယာ၊အရှင်ထုရားသည်၊နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ငြိမ်းစေအပ်၏။ ။

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာထုရားသည်၊ဇေတံ၊ဤစကား
 ကို၊ဘာသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိံဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်
 မူအပ်သနည်း၊သမ္မဇာနဓုသာဝါဒေ၊သိလျက်ချွတ်ယွင်းသောစကားကိုဆို
 ခြင်းကြောင့်၊ပါရာဇိကော၊သာသနာတော်မှရှုံးခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ ဟော
 တိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘာသိတံပိ၊ဟောထည်းဟောအပ်၏၊သမ္မဇာနဓုသာ
 ဝါဒေ၊သိလျက်ချွတ်ယွင်းသောစကားကိုဆိုခြင်းကြောင့်၊ထဟုကံ၊ပေါ့သော၊
 အာပတ္တိ၊ပါစိတ်အာပတ်သို့၊ အာပစ္စတိ၊ရောက်၏၊ ဧကဿ၊တဦးသော
 ရဟန်း၏၊ သန္တိ ဧက၊ အထံ၌၊ ဒေသနာဝတ္ထုကံ၊ ပြောကြားခြင်း လျှင်အ
 ကြောင်းရှိ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဘဏိတဉ္စ၊ဟောထည်းဟောတော်မူအပ်၏။ ။
 တဉ္စပန၊ ထိုစကားသည်ထည်း၊ ဝတ္ထုဝသေန၊ ဝတ္ထု၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ဂရုကထဟုကံ၊လေးသောအဖြစ်ပေါ့သောအဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊တံ၊ထိုဆိုသတ္တံ သောစကားကိုကိံမညသိ၊အဘယ်
 သို့အောက်မေ့သနည်း၊ ဣ၊ဤလောက၌ကံ၊ ကောစိ၊ တစုတဦးသော၊
 ပုနိသော၊ ယာကျားသည်၊ ပရဿ၊ သူတပါးအား၊ ပါဏိနာ၊လက်ဖြင့်၊

ဗုဒ္ဓမေတ္တာကဏ္ဍ-၄-သဗ္ဗညုတညာဏဝဂ်၊ ၄၇၇

ပဟာရံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ ဒဒေယျ၊ ပေးပြားအံ၊ တုမှေ၊ သင်မင်းကြီးတို့သည်၊
 တဿ၊ ထိုသူအား၊ ကိံဒဏ္ဍံ၊ အဘယ်မျှသောဒဏ်ကို၊ ဝေရေထ၊ ထင်း
 ဆောင်စေကုန်သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
 တုရား၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ နက္ခမာဗိတိ၊ သည်းမခံနိုင်ပါဟု၊ ယဒိ၊ အာဟ၊ အ
 ကယ်၍ဆိုတုန်၊ မယံ၊ တုရားတပည့်တော်တို့သည်၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊
 အက္ခမမာနေ၊ သည်းမခံသည်ရှိသော်၊ ကဟာပတံ၊ ဒဏ်ငွေတကျပ်ကို၊
 ဟရာပေမ၊ ဆောင်စေကုန်အံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျော့ကံဆို၏၊
 မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပန၊ တနည်းသော်ကား၊ ဣဓ၊ ဤထောကနိုက်သော
 ယေဝုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်ပင်လျှင်၊ တဝ၊ သင်မင်းကြီးအား၊
 ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်၊ ပဟာရံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ ဒဒေယျ၊ ပေးရာ၏၊ ကသာပန၊
 ထိုသူအားကား၊ ကောဒဏ္ဍော၊ အဘယ်မျှဒဏ်ထိုက်သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ အဿ၊ ထိုသူ၏၊ ဟတ္ထံ၊ ဝိ၊ လက်
 ကိုသည်၊ ဆေဒါ၊ ပေယျာမ၊ ဖြတ်စေကုန်အံ၊ ပါဒံ၊ ခြေကိုသည်၊ ဆေဒါ၊ ပေ
 ယျာမ၊ ဖြတ်စေကုန်အံ၊ ယာဝထိသံ၊ ပြီးခေါင်းတိုင်အောင်၊ ကဋ္ဌိ၊ နန္ဒေ၊ နန္ဒ၊
 အညွန့်အညွှောက်ပြုတ်အောင်၊ ဆေဒါ၊ ပေယျာမ၊ ဖြတ်စေကုန်အံ၊ သဗ္ဗံ၊
 အထုံးရုံသော၊ တံဂေဟံ၊ ထိုအိမ်ကိုသည်၊ ဝိလုတ္တာ၊ ပေယျာမ၊ ဗျက်ဆီးစေ
 ကုန်အံ၊ ဥဘတောပသော၊ နှစ်ဘက်သော အမျိုးအဆွေတို့ကို၊ သတ္တမံ၊
 ခုနစ်ဆက်သော၊ ယာဝကုလံ၊ အမျိုးတိုင်အောင်၊ သရုတ္တာ၊ တာပေယျာမ၊
 သတ်စေကုန်အံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျော့ကံဆိုပေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်း
 မြတ်၊ ယံ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧကဿ၊ တယောက်သောသူအား၊ ပါဏိပ္ပဟာ
 ရေ၊ လက်ဖြင့်ပုတ်ခတ်ရာနိုက်၊ သုရမော၊ အနည်းငယ်သော၊ ကဟာပတော
 ဒဏ္ဍော၊ ငွေတကျပ်မျှသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယံ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တဝ၊ သင်
 မင်းကြီးအား၊ ပါဏိပ္ပဟာရေ၊ လက်ဖြင့် ပုတ်ခတ်ရာနိုက်၊ ဟတ္ထန္ဒေ၊ နန္ဒ၊
 လက်ဖြတ်ခြင်းသည်သည်ကောင်း၊ ပါဒန္တေ၊ နန္ဒ၊ ခြေဖြတ်ခြင်းသည်သည်
 ကောင်း၊ ယာဝကဋ္ဌိ၊ နန္ဒေ၊ အကြင်အညွန့်အညွှောက်ပြုတ်အောင်ပြုခြင်း
 သည်သည်ကောင်း၊ သဗ္ဗဂေဟဒါနံ၊ အထုံးရုံသောအိမ်ကို သိမ်းယူခြင်း
 သည်သည်ကောင်း၊ ဥဘတောပသော၊ နှစ်ဘက်သောအမျိုးအဆွေတို့ကို၊
 ယာဝသတ္တမကုလံ၊ ဆွေခုနစ်ဆက်တိုင်အောင်၊ သရုတ္တာ၊ တာပေယျာမ၊ သတ်ခြင်း
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတ္ထု၊ ဤအရာနိုက်၊ ဝိသေသော၊ အထူးသည်၊ ဧကော
 ပန၊ အဘယ်နည်း၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ ကိံ၊ အသို့ပါနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ မနုဿကန္တရေန၊

လူချင်းထူးတွေသောကြောင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ယျော့ကံဆိုပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဇေဝမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ သမ္ပဇာနရသာဝါဒေါ၊ ထိထူးကံ ချွတ်ယွင်းသောစကားကိုဆိုခြင်းသည်၊ ဝတ္ထုဝသေန၊ ဝတ္ထု၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂရုကလဟုကော၊ အလေးအပေါ့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဇေဝံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ တထာ၊ အရှင်မိန့်တော်မူတိုင်း၊ သမ္ပဒိန္နာမိ၊ ဝန်ခံပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ယျော့ကံဆိုပေ၏။ တတိယာ၊ သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ ရသာဝါဒသာ၊ ရသားဆိုခြင်း၏၊ ဂရုကလဟုကဘာဝပညာ၊ ဂရုလဟုအဖြစ် နှိုက်ပြုသနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၂၀-ဗောဓိသက္ကဿဓမ္မတာပညာ

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မတာဓမ္မပရိယာယေ၊ ဓမ္မတာအပြားကို ဟောရာဒေသနာတော်နှိုက်၊ ဇေဝံ၊ ဤစကားကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိံဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ပျာဒိတ်ကြားရာရှေးဦးစွာနှိုက်ပင်လျှင်၊ ဗောဓိသက္ကန္တံ၊ ဘုရားလောင်းတို့၏၊ မာတာပိတဓော၊ အမိအဘတို့သည်၊ နိယတော၊ မြဲကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဗောဓိ၊ သဗ္ဗညုဘညာဏ်သည်၊ နိယတော၊ မြဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဂ္ဂသာဝကော၊ အဂ္ဂသာဝကတို့သည်၊ နိယတော၊ မြဲကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ နိယတော၊ မြဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်၊ နိယတော၊ မြဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောထည်း ဟောတော်မူအပ်၏။ ပုနစ၊ တဘန်လည်း၊ တုဌေ၊ အရှင်မြတ်တို့သည်၊ ဘဏထ၊ ဆိုကုန်၏။ ကိံဘဏထ၊ အဘယ်သို့ ဆိုကုန်သနည်း၊ တုသိတေကယေ၊ တုသိတာ နတ်ပြည်နှိုက်၊ ဋ္ဌိတော၊ တည်လျက်၊ ဗောဓိသက္ကော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ မဟာပိဏ္ဍေကနာနိ၊ ကြည့်ခြင်းကြီးတို့ကို၊ ပိဏ္ဍေကေတိ၊ ကြည့်တော်မူ၏။ မဟာပိဏ္ဍေကနာ၊ ကြည့်ခြင်းကြီးတို့သည်၊ ကတမေအဋ္ဌ၊ အဘယ်ရှစ်ပါးတို့နည်း၊ ကာထံ၊ ဘုရားဖြစ်ရန်အခါကို၊ ပိဏ္ဍေကေတိ၊ ကြည့်၏။ ဒီပံ၊ ဘုရားဖြစ်ရာကျွန်းကို၊ ပိဏ္ဍေကေတိ၊ ကြည့်၏။ ဒေသံ၊ ဘွားတော်မူရာအရပ်ကို။

ဝိဇ္ဇောကေတိ၊ ကြည့်၏။ ကုလံ၊ ဖြစ်ရာအမျိုးစားကို၊ ဝိဇ္ဇောကေတိ၊
 ကြည့်၏။ ဇနေတ္ထိံ၊ မယ်တော်ကို၊ ဝိဇ္ဇောကေတိ၊ ကြည့်၏။ အာယံ၊ အသက်
 အပိုင်းအခြားကို၊ ဝိဇ္ဇောကေတိ၊ ကြည့်၏။ မာသံ၊ သွားမည်လရက်ကို၊
 ဝိဇ္ဇောကေတိ။ ကြည့်၏။ နေက္ခဝံ၊ တောထွက်ခြင်းကို၊ ဝိဇ္ဇောကေတိ၊
 ကြည့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ မဟာဝိဇ္ဇောကနာနိ၊ ကြည့်
 ခြင်းကြီးတို့ကို၊ ဝိဇ္ဇောကေတိ၊ ကြည့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဏထ၊ ဆိုကုန်၏။ ။
 ဘန္တေနာဂဿေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ဥာဏေ၊ ဥာဏ်သည်။
 အပရိပက္ကေ၊ မရင့်မာခဲ့သော်၊ ဗုဒ္ဓန္တံ၊ သိမြင်နိုင်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပေ။
 ဥာဏေ၊ ဥာဏ်သည်။ ပရိပက္ကေ၊ ရင့်မာခဲ့သော်၊ ဣမေ၊ ဤကြည့်ခြင်းကြီး
 တို့ကို၊ သန္တရစ္စိ၊ မပြတ်သည်။ အာဂမေတံ၊ ငန့်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်
 သည်။ န၊ မဟုတ်။ သက္ကာဝေ၊ တတ်နိုင်သည်သာတည်း။ ပရိပက္ကမာနသံ၊
 ရင့်သန်သောစိတ်ကို၊ အနုတိက္ကမနိယံ၊ မလွန်မြောက်နိုင်။ ဗောဓိသက္ကော၊
 ထုရားထောင်းသည်။ ကာလံ၊ အခါကို၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇော
 ကေတိ၊ ကြည့်ရသနည်း။ တမ္မိကာယေ၊ ထိုအခါရှိက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇာမိ၊ ဖြစ်ပေအံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့။ နှလုံးပြု၍၊ ကာလံ၊ အခါကို၊ ဝိဇ္ဇောကေတိ၊ ကြည့်၏။ အပရိ
 ပက္ကေ၊ မရင့်သော၊ ဥာဏေ၊ ဥာဏ်၌၊ ဗုဒ္ဓန္တံ၊ သိမြင်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဥာဏေ၊
 ဥာဏ်သည်။ ပရိပက္ကေ၊ ရင့်မာခဲ့သော်၊ ဣမေ၊ ဤကြည့်ခြင်းကြီးတို့ကို၊ သန္တ
 ရစ္စိ မပြတ်သည်။ အာဂမေတံ၊ ငန့်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်သည်။ န၊
 မဟုတ်။ သက္ကာဝေ၊ တတ်နိုင်သည်သာတည်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
 ဗောဓိသက္ကော၊ ထုရားထောင်းသည်။ ကုလံ၊ အမျိုးကို၊ ဝိဇ္ဇောကေတိ၊
 ကြည့်သနည်း။ ကမ္ပိ၊ အဘယ်မည်သော၊ ကုလေ၊ အမျိုးရှိက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇာမိ၊ ဖြစ်ရ
 အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မနုထိကတ္တာ၊ နှလုံးထား၍၊ ကုလံ၊ အမျိုးကို၊ ဝိဇ္ဇော
 ကေတိ၊ ကြည့်၏။ ဘန္တေနာဂဿေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထုရား၊ ယဒိ၊
 အကယ်၍၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ ပျာဒိတ်ကြားရာရှေးအခါကပင်၊ ဗောဓိသက္ကဿ၊ ထုရား
 ထောင်း၏။ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်။ နိယတာ၊ မြဲကုန်ငြားအံ့။
 တေနဟိ၊ ထိုသို့မြဲကုန်သော်၊ ကုလံ၊ အမျိုးကို၊ ဝိဇ္ဇောကေတိ၊ ကြည့်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကား
 သည်။ မိစ္ဆာ၊ မှားယွင်းသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကုလံ၊ အမျိုးကို၊ ယဒိ
 ဝိဇ္ဇောကေတိ၊ အကယ်၍ ကြည့်ငြားအံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ကြည့်ခဲ့သော်၊ ပုဗ္ဗ
 ဝ၊ ပျာဒိတ် ကြားရာ ရှေးအခါကပင်၊ ဗောဓိသက္ကဿ၊ ထုရားထောင်း၏။
 မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်။ နိယတာ၊ မြဲကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။

ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ ဂှိန္တိ၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊
 ရှားယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အယံဝိပဉ္ဇော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်
 လည်း၊ ဥဘတောကောနိကော၊ နှစ်ဘက်အစွန်းထွက်၏၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား
 သို့၊ အနုပ္ပက္ကော၊ အစဉ်ရောက်၏၊ ယော၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်းကို၊ တယာ၊
 အရှင်ဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ ငြိမ်းစေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 ယျောက်ဆိုထေ၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဗျာဒိတ်ကြားရာရှေးအခါကပင်၊ ဗောဓိ
 သက္ကဿ၊ ဘုရားထောင်း၏၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်၊ နိယတော။
 မြီကုန်၏၊ ဗောဓိသက္ကော၊ ဘုရားထောင်းသည်၊ ကုလဉ္စ၊ အမျိုးကိုလည်း၊
 ဝိဇယာကေတိ၊ ကြည့်တော်မူ၏၊ ပန၊ အကြောင်းသော်ကား၊ ကုလံ၊ အမျိုး
 ကိုကိန္နိ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဝိဇယာကေတိ၊ ကြည့်သနည်း၊ မေ၊ ငါဘုရား
 ထောင်း၏၊ ယေမာထာပိတရော၊ အကြင်အမိအဘတို့သည်၊ သန္တိ၊ ဂှိကုန်၏
 တေ၊ ထိုအမိအဘတို့သည်၊ ခတ္ထိယာ၊ မင်းမျိုးတို့ပေသော၊ ဥဒါဟ၊ ထိုသို့
 မဟုတ်၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတို့ပေသော၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ကုလံ၊ အမျိုးကို၊
 ဝိဇယာကေတိ၊ ကြည့်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဋ္ဌန္တံ၊ ရှစ်ဦးကုန်သောသူ
 တို့အား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ငှေးဦးကပင်၊ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်အရေးကို၊ ဩဇောကေ
 တဗ္ဗံ၊ ကြည့်ရှုရသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတမေဝံ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော
 အဋ္ဌန္တံ၊ ရှစ်ဦးကုန်သောသူတို့အား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ငှေးဦးကပင်လျှင်၊ အနာဂတံ၊
 အနာဂတ်အရေးကို၊ ဩဇောကေတဗ္ဗံ၊ ကြည့်ရှုရသနည်း၊ မဟာရာဇ၊
 မင်းမြတ်၊ ဝါဏိန္ဒဿ၊ ကုန်သည်အား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ငှေးဦးစွာကပင်၊ ဝိက္ကယ
 ဘဏ္ဍံ၊ ရောင်းဝယ်ရန်ဥစ္စာကို၊ ဩဇောကေတဗ္ဗံ၊ ကြည့်ရသည်၊ ဟောတိ။
 ဖြစ်၏၊ ဟတ္ထိနာဂဿ၊ ဆင်ပြောင်အား၊ သောဗ္ဗာယ၊ နှာမောင်းဖြင့်၊ ပုဗ္ဗေ
 ငှေးဦးကပင်လျှင်၊ အနာဂတော၊ ထာလတ္တံ၊ သော၊ မရွှေ၊ ခရီးကို၊ ဩဇော
 ကေတဗ္ဗော၊ ကြည့်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာကနိကဿ၊ ထွန်းသမား
 အား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ငှေးဦးကပင်လျှင်၊ အနာဂတံ၊ ရောက်လတ္တံ၊ သော၊ တိတ္ထံ၊
 ထွန်းစန်းဆိပ်ကို၊ ဩဇောကေတဗ္ဗံ၊ ကြည့်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 နံ၊ ဘာမကဿ၊ ဝဲသူကြီးအား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ငှေးဦးကပင်လျှင်၊ အနာဂတံ၊ ရောက်
 လတ္တံ၊ သော၊ တီရံ၊ ကမ်းကို၊ ဩဇောကေတုာ၊ ကြည့်၍၊ နာဝါ၊ ဇွေကို၊
 ပေသေကဗ္ဗော၊ စေအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တိသက္ကဿ၊ ဆေးသမားအား၊
 ပုဗ္ဗေ၊ ငှေးဦးကပင်လျှင်၊ အာယု၊ အသက်ကို၊ ဩဇောကေတုာ၊ ကြည့်၍၊
 အာတုရော၊ သူနာကို၊ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗော၊ ကပ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဥက္ကဋ္ဌသေတုဿ၊ တံတားအား၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးကပင်လျှင်၊ ထိရာထိရာဘာဝံ
 ခိုင်မခိုင်အဖြစ်ကို၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ အဘိရူဟိတဗ္ဗံ၊ တက်လျှောက်ရသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်းအား၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးကပင်လျှင်၊ အနာဂ
 တံ၊ ထာထတ္တံ၊ သော၊ ကာလံ၊ အခါကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ဘောဇနံ၊
 ဘောဇဉ်ကို၊ ထုပ္ပိတဗ္ဗံ၊ စားအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗောဓိသတ္တဝနံ၊
 ဘုရားလောင်းတို့အား၊ ကုလံ၊ အမျိုးကို၊ ခတ္တိယကုလံဝါ၊ မင်းမျိုးထောဟု
 ၎င်း၊ ပြာဟွဏကုလံဝါ၊ ပုဏ္ဏားမျိုးထောဟု၎င်း၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးကပင်လျှင်၊
 ဩယောကေတဗ္ဗံ၊ ကြည့်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊
 အဋ္ဌန္တံ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေသံခေါ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးက
 ပင်လျှင်၊ အနာဂတံ၊ ထာထတ္တံ၊ သောအခါကို၊ ဩယောကေတဗ္ဗံ၊ ကြည့်အပ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေနာဂ
 သေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊
 ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ တထာ၊ အရှင်ဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း၊ သဗ္ဗမိစ္ဆာ
 မိ၊ ဝန်ခံပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏၊ စတုတ္ထိ၊ ထေးရတို့
 ၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏၊ ဓမ္မတာပဉ္စာ၊
 ဓမ္မတာ သဘာဝံ၊ သိက် ပြဿနာ မေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

၁၂၁-အတ္တဝန်နိပါတနုပဋ္ဌာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံ၊ ဤစကားတော်ကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ ကိံဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 အတ္တဝနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နပါတေတဗ္ဗံ၊ မသတ်အပ်၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်း
 သည်၊ ပါတေယျ၊ သတ်ပြားအုံ၊ ယထာဓမ္မော၊ အပြစ်အားထျော်စွာ၊ ကာရေ
 တဗ္ဗော၊ ဆုံးဖြတ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောထည်း၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏၊ ပုနစ၊ တစ်သန်ထည်း၊ တုဋ္ဌေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ တထာထ၊
 ဆိုကြကုန်၏၊ ကိံဘထထ၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ယတ္ထကတ္တမိ၊ အမှတ်မရှိသောအရပ်ရှိက်၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်
 သားတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသော
 အကြောင်းဖြင့်၊ ဒေသိယမာနော၊ ဟောတော်မူသော်၊ ဇာတိယာ၊ ဇာတိမှ

လည်းကောင်း၊ ဇရာယ၊ ဒရိခြင်းမှလည်းကောင်း၊ ဗျာဓိနော၊ နာခြင်းမှ
လည်းကောင်း၊ မရထဿ၊ သေခြင်းမှလည်းကောင်း၊ သရက္ခေဒါယ၊ ပိုင်း
ဖြတ်ခြင်း၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဧဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ သင့်စွာ၊
ယောကောစိ၊ အမှတ်မရှိသောသူသည်၊ ဇာတိဇရာဗျာဓိမရထံ၊ ပဋိသန္ဓေ
နေခြင်းဒရိခြင်းနာခြင်းသေခြင်းကို၊ သမတိက္ကမတိ၊ လွန်မြောက်နိုင်၏။ တံ၊
ထိုသို့သောသူကို၊ ပရမာယ၊ မွန်မြတ်သော၊ ပသံသာယ၊ မြီးမွမ်းခြင်းဖြင့်၊
ပသံသတိ၊ မြီးမွမ်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဘဏထ၊
ဆိုကြကုန်၏။ ၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသံဃံ ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်
ကို၊ နပါတေတဗ္ဗံ၊ မချအပ်၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပါတေယျ၊ ချဉ်း
အံ့၊ ယထာဝဓမ္မော၊ အပြစ်အားလျှော်စွာ၊ ကာရေတဗ္ဗော၊ ဆုံးဖြတ်အပ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟိဒာသိတံ၊ အကယ်၍ ဟောတော်မူအံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဟော
တော်မူခဲ့သော်၊ ဇာတိယာ၊ ဇာတိမှလည်းကောင်း၊ ဇရာယ၊ ဒရိခြင်းမှလည်း
ကောင်း၊ ဗျာဓိနော၊ နာခြင်းမှလည်းကောင်း၊ မရထဿ၊ သေခြင်းမှလည်း
ကောင်း၊ သရက္ခေဒါယ၊ ပိုင်းဖြတ်ခြင်း၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဧဒေသေတိ၊
ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှားယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဇာတိ
ယာ၊ ဇာတိမှလည်းကောင်း၊ ဇရာယ၊ ဒရိခြင်းမှလည်းကောင်း၊ ဗျာဓိနော၊
နာခြင်းမှလည်းကောင်း၊ မရထဿ၊ သေခြင်းမှလည်းကောင်း၊ သရက္ခေဒါ
ယ၊ ပိုင်းဖြတ်ခြင်း၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ယဒိဧဒေသေတိ၊ အကယ်၍ ဟော
တော်မူဉှားအံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူခဲ့သော်၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နပါတေတဗ္ဗံ၊ မသတ်အပ်၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်း
သည်၊ ပါတေယျ၊ သတ်ဉှားအံ့၊ ယထာဝဓမ္မော၊ အပြစ်အားလျှော်စွာ၊ ကာရေ
တဗ္ဗော၊ ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှားယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အယံ၊
ဝိပဉ္စော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်လည်း၊ ဥဘတောကောဗိုကော၊ နှစ်သက်
အစွန်းထွက်၏။ တဝ၊ အရှင်ဘုရားသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်၏။ သော၊ ထို
အဝေးကို၊ တယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ ငြိမ်းစေအပ်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏။ ၊

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊
ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣံသာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်

၃-မေတ္တာကဗညာ-၄-သဗ္ဗညုတညာထဝဂ်၊ ၄၀၃

မူအပ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတ္တဘုံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နပါတေ
 တဗ္ဗံ၊ မချအပ်၊ ယော၊ အကြင် ရဟန်း သည်၊ ပါတေယျ၊ ချပြားအံ့၊
 ယထာဝဓမ္မော၊ အပြစ်အား ထျော်စွာ၊ ကာရေ တဗ္ဗော၊ ဆုံးဖြတ် အပ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတန္တိ၊ ဟောထည်း ဟောတော် မူအပ်၏၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာထူးသည်၊ ယတ္ထကတ္တမိ၊ အမှတ်မရှိသော အရပ်နှိုက်၊ သာဝ
 ကာနံ၊ တပည့် သာဝကတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရား တော်ကို၊ ဒေသိယမာနေန
 စ၊ ဟောတော် မူသော်လည်း၊ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသောအ
 ကြောင်းဖြင့်၊ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှလည်းကောင်း၊ ဇရာယ၊ အိုခြင်း
 မှလည်းကောင်း၊ ဗျာဓိနော၊ နာခြင်းမှလည်းကောင်း၊ မရဏဿ၊ သေခြင်းမှ
 လည်းကောင်း၊ သရစ္ဆေဒါယ၊ ပိုင်းဖြတ်ခြင်းငှါ၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို၊ ဒေ
 သိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့ဟောရာနှိုက်၊ ယေနကာရ
 ဏေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ပစ္စိက္ခိပိစ၊ ပယ်လည်းပယ်၏၊ သမာဒပေတိစ၊
 ဆောက်လည်းဆောက်တည်စေ၏၊ တံပနကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းသည်
 ကား၊ အတ္တိ၊ ရှိထတ်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တဏှ
 နာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော် အရှင်ထူး၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာနှိုက်၊ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာ ထူးသည်၊ ယေန ကာရ ဏေန၊ အကြင် အကြောင်းဖြင့်၊
 ပစ္စိက္ခိပိစ၊ ပယ်လည်းပယ်၏၊ သမာဒပေတိစ၊ ဆောက်လည်းဆောက်
 တည်စေ၏၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်း သည်၊ ကိံပန၊ အဘယ်သို့
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ သျှောက်ဆိုလေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
 သီလဝါ၊ သီလရှိသော၊ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်း
 သည်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ကိလေသ ဗျာဓိပူသမေ၊ ကိလေသာ
 အနာ ငြိမ်းစေရာနှိုက်၊ အဂဓသမော၊ နတ်ဆေးနှင့် တူပေ၏၊ သတ္တာနံ၊
 သတ္တဝါတို့၏၊ ကိလေသရဇော ဇလ္လာပဟာရဏေ၊ ကိလေသာမြို့ညစ်ကို
 ပယ်နိုင်ရာနှိုက်၊ ဥဒကသမော၊ ရေနှင့်တူ၏၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ သဗ္ဗ
 သမ္ပတ္တိဒါနေ၊ အစုံစုံသောစည်းစိမ်ချမ်းသာမျိုးကို ပေးစွမ်းနိုင်ရာနှိုက်၊
 မဏိရတနသမော၊ ပတ္တမြားရတနာနှင့်တူ၏၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊
 စတုရောဗပါရဂမနေ၊ ထေးပါးသော ဩဇာ၏ ကမ်းသို့ ရောက်စေနိုင်ရာ
 နှိုက်၊ နာဝါသမော၊ ငွေသင်္ဘောနှင့်တူ၏၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဇာတိ
 ကန္တာရဏာရဏေ၊ ဇာတိခရီးမှကယ်တင်နိုင်ရာနှိုက်၊ သတ္တဝါဟသမော၊
 ထွန်းရှူးနှင့်တူ၏၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ တိပိဓဂ္ဂိသန္တာပနိဗ္ဗာပနေ၊ မီး
 သုံးမျိုးတို့၏ပူပန်ခြင်းကိုငြိမ်းစေရာ၌၊ ဝါတသမော၊ ထေနှင့်လည်းတူပေ၏

မိထိန္ဒရဗျာပါဠိတော်နိဿယ

သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ မာနသမဂ္ဂိပုရဏေ၊ စိတ်နှလုံးကိုပြည့်စေနိုင်ရာ၌၊
မဟာမေဃသမော၊ ချမ်းကြီးနှင့်လည်းတူပေ၏၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊
ကုသလသိက္ခာပနေ၊ ကုသိုလ်ကိုကျင့်စေရာ၌၊ အာစရိယသမော၊ ဆရာ
နှင့်လည်းတူပေ၏၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ခေမပထ မာဗိက္ခဏေ၊
ဘေးကင်းရာခရီးကိုပြောကြားရာ၌၊ သုဒ္ဓေသကသမော၊ ကောင်းသောခရီး
ညွှန်နှင့်လည်းတူ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိ
သော၊ ဗဟုဂုဏော၊ များသောကျေးဇူးရှိသော၊ အနေကဂုဏော၊ မနည်းသော
ကျေးဇူးရှိသော၊ အပ္ပမာဏဂုဏော၊ မနိုင်၊ ချိန်နိုင်သောဂုဏ်ရှိသော၊ ဂုဏ
ရာသိ၊ ဂုဏ်တို့၏ရပေါင်းရာဖြစ်သော၊ ဂုဏပုဏ္ဏော၊ ဂုဏ်တို့၏ စုပုံရာဖြစ်
သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဝစိကဇော၊ ကြီးပွားအောင်ပြုနိုင်သော၊ သီ
လဝါ၊ သီလရှိသောသူသည်၊ မာဗိနာဇီ၊ မပျက်စီးပါစေစေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ အနုကမ္ပါယ၊ အစဉ်စောင့်
ရှောက်လို၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊
ပညပေထိ၊ ပညတ်တော်မူ၏၊ ကိံ ပညပေထိ၊ အဘယ်သို့ပညတ်တော်မူသ
နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ခုဟုန်းတို့၊ အတ္တာနံ၊ သိမိကိုလ်ကို၊ နပါတေတဗ္ဗံ၊ မသတ်အပ်
သော၊ အကြင်ခုဟုန်းသည်၊ ပါတေယျ၊ သတ်ငြားအံ့၊ ယထာခမ္မော၊ အပြစ်
အားထောင်စွာ၊ ကာရေတဗ္ဗော၊ ဆုံးမအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပညပေထိ၊ ပညတ်
တော်မူ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣတ္ထေ၊ ဤအရာ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ယေနကာရထေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ပဒိုက္ခိပိ၊ ပယ်ထောင်မူ၏၊
ဣဒံကာရထံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
စိတြကထိကေန၊ ဆန်းကြယ်စွာစကားကိုဆိုတတ်သော၊ ကုမာရကဿ
ပေန၊ ကုမာရကဿပမည်သော၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊ ပါယာသိရာဇည
ဿ၊ ပါယာသိမည်သောထုရင်အား၊ ပရဇေတံ၊ တမလွန်သောကကို၊ ဒီပ
ယမာနနု၊ ပြတော်မူလျက်၊ တေံ၊ ဤစကားတော်ကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်
မူအပ်၏၊ ကိံ ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ရာဇည၊
ထုရင်မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ယထာခေါ၊ အကြင်အကြင်သို့သောအခြင်းအရာ
အားဖြင့်၊ သီလဝေန္တော၊ သီလရှိကုန်သော၊ ကလျာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသော
အကျင့်ရှိကုန်သော၊ သမဏဗြာဟ္မဏော၊ ခုဟုန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ စိရံ၊ ကြာ
မြင့်စွာ၊ ဒီဃမဒ္ဒါနံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊
တတာတထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ လူအ
များတို့ကြီးပွားစေရန်၊ ဗဟုဇနသုခါ ယ၊ လူအများတို့ချမ်းသာစေရန်၊ ထော

ကာနုကမ္ဘိယ၊ လူအပေါင်းကိုစောင့်ရှောက်ရန်၊ ခေဝမနုဿာနံ၊ နတ်ထုတို့
 ၏အတ္တယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဟိကာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊
 ပဋိပစ္စန္ဓိ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
 ကေန၊ အဘယ်မည်သော၊ ကာရဏေန၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေသနည်း၊ မဟာရာဇ၊ မင်း
 မြတ်၊ ဇာတိပိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဇရာပိ၊ ဒို
 ခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဗျာဓိပိ၊ နာခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်း
 ရဲ၏၊ မရဏမ္ဘိ၊ သေခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ သောကောပိ၊ စိုးရိမ်
 ခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ပရိဒေဝေါပိ၊ ဝိကြွေးခြင်းသည်လည်း၊
 ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဒုက္ခမ္ဘိ၊ ကိုယ်ပင်ပန်းခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊
 ဒေါမနဿမ္ဘိ၊ စိတ်ပင်ပန်းခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဥပါယာသော
 ပိ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အပ္ပိယေတိ၊ မချစ်
 သောသူတို့နှင့်၊ သမ္ပယာဂေါပိ၊ အတူနေခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်း
 ရဲ၏၊ ပိယေတိ၊ ချစ်သောသူတို့နှင့်၊ ဝိပ္ပယောဂေါပိ၊ ခွဲခြင်းသည်လည်း။
 ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ မာတုမရဏမ္ဘိ၊ အမိသေခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ
 ၏၊ ပိတုမရဏမ္ဘိ၊ အဘသေခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဘာတုမရ
 ဏမ္ဘိ၊ အစ်ကိုသေခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဘင်္ဂိနိမရဏမ္ဘိ၊ နှမသေ
 ခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ပုတ္တမရဏမ္ဘိ၊ သားသေခြင်းသည်လည်း၊
 ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဒါရမရဏမ္ဘိ၊ မယားသေကြေပျက်စီးခြင်းသည်လည်း၊
 ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဒါယမရဏမ္ဘိ၊ ကျွန်သေခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊
 ဥာတိမရဏမ္ဘိ၊ အဆွေအမျိုးတို့သေခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဥာ
 တိဗျသနမ္ဘိ၊ ဆွေမျိုးတို့၏ပျက်စီးခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ရောဂဗျ
 သနမ္ဘိ၊ ရောဂါနှိပ်စက်ခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဘောဂဗျသနမ္ဘိ၊
 စည်းစိမ်ပျက်ခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ သိယဗျသနမ္ဘိ၊ သိယ၏
 ပျက်စီးခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဒိဗ္ဗိဗျသနမ္ဘိ၊ အယူ၏ပျက်စီး
 ခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ရာဇတယမ္ဘိ၊ မင်းဘေးသည်လည်း၊
 ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ စောရတယမ္ဘိ၊ ခိုးသူဘေးသည်လည်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊
 ဝေရိတယမ္ဘိ၊ ရန်သူဘေးသည်လည်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဒုဗ္ဗိက္ခာတယမ္ဘိ၊
 ငတ်မွတ်ခြင်းဘေးသည်လည်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အဂ္ဂိတယမ္ဘိ၊ မီးဘေး
 သည်လည်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဥဒကတယမ္ဘိ၊ ရေဘေးသည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊
 ဆင်းရဲ၏၊ ဝိမိတယမ္ဘိ၊ လျှင်တံပိုးဘေးသည်လည်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။

အာဝဇ္ဇာယန္တိ၊ ဝဲရပ်သောဒဘားသည်လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ကုန္တိယာ
ယန္တိ၊ မိကျောင်းဘေးသည်လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ သုသုကာဘယန္တိ၊ ငါး
ရဲဘေးသည်လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အတ္တာဒူ ဝါဒဘယန္တိ၊ မိမိကိုယ်ကို
မိမိစွပ်စွဲခြင်းဘေးသည်လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ပရာဒူဝါဒဘယန္တိ၊ မိမိကို
ယူတပါးစွပ်စွဲခြင်း ဘေးသည်လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဒဏ္ဍာဘယန္တိ၊ ဒဏ်
ဘေးသည်လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဒုဂ္ဂတိဘယန္တိ၊ မကောင်းသောဂတိဘေး
သည်လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ပရိသသာမဇ္ဇဘယန္တိ၊ ပရိသတ်ကြောက်
ခြင်းဘေးသည်လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အာဇီဝကာဘယန္တိ၊ သူ့ကိုမြီ၍အ
သက်ပွေးရခြင်းဘေး သည်လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ မရုဏဘယန္တိ၊ သေရ
ခြင်းဘေးသည်လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဝေဏ္ဍေဟိတာဇ္ဇနန္တိ၊ ကြိမ်လုံးတို့
ဖြင့်ရိုက်ခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ကဿဟိတာဇ္ဇနန္တိ၊ ဆူးကြိမ်
ဖြင့်ရိုက်ခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အဒ္ဓေဏ္ဍကေဟိတာဇ္ဇနန္တိ၊ လေး
တောင်ဝင်တုတ်တို့ဖြင့်ရိုက်ခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဟတ္ထန္တေဒ
နန္တိ၊ လက်ကိုဖြတ်ခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ပါဒန္တေဒနန္တိ၊ ခြေကို
ဖြတ်ခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဟတ္ထပါဒန္တေဒနန္တိ၊ လက်ခြေကိုဖြတ်
ခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ကဏ္ဍန္တေဒနန္တိ၊ နားကိုဖြတ်ခြင်းသည်
လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ နာသန္တေဒနန္တိ၊ နှာခေါင်းကိုဖြတ်ခြင်းသည်လည်း၊
ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ကဏ္ဍနာသန္တေဒနန္တိ၊ နားနှာခေါင်းကိုဖြတ်ခြင်းသည်လည်း၊
ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဗိလင်္ဂိထာယကန္တိ၊ ဦးခေါင်းခွံတွင်သံပုခဲထည့်၍ ကျိုက်
ကျိုက်ဆူသော ပအုံးရည်အိုးကဲ့သို့၊ ပြုလုပ်ခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်း
ရဲခြင်းပေတည်း၊ သင်္ခါမုဏ္ဍိကန္တိ၊ ခေါင်းခွံကိုခွါ၍ ခရုသင်းကဲ့သို့ဦးခေါင်း
ပြည်းအောင်ပြုလုပ်ခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းပေတည်း၊ ရခန္တိ၊
ခံတွင်း၌ဆီမီး ညှိထွန်း၍ ထနေကိုဝံသော ရာဟုခံတွင်းကဲ့သို့ ပြုလုပ်ခြင်း
သည်လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းပေတည်း၊ ဇောတိမာလိကန္တိ၊ ကိုယ်ကိုဆီ
ပတ်ရစ်၍မီးပန်းတိုင် ကဲ့သို့ပြုလုပ်ခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းပေ
တည်း၊ ဟတ္ထပဇ္ဇောဘန္တိ၊ ထက်နှိုက်ဆီပတ်ရစ်၍မီးတောက်စေ၍မီးခွက်ကဲ့
သို့ပြုလုပ်ခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းပေတည်း၊ ဇေကဝတ္ထိကန္တိ၊
လည် ဂျိုမှပျက်တိုင်အရေကိုခွါ ဆုတ်၍ပန်းခွက်ကဲ့သို့ပြုလုပ် ခြင်းသည်
လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းပေတည်း၊ ဝီရကဝါသိကန္တိ၊ လည်မှပျက်တိုင်အ
ရေကိုခွါချွတ်၍လျှော် တေဝတ် သဘွယ်ပြု လုပ်ခြင်းသည်လည်း၊ ဒုက္ခံ၊
ဆင်းရဲခြင်း ပေတည်း၊ ဇေထယျကန္တိ၊ ခြေထက်နှိုက် သံကွင်း တပ်သံ

ချောင်းနှက်၍မီးရှို့လျက်လေး ဘက်ထောက်တွားဇော်သား ကဲ့သို့ပြုထုပ်
 ခြင်းသည်သည်း၊ နုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းပေတည်း၊ ဗဒ္ဓသင်္ခယိကန္တိ၊ နှစ်ဘက်
 သွားသံများချိတ်ဖြင့် အရေအသား အကြောကိုခွါစေ၍အရိုးကွဲထဲရှိအောင်
 ပြုထုပ်ခြင်းသည်သည်း၊ နုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းပေတည်း၊ ကဟာပဏီကန္တိ၊
 ယက်သောဝဲခွပ်ဖြင့်တကွပ် သားမျှကျစေထုတ်အသားကို ရွှေဖြတ်ခြင်း
 သည်သည်း၊ နုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းပေတည်း၊ ခါရာပဋိန္ဒြိကန္တိ၊ ထုံစသည်မွှမ်း
 ၍ဆစ်ပြာသားတို့ဖြင့်ပက်ဖြူးခြင်းသည်သည်း၊ နုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းပေတည်း၊
 ပထိဗပရိဝတ္တိကန္တိ၊ ဘေးစောင်းအိပ်စေထုတ်ထံသင်းနှက်၍တံခါးကျည်
 ကဲ့သို့လည်းစခြင်းသည်သည်း၊ နုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းပေတည်း၊ ပလ္လာဏပိဋ
 ကန္တိ၊ အခေမရပ်စေဘဲအရိုး ကိုညက်စွာထုခါပစ်ချ၍ကော့ကံရိုးခွေကဲ့သို့
 ပြုခြင်းသည်သည်း၊ နုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်း ပေတည်း၊ တက္ကောန၊ ပူသော၊ တေ
 သေန၊ ဆီဖြင့်၊ ဩထိဉ္ဇနန္တိ၊ သွန်းလောင်းခြင်းသည်သည်း၊ နုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ
 ခြင်းပေတည်း၊ သုနုဇေဟိခါခါပနန္တိ၊ ခွေးတို့ကိုကိုက်ခဲစေခြင်းသည်သည်း၊
 နုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဇီဝသုဏ္ဍာရောပနန္တိ၊ အသက်ရှင်စဉ်တံကျင်ထို့ခြင်းသည်
 လည်း၊ နုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အသိနာသိ သစ္စေဒနံပိ၊ သံထုတ်ဖြင့်ဦးခေါင်းကို
 ဖြတ်ခြင်းသည်သည်း၊ နုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဇေဝဂ္ဂပါ
 နိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဗဟုဝိဓာနိ၊ များသော အပြားရှိကုန်သော၊ အ
 နေကဝိဓာနိ၊ မနည်းသော အပြားရှိကုန်သော၊ နုက္ခာနိ၊ ဆင်းရဲမျိုးတို့ကို၊
 သံသာရဂတော၊ သံသရာနှိုက်မျှောပါးသောသူသည်၊ အနုဘဝတိ၊ အစဉ်ခံ
 စားရပေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ဟိမဝန္တပဗ္ဗ
 ထော၊ ဟိမဝန္တာတောင်နှိုက်၊ အဘိဝဠံ၊ အလွန်ရှာသော၊ ဥဒကံ၊ ခိုဗမ်းနေ
 သည်၊ ဝဂီ၊ ယ၊ ဝဂီ၊ မည်သော၊ နဒိယာ၊ မြစ်နှိုက်၊ ပါသာထသံက္ခရေရမ
 ခုမ္မအာဝုဋီဒိကအာဝရထနိဝရထမူထကသာခါသု၊ ကျောက်ခဲကျောက်
 စချစ်ကြမ်းသောကျောက်ထုံးရေဝဲလျှင်းကန်သင်းဆယ်ရိုးသစ်မြစ်သစ်ခက်
 တို့နှိုက်၊ ပရိယောတ္ထရတိ၊ ထွင်းရိုး၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဇေဝေဝခေါ၊ ဤ
 အတူသာလျှင်၊ ဇေဝဂ္ဂပါနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဗဟုဝိဓာနိ၊ များသော
 အပြားရှိကုန်သော၊ အနေကဝိဓာနိ၊ မနည်းသော အပြားရှိကုန်သော၊ နုက္ခာ
 နိ၊ ဆင်းရဲမျိုးတို့ကို၊ သံသာရဂတော၊ သံသရာနှိုက် မျှောပါးသောသူသည်၊
 အနုဘဝတိ၊ အစဉ်ခံစားရ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပဝတ္ထံ၊ အစဉ်ဖြစ်
 သောဝင်္ဂီသည်၊ နုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အပ္ပဝတ္ထံ၊ အစဉ်မဖြစ်သောဝင်္ဂီသည်၊
 သုခံ၊ ချမ်းသာ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အပ္ပဝတ္ထံ၊ အစဉ်မဖြစ်သောဝင်္ဂီ

၏၊ ဂုဏ်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ထည့်ကောင်း၊ ပဝတ္တေ၊ ဝဋ်အစဉ်ဖြစ်ရာ နှိုက်၊
 ဘယဉ္ဇ၊ ဘေးကို ထည့်ကောင်း၊ ဒီပယမာနေ၊ ပြတော်မူလျက်၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အပ္ပဝတ္တဿ၊ ဝဋ်အစဉ် ပြတ်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိ
 ကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ ဇာတိဇရာဗျာဓိမေဓတံ၊ ပရိသန္ဓေ
 နေခြင်းအိုခြင်းနားခြင်း သေခြင်းကို၊ အတိက္ကမာယ၊ လွန်မြောက်ခြင်းငှါ၊
 သမာဒပေထိ၊ ဆောက်တည်ပေ၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ယေနယေနကာရထေန၊ အကြင်အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊
 သမာဒပေထိ၊ ဆောက်တည်ပေ၏၊ ဣန္ဒြိယအရာ၌၊ ဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်၊
 ကာမုတံ၊ အကြောင်းပေတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 ဘန္တေနာဂဓေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ သာဓု၊ ကောင်းပါ
 ပြီ၊ ပဉ္စော၊ ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ သုနိဗ္ဗေဗ္ဗိတော၊ ယုံမှားကင်းပြီ၊ ကာရ
 တံ၊ အကြောင်းကို၊ သုကထိတံ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်ပြီ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊
 ဇေတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ တထာ၊ အရှင်ဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း၊ သမ္ပုဗ္ဗိန္ဒြာ
 မိဝန်ခံပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏၊ ပဉ္စမိ၊ ငါးခုတို့၏
 ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နိပါတနပညာ၊ သတ်ခြင်း
 ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁၂၂-မေတ္တာဘာဝနာနိသံသပညာ၊

ဘန္တေနာဂဓေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဇေတံ၊ ဤစကားကို၊ ဘာထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိံ၊ ဘာထိ
 တံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မေတ္တာယ၊
 မေတ္တာ၏၊ စေတောပိရတ္တိယာ၊ ကောစေသည်မှ၊ စိတ်၏ထွတ်ခြင်းကို၊ အာ
 ယေပိတာယ၊ အဘန်တန် ခြိပ်လတ်သော်၊ ဘာပိတာယ၊ ပွားထုန်သော်၊
 ဗဟုထိကတာယ၊ များစွာပြုလုပ်အပ်သော်၊ ယာနိကတာယ၊ ယာဉ်ကဲ့သို့
 ပြုလုပ်အပ်သော်၊ ဝတ္ထုကတာယ၊ စိတ်၏ခိုင်ကျည်တည်နေအောင်ပြုလုပ်
 အပ်သော်၊ အနုဗ္ဗိကတာယ၊ စွဲမြဲ၍ တည်ခဲသော်၊ ပရိပိတာယ၊ မျှန်စေအပ်
 သော်၊ သုသမာရဇ္ဈါယ၊ ကောင်းစွာအားထုတ်အပ်သော်၊ ဧကောဒသ၊ တဆဲ့
 တပါးကုန်သော၊ အာနိသံသာ၊ အကျိုးတို့ကို၊ ပါဠိကင်္ဂါ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊
 ဧကောဒသ၊ တဆဲ့တပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ သုခံ၊
 ချမ်းသာစွာ၊ သုပတိ၊ အိပ်ပျော်ရ၏၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ပရိဗုဇ္ဈတိ၊ နိုးရ၏။

၃-မေတ္တာကထာ-၄-သဗ္ဗညုတညာထဝဂ်၊ ၄၀၆

ပါပကံ၊ ယုတ်သော၊ သူပိန်၊ အိမ်မက်ကို၊ နုပသထိ၊ မမြင်မက်၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့သည်၊ ဝိယော၊ ချစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အမနုဿာနံ၊ နတ်တို့သည်၊ ပိယော၊ ချစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ အနုဂက္ခန္တိ၊ အစဉ်စောင့်ကုန်၏၊ အဿ၊ ထိုမေတ္တာများနှင့်ရသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဂ္ဂိဝါ၊ မီးသည်လည်း၊ နကမတိ၊ မကျရောက်နိုင်၊ ဝိသံဝါ၊ အဆိပ်သည်လည်း၊ နကမတိ၊ မကျရောက်နိုင်၊ သတ္ထံဝါ၊ လက်နက်သည်လည်း၊ နကမတိ၊ မကျရောက်နိုင်၊ ဣဝံ၊ ထျှင်စွာ၊ ပိတ္တံ၊ ဖိတ်သည်၊ သမာဓိယတိ၊ ထည်ကြည်၏၊ ရေဝန္တော၊ မျက်နှာအဆင်းသည်၊ ဝိပုထိဒတိ၊ အထူးကြည်ထင်၏၊ အသံရဋ္ဌော၊ မတွေ့ဝေတ်၊ ကာထံကရောတိ၊ သေရ၏၊ ဥတ္တရိံ၊ မေတ္တာများနှင့်မဂ်ဖိုလ်သို့ ထွန်၍၊ အပ္ပုရိန္ဒြေန္တော၊ ထိုးထွင်း၍ မသိသော်၊ ဗြဟ္မာလောကူပဂေါ၊ ဗြဟ္မာပြည်တိုင် ရောက်နိုင်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာဝိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပုနစ၊ တစ်ဖန်လည်း၊ တုဌေ၊ အရှင်တရားတို့သည်၊ ဘဏထ၊ ချီကြကုန်၏၊ ကိံဘဏထ၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ မေတ္တာပိဟာရိ၊ မေတ္တာပွား၍ နေထေ့ရှိသော၊ သာမောကုမာရော၊ သာမသတို့သားသည်၊ ဝိဂသံဗောနံ၊ သားအပေါင်းဖြင့်၊ ပရိဂုတော၊ ခြံရံလျက်၊ ပဝနေ၊ မိဂသမ္ပဒါ၊ မြစ်အနီးတောကြီး၌၊ ဝိစရန္တော၊ သွားလတ်သော်၊ ဝိဗ္ဗိယက္ခေန၊ ဝိဗ္ဗိယက္ခမည်သော၊ ရညာမင်းသည်၊ ဝိသပ္ပိတေန၊ အဆိပ်လူးသော၊ သလ္လေန၊ မြားဖြင့်၊ ဝိဒ္ဓေါ၊ ပြစ်ထွတ်သော်၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ ကပ်ပင်ထျှင်၊ ရုတ္တိတော၊ မိန်းမော၍၊ ပတိတော၊ လည်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တုဌေ၊ အရှင်တရားတို့သည်၊ ဘဏထ၊ ချီကြကုန်၏။ ဘန္တေနာဂဿေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်တရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာ၏၊ (ပ)၊ ဗြဟ္မာလောကူပဂေါ၊ ဗြဟ္မာပြည်တိုင်အောင်ရောက်နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒိတဏိတံ၊ အကယ်၍ ဟောတော်မူအံ့တေနယိ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူခဲ့သော်၊ မေတ္တာပိဟာရိ၊ မေတ္တာပွား၍ နေထေ့ရှိသော၊ သာမောကုမာရော၊ သာမသတို့သားသည်၊ ဝိဂသံဗောနံ၊ သားအပေါင်းဖြင့်၊ ပရိဂုတော၊ ခြံရံလျက်၊ ပဝနေ၊ မိဂသမ္ပဒါ၊ မြစ်အနီးတောကြီး၌၊ ဝိစရန္တော၊ ထွဉ်လည်သော်၊ ဝိဗ္ဗိယက္ခေန၊ ဝိဗ္ဗိယက္ခမည်သော၊ ရညာမင်းသည်၊ ဝိသပ္ပိတေန၊ အဆိပ်လူးသော၊ သလ္လေန၊ မြားဖြင့်၊ ဝိဒ္ဓေါ၊ ပြစ်ထွတ်ကား၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ ကပ်ပင်ထျှင်၊ ရုတ္တိတော၊ မိန်းမော၍၊ ပတိတော၊ လည်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှားသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ မေတ္တာပိဟာရိ၊

မေတ္တာပွား၍နေထေ့ရှိသော၊ သာမောက္ခမာရော၊ သာမသတို့သားသည်၊ မိဂသံဃောန၊ သားအပေါင်းဖြင့်၊ ပရိဂုတော၊ ခြံရံလျက်၊ ပဝနေ၊ မိဂသမ္ပဒါ မြစ်အနီး၊ တောကြီးနှိုက်၊ ဝိစရန္တော၊ ထည့်ထည်သော်၊ ဝိဠိယက္ခေန၊ ဝိဠိယက္ခမည်သော၊ ခညာ၊ မင်းသည်၊ ဝိသပ္ပိတေန၊ အဆိပ်လူးသော၊ သလ္လေန၊ မြားဖြင့်၊ ဝိဒ္ဓေါ၊ ပြစ်ထွတ်ရကား၊ တက္ကေဝ၊ ထိုအရပ်နှိုက်ပင်လျှင်၊ ရန္တိတော၊ မိန်းမော၍၊ ယဒိပတိတော၊ အကယ်၍လည်းအံ့၊ တေနယိ၊ ထိုသို့လည်းခဲသော်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာ၏(ပ)၊ နကမတိ၊ မကျရောက်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှားယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အယံပိပညော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ ဥဘတောကောဓိကော၊ နှစ်ဘက်အစွန်းထွက်၏၊ အယံပိပညော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်လည်း၊ သုနိပုတော၊ အလွန်ထိပ်မွေ့၏၊ ပရိသယော၊ ထက်ဝန်းကျင်နူးညံ့၏၊ သုရမော၊ ထိပ်မွေ့ထည်ဖြစ်၍၊ ဝန္တိရော၊ နက်နဲ၏၊ အနိပုတာနံမနုဇာနံ၊ ပညာနည်းသောသူတို့၏၊ ဝက္ခေ၊ ကိုယ်နှိုက်၊ သေဒံ၊ ချွေးသည်၊ မောဝေယျ၊ ယိုကျရာ၏၊ သောပညော၊ ထိုပြဿနာသည်၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်၏၊ တံမဟာဇဇာဓိတံ၊ ထိုများစွာသော အရှုတ်မျိုးတို့ဖြင့်ထွေးယှက်သောမေးခွန်းကို၊ ဝိဇေယျ၊ ဖြေရှင်းပါလော့၊ အနာဂတာနံ၊ လာလတ္တံ့၊ ကုန်သော၊ ဖိနုဂ္ဂန္တနံ၊ ဘုရားသားတော်တို့အား၊ နုဗ္ဗာပနာယ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ ဝက္ခံ၊ ပညာမျက်စိကို၊ ဒေယိ၊ ပေးတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်ဆို၏ ။

မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေ၊ ဤစကားကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိံ၊ ဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာ၏(ပ)၊ နကမတိ၊ မကျရောက်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ မေတ္တာပိဟာရိ၊ မေတ္တာပွား၍ နေထေ့ရှိသော၊ သာမောက္ခမာရော၊ သာမသတို့သားသည်၊ မိဂသံဃောန၊ သားအပေါင်းဖြင့်၊ ပရိဂုတော၊ ခြံရံလျက်၊ ပဝနေ၊ မိဂသမ္ပဒါ မြစ်အနီး၊ တောကြီးနှိုက်၊ ဝိစရန္တော၊ ထည့်ထည်သော်၊ ဝိဠိယက္ခေန၊ ဝိဠိယက္ခမည်သော၊ ခညာ၊ မင်းသည်၊ ဝိသပ္ပိတေန၊ အဆိပ်လူးသော၊ သလ္လေန၊ မြားဖြင့်၊ ဝိဒ္ဓေါ၊ ပြစ်ရကား၊ တက္ကေဝ၊ ထိုအရပ်နှိုက်ပင်လျှင်၊ ရန္တိတော၊ မိန်းမော၍၊ ပတိတော၊ လည်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ပန၊ စင်စစ်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရာ၌၊ ကာရထံ၊ အကြောင်း

၃-မေတ္တာကဗျာ-၄-သဗ္ဗညုတညာထဝဂ်၊ ၄၉၁

သည်၊အတ္ထိ၊ရှ်ဇီ၊တတ္ထ၊ထိအရာနှိုက်၊ကာရထံ၊အကြောင်းသည်၊ ကတံ၊
အဘယ်ပါနည်း၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဧတေ၊ဤဂုဏ်ကျေးဇူးတို့သည်၊ပုဂ္ဂ
ထဿ၊ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ဂုဏာ၊ဂုဏ်တို့သည်၊န၊မဟုတ်ကုန်၊ဧတေ၊ထိုဂုဏ်ကျေး
ဇူးတို့သည်၊မေတ္တာဘာဝနာယ၊မေတ္တာဘာဝနာ၏၊ ဂုဏာ၊ဂုဏ်တို့သည်၊
ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ သာမော၊သာမဓည်သော၊
ကုမာရော၊သတို့သားသည်၊စာဝံ၊မေအိုးကို၊ဥက္ခိပန္နော၊မြောက်ပင့်ချီမ၍
တတ္ထိံ၊သမယေ၊ထိုချီမခိုက်နှိုက်၊မေတ္တာဘာဝနာယ၊မေတ္တာဘာဝနာနှိုက်၊
ပမတ္တော၊မေတ္တောသည်၊အဟောထိ၊ဖြစ်လေ၏။ ။

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ယတ္ထိံ၊ခဏေ၊အကြင်ခဏနှိုက်၊ပုဂ္ဂထော၊ပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊မေတ္တံ၊မေတ္တာသို့၊သမာပန္နော၊ဆိုက်ရောက်ပွားများသည်၊ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊တဿပုဂ္ဂထဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တတ္ထိံ၊ခဏေ၊ထိုခဏနှိုက်၊ အပ္ပိ
ဝါ၊မီးသည်သည်၊နကမတိ၊မကျရောက်နိုင်၊ဝိသံဝါ၊အဆိပ်သည်သည်၊
နကမတိ၊မကျရောက်နိုင်၊သတ္တဝါ၊လက်နက်သည်သည်၊ နကမတိ၊မကျ
ရောက်နိုင်၊ တဿ၊ထိုမေတ္တာပွားသူ၏၊ ယေကေစိ၊အမှတ်မရှိသောသူတို့
သည်၊ အဟိတကာမာ၊အကျိုးမဲ့ကိုလိုကုန်၍၊ ဥပဂတိံ၊ကပ်ရောက်ကုန်
သော်၊တံ၊ထိုသူကို၊နယန္တိ၊မမြင်ကုန်၊ တတ္ထိံ၊ထိုမေတ္တာပွားခိုက်၍၊ဩ
ကာသံ၊အခွင့်ကို၊နယန္တိ၊မရကုန်၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဧတေ၊ထိုဂုဏ်
တို့သည်၊ပုဂ္ဂထဿ၊ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ဂုဏာ၊ဂုဏ်တို့သည်၊န၊မဟုတ်ကုန်၊ဧတေဂု
ဏေ၊ထိုဂုဏ်တို့သည်၊မေတ္တာဘာဝနာယ၊မေတ္တာဘာဝနာ၏၊ဂုဏာ၊ဂုဏ်
ကျေးဇူးတို့သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဣဓ၊ဤထေ၊က
၍၊ပုရိသော၊ယေဘက္ခိ၊သည်၊သင်္ဂါမသုရော၊စစ်သည်သူရဲသည်၊အဘောဇ္ဇ
ကဝစဇာထိကံ၊မပျက်သောချစ်ကွန်ယက်ကို၊ သန္ဓယိတွာ၊ဖွဲ့ဝတ်၍၊သင်္ဂါ
မံ၊စစ်မြေထို့၊ ဩတရေယျ၊ သက်ရာ၏၊တဿ၊ထိုသူရဲအား၊ ဝိတ္တာ၊ပြစ်
တ္ထိတ်အပ်ကုန်သော၊သရာ၊မြားတို့သည်၊ ဥပဂတိံ၊ကပ်ရောက်ကုန်သော်၊
ပတန္တိ၊ပြန်၍ကျကုန်၏။ ဝိကိယန္တိ၊ထွင်ကြကုန်၏၊ တတ္ထိံ၊ထိုသူနှိုက်၊ဩ
ကာသံ၊အခွင့်ကို၊ နယန္တိ၊မရကုန်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဧသောဂုဏော၊
ဤဂုဏ်သည်၊သင်္ဂါမသုရဿ၊ စစ်သား၏၊ ဂုဏော၊ဂုဏ်သည်၊န၊မဟုတ်၊
ဧသောဂုဏော၊ ဤဂုဏ်သည်၊ အဘောဇ္ဇကဝစဇာထိကာယ၊ မပျက်သော
ချစ်ကွန်ယက်၏၊ဂုဏော၊ ဂုဏ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ယဿ၊ အကြင်စစ်
တိုက်သူရဲအား၊ဝိတ္တာ၊ ပြစ်အပ်ကုန်သော၊သရာ၊မြားတို့သည်၊ ဥပဂတိံ၊

ကပ်ရောက်ကုန်သော်၊ ပတန္တိ၊ ပြန်၍ ကျကုန်၏။ ဝိကိရန္တိ၊ ထွင်ကြံကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဧတေ၊ ဤဂုဏ်ကျေးဇူးတို့သည်။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်တို့သည်။ န၊ မဟုတ်ကုန်၊ ဧတေ၊ ထိုဂုဏ်ကျေးဇူးတို့သည်။ မေတ္တာဘာဝနာယ၊ မေတ္တာဘာဝနာ၏၊ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထိံခဏေ၊ အကြင်ခဏရှိက်၊ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မေတ္တံ၊ မေတ္တာသို့၊ သမာပန္နော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထိံခဏေ၊ ထိုခဏရှိက်၊ တဿ၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဂ္ဂိဝါ၊ မီးသည်လည်း၊ နကမတိ၊ မကျရောက်နိုင်၊ ဝိသံဝါ၊ အသိပ်သည်လည်း၊ နကမတိ၊ မကျရောက်နိုင်၊ သတ္ထံဝါ၊ လက်နက်သည်လည်း၊ နကမတိ၊ မကျရောက်နိုင်၊ ယေကေဝိ၊ အမှတ်မရှိသူတို့သည်။ တဿ၊ ထိုမေတ္တာပွားသူ၏၊ အဟိတကာမာ၊ အကျိုးမဲ့ကို အလိုရှိကုန်၍၊ ဥပဂစ္ဆာ၊ ကပ်ကုန်သော်၊ နပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်၊ တထိံ၊ ထိုမေတ္တာပွားခိုက်ရှိက်၊ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို၊ နုလတန္တိ၊ မရကုန်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယေတေဂုဏာ၊ အကြင်ဂုဏ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဧတေဂုဏာ၊ ထိုဂုဏ်တို့သည်။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်တို့သည်။ န၊ မဟုတ်ကုန်၊ ယေတေဂုဏာ၊ အကြင်ဂုဏ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဧတေဂုဏာ၊ ထိုဂုဏ်တို့သည်။ မေတ္တာဘာဝနာယ၊ မေတ္တာဘာဝနာ၏၊ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ပန၊ တနည်းသော်ကား၊ ဣမ၊ ဤထောကရှိက်၊ ပုရိသော၊ ယေတကျားသည်။ နိဗ္ဗံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ အန္တရဓာနံ၊ ကိုယ်ပျော်သော၊ မူလံ၊ ဆေးမြစ်ကို၊ ဟတ္ထေ၊ ထက်၌၊ ကရေယျ၊ ရှိထေရာ၏။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလှေ၊ တံမူလံ၊ ထိုဆေးမြစ်သည်။ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ ဟတ္ထဂတံ၊ ထက်၌ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလှေကံ၊ အညော၊ တပါးသော၊ ကောဝိ၊ တရံတဦးသော၊ ပကတိမနုဿော၊ ပကတိလူသည်။ တံပုရိသံ၊ ထိုယေတကျားကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်နိုင်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧသောဂုဏော၊ ဤဂုဏ်သည်။ ပုရိသဿ၊ ယေတကျား၏၊ ဂုဏော၊ ဂုဏ်သည်။ န၊ မဟုတ်ပေ၊ ဧသောဂုဏော၊ ဤဂုဏ်သည်။ အန္တရဓာနဿ၊ ကိုယ်ပျော်သော၊ မူလသေဝ၊ ဆေးမြစ်၏သာလျှင်၊ ဂုဏော၊ ဂုဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယံ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သော၊ ထိုသူကို၊ ပကတိမနုဿာနံ၊ ပကတိလူတို့သည်။ စက္ခုပထေ၊ မျက်စိမြင်ကောင်းရာရှိက်၊ နဒိဿတိ၊ မထင်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဧတေဂုဏော၊ ဤဂုဏ်တို့သည်။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်

တို့သည်၊န၊မဟုတ်ကုန်၊ ဧတေဂုဏော၊ ထိုဂုဏ်တို့သည်၊မေတ္တာဘာဝနာ
ယ၊မေတ္တာပွားများသူ၏ဂုဏာ၊ဂုဏ်တို့သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ။

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယထိံခဏေ၊အကြင်ခဏနှိုက်၊ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊မေတ္တံ၊မေတ္တာကို၊သမာပန္နော၊ဝင်စားသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တဿ
ပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊တထိံ၊ခဏေ၊ ထိုခဏနှိုက်၊ အဂ္ဂိဝါ၊မီးသည်
လည်း၊နကမတိ၊မကျရောက်နိုင်၊ဝိသံဝါ၊အဆိတ်သည်လည်း၊နကမတိ၊မ
ကျရောက်နိုင်၊သတ္ထံဝါ၊လက်နက် သည်လည်း၊နကမတိ၊မကျရောက်နိုင်၊
ယေကေဓါ၊အမှတ်မရှိသော သူတို့သည်၊တဿ၊ ထိုသူအား၊အဟိတကာ
မာ၊အကျိုးမဲ့ ကိုလိုကုန်၍၊ဥပဂတံဘိ၊ ကပ်ရောက်ကုန်သော်၊တံ၊ထိုသူကို၊
နပဿန္တိ၊မမြင်ကုန်၊တထိံ၊ထိုသူနှိုက်၊ ဩကာသံ၊အခွင့်ကို၊နထာန္တိ၊မ
ရကုန်၊မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဧတေ၊ဤဂုဏ်တို့သည်၊ပုဂ္ဂလဿ၊ပုဂ္ဂိုလ်၏၊
ဂုဏာ၊ဂုဏ်တို့သည်၊န၊မဟုတ်ကုန်၊ဧတေ၊ထိုဂုဏ်တို့သည်၊မေတ္တာဘာဝ
နာယ၊မေတ္တာပွားများခြင်း၏၊ဂုဏာ၊ဂုဏ်တို့သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ။
မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ သုကတံ၊ကောင်းစွာပြုအပ်
သော၊မဟာလေထံ၊ လိုက်ကြီးသို့၊ အနုပ္ပဗိဇ္ဇံ၊ သက်ဝင်သော၊ ပုရိသံ၊
ယောကျ်ားကို၊မဟာမေဇော၊ရိပ်းကြီးသည်၊အဘိဝဿန္တော၊ရွာသွန်း
ထုက်၊တေမယိတုံ၊ စွတ်စိုစိမ့်သောဌာ၊နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊မဟာရာ
ဇ၊မင်းမြတ်၊ ဧသောဂုဏော၊ ဤဂုဏ်သည်၊၊ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊
ဂုဏော၊ဂုဏ်သည်၊ န၊မဟုတ်၊ဧသောဂုဏော၊ ဤဂုဏ်သည်၊မဟာလေ
ထဿ၊လိုက်ကြီး၏၊ ဂုဏော၊ ဂုဏ်သည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယံ၊အကြင်
ကြောင့်၊မဟာ၊ကြီးစွာသော၊ မဟာမေဇော၊ရိပ်းကြီးသည်၊အဘိဝဿ
မာနော၊ ရွာသည်ရှိသော်၊တံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ နတေမတိ၊မပိုမစွတ်၊
မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ ဧတေ၊ဤဂုဏ်တို့
သည်၊ပုဂ္ဂလဿ၊ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဂုဏာ၊ဂုဏ်တို့သည်၊ န၊မဟုတ်ကုန်၊ ဧတေဂု
ဏာ၊ထိုဂုဏ်တို့သည်၊မေတ္တာဘာဝနာယ၊မေတ္တာဘာဝနာ၏၊ဂုဏာ၊ဂုဏ်
တို့သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ ။

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ယထိံခဏေ၊အကြင်ခဏနှိုက်၊ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို၊ သမာပန္နော၊ဝင်စားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
တထိံခဏေ၊ ထိုခဏနှိုက်၊ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဂ္ဂိဝါ၊
မီးသည်လည်း၊ နကမတိ၊မကျရောက်နိုင်၊ ဝိသံဝါ၊ အဆိပ်သည်လည်း၊
နကမတိ၊ မကျရောက်နိုင်၊ သတ္ထံဝါ၊ လက်နက်သည်လည်း၊ နကမတိ၊

မကျရောက်နိုင်၊ ယေကေပိ၊ အမှတ်မရှိသူတို့သည်၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ အဟိ
 တကာမာ၊ အကျိုးမဲ့ကို လိုကုန်၍၊ ဥပဂတိံ၊ ကပ်ကုန်သော်၊ တံ၊ ထို
 သူကို၊ နပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ အဟိတံ၊ အကျိုးမဲ့ကို၊ ကာ
 လုံပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဧဝေ၊
 ထိုဂုဏ်တို့သည်၊ ဝုဂ္ဂလဿ၊ ဝုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်တို့သည်၊ န၊ မဟုတ်ကုန်
 ဧတေဂုဏာ၊ ထိုဂုဏ်တို့သည်၊ မေတ္တာဘာဝနာယ၊ မေတ္တာဘာဝနာ၏၊
 ဂုဏာ၊ ဂုဏ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ
 ၏၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်တရား၊ အတ္ထုဂိယံ၊
 အံ့ဘွယ်ရှိပေစွ၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်တရား၊ အပ္ပူ၊
 တံ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်ပေစွ၊ မေတ္တာဘာဝနာ၊ မေတ္တာဘာဝနာသည်၊ သဗ္ဗပါပ
 နိဝါရဏာ၊ အထုံးစုံသောမကောင်းမှုကိုတားမြစ်နိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ
 ယျော့က်ဆိုပေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မေတ္တာဘာဝနာ၊ မေတ္တာဘာ
 ဝနာသည်၊ ဟိတာနံပိ၊ စီးပွားကိုလိုသူတို့၏လည်းကောင်း၊ အဟိတာနံပိ၊ စီး
 ပွားကိုမလိုသူတို့၏လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗကုသလဂုဏာဝဟာ၊ အထုံးစုံ
 သောကုသိုလ်ကျေးဇူးကို၊ ယေဘေသက္ကော၊ အကြင်သက္ကဝါ တို့သည်၊
 ဝိညာဏဗ္ဗဒ္ဓါ၊ ဝိညာဉ်နှင့်စပ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသက္ကဝါ
 ဝါတို့သည်၊ မဟာနိသံသာ၊ အကျိုးအာနိသင်ကြီးမားစွာစွာသော၊ မေတ္တာ
 ဘာဝနာ၊ မေတ္တာဘာဝနာကို၊ သံဘဇိတဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာဆည်းကပ်အပ်ပေ
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ခဗ္ဗိ၊ ခြောက်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်း
 ဖြစ်သော၊ မေတ္တာဘာဝနာနိသံသပဗ္ဗာ၊ မေတ္တာဘာဝနာ၏ အကျိုးနှိုက်
 ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁၂၃-ကုသလကုသလကာရိနောသမဝိသမဗ္ဗာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်တရား၊ ကုသလကာရိသပိ၊
 ကုသိုလ်ပြုသူ၏လည်းကောင်း၊ အကုသလကာရိသပိ၊ အကုသိုလ်ပြုသူ၏
 လည်းကောင်း၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးတရားသည်၊ သမသမော၊ တူပါသလော၊
 ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ၊ ကောပိ၊ တရုတ်သော၊ ဝိသေသော၊ အထူးသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးလျှောက်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်း
 မြတ်၊ ကုသလဿ၊ ကုသိုလ်၏လည်းကောင်း၊ အကုသလဿ၊ အကု
 သိုလ်၏လည်းကောင်း၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ဝိသေသော၊ အထူးသည်၊

၃-မေတ္တာကဗျာ-၄ သဗ္ဗညုတညာဏဝဂ်၊ ၄၅၅

အတ္ထိ၍၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ လူသလံ၊ ကုသိုလ်သည်၊ သုဝေပိပါကံ၊ ချမ်းသာ ဘိုပေးတတ်၏၊ သဂ္ဂသံဝတ္တနိကံ၊ နတ်ရွာနှိုက်ဖြစ်စေတတ်၏၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်သည်၊ ဇုက္ခပိပါကံ၊ ဆင်းရဲကိုပေးတတ်၏၊ နိရယသံဝတ္တနိကံ၊ ငရဲနှိုက်ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုယ်တော်အရှင်တုရား၊ တုဌေ၊ အရှင်တုရားတို့သည်၊ ဘဏထ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကိံဘဏထ၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ ဧေဝဒတ္တောဒေဝဒတ်သည်၊ ဧကန္တကဏ္ဍော၊ ဧကန်ယုတ်ညစ်၏၊ ဧကန္တကဏ္ဍေဟိ၊ ဧကန်ယုတ်ညစ်ကုန်သော၊ မဒ္ဓေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဗေမိသတ္တော၊ တုရားလောင်းသည်၊ ဧကန္တသုက္ကော၊ ဧကန်ကောင်းမြတ်၏၊ ဧကန္တသုက္ကေဟိ၊ ဧကန်ကောင်းမြတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏထ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ပုနစ၊ တတန်လည်း၊ ဧေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ဘဝေဘဝေ၊ စာတိုင်းဘဝတိုင်း၊ ယသေနစ၊ စည်းစိမ်အားဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ပက္ခေနစ၊ အပင်းအသင်းအားဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဗေမိသတ္တေန၊ တုရားလောင်းနှင့်၊ သမသမော၊ တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကဒါမိ၊ တရံတခါနှိုက်၊ အဓိကတရော၊ လွန်လဲသေး၏၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါနှိုက်၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီမည်သော၊ နဂဓေ၊ မြို့တော်နှိုက်၊ ဗြဟ္မဒတ္တဿ၊ ဗြဟ္မဒတ်မည်သော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ပုရောဟိတပုက္ကော၊ ပုရောဟိတ်၏ သားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ ဗေမိသတ္တော၊ တုရားလောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇာဓရာ၊ မန္တန်အဘတ်ကိုဆောင်သော၊ ဆဝကစဏ္ဍာလော၊ ယုတ်သောလူရိုင်းမျိုးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဝိဇ္ဇံ၊ အတတ်မန္တန်ကို၊ ပရိဗ္ဗိတွာ၊ မန်းရွတ်၍၊ အကာယေ၊ အခါမဲ့နှိုက်၊ အဗ္ဗပလာနိ၊ သရက်သီးတို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေထိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဣတ္ထေ၊ ဤဇာတ်နှိုက်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဗေမိသတ္တော၊ တုရားလောင်းသည်၊ ဒေဝဒတ္တတော၊ ဒေဝဒတ်၏အောက်၊ ဇာဘိယာ၊ ဇာတ်အားဖြင့်၊ နိဟိနော၊ ယုတ်၏၊ ယသေနစ၊ အခြံအရံအားဖြင့် ထည်း၊ နိဟိနော၊ ယုတ်၏၊ ပုန၊ တတန်၊ အပရံစ၊ တပားထည်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါနှိုက်၊ မဟာမဟိပတိ၊ များစွာသော မြေပြင်အရှင် ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗကာမာသမာပီ၊ အလုံးစုံသော အလိုနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ ဗေမိသတ္တော၊ တုရားလောင်းသည်၊ တဿ၊ ထိုမင်း၏၊ ဥပဘောဂေါ၊ အသုံးအဆောင်ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗလက္ခဏသမ္ပန္နော၊ အလုံးစုံသော လက္ခဏာနှင့်

ပြည့်စုံသောဟတ္ထိနာဂေါ၊ဆင်ပြောင်ကြီးသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊တဿ
ထိုဆင်၏၊စာရှုတ်ဝိထာသံ၊ တင့်တယ်စွာသွားခြင်း၏ စွယ်သည်ကို၊
အသဟမာနော၊သည်းမခံနိုင်၍၊ရာဇာ၊မင်းကြီးသည်၊ဝေ၊သတ်ခြင်းကို၊
အုစ္ဆန္တော၊အလိုရှိသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ဟတ္ထာစရိယံ၊ ဆင်ဆရာကို၊ ဧံ၊
ဤသို့၊အဝေါစ၊ဆို၏၊ကံ၊အဝေါစ၊အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ အာစရိယ၊ဆင်
ဆရာ၊ဟတ္ထိနာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်ကို၊ဟော၊သင်သည်၊ အသိက္ခိထော၊မဆင်
အပ်ပါသထော၊တဿ၊ဆိုဆင်၏၊အာကာသဂမနံ၊ ကောင်းကင်နှိုက်သွား
နိုင်သော၊ ကာရထံနာမ၊ အကြောင်းမည်သည်ကို၊ကရောဟိ၊ပြုလော့၊
အုတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊ဆို၏၊ တတ္ထပိ၊ထိုအခါနှိုက်လည်း၊ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊
ဗောဓိသက္ကော၊ဘုရားထောင်းသည်၊ဒေဝဒက္ကော၊ ဒေဝဒတ်အောက်၊ ဇာတိ
ယာ၊ဇာတ်အားဖြင့်၊နိဟိနော၊ယုတ်၏၊လောမကော၊နိဝံ၏၊တိရစ္ဆာနဂတော
တိရစ္ဆာန်ဖြစ်၏၊ ပုန၊ပရံ၊တပါးလည်း၊ယဒါ၊အကြင်အခါနှိုက်၊ ဒေဝ
ဒက္ကော၊ဒေဝဒတ်သည်၊ပဝနေ၊တောကြီးနှိုက်၊ နုဠာယိကော၊ နွားပျောက်
ကိုရှာဖွေသော၊မနုဿော၊လူသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်လေပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ
နှိုက်၊ဗောဓိသက္ကော၊ ဘုရားထောင်းသည်၊ မဟာပထဝီ၊ မြေအပြင်နှိုက်၊
မက္ကဋောနာမ၊မြောက်မင်းမည်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်လေပြီ၊ ဧတ္ထပိ၊ ဤအ
ရာ၌လည်း၊ တာဝ၊လက်ဦးစွာ၊ မနုဿော၊လူ၏လည်းကောင်း၊တိရစ္ဆာ
နဂတဿစ၊တိရစ္ဆာန်၏လည်းကောင်း၊ဝိသေသော၊အထူးသည်၊ဒိဿတိ၊
ထင်၏၊ ဧတ္ထပိ၊ဤအရာနှိုက်လည်း၊ တာဝ၊ လက်ဦးစွာ၊ ဗောဓိသက္ကော၊
ဘုရားထောင်းသည်၊ဒေဝဒက္ကတော၊ဒေဝဒတ်အောက်၊ ဇာတိယာ၊ အမျိုး
ဇာတ်အားဖြင့်၊နိဟိနော၊ယုတ်နိုင်၏၊ ပုန၊တဘန်၊အပရံစ၊တပါးလည်း၊
ယဒါ၊အကြင်အခါနှိုက်၊ဒေဝဒက္ကော၊ဒေဝဒတ်သည်၊နေသာဒေါ၊ရဆိုးဖြစ်
သော၊သောလုက္ခရောနာမ၊သောလုက္ခရမည်သော၊ ဗလဝါဗလဝတရော၊
အားကြီးသည်ထက်အားကြီးသော၊နာဂဗလော၊ဆောင်ပြောင်ကဲ့သို့အားရှိ
သော၊မနုဿော၊လူသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ထိုအခါနှိုက်၊ ဗောဓိ
သက္ကော၊ဘုရားထောင်းသည်၊ဆဒ္ဓန္တောနာမ၊ ဆဒ္ဓန္တမည်သော၊ နာဂရာ
ဇာ၊ဆင်မင်းသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊တဒါ၊ထိုအခါနှိုက်၊ သောလုက္ခကော၊
ထိုမဆိုးသည်၊တဟတ္ထိနာဂံ၊ ထိုဆင်ပြောင်ကို၊ ဗာတေတိ၊ သတ်၏၊
တတ္ထပိ၊ထိုအခါနှိုက်လည်း၊ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ဒေဝဒက္ကော၊ဒေဝဒတ်သည်၊
အဓိကတရော၊လွန်ကဲ၏၊ ပုန၊တဘန်၊ ပရံစ၊ တပါးလည်း၊ ယဒါ၊အ
ကြင်အခါနှိုက်၊ဒေဝဒက္ကော၊ဒေဝဒတ်သည်၊ဝနစာရကော၊ တောနှိုက်သာ

ထုဉ်ထည်သွားထာထုက်၊ အနိကေတဝါထိ၊ အိမ်မဲသောနေခြင်းရှိသော၊ မနုဿော၊ လူသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ကဒါ၊ ထိုအခါ၊ နှိုက်၊ ဗောဓိသက္ကော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ မန္တဏ္ဍာယီ၊ ဗေဒင်သင်ပြတတ်သော၊ တိတ္ထိရော၊ ခါမျိုး ဖြစ်သော၊ သက္ကထော၊ ငှက်သည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၊ နှိုက် ထည်း၊ သောဝနစရကော၊ ထိုတော၊ နှိုက် ထုဉ်ထည်သူသည်၊ တံသက္ကထံ၊ ထိုငှက်ကို၊ စာတေထိ၊ သတ်၏၊ တတ္ထပိ၊ ထိုဇာတ်နှိုက်လည်း၊ ကာဝ၊ ရှေး ဦးစွာ၊ ဒေဝဒက္ကော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ဇာတိယာ၊ ဇာတ်အားဖြင့်၊ အဓိကတ ရော၊ လွန်ကဲ၏၊ ပုန၊ ဘာဝနာ၊ ပရံစ၊ တပါးလည်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ နှိုက်၊ ဒေဝဒက္ကော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ကဿဗုဒ္ဓာမ၊ ကဿဗုဒ္ဓမည်ရှိသော၊ ကာသိကရာဇော၊ ကာသိကရစ်မင်းသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအ ခါ၊ နှိုက်၊ ဗောဓိသက္ကော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ ခန္တိဝါဒီ၊ ခန္တိဝါဒီမည်သော၊ တာပသော၊ ရသေ့သည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၊ နှိုက်၊ သောရာ ဇော၊ ထိုမင်းသည်၊ တဿထာပဿဿ၊ ထိုရသေ့အား၊ ကုဒ္ဓေါ၊ အမျက် ထွက်၍၊ ဟတ္ထပါဒေ၊ လက်ခြေတို့ကို၊ ဝံသကဗ္ဗိရေဗိယ၊ ဝါးမျှင်ကဲ့သို့၊ သေ ခါပေထိ၊ ဖြတ်စေ၏၊ တတ္ထပိ၊ ထိုဇာတ်နှိုက်လည်း၊ ကာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒေဝ ဒက္ကော၊ သေဝ၊ ဒေဝဒတ်သည်ပင်လျှင်၊ ဇာတိယာစ၊ ဇာတ်အားဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ယသေနစ၊ အခြံအရံအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဓိကတရော၊ လွန်ကဲ ၏၊ ပုနစပရံ၊ ထိုငှတပါးလည်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၊ နှိုက်၊ ဒေဝဒက္ကော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ပနစရော၊ တော၊ နှိုက်ထုဉ်ထည်သော၊ မနုဿော၊ လူသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်လေပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၊ နှိုက်၊ ဗောဓိသက္ကော၊ ဘုရားလောင်း သည်၊ နန္ဒိယောနာမ၊ နန္ဒိယမည်သော၊ ဝါနဂိဇ္ဇော၊ မြော်မင်းသည်၊ အဟော ထိ၊ ဖြစ်လေပြီ၊ တဒါပိ၊ ထိုအခါ၊ နှိုက်လည်း၊ သောဝနစရော၊ ထိုတော၊ မူဆိုး သည်၊ မာတရာစ၊ အမိနှင့်လည်းကောင်း၊ ကနိဋ္ဌထာပိကေနစ၊ ညီငယ်နှင့် လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ တံဝါနဂိဇ္ဇံ၊ ထိုမြောက်မင်းကို၊ စာတေထိ၊ သတ်လေပြီ၊ တတ္ထပိ၊ ထိုဇာတ်နှိုက်လည်း၊ ကာဝ၊ လက်ဦးစွာ၊ ဒေဝဒက္ကော၊ ဒေဝဒတ်သည်သာလျှင်၊ ဇာတိယာ၊ အမျိုးဇာတ်အားဖြင့်၊ အဓိကတရော၊ ဘုရားလောင်းထက် ထွန်ကဲ၏၊ ပုနစပရံ၊ ထိုငှတပါးလည်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၊ နှိုက်၊ ဒေဝဒက္ကော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ကာရန္တိယောနာမ၊ ကာ ရန္တိယမည်သော၊ အစေထကော၊ အဝတ်မဝတ်သော၊ မနုဿော၊ လူသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်ထတ်ပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၊ နှိုက်၊ ဗောဓိသက္ကော၊ ဘုရားလောင်း သည်၊ ပဏ္ဍရကောနာမ၊ ပဏ္ဍရကမည်သော၊ နာဝရာဇော၊ နဂါးမင်းသည်၊

အဟောသိ၊ ဖြစ်လေပြီ၊ တတ္ထပိ၊ ထိုဇာတ်နှိုက်သည်။ တာဝ၊ လက်ဦးစွာ၊
 ဒေဝဒက္ကောယေဝ၊ ဒေဝဒတ်သည်သာလျှင်၊ ဇာတိယာ၊ အမျိုးဇာတ်အား
 ဖြင့်၊ အဓိကတရော၊ ဘုရားလောင်းထက်လွန်၍၊ ပုနပရံ၊ ထိုမှတစ်ပါး
 ထည်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါနှိုက်၊ ဒေဝဒက္ကော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ပဝနော၊ တော
 နှိုက်၊ ဇေဓိယော၊ ရသေ့သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊
 ဗောဓိသက္ကော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ တစ္ဆကောနာမ၊ တစ္ဆကမည်သော၊
 မဟာသုကရော၊ ဝက်ကြီးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေပြီ၊ တတ္ထပိ၊ ထိုဇာတ်
 နှိုက်သည်။ တာဝ၊ လက်ဦးစွာ၊ ဒေဝဒက္ကောယေဝ၊ ဒေဝဒတ်သည်သာ
 လျှင်၊ ဇာတိယာ၊ အမျိုးဇာတ်အားဖြင့်၊ အဓိကတရော၊ ဘုရားလောင်း
 ထက်လွန်၍၊ ပုန၊ တဘနံ၊ ပရံ၊ တပါးထည်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ
 နှိုက်၊ ဒေဝဒက္ကော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ဝေတိသု၊ ဝေတတိုင်းတို့နှိုက်၊ သုရ
 ပရိစရောနာမ၊ သုရပရိစရမည်သော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်ပြီ၊ ဥပရိဂုရိသမက္ကော၊ ယောက်ျားအထက်ခန့်သော၊ ဝဂနော၊ ကောင်းကင်
 နှိုက်၊ ဝေဟာသင်္ဂမော၊ ကောင်းကင်နှိုက်သွားနိုင်၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊
 ဗောဓိသက္ကော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ကပိလောနာမ၊ ကပိလမည်သော၊
 ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေပြီ၊ တတ္ထပိ၊ ထိုဇာတ်နှိုက်
 ထည်း၊ တာဝ၊ ကျေးဦးစွာ၊ ဒေဝဒက္ကောယေဝ၊ ဒေဝဒတ်သည်သာလျှင်၊ ဇာ
 တိယာ၊ ဇာတ်အားဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ယသေနစ၊ အခြံအရံအားဖြင့်ထည်း
 ကောင်း၊ အဓိကတရော၊ လွန်၍၊ ပုန၊ တဘနံ၊ ပရံ၊ တပါးထည်း၊ ယဒါ၊
 အကြင်အခါနှိုက်၊ ဒေဝဒက္ကော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ သာမောနာမ၊ သာမမည်
 သော၊ မနုဿော၊ ထူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ ဗော
 ဓိသက္ကော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ရုဂ္ဂနာမ၊ ရုဂ္ဂမည်သော၊ မိဂရာဇာ၊ သမင်
 မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တတ္ထပိ၊ ထိုဇာတ်နှိုက်သည်။ တာဝ၊ မှေးဦး
 စွာ၊ ဒေဝဒက္ကောယေဝ၊ ဒေဝဒတ်သည်သာလျှင်၊ ဇာတိယာ၊ ဇာတ်အားဖြင့်၊
 အဓိကတရော၊ လွန်၍၊ ပုန၊ တဘနံ၊ ပရံ၊ တပါးထည်း၊ ယဒါ၊ အကြင်
 အခါနှိုက်၊ ဒေဝဒက္ကော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ပဝနစရော၊ တောနှိုက်ထွဋ်ထည်
 သော၊ မနုဿော၊ လူဖြစ်သော၊ လုဒ္ဒကော၊ မူဆိုးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊
 တဒါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ ဗောဓိသက္ကော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ ဟတ္ထိနာဂေါ၊ ဆင်
 ပြောင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သောလုဒ္ဒကော၊ ထိုမူဆိုးသည်၊ တသ
 ဟတ္ထိနာဂဿ၊ ထိုဆင်ပြောင်၏၊ ဓန္ဒေ၊ စွပ်တော်တို့ကို၊ သက္ကက္ခတ္တံ၊ ခု
 န်ကြိမ်ဆီခွံတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဟရိ၊ ဆောင်လေပြီ၊ တတ္ထပိ၊ ထိုဇာတ်နှိုက်

၃-မေတ္တာကဗျာ-၄-သဒ္ဓညုတညာထဝဂ်၊ ၄၆၆

လည်း၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒေဝဒတ္တောယေဝ၊ ဒေဝဒတ်သည်ပင်လျှင်၊ ယောနိ
ယာ၊ ယောနိအားဖြင့်၊ အဓိကတရော၊ လွန်ကဲ၏။ ပုန၊ တဘနံ၊ ပရံစ၊
တပါးလည်း၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ခတ္ထိယဓမ္မော၊ မင်း၏ဂုဏ်ရှိ
သော၊ သိင်္ဂါလော၊ ပထဝီဇယမန္တန်တတ်သောမြေခွေးသည်၊ အဟောသိ၊
ဖြစ်ပြီ၊ သော၊ ထိုမြေခွေးသည်၊ ယာဝတာ၊ အကြင်ရှေ့သောက်၊ ဇမ္ဗုဒီပေ၊
ဇမ္ဗုဒိတ်ကျွန်းနှိုက်၊ ပဒေသရာဇာနော၊ ပဒေသရစ်မင်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိ
ကုန်၏၊ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသောသူတို့ကို၊ အနုယုတ္တေ၊ ယှဉ်ပြိုင်ခြင်းတို့
ကို၊ အကာသိ၊ ပြုပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားထောင်းသည်
ဝိရုရာနာမ၊ ဝိရုမည်သော၊ ပဏှိတော၊ ပညာရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊
တတ္ထပိ၊ ထိုဇာတ်နှိုက်လည်း၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒေဝဒတ္တောယေဝ၊ ဒေဝ
ဒတ်သည်ပင်လျှင်၊ ယသေန၊ အခြံအရံ အားဖြင့်၊ အဓိကတရော၊ လွန်ကဲ
၏။ ပုန၊ တဘနံ၊ ပရံစ၊ တပါးလည်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါနှိုက်၊ ဒေဝ
ဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ဟတ္ထိနာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
လဗျုကိကာယ၊ ဗိလုံးမည်သော၊ သကုဏိကာယ၊ ငှက်မ၏၊ ပုတ္တကေ၊ သား
တို့ကို၊ စာတေသိ၊ သတ်လေပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ ဗောဓိသတ္တောပိ၊ ဘု
ရားထောင်းသည်လည်း၊ ဟတ္ထိနာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ ယုထပတိ၊ ဆင်
မင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တတ္ထပိ၊ ထိုဇာတ်နှိုက်လည်း၊ တာဝ၊ ရှေးဦး
စွာ၊ ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုဆင်မင်းတို့သည်၊ သမသ
မာ၊ တူမျှကုန်သည်၊ အဟောသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ပုန၊ တဘနံ၊ ပရံစ၊ တပါး
လည်း၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ အဓမ္မောနာမ၊ အဓမ္မမည်သော၊ ယက္ခော
နတ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ ဗောဓိသတ္တောပိ၊ ဘုရား
ထောင်းသည်လည်း၊ ဓမ္မောနာမ၊ ဓမ္မမည်သော၊ ယက္ခော၊ နတ်သည်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တတ္ထပိ၊ ထိုဇာတ်နှိုက်လည်း၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဥဘောပိ၊ နှစ်
ယောက်သော၊ နတ်တို့သည်၊ သမသမာ၊ တူမျှကြကုန်သည်၊ အဟောသု၊ ဖြစ်
လေကုန်ပြီ။ ပုန၊ တဘနံ၊ ပရံစ၊ တပါးလည်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါနှိုက်၊
ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ပဉ္စန္ဒီကုလသတာနံ၊ ငါးရာကုန်သောအမျိုး
သားတို့ကို၊ ဣဿရော၊ အပိုးရသော၊ နာဝိကော၊ ထေ့သူကြီးသည်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ ဗောဓိသတ္တောပိ၊ ဘုရားထောင်းသည်လည်း၊ ပဉ္စ
န္ဒီကုလသတာနံ၊ ငါးရာသောအမျိုးသားတို့ကို၊ ဣဿရော၊ အပိုးရသော၊ နာဝိ
ကော၊ ထေ့သူကြီးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ တတ္ထပိ၊ ထိုဇာတ်နှိုက်လည်း၊
တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဥဘောပိ၊ နှစ်ဦးကုန်သောထေ့သူကြီးတို့သည်၊ သမသမာ၊

တုမ္မကုန်သည်၊ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ပရံစ၊ တပါးလည်း၊
 ယဒါ၊ အကြင်အခါနှိုက်၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ပဉ္စန္ဒံ သကဓူသတာ
 နံ၊ ငါးရာသောထွန်းတို့ကို၊ ဣဿရော၊ အစိုးရသော၊ သတ္တဝါဟော၊ ထွန်း
 မှူးကြီးသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ ဗောဓိသတ္တောဝိ၊ ဘုရား
 ထောင်းသည်သည်၊ ပဉ္စန္ဒံ သကဓူသတာနံ၊ ငါးရာကုန်သောထွန်းတို့ကို၊
 ဣဿရော၊ အစိုးရသော၊ သတ္တဝါဟော၊ ထွန်းမှူးကြီးသည်၊ အဟောထိ၊
 ဖြစ်ပြီ၊ တတ္ထပိ၊ ထိုဇာတ်နှိုက်လည်း၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဥဘောဝိ၊ နှစ်ဦးကုန်
 သောထွန်းတို့သည်လည်း၊ သမသမာ၊ တုမ္မကြကုန်သည်၊ အဟေသု၊
 ဖြစ်ကြကုန်ပြီ၊ ၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ပရံစ၊ တပါးလည်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါနှိုက်
 ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ သာခေါနာမ၊ သာခမည်သော၊ မိဂရာဇာ၊ သား
 မင်းသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ ဗောဓိသတ္တောဝိ၊ ဘုရား
 ထောင်းသည်လည်း၊ နိဂြောစောနာမ၊ နိဂြောခမည်သော၊ မိဂရာဇာ၊ သား
 မင်းသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တတ္ထပိ၊ ထိုဇာတ်နှိုက်လည်း၊ တာဝ၊ ရှေးဦး
 စွာ၊ ဥဘောဝိ၊ နှစ်ဦးသောသားမင်းတို့သည်လည်း၊ သမသမာ၊ တုမ္မကြကုန်
 သည်၊ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ပရံစ၊ တပါးလည်း၊ ယဒါ၊
 အကြင်အခါနှိုက်၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ သာခေါနာမ၊ သာခမည်
 သော၊ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊
 ဗောဓိသတ္တောဝိ၊ ဘုရားထောင်းသည်လည်း၊ နိဂြောစောနာမ၊ နိဂြောခမည်
 သော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တတ္ထပိ၊ ထိုဇာတ်နှိုက်လည်း၊
 တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဥဘောဝိ၊ နှစ်ဦးစုံတို့သည်လည်း၊ သမသမာ၊ တုမ္မကုန်
 သည်၊ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ပရံစ၊ တပါးလည်း၊ ယဒါ၊
 အကြင်အခါနှိုက်၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ခဏ္ဍဟာထောနာမ၊ ခဏ္ဍ
 ဟာထမည်သော၊ ဗြဟ္မဇထော၊ ဝုဏ္ဏားသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တဒါ၊
 ထိုအခါနှိုက်၊ ဗောဓိသတ္တောဝိ၊ ဘုရားထောင်းသည်၊ စန္ဒောနာမ၊ စန္ဒမည်သော
 ရာဇကုမာရော၊ မင်းသားသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊
 သောခဏ္ဍဟာထောဗေဝ၊ ထိုခဏ္ဍဟာထဝုဏ္ဏား သည်ပင်လျှင်၊ အဓိက
 တရော၊ ထွန်ကုဏ္ဍိ၊ ၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ပရံစ၊ တပါးလည်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ
 နှိုက်၊ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ဗြဟ္မဇထောနာမ၊ ဗြဟ္မဒတ်မည်သော၊
 ရာဇာမင်းသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ ဗောဓိသတ္တော၊
 ဘုရားထောင်းသည်၊ တဿ၊ ထိုမင်း၏၊ ဝုဏ္ဏော၊ သားဖြစ်သော၊ ပရမောနာမ
 ပရမမည်သော၊ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တဒါ၊

ထိုအခါနှိုက်၊ သောရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်၊ သကဂုတ္တံ၊ မိမိသားကို၊ စောရ
 ပပါဘော၊ သိုးသူတို့ကို ချရာဖြစ်သော ကမ်းပါးနှိုက်၊ ဝိပါပေထိ၊ ချစေ၏။
 ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကုတောစိ၊ တရုန်တခါ၊ ဝိတာဝ၊ အတည်ပင်
 သျှင်၊ ဂုတ္တနံ၊ သားကိုထက်၊ အဓိကတရော၊ လွန်ကဲ၏။ ဝိသိဋ္ဌော၊ ထူး၏။
 တတ္ထဝိ၊ ထိုဇာတ်နှိုက်သည်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒေဝဒက္ကော၊ ဒေဝဒတ်သည်
 အဓိကတရော၊ လွန်ကဲ၏။ ၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ပရံစ၊ တပါးလည်း၊ ယဒါ၊ အကြင်
 အခါနှိုက်၊ ဒေဝဒက္ကော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ မဟာပကာပေါနာမ၊ မဟာပတာပ
 မည်သော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ ဗောဓိ
 သက္ကော၊ ဘုရားထောင်းသည်၊ တဿ၊ ထိုမင်း၏၊ ဓမ္မပါထောနာမ၊ ဓမ္မပါထ
 မည်သော၊ ဂုတ္တော၊ သားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါနှိုက်၊ သော
 ရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်၊ သကဂုတ္တံ၊ သားမိမိသား၏၊ ဟတ္ထပါဒေထက်၊ ခြေတို့ကို
 ၎င်း၊ သိသဗ္ဗ၊ ဦးခေါင်းကို၎င်း၊ ဆေဒါပေထိ၊ ဖြတ်စေ၏။ တတ္ထဝိ၊ ထိုဇာတ်
 နှိုက်သည်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒေဝဒက္ကောယေဝ၊ ဒေဝဒတ်သည်ပင်သျှင်၊
 ဥတ္တရော၊ မြတ်၏။ အဓိကတရော၊ လွန်ကဲ၏။ ၊ အဇ္ဇေတရုတိ၊ ယခုဘုရား
 ဖြစ်တော်မူရာနှိုက်၊ ဥဘောဝိ၊ နှစ်ပါးရံ တို့သည်လည်း၊ သက္ကုကုဇေ၊ သာ
 ကီဝင်မျိုးနှိုက်၊ ဇာယိံ သု၊ ဖြစ်ကြကုန်ပြီ၊ ဗောဓိသက္ကော၊ ဘုရားထောင်း
 သည်၊ သဗ္ဗညု၊ ခပ်သိမ်းသော တရားကို သိတော်မူသော၊ လောကနာယ
 ကော၊ ထုသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဒေဝဒက္ကော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ဒေဝါတိဒေဝဿ၊ နတ်
 တို့ထက်မြတ်သော၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာ
 တော်နှိုက်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဣဒ္ဓိံ၊ တန်ခိုးကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊
 ဗုဒ္ဓါယဏံ၊ ဘုရားအသွင်ကို၊ အကာသိ၊ ပြုလေပြီ။ ၊ တန္တေနာဂသေန၊ နာဂ
 သိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကိံ၊ အသို့ပါနည်း၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊
 မယာ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်၊ ဘဏိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံ
 သည်၊ တထံပါနုခေါ၊ ရှန်ပါသထော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုထို့မဟုတ်၊ ဝိတထံဝါနုခေါ၊
 မှားလေသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဝျှောက်ဆိုထေ၏။ ၊

မဟာရာဇာမင်းမြတ်၊ တွံ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ ဗဟုဝိဝံ၊ များသောအ
 ပြားရှိသော၊ ယံကာရတံ၊ အကြင်အကြောင်းကို၊ ဩသာရေထိ၊ ဆောင်သွင်း
 ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသည်၊ တထေဝတထံဝေ၊ မှန်သည်သာချည်းလည်း
 အညထာ၊ မှန်သည်မှတပါးအမှားအားဖြင့်၊ နောမဖြစ်ပေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ

ဟ၊ မိန္ဒတော်မူ၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဟဒိ၊ အကယ်၍၊ ကဏ္ဍောပိ၊ မည်းညစ်သောတရားသည်လည်းကောင်း၊ သုက္ကောပိ၊ ပြုစင်သောတရားသည်လည်းကောင်း၊ သမဂတိကာ၊ တူမျှသောဂတိရှိကုန်သည်၊ ဟဒိဟောန္တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော်၊ ကုသလံပိ၊ ကုသိုလ်တရားသည်လည်းကောင်း၊ အကုသလံပိ၊ အကုသိုလ်တရားသည်လည်းကောင်း၊ သမသမဝိပါကံ၊ တူမျှသော အကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ သျှော်ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကုသလံပိ၊ ကုသိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ အကုသလံပိ၊ အကုသိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ သမသမဝိပါကံ၊ တူမျှသော အကျိုးရှိသည်၊ နဟိဟောတိ၊ မဖြစ်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဒေဝဒက္ကော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ သဗ္ဗဇနေဟိ၊ အလုံးစုံသော သူတို့နှင့်၊ နဟိပဋိဝိရုဒ္ဓေါ၊ မဆန့်ကျင်ပေ၊ ဗောဓိသက္ကော၊ ဘုရားထောင်းသည်၊ နေဝပဋိရုဒ္ဓေါ၊ မဆန့်ကျင်ပေ၊ တဿ၊ ထိုဒေဝဒတ်၏၊ ဗောဓိသက္ကော၊ ဘုရားထောင်းနှင့်၊ ယောပဋိဝိရုဒ္ဓေါ၊ အကြင်ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောပဋိဝိရုဒ္ဓေါ၊ ထိုဆန့်ကျင်ခြင်းသည်၊ တတ္ထိ၊ တတ္ထိ၊ ယေဝဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝနှိုက်သာလျှင်၊ ပဂ္ဂတိ၊ ခံစားရ၏။ ဗလံ၊ အကျိုးကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဒေဝဒက္ကောပိ၊ ဒေဝဒတ်သည်လည်း၊ ဣဿရိယေ၊ အပိုးရသော အဖြစ်နှိုက်ငြိတော၊ တည်လျက်၊ ဇနုပဒေသု၊ ဇနုပုန်ကိုနှိုက်၊ အာရက္ခံ၊ အစောင့်ကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏။ သေတု၊ တံတားကို၊ သတံ၊ သဘင်ကို၊ ပုညဿလံ၊ အလှူတင်းကုပ်ကို၊ ကာရေထိ၊ ပြုစေ၏။ သမတုပ္ပါဟ္မတာနံ၊ ရဟန်းပုတ္တဘားတို့အား၊ ကပ တာဒ္ဓိကဝ ဝဏိဗ္ဗ ကာနံ၊ အထီးကျန်သူခရီးသွား သူတောင်စားတို့အား၊ နာထာနာထာနံ၊ ကိုးကွယ်ရာရှိ ကိုးကွယ်ရာမဲ့ သူတို့အား၊ ဟထာ ပဏိဟိတံ၊ တောင်တ တိုင်းသော၊ ဓါနံ၊ အလှူတော်ကို၊ ဒေတိ၊ ပေးလှူ၏။ သော၊ ထိုဒေဝဒတ်သည်၊ တဿ၊ ထိုအလှူ၏။ ဝိပါကေန၊ အကျိုးကြောင့်၊ ဘဝဘဝေ၊ ဘဝတိုင်းဘဝတိုင်းနှိုက်၊ သမ္ပတ္တိယော၊ စည်းစိမ်တို့ကို၊ ပဋိကဘတိ၊ ရ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဒါနေန၊ အလှူကို၊ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍၊ ဒမေန၊ ဣန္ဒြေဆုံးမခြင်းကို၊ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍၊ သံသမေန၊ စောင်းစည်းခြင်းကို၊ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍၊ ဥပေါသထကမ္ပေန၊ ဥပုသ်စောင့်ဆုံးခြင်းကို၊ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍၊ သမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်ကို၊ အနုဘဝိဿတိ၊ ခံစားရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ကဿ၊ အဘယ်သူအား၊ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်စွမ်းနည်း။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တွံး၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝဒေသိ၊ ဆိုဘိ၏၊ ကိံဝဒေသိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဒေဝဒက္ခောစ၊ ဒေဝဒတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗောဓိသက္ခောစ၊ ဘုရားထောင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း၊ အနုပရိဝတ္တန္တိ၊ အစဉ်သဖြင့်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေသိ၊ ဆို၏၊ သောသမာဂမော၊ ထိုပေါင်းမိခြင်းသည်၊ ဇာတိသတဿ၊ တဝတရာ၏၊ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ နအဟောသိ၊ မဖြစ်ရပေ၊ ဇာတိသတဿဿ၊ တဝတထောင်၏၊ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ သမာဂမော၊ ပေါင်းဆုံမိခြင်းတည်း၊ နအဟောသိ၊ မဖြစ်ပေ၊ ဇာတိသတဿဿ၊ တဝတထိန်း၏၊ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ သမာဂမော၊ ပေါင်းဆုံ မိခြင်းသည်၊ နအဟောသိ၊ မဖြစ်ပေ၊ ကဒါမိ၊ တရံတခါ၊ ကရဟိ၊ တကြိမ်တခါ၊ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော၊ အဟော၊ ခုတ္တနံ၊ နေ့ညဉ့်တို့၏၊ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ သမာဂမော၊ ပေါင်းဆုံမိခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပန၊ စင်စစ်၊ မနုဿတ္တပ္ပဗ္ဗိတာဘာယ၊ လူအဖြစ်ကို ရရှိရာ နှိုက်၊ ယံတေကာဏကစ္ဆပေါပမံ၊ အကြင်လိပ်မကန်းဥပမာကို၊ ဥပဒေသိတံ၊ ဥတ္တန်ပြတော်မူ၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ တတုပမံ၊ ထိုဥပမာအတိုင်းသာလျှင်၊ ဣမေသံ၊ ဤဘုရားထောင်း ဒေဝဒတ်တို့၏၊ သမာဂမံ၊ ပေါင်းဆုံခြင်းကို၊ ဓာရေဟံ၊ မှတ်ယူတော်မူ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဗောဓိသက္ခဿ၊ ဘုရားထောင်းအား၊ ဒေဝဒက္ခေန၊ ဒေဝဒတ်နှင့်သာလျှင်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သမာဂမော၊ ပေါင်းဆုံမိခြင်းသည်၊ နအဟောသိ၊ မဖြစ်လေ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမည်သော၊ ထေရောပိ၊ မထေရ်သည်လည်း၊ အနေကေသု၊ များစွာကုန်သော၊ ဇာတိသတဿဿ၊ တဝအထိန်းတို့နှိုက်၊ ဗောဓိသက္ခဿ၊ ဘုရားထောင်း၏၊ ဝိတာ၊ အတည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီ၊ အနေကေသု၊ များစွာကုန်သော၊ ဇာတိသတဿဿ၊ တဝအထိန်းတို့နှိုက်၊ မဟာဝိတာ၊ တကြီးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ အနေကေသု၊ များစွာကုန်သော၊ ဇာတိသတဿဿ၊ တဝအထိန်းတို့နှိုက်၊ ဂူဇ္ဇိတာ၊ တထွေးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ အနေကေသု၊ များစွာကုန်သော၊ ဇာတိသတဿဿ၊ တဝအထိန်းတို့နှိုက်၊ ဘာတာ၊ အစ်ကိုသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ အနေကေသု၊ များစွာကုန်သော၊ ဇာတိသတဿဿ၊ တဝအထိန်းတို့နှိုက်၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ အနေကေသု၊ များစွာကုန်သော၊ ဇာတိသတဿဿ၊ တဝအထိန်းတို့

နှိုက်၊ ဘာဂိနေယျော၊ တူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ အနေကေ သု၊ များစွာ ကုန်သော၊ ဇာတိသတသဟသေသု၊ ဘဝအထိန်းတို့နှိုက်၊ မိတ္တော၊ အတွေ့ ခင်ပွန်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဗောဓိသတ္တောပိ၊ ဘုရားထောင်းသည်လည်း။ အနေကေသု၊ များစွာကုန်သော၊ ဇာတိသတသဟသေသု၊ ဘဝအထိန်း တို့နှိုက်၊ သာရိပုတ္တဿ၊ သာရိပုတ္တရာမည်သော၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဝိတာ၊ အတသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ အနေကေသု၊ များစွာကုန် သော၊ ဇာတိသတသဟသေသု၊ ဘဝအထိန်းတို့၌၊ မဟာဝိတာ၊ ဘကြီး သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ အနေကေသု၊ များစွာ ကုန်သော၊ ဇာတိ သတသဟသေသု၊ ဘဝအထိန်းတို့၌၊ ဝုဠေပိတော၊ ဘထွေးတော်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ အနေကေသု၊ များစွာ ကုန်သော၊ ဇာတိသတ သဟသေသု၊ ဘဝအထိန်းတို့၌၊ ဘာတာ၊ အစ်ကိုသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ် ဘူးပြီ။ အနေကေသု၊ များစွာကုန်သော၊ ဇာတိသတသဟသေသု၊ ဘဝအ ထိန်းတို့နှိုက်၊ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ အနေကေသု၊ များ ကုန်စွာသော၊ ဇာတိသတသဟသေသု၊ ဘဝအထိန်းတို့နှိုက်၊ ဘာဂိနေ ယျော၊ တူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ အနေကေသု၊ များစွာကုန်သော၊ ဇာတိသ တသဟသေသု၊ ဘဝအထိန်းတို့နှိုက်၊ မိတ္တော၊ အတွေ့ခင်ပွန်း သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဗာတ္တနိကာယပရိယာ ဗန္ဓာ၊ သတ္တထောကနှိုက် အကျုံးဝင်ကုန်၍၊ သံသာရသောတံ၊ သံသရာယဉ် သို့၊ အနုဂတာ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်လျက်၊ သံသာရသောတေန၊ သံသရာအ ယဉ်ဖြင့်၊ ဝုပ္ပန္နာ၊ မြောကုန်သော၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံကုန်သောသတ္တဝါတို့ သည်လည်း။ အပ္ပိယေဟိပိ၊ ရုန်းသောသူတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ဝိယေဟိပိ၊ ချစ်သောသူတို့နှင့် လည်းကောင်း၊ သမာဂစ္ဆန္တိ၊ တကွပေါင်းဆုံမိကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ သောတေန၊ အယဉ်ဖြင့်၊ ဝုပ္ပမာနံ၊ မြောသည်ရှိသော်၊ သုဝိအသုဝိကထာ၊ တပါပကေန။ စင်ကြယ် မစင်ကြယ်ကောင်းမကောင်းနှင့်၊ သမာဂစ္ဆတိ၊ ပေါင်းဆုံမိ ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေဝေမေဝေခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ သတ္တနိကာ ယပရိယာဗန္ဓာ၊ သတ္တထောကနှိုက် အကျုံးဝင်ကုန်၍၊ သံသာရသောတံ၊ သံသရာအယဉ်သို့၊ အနုဂတာ၊ အစဉ်လိုက်ပါရကုန်လျက်၊ သံသာရသော တေန၊ သံသရာအယဉ်ဖြင့်၊ ဝုပ္ပန္နာ၊ မြောပါးကြကုန်သော၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံ သောသတ္တဝါ တို့သည်လည်း။ အပ္ပိယေဟိပိ၊ ရုန်းသော သူတို့နှင့် လည်း။

၃-မေတ္တာကဗျာ-၄-သဗ္ဗညုတညာဏဝဂ်၊

ကောင်း၊ ပိယေဟိပိ၊ ချစ်သောသူတို့နှင့် ထည်းကောင်း၊ သမာဂစ္ဆန္တိ၊
ပေါင်းဆုံမိကုန်၏။ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဒေဝဒက္ကော၊ ဒေဝဒတ်
သည်၊ ဟယော၊ ဘီလူးသည်၊ သဓာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ အ
ဓမ္မော၊ မတရားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို၊ အဓမ္မေ၊ မတရား
သည်နှိုက်၊ နိယောဇေတွာ၊ တိုက်တွန်း၍၊ သတ္တပညာသဝဿကော၊ မှီယော
စ၊ နှစ်ပေါင်းငါးဆဲ၊ ခုနစ်ကုဋေတို့ပတ်ထုံးထည်းကောင်း၊ သဗ္ဗိဉ္ဇဝဿသတ
သဟဿာနိ၊ နှစ်ပေါင်း ခြောက်သန်းတို့ပတ် ထုံးထည်းကောင်း၊ မဟာနိရ
ယေ၊ အဝိဝိဇရေကြီးနှိုက်၊ ပစ္စိ၊ ခံစားရလေပြီ၊ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
ဗောဓိသက္ကောပိ၊ ဘုရားလောင်းသည်လည်း၊ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်၊ သမာ
နော၊ ဖြစ်လျက်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဓမ္မော၊ မတရားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရေ၊
သူတပါးတို့ကို၊ အဓမ္မေ၊ မတရားနှိုက်၊ နိယောဇေတွာ၊ တိုက်တွန်း၍၊ သတ္တပညာ
သဝဿ ကောမှီယောစ၊ နှစ်ပေါင်းငါးဆဲ၊ ခုနစ်ကုဋေတို့ပတ်ထုံးထည်း
ကောင်း၊ သဗ္ဗိဉ္ဇဝဿသတသဟဿာနိ၊ နှစ်ပေါင်းခြောက်သန်းတို့ပတ်ထုံး
ထည်းကောင်း၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်နှိုက်၊ သဗ္ဗကာမသမာဓိ၊ အလုံးစုံသောအလို
နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ မောဒိ၊ မွေ့လျော်ရ၏။ ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဝိစာတ
နည်းသော်ကား၊ ဒေဝဒက္ကော၊ ဒေဝဒတ်သည်၊ ဣမသ္မိံ၊ တဝေး၍၊ သဝန္တိ၊
အနာသာဒနိယံ၊ မပြစ်မှားထိုက်သော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာသာဒ
ယိတွာစ၊ ပြစ်မှား၍ထည်းကောင်း၊ သမတ္တံ၊ ညီညွတ်သော၊ သံဃာံ၊ သံဃာ
တော်ကို၊ သိန္ဒိတွာစ၊ သင်းခွဲ၍ထည်းကောင်း၊ ပထဝီံ၊ မြေသို့၊ ပါဝိသိံ၊ ဝင်ရ
လေပြီ၊ ကထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ ခပ်သိမ်းသောတ
ရားတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဥပဓိသင်္ခယေ၊ နိဗ္ဗာန်နှိုက်၊ နိဗ္ဗုတော၊ ပရိ
နိဗ္ဗာန်တော်မူပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ငါနဲ့တော်မူ၏။ ။ တန္တေနာဂသေန၊
နာဂသိန်ကုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တေံ၊ ဤ
အနက်သဘောကို၊ တထာ၊ အရှင်ဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း၊ သမ္ပုဒ္ဓိစ္စာမိ၊ ဝန်ခံ
ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏။ ။ သတ္တမိ၊ ခုနစ်ကုဋေပြည့်
ကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုဿသဇကု၊ သဏကာရိနော၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကု
သောသူ၏၊ သမဝိသမပဉ္စာ၊ ညီမျှမညီမျှနှိုက်ပြဿနာမေ၊ ခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊
ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဝိစိန္တုပညာပါဠိတော်နိဿယ

၁၂၄-အမရာဒေဝီပညာ

ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်တရား၊ ဘဂဝတ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ဇော်၊ ဤစကားတော်ကို၊ ဘာထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိံ ဘာထိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ။

သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်၊ ခကံ ဝါ၊ အခွင့်ကိုလည်း ကောင်း၊ ရဟောဝါ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာကိုလည်းကောင်း၊ သစေ ထဘေထ၊ အကယ်၍ရကုန်ငြားအံ့၊ အပိ၊ ထိုမှတပါး၊ တာဒိသံ၊ ထိုမိလင်နှင့်တူသော၊ နိမန္တကံဝါ၊ ဘိတ်မန်သောသူကိုလည်း၊ သစေလဘေထ၊ အကယ်၍ရကုန်ငြားအံ့၊ ပါပံ၊ အကျင့်ယုတ်ကို၊ ကရေယျ၊ ပြုကုန်ရာ၏။ အည၊ တပါးသူကို၊ အထဒ္ဓါ၊ မရသာခဲ့သော်၊ ပိဋ္ဌာ၊ ပိဋ္ဌာပိ၊ အသွားဆွံ့သူလူတို့နှင့်သော်လည်း၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွပါပဲ၊ အကျင့်ယုတ်ကို၊ ကရေယျ၊ ပြုကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာထိတံပိ၊ ဟောလည်းဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ပုနစ၊ တတန်လည်း၊ ကတိယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကိံ ကတိယတိ၊ အဘယ်သို့ဆိုအပ်သနည်း၊ မဟောသဓဿ၊ မဟောသဓပညာရှိ၏၊ ဘဂိယာ၊ မယားဖြစ်သော၊ အမရာနာမ၊ အမရာမည်သော၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်၊ ဝါမကော၊ တောရွာနို့ကံ၊ ထဝိဘာ၊ ဖစ်ထားခဲ့၍၊ ပုဂ္ဂဟပတိကော၊ ထင်နှင့်တွေ့ကွင်းထွက်၊ ရဟော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌၊ နိသိန္ဒာ၊ နေ့ရ၍၊ ပိဝိတ္တာ၊ ဆိတ်ငြိမ်ပါထွက်၊ ရာဇပ္ပဗ္ဗိသမံ၊ မင်းနှင့်တူသော၊ သာမိကံ၊ ထင်ကို၊ ကဂိတွာ၊ ပြု၍၊ သဟသေသန၊ သပြားထောင်ထုပ်ဖြင့်၊ နိမန္တိယမာနာ၊ ဘိတ်အပ်ပါထွက်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ နာကာသိ၊ မပြုကုန်စေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကတိယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။ ဘန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်တရား၊ ဘဂဝတ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်၊ ခကံ ဝါ၊ အခွင့်ကိုလည်းကောင်း၊ ရဟောဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာကိုလည်းကောင်း၊ သစေထဘေထ၊ အကယ်၍ရကုန်အံ့၊ အပိ၊ ထိုမှတပါး၊ တာဒိသံ၊ မိလင်နှင့်တူသော၊ နိမန္တကံဝါ၊ ဘိတ်မန်သောသူကိုလည်း၊ သစေလဘေထ၊ အကယ်၍ရကုန်ငြားအံ့၊ (ပ) သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကရေယျ၊ ပြုကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒိဘဇာတံ၊ အကယ်၍ ဟောတော်မူခဲ့အံ့။ ။ ဟေဒဟိ၊ ထိုသို့ဟောတော် မူခဲ့သော်၊ မဟော သဓဿ၊ မဟော သဓပညာရှိ၏။ ဘဂိယာ၊ မယားဖြစ်သော၊ အမရာနာမ၊ အမရာ မည်သော၊

၃-မေတ္တာကဗျာ-၄-သဗ္ဗညုတညာထဝဂ်၊ ၅၀၇

ဣတ္ထိ၊မိန်းမသည်၊ (ပ)၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ နာကာသိ၊ မပြုကျင့်ထေ၊
 ဣတံ၊ ဤသို့၊ ယံဝပနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထို
 စကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှားယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ မဟောသ
 သေ၊ မဟောသောပညာရှိ၏၊ ဘရိယာ၊ မယားဖြစ်သော၊ အမရာနာမ၊
 အမရာမည်သော၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်၊(ပ)၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ယဒိနာ
 ကာသိ၊ အကယ်၍မပြုအံ့၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့မပြုခဲ့သော်၊ သစေလဘေထ၊
 အကယ်၍ရကုန်ငြားအံ့၊(ပ)၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကရေ
 ယျ၊ ပြုကုန်ရာ၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊
 တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှားသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အယံ
 ဝိပဉ္ဇော၊ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်လည်း၊ ဥဘတောကောမ္ဘိကော၊ နှစ်ဘက်
 အစွန်းထွက်၏သော၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရားသို့၊
 အနုပ္ပက္ခော၊ အစဉ်ရောက်၏၊ သော၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်းကို၊ တယာ၊ အရှင်
 ဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ ငြိမ်းစေအပ်၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောဂံ
 ဆိုလေ၏၊ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဝဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံ၊ ဤစကား
 ကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိံဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော်
 မူအပ်သနည်း၊ သစေလဘေထ၊ အကယ်၍ရကုန်ငြားအံ့၊(ပ)၊ သဒ္ဓိံ၊ အတူ
 တကွပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကရေယျ၊ ပြုကုန်ရာ၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ
 ဝိ၊ ဟောလည်း ဟောတော်မူအပ်၏၊ မဟောသသေ၊ မဟောသော
 ပညာရှိ၏၊ ဘရိယာ၊ မယားဖြစ်သော၊ အမရာနာမ၊ အမရာမည်သော၊
 ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်၊(ပ)၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ နာကာသိ၊ မပြုလေ၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊
 ကထိယတိစ၊ ဟောလည်း ဟောတော်မူအပ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
 သာဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ ရဟဿံ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာကို၊ သဘမာနာ၊ မှသည်
 ရှိသော်၊ တာဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပုရိသေန၊ ယောက်ျားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊
 အတူတကွပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏၊ သာ၊ ထိုအမရာ
 သည်၊ နကရေယျ၊ မပြုရာ၊ ခထဝါ၊ အခွင့်ကိုလည်းကောင်း၊ ရဟောဝါ၊
 ဆိတ်ကွယ်ရာကိုလည်းကောင်း၊ သစေလဘေယျ၊ အကယ်၍ငြော့အံ့၊ တာ
 ဒိသံ၊ မိမိထင်နှင့်တူသော၊ နိမန္တကံဝါ၊ ဘိတ်မန်သူကိုလည်းကောင်း၊ သစေ
 ထဘေယျ၊ အကယ်၍ငြားအံ့၊ သာ၊ ထိုအမရာသည်၊ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှု
 ကို၊ နကရေယျ၊ မပြုရာ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အမရာ၊ အမရာမည်သော၊
 သာဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ ပိဓိနန္ဒိ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာကိုစူးစမ်းလတ်သော်၊ ခကံ

မိမိလင်္ကာပိဋကတ်နိဿယ

ဝါ၊အခွင့်ကိုလည်းကောင်း၊ ရဟောဝါ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာကို လည်းကောင်း၊ တာဒိသံ၊မိမိလင်္ကာနှင့်တူသော၊ နိမန္တကံဝါ၊ ဘိတ်မန်သူကိုလည်းကောင်း၊ နအဒ္ဓသံ၊မမြင်လေ၊ ၊ဣဒေသကော၊ ဤသောကန္တိကံ၊ ဂရဟတယာ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သောဘေးကြောင့်၊ခဏံ၊အခွင့်ကို၊ နပသယိ၊မမြင်လေ၊ ပရလောကော၊တမထွန်ဘဝန္တိကံ၊ နိရယဘယာ၊ ငရဲဘေးကြောင့်၊ ခဏံ၊အခွင့်ကို၊ နပသယိ၊မမြင်လေ၊ ဝါဝံ၊မကောင်း၊မှုသည်၊ကဗျုကပိပါကံ၊ ခါးစပ်သောအကျိုးရှိ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊စူးစမ်း၍၊ခဏံ၊အခွင့်ကို၊ နပသယိ၊မမြင်လေ၊ ပိယံ၊ချစ်ပြီးသူတဦးကို၊အရရှိတုကာမာ၊ မပယ်စွန့်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ခဏံ၊အခွင့်ကို၊ နပသယိ၊မမြင်လေ၊ သာမိကဿ၊ မိမိလင်္ကာကို၊ ဂရုကတယာ၊ အလေးပြုထူသောကြောင့်၊ခဏံ၊အခွင့်ကို၊နပသယိ၊မမြင်လေ၊မဗ္ဗံ၊တရားကို၊ အပစယန္တိ၊ အရိုအသေပြုသည်ဖြစ်၍၊ခဏံ၊အခွင့်ကို၊ နပသယိ၊မမြင်လေ၊ အနုရိယံ၊မစင်ကြယ်သောအကျင့်ကို၊ ဂရဟန္တိ၊စက်ဆုတ်၍၊ ခဏံ၊အခွင့်ကို၊ နပသယိ၊ မမြင်လေ၊ကိရိယံ၊မိမိဝတ်အကျင့်ကို၊အဘိန္ဒိတုကာမာ၊မပျက်လို၍၊ခဏံ၊ အခွင့်ကို၊နပသယိ၊မမြင်လေ။ ၊ဇေဝဗ္ဗပေဟိ၊ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ဗဟုဟိ၊များစွာကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ခဏံ၊အခွင့်ကို၊ နပသယိ၊မမြင်လေ၊ သာ၊ထိုအမရာသည်၊ထောကော၊ထောကန္တိကံ၊ ရဟော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာကို၊ပိပိနိတွာ၊စူးစမ်း၍၊အပသန္တိ၊မမြင်လေ၊မကား၊ ဝါဝံ၊ အကျင့်ဆုတ်ကို၊နာကာထိ၊မပြုလေ၊ ၊ သာ၊ထိုအမရာသည်၊ မနုဘောဟိ၊လူတို့မှ၊ရဟော၊ဆိတ်ကွယ်ရာကို၊သစေထဘောယျ၊အကယ်၍၊ဣဒြားအံ့၊ အထ၊ထိုသို့လူမှဆိတ်သော်လည်း၊အမနုဘောဟိ၊နတ်တို့မှ၊ရဟော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာကို၊နုလဘောယျ၊မရရာ၊ အမနုဘောဟိ၊နတ်တို့မှ၊ ရဟော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာကို၊သစေထဘောယျ၊အကယ်၍၊ဣဒြားအံ့၊ အထ၊ထိုသို့နတ်မှဆိတ်သော်လည်း၊ပရပိတ္တပိဒုဟိ၊သူတပါးစိတ်ကိုထိကုန်သော၊ပဗ္ဗဇိတေဟိ၊ ရဟန်းတို့မှ၊ရဟော၊ဆိတ်ကွယ်ရာကို၊နုလဘောယျ၊မရနိုင်ရာ၊ ၊ ပရပိတ္တပိဒုဟိ၊သူတပါးစိတ်ကိုထိကုန်သော၊ ပဗ္ဗဇိတေဟိ၊ ရဟန်းတို့မှ၊ ရဟော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာကို၊သစေထဘောယျ၊ အကယ်၍၊ဣဒြားအံ့၊ အထ၊ထိုသို့ရသော်လည်း၊ ပရပိတ္တပိဒုဟိ၊ သူတပါးစိတ်ကိုထိကုန်သော၊ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့မှ၊ရဟော၊ဆိတ်ကွယ်ရာကို၊နုလဘောယျ၊မရရာ၊ သစေ၊အကယ်၍၊ ပရပိတ္တပိဒုဟိ၊သူတပါးစိတ်ကိုထိကုန်သော၊ဒေဝတာဟိ၊နတ်တို့မှ၊ရဟော ဆိတ်ကွယ်ရာကို၊ထဘောယျ၊ဣဒြားအံ့၊ အတ္တနာဝါ၊မိမိသည်ပင်လျှင်၊ ပါပေဟိ၊မကောင်း၊မှုတို့မှ၊ရဟော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာကို၊နုလဘောယျ၊ မရရာ၊ ၊

၃-မေတ္တာကဏ္ဍ-၄-သဗ္ဗညုတညာဏဝဂ်၊

သစေ၊ အကယ်၍၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ ပါပေဟိ၊ မကောင်း၊ ဂှုတို့မှ၊ ရဟော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာကို၊ လဘေယျ၊ ပြေးအံ့၊ အဝေဇ္ဇန၊ မတရားခြင်းမှ၊ ရဟော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာကို၊ နုလဘေယျ၊ မရထေရာ၊ ၊ ဝေဇ္ဇပေဟိ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော၊ ဗဟုဝိပေဟိ၊ များသောအပြားရှိကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ရဟော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာကို၊ နုလဘိတွာ၊ မရမူ၍၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ နာကာထိ၊ မပြုဝေ၊ ၊ နိမန္တကမ္ဘိ၊ ဘိတ်မန်သူကုန်လည်း၊ သာ၊ ထိုအမရာသည်၊ ထောကော၊ ထောကန္တိကံ၊ ဝိစိနံတွာ၊ စူးစမ်း၍၊ တာဒိသံ၊ ထိုမိမိယင်နှင့်တူသောသူကို၊ အထသန္တိ၊ မရနိုင်၍၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ နာကာထိ၊ မပြုပေ၊ ၊

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မဟောသဝေ၊ မဟောသဝါမည်သော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ အဋ္ဌဝိသတိယာ၊ နှစ်ဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံပေသတည်း၊ ကတမေတိ၊ အတယ်မည်ကုန်သော၊ အဋ္ဌဝိသတိယာ၊ နှစ်ဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသနည်း၊ ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မဟောသဝေ၊ မဟောသဝါသည်၊ သူရော၊ ရဲနှင့်၍၊ ဟိရိမာ၊ မကောင်းမှုရှက်တတ်၍၊ ဩက္ကစ္စိ၊ မကောင်းမှုရှုထိန်းတတ်၍၊ သပက္ခော၊ အသင်းများ၍၊ မိတ္တဝေဗ္ဗန္ဓာ မိတ်နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ခမော၊ သည်းခံတတ်၍၊ သီလဝါ၊ သီလရှိ၍၊ သစ္စဝါဒိ၊ ဖြောင့်မှန်စွာဆိုတတ်၍၊ သောစေယျသမ္ပန္နော၊ စင်ကြယ်သောအကျင့်ရှိ၍၊ အက္ကောမနော၊ အမျက်မရှိ၊ အနုတိမာနိ၊ အလွန်ထောင်ထားခြင်းမရှိ၊ အနုသုယျကော၊ ငြိမ့်ခြင်းမရှိ၊ ဝိရိယဝါ၊ လုံ့လကြီး၍၊ အာယုဟကော၊ အားထုတ်၍၊ သင်္ဂါဟကော၊ သူတဦးနှင့်မြှင့်တတ်၍၊ သံဝိတောဂိ၊ အရာအားလျော်စွာဝေစားနံ့၍၊ သဝိဇော၊ စကားနူးညံ့၍၊ အသဗ္ဗေဒ၊ မစဉ်းလဲ၊ အမာယာဝိ၊ ထည့်ပတ်ခြင်းမရှိ၊ အတိဗုဒ္ဓိသမ္ပန္နော၊ ထွန်ကဲ့သောဥပဇာန်ရှိ၍၊ ကိတ္တိမာ၊ ကျော်စောခြင်းရှိ၍၊ ဝိဇ္ဇာသမ္ပန္နော၊ အတတ်နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ဥပနိသဝိတာနံ၊ ငြိမ်သုာ်ရှိ၍၊ ဟိတေဘိ၊ စီးပွားကိုရှာ၍၊ သဗ္ဗဇနဿ၊ လူဗိုလ်အလုံးသည်၊ ပတ္တိတော၊ လိုသားတောင့်တအပ်၍၊ ဓနဝါ၊ ဥစ္စာရှိ၍၊ ယသဝါ၊ အခြံအရံအကျော်အစော်ရှိ၍၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ မဟောသဝေ၊ မဟောသဝါမည်သော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ အဋ္ဌဝိသတိယာ၊ နှစ်ဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိအင်္ဂေဟိ၊ ဤအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံပေ၏၊ ၊ သာ၊ ထိုအမရာသည်၊ တာဒိသံ၊ မိမိယင်နှင့်တူသော၊ နိမန္တကံ၊ ဘိတ်မန်သော၊ အညံ့စားပါးသူကို၊ အထဘိတွာ၊ မရသောကြောင့်၊ ပါပံ၊ အကျင့်

ဝိသိန္ဓဝပညာပါဠိတော်နိဿယ

ယုတ်ကို၊ နာကာသိ၊ မဂ္ဂုထေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တန္တေ
နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ ဧတံ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ တထာ၊ အရှင်ဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း၊
သမ္ပဒိန္နာမိ၊ ဝန်ခံပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ငျှောက်ဆိုပေ၏။ အဋ္ဌမိ၊
ရှစ်ချက်၏၊ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အမရာဒေဝိပညာ၊ အမရာဒေဝိပြုသနာ
သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁၂၅-ဒိသာသဝါနံ အဘာယနပညာ

တန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဧတံ၊ ဤစကားတော်ကို၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
ကိံ ဘာသိတံ၊ အာဟယ်သို့ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာ
တို့သည်၊ ဝိဂတဘယသန္တာသော၊ ကြောက်ခြင်းထိတ်လန့်ခြင်းကင်းကုန်၏
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံပိ၊ ဟောထည်းဟောတော်မူအပ်၏။ ဝုနတ၊ တတန်
ထည်း၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မည်သော၊ နဂရေ၊ မြို့တော်ရှိက်၊ ဘဂဝတံ၊
မြတ်စွာ ဘုရားသို့၊ ဩပတန္တံ၊ ရှေးရှု ရောက်ထုတ်သော၊ ဓနပါလကံ၊
ဓနပါလမည်သော၊ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍၊ ပဉ္စဒိသာသဝသတာ
နိ၊ ရဟန္တာငါးရာတို့သည်၊ ဖိနဝရံ၊ ဘုရားမြတ်ကို၊ ပရိစ္စတိတွာ၊ စွန့်ကုန်၍၊
အာနန္ဒံ၊ အာနန္ဒာမည်သော၊ ဝေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ဧကံ၊ တပါးထည်း၊ ထပေတွာ
ပစ်ထားခဲ့ ကုန်၍၊ ဒိသာပိဒိသံ၊ အရပ်ထေးမျက်နှာသို့၊ ပက္ကန္တာနိ၊ တဲသွား
ထေကုန်ပြီ။ တန္တေ နာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ကိံ၊ အသို့
ပါနည်း၊ တေအရဟန္တော၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်၊ ဘယာ၊ ကြောက်ကုန်၍၊
ပက္ကန္တာနုခေါ၊ တဲကုန်သလော၊ သကောနံ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော၊ ကမ္မေန၊ အမှု
ဖြင့်၊ ပညာယိဿတိ၊ ထင်ရှားထွက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့စိတ်ထား၍၊ ဒသဗထံ၊
ဘုရားရှင်ကို၊ ပါတေတုကာမာ၊ ဖိတ်တံမြွေတော်မှ ချလိုကုန်၍၊ ပက္ကန္တာ
နုခေါ၊ တဲကုန်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်ချေမှု၊ တထာ ဝတဿ၊
ဘုရားရှင်၏၊ အတုထံ၊ အတုမရှိသော၊ ဝိဂုဿံ၊ မျှော်ပြသော၊ အသမံ၊
ရဟန္တာတို့နှင့် မတူဟန်သော၊ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးတော်ကို၊ ဒဠုကာ
မာ၊ ရှုလိုကုန်၍၊ ပက္ကန္တာနုခေါ၊ တဲကြကုန်သလော။ တန္တေ နာဂသေန၊
နာဂသိန် ကိုယ်တော် အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊
အရဟန္တော၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ ဝိဂတဘယသန္တာသော၊ ကြောက်ခြင်း

၃-မေတ္တာကပညာ-၄-သဗ္ဗညုတညာဏဝဂ်၊ ၅၁၁

ထိတ်လန့်ခြင်း ကင်းကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒိ တဏှိတံ၊ အကယ်၍ ဟောတော်မူအံ့၊ တေနတိ၊ ထိုသို့ ဟောတော် မူခဲ့သော်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မည်သော၊ နဂဓေ၊ မြို့တော်ရှိက်၊ (ပ)၊ အာနန္ဒံ၊ အာနန္ဒာမည် သော၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ဧကံ၊ တပါးထည်း၊ ထပေတွာ၊ ပစ်ထားခဲ့၍၊ ဒိသာဝိဒိသံ၊ ထိုထိုအရပ်သို့၊ ပက္ခန္ဓာနိ၊ ဘဲကြွတော်မူကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှားသည်၊ တဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ။ တန္တေနာဂသေန၊ နာဂထိန်ကိုတော် အရှင်ဘုရား၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ် မည်သော၊ နဂဓေ၊ မြို့တော်ရှိက်၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဩပတန္တံ၊ ဂြှေးရှု ရောက်လတ်သော၊ ဓန ပါထကံ၊ ဓနပါလမည်သော၊ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍၊ ပဉ္စဝိ တာသဝသတာနိ၊ ရဟန္တာငါးရာတို့သည်၊ ဖိနဝရံ၊ ထုရားမြတ်ကို၊ ပရိစ္စ ဇိတွာ၊ စွန့်၍၊ အာနန္ဒံ၊ အာနန္ဒာမည်သော၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ဧကံ၊ တပါး ထည်း၊ ထပေတွာ၊ ထားကုန်၍၊ ဒိသာဝိဒိသံ၊ ထိုထိုအရပ်သို့၊ ယဒိပက္ခန္ဓာ၊ အကယ်၍ ထွက်ကုန်အံ့၊ တေနတိ၊ ထိုသို့ထွက်ခဲ့သော်၊ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ ဝိဂတဘယသန္တာသ၊ ကြောက်ခြင်းထိတ်လန့်ခြင်းကင်း ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစ ကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊ မှား ယွင်းသည်၊ တဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ။ အယံပိပဉ္ဇော၊ ဤပြဿနာမေး ခွန်းသည်လည်း၊ ဥဘထော ကောဗုဒ္ဓကော၊ နှစ်ဘက်အစွန်း ထွက်၏။ ဘောပဉ္ဇော၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရားသို့၊ အ ခုပ္ပက္ကော၊ အစဉ်ရောက်၏။ သော၊ ထိုပြဿနာမေးခွန်းကို၊ တယာ၊ အရှင်ဘု ရားသည်၊ နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော၊ ငြိမ်းစေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝျှောက်ဆို လေ၏။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံ၊ ဤစကား ကို၊ ဘာထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ကိံ ဘာထိတံ၊ အဘယ်သို့ဟောတော် မူအပ်သနည်း၊ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ ဝိဂတဘယသန္တာသ၊ ကြောက်ခြင်း ထိတ်လန့်ခြင်းကင်းကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာထိတံပိ၊ ဟော ထည်းဟော တော်မူအပ်၏။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မည်သော၊ နဂဓေ၊ မြို့ တော်ရှိက်၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဩပတန္တံ၊ ဂြှေးရှုရောက်လတ် သော၊ ဓနပါထကံ၊ ဓနပါလမည်သော၊ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍၊ ပဉ္စ ဝိတာသဝသတာနိ၊ ငါးရာကုန်သောရဟန္တာတို့သည်၊ ဖိနဝရံ၊ ထုရားမြတ် ကို၊ ပရိစ္စဇိတွာ၊ စွန့်ကုန်၍၊ အာနန္ဒံ၊ အာနန္ဒာမည်သော၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊

ဝိစိန္နပညာပါဠိတော်နိဿယ

ကော်၊တပါးထည်း၊ထေပတွာ၊ ပစ်ထားခဲ့၍၊ဒိသာဝိဒိသံ၊ထိုထိုအရပ်သို့၊ ပက္ကန္တာနိ၊ဘဲကြွကြကုန်၏၊ မန၊စင်စစ်၊တစ္ဆ၊ထိုသို့ကြွခြင်းသည်ထည်း၊ ဘယာ၊ကြောက် သောကြောင့်၊န၊မဟုတ်၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပါဂေတုကာမတာယ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေမှချလိုသည်အဖြစ်ကြောင့်၊နာပိ၊ဟုတ် ထည်း၊မဟုတ်၊ ။

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ပန၊မှတ်ရန်ကား၊ ယေနုဟေတုနာ၊ အကြင်အ ကြောင်းဖြင့်၊အရဟန္တာ၊ရဟန္တာတို့သည်၊ ဘာသေယျံ၊ဝါ၊ကြောက်မူ လည်းကြောက်ကုန်ရာ၏၊ တာသေယျံ၊ဝါ၊ ထိတ်ထန်မှုလည်း ထိတ်လန့် ကုန်ရာ၏၊သောဟေတု၊ထိုအကြောင်းကို၊ အရဟန္တာနံ၊ရဟန္တာတို့သည်၊ သမုတ္တိန္ဒေ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြစ်အပ်ပြီ၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ဝိဂတဘယသန္တာသာ၊ ကြောက်ခြင်းထိတ်လန့်ခြင်းကင်း ကုန်၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊မဟာပထဝီ၊မြေကြီးသည်၊ ခတန္တေပိ၊တူးဖြို သော်လည်းကောင်း၊ ဘိန္ဒန္တေပိ၊ ခွဲးဘောက်သော်လည်းကောင်း၊ သရဒ္ဒ ပဗ္ဗတဂိရိထိခရေ၊ သရဒ္ဒရာတောင် တောင်ထွတ်ကို၊ ဝေဒေန္တေပိ၊ဆောင် ရသော်လည်း၊ဘာယတံ၊ခွဲ၊ကြောက်လေသလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ယန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊နဟိဘာယတိ၊မကြောက်ပါ၊ ဣတိ ဇံ၊ ဤသို့၊ ဝုဒ္ဓတ္တ၊ သျှောက်ထုတ်သော်၊ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ကေန၊ အဘယ်မည် သော၊ ကာရဏေန၊ အကြောင်းကြောင့်၊ နဟိဘာယတိ၊မ ကြောက်လေသနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား ယေနုဟေတုနာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ မဟာပထဝီယာ၊မြေကြီးသည်၊ ဝိရိထိခရံ၊တောင်ထွတ်ကို၊ဘာသေယျံ၊ဝါ၊ကြောက်မူလည်းကြောက်ရာ၏၊ တာသေယျံ၊ဝါ၊ ထိတ်ထန်လည်းထိတ်ရာ၏၊ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊သော ဟေတု၊ထိုအကြောင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိပါ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊သျှောက်ဆို ပေ၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ် ဝေမေဝခေ၊ဤအတူသာလျှင်၊ယေနုဟေ တုနာ၊အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ဘာသေယျံ ဝါ၊ကြောက်မူလည်းကြောက်ကုန်ရာ၏၊တာသေယျံ ဝါ၊ထိတ်ထန်လည်းထိတ် ကုန်ရာ၏၊ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ အရဟန္တာနံ၊ရဟန္တာတို့ အား၊နတ္ထိ၊မရှိပါ၊ ။

မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဝိရိထိခရံ၊တောင်ထွတ်ကို၊ဆိန္ဒန္တေ၊ခွဲဘောက် သော်၎င်း၊ ဘိန္ဒန္တေ၊ဖြိုပျက်သော်၎င်း၊ ပတန္တေ၊ ပြိုကျသော်လည်း ကောင်း၊အဂ္ဂိနာ၊မီးသည်၊ ဒဟန္တေ၊ ထောင်သော်လည်းကောင်း၊ ဘာ

ယတိနု၊ ကြောက်လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရားနတ်၊ မကြောက်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့သျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊
 ကောနကာရထေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ယေနဟေတုနာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်
 ဝိရိယိရံ၊ တောင်ထွက်သည်၊ ဘာယေယျ၊ ကြောက်မူလည်းကြောက်
 ရာ၏၊ တာသေယျ၊ ထန်မူလည်းထန်ရာ၏။ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်း
 သည်ဝိရိယိရံ၊ တောင်ထွက်အား၊ နတ္ထိ၊ မရှိပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 သျှောက်ဆိုပေ၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဝေမေဝေ၊ ဤအတူသာတွင်၊
 ယေနဟေတုနာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာတို့သည်၊
 ဘာယေယျ၊ ကြောက်မူလည်းကြောက်ကုန်ရာ၏၊ တာသေယျ၊ ထန်
 မူလည်း ထန်ကုန်ရာ၏။ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ အရဟန္တာနံ၊ ရ
 ဟန္တာတို့အား၊ နတ္ထိ၊ မရှိပါ။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယဒိ၊ အကယ်၍၊
 သောကဓာတုသတသဟသေသု၊ သောကဓာတ်တသိန်းအတွင်း တို့နှိုက်၊
 သတ္တနိကာယပရိယာပန္နံ၊ သတ္တထောကဋ္ဌအကျုံးဝင်ကုန်သော၊ ယေကေဝိ၊
 အရှတ်မရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေပိ၊ အ
 လုံးဝလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ သတ္ထိဟတ္တာ၊
 ထိုထက်နက်စွဲကုန်လျက်၊ ကော်တပါးသော၊ အရဟန္တံ၊ ရဟန္တာကို၊ ဥပထ
 ပိတွာ၊ ရှေးရှုပြေးသာကုန်၍၊ တာသေယျ၊ ထန်စေကုန်ငြားအံ့၊ အရဟတော။
 ရဟန္တာ၏၊ ဝိတ္တဿ၊ ဝိတ်၏။ ကိပ္ပိ၊ ပိုးစဉ်းသော၊ အညတတ္ထံ၊ တပါးသော
 အဖြစ်သည်၊ နဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား၊ ကိံ၊ အသို့
 နည်း၊ အဋ္ဌာနမနဝကာသတာယ၊ အကြောင်းမဟုတ် အရာ မဟုတ်သော
 ကြောင့်၊ နဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ။ ။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ အဝိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တေသံခိဏာသဝါနံ၊
 ထိုရဟန္တာတို့၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ စေတောပရိပိတက္ကော၊ ဝိတ်အကြံအစည်
 သည်၊ အဟောယိ၊ ဖြစ်သတ်၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ နဂဝရပ္ပဝေ၊ မြတ်သူတို့
 ထက် အထူး သဖြင့် မြတ်ထသော၊ ဖိနဝရဝသော၊ မြတ်သည်ထက်
 မြတ်သောဘုရားသည်၊ နဂရံဝရံ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့မြတ်သို့၊ အနုပ္ပဝိဋ္ဌေ၊ အစဉ်
 ဝင်ထတ်သော်၊ ဝိထိယာ၊ ခရီးမဖြင့်၊ ခနပါသကော၊ ခနပါထမည်သော၊
 ဟတ္ထိ၊ ဆင်သည်၊ အာပတိဿတိ၊ ရှေးရှုသာထက္ကံ၊ အသံသယံ၊ ယုံ

မိတ္တိပညာပါမ္ဘိတော်နိဿယ

မှားကင်းသော၊ အတိဒေဝဒေဝံ၊ အလွန်မြတ်သော ထောကနတ်ကို၊ ဥပ
 ဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေး ရှင်အာနန္ဒာသည်၊ နပရိစ္စဒိဿတိ၊ မစွန့်ပေ
 ထတ္တံ၊ ။ ၁၀၅၊ အကယ်၍ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံထည်း ဖြစ်ကုန်သော၊
 မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နပရိစ္စဒိဿာမ၊ မစွန့်
 ကုန်ငြားအံ့၊ အာနန္ဒဿ၊ အာနန္ဒာမထေရ်၏၊ ဂုဏော၊ ဂုဏ်တော်သည်၊ ပါ
 ကဇော၊ ထင်ရှားသည်၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်ထွန်း၊ စ၊ စင်စစ်ကား၊ ဟတ္ထိနာ
 ဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ တထာဂတံ၊ ဘုရားရှင်အို၊ နပဟဝသရပဂမိဿတိ
 မကပ်နိုင်ထွန်း၊ ။ ၁၀၆၊ ယခု၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အပဂစ္ဆာမ၊ ဘဲသွား
 ကုန်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဘဲသွားသော်၊ မဟတော၊ များစွာသော၊ ဇနကာယဿ၊
 လူအပေါင်း၏၊ ဣဒံ ကိလသပန္နနမောက္ခော၊ ဤကိလေသာအဘွဲ့မှလွတ်
 ရခြင်းသည်ထည်း၊ ဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်ထွန်း၊ အာနန္ဒဿ၊ အာနန္ဒာမထေရ်၏၊
 ဂုဏော၊ ဂုဏ်သည်၊ ပါကဇော၊ ထင်ရှားသည်ထည်း၊ ဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်
 ထွန်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေတောပရိပိတက္ကော၊ စိတ်တော်၏ အကြံသည်၊ အ
 ဘောသိ၊ မြစ်ပြို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မနုဘိကတွာ၊ နှလုံးပြုကုန်၍၊ တေအရဟန္တာ၊ ထို
 ရဟန္တာတို့သည်၊ အာနိသင်္ဂံ၊ အာနိသင်္ဂကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍၊ ဒိသာပိဒိသံ၊
 ထိုထိုအရပ်သို့၊ ပတ္တန္တာ၊ ဘဲကြွတော်မူကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ ပဥ္ဇော
 ပြဿနာကို၊ သုပိဘက္ကော၊ ကောင်းစွာဝေဖန်အပ်ပြီ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အရ
 ဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဧတံ၊ ယံဝါ၊ ဤကြောက်ခြင်းသည်၎င်း၊
 ဧသောသန္တာသောဝါ၊ ဤထန်ခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိပါ၊ အာနိ
 သံသံ၊ အာနိသင်္ဂကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူကုန်၍၊ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာတို့
 သည်၊ ဒိသာပိဒိသံ၊ ထိုထိုအရပ်သို့၊ ပတ္တန္တာ၊ ဘဲကြွတော်မူကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆိုပေ၏၊ နပမိ၊ ကိုးရတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
 သော၊ ဝိတာသဝါနံ၊ ရဟန္တာတို့၏၊ အဘာယနပညာ၊ မကြောက်ခြင်းနှိုက်
 ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁၂၆-တထာဂတဿသဗ္ဗညုဿဝပညာ၊

ဘန္တေနာဂသေန၊ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ဘုရား၊ တုဋ္ဌေ၊ အရှင်ဘု
 ရားတို့သည်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗညု၊ အလုံးစုံကိုသိ

၉-မေတ္တာကဗျာ-၄-သဗ္ဗညုတညာထဝဂ် ၅၁၅

တော်မူ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ သဏထ။ ဆိုကြကုန်၏။ ၊ ပုနစ။ တစ်ဖန်လည်း။
 ဘဏထ။ ဆိုကြကုန်၏။ ကိံ။ ဘဏထ။ အတယ်သို့ဆိုကြကုန်သည်။ တထာ
 ဂတေန။ မြတ်စွာထူးသည်။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂထာနုပ္ပရခေ။ အရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာအရှင်မောဂ္ဂထာနုပ္ပရခေ။ ဘိက္ခုဝံစစ။ ခုတ်ပေးအပေါင်း
 တို့ကိုပဏာမိတေ။ နှင်ထုတ်တော်မူခဲ့သော်။ စာတုမေယျကာ။ စာတုမေ
 သားဖြစ်ကုန်သော။ သက္ခာစ။ သဏ္ဍိဝင်မင်းတို့သည်။ ထည်းကောင်း။
 သဟံသတိ။ သဟံပတိမည်သော။ ဗြဟ္မာစ။ ဗြဟ္မာသည်။ ထည်းကောင်း။ ဗိဇုပ
 မဉ္ဇ။ မျိုးစေ့ဥပမာကိုထည်းကောင်း။ ဝတ္ထတရုဏုပမဉ္ဇ။ နွားဝယ်ဥပမာကို
 ထည်းကောင်း။ ဥပဒဿေတွာ။ ညွှန်ပြတော်မူ၍။ ဘဂဝန္တံ။ မြတ်စွာထူးကို
 ပဿဒေသု။ ရှင်စေတော်မူ၍။ ခမာပေသု။ ကြေချမ်းစေတော်မူ၍။ နိဇ္ဈတ္တံ။ ထိစေ
 ခြင်းကို။ အကံသုပြုကုန်ပြီ။ ဣတိ။ ဤသို့။ သဏထ။ ဆိုကြကုန်၏။ ဘန္တေနာဂ
 သေန။ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထူး။ ကိံ။ အသို့ပေးသည်။ ယာဟိဥပမာ
 တိ။ အကြင်ဥပမာတို့ဖြင့်။ တထာဂတော။ မြတ်စွာထူးသည်။ ဩရတော။
 နှစ်သက်ထုတ်။ ခမိတော။ ကြေချမ်းထုတ်။ ဥပသန္တော။ ငြိမ်းထွက်။ နိဇ္ဈတ္တံ
 သိမြင်ခြင်းသို့။ ဂတော။ ရောက်၏။ တာဥပမာ။ ထိုဥပမာတို့ကို။ တထာဂ
 တဿ။ မြတ်စွာထူးအား။ အညတာနုခေ။ မထိမြင်ပါကုန်သလော။ ဘန္တ
 နာဂသေန။ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အရှင်ထူး။ ယဒိ။ အကယ်၍။ တထာဂ
 တဿ။ မြတ်စွာထူးအား။ တာဥပမာ။ ထိုဥပမာတို့ကို။ အညတာ။ မထိခဲ့
 အံ။ တေနဟိ။ ထိုသို့ မထိခဲ့သော်။ ဘန္တေနာဂသေန။ နာဂသိန်ကိုယ်တော်အ
 ရှင်ထူး။ ဗုဒ္ဓေါ။ မြတ်စွာထူးသည်။ အသဗ္ဗညု။ အလုံးဝသောတရားတို့
 မထိထေရာ။ ယဒိ။ အကယ်၍။ ညာတာ။ သိသည်ဖြစ်အံ့။ တေနဟိ။ ထိုသို့ ထိ
 ခဲ့သော်။ ဩကဿ။ ဆွဲငင်၍။ ပဿယ။ နှိပ်စက်၍။ ဝိဓံသာပေက္ခော။ စူးစမ်း
 လိုကား။ ပထာမေထိ။ နှင်ထုတ်၏။ ၊ တေနဟိ။ ထိုသို့ နှင်ခဲ့သော်။ တဿ။
 ထိုမြတ်စွာထူးအား။ အကာရုညတာ။ ကရုဏာမရှိသည် အဖြစ်သည်။
 သမ္ဘဝတိ။ ဖြစ်သင့်၏။ အယံပိပဉ္ဇော။ ဤပြဿနာမေးခွန်းသည်လည်း။ ဥဘ
 တောကောမီကော။ နှစ်ဘက်အစွန်းထွက်၏။ ဝေဝ။ ထိုပြဿနာသည်။ တဝံ
 အရှင်ထူးသို့။ အနုပ္ပဟော။ အစဉ်ရောက်၏။ သော။ ထိုပြဿနာမေးခွန်း
 ကို။ တယာ။ အရှင်ထူးသည်။ နိဗ္ဗာယိတဗ္ဗော။ ငြိမ်းစေအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။
 အာဟာ။ ဝျှောက်ဆိုလေ၏။ ၊

မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗညု။ အဆုံးရံကိုသိတော်မူ၏။ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တာယိစဥပမာဟိ၊ ထိုဥပမာတို့ဖြင့်လည်း၊ ပသန္ဓေ၊ ကြည်လင်လျက်၊ ဩရတော၊ နှစ်သက်လျက်၊ ခမိတော၊ ကြေချမ်းလျက်၊ ဥပသန္ဓေ၊ ငြိမ်းလျက်၊ နိစ္ဆတ္တံ၊ သိမြင်ခြင်းသို့၊ ဝတော၊ ရောက်ရပေ၏။ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မသာမိ၊ တရားအရှင်ဖြစ်တော်မူ၏။ တထာဂတပ္ပဝေဒိတေဟေဝ၊ တရားရှင်သည်ဟောကြားအပ်ကုန်သော၊ ဩပမ္မေဟိ၊ ဥပမာတို့ဖြင့်၊ တေ၊ ထိုသာကီဝင်မင်းတို့သည်၊ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာရာဇေသု၊ အားရစေကုန်ပြီ၊ တောသေသု၊ နှစ်သက်စေကုန်ပြီ၊ ပသာဒေသု၊ ကြည်လင်စေကုန်ပြီ၊ တေသဉ္စ၊ ထိုသာကီဝင်မင်းတို့အားလည်း၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပသန္ဓေ၊ ကြည်ရွှင်ရကား၊ သာဓုတိ၊ ကောင်း၏ဟု၊ အတ္တန္တမောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်တော်မူပြီ၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ သာမိကဿ၊ လင်၏၊ သန္တကေနေဝ၊ ဥစ္စာ ဖြစ်သော၊ ဓနေ၊ ဥစ္စာဖြင့်၊ သာမိကံ၊ လင်ကို၊ အာရာဇေတိ၊ နှစ်သက်စေ၏၊ တောသေတိ၊ ရှင်စေ၏၊ ပသာ ဒေတိ၊ ကြည်လင်စေ၏၊ တဉ္စ၊ ထိုမိန်းမကိုလည်း၊ သာမိကော၊ လင်သည်၊ သာဓုတိ၊ ကောင်း၏ဟု၊ အတ္တန္တမောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်၏၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ စာတု မေယျကာ၊ စာတုမမြို့သား ဖြစ်ကုန်သော၊ သက္ခာစ၊ သာကီဝင်မင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဟမ္ပတိ၊ သဟမ္ပတိမည်သော၊ ဗြဟ္မာစ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ တထာဂတပ္ပဝေဒိတေဟေဝ မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ဥပမေဟိ၊ ဥပမာတို့ဖြင့်၊ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာရာဇေသု၊ အားရစေကုန်ပြီ၊ တောသေသု၊ နှစ်သက်စေကုန် ပြီ၊ ပသာဒေသု၊ ကြည်လင်စေကုန်ပြီ၊ တေသဉ္စ၊ ထိုသာကီဝင်မင်းတို့အားလည်း၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပသန္ဓေ၊ ကြည် ရွှင်ရကား၊ သာဓုတိ၊ ကောင်း၏ဟူ၍၊ အတ္တန္တမောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်တော်မူပြီ၊ မဟာရာဇမင်းမြတ်၊ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား၊ ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊ ကပ္ပကော၊ ဆေတ္တာသည်သည်၊ ရေညော၊ မင်း၏၊ သန္တကေနေဝ၊ ဥစ္စာသာလျှင်ဖြစ်သော၊ သုဝဏ္ဏပထကေန၊ ရွှေထီးဖြင့်၊ ရေညော၊ မင်းကြီး၏၊ ဥတ္တမဂံ၊ မြတ်သောအင်္ဂါကို၊ ပသာဓယမာနေ၊ ပြုပြင်လျက်၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ အာရာဇေတိ၊ နှစ်သက်စေ၏၊ တောသေတိ၊

၃-ပေဏ္ဍကပဋ္ဌာ-၄-သဗ္ဗညုတညာဏဝဂ်၊ ၅၁၇

ရှင်စေဇ္ဇိ၊ပဿဒေတိ၊ကြည်စေဇ္ဇိ၊တဿစ၊ထိဆေတ္တာသည်အားလည်း၊
 ရာဇာ၊မင်းသည်။ ပဿန္နော၊ကြည်ရှင်ရကား၊သာဓုတိ၊ ကောင်းပေဇ္ဇိဟု၊
 အတ္တနုမောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်၏၊ ယထိန္ဒြိကံ၊အလိုရှိတိုင်း၊ အနုပ္ပါဒေတိ၊ပေး
 ကင်း၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူသာထွင်း၊စာထု
 မေယျကား၊စာတုမမြို့သားဖြစ်ကုန်သော၊သက္ခာစ၊သာဓကီဝင်မင်းတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ သဟမ္ပတိ၊သဟမ္ပတိမည်သော၊ဗြဟ္မာစ၊ဗြဟ္မာသည်လည်း
 ကောင်း၊ တထာဂတပ္ပဝေဒိတေဟေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောတော်
 မူအပ်ကုန်သည်သာဖြစ်ကုန်သော၊ဩပမ္ပေဟိ၊ ဥပမာတို့ဖြင့်၊တထာဂတံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊အာရာဇေသုံ၊နှစ်သက်စေကုန်ပြီ၊ တောသေသုံ၊ ရှင်စေ
 ကုန်ပြီ၊ပဿဒေသုံ၊ကြည်ညိုစေကုန်ပြီ၊တေသဉ္စ၊ထိုသာဓကီဝင်မင်းတို့အား
 လည်း၊တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဿန္နော၊ ကြည် ရှင်ရကား၊
 သာဓုတိ၊ကောင်း၏ဟူ၍၊ အတ္တနုမောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်တော်မူပြီ၊ မဟာ
 ရာဇ၊မင်းမြတ်၊ဝါပန၊ တနည်းသော်လည်း၊ယထာ၊ ဥပမာအားဖြင့်၊သဒ္ဓိဝီ
 ဟာရိကော၊ အတူနေတပည့်သည်၊ ဥပဇ္ဈာယ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်၊
 အာဘတံ၊ဆောင်အပ်သော၊ဝိဏ္ဏပါတံ၊ဆွမ်းကို၊ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ဥပဇ္ဈာ
 ယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်အား၊ ဥပနာမေန္တော၊ကပ်ဆက်ထုက်၊ ဥပဇ္ဈာယံ၊ဥ
 ပဇ္ဈာယ်ကို၊အာရာဇေတိ၊နှစ်သက်စေ၏၊တောသေတိ၊ ရှင်စေဇ္ဇိ၊ပဿဒေ
 တိ၊ကြည်ညိုစေ၏၊တဉ္စ၊ထိုတပည့်ကိုလည်း၊ဥပဇ္ဈာယော၊ဥပဇ္ဈာယ်သည်
 ပဿန္နော၊ကြည်ညို သည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ သာဓုတိ၊ကောင်း၏ဟူ၍၊အတ္တနု
 မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်၏၊ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်၊ ဧဝမေဝခေါ၊ဤအထူ
 သာထွင်း၊စာတုမေယျကား၊စာတုမမြို့သားဖြစ်ကုန်သော၊သက္ခာစ၊သာဓကီ
 ဝင်မင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဟမ္ပတိ၊ သဟမ္ပတိမည်သော၊ ဗြဟ္မာစ၊
 ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ တထာဂတပ္ပဝေဒိတေဟေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်ဟောကြားတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ဩပမ္ပေဟိ၊ဥပမာတို့ဖြင့်၊တထာဂ
 တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊အာရာဇေသုံ၊နှစ်သက်စေကုန်ပြီ၊တောသေသုံ၊ ရှင်စေ
 ကုန်ပြီ၊ပဿဒေသုံ၊ကြည်ညို စေကုန်ပြီ၊တေသဉ္စ၊ထိုသာဓကီဝင်တို့အားလည်း
 တထာဂတော၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဿန္နော၊ ကြည် ရှင်ရကား၊သာဓုတိ၊
 ကောင်းပေဇ္ဇိဟု၊ အတ္တနုမောဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်တော်မူ၍၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊
 အထုံးစုံသောဆင်းရဲမှ၊ပရိရတ္တိယာ၊ လွတ်လိုသောကြောင့်၊ ဓမ္မံ၊တရား
 တော်မြတ်ကို၊ ဒေသေထိ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊မိန့်တော်

ဝိထိန္ဒပညာပါဠိတော်နိဿယ

မူ၏။ ဘန္တေ နာဂသေန နာဂသိန် ကိုယ်တော်အရှင်ထူးများ၊ သာဓု၊ ကောင်း
 ပါပြီ၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဇေံ၊ ဤအနက်သဘောကို တထာ၊ အရှင်ထူးများ မိန့်တော်
 မူတိုင်း၊ သမ္ပဒိန္တမိ၊ ဝန်ခံပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဝေျာက်ဆိုပေ၏။ ၊
 ဒသမိ၊ ဆယ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ တထာဂတသာ၊ မြတ်
 စွာထူး၏၊ အသဗ္ဗညုပညာ၊ အသဗ္ဗညု ပြဿနာမေးခွန်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊
 ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ၊ စတုတ္ထော၊ ထေးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
 သော၊ သဗ္ဗညုတညာထဝဂ္ဂေါ၊ သဗ္ဗညုတညာထဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီး
 ဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊ ဣမတ္ထိဝဂ္ဂေ၊ ဤသဗ္ဗညုတညာထဝဂ်၌၊ ဒသ၊
 ဆယ်ခု ကုန်သော၊ ပညာ၊ ပြဿနာမေးခွန်းတို့ကို၊ သင်္ဂဟိတာ၊ ရေတွက်
 အပ်ကုန်၏။ ၊

ဝိထိန္ဒပညာပါဠိတော်နိဿယပဌမတွဲပြီး၏။

